

СВЕТЛИНИТЕ НА АГНИ ЙОГА 1958
(Грани Агни йоги 1958)
Записи на Б.Н.Абрамов от 1958 год.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ПРЕВОДАЧИТЕ

«Защото, ако първият завет беше без недостатък, нямаше да се търси място за втори.» (Послание на апостол Павел до Евреите, 8:7)

Всяка религиозна вяра е свързана с признаването на обстоятелството, че съществува Йерархия на Силите, в която човекът заема някое от по-ниските стъпала, а тези над него са заети от същества с по-висок ранг, като светци, ангели, архангели и така нататък до върха, който по право е отреден за Съществото или Силата, Която е единствена по рода Си и се счита за непознаваема поне за хората на Земята. Независимо от това немалко хора от най-древни времена и до днес са правили и продължават да правят опити за доближаване до Най-висшето и за разбиране на Неговото естество. Същевременно опити за връзка с хората са правени и се правят и Отгоре, от страна на по-високите етажи на духовната стълбица, в резултат на което са се появили различните Свещени писания, съдържащи в днешния си вид отделни откъслечни сведения за естеството на духовната Йерархия и някои практически знания и напътствия за живота на обществото. По такъв начин, започвайки примерно от Ведите, като едни от най-старите известни Свещени писания и стигайки до Корана, като сравнително по-късно Послание до вярващите, всяко от известните на света Свещени писания съдържа определени актуални за времето и мястото си сведения, но нито едно не би могло да се приеме за завършено и съдържащо цялата или пълната Истина, без остатък. При все това преобладаващата част от хората в Християнския свят са склонни да смятат, че Бог е наставлявал човеците единствено чрез Старозаветните пророци, евангелистите и апостолите и че единствено Библията трябва да се приема като Божие слово, а всички останали Свещени Писания са неверни и лъжливи. Същото се отнася и до привържениците на останалите вероизповедания, макар че много преди тяхната поява един не малък пророк е засвидетелствувал търпимостта и уважението си към всички съществуващи религии, като е заявил: «Не трябва да се почита само собствената религия и да се осъждат останалите, а трябва да се почитат и религиите на другите. Постъпвайки така, помагаш на своята собствена религия, като правиш услуга и на другите. Но ако постъпваш обратно, навреждайки на другите ти копаеш гроба и на своята собствена религия.» Идва времето и вече е дошло когато Бог, в лицето на Йерархията на Учителите, отново отправя своите Послания към хората с надеждата да ги отвърне от робуването на телесните въжделения, тоест на животинската им природа и да обърне погледа им нагоре, към вечното и нетленното, както им е било завещано преди време: “Аз казах: Вие сте Богове. Всички сте синове на Всевишния.” (Псалми, 82.6)

Този е бил един от първите Завети, но и преди, и след него е имало и ще има още такива, при това все по-съвършени и по-задълбочени. Предлагащата поредица от Писания Може да се нарече Най-нов Завет към хората от Земята и всеки търсач на Истината, който без преднамереност се запознае с тези Записи, ще ги приеме с удовлетворение и преклонение към Този, Който ги е дал и с благодарност към този, който ги е записал.

Велики Владико, Утвърди нашия скромн труд и ни Дай възможност да продължим да разпространяваме Твоего Благовестие за благого на хората от нашата малка, но голяма по дух страна - България.

ЖИВОТ НА ПОДВИГ И НЕПОКЛАТИМА ПРЕДАНОСТ

[Кратка биография на Б.Н.Абрамов, когото Великият Владика, настоящият Маха Коган - Махатма Мория, нарича свой син и когото е изпратил на Земята да донесе на света последното Благовестие, предназначено за хората от епохата на Водолея.]

Борис Николаевич Абрамов е роден в Русия на 2 август 1897 година. В юношеските му години склонността към военното дело го завежда във флота и той става военен моряк. През 1917 година над Русия преминава ураганът на революцията и Борис Николаевич заедно с много руснаци се оказва зад пределите на родината си. Страхотна тежест ляга на плещите на онези, което се оказват зад границата в такава ситуация. “Зовът на Родината” е реално съществуващо явление, макар и да не се измерва с нашите земни мерки и трудно да се разбира от не изпиталите това чувство. Озовал се зад границата, той не изгубва вярата си към Родината и не ѝ изменя, съблазните на Запада не го изкушават. Той си остава не само по кръв, но и по дух руснак. Той не се стреми към забогатяване, неговите потребности от материални блага са много скромни.

Б.Н.Абрамов бил човек с голяма култура и всестранно образован: разбирал от техника, работил в химическа лаборатория, познавал добре музиката и литературата, като самият той свирел на пиано и писал стихове. Негово постоянно увлечение били познанията за предназначението на човека, за неговото място и роля в мирозданието. По пътя на духовните си търсения Борис Николаевич се запознал с различни философско-религиозни системи. На него са били близки Ученията на Христос, Буда, Платон, Конфуций, Зороастър. Така се полагали основите на неговия мироглед, който окончателно се формирал след срещата му с Николай Константинович Ръорих.

През 1934 година, по време на пътешествие в Китай, Н. К Рерих пристига в Харбин. Руското население на града с уважение посреща своя земляк, вече известен по това време като голям художник, пътешественик и учен. Зад границата били известни също и философските възгледи на Николай Константинович. Естествено, че към него се устремили хора, живеещи с духовните си интереси. От многото идващи при него харбинци Николай Константинович избрал хора, които били духовно най-подготвени за сътрудничество с него и които сформирали неголяма група ученици, приемащи Н. К Ръорих за свой земен Учител – Гуру. В това число бил и Б. Н. Абрамов. От цялата група ученици Николай Константинович отделил двама, на които връчил донесени от Хималаите пръстени на ученичеството, като знак на особено доверие и духовна близост. Тези избрани били Б.Н.Абрамов и А.П.Хейдок. От този момент започнала нова страница в живота на Б.Н.Абрамов. Николай Константинович го завел до изворите на Живата Етика, коленичейки пред които избраният ученик жадно попивал новите знания. Дългите години на търсене смисъла на живота най-после го довели до отговора на този въпрос. Може да се каже, че на тази група хора (ученици) е била предоставена уникалната възможност да бъдат приобщени към Мъдростта на Живота от самият

Н.К.Ръорих – една от големите духовни личности на 20 век. Те имали щастието да се срещат често с Николай Константинович, докато пребивавал в Харбин. Той провеждал с тях срещи, по време на които били заложени основите на бъдещото сътрудничество, предавал им своя богат опит в служенето на еволюцията и общото благо. Със заминаването на Н. К. Ръорих в Индия установеният контакт не се прекъснал, а продължил като преписка. Спомняйки си за срещите с Николай Константинович, Абрамов казвал, че Гуру ясно е формулирал закона за Йерархията на Светлината и Нейното значение като основен закон на мирозданието. Удивителната духовна култура, свойствена на Н. К. Ръорих, до голяма степен се предала на Б. Н. Абрамов и станала негово жизнено кредо. Той бил външно обикновен и скромен, и много хора, преминавайки покрай него или дори влизайки в допир с него, даже и не подозирали какво представлява действителната негова същност, изпълнена с огнена устременост и непреклонна преданост към духовния Учител. Вероятно е било нужно не едно възплащение, за да се утвърди в сърцето такъв мощен енергетичен потенциал. Неговият живот може да бъде наречен подвиг в служенето на еволюцията. Нямамо гръмки думи, ефектни постъпки, нямамо провъзвестия. Пътят на Б.Н.Абрамов бил изпълнен с много трудности – така било зад границата, така било и тук, в родината (той пристигнал в СССР през 1959 година). Имало моменти в неговия живот, когато препятствията се нареждали пред него като стена и физическото обозрение не виждало никакви възможности, а само сърцето е знаело и помнило думите на Учителя: ”И това ще се преживее”. Какво му е помагало в тези минути? Устремът и предаността на своя духовен Учител. Помощта идвала в последния момент. Облаците се разсейвали и отново изгрявало слънцето. Б.Н.Абрамов като човек е притежавал и някои качества, присъщи на всички нас, хората. Е.И.Рерих в своето време му показвала тези особености и, трябва да се каже, че той приемал тези съвети и ги спазвал точно. Още в 40-те години Борис Николаевич започнал мислено да възприема отначало отделни думи, а след това и цели фрази, идващи при него от пространството. Новите явления в неговия живот били неочаквани и предизвиквали в него различни въпроси. Но у него не възникнало чувство на гордост и величие. Тук, безусловно, се е проявила онази духовна култура, която щедро споделял с него неговият Гуру. В писмо до Н.К.Ръорих, във връзка с новия си и неочакван опит, Б.Н.Абрамов попитал как да се отнася към него. Отговорът пристигнал бързо, но не от Николай Константинович, а от Елена Ивановна, която се обръщала към него с молба да ѝ изпрати образци от получените записки. След получаването им Елена Ивановна му писала отново, потвърждавайки техния Висок източник, изразила радостта си за него и го посъветвала да продължи работата. Борис Николаевич изпълнил този съвет и до края на земните си дни продължил почти ежедневно да води записки на постъпващата информация. Естествено, че е била необходима пълна мобилизация не само на физическите, но и на духовните сили. Информацията, като правило, пристигала нощем и трябвало веднага да бъде записана на хартия, тъй като плътната физическа обвивка не е в състояние да задържи дълго в съзнанието си тънките докосвания на Висшите сфери. Такова колосално натоварване нощ след нощ за десетилетия трудно може някой да си представи. Този процес може да се нарече подвиг. Какво е движело този човек, за да изпълни този титаничен труд? Не е имало принуждение, не е имало славословия и хвалебствени химни в негова чест. Той не излизал по трибуните и не пожънвал буря от аплодисменти. Той преминал скромно през живота, незабелязан от мнозина.

Дошло е времето многогодишният труд на Б. Н. Абрамов да стане достъпен за читателите. По същия начин и светлината на някоя далечна звезда достига до нас тогава, когато физическото тяло на звездата вече не съществува, като ни кара да обърнем глави нагоре и някакъв трепет изпълва сърцето ни.

В настоящата книга са поместени записите, направени от Борис Николаевич през 1958 година. Тяхното съдържание помага да се разкрият нови страни от Агни Йога и по-добре да се разбере и усвои Мъдростта, изложена в книгите на Живата етика, тъй като и всички те са дадени от Единния висок Източник. Б. Н. Абрамов е получавал информация от Великия Учител, а след заминаването на Николай Константинович и Елена Ивановна Ръорих от земния план, е възприемал също и техни съобщения, което е отбелязано в началото на съответните записи с думите “Гуру” и “М.А.Й.” (Майката на Агни Йога). При подготовката на ръкописите за издаване са били запазени особеностите на стила и формата на изложение на записките, което, несъмнено, ще помогне на читателя да почувства дълбочината и значението на тези знания, дошли до нас благодарение на подвижническия труд на Борис Николаевич Абрамов.

Б.А.Данилов.

ЗАПИСИ НА БОРИС НИКОЛАЕВИЧ АБРАМОВ ОТ 1958 Г.

1. (1 януари). Ние Смятаме, че не външните действия, а състоянието на духа има решаващо значение и то предизвиква кармическите следствия. Ние Смятаме за главна не външната, а вътрешната част на действието, скритата, невидима за окото! Ние Считаме, че познаването на човешката природа позволява да се види и усети това, което е скрито под неговата външна форма. Ние Виждаме скритите пружини на действията и явленията. Ние Виждаме причините. И знаейки причините и прокарвайки права линия в бъдещето Ние Виждаме следствията. Затова бъдещето на народите и бъдещето на отделните хора, тяхната карма не е скрита от Нас. Ние Искаме и вас да научим да разбирате всяко действие като причина или зърно на бъдещи действия или следствия, тъй като с действието не се изчерпва неговата същност, защото действието не е край, а само етап или разрез във времето на безкрайната индивидуализирана верига от причинностите на определен ред от явления. Не може да се знае бъдещето или да се разбира настоящето, ако не се познава миналото, тоест причините, предизвикали редица определени явления. Така също и изграждайки бъдещето Ние Утвърждаваме в настоящето съзвучни на това бъдеще причини, или по друг начин казано, Сеем пространствените зърна на бъдещите кълнове, потвърждавайки ги целесъобразно с действия. Тъй като и съизмеримостта не е нищо друго, освен съзвучие на установяваната причина с желаното следствие. Да се стремиш към нещо и да желаеш нещо, но да не утвърждаваш желаното със съзвучни видими и невидими действия, значи да разрушиш начинанието в корен. Универсалният закон за съзвучие се проявява и тук и, може би по-мощно и неумолимо, отколкото където и да било. Тъй като кармата е суровата съизмеримост и съответствие на миналите посеви с настоящите и бъдещи полета за жътва. Каквото посееш, това и ще пожънеш, но в пълно съзвучие с извършения със своите ръце посев. Затова действайте мъдро и мъдро разхвърляйте пространствените зърна на това, което ще се превърне в карма в бъдещето. Незнаещият все още може да се оправдае с незнанието си, но от този, който знае, ще поискат - ще поиска съдбата. Всяко явление може да се разглежда като край на цял ред

предшестващи явления и начало на нови. И моментът на явлението в разреза на времето е характерен с това, че макар да е вече късно неговите външни форми, ставащи в настоящето, да бъдат изменени, тъй като те се проявяват, вътрешното отношение към тях може да се измени както е угодно и по желание на волята. А тъй като главният лост на действията е в невидимото, то значи лостът на причините е в ръцете на човека. В това е властта на съзнанието над веригата от причини. Така едно и също явление може да послужи като стъпало или отправна точка за утвърждаване на веригата от причинности на желаното свойство. Материално, плътно материално е само настоящето. Миналото и бъдещето не са материални, тъй като те не могат да се видят с обикновено око или да се пипнат с ръце или да се претеглят на везни. То е невидимо, то е плътно нематериално и затова то, тоест това бъдеще, е пластично. И непреоборимостта и инертността на формите на настоящето могат да се изменят като се утвърждават невидимите форми на бъдещето, което предстои да се отлее в плътни форми. Сблъсквайки се лице в лице с тежестта на настоящето и нежелателността на неговите форми може, без да се засягат те, те да бъдат унищожени, срязвайки техните корени в пространството, където живеят и съществуват прообразите на това, чийто ред да се прояви на Земята още не е дошъл и, разрушавайки ги, вместо тях, разрушените, може да се залагат своите, още невидими, но утвърждавани в духа от мисълта, за да започнат да живеят те пространствено. Пропускайте покрай съзнанието явленията от нежелан порядък, ставащи в настоящето и, изпращайки им унищожителен лъч, вместо тях, унищожените с огъня на мисълта, незабавно създавайте желаните. Не оставяйте празнота, но заменяйте веднага тъмното със светло. Разрушаването без замяна на разрушеното и изграждане вместо него на положително явление е незаконно и космически недопустимо. Да разрушава може само строителят. Тези, които разрушавайки не строят, Наричаме тъмни разрушители, разрушаващи заради разрушението, а не заради строителството. Запомнете: да разрушава има право само този, който строи, създавайки нова форма вместо разрушената. Така е и с хората: разрушавайки в тях нежеланите или тъмни прояви, незабавно ги заменяйте с нови, светли, положителни, иначе създамата се в тяхната същност празнота и хаос от разрушаването ще се окажат огнища на зараждане на явления още по-лоши и горчиви. Бъдете внимателни при прилагане на поразяващия лъч. Иначе следствията ще се стоварят върху вас и обратния удар няма да се избегне. Бъдете внимателни с огъня.

2.(М.С. – Деца на Земята, изпращам ви от пространствените далечини Лъчи на живота. И Слънцето няма да видиш, ако не погледнеш към него. Обърнете своето око към пространството, за да посрещнете далечните Лъчи. Приемствеността се обуславя от съзвучието. Поискайте да приемете дара от пространството и той ще бъде ваш. Отделете му време и мисли и му намерете място в сърцето, за да може той да се закрепил в сърцето. Законът за космическата отговорност е неизменен. Той означава, че зовът винаги донася отклик. Само се устремете, само насочете сърце и отзвукът на космическите енергии ще даде своя резонанс. Само на почукване се отварят вратата на новите пространствени възможности. Този закон не може да се пристъпи. Глухият няма да чуе, но отворилият своето ухо към призивите на пространството ще намери в тях отклик на своите призови. Затова се устремете и ще ви бъде дадено в пълна мярка по силата на неизменността на космическия закон.

3. (М.А.Й.). Сине мой, а ти не се смущавай от нищо, което ти пречи и което те отделя от нас. Нека всичко, което става с теб, да послужи само като подножие на твоя

крак да ускори крачката към нас. Не е чудно когато въхожда светец, но във вашите условия на живот да се съхрани огъня на устрема ще бъде вече повиг. Затова, скъпи мой, не се смущавай, но намери сили да застанеш още по-близко до нас и да утвърдиш своята решимост да пребъдеш с нас до края. Тъй като нашата близост е в духа. А за духа нищо не е преграда, тъй като той е над всичко. Значи и на нашата близост, и на намирането на пътя нищо не е в състояние да попречи. Само нека сърцето да бъде отворено да посрещне тези мисли и чувства, които ние ви изпращаме винаги, когато сте в нужда. Ние виждаме, ние знаем, ние усещаме колко ви е трудно в ужасната тъмнина, която ви е обкръжила и настъпва яростно срещу вас. Ние помагаме и сме с вас, вие само дръжте своето сърце отворено към нас постоянно и не позволявайте на тъмнината да издигне стена между нас и вас. На тях толкова им се иска да ви отделят от нас и от Владиката. Те са тези, които създават атмосферата на безизходност и мрак. А вие утвърждавайте Светлината и близостта на лъчите и мислите, които ви изпращаме и ние, и Великият Владика.

4. (2 януари). (По време на сън). Разбирането придвижва.

Представата на Лъча трябва да се довете до такава яркост, плътност и гъстота, че той да бъде видян. Така също и при обгръщането си с материя с млечнобял цвят трябва да се постигне степен на ярка видимост. Яркостта на представата на предметите в третото око трябва да се направи отчетлива, ясна и реална до крайност. Пределът ще бъде достигнат тогава, когато човекът, стоящ до вас, види представяния от вас предмет така ясно, както и обикновения, физически. Това и ще бъде уплътнена форма на Тънкия Свят. Да се упражнявате може винаги и върху всичко. Яркостта на представяния предмет показва степента на овладяването му или властта над него, тъй като жива съединителна нишка свързва съзнанието с този предмет и по нишката на връзка се предават колебанията на мисълта. Установявайки връзката може да се води предаване на мисли и мислени заповеди както на предметите, така и на хората, растенията и животните. Но с хората трябва да бъдете особено внимателни помнейки че насилието над волята на другия е недопустимо. Разбира се, въздействието трябва да бъде само благо. Силата на творческото въображение се заключава в това, че то може да създава нови вериги от причини, устремени в бъдещето, независимо от това, което е било създадено по-рано. Ако човек през целия си живот е ставал в шест часа сутринта, той може да прекъсне тази верига от причинности и, създавайки верига от друг порядък, да започне да се събужда в пет и половина и да става по-рано. Този принцип се прилага във всичко и към всичко, което волята иска да измени. Старата верига се заменя с нова чрез създаване на ярки мислени образи от друг порядък, заменящи старите. Замяната е нужна задължително, защото иначе колелото на причинността ще се затъркаля по стария коловоз. Изразявайки се точно технически, веригата остава, но нейните звена се променят, променя се металът. Целта е да се заменят неблагородните метали с благородни метали, черните - със скъпоценни, без да се унищожава веригата, тъй като кармичната верига не може да се унищожи.

(Пет пъти разпалвах желязните печки и ги поддържах целия ден, хвърляйки въглища. Много трудоемка работа и отдихът е лош).

5. (3 януари). Претърпелия докрай ще бъде спасен.

6. (4 януари). И все пак щастието е вътре в човека, все пак щастието е в духа. Достатъчно е да се даде на едного това, което той иска и не притежава, но което друг, смятащ себе си за нещастен има, за да бъде първият щастлив за известно време. Трябва

да се достигне това състояние, при което да се утвърди щастието в духа независимо от външните условия и бидейки даже лишен от всичко, в което хората предполагат че е щастието. Това, разбира се, е трудно, тъй като обвивките страдат при известни условия и, неподчинени на духа, ще продължават да нарушават неговото равновесие. Знаете също, че и великите духове са страдали и тяхната скръб за света е била огромна, тъй като в многото познание има много печал. Така наличието на противоположности остава спътник в живота и свеждането на тяхното разбиране в съзнанието към централната точка от духа, установил своето равновесие, ще бъде единственото решение на живота. Да съсредоточиш всички сили на духа вътре, като пружина преди разгъването ѝ, ще бъде придобиване на тази точка на опора. Когато са преминати Великите Граници и всичко земно е оставено назад, и са отхвърлени низшите принципи, тогава човек може да разбере, че наистина всичко е съсредоточено в духа и възплъщенията в земния свят са заради него. И не ставащото с него, а само полученият опит в крайна сметка представлява цел на плътното възплъщение. Именно като на опит, даван от живота, трябва да се гледа на всяка негова проява, а не по друг начин и всичко да се оценява само от гледна точка на получаваното знание. Всички други ценности сами по себе си нямат никакво значение и не са нужни на човека. Тъй като във всяко ново възплъщение той има всичко ново: нови родители, жени, дъщери, синове и всички предмети, дрехи и книги. А за старите дори не остава и спомен. Струва ли си да се мисли прекалено и да се мисли за това, което по силата на нещата периодично се отнема от човека, за да не се смята той твърде свързан с него. Имам, притежавам, но временно и срокът и смисълът на всяка вещь е ограничен от времето. Това изведнъж ще постави всичко това, което имаме или става наоколо на съответното място и няма да даде възможност да се привързваме твърде много нито към хората, нито към вещите, нито към условията на живот. Това ще помогне също да се разбере, че има нещо друго, което представлява неотчуждаема собственост на човека и към грижата за което могат да се приложат огромни старания, без да се боиш да загубиш своето достойнство, тъй като то е неотнимаемо. Така всяко качество на духа и всяка способност, и всяко свойство придобиват непреходно значение и могат да бъдат развивани безпределно. Разбира се, добре и приятно е да се ползваш от всички блага на културата и да бъдеш обкръжен с удобствата на живота, но ако само пътуваш с автомобил или летиш със самолет и не ходиш на собствения си крак никога, те атрофират, а също и всички останали способности, които са заменени с апарати. Но всички апарати се съдържат в човека и е по-добре, неизмеримо по-добре да се развиват те до такава степен, че да ползваш тях вместо механичните апарати, тъй като тези апарати в тяхната същност могат да се вземат със себе си в Надземния Свят и да се въдворят отново в ново тяло, докато в същото време земните апарати не могат да се вземат със себе си и човекът, ползвал се от тях, ще остане сляп и глух, и неподвижен, бидейки лишен от тях. По-добре е да имаш телевизор в апарата на човешкия организъм, отколкото от магазина. По-добре е да чуваш на разстояние с вътрешното ухо, отколкото по радиото или телефона, по-добре е да виждаш с третото око, отколкото с телескоп, бинокъл или микроскоп, по-добре, по-добре, безкрайно по-добре е да развиваш своя собствен апарат и да положиш сили за това, отколкото да се надяваш на земните апарати, тъй като те са крайни, разрушаеми и несвършени, докато в същото време всички по-свършени и неразрушими са съсредоточени в потенциално състояние в същността на човека, до летателните, до междупланетните включително. Нека грижата да бъде за това, тъй като

тези, които са имали земни апарати, но апаратът на духа им е бил мъртъв, ще влязат нищи във Висшия Свят. Нека най-голямата грижа да бъде за него. Задачата да се съсредоточат в себе си всички апарати, изобретени и не изобретени от човека, не е лека и ще изисква не едно възплъщение, но тя е огромна и няма по-благородна и по-величествена задача. Тя обхваща много животи, всички животи, които предстои човек да преживее на Земята, тъй като ще го поведе към върховете на могъществото на духа, идеал на което ще бъде всеведението, всезнанието и всемогъществото. Всеки от Планетните Духове Проявява тези качества в една или друга степен, но всемогъщество даже от Тях никой не е Достигнал. Затова Наричаме този път безкраен. Пътят на Царствената Йога няма край, тъй като води в Безпределността.

Не се смущавайте от величието и грандиозността на задачата, тъй като всичко започва с малкото, даже съвсем малкото, за да стане след това голямо и огромно. Вие, решилиите с Нас своя път, започнете с малкото. Цялото време, което съществува, е ваше и Безпределността лежи пред вас като поле на бъдещи находки, на което кълновете на малките начинания непременно ще дадат свои прорастъци, за да станат с времето огромни достижения на духа. Запомнете: всичко е достижимо за този, който е устремил своята воля в Безпределността. Вървите с Нас и Ние ще ви Поведем към върховете на могъществото на духа над слабостите и ограничеността на плътта.

7. (По време на сън). Човешкото неразбиране е чудовищно. Също и мисълта само за себе си е убийствена. Зад думите е скрита тяхната същност, тя може да се усети. А също и постъпките имат следствия.

Ти утвърждаваш вяност десетилетия до началото на Новия Свят.

Давам разбиране на човека, заблудил се в отпадъците на собственото мислене. Те грижливо са отгледани от него. Значението на всяко явление е огромно, ако то засяга Учението (на Живота).

8. (5 януари). Пространственото напрежение е огромно. Разреждането винаги се предшества от нагнетяване и напъгване на енергиите. Великото Пришествие е разреждане на Светлината в тъмната атмосфера на Земята, разреждане със страшно напрежение. Оттук и огромното нагнетяване на токовете преди Великия Час. И трябва да се издържи: да се издържи и да се устои. Полюсите на Светлината и тъмнината трябва да достигнат кулминацията в своето напрежение, за да бъде победата на Светлината пълна. Не е лесно да се определи кое е по-трудно: да се победи тъмнината или да се разрежи този задух, с който тя е омотала планетата и човешките сърца. Тъмнината беснее неистово за последно, събирайки всички свои сили. Но главата го няма и следствията на всички техни усилия ще бъдат безплодни. Ще помрачат, ще обременят, ще лишат от надежда и радост, но все пак техните усилия ще бъдат в крайна сметка напразни, както бяха безплодни техните усилия да спрат растежа на Новия Свят и Новата Страна. Не трябва да се смущаваш от съгъстването на тъмнината и непоносимото пространствено напрежение. Тъй като това е преди края. Като знаеш за края, можеш да събереш сили, за да устоиш срещу противните течения.

9. (Гуру). Искам да ви видя устояли до края. Искам да ви видя победители, позовани от мен към Владиката. Искам да бъда уверен във всекиго, както в самия себе си. Искам да се срещнем отново в удачни обстоятелства на живота. Сега всичко е против вас, но идва времето, което ще замени вървящото срещу на вървящо със. Това и ще бъде времето, за което е било възвестено от знаещите сроковете и Висшата Воля. Вие тръгнахте след мен, аз - след Владиката, значи заедно вървим след Владиката. И

нашата цел е да достигнем. Не е чест за този, който изостане или се уплаши, или се усъмни преди края. Много опити ще бъдат направени, за да ви отвърнат от нас и да ви отделят от Владиката. А вие знайте, че всичко отделящо, колкото и безобидно и просто да ни изглежда, е от тъмнината. Сега няма средно положение: или със Светлината, или с тъмнината. Или с този, който е позовал и с Владиката, или пък против Него. Бъдете особено зорки и внимателни към дреболиите. Дребнолиите, отделящи особено тънко от нас, са опасни, тъй като са незабележими и не бият на очи. Така също опасни, много опасни са безобидните неща, на пръв поглед нямащи никакво отношение към Светлината и тъмнината. Но задълбочавайки се в тях изведнъж усещате, че ви е обкръжила тъмнина, прикриваща се зад привидната безобидност на явлението. Но ако нещо отделя и отдалечава от Учителя, значи то е от тъмнината. Самозалъгването няма да помогне да се избегнат тъмните мрежи. И когато тъмните ви обкръжат и започнат да се хранят с вашите еманации, изсмуквайки жизнените токове, едва тогава ще разберете грешката. Добре е, ако това се случи не твърде късно, но може и да се закъснее и да се изостане назад, и с нищо. Тогава и бъдещето, и Пришествието на Владиката ще се превърнат в нищо, и ще отидете в тъмнината, предали сами себе си. Тъй като двама ще бъдат в полето, единият ще бъде взет, а другият оставен. И горко на оставения в тъмнината в дните на Светлото Пришествие на Владиката.

10. Вас, дошлите при Мен в Моя Ден, ще Попитам какво направихте, за да го срещнете в пълна готовност? Приложихте ли към това сърцето и мисълта, или предавайки се на Майя и забравяйки за всичко упорито сте преследвали блатните огънчета на преходните чувства? Ще Попитам: с какво се занимавахте в преддверието на Часа? Ще Попитам също колко часа отделяхте на Мен и Моето Дело, което беше в нужда и колко на себе си и на преходните неща, ненужни и кратки, за да бъдат забравени бързо и да се заемете с други, също толкова празни и не нужни нито на Мен, нито на вас? Или вие, неположилите труд, мислите да пожънете обилно от нивата на чуждите находки? Не се заблуждавайте, своят дух не може да се измами и неприложилият труд на Моето поле ще тръгне с празни ръце към бъдещето на Новата Епоха. Но вие, намерилите време да извършите нещо за Мен и за Моето Дело, ще пожънете обилно и плодотворно в Моите Дни, които идват неизменно. Вие, позованите от Мен, правите своя избор и определяте своето бъдеще с действията, усилията и труда на настоящия час, посветени на Мен. Вие не сте Ми нужни, забравилите Моето Дело в час на огромна нужда, когато всеки от вас е могъл да задържи в своята аура поне искричка Светлина, тъй като наоколо е тъмно и е ценно всяко зрънце Светлина. Или прелъстени от тъмнината и обкръжени от тъмните нашепници сте готови да предадете Моето Дело? „Отворете очите и продухайте ушите си” - ви Казвам Аз в преддверието на Часа. Още не е късно да се помисли за Светлината, тъй като е твърде тъмно. И ако вие, позованите от Мен, напуснете своята стража, то кой тогава ще застане вместо вас в защита на планетната мрежа на Светлината вместо вас, забравилите за дълга и предали Ме? В тези тежки дни не забравяйте за непоправимото. Напомням, тъй като мнозина забравят.

(По време на сън). Степента на разбиране се явява степен на приближаване.

Бъдещето ще настъпи стремително. То идва - оттук и такова налягане. Ще има Велико Чудо: чудо на чудесата.

11. (6 януари). Сине Мой, приеми изпращаните по време на сън Указания като символ на невидимо сътрудничество с Тези, които Стоят Начело. В Невидимия Свят се

укрепват връзките и се утвърждава течението на делата. Малкото на вид явление притежава дълбоки корени и служи като канал за предаване на Лъчите в съзнанията, не близки на Мен. По-лесно е да се достигне чрез близките до не близките. Оттук е необходимостта от най-близките и значението на тяхната мисия в живота. Кой може да се докосне до Височайшия! Затова и е нужна и стълбата на Йерархията от горе до долу, за да върви по нея съприкосновението на неизречената Светлина със Земята. Значението на посредничеството е много дълбоко. Затова предаващите Моето Слово изпълняват мисията на живота. Кармически това е показател за хилядолетна връзка, утвърдена в миналото и проявяваща се в настоящето. Нуждата от тези служители на Светлината е огромна и тяхната работа се цени от Нас. Невинаги те разбират значимостта на тази работа, но все пак я носят неотменно. Събирайки отрядите за Служене Ние Оценяваме човека по неговите дела. Така го ценете и вие, питайки го какво прави той, признайте Мен, в Мое Име. Ако само говори, но не върши нищо, не е Наш, не е близък, но ако не само говори, но и върши, благо на него и Моят Лъч е в негова помощ. Носители на Лъчите на Светлината, вие сте малко в Света, но Моят Десница е с вас.

12. (7 януари). Доктрината на напрежението е огнена доктрина, тъй като напрежението е горящ под силно нагнетяване огън на сърцето или на центровете. Тази доктрина указва именно на напрежението на горящия пламък. Безволевото, инертно, слабо по сила, безразлично, унило действие няма да даде разпалване на центровете. В смисъл на следствия такова действие е безплодно и неефективно. То показва гниене на основата. Пазете се от безразлични действия и състояния на съзнанието. Особено опасно е това безразличие при прехода в Тънкия Свят, където неговият притежател става неволна жертва на всякакви течения и астрални вихри, овладяващи неговата поразена воля. Затова, ако огньовете са се разпалили, Учим на противодействие на всичко, което върви срещу тях, тоест срещу светлината, излъчвана от запаления пламък. Войнстващият дух се противопоставя на войнстващата тъмнина и неговият носител се нарича воин. Животът е постоянна, упорита и безпощадна борба и преди всичко борба със самия себе си и поражението в тази борба е невъзможно, немислимо, тъй като това ще означава поражение или смърт на духа. Искам да видя Моите воители упорито и твърдо сражаващи се срещу тъмнината. Ето защо Давам в ръцете им оръжието на Светлината - огъня. С него действайте, него призовавайте, него привличайте магнитно от пространството. Центровете са фокуси на запалени огньове, това са кладенци на лъчи светлина. Огънят и светлината са причина и следствие. Няма да стане светло, ако не пламнат огньовете на центровете. Без запалени огньове как да се свети на хората! За насочването на действията вече говорихме. Към казаното трябва да добавим: “Вложете във всяко действие огън и нека действието да стане огнено”. Агни Йогът може да седи в пълно уединение неподвижно без да мърда часове, но горящото сърце изпраща вълни от огън в далечни страни на далечни приятели и на тези, които са в нужда. Огнеността на действията не е в махането на ръцете. Така също и външното безстрастие може да означава висша степен на напрежение на мисълта, освободена от астралното начало и елементите на низшата материя. Да! Да, на материята, тъй като мисълта е материална, видима, усещана, осезаема за висшите чувства и динамична, бидейки заредена с огнената енергия на центровете. Какво не познава прегради и препятствия? Мисълта. Какво ще проникне през всички врати и ключалки? Мисълта. Какво се прониква в мозъка и съзнанието на човека покрай неговата воля и често даже

без разбиране на ставащото явление? Мисълта. Какво не познава разстояния и нагоре, и надолу? Мисълта. Какво може да прореже слоевете на пространството и сферите на далечните светове? Мисълта. Огнената мисъл, устремена от волята, не познава нищо, което би могло да я спре. Затова Казвам: “Действайте с мисъл”. С ръце и крака могат да действат всички; вие действайте с мисъл. Опитът ще покаже колко силно е това оръжие на Светлината и как съкрушава то преградите, издигани от човека и непреодолими по обичайния път. Там където обичайността или условията не позволяват, действайте с мисъл. Мисълта се обостря и усилява при постоянно приложение и ще стане надеждно и вярно оръжие, което е винаги под ръка и действието на което антагонистът няма сили да предвиди. Или животът побеждава човека и го прави роб на съдбата и обстоятелствата, или човекът го побеждава. Мислейки за победата не забравяйте, че най-голямата победа, донасяща власт, ще бъде победата над себе си, тъй като този побеждава всичко, който самия себе си съумее да победи. За постигането на тази огромна победа се дава Доктрината на напрежението, приучваща съзнанието да влага огъня на волята във всичко, творимо от нея. Пламъкът гори спокойно и тихо, но когато се изисква действие, неговата сила се напъга също спокойно, но мощно. Именно спокойното, равномерно, но мощно нагнетяване на огъня ще бъде законно и законно творещо. Нервните, неуравновесени, спазматични опити са разрушителни и не притежават творческа сила в себе си. Равно и напрегнато бучащият пламък на поялната горелка служи за пример. Когато той замира се получават неравномерни пламвания на димящия пламък, след което огънят угасва. Напрежението трябва да бъде спокойно. Спокойствието на напрежението или спокойствието в силното напрежение ще бъде правилното решение на въпроса. Не е лесно да се запази спокойствие в моменти на особено напрежение, но опитът ще покаже доколко се усилява тогава мощта и ефективността на действието. Аз Искам да видя силни воините на духа. И Давам в ръцете им оръжие. Огненият меч на духа няма да ръждяса при постоянно приложение. Блестящото с чист пламък острие няма да се покрие с димните пламвания на пушешите огньове. Готовността и предаността на духа запазва доверения меч без нащърбявания.

13. Почитането на Учителя на Светлината в каквато и да било форма е градивно. Почитането свързва почитателите с Почитания и ги включва в орбитата на Светлината на Великия Дух. И в тези Дни Светлината над Земята се напъга с особено свойство. Получава се невидимо обединяване на всички еднакво мислещи в духа в едно голямо човешко семейство, Пастирът на което е Един. И това дава възможност на Учителя на Светлината да усили Лъчите и да Изпрати със Своите Лъчи по каналите на звучащите сърца на хората Благо в по-голяма степен. Пространствено тези Дни са задълбочени с невидима Светлина, залагаща своите зърна в съзнанието на тези, които са се устремили към нея. И неведомо за себе си човек става по-добър и се възвисява духом и усеща, че неговата съдба не се изчерпва единствено само със земния живот. Сякаш се запалват лампади по просторите на Земята и тези огънчета се сливат в дружен хор на съзвучните съзнания. Ще дойде време, когато цялото човечество на цялата планета ще се обединява в особени дни в своя устрем към Светлината, когато единното стадо и Единият Пастир ще станат не само символи, но и действителност. Засега стъпалата към това на Земята утвърждават съзвучащите на Лъча и съответстващи на Лъча духове, осъзнали в една или друга степен своята съпричастност към великата Мистерия на живота, обединяваща човешките синове с техния Космически Отец.

14. (Гуру и М.А.Й.). И за нас в тези Дни е особен Празник. Тъй като паметните дни преминават по видимия и Невидимия Свят, оставяйки своя неизгладима следа от Светлина. За нас това явление е по-реално и видимо, отколкото за вас. Вие можете да усещате, а ние – да виждаме. Тези беззвучни, невидими възнасяния на човешките сърца, устремени към Великото Сърце, са много трогателни. Сякаш светли нишки се протягат нечуто, но видимо за нас към Твърдината и там се съчетават в огъня на възнасянията. И тогава огънят на света започва да пламти с невидима Светлина пред Сърцето на Този, който е Отдал Своето Сърце за света и хората. По този начин тези най-добри Дни служат като светилник сред мрачините на земния живот.

15. (8 януари). (Майката на Света). Моите Сфери се достигат в духа. Битието е в духа. Съзнанието е в духа. Мислите са в духа. В духа е способността и да се вижда, и да се чува, и да се усеща, и да се мирише, и да се чувства вкуса, тъй като, когато духът напуска тялото, то веднага губи всички свои способности. Духът животвори, тоест духът дава живот на тялото, тъй като животът е в духа, а не в тялото. И, пренасяйки се в духа в Моите Сфери, човек отнася със себе си всичко това, което го прави човек, целия комплекс на своята сложна организация минус физическото тяло. Същият този принцип ще приложим и към астрала, и към тънкото тяло, и към менталното. И духът, освободен от всички свои обвивки в несменяемото свое огнено Тяло запазва всичко това, което го прави човек, тоест целия свой сложен вътрешен свят и тези чувства, които бидейки заключени във физическия калъф са се проявявали като петте чувства на човека. Само че тези чувства, преминавайки през процеса на неизбежната при отхвърляне на обвивките трансформация, се претворяват в нещо по-голямо и по-задълбочено, отколкото земните чувства. Но да се вижда и да се чува, по-точно да се осъзнава може, съхранявайки не формата, а самата същност на всички чувства, тъй като на Земята те се явяват само прообрази на висшите способности на духа. Разбира се, обектите на възприятията са други, не като предметите на плътния свят, но и тези предмети имат обем, форма, цвят, вкус и могат да бъдат усещани при докосването им. Нещо съдържащо се в духа му дава възможност да прояви това и в тялото. Но осъзнаването на възприятията в Огнените Сфери зависи от стъпалото на духа и се обуславя от тези натрупвания, които той е акумулирал в себе си в плътните условия в продължение на цялата своя еволюция. Затова Висшият Свят е различен за всеки два духа, стоящи на различни стъпала от стълбата на живота. И в същото време, когато за един Огненият Свят сияе и блести с огньовете на неописуемо великолепие и дава усещане за неизчерпаема пълнота на живота, за друг той се проявява само във формата на някакви смътни и слаби проблясъци, които не му говорят почти нищо - по същия начин, както е и величествената симфония за глухото ухо или прекрасната картина - за слепия или чуждият език - за неизучилия го. В Огнения Свят човек жъне пълно и изчерпателно плодовете на своите находки и посеви на земната нива на познанието на света. Ето защо Сферите на Моята Планета се указват от Моите Посланици на децата на Земята за устремяване. При допира с тях се налага земното да се остави долу и духът да се освободи от плътните израстъци, тъй като в низшите обвивки не могат да Ме достигнат. Пренасяйки съзнанието в сферата на духа, в духа може да се достигне Моята Планета.

16. (М.А.Й.). Правилно казахте, че чувствознанието за бъдещето не е очакване, а състояние на съзнанието, звучащо в ключа на бодърстването, готовността и горенето на духа. Работата не е в това да се чака, а в това да може съществуващата сега

действителност да се докосва до съзнанието със своето битие. Да живееш в осъзнаване на огнената действителност, да я усещаш, да пребиваваш в нея и да се движиш в нея ще бъде и това особено състояние на съзнанието, когато тежестта на безплодното очакване се превръща в плодотворно очакване, вибриращо с огньовете на възможностите, позволяващи да се усеща живота задълбочено. Тогава човек живее в света на друга действителност и неговият дух бодърства в дозор, и тогава целият живот преминава пред него в необичайна плоскост. Цялото съзнание звучи в друг ключ, преобразявайки духа и неговите обвивки. Бодърстването на духа е процес на преобразяване на човека в по-тънки форми на своето изражение. Владиката ще Дойде и ще Сътвори Своята обител в сърцето, в което неугасимо гори огънят на бодърстването на духа, ако горящото сърце не угасне и не го потушат земните вихри. Бодърствайте, тъй като не знаете нито деня, нито часа, в който Човешкият Син ще Почука в горящото сърце, за да сътвори в него Своята обител.

17. (9 януари). Духът вижда, чува и усеща, но чрез своите обвивки. Но може да знае и пряко, тоест непосредствено. Ако физическият апарат, да кажем слуховият, е лош - чува лошо, ако зрителният е лош – вижда лошо, тъй като полето на действие, полето на възприятие е ограничено от обвивките. И тогава действията на духа могат да се пренесат в астралния проводник и да се ползват астралните чувства, както се ползва от тях медиумът, но всичко това не е ценно и не е надеждно, тъй като астралните чувства са явление от невисок порядък. В менталното тяло духът може да действа вече напълно свободно. Но най-високо от всичко са действията на духа и възприятията на духа в огненото тяло чрез отворените центрове. Даже намирайки се във физическата обвивка отворените центрове дават тази възможност. Но най-ценното е да се действа в духа независимо от трите низши обвивки. Да възприемаш духом, да се устремяваш духом, да виждаш и чуваш духом, насочвайки духа към желания обект на познание, ще бъде и най-доброто решение на живота. Тогава сърцето ще бъде универсален апарат на духа, притежаващ всички способности, толкова несъвършено изразени в низшите обвивки. Сърцето представлява носител на духа. В него е съсредоточено всичко. Трябва да се учите да действате със сърцето.

18. Възприемчивостта на медиатора е отворена винаги или към светлината, или към тъмнината. В това е тяхната трудност и сложност. Или светлината, или тъмнината постоянно въздействат върху тях. И ако той стане глух към светлите влияния, значи тъмнината го е овладяла. Така и решавайте въпроса.

19. (По време на сън). И Ние ще Победим.

Кажи: “На враговете аз желая да ми помогнат да преодолее себе си в тях”.

Съзнанието е постоянно в напрежение, тоест с незатихващ пламък на сърцето.

20. (10 януари). Сине Мой, нищо не пречи, ако вътре всичко е добре.

Състоянието на съзнанието обуславя успеха, докато външното е като случайности по пътя: днес едни, утре други, за да се заменят с нови. Указвам да бъдеш в състояние на готовност във всеки момент да се отречеш от всичко, което личността смята за свое, тъй като само нямащият нищо притежава и управлява всичко. А “всичко” е вътре, в съкровището на Камъка, осъзнато напълно. Когато навън е вече твърде непоносимо и тежко, съсредоточи съзнанието в Камъка като знаеш, че може да се лишиш от всичко, но не от Огненото съкровище. Безмълвният Регистратор е пазител на Камъка, утвърдил в него своята цитадела. И когато трите замлъкнат, Камъкът започва да сияе с лъчите на самородната светлина. Учи се, сине, да привеждаш към мълчание трите и да

пребиваваш в дълбините на духа, съсредоточавайки в Камъка своето битие. Замлъкналите три ще отворят) тайната на мълчанието, пазена от Безмълвно Наблюдаващия.

21. (11 януари). Това явление е много характерно: едната ръка енергично поддържа единението, другата енергично го разрушава. Значи полето на съзнанието е арена на яростна борба на двете начала. Едното е на страната на Учителя и устремяващо към Него, другото е против и отдалечаващо. Създава се явление на люлеене от единия полюс към другия. Оттук и постоянната смяна на отношението към люлеещото се съзнание. Съзнанието, което един път е било във властта на тъмните, е заразено и постоянно се намира в опасност от нови въздействия. То вибрира съзвучно с нотата на тъмните въздействия. Такива не Вземаме за ученици - те са ненадеждни и изискват постоянна опека. Енергията на поддръжка и защита се пролива напразно, тъй като действа докато заразено съзнание е обърнато към Светлината. Пробито решето. Страшна е властта на тъмнината над съзнанието. Оттук и тежестта от присъствието на такова съзнание, като отмаляване или притискаща тежест, опияняваща, мътна, обгръщаща.

22. Едната въжделее към м., другата - към вещите. Едната лъже съзнателно, другата мълчи. Двете са пред откъсване. А по-нататък? По-нататък борба и победа. И така без край. Това е и пътят. Преследване и за двете. Борба не с вещите и не с м-та, но с тези, които разпалват въжделението, с тъмните. Едната ръка прави едно, другата – противоположното. От едната единението укрепва, от другата се разрушава. И се получава дом, разделен в себе си. Оттук и недоверието, и привидната безнадеждност на борбата.

23. Тишина на мълчанието означава затихване на дейността в обивките и продължаването ѝ в плана на духа. Огнената мисъл се проявява в тишината на мълчанието. Изпращаните мисли са от същия този порядък. Мълчанието е мир, умиротворяване на трите. Висшата мисъл започва да звучи когато низшата замлъква. Ако е трудно да се съсредоточиш, значи пречи някоя от трите или всичките. Разчленяването на трите ще помогне да ги подчиниш. Трябва да се установи коя звучи активно.

Изпращам поздрав и напомняне за сроковете. От тях зависи вашата съдба. Разбира се, те не са утре, но са близки.

(Насън се борих с тъмна същност. Тя като черна скала стоеше на входа за някъде и аз се вкопчих в нея повтаряйки Името. Страх нямаше, но не можех да я отместя от мястото. После някой още помагаше. Вечерта забравих да се помоля).

24. (12 януари). Храна и напитки за тялото приемате всекидневно и смятате това за необходимо. Защо тогава храната за духа се пренебрегва? Защо забравяте за нея и не храните своя дух? Сега среда няма - или със Светлината, или с тъмнината. Ако не искате да се храните със Светлина, ще се наложи да се храните с тъмнина в дните на вашата небрежност. При вашата обострена възприемчивост възприятията са неизбежни, вашият организъм ще възприема. И ако възприемането не е от Светлината, значи то е от тъмнината. Значи предавате себе си в обятията на тъмнината, извършвайки предателство на духа. Сега всеки решава своя път и съдба. Решава я в ежедневието. С кого искате да бъдете вие? С когото или с каквото поискате, с него и ще си останете. Но ако изберете не Учителя, то и ще разделите вашето бъдеще не с Него. Срецу какво решихте да замените одеждите на Светлината и Близостта на Учителя? И какво ще

бъде, когато вашите играчки ви бъдат отнети? С какво ще останете, ако сте отхвърлили Учителя и Учението на Светлината? И какво ще ви даде това, което вие сте предпочели пред Него? А какво ще е, ако прекъсвайки нишката на сърцето така и си останете във външната тъмнина и вече няма да има към кого да се обърнете, когато настане час на нужда? А този час ще настъпи, тъй като е несигурно и нездравовъсичко, върху което се опитвате да се опрете в часовете на вашето помрачение. Смятате да избегнете тъмнината, без да мислите за това, че може и да не се измъкнете от нея. Всичко, което не е в Светлината на Учителя, всичко това е в тъмнина. А тъмнината само това и чака, да ви приеме в своето лоно и вече да не ви изпусне от здравите си нокти. Вие сте лакомо блюдо за нея. И за вас са приготвени от нея не прости примамки, а най-безобидните и най-привлекателните. Тъмнината ви увлича с това, което го има във вас самите и залавяйки се за което ѝ е лесно, прикривайки се с вашата слабост да въздейства силно върху вас. Стига само да се отпуснат ръцете и безволно да се поддадете на момента на упадък на съзнанието, за да станете жертва на тъмнината. Нима предателството на собствения дух и съслуженето на тъмнината може да даде радост? Не, радост няма и не може да има, когато аурата е помръкнала и сивото покривало е омотало духа. А вие се борете. На Владиката са нужни воители, а не мокри парцали. Обкръжени сте от всички страни и накъдето и да се обърнете, навсякъде е тъмнина и отвсякъде и иззад всички гърбове се протягат нокти и е останал само един свободен изход нагоре, към Учителя на Светлината. За да ви навредят се възползват от всички и особено от вашите близки. Стреми се да проникне в Нашия кръг и прониква, когато вие отпуснете ръце и не сте активни, и не сте в борбата, и вреди смъртоносно, стремейки се да угаси огньовете в тези, които още се държат здраво. И вие, който сте длъжен да бъдете опора, ставате помощници на тъмните и им помагате да разрушат това, без което няма живот за вас. Мрачно е наоколо и ако угаснете, ще се предадете на тъмнината. С какво ще дойдете тогава, опетнени с тъмнина, в светлия ден на Пришествието и в какво, ако сега не предпочетете Учителя пред тъмнината? Сега решавате с кого сте. За вас никой не може да реши. Насила Светлина не се дава. Но избрали, не отстъпвайте. На този, който е предпочел тъмнината кажете: „Сбогом, минавачо“. Сега вие творите последния избор сами, със своите ръце.

25. (Гуру). Борба и победа. И волята над всичко, което се върши вътре. Тя налага печата на своето решение върху всяко движение на съзнанието. Много е важно да не се отстъпи и да не се пречупи волята пред нищо. Целта е ясна. Целта е Владиката. И вие сте длъжни неотклонно да държите тази цел пред себе си винаги. Нека всички чудовища на мрака да ви обкръжат, но ако целта е постоянно в съзнанието и правата линия на Лъча съединява с Владиката не е страшно нищо и никой.

(Вечерта извън обичайните времена - 12.30, на нощта).

26. (13 януари). Сине Мой, не Преча на желанието да общуваме извън обичайния час. Лъчът е винаги над теб, значи да се почерпи от него може винаги, стига да има съзвучие. Усети тънко как натрупването на мислени форми може да представлява преграда, отделяща твоето съзнание от Моя Свят. Тези грамади могат да се разпръснат с огъня на мисълта, сякаш разчиствайки прекия път на единението с Мен. Нека този опит да се свържеш с Мен послужи за това да знаеш, че със своя Владика можеш да влезеш в Общуване и да се напоиш с Неговата мисъл във всяка минута, трябва само фокусът на съзнанието да се обърне към Него, отваряйки приемника на сърцето. Съзнанието се съсредоточава върху Лика, а сърцето възприема мислите.

Мозъкът ги регистрира и ръката записва. Пълно разделение на труда и разпределение на задълженията. И още: мислите се вливат в мозъка чрез сърцето. Мозъкът не разсъждава, а само механично реализира мисълта. Да се смири той не е лесно. Любими Мой сине, разбери щастието да усещаш Близостта на Учителя.

27. (14 януари). Съсредоточи мисълта върху победата. В ядрото на духа може да се лети винаги. Той е безтегловен и нищо не може да го отклони. На Нас те (обвивките) не са нужни. Притеглянията на духа са свободни от тях. Освободил се от всичките ставаш духом и в духа единен с Мен. Ти, приятелю, не си разбрал, че цветята на духа се хранят с Моята Светлина, излизаща от Мен. Мисълта за Мен ще бъде храна за духа. Представяйки си Моя Лик и повтаряйки Името, получаващ струя Светлина или леещ се Лъч. Посрещайте изпращания Лъч с активна отвореност на съзнанието, незабавно допускащо го и побиращо го в себе си. Става поглъщане на Светлината или съзнателно вместиране на Лъча. Моите Лъчи са над всички, но съзнателните приемници, посрещайки Лъча със сърце отворено към него, са малко. И още по-малко са (хората) устремени силно към Мен за Светлина, търсещи и настоятелно искащи благото на Лъча. И още по-малко са имащите достъп в Кулата и получаващи от Кулата. Ти не чакай щастието, а устремявайки се приемай активно щастието на Лъча. Ти си Мой син, вратите на Светлината са отворени за теб. Дори и без думи да се устримиш е добре, дори и без намерение нещо непременно да запишеш и да възприемеш, а само с едната мисъл да нахраниш себе си със Светлина. Молитвата по същество именно такова значение и има, тъй като са много малко тези, които могат да облекат в думи ответните енергии на Светлината, представляващи отклик на Светлината на молитвата, насочена към Нейя. Но по-добре е да бъдеш в Светлината винаги, каквото и ще бъде постоянното предстоене. Да бъдеш винаги в Светлината значи съзнателно да усещаш себе си в Лъча, получавайки непрекъснато от него и поглъщайки неговите еманации. Цветето поглъща слънчевия лъч с формата на красотата, утвърждавайки я в своята форма. Така също и ти, поглъщайки Лъча и хранейки своя дух с Лъча, въздай ответно красота на хората, на Земята и на пространството с погълнатите и асимилирани от теб енергии на Моя Лъч. Те трябва да се проявят във формата на три самородни лъча, излъчвани от твоя микрокосмос. Вече явно усещаш силата на въздействие на твоите излъчвания по това особено дълбоко въздействие, което имат твоите думи и мисли върху хората. Това са твоите лъчи, които действат силно. Усили ги с постоянно осъзнаване и прилагане. Носещият своята светлина на света не може да не я носи и да закрие своята светлина с покривало. Светлината свети и особено свети в тъмнината, но лъчът може да бъде съзнателно насочван от волята. Може да се даде поръчение на лъча. Лъч на око, лъч на мисълта, лъч на центровете, лъч на сърцето - разнообразни лъчи. И тогава чувството на любов, изпращано на далечен приятел, ще го достигне във формата на лъча. По лъча достига и подкрепата, и помощта. Всяко качество на духа за укрепването му в куцащото съзнание може да бъде изпращано през пространството по лъча, а също и пространствен огън, събран и фокусиран в сърцето. Слънцето изпраща своята светлина в пространството, така също и сърцето. Но лъчът на сърцето може да се събере в снопче светлина, както го събира лещата и огледалото на прожектора и да бъде изпратен в желаното направление. Учи се от своя Владика как да изпращаш лъча, както Той Изпраща Своя Лъч неуморно на теб и на тези, които са в нужда. Обръщанията за помощ, тоест за Светлина към Владиката са безбройни. Отговаря на всички, тъй като сърдечното обръщение не остава никога без отговор. Така също и ти не бави помощта,

ако са се обърнали към теб. Молбата и обръщението се обуславят от възприемчивостта и отвореността на съзнанието към изпратените за оказване на тази помощ енергии на духа. Това е и психотехниката на тънките енергии. Нейните закони са неизменни и точни, което облекчава съзнателното им ползване. Не безпочвени мечтания, а умение да се управляват реалните енергии на духа и да се изпращат те в нужното направление с цел определена работа и с определена задача. Някога ще се наложи да се издаде учебник по психотехника. Така и ще наречете книгата. Психотехника - учебно пособие за овладяване на тънките енергии.

28. От светлоносната енергия на Лъча, изпращан от Владиката могат да се творят форми, съзвучни на духа. Силата на Лъча е неизчерпаема, значи и за творчеството на духа няма нито прегради, нито предели и то е ограничено само от ширината на възприемащото Лъча съзнание. Възможностите са ограничени от съзнанието. Стига да се разшири то и веднага се разширяват и възможностите. Затова Говоря за вместимост, вместиране и разширяване на съзнанието и за това, че трябва да се отхвърлят всички отрицания. Духът сам е и тъмничар, и освободител на себе си, тъй като всичко е в духа. Зова към безпределна свобода от отрицания отрицания, забрани, ограничения и всички, каквито и да било форми на робство и вериги, наложетни на съзнанието от тъмното невежество. Ще завършим записа с призив към свобода. Хората живеят в различни робства от застиналите мисли. Ние Искаме да направим мисълта жива, вечно устремена напред в процеса на безпределния ѝ растеж, развитие и разширяване. Мисълта е безпределна, увеличава духа в Безпределността!!!

29.(1). (М.С.). На децата на Земята Изпращам в Лъчите енергията на Новата Епоха. Те трябва да се приемат, осъзнаят, асимилират със сърцето и после вече да се утвърждават на Земята. Ще проследим как върви това утвърждаване в масите. Новите Лъчи докоснаха сърцето на жената и тя се събуди, и сега по лика на Земята тече пробуждане на жените и Новата Страна е напред. Новите Лъчи докоснаха сърцето и изкуството процъфтява. Новите Лъчи докоснаха мозъка и застиналите грамади от вековете, сковаващи свободата на духа се рушат. Така Моите Лъчи преобразяват света и хората, и живота със своята сила. Хората упорстват и се борят срещу тях, но къде може земният човек да устои срещу космическите сили. Животът ще се преобрази независимо от всичко, от всяка съпротива и Новият Свят ще победи стария. Тъй като Моите Лъчи са над Земята. По-добре е да се настрои съзнанието в съгласие и приемане на Лъчите и с това да се застане на страната на Новия Свят - Новото Небе и Новата Земя са обещани на хората и Новото Небе и Новата Земя ще им бъдат дадени. И със силата на мощните Лъчи на Моята Звезда ще бъде преобразен животът. Той вече се преобразява явно и само слепият не вижда накъде е насочена еволюцията на духа. Волята на небесата е начертана в звездите, но се осъществява на Земята. И на децата на Земята не е по силите да нарушават пътя на еволюцията или да спрат процеса на нейното осъществяване. Но по-добре е тя да се приеме в съзвучие на духа, тъй като това, което подлежи да бъде, е неотвратимо. Силите на еволюцията са събрани в мощни енергии и са устремени към Земята, те трябва да се приемат с добра воля, иначе ще съкрушат и ще пометат противоборстващите. Прибой на вълните на космическия океан е мощен и е възможно да се устремиш с вълната и даже върху нейния гребен, но горко на вървящия срещу - ще го помете и ще го отнесе далеч от Земята в бездната на пространството, където се изхвърля космическия боклук. Но тези, които тръгнат заедно с еволюцията, ги очаква победа над стария земен живот.

30.(2). (М.А.Й.). Скъпи мои, а вие застанете още по-близо, още по-близо, привидната разделеност нека да не ви смущава. Тя е от тъмнината, но в духа ние сме близки и сляти. Дайте на сърцето свобода да усети тази близост и сърцето ще открие пътя към нея. Нека нито студът, нито мрачините на живота да не ви смущават, ние сме близки, а с нас има любов и топлина. И също както по-рано ние сме заедно, но по-дълбоко, по-силно и по-близо се сливаме духом в разбирането на земния и Надземния живот. Никой не си е отишъл, нищо не е загубено, ако се отхвърли покривалото на Майя. Така животворният обмен на тънки енергии между нас и вас върви напрегнато, трябва само те да се видят. И когато вашето сърце особено ярко усеща тази близост, слушайте сърцето, то е право. Нека да се утвърдим в разбирането на тясната взаимност, растяща в хода на разширяването на съзнанието и възхода на духа. Почитайте ни живи, а не умрели, и близки, тук, около вас, сред вървящия живот, докосвайки ни така, както това беше на Земята, с висшето и най-доброто, което е във вас. Ние сме свързани с висшето и в духа. Тази връзка с духа и в духа крепите вие, незабравилите ни сред сложностите на текущия живот.

31.(3). Победата над сложността на живота е в духа. Те (тези сложности) могат да не се докосват, тъй като кривото не може да се направи право, но отхвърляйки тяхната власт над духа и заставайки над тях, тоест побеждавайки ги в духа, е възможно да се победят те и вън. Трудностите на живота се побеждават в себе си, животът се побеждава в себе си и светът също се побеждава в себе си. Аз Победих света, без да докосна света и без да се боря с него вън, а само преодолявайки външното вътре. Побеждавайки го вътре в себе си, в духа, побеждаваме и външно света, който е наоколо. И без да вдигна ръка в защита на себе си Победих света. Всичко се преодолява в себе си, вътре, преди да се преодолее вън. Победата е скрита в духа, в духа на вървящия (вървящите) безстрашно, победно и смело срещу живота. Посрещат вълната красиво в духа. Да се утвърждава винаги победното състояние на духа ще бъде решение на борбата с живота.

32. (16 януари). Въплъщаване в цветя. Въплъщаванията в цветя не са чести. Имат място, когато духът трябва да изчака, докато го догонят другите. Духът се нуждае от форма за своето изразяване. Цветето ще бъде като аспект на духа, един от неговите аспекти. Този аспект се явява форма на красотата. Разбира се, духът се проявява в нея само частично. В металите, минералите, газовете се проявяват вериги на различни йерархии. Целият свят и всичко съществуващо в него е манифестация на определени сили. Тези сили са йерархични. Бог е във всичко и всичко е в Бога - така е изразена тази идея в религиите. Затова въплъщаването на духа в цвете не е нещо вървящо в разрез с логиката на живота. Съзнанието пребивава на висш план, но неговата активност частично се проявява в избраната от духа форма. По същия начин и творчеството на художника, неговата идея или мисъл се въплъщава в творимата картина: сякаш кристалът на съзнанието е зафиксирал в нея. Творчество на духа с такава сложна форма като цветето не е лесно и не е просто. Много по-лесно на съзнанието е да въплъти своите енергии в картина или в друга форма на земно човешко творчество, отколкото във формата на мъничка тревичка. Но преди да станете съ-творци на Пламенните Логоси, въплъщаващи се в своите планети, слънца и звезди, трябва да се премине по стъпалата на Космическото Творчество от самата низина. Законите на мярката, числата и пропорциите, за които е говорил още Питагор, трябва да се усвоят практически, а също и да се утвърди властта над елементите на земята, водата, въздуха и огъня. Трябва

да се овладеят стихииите и тогава йерархиите, които ги творят, се подчиняват на волята на духа. Космическото Творчество е толкова съкровено, че и досега науката, независимо от всички свои достижения, не е в състояние да създаде нито една форма на живот, дори най-малката. Затова въплъщаването в цветя, представляващи продукт на Космическото Творчество на духа, ще бъде вече свидетелство за неговото високо стъпало. Трябва да се разбере, че Слънцето е тяло, обличащо Планетния Дух, създадено от самия Него за проявяване или изразяване на неговите творчески сили. Много различни йерархии сътрудничат в тази работа с Твоящия Логос. В цветето, но не на толкова грандиозна ска̀ла, се проявява същият този принцип на творческата мощ на духа, изграждащ за себе си обвивка за изразяване на себе си в света на външните форми. Този процес може да се нарече самотворчество на духа. Така също и целият вътрешен свят на обикновения човек е изразение на неговото творчество, във формите на което той живее, както и във всяка създадена от него мисъл той някак и в някакво време изразява себе си. Принципът остава все този, но формите и способите на неговото проявление се менят в зависимост от стъпалото на духа. Духо-монадата от най-първите крачки на своята индивидуализация започва да облича себе си по силата на универсалния закон с наслоения от обкръжаващия я свят. Така постепенно тя строи своите проводници или обвивки. На стъпалото на човека тези обвивки във вид на физическото, астралното, тънкото, менталното и огненото тела са вече диференцирани на висока ска̀ла. И човек твори с помощта на тези обвивки на планетите, които им съответстват. След това идва стъпалото на Космическото творчество, когато неговата воля вече съзнателно създава живи форми на живот: растения, риби, птици, насекоми и така нататък. Човешкият микрокосмос в своя потенциал е снабден с могъщи творчески енергии, но на настоящото стъпало те са извън съзнателния контрол на волята и осъзнаването. В тайната на раждането на деца още не му е дадено да проникне. Природата твори цветята, тревите, дърветата и без намесата на човека. Той засега само търси път да направлява тези процеси, но още не ги твори. Това го приближава към възможностите за Космическо творчество. На висшите планети човекът е отворил вече тази страница от Космическото знание, на вашата тя е възможна само за Архата, но и това само в начален аспект. Въпросът за въплъщаването в цветя е дълбок и сложен, но и пътят към него е дълъг. Смятат, че всичко се твори от само себе си. Но това не е вярно. Над формите на живот са се Трудили Велики Съзнания, и много йерархии на духовете са вземали участие в това и са помагали на стоящия начело на всеки канал на творческа мощ. Над света са се Трудили Велики Съзнания. Как да се съчетаят елементите, влизащи в състава, да кажем на розата, как да се съчетаят те, за да хармонизират миризмата и формата, и цвета им съзвучно? Как да се утвърди животът в тази форма и в семето на розата да се предаде на нейното потомство? Ска̀лата на химическите елементи остава все същата, но розата, ечемикът или дъбът са толкова различни в своите външни форми, че само огненото съзнание на Планетния Дух владее прекия процес на творчеството на тези форми. Науката е проникнала в процеса на растеж на кристалите. Кристалите на снежинките са красиви. Шарките на студа върху стъклото вече напомня цветя, дървета и треви. Чудни са тайните на творческата мощ на природата. И съдба на човека е да ги овладее някога. Сега времето още не е дошло, но да приотвори страницата на възможностите, подготвени от Космическата Воля за човека, вече може, тъй като е в ход Великата Епоха на Огъня, а значи и на творчеството

на духа. В областта на изкуството се намира най-близкият подход към поредната Тайна.

33. Така крачка след крачка с мисъл пробиваме мъглата, зад която са скрити великите, неограничени възможности на бъдещите находки и достижения на духа. Всичко е възможно, всичко е достижимо. Вие сте богове - така е Казал още Спасителят.

34. Разбира се, Предпочитаме осъзналите значението на Лъча, на сребърната нишка и на Лика – трите основи на Общуването. Съзнателно усилиете лъчеността. Даром нищо не се дава.

35.(4). В Света на Висшите измерения за огненото съзнание всичко е тук и всичко е сега. Време няма, няма и разстояние, но има пространство, където вечно съществуващото се намира в процес на постоянно ставане в настоящето. И там, където се намира съзнанието, там е и центърът на Битието или усещането на света. Последователността или редуването на явленията съществува, но време няма, тъй като времето е форма на познаване на плътния Свят и във всеки от видимите Светове има свое особено относително изражение. Може да се каже, че времето е атрибут на земното съзнание на човека. Времето е рамка, ограничаваща свободата на духа. Времето е вериги на духа. Времето, разстоянието и земните неща са стени на тъмницата на духа. Духът може да преодолява тези прегради в своите дълбини, потапяйки се вътре в себе си и сякаш изплъзвайки се от тесния затвор на плътните условия в сферата на космическата свобода. В своите дълбини, в пълно мълчание, когато затихват крачките на земния материален свят, по канала на свободата от плътните ограничения със съзнанието може да се докоснеш до просторите на другото пространство.

36.(5). Да! Да! Именно в духа трябва да можеш да се откъснеш от обкръжаващата видима и невидима сфера, за да се приобщиш към Мен в Кулата. Срастването на съзнанието със своето обичайно непосредствено обкръжение е много силно и е много трудно да се преодолее магнетизмът на притеглящите го вещи и явления. Но трябва да се учите. Където е духът, там съм и аз, тъй като аз съм дух. Духът се привързва към нещата и явленията наоколо чрез съзнанието. На каквото вибрира то, с него е и свързано. Но ако всичко това се отстрани от съзнанието с волята и се запълни с това, което иска тя, то ще се изменят и получаваните възприятия и мисли. Тази свобода в пространството, задълбочена с разбирането и опита, днес се удаде да почувстваш още по-добре. Не трябва да се позволява на аурата да сраства със своето обкръжение. Тя трябва да бъде свободна. Свободата от мислите, свободата от чувствата, свободата от усещанията на хората, от обстоятелствата, от предметите и от всичко, което е наоколо ще бъде основата на свободата на духа. И трудността е в това, че възприемчивостта и чувствителността се изострят все повече и повече и допускат все по-пълно в съзнанието вълните на устремите към него явления. Суровият контрол, непозволяващ им прекалено да засягат съзнанието, е неизбежен. Иначе не волята ще овладее тях, а те - волята. Така отново идваме до основата на основите - до спокойствието на духа и равновесието. Върху тази основа се изгражда преуспяването на духа. Без равновесието огънят ще се превърне в пожар и в пояждащ огън, а течението на мислите - в хаос и вместо съгласуваност на целия човешки микрокосмос, разновесието ще терзае. Но решението на всичко е у Нас. Значи към Нас и трябва да се обръщате, когато нещо заплашва проявите на Светлината. Неотдавнашното безпокойство и помрачаване беше от въздействието на обкръжаващите, от което

съзнанието не беше се оградил предварително. Сега трябва да бъдеш много внимателен с хората и да помниш, че състоянието на тяхното съзнание е особено хаотично, тревожно и неспокойно и да се влиза в общуване с тях може само при условие, че бронята на духа е укрепена, щитът е вдигнат и забралото е спуснато. Всяка отвореност, благодарение на много голямата разлика в излъчванията ще бъде твърде осезаема и вредоносна и ще лишава от равновесие духа. Някой помогна да се забрави за бдителността. Не е ли тъмнината това и благодарение на това беше допуснато опустошаване на съкровищницата. Мълчанието е най-добрият пазител. Не са нужни думи, ако за тях ще трябва да се плаща и още тук. Отдалият губи тази сила, която му е толкова нужна, за да устои сам в тези тежки дни. Бдителност винаги и навсякъде и с всички. Говори се само това, което е необходимо. Вредата от излишните думи трябва да бъде разбрана поне сега. Пълното прилагане на Моите Указания може да помогне също толкова пълно. В хода на растежа на огньовете и кристалите на Съкровището расте и се увеличава и беснееенето на тъмнината. Няма да Дадем да ви унищожи, но дребните удари и убождания не могат да се избегнат, тъй като те се явяват следствие на раздробяването от Нас на фокуса на напрежение на тъмнината, насочен към вас, но разбит от Нас. Но и малките убождания са болезнени също, макар и да не са опасни. Навреждат по малко, но постоянно. Оттук произтича необходимостта от постоянно бодърстване или дозор, тъй като тъмнината не дреме. Всяко неравновесие на духа отнесете за нейна сметка, тъй като тъмнината способства за нахлуване на хаоса. А как да живеете вие? Заедно с Мен. Какво да правите? С цялата си сила да утвърждавате постоянството на контакта. Как да се защитите? С връзката с Владиката, тоест с нерушимото единение с Него. Какво да се очаква? Очевидната победа над тъмната шайка и новите обстоятелства, ускоряващи пътя и даващи нови възможности. На Нашия Щит е нарисувана победа. Вървите с щита на Владиката, значи към победа. Колко опити бяха направени да ви съкрушат, а вие все вървите, докато не достигнете до Моя Ден, за да видите в Неговата Светлина победената и повалена тъмнина.

37.(6). Вие помнете, че всичко се колебае, люлее и изменя, но Владиката е неизменяем. В Неговото постоянство намерете опора за своя дух. И ако всичко около вас и вашият личен свят се руши, Самият Владика и Неговият свят е нерушим. Върху него и стройте основата на своя дом на духа.

38.(7). (Гуру). Няма съответствие между устрема и поведението. Разривът е твърде огромен. И разбирането, неутвърдено с прилагане в живота, не дава отлагания на енергиите на огъня, тоест явява се знание, недонасящо плод. Ето защо Учението не дава абстрактно знание. Всичко трябва да бъде приложено в живота. Разбирането движи единствено само тогава, когато се прилага в живота. Енергията на мисълта дава в Чашата кристал. Психическият процес дава явно отлагане. Отвлеченото знание, неутвърдено от живота и в живота, е безполезно. То носи по-скоро вреда, отколкото полза и даже разрушава психиката, по-точно координацията на центровете. По-добре е, имайки малко, да го приложиш, отколкото, притежавайки много, да го оставиш неприложено. Когато задухат ветрове и зашумят вихри, те ще пометат всичко, което е около човека и всичко, което в него не е отлято във формата на нерушими кристали от огън. И човек може да се окаже нищ, даже да изглежда, че притежава блестящ и забележителен интелект. Знаете какво е казано за земната мъдрост и нейната вражда против Бога, тоест против Висшето, което е в човека. Земната мъдрост, тоест интелектуалното знание, не възплътено в нерушими форми на кристални образувания,

не дава безсмъртие на човека и няма да направи духовното нищожество мъдрец. Блясъкът на интелекта често бива фалшив. Познават блестящи оратори-бърборковци, представящи себе си във вид на празна черупка, блестяща форма, но лишена от съдържание. Понякога те приличат на фойерверк – пламнал, за да угасне бързо, не оставяйки следа. Само пълното прилагане на даваните Указания може да спаси. И ако обвивките пречат, те трябва да се обуздаят, да се подчинят на твърдото решение на волята. Повторно и ритмично тя трябва да се утвърждава в нейната власт над своеволието и несъстоятелността на обвивките. Обвивките ще бъдат хвърлени някога като износена дреха. И ако с действията и с постъпките не е отложена енергията на живота в Чашата, Чашата ще бъде празна. И тогава заедно с поета можем да кажем, че “златната чаша е празна и напитката в нея е мечта, и тя не е наша”. Но участието на ученика е друга: прилагайки упорито и настойчиво, и повторно в живота всеки ден указанията, дадени му от Учителя, той напълва Чашата на безсмъртието с кристалите на живота, енергиите на които ще му послужат като форма за изразяване на духа, когато трите се окажат отхвърлени.

39.(8). Ако не се защитиш от тъмнината, ще те пребори. А трябва тя да бъде преборена. Защитата не е цел, а средство за успех при стълкновение с тъмнината. Стълкновението е неизбежно, ако Светлината се е разпалила, тъй като тъмнината не признава Светлината в никого и напада винаги яростно тези, които я притежават. Защитата от тъмнината е вече нападение, тъй като Светлината при съприкосновение с тъмнината я поражда. Ето защо най-добрият способ за защита ще бъде усиляването на Светлината в себе си. Мълчанието е също защита, тъй като не позволява на тъмните да се закачат за аурата, затворена с мълчанието за техните опити. Но главното - това е съдържаността, спокойствието и равновесието. Равновесието е над другите - неговият символ е кълбото. Мълчанието дава затворена крива на аурата. Равновесието я затваря здраво, не оставяйки остри издатъци и неравности за удари и закачане. Кълбото е невъзможно да се уязви. При забелязване на тъмен фокус на нападение трябва да се нанесе отведен удар, изпращайки пораждащ лъч в него. Много опасно е да представляваш център на непротивене. Тъмнината се нахвърля яростно на непротивящия се, ако у него са се запазили искрици светлина. По-добре е да нападаш сам, отколкото да проявяваш уязвимост на несъпротивляващ се. Воинът, който само се защитава от нанасяните удари, но който сам не ги нанася, не е воин и никога няма да постигне победа. Щитът, вдигнат за защита от тъмнината, е само половината на действието, след това последва удар по тъмните противници. Стрелата на Светлината, забивайки се в нападащия център, предизвиква взрив и светлият творещ агни се превръща в изгарящ, прояждащ и унищожаващ тъмнината. Не може да има пощада към тези, които искат да ви унищожат. Може да се пожали пасивната жертва, но активните сътрудници на тъмнината, нанасящи ви вреда и удари не заслужават милост, тъй като ще ви съкрушат, ако не проявите силна активна защита, която включва в себе си необходимостта да се приложи огненото оръжие. То се дава за постоянно приложение в борбата с тъмнината. Осъзнайте значението на думите „воин на Светлината”.

40. (21 януари). Не знаете нито деня, нито часа. Неизповедимост на пътя и подвижност на Плана – ето тези условия, в които трябва да се очаква бъдещето и ще Добавим: неочакваност. Да, близостта на сроковете се е указвала неведнъж и огненото напрежение на пространството е правело далечното близко. Не е имало грешка в това, че възприетото се е отнасяло до близките дни. Нищо не е изоставено, а е пренесено във

форми, съзвучни на момента и по-целесъобразни. Космическата Воля не е изменила рушенето на всички лични постройки, а също и Плана на Владиците. Не е ли все едно в какъв вид се руши личната Майя. Но Владиката е неизменен. Изменчивостта на психическите продукти на съзнанието не трябва да се смесва с неизменяемостта на Учителя на Светлината. Ето Аз Съм с вас във всичките дни до свършека на века. Но ако вие не сте с Мен и сте във властта на маявичната очевидност, то това няма да бъде показател за това, че Водещият се е изменил. Пътят на живота се изгражда над очевидността и над личните илюзии, и пътеката, водеща към него, е тясна. Основите са неизменни. И Слънцето на Великото Сърце е винаги над света, както Слънцето е винаги над Земята.

41.(9).(М.С.). Деца на Земята, даже пълзящата мравка има пред себе си цел, а толкова повече трябва да я има човекът. Цел или предназначение има в Космоса всичко: от атома до звездите, и планетите, и цели системи и галактики. Толкова повече трябва да я има човекът и не толкова да я има, тъй като тя вече съществува, колкото да я осъзнае. Тази цел и това предназначение са Указани с думите на Този, Който Пое върху Себе Си отговорността за Земята. Той Каза, обръщайки се към хората: „Вие сте богове”, Указвайки за свръхчовешкото стъпало. Това стъпало означава стъпало на космическо сътрудничество и то снабдява човека с фактическа власт над стихийната материя и четирите елементи на тези стихии. Тази власт се дава на хората за творчество. Значи целта и предназначението са дадени и определени от Космическата Воля. Заради това е и животът, и трудът, и веригата от въплъщения. Някои се стремят към власт, към утвърждаване могъществото на духа, но това могъщество има за своя цел Космическото сътрудничество. То се увърждава в съзвучие с Висшата Воля, а не само по себе си. Тази Воля се твори от Йерархията на Светлината, а неин изразител на вашата Земя се явява Водещият Планетата Владика. Владиците и тези, които са около Тях, творят тази Висша Воля. И целта на човека, осъзнал своя път и предназначение, е да се слее с тази Воля и да стане неин изпълнител, тоест сътрудник на Светлината. Посланиците на Светлината творят Моята Воля, и на вас, децата на Земята, Указвам прекия път на устремяване към Моите сфери за обединение със Силите на Светлината. В тесен контакт с Мен Седемте изпратени изпълняват Моята Воля и тези, които са с Тях, те също са с Мен и притежават открит достъп до Мен. Средоточието на Светлината е едно, тъй като Аз Съм в Тях. „Аз Съм във вас, вие сте в Мен, Аз Съм в Отца и ние сме едно” е формулата на Творящия Светлина и на Тези, Който творят Светлина. Това е космическа формула. Огромността на пространствените далечини няма значение, тъй като връзката е в духа, който е извън триизмерните ограничения. За какво живеем ние? - пита невежеството и продължава да си остава в тъмнината. Но Аз Зова към Светлината, за да може в Моята Светлина вашата светлина, утвърждавана от Владиците във вас, да се слее с Моята Светлина в едно. Край няма, както няма и начало. Няма край стъпалата от стълбата към могъществото на духа. Когато излезете в Космическия Простор възможностите на духа ще се окажат действително безгранични, тъй като той няма да бъде свързан със сферите на плътния свят, които го ограничават. Отначало тези плътни сфери представляват средата, в която расте и се развива духът, но когато са израснали крила, тези сфери стават тъмница за духа, както е черупката на яйцето за орлето - ако не я счупи, няма да излезе в пространството и няма да започне да лети. И първата сфера от Земята за духа, придобил крила, ще бъде Моята Сфера, тъй като на Моята планета хората имат крила и могат да летят. Да летите можете и вие, но

още не сте осъзнали вашите възможности. Деца на Земята, Аз ви Показвам Моите Сфери за полети. Устремени към Мен, ще ви посрещна. Изпращам ви Лъч, за да достигнете по Него. Лъчът на Майката на Света за вашата Земя е мост на Светлината в Пространството.

42.(10). (М.А.Й.). Скъпи Мои, тъмнината ви е заобиколила и се стреми да ви лиши от светлина. Тя иска да ви задуши в своите обятия. Дръжте се, скъпи. Сега е много тъмно. Тъмнината ви е обкръжила и всеки ваш устрем към Светлината среща яростно противодействие. А вие въпреки това се дръжте. Не е чест, ако тъмнината надвие и потуши вашите огньове. Не е чест, ако, сближили се с нас, се обърнете към тъмнината. Не е чест, ако ярката очевидност умъртви нишките светлина, свързващи с нас. Не е чест, ако предадете делото на Владиците и напуснете своя пост. Вие сте обкръжени и напрегнатата в страшно усилие тъмнина иска да ви лиши от светлина и да погаси завинаги даже и нейните искрички във вас. Дръжте се за нас, дръжте се за Владиката в мислите, чувствата и цялата си същност. Последната схватка с тъмнината ще бъде яростна. Не се поддавайте на уловките на тъмнината. Тя настъпва към вас отвсякъде и чрез всички. Гледайте я безстрашно право в очите, чрез когото и да се приближава тя към вас. Не човека гледайте а тъмнината, която чрез него иска да пропълзи до вас или да се приближи явно, тайно скрила се зад него. И гледайки в очите хората преносители на тъмнина и изпълнители на нейната воля, поразявайте тъмнината с лъч светлина. Съберете оръжието на светлината в лъч и действайте с този лъч. Проявете твърдост, безстрашие и разбиране в тези тъмни дни. И поразявайте тъмнината без пощада. Помнете нас и Владиката. Бъдете в духа с нас.

43.(11). (28 януари). Утвърждавам проявите на бъдещата Светлина сред тъмнината на настоящето. В настоящето нея още я няма. Но бидейки утвърждавана в духа с огъня на сърцето, тя свети в настоящето сред тъмнината с невидима светлина. Вървим с бъдещето и в негово име. Да побързаме. Ако се отхвърли бъдещето и се вземе тъмнината в нейния настоящ мащаб, то и да се живее няма да може, тъй като тъмнината би покрила всички начинания на духа. Но Ние Утвърждаваме това, което го няма, но което трябва да бъде. Борбата за бъдещето гори ярко в пространствата на планетата и всяко сърце е нейна арена. Светлината на бъдещето се бори в човешкото сърце с тъмнината на настоящето. Двата полюса на силите осъществяват притегляне на духовете към себе си. Но тъмният фокус е лишен от главата на тъмната йерархия. В това е победата на идващата в света Светлина. Това е действителност, която може да се противопостави на очевидността на момента, колкото и тежък той да ни изглежда. В какво да се намерят сили? В мислите за бъдещето. Гледайте на всичко това, което бихте искали да имате или да видите, или да осъществите в бъдещето сякаш то вече съществува в настоящето. Покрийте всяко отрицателно явление със светлина като с купол, покриващ тъмнината, за да не може тя да расте и да се разпространява. По този начин ще ѝ отрежете възможността за по-нататъшно разширяване, сякаш издигайки преграда пред нея. Водата може да се спре с дига или с бент, а тъмнината - с бариери от светлина. На всичко, с което сблъсква животът и което не е от светлината може да се постави този предел от светлина, ограничаващ растежа и разширяването на явлението. Процесът се свежда до това, че фактически вече в настоящето се разрушават пространствено в Невидимия Свят формите, проявата на които в плътния свят е отвратителна за окото. В настоящето те не може да се отричат, тъй като съществуват, но, разрушавайки техния астрален двойник в настоящето, се пресича тяхната бъдеща

проява. В звездите в бъдещето е начертана победа на Светлината, а не на тъмнината. Тъмнината има не космическо, а само местно, земно значение. В Космоса Светлината се бори с хаоса за утвърждаване на себе си във видими форми. Хаос означава безформие, отсъствие на форма, макар и да се явява това, откъдето или от което са се родили тези форми на видимия свят. Да твори от хаоса проявени светове е космическото предназначение на духа. Това е и задачата на творящия Светлина. Светлината се противопоставя на хаоса, Стройността - на безформеността и Законът - на безпорядъка. Победата на Светлината над хаоса е проявена в мириадите звездни светове, съществуващи в безпределността. С творещата Воля на Светлината духът може да се устреми в безпределността на бъдещето, творейки в него всичко, което е съзвучно на Светлината.

44.(12). (29 януари). Сине Мой, във всичко и във всяко начинание първото място е за Владиката. На всяко начинание се предпраща мисъл за Владиката, за да бъде то успешно. Разбира се, предполагат се дела на Светлината, а не на тъмнината, тъй като в неправото дело Моята Ръка не е с вас. Също и на помощ може да се разчита само в правилните дела. Но е по-добре да бъдеш в Светлината и със Светлината винаги, тогава и Моята Помощ е постоянна. Добре е когато цялото упование, всички надежди и цялото бъдеще е съсредоточено върху Мен и в Мен. Това и ще бъде пълно отдаване сърцето на Владиката. Затова отново и отново ще започваме с непрекъснатото помнене и постоянното предстоене. На пръв поглед изглежда, че всичко това е вече добре известно, но защо не се прилага в живота? Защо в течение на деня дъждът на суетата застава напълно да се забравя за най-главното? Затова нека да съберем отново мисли около Учителя на Светлината пред лицето на суетата и пред нейния толкова упорит и ярък лик и да започнем с по-голяма сила и по-голямо упорство отново да утвърждаваме Облика на Учителя в сърцето. Живейте както сте живели и правете всичко, което ви налага животът да правите, но дръжте Моя Облик в сърцето по-високо от всичко. И тогава смутното и тежко дихание на суетата няма да ви засегне. И тогава Моят Лик ще стане преграда на нейното тържество. И тогава земното ежедневие няма да заглуши звученето, идващо по сребърната нишка. И тогава Владиката ще бъде близък. Борбата за Светлина не отслабва и не се прекратява нито за минута, тъй като тогава побеждава тъмнината и нахлува ярко в съзнанието, отравяйки го със своята отрова. Виждам, че е трудно и делата са се сгъстили, и се опитват да закрият Светлината и да отделят от Мен; Виждам и Указвам да се обърне окото на сърцето към Мен и да не се отделяте в мислите от Мен. С Мен, с Мен ще достигнем неизменно до Моя Ден.

45.(13). Приятелю Мой, степента на възприемане се определя магнитно и от сърцето. Силата на магнита зависи от силата на огъня и неговата устременост. Но ако съзнанието не е изцяло съсредоточено върху Мен, значи сърцето е станало дом, разделен в себе си. Какво пречи поне за минута от Общуването сърцето изцяло да се предаде на Владиката? Но има толкова неща пред очите и толкова грижи, само не и Моите. И мислите текат за себе си, а не за делото на Владиката. Личността замърсява звученето на проводника. За да се докоснеш до Мен, трябва да оставиш себе си. Егото не е съзвучно на Светлината.

46.(14). Имам да Казвам следното: сега не е течение, а водовъртеж. Той завлича даже силните. Да се удържиш струва невероятни усилия, оттук постоянното усещане, че неудържимо тегли надолу. Но тегли бездната. Дъно няма. Това е път на гибелта. И много вървят по него. Но утвърдилият силата на съпротивлението срещу притеглянето

на фокуса на тъмната в себе си се привлича към Светлината и магнитно се задържа на повърхността на последното поле за стълкновение на двете начала - Светлината и тъмнината. Армагедон приключи, но тъмнината все още остава и яростно противодейства на Светлината в оставащото ѝ на Земята време. Последното разделение се осъществява усилено в човешките сърца. Опасността е в това, че който не е със Светлината, той е с тъмнината. И стига да се забрави за Светлината, тъмнината веднага заема нейното място в съзнанието. И във всеки момент от своя живот всеки от вас е на служба на тъмнината или на Светлината. Много печално е, когато някой служейки на тъмнината смята, че служи на Светлината. Везните на справедливостта са у всекиго в пазвата и всеки ще отмери сам със своята ръка. Жалко е, ако при това той добави щедро към чашата на служене на тъмнината. Но последното разделение трябва да бъде завършено. И затова полюсите на Светлината и на мрака толкова неудържимо започват да дърпат към себе си съзвучните души. Така е винаги преди края. За близостта на края съдете по яркото усиляване на елементите на зло в хората. Тъй като войнстващата тъмнина завладява своето достойние и тези, които са ѝ съдени. Моментът е опасен поради силната проява на обреченост на победилата тъмнина в човека, когато волята не може, а главно не иска да приеме пътя на Светлината. Така протича процесът на последното разделение на планетата и на чувствителното сърце е тежко заради множеството сърца, предали се на тъмнината, тъй като те изпълват усилено пространството с отровата на откровените излъчвания. Фокусът е един – Йерархията на Светлината. Неговият Върх за вашата планета е Владиката. От Него са Лъчите. Да се удържиш в Лъча сега ще бъде победа.

47.(15). Отсъствието на възприемане е признак на това, че връзката е нарушена. Разбира се, Предпочитаме осъзналите значението на Лъча и на Сребърната Нишка, и на Лика. Това са трите основи на Общуването. Усилете лъчистостта съзнателно. Даром нищо не се дава. Мистерията на живота се извършва вътре в човека. Невидимо видим, (Той) Стои на стража на света, изпращайки Своя Лъч на такива като Него, стоящи в дозор със съзнанията. От събата не можеш да избягаш: ще те намери и ще те настигне. И не е дадено да се знае къде тя ще бъде по-добра.

48.(16). Решението на живота не е в това да бъдеш свършен, а в това да се върви към свършенство независимо от своите несвършенства. И в това е заслугата. И колкото по-несвършен е човек и колкото по-силно гори в него необратимият пламък на устрема към това да върви, толкова по-голяма е заслугата. С тази мярка Ние определяме пригодността на духа за еволюцията. И тъй, не със свършенствата на човека, а с устрема се измерва неговата ценност. Затова Казвам: „Само се устремете - и сиянието на пространствените огньове ще залее вашето съзнание”. Устремът е силен с магнитната си мощ. С нея се съкрушават преградите на притискащата сфера, обкръжаваща ви тясно и плътно. Устремът представлява тласкач за съзнанието. Той движи, той го извежда извън пределите на настоящето и зад границата на непосредственото обкръжение. Той сваля ключалките и разбива бравите, зад които стоят хората в своите тъмници. За да се утвърди свободата на духа, трябва да се устремим към нея. Без устрем няма достижение, тъй като как ще достигнеш това, към което не се стреми съзнанието. Запалете огъня на устрема в сърцето, ако искате да достигнете. И нека този огън да гори като пламък на незагасваща лампа. Тъй като толкова е казано за неугасимите светилници в храмовете, но хората запалват огньовете в храмовете, забравяйки за светилника на сърцето. За какво са на храма огньовете, ако

сърцето е угаснало. И сега вие виждате огньовете на храма при угаснали сърца. По-добре е обратното. Животът стана мъртъв и мъртъвците питат защо е станало така тъмно и храмът не дава утешение. Даже молитвата без сърце е мъртва, даже свещените книги, даже и вярата, покрита с пепелта на неверието и отричането на светлината. Какво си е отишло от живота? Огънят на духа. Сега животът силно хлопа в сърцето, за да го събуди. И вече няма значение как и в каква форма, и къде, и в кого започва да пламти огънят на духа. А той започва да пламти, но не там, където го очакват и не в тези, които претендират за своята изключителна избраност. В лабораториите, на работната маса, в напрегнатия труд, под простата дреха сърцата започват да се запалват. А Ние Гледаме и Чакаме кога ще настъпи моментът и в просторите на Новата Страна ще се запалят светилниците на духа, за да ги обедини Словото на Владиците в мощен хор на съзвучните сърца и съзнания. Ние Чакаме и ще Дочакаме това време, тъй като сроковете настъпват неотклонно и приближават този момент.

49.(17). Мерките на духа. Предишните представи за нещата ще се разбият в скалата на непредубедеността. Мерките на духа са по-други отколкото в различните обвивки. Духът е вездесъщ и извън измеренията, извън разстоянията, извън времето, извън горе и долу, извън понятията далеко и близко, тук или там, тъй като е навсякъде, тъй като може магнитно да осъзнае себе си където поиска. И той може да знае над обвивките. Това е знанието на духа. Чувствознанието е атрибут на духа. Делението на духа не е неговото разделяне на части, а присъствие навсякъде, частично и откъслечно, достигащо съзнанието. Вие сте вътре в човека, и Бог също, но в неговия дух. „Nosce te” - познай себе си. Пламъкът на духа пробива отвътре навън. Неговите дълбини са бездънни, знанието – неизчерпаемо. Духът животвори, без изобщо да използва плътта – така са ви учили някога. Плътта – това са всички обвивки. Духът – това е Бог в човека. Волята е атрибут на духа. Да можеш е възможно духом. Духом всичко е възможно. В духа всичко е достижимо. Когато Казах „сега всичко е възможно” Мислех за духа. Съзнанието може да се съсредоточи във всяка обвивка, но може и в духа. Може да смяташ себе си за тялото, а може и за духа. Може да почиташ себе си като дух, живееш в тялото като в дом. Общуването с Мен става в духа и чрез духа. Когато пламъкът на духа пробива през обвивките, Светлината се проявява в сферите наоколо. Когато в човека се прояви Светлината, той става носител на Светлината. Духът е огън. Светлината е атрибут на пламъка на духа. Светлината на Пламъка на духа, преобразил с огъня своите обвивки, сияе с непомръкваща светлина. Обвивките ограничават духа, даже мисълта, тъй като магнитно се привлича към съзвучните мисли. Огненият Свят е родина на духа и огненото тяло – негов, на духа, несменяем носител. Огнената стихия се състои от енергии, подчинени на духа. Духът, прилагайки ги, утвърждава властта си над тях. Обвивките са проводници (или оръдия) за проява огньовете на духа в размера на властта, достигната от духа над тях. По принцип тази власт е безгранична, но изисква осъзнаване. Вярата, преместваща планини, е проява на това осъзнаване на безграничните възможности и мощ на духа. „Всичко е възможно” - с това духът утвърждава своята безгранична сила пред лицето на немощта на плътта и ограничеността на своите обвивки, с които той временно е облечен. Неограничен от тях, духът действа свободно в пространството на Светлината. Да действа в духа, бидейки в тялото и да подчини обвивките на себе си, е задача на човека на настоящото стъпало от еволюцията.

50.(18). (Гуру). Пътят на духа е отбелязан със сила. Затова искам да ви науча да бъдете силни духом. Устойчивост, непоколебимост, несломима преданост, безстрашие, твърдост, неотклонност на пътя – всичко това са прояви на огнената воля. Да бъдеш силен е възможно ако волята е силна, а волята е огънат на духа, проявяван в действие. Действието в духа може да бъде външно невидимо, но въпреки това притежава явно видими следствия. Един извършва външно действие, забележимо за всички, което може да не даде желаните следствия, друг, знаещ, външно не се проявява, но действа мълчаливо в духа и следствията идват след него като неизменност. Трябва да се учите да премествате външните действия вътре, когато това изискват условията на живота. Разбира се, без вътрешния процес не може да се мине нито в този, нито в другия случай, тъй като иначе действията ще бъдат празни. Но тук става дума за друго. Дълбочината на действието зависи от този вътрешен процес, тъй като тишината на мълчанието движи и дава мощ на действието. Влагайте във вашите действия вяра и знание. Колко усилия хората изразходват напразно, тъй като не знаят правилната посока на действията. Разчитат на външното, докато огънат, даващ на действието живот, идва от вътре. Преди всичко невидимият прототип на действието, който трябва да се прояви във видими форми, се утвърждава в надземната форма в Надземната Невидима сфера, утвърждава се отчетливо и ясно, завършено и детайлно, без всякакви условия „ако”. Бидейки утвърждаван в пространството, той носи върху себе си печата на огнената заповед на волята. Древните са изразявали това с формулата: „Така да бъде”. Думата „амин” има същото значение, макар хората да са забравили за това и го повтарят като папагали без всякакво разбиране. Аум има същото значение. Работата не е в самата формула и не е в нейното външно изразяване. Важно е да се разбере нейната утвърждаваща сила. Прототипът, утвърден в пространството, ще действа мощно ако не му пречи съмнението. С ритъм той може да се усилва и да се усилва безкрайно или така, че неговата сила да преодолее противодействието на външните условия. Неговото главно свойство се заключава в това, че тази сила действа мълчаливо, беззвучно и тихо и никой не знае за това, че прототипът е встъпил в действие, и особено тези, които, ако знаят, биха могли лесно да му окажат съпротива и да неутрализират неговата сила. Ако простото разкриване на плана пред странични хора го лишава от силата за изпълнение, то в случая с активността на прототипа то е особено пагубно, тъй като разрушава основата. Истинският вожд държи „ковчежето” затворено. Вярно е отбелязала народната мъдрост това, че „мълчанието е злато”. Във вашите действия не забравяйте за мълчанието. Без него леко ще се превърнете във вятърни мелници. Колко такива има, които безсмислено махат с ръце. Вие се учете да действате в мълчание, ако искате следствията на действията да бъдат неотвратими.

51.(35). Такива са и техните разчети за бъдещето. Какво смятате за нужно и важно? Аз ви Моля да се успокоите за вашето бъдеще и за близките. Камъче(камък) може да бъде даден не на всекиго. Имам Грижа за това да придвижвам.

....план верен и бърз. Аз Гледам с усмивка и зная, че сънят ще свърши и ще бъдеш с Мен. Аз ще те Посрещна при Великите Граници. Колко тревоги и страх за този момент. А ти очаквай с радост, тъй като си с Мен. Твоят многострадален път ще го облекчи и ще те научи да го посрещнеш спокойно и в радост на духа. Бъди щастлив със съзнанието, че твоята карма и живот е в Моята Длан. Сам виждаш, че когато пребиваващ със съзнанието си изцяло с Мен, контактът е особено плодоносен. Ти имаш

достъп, пази тази възможност като знак за чудо. Имащият достъп е задължен да пази тайната на Общуването от странични очи.

52.(19). Добре е бъдещето да се определя с мисъл и с мисъл да се оформя, а също и бъдещия път на достижения. Тогава енергиите на духа се устремяват по утъпкания път и се отливат в нужните форми (подготвени по такъв начин). Иначе ще се наложи да се пробива целината в пространството. Знай своя път. Той е в духа и външните негови форми не са важни. Значение има шарката на духа, а не плътното обкръжение по пътя. Обикновено при немалките, големите и Великите духове той (пътят) е труден също и вън. Но те оставят плодовете на своя живот, труд и борба, и достижения на обикновените хора. И техният път е светъл.

53.(20). Следствията на всяка мисъл са неизбежни. Тяхната сила е пропорционална на силата на мисълта. Тези следствия се подчиняват на закона за съзвучието. Мисълта, изляла своите енергии в думи, е по-слаба от мълчаливата мисъл. Думите са клапан, отварящ изход на енергиите, съсредоточени в мисълта. Затова е по-добре да се мълчи. Мисълта е по-лесно да се скрие от тънките същности, отколкото думите. Не на всички развъплъщенци е достъпно четенето на мисли. Непроницаемостта е необходимо качество. Не е добре, ако вашето прочитане е лесно за страничното око. Отвореността в ученика е недопустима. Отвореността го поставя под удар. Тъй като в своята маса хората не са добри. Просто те не трябва да знаят нито вашите чувства, нито мислите. А и близките също, тъй като често се спъват. Обикновено отвореността донася повече вреда, отколкото полза, тъй като дава възможност да се въздейства на съзнанието по канала на отвореността. Съдържаността и непроницаемостта са родни сестри. Словото обикновено предизвиква отговор. И ако съзнанието е тъмно, то и отговорът няма да бъде светъл. Архатът е затворена книга. Отворена не много за най-близките, но не повече, отколкото е нужно. Само несломимата пълно-преданост дава право на близост. По линия на Йерархията сърцето трябва да бъде отворено към Водещия, но не обратно, и отваряно според нуждата към по-нискостоящите. Може да се отбележи как по степента на отвореност на сърцето към водени от тях водещите са получавали удари, когато водените са започвали да се колебаят. Може да се приеме като правило никога да не се дава изчерпателната формула. Иначе вредата е двойна: простотата на получаването ражда пренебрежение, а пълнотата на отдаването предизвиква проява на изчерпаност. Но най-лошо от всичко е когато благодарение неумението да се съдържат своите мисли и чувства човек отваря вътрешния си свят на страничните хора за стъпкване. Трябва да се учите на непроницаемост. Сякаш защитно покривало обвива човека, през което не може да се проникне. Мълчаливост, съдържаност, самоконтрол, умение да владееш себе си и непроницаемост са качествата на духа, без които на известно стъпало е невъзможно да се мине.

54.(21). Няма нищо, за което би следвало да се безпокоиш. Ако имаше, бих Предупредил. Даже няма нищо, заслужаващо внимание. (Това е отговор на мой въпрос за едно неприятно дело). Внимание заслужава друго - неуравновесеността на астрала и отстъпчивостта пред неговите желания. Помисли за това как да напреднеш към Светлината. Готовността за всичко се ражда благодарение разбирането за неизменността и подвижността на Плана. Именно във всеки даден момент да бъдеш готов за всяко съчетание на външните условия, без да губиш равновесие при това, ще бъде знак за пригодност към Великото Служене. Винаги готов за всичко. Да бъдеш готов винаги за всичко, което ще Допусне или Укаже Владиката, е съзнателно

приложение в живота на формулата „Да бъде Твоята воля”. В това съзнание и следва да се срещат всички вълни на живота, без да се показва страх, без да се губи равновесие, без да се нарушава ритъмът на Общуването и ритъмът на работата в Мое Име.

55. (22). (М.С.). Деца на Земята, познанието е цел на човека. За да творите трябва да познавате света, който е извън вас. Микро- и Макросветовите подлежат на изучаване. По този път край няма, тъй като Безпределността няма такъв. Труд и познание без край – такава е съдбата на човека на Земята и в Световите. Радвам се, когато Виждам: съзнанието, устремило се, излиза извън пределите на Земята. Не само единствено с нея живее човешкият дух, но е подхранван от по-горе. Лъчите и магнитните токове го хранят от пространството. Така също хранят те и Земята. Осъществява се огромен обмен, тъй като и Земята, и човекът отдават далеч в пространството енергиите, излъчвани от тях. Ако далечната звезда изпраща на Земята своя лъч, то и Земята също изпраща свой лъч. Неговата скала е сравнително невисока, но за неговото качество са отговорни хората. Този лъч е наситен също и с еманациите на колективните излъчвания на цялото човечество и, преди всичко, с мислите. Мисълта се носи далече. Така също и вашата Земя получава мисли от Далечните Светове. Обменът на мисли между човечествата на планетите е твърде интензивен. Да се забележи с какво храни пространството вашата планета не е радостно. Енергиите на планетите взаимодействат. Тяхното човечество взема активно участие в този процес; на Земята - все още в масите несъзнателно, на Високите планети – съзнателно. Хората от Далечните Светове ви изпращат светли мисли и по този начин възвисяват планетата. С Далечните Светове може да встъпите във връзка и съзнателно. Трябва да се устремява мисъл към тях при заспиване и събуждане. И тогава ще бъде възможно да се уловят мисли: отначало откъслечни, а после вече цели фрази и повече. Ако може да се улови мисълта на съседа, то може да се улови тя и от която и да е точка на Земята, а също и от всяка точка на пространството, тъй като мисълта се носи в пространството по-бързо от светлината. Деца на Земята, действайте с мисъл като знаете, че за мисълта нищо не е преграда.

56. (23). (М.А.Й.). Скъпи мои, вие сте в моите мисли и аз ви изпращам мисъл. Смятайте, че аз съм близко до вас и съм дълбоко загрижена за вас. Отхвърлете всичко, което пречи за да станете още по-близко. Усилвайте осъзнаването на близостта, тъй като за сближаването в духа няма предел. Съдете за това поне по отрицателния полюс на тези явления, по обсебването. Ако при тъмните има обсебване, при нас има сливане на съзнанията в съзвучен акорд и сливане на волите, устремени към Владиката, към единната и светла цел. И ако тъмнината е силна с обсебването и иска да усили себе си с обсебваните, ние сме силни с единението и сливането на душите и съзнанията, обединени от любовта, предаността и устрема към Фокуса на Единната Светлина. Затова не се бойте да усилявате себе си със съзнанието за нашата близост и я утвърждавайте енергично пред лицето на плътната очевидност. Именно утвърждаването на двата свята в съзнанието на човека ще бъде ключът за Новата Епоха. Постъпвайки така, работите за обединяването на световите. Трябва да се проведат вашите чувства в живота и да се превърнат в живот, за да навлезе Тънкият Свят в него като друга страна на явленията, върху които се изгражда светът. Тъй като представата на хората за света, отричащи неговия невидим за окото аспект, стана твърде едностранчива. Но ние сме с вас и свидетелстваме за това, че този свят е близък и за това, че вашето съзнание е поле за среща на двата свята. Ето сега в съзнанието ти

твоята мисъл се съчетава с моята и общуването между нас се утвърждава ярко. Не видения, не глас, не астрални чувства в работата, а именно мисъл и плодоносен обмен на мисле-чувства, повтарям, обмен, тъй като на свой ред получавам от теб цял ред мисли и чувства в замяна на моите мисли, изпращани на теб. В замяна на любовта, устрема и предаността, насочени към мен, получавааш сноп от моите мисли и контактът завършва явно със запис. Поздрав на близките и напомняне: помним за тези, които не ни забравят.

57.(24). В отношенията към хората няма равновесие. Невинаги си еднакъв като елха. И тук също е астралът. Целият път е постлан не с рози, а с тръни и затова го Наричаме трънен. Тръненият венец не е символ, а живот. Вървите по Моя път. Не е лесно и не е просто да се преодолее природата на нещата. Позволяват го запалените центрове. Ние ще Запалим центрите, а ти ги опази. И ще виждаш. И ще чуеш Моя Глас. Всичко ще бъде, дай Ми време. Ти си неповторим, както и Майката. Съчетанието на скандите е необичайно. Колко (много) възприе, но никога не страдаше от остротата на възприятието.

58.(25). (30 януари). Необходимо е да се разбере и твърдо да се запомни, че всичко, което става и се случва с човека, има за цел да го научи на нещо, да утвърди или развие в него едно или друго качество на духа. Друго значение животът няма. Това е процес на постоянно изпитание и проверки. Външните условия нямат значение сами по себе си и затова всички те отиват в забрава, оставяйки на човека плодовете от опита, които те са му донесли. Затова всяко явление трябва да се разглежда под този ъгъл и от тази гледна точка. Учителят се Грижи за това урокът, даван от всяко събитие от живота да бъде разбран правилно и да даде очаквания от Учителя резултат. Когато този резултат е достигнат, Учителят Отстранява явлението от живота на ученика. И целият труд, с който се труди човек, има същия този смисъл, тъй като сами по себе си всички те, тоест плодовете на човешките ръце са обречени на крайно унищожение. Какъвто и разцвет да достигне културата, започва спад и се заменя с нова, а от настоящата култура ще остане не повече, отколкото е останало от древните цивилизации. Но плодовете на културата на духа ще останат в духа на нейния строител. В това е целта и смисълът на земните възплъщания и земните дела. В ученика тази страна на живота е акцентирана особено. Животът за него е непрекъсната серия от най-различни изпитания, които издържани веднага се заменят от нови. Равновесието на духа и безстрастието помагат много да се освободи по-бързо от тях, тъй като целта на тези изпитания е да се утвърди непоколебимо равновесие. Спокойствието е венец на духа, а равновесието – камъните във венеца. По този начин още от сутринта, навлизайки в кипежа на живота трябва да се помни за това и с това помнене да се осмисля живота и всяка постъпка. И тогава може да се каже, че волята взема лостове на живота в свои ръце, насочвайки течението на насрещните явления все към същата единствена цел, да се умножат познанието и опита. Именно трябва да се учиш усилено от живота, жадно извличайки от външните му събития нужните знания и опит. Ръката на Учителя грижливо насочва потока на външните явления и Учителят се Радва, когато среща в ученика разбиране на ставащия с него процес. Да гледаш със сто очи с пределна зоркост, за да не изпуснеш поредната възможност да се научиш на нещо, ще бъде правилното разбиране на ежедневието.

59.(26). Правилно! Ако тъмните нашепници имат достъп когато ухото е обърнато към тях, то колко пък леко светлите докосвания могат да достигнат духа, когато

съзнанието е обърнато към Светлината и нейните носители. Цялата работа е в това към какво е обърнато съзнанието: към тъмнината или към Светлината. За човека са отворени сферите на тъмнината или на Светлината и с мисъл той извлича магнитно по съзвучие от тези сфери тъмнина или Светлина и с тях изпълва съзнанието си. Законът за съзвучието е в действие постоянно, във всеки момент от съществуването на човека на Земята. И Светлината или тъмнината са изцяло достъпни, тъй като мисълта е магнетична и привлича към себе си елементи, съответстващи на нея. Магнитът на духа действа точно и постоянно.

60.(27). И още: нека нито един урок не преминава без полза, а да оставя определена следа върху съзнанието, тъй като за какво ти е да се учиш, ако учението не е от полза. Ученикът е учещ се съзнателно, усилено и постоянно. А животът – това е школа за духа, която трябва да се премине, за да се достигне целта.

61.(28). И въпреки всичко бъди предпазлив в своите разговори, тъй като достигат до отрицателните уши. Разговорите забавляват астрала, но без полза. Над всяка дума – контрол. Това ще помогне да се държат под контрол и мислите, и чувствата, и настроенията, тоест да се владее астралът. Овладяването на астрала ще даде равновесие на духа. За него (за астрала) трябва да се следи.

62.(29). Дръж се, приятелю, тъмнината настъпва. В бъдеще там (В Новата страна) ще влязат и влизат по-бързо, отколкото тук, и по-рано. И затова там е по-леко пространствено новите хора да заменят старите. Новите са по-близо до Лъчите. В новите е надеждата. Слушай крачките – могат да зазвучат. С мисъл прокарваш своя път в пространството към бъдещето; нека той да бъде Мой, слят с Моя път. Пътят е заедно и устремът също. И така до края. Трябва през глава да се потопиш в Моите дела, а не в своите. Моето Дело е велико и неотложно. Моето Дело е велико и чака строители. И всеки ще донесе на строежа свой камък. Принасянето за строителството на Новия Свят е толкова важно, че от него зависи цялото бъдеще. Какво принасяте вие всекидневно, за да го вложите в Моето Дело? Аз ви изпращам енергии на духа за претворяването им в строителни материали. Даже ябълката узрява под слънчевите лъчи. А вие? В какво превръщате във вашата лаборатория Моите енергии, изпращани ви от Мен? За какво ги разховате, за себе си или за Общото Благо? Вие сте трансформатори на пространствените енергии и лъчи във форми, които отдавате на Новия Свят за неговото изграждане. Какво отдавате вие всекидневно? Какво слиза от конвейера на вашето съзнание и с какво изпълвате и циментирате пространството? От пространството, наситено с мисли на светлината, строителите черпят материал за строежа. Какъв материал им давате вие, знаещите за Плана на Владиците? Вашата отговорност е огромна, тъй като ще попитат този, който знае. И незнаещият и нечулият, но донесъл добър материал за строежа и приложил своята ръка в труда ще изпревари знаещите, но неприложили труд. Защо отдавате предпочитание на своите дела, а не на Моите и изпълвате себе си и пространството с мисли за себе си? Кому сте нужни вие с вашите малки мисли, безпокойства, грижи и суета? Моето Дело се нуждае силно от добри и познаващи работата строители. Нека всяка ваша дума и мисъл послужат за утвърждаване на Новия Свят. Той се ражда в мъки от вашата Земя. Зова в Моя Свят и на Моето Дело, на строителство на Новото Небе и Новата Земя. С човешката ръка, със своята ръка ще създадете Новата Земя и Небе, претворявайки Новите Лъчи и пространствените енергии в Нови Форми. Със старото съзнание това не може да се направи. Затова е неизбежно пълното преустройство на Света. Процесът на изместване

и замяна на стария с Нов тече напрегнато. Някой куцука на опашката на Новата Страна. Не е чест за куцукащите отзад. Някой пречи и се бори яростно срещу еволюцията и движението напред. Противоборстващите на Плана на Владиците са врагове на Светлината, с каквито и измислици те да се прикриват. Утвърждавайте усилено всичко, което е от полза за Новия Свят. Утвърждавайте го извън всяка зависимост от това дали ви се харесва или не и даже ако то нарушава покоя и удобството на вашия личен малък свят. Решението на живота ще намерите в свръхличния живот. Така живяха всички Велики Духове, отдавайки себе си на Общото Благо и приемайки пълната Чаша на Общото Благо. Огнените енергии се дават в ръцете ви не за облажаване на себе си, а за строителството на живота. И вие, познаващите Бъдещето и Плановите на Владиците, вие можете да строите мъдро. И те, незнаещите, ще тръгнат след вас, ако отвърнали се от себе си вие отдадете изцяло без остатък тялото и своята душа на Моето Дело. Ще тръгнат след вас, тъй като ще усетят печата на Моя Дух над вас. И вие ще бъдете силни с Мен, тъй като ще тръгнете в Мое Име.

63.(30). (1 февруари). Сине Мой, имаш свидетелство за всекидневната Близост на Владиката. Сам по себе си, без Лъча, отдавна би изчерпал себе си. Но Владиката е неизчерпаем. И Обеща безпределност. Готви съдовете да ги напълня с космически дарове, за да има в какво да наля от Моята непресъхваща Чаша. Днес ти искаш да пишеш и особено много. И ще пишеш, щом искаш и мислите няма да имат край.

64.(31). Всяко ново начинание на духа трябва да срещне противодействие на тъмнината, равно на устремената сила на даденото начинание. На тази противодействаща вълна трябва да се противостои и да се издържи нейният натиск. Този напор на тъмнината обикновено не е продължителен, макар и да е силен. Срещайки го и давайки му отпор може да се види колко бързо тъмнината изчерпва себе си. И ако решението да се осъществи начинанието е твърдо, то може да се продължи. След първия натиск ще последва втори и трети, но с всеки път според силата на отпора неговата сила ще отслабва, докато не се изчерпи напълно и тъмнината не започне да търси нови подходи, за да угаси светлината, която я привежда в състояние на постоянно противопоставяне. Според ръста на огъня и светлината се усилюва и противодействието на тъмнината. Но това е в общ мащаб. Отделните начинания се подлагат на нападки с намаляваща сила, докато волята не възтържествува над тях изцяло. Може да се отбележи колко яростни опити имаше да се попречи на записките и даже да се прекратят те изобщо. Но волята преодоля всички тези опити и това начинание е осъществено, и тъмнината получи поражение. По този начин може да се види че във всичко, където волята е здрава и не отстъпва, там успехът е обезпечен, тъй като тъмнината е безсилна срещу творящия светлина. Вече Казах, че тъмнината не може да се съпротивлява срещу Лъча Светлина и се разсейва като нещо несъществуващо. И това е вярно, тъй като тъмнината няма битие, а само съществуване. Това трябва да се има предвид при стълкновение с тъмнината. Знаете случая, когато неизвестният отшелник смело и успешно е могъл да се противопостави на самия Сатана и той, притежавайки хилядолетен опит и знание и бидейки силен, не е могъл да съкруши светлоносното сърце. В това е безсилието на тъмнината пред силата на светлината. Все пак Сатаната беше Осмият и все пак Жената-Воин Сама се противопостави на него и на цялото сборище от тъмни, и цялата тъмнина не можа да съкруши смелото Сърце. Говоря за това, за да осъзнаете мощта на Светлината и несъкрушимата същност на духа, предал себе си на Служене на Светлината. Осъзнайте

своята сила - тя е неизмерима и неизчерпаема, когато се гради върху Владиката, който е Камъкът на ъгъла. За борба с тъмнината се изисква несломимо упорство, тъй като, побеждавайки в едно начинание, трябва да бъдеш готов да отразиш нейните злонамерения в други. Не забравяйте за силата на повторността при нанасянето на удара и ритъма на пратките. Лъчът изгарящ тъмнината ще бъде в същото време и творещ лъч. Изгаряйки тъмнината и унищожавайки нейните натрупвания, покривайте извършеното разрушение с творещ лъч. Поразяващият лъч нека да се съпътства с творещ лъч, тъй като разрушаваме за съзидание. Разрушавайки творете. Единствено само разрушението е половината от работата. Вие действайте мъдро, с познаване на закона.

65(32).. Тъмнината отстъпва когато види, че всеки неин опит да погаси светлината у вас предизвиква обратни резултати и удвоени усилия от ваша страна да утвърдите това, което тя иска да разруши. И тогава тъмнината работи за утвърждаване на светлината. А тъй като това не влиза в нейните планове, то тя отстъпва, признавайки своето безсилие. Тъмнината няма да поиска да създава добро. Това е най-добрият способ за борба с войнстващата тъмнина.

66.(33). Моят Свят е светът на Моите действия: Снопове Лъчи от Моите Енергии, изпращани в света, действат на сърцето и съзнанието на хората с Моята Светлина. Моят Дом е древен, по-древен от издигнатите от човека. Моето Дело е широко, дълбоко и огромно. Разпръснато е по лика на Земята и свързано с проводящи нишки от светлина със сърцата на хората. Тези проводници не гният, не се разрушават, не ръждясват и не се късат по обичайния начин, тъй като са нетленни. Късат се и се разрушават духом. Но съзнателните приемници по тях са малко. Сребърната Нишка е рядко явление. Познават Ме под много Имена и Облици. Но Аз Съм Един и Същ в миналите и бъдещите векове. И Моят път, водещ към Мен, е древен като човечеството и този път е един. Моите хора са малка част от множеството, Мои са от хилядолетия, тъй като са Ми служили векове, от живот в живот. Те се различават помежду си по степента си на близост до Мен и старателно изпълняват Моята Воля. Изпълнението е доброволно. С това са и силни, че тяхната воля се проявява ярко в Моята Воля, а Моята Воля – в тяхната. И слетите воли се съчетават в лъчи, самоизходящи от тях. Вървят в Мое Име и в Моите Лъчи. С това са и силни. Отиват на кладбища, на мъчения, на подвиг. Вървят след Мен, без да мислят за себе си. Най-Близките са на Велико Служене. Чрез Най-Близките подхождат и се приближават тези, които са по-далече от тях. Мисията на Моите близки е велика, тъй като много рядко хора са способни на непосредствено, пряко, съзнателно възприемане на Лъча. За тях Казваме: „познават Учителя на Светлината”. А другите, незнаещите, трябва да търсят тези, които знаят, за да се доближат чрез тях. Но ако някой знае свой близък подход, не му пречете. Все пак намерете нужните думи за Мен, за да просветите и тук. Светлината се привлича към светлина и светлината се слива със светлина. По-често и по-продължително се стремете да бъдете в духа с Мен. Оставяйки тялото и устремявайки се в духа към Мен, е възможно да пребивавате в Общуване с Мен в уреченото време. Делението на духа означава, че той е едновременно там, където е тялото и тук, с Мен в Твърдината, тук, в Моята Кула. Нищо не пречи на Общуването, когато духът е готов да постави в съзнанието си Владиката преди всичко и най-високо. Приятелю Мой, защо се стараете да си представите себе си в Моята Кула седящ или стоящ, и в тялото? Духът е извън положението на тялото. Остави грижата за това. Сливането със светлината и в

светлината е духом и в духа. Тяло има у всички, но Общуването е в духа. Затова се устремявайте към Мен в духа през плътността на земните условия.

67.(34). (2 февруари). Защо да се предавате на съмнения за това какво ще бъде или няма да бъде. По-добре очаквайте своя час с доверие. Той ще настъпи, неизменно ще настъпи, ще настъпи като резултат от вложените в творческото очакване енергии. Очакването може да бъде по своята същност двойствено – разрушително, поглъщащо силите и убиващо духа, или творящо, устремено в бъдещето и донасящо плодове. Формулата „Да бъде Твоята Воля, Владико”, вложена в очакването, придава на духа равновесие и спокойствие, толкова нужни за правилното насочване на действията, тъй като творещото очакване е пълно с действия. Съзнанието, навлязло в Света на Владиката, не може да остава бездейно. Говоря за действията на духа, които са възможни винаги и на които нищо не пречи и не може да попречи от плътния свят, ако духът е готов за тях. Когато дойде часът, светът на външните действия и светът на действията на духа ще се слоят, но до неговото настъпване на външното изражение на сроковете е поставена преграда и външните действия са ограничени в рамките на досрочната Карма. Времето на очакване е по-добре да се счита за най-добро време за натрупване на сили и опит от живота. То може да се посвети на съзнателното акумулиране на психическа енергия, тъй като без огън настъпилите срокове не могат да бъдат използвани. За да дадеш, трябва да имаш, за да имаш, трябва да събереш, за да събереш е нужно време, което е неотделимо от очакването. Затова очакването трябва да се разглежда като стъпало или преддверие, предшествашо настъпването на сроковете.

68. В света на двойствеността всичко е двойствено. Всяко явление има два полюса. Пресичайки проявите на тъмните енергии на злото в човека трябва да се има предвид принципа на поляризация. Човекът остава като средоточие на действията, но полюсът на прилагане на неговите енергии се сменя с противоположния. Така пресичайки злото действие от определен порядък и разрушавайки го, непременно трябва енергиите на извършителя на това зло да се отлеят в приготвените за тази цел психически или тънки форми с диаметрално противоположен характер. В противен случай психическата енергия на злодея ще продължава да се устремява по предишното направление и да се излива в зли действия, други по форма, тъй като старите са разрушени, но по същност – същите. Трябва да се подготви астрална форма, в която при правилна поляризация трябва да се отлеят енергиите на съзнанието. Има случаи, когато една дума или докосване на Учителя на Светлината преобразява целия човек. Принципът на правилната поляризация тук действа мощно. Учителят Дава направление на целия живот в готова форма, в която и се изливат енергиите на преобразования дух. Или студен, или горещ, тоест натрупал огнени енергии, поляризацията на които дава право на това да не бъдеш избълван от устата на времената. И гледайки на врага Мисля дали той не е преоблечен приятел? В живота на хората често се случва, че любовта преминава в ненавист, а началното чувство на антипатия – в здрава дружба. Действа този същия закон. Само знаещите го прилагат съзнателно, творейки облика на човека за благо.

69.(35). Да пътуваш или да не пътуваш? Да пътуваш, разбира се, и да се подготвиш за суровостта на дните. Пътуването не е на пикник, не е на разходка, а на тежък и изпълнен с труд подвиг. При умуването за заминаването всички мисли текат за себе си, а не за Делото на Владиката и не за бъдещето на Новата Страна. Това не е подвиг, но ако всички мисли и чувства бъдат съсредоточени в бъдещето и за това да

помогнеш то да бъде осъществено, тогава и личната карма ще бъде друга и Ръката за Помощ няма да се забави, за да създаде нужните условия за живот. Близостта задължава, Близостта обещава и Близостта дава гаранция за това, че вашата съдба ще бъде необикновена. Но трябва да се повярва и да се очаква с доверие настъпващия срок. За какво е безпокойството, за какво са грижите? Приелият Чашата на Общото Благо мисли не за себе си и не за личните удобства. Владиката Призова на подвиг и Зове, и Очаква кой ще откликне сега.

70.(36). Всяко материално явление притежава своя видима и невидима форма. Без последната първата не може да съществува.

71.(37). (3 февруари). Нека предусещането и усещането на крайната победа да изпълват съзнанието и да дават сила да се издържи докрай. Окончателната пълна победа на Светлината, победата над тъмнината, е начертана в звездите. С чувствознание за бъдещето вървете през тъмнината на настоящето. Ще бъде, ще бъде огромен разцвет на най-добрата страна. Приложете ръка към това и вие в размера на вашите възможности. Възможности ще бъдат Дадени. Посрещнете тези възможности благожелателно с възприемчивост на сърцето, с охота и в радост на духа. След тях ще се разкрият други, все по-широки и по-големи, и по-добри. Но начело на делата на Светлината поставете Моето Дело и преди вашите дела. Пълното отдаване на сърцето на Моето Дело изисква зоркост, бдителност и силно желание да Ми се послужи. Целта знаете, Плана знаете и знаете къде и как да приложите своите сили в размера на целесъобразността и съизмеримостта. И Моята Ръка е с вас във всички ваши начинания, утвърждаващи Новия Свят на старата Земя.

72.(38). (4 февруари). Добре е когато се осъзнава ограничеността на изразяванията на духа, затворен във физическото тяло. Колкото по-дълбоко е това осъзнаване, толкова по-добре. Как да се освободиш от оковите, ако не ги осъзнаваш и не пожелаеш да ги разбиеш. Духът е затворен в своята обвивка като в плътен калъф, притежаващ всичко на всичко няколко отвора. През отворите на очите и ушите той е в състояние да възприема редица вибрации, ограничени от своята скала на възприятие. Осезанието е още по-ограничено от очите или слуха. Тези предели могат да се разширят, но извън границите на тялото. Когато духът започне да се измъчва в своя калъф като орел в клетка, тогава може да се каже, че настъпва времето да се разруши клетката. Ограниченията на физическото тяло се разрушават в духа. Ясновиждането, ясночуването, яснообонянето и чувствознанието са чудо на знанието, духовиждането, духочуването, духоразбирането и така нататък. Трябва напрегнато и силно да се поиска да се разбият стените на тъмницата, за да се излезе в космическия простор. Съзнанието трябва да се изолира от обкръжаващата сфера <...> възможно по-пълно, за да възприема вибрациите на другите сфери. Разбира се, най-близко до това е мисълта, тъй като с мисъл може да се докоснеш до всеки предмет или явление. След мисълта следват чувствата. Пренасянето на чувствителността вън е направлението, указващо пътя. Пренасянето на чувствителността означава пренасяне на съзнанието, тоест пълното и съвършено негово съсредоточаване върху желаното явление и пълно отричане от себе си, от своето малко „аз“, затворено в тесния затвор. Преди да се постигне свободата, тя трябва да бъде поискана. Желайте да станете свободни от веригите на плътния свят.

73.(39). Аз ще ви Различавам от другите. Аз ще Покрия със Светлината на Лъча злобните и странни мисли и потоците враждебни мисли, изпращани ви от тъмнината, изгаряйки ги в Светлината на Лъча. Ти, като знаеш това, не се бой от тези мисли. Но

Ми помогни с отвореност на сърцето към Мен да ги унищожа. Сине Мой, Аз Съм твоят Владика, Отец и Застъпник. Аз Казвам: „Упорито, активно и с дух, пламтящ в Светлината, стой на Великата стража, доверена от Мен на теб за Охрана на планетната Мрежа на Светлината. Утвърждавай се упорито в Мен под вълните тъмнина, посрещайки ги със смел дух и отворено забрало, без да се страхуваш от тъмнината. Ти си отсъден победител и тъмнината не може да те надвие. Дръж се с Мен, за Мен. С Мен ти си силен и непобедим. С Мен и стой.

74.(40). (5 февруари). Велика Майко на Света, Зная, че чрез теб е започнала да съществува Нашата планета. Зная, че Ти си Изпратила Тях Осемте на подвиг. Зная че Твоята Грижа за Нашата Земя не се е прекъсвала векове и милиони години. Човечеството Те е почитало под различни Облици и Имена, Теб Единната, стояща на охрана на Земята и в Космическия Океан от Звезди. И сега Ти отново Изпращаш Своите Лъчи на Нашата планета, за да може тя нова да влезе в Новата Ера на своя живот. С енергиите на Твоята Звезда човешките съзнания се пробуждат за разбиране предназначението на живота и Битието на човека на Земята и в Световите, тъй като Твоите Лъчи са над Земята. Наближава това време, когато събуденото сърце ще се устреми отново към Теб, както то се е устремявало във вековете и ще Ти въздаде необходимото разбиране на Твоята Космическа Мисия на Нашата планета. Теб почитат Владите и Теб тачат хората, устремявайки съзнанието си към Теб в огнено желание да утвърдят по-скоро Твоя Свят на Земята.

75.(41). (М.А.Й.). Скъпи мои, проявете необходимото търпение, още немного. Нали е говорено за претърпелите до края. Значи трябва да се търпи. Говоря ви за творческото търпение и за творящия огън, и за несломимия устрем. В тях се преобразявате вие и вашият живот, който тече вътре във вас като поток, устремен към океана. Да достигнеш океана и да се влееш в него, и да станеш част от него, без да губиш себе си и съхранил своята Индивидуалност и своите придобивки, е цел на нашия живот на Земята. Стремете се към него, без да забравяте нито за миг за това, че каквото и да става с волята във вашите условия, трудни и тежки, целта остава все тази същата. Вие ще достигнете до нея и ще излезете в океана на пространството, тъй като над вас са Лъчите на Владиката. Потапяйки се в Тяхната Светлина съзнателно, ускорявате неизмеримо своя Земен и Надземен път, тъй като винаги сте в Лъчите, навсякъде и във всички обвивки и форми на възраждане на своя дух.

76.(42). Ти яростно отблъскваше страничните мисли. Тъмнината набъбва в последно усилие. Но Моето Слънце, Слънцето на Света ще сияе и за вас. Духознанието, чувствознанието или знанието на духа, когато са отхвърлени всички обвивки, се проявява свободно, пълно и без прегради. Мозъкът не е нужен, негов център (познаващ) е сърцето. Може, може, може и да се вижда, и да се чува, и да се знае. Дерзай, чедо, към това да знаеш така, затваряйки светските гласове. Те заглушават песента на духа, песента на живота. Ти разбий стените на тъмницата и духом застани над мъртвия живот. Като феникс от пепелта, когато изгориш всичко земно в огъня на устрема. Когато е устремен Магнитът на Моя Дух, твоят дух отговаря и съзвучи с Него. Тогава ти проявяваш скритата същност на духа в (обикновения) земен живот. Ти знаеш, ти чувстваш, ти си разбрал какво значи с откритост на сърцето да достигнеш до Владиката, когато съществото се настройва в ключа на съзвучие с Учителя на Светлината. Ние сме заедно, когато ти си насъкрушим и твоята сила е огромна. За да устоиш сега, сам сред милионите незнаещи, трябва да бъдеш

необичайно силен. Твоята сила е в Мен. От нищо! От нищо не се бой и от никого; нищо няма да заглуши Моята Светлина в теб. И тъй, в пълно единение ще достигнеш до Моя Ден.

77.(43). (6 февруари). Сине Мой, степените на новите възможности се осъществяват практически и с прилагане в живота. Указанието трябва напълно да се приложи и без забавяне. Ако искаш да Ме виждаш и да Ме чуваш, трябва да се потрудиш. Теснотата, тежестта и ограничеността на външните условия и тяхната затвореност тласкат духа към Мен, измествайки го нагоре. Пресичайки възможностите долу, животът ги отваря в духовните сфери. Законът за равновесие и компенсация е в действие. Затова се радвай на теснотата на външните условия, радвай се, че си лишен от това, което сега трябва да има и има човекът благодарение на науката и техниката. Ти нямаш, но затова пък получаваш в духа повече от това, което може да даде техниката на света. Искам да те въоръжа без нито един апарат и те Въоръжавам. И много в твой организъм вече действа и преди всичко радиоапаратът на мисълта. Ще Приведа в действие, но постепенно, киното, и телевизора, и детектора на излъчванията на човешките аури, и психическите проводници за далечни разстояния. А ти Ми помогни, отричайки се от себе си, да ги приведа по-скоро в необходимото работно състояние. Ти отделяш твърде много време за мисли за себе си, не използвайки поради това и губейки възможността да използваш чудесните възможности на духа. Полето на съзнанието не може едновременно да бъде заемано и със себе си (със своята личност), и с изследване на далечните пространствени и физически явления. През това време трябва да се изключва поне личния малък свят от съзнанието. Той пречи много, заемайки полето на възприятията с отпадъците на ненужното мислене. Трябва да се освободи съзнанието от ненужния боклук. След това <...> яснота и широта на възприятията на далечните и близки, но висши неща.

78. Утвърждавам познаването на вещите и явленията непосредствено и пряко. Познават се в Моите Лъчи. Навлизаш в нова степен на познението. Днес Аз ще ти Открия пътищата на тайното знание. Те са три: първият - по пътя на съсредоточаване върху вещите и явленията; вторият – по пътя на заповед на волята преди заспиване; третият – по пътя на устремения към желания обект сърце. Сърдечното познание е най-трудното, но най-свободно и непознаващо препятствия. Във всеки способ трябва да се вложи дерзание. Дерзанието е утвърждаване на неизменното. Дерзанието е утвърждаване на космическото право на висше (знание). Вратата за познание са отворени – влез и вземай. Желаното знание се взема с магнитен устрем към него. Трябва да се определи и очертае точно сферата на притегляне. Трябва да знаеш какво иска духът. Не трябва да се разпръскваш настрани. Познаващото съзнание се свързва с обекта на познание с права линия без странични разклонения. Моята Съкровищница е изпълнена със съкровища на духа, събирани векове. Но преди да вземеш трябва да знаеш какво искаш. Някъде и нещо скърца и знанието се изплъзва. Значи няма пълнота на самоотричането. Тук то е нужно както никъде другаде. Утвърждавам безграничността на възможностите за отхвърлилия своята личност дух. “Владико, искам да Те виждам и чувам както виждам и чувам хората”. Дерзай, чедо. На дръзновения ще бъде дадено. Казвам “ще бъде”, тъй като настоящето е стъпало за утвърждаване на бъдещето. Каквото поиска сега духът, вървящ към Мен, в бъдеще ще го има. Това е и котвата за далечно плаване, тъй като (желаното) е недостижимо сега в условията на дадения момент. Но за духа е възможно. Следователно силите трябва да

се насочат по линия на духа, тъй като всичко е в духа. Така центърът на тежестта се пренася от плътния свят в света на духа.

79.(44). (7 февруари). Ярката, изменчива, непостоянна и хаотична полоса на външните условия и обременяващите духа обстоятелства настойчиво се стреми да увлече съзнанието във фунията на земните притегляния и да го откъсне от единствения Устой – Йерархията на Светлината. Външната тъмнина, където има плач и скърцане със зъби, се бори за първенство и овладяване на съзнанието и за господство в него. Но каквото и да бъде навън, трябва да се запази спокойствие, както и устойчивост и осъзнаване Близостта на Учителя, завоювано с толкова тежка цена. Нека вълните на външните явления да се носят покрай теб. Тъй като това е все Майя, все мимолетни сънища на плътната очевидност. Това, което е неизбежно, през него трябва да се премине и от това не можеш да избягаш. Безпокойствата, вълненията, страховете и коментарите няма да помогнат. По-добре да мълчиш, опазвайки своите сили от ненужно изразховане. За какво са думите? Обстоятелствата ще укажат, когато дойде време за действие. Няма да преминеш през моста, без да си достигнал до него.

80.(45). Не трябва да заспиваш, намирайки се в състояние на съмнение. То ще отрови съзнанието с отровата на своята логичност и неотвратимост на фактите на проявената очевидност. Истината и лъжата, действителността и очевидността са антиподи. Явността, видима с мозъка, не отразява действителността. Очевидността не показва истината. Ние, които Сме невидими и съществуващи в действителността, във вашата очевидност Сме нищо за отричащото Ни око. Поклонниците и почитателите на очевидното искат да превърнат даже Спасителя в мит. За съзнанието съществува само това, как те виждат света. За някого той се е държал върху три кита, за някого е бил плосък, за някого – център на вселената, за някого слънцето и звездите са се въртели около него. Много заблуждения са царяли в съзнанието на хората и ще царят, докато Знанието на духа не просвети; но вие се полагайте на Нас, разбиращите и знаещите това, което вие не знаете и вярвайте на Нас, ако не искате да бъдете роби на живота и плътната очевидност.

81.(46). (8 февруари). Проявете разбиране на ставащото в общопланетен мащаб. Трябва да се застане в течението на Космическия Поток на еволюцията. Земята и народите, които я населяват, се въвличат в този поток. Боклукът, калта и тежките частици се утаяват на дъното или се изхвърлят от потока на брега. Всички, които не вървят с еволюцията, стават космически боклук и са принудени да напуснат планетата, тъй като сроковете диктуват решението на съдбите не само на Земята и народите, но и на отделните хора. Изборът прави всеки сам, свободно и доброволно. Изборът ще обуслови отбора. Отборът е по светлосянката. Знакът на Моята войска е милиард и всеки е с печат на духа на челото. И от двама излезли в полето единият ще бъде взет, а другият оставен. Но полето на живота е широко и отборът е всепланетен. Но всеки решава сам. И ще бъде взет направеният правилния избор. От буйния гъсталак ще Направя парк и вие ще Ми помогнете в това.

82. Световното положение през цялото време се променя в полза на Новата Страна. То се подобрява там във всички отношения. Това, което върви напред, бързо изпреварва вървящите бавно. Ние Виждаме края и пълната победа на стария свят. Оттук Съветът: да се пътува. Под Нашата Ръка и Лъчи Страната процъфтява. И вие ще разцъфтите в неочакваните условия на живот. Лъчите са над вас. Часовникът на Еволюцията отмерва дванадесетия час на великите промени и новите дела. Отгоре се

дава Указ да се отдаде сърцето на Родината. И Ние, и те, зовящите да се пътува, Говорим за едно. По-нататък тези беседи ще бъдат още по-задълбочени. Те изпълняват Нашите Укази. Вие се призовавате на подвиг. Утвърждавай се в служене на Родината. Някой служи на тялото, някой - на стомаха, някой - на джоба, а ти ще служиш на Родината. На Мен Ми е нужно (вашето) обединение в монолита на духа. Искам да се действа с кръга и чрез кръга. Много можете да направите. Ще Укажа още, че забавянето е подобно на смърт, тъй като ви Събирам навреме. Нека духът не показва колебание. Лъчът, който е над вас, ще осветява всичко около вас, привличайки нужните енергии и хора и усилвайки вашия магнит. Усещате ли? Въоръжавам ви до зъби с огненото оръжие на духа. Човешката маса е тъпа и инертна, но се привежда в движение с двигателите на духа. Тези двигатели са тези, чието сърце гори. Двигатели на Еволюцията.

83. (9 февруари). (Гуру). Нерадостен е пътят на колебливеца и е лишен от находки. Вместо сърце в него има сбръчкана гъба, овъглена от съмнението и пълно безплодие на творчеството. Пазете се от съмненията, колебанията и люшканията.

84.(47). (10 февруари). Преминаха вихрите на съмнения, колебания и натиск на тъмните (тъй като бяха предизвикани от тях) и отново може свободно да се пише и да бъдем отново заедно. Тези явления трябва още повече да сближават, тъй като няма път без Владиката, тъй като е тъмно без Него, тъй като е възможно само заедно. И преминатият опит ще покаже, че само в пълно единение и без пукнатини е възможно преуспяването на духа. Пътят продължава в пълно единение, а всичко разединяващо се отхвърля, колкото и убедително да изглежда, тъй като в него има смърт на духа. Също така и в кръга обединението се осъществява около Моите Дела, а не своите, и в Мое Име. Всичко, което се върши, е в Мое Име, извън вашите малки лични дела. Трябва да се осъзнае, че Аз Съм с вас винаги, но това се усеща само при пълна, незатъмнена и устремена отвореност на сърцето към Мен. Да се отдалечиш от Мен може при хиляди настроения и тогава ние не сме заедно. Тези пробиви на съзнанието са печални. По-добре без тях. По-добре е да стоиш като гранитна скала, без колебание и раздвоение. Много колебаещи се има за Владиката, но малко утвърждаващи се в Него. На Мен Ми е нужен непоколебимия монолит на всеки от вас, за да Мога да възстановя от него големия монолит. Без това условие не може да има дела. Върху клатещи се устои твърдина на духа не може да се създаде. Именно твърда и непоколебима основа на делата трябва да стане кръгът. От никого нищо не се изисква, освен единение между вас и Мен, за да Мога Аз в единението да Творя чрез вас. Обединявайте се духом не върху случайни преходни дела, а върху Моето Дело. Не случайностите по пътя, а самият път е основа на това единение. Отхвърлете единението и ще се разпръснете кой накъдето види. И когато враждебната активност се удари в бронята на единението, обратният удар ще бъде тежък. И когато той се нанася от вас на враговете, скрийте се зад чертата на кръга, в центъра на който Съм Аз. Приемам тези удари в щита - върху него е начертано Моето Име. Не оставайте беззащитни, тоест без Щита. Съумейте да вдигнете Щита на Моето Име за защита на Моите Дела. Воинът защитава себе си, за да защити чрез себе си Общото Дело. С това съзнание се защитавайте и вие. Вашата защитеност вече не е ваше лично дело, а общо. Воинът, неумеещ да защити себе си от врага, е ненужен. Негоден е и воинът само защитаващ се, но не нанасящ удари на врага. Не се бойте да изпратите стрела на светлината или да замахнете с меч. Мълниите на духа се доверяват само на този, който е овладял до съвършенство това, което е дадено.

Отначало копие, стрела, меч, а после вече мълнията на духа. Искам да ви Видя воини на духа, безстрашни, самоотвержени и смели.

85.(48). Изразходвайки Моите сили според необходимостта, мислете за това как да им намерите по-добро приложение. Действайте с формулата: „Не аз, а Отец в мен, Той Твори, а аз сам по себе си съм нищо”. Това е формулата на Владиците. Тя трябва да се направи работна формула на деня. Оставайки себе си встрани и обединявайки своето съзнание със Съзнанието на Владиката, действате с Неговата Сила. Така както „От плътта няма ни най-малка полза, но действа духа”, така също делата се творят не със своята, а със Силата на Владиката. Наричаме такова действие съкровено, тъй като неговата същност не се вижда (невидима е). То се твори с Моето Име не заради себе си и не в свое име, а заради Общото Благо и в Мое Име. Така се изпива Чашата на Общото Благо във вашите дни. Нека да отличаваме Моите Дела от своите дела и да отдадем предпочитание на Моите Дела.

86.(49). (11 февруари). Да се действа с Моята Сила, да се действа с Моя Лъч, да се действа или твори с Моето Име значи да отстраниш себе си, предоставяйки на Мен, пребиваващият във вас, възможност да проявя Моята Мощ. Затова трябва да се разбере, че човек сам по себе си е нищо, но слят с Йерархията на Светлината е сила. И когато Казвам „Ние” се Опирам на Стълбата на Светлината и Творя със Силата на Светлината. В понятието „Ние” има велика сила. Ако човек говори от името на могъща страна, която е зад гърба му, той чувства своята сила. А колко силен може да бъде той, когато зад гърба му е Братството. Сливането с такъв Мощен Колектив дава нужните сили. Именно трябва да усетиш себе си като част от тази Опора (Стълб) на Светлината. Сам воин в полето не е воин, не е воин сам за себе си, но е воин за Общото Дело. Не разтваряне на малкото в голямото, а усиляване на своята Индивидуалност чрез съзнателно единение с Висшия. Вървящият към Мен се сживява с тази мисъл и се слива с нея. Той вече не е сам по себе си, а представител на Йерархичната Мощ в размера на Нейното осъзнаване и степента на слятост. За единението е Говорено много, но това разбиране може да се задълбочи още повече. Тъй като от него зависи всичко: и пътят, и Близостта на Владиката. Откъсвайки се от Земята и земното, трябва да се намери опора във Висшето. И силите на духа ще растат според задълбочаването и разширяването на тази светлоносна връзка. Те са силни и уверени с тези, които или каквото представят, а вие – с Йерархията на Светлината и своя Владика. С Нея бяха силни Нашите Посланици и Светилниците на Света, чиито имена и деяния са се съхранили в паметта на човечеството. И тези, които безстрашно са отивали на кладбища и страдания, са били силни с Владиката и Братството. Трябва да се унищожи невярното и нелепо разбиране за своята отделеност от Този Извор на Мощ и Светлина. Когато Казвам: „Аз Съм в Отца, вие сте в Мен, Аз Съм във вас и ние сме едно”, Утвърждавам Лика на Космическата Правда. Съзнанието, обединено с Йерархията на Светлината, е свързано с Нея чрез Лъча. Според степента на осъзнаване е и силата на Лъча. Тази връзка се утвърждава тържествено, проникновено и задълбочено. Осъзналият я влага във всяка своя постъпка и действие дълбочината на това разбиране. Постоянното помнене за Владиката и постоянното предстоене пред Великия Лик показват дълбочина на Връзката. С нея се държи кръгът, по нея протича Огнената Мощ и с Нея тя нараства. С Нея се проявяват в живота висшите качества на духа, с Нея се достига недостижимото, с Нея се радваме на Светлината. Тази Връзка е толкова далече от разбирането на обикновения човек и многоумните книжници, че на тях е безполезно да се говори за

Нея. Но сред масите има деца на светлината, деца на огъня. На тях ще бъдат близки и съзвучни тези думи. Те ще затрептят чувайки, и в сърцето им ще се запали устрем, проявен към Светлината. А вие, вече осъзналите Лъча, приложете сила към това да приемете и утвърдите на дело и в живота силата на даваната мощ.

87.(50). (12 февруари). (М.С.). Човекът живее на Земята и на планетите във физически тела, различаващи се по степента на разреждане и изтъняване на материята на тялото, в зависимост от стъпалото на планетата. Степента на разреждане зависи от степента на духа. Така и у вас на Земята тази разлика между хората е огромна. Външно тела имат всички, но е огромно разстоянието между тялото на Архата и спекуланта, пияницата или пазарният обменчик. Обикновено това не се взема под внимание и се смята, че разлика няма. Тя не може да се улови със съвременните апарати и прибори. Но снимането на аурата дава доказателства за наличието на светеща материя в по-изтънените тела. Материята се разрежда от духа на човека и от характера на неговата активност. От обкръжаващата среда магнитно се привличат частици светлоносна материя. Може да се каже, че в такова тяло има повече светлина, отколкото в обикновените тела. Няма две еднакви тела. Едните са изпълнени със светлина, другите - с тъмнина, отлагания на кристали черни огънове. В грубото неразвито тяло неговите елементи са груби, но присъствието на кристали от тъмнина е особеност на служителите на тъмнината. За да завършиш своя път на Земята и да разредиш своето тяло съответно и за да бъдеш готов да преминеш на Друга планета, тялото и всички обвивки трябва да достигнат до известна степен на светлоносимост. Разделянето по светлосянка е космическо деление. То се обуславя от Космическото Право и показва стъпалото на духа върху Стълбата на Вселенския Живот и тази височина, която той е достигнал за времето на своята еволюция на духомонадата. Върхът на тази Стълба се губи в областта на Неописуемото и тя няма край.

88. (51). (М.А.Й.). Духом и със сърцето си приемете Владиката като основа на целия свой живот и всички ваши дела. Хората отдават своите сърца на различни дела, а вие – на Делото на Владиката. Според степента на отдаването е и получаването. Този закон е неотменим. За да получиш трябва да отдадеш сърцето си на Владиката. Много се боят да отдадат сърцето или отдават наполовина. Познават такива половинчати служители на Светлината и даже ученици, считащи се за такива. Но ученик в Нашия смисъл значи отдал себе си напълно и без остатък. Само такова отдадено на Владиката сърце може да пребивава на Велико Служене и да приеме цялата Чаша на Общото Благо. Уплашилите се от отдаването, не желаещи да се откажат от всичко не се допускат до Великото Служене. Неотдаденото на Владиката сърце няма да се преизпълни с Неговата Светлина и няма да застане на Свещен Дозор. В областта на духа съизмеримостта и съзвучието представляват основа на живота. Тя отсъства в човешките дела, но в областта на духа с каквато мярка мерите, с такава и ще ви се отмери. И в обикновения живот духът също отмерва, но по скálата на плътните явления. Духът е навсякъде и животът се измерва с мярката на духа.

89. (52). (13 февруари). Сине Мой, ще разгледаме проявите на щастието. Щастието на духа и щастието на малкото “аз” са неравнозначни понятия. Топлото, ситият стомах и телесното благополучие могат да дадат временна и кратка илюзия за щастие, тъй като всичко, което става обичайно и всекидневно, вече не се нарича щастие. Спят разбира щастието като да има зрение. Но зрящият е твърде привикнал, за да смята това за щастие. Действително щастлив може да бъде само този, който е

пренесъл това понятие и усещане от областта на плътните явления в сферата на духа. Висшите Слоевете на пространството звучат с радостта от живота. Висшата радост и висшето щастие, духовният възторг, самадхи е пълно откъсване от земното и освобождаване на духа от властта на материалните условия над него. Не можеш да се освободиш, ако не преминеш всички тежести на плътта и не осъзнаеш значението на земните притегляния. Трябва да се премине през всички слоеве на низшата материя, за да се познае нейния висш аспект. И когато сфера на осъзнаването стане Материя Лусида и Материя Matrix, тогава щастieto е достижимо, тъй като духът встъпва тогава в Сферата на Вечната Светлина. Състоянието на религиозен екстаз и състоянието самадхи е преживяване от духа на човека на състоянието на висшето щастие, достъпно му на Земята и в Световите. Църковният език говори за блаженство на така наречените праведници. Но работата не е в названията и думите. Съзнанието, облечено със Светлина и живеещо в тялото на Светлината, било то в плът или извън нея, знае какво означава щастие на духа, тъй като то е в духа, а не в тялото. Нищо земно не може да го даде на изтънчения дух, в нищо земно той не е в състояние да намери онази радост на битието, с която звучат Висшите Сфери. Много ли щастливи хора можете да срещнете в живота? Те могат да бъдат намерени само в приказките, при това нямащи даже и ризи - това е много символично. По заповед на царя в неговата страна намерили щастлив човек, но той нямал даже риза, за да застане пред царя. Така народната мъдрост правилно отбелязва основното условие за щастieto - отричане от материалното благополучие в общоприетия смисъл. Притежаването на вещи не дава щастие. Земната любов също, тъй като много обичат по земному, но сред тях няма щастливи. Търсете щастieto в Общуването с Владиката и в Неговата Светлина. Висшата Светлина може да стане източник на непресъхващо щастие, но то е в духа. Но хората са се отказали от духа и са се потопили в земното и щастieto ги е напуснало. Но щастлив може да бъде всеки и всеки се стреми към това. Всички се стремят към щастие, но никой не намира щастieto, тъй като го търсят не където трябва. Ако енергиите на тези стремежи се пренесат нагоре, премествайки ги от материалната и низша сфера в Сферата на духа, щастieto би било достигнато. Този, който е щастлив в духа, той ще бъде щастлив във всички условия на живота, тъй като неговото щастие не е от тялото и не е от Земята. Търсете осъзнаването на тънките енергии, тяхната Сфера е Сферата на висшите напрежения, на Огнените напрежения, Сферата на Огъня. За това и подготвя суровият и тежък земен живот избраните пътя на духа. Трудният, трънлив и тежък път води право към щастieto и ви служи като залог за щастieto. И всяко зрънце страдание и всяка сълза ще бъде гаранция за това, че висшето щастие върви по трънливата пътека на страданията. И вие, преследвани, пострадали, изпили пълната чаша на земната отрова, вие знайте, че висшето щастие е ваша неизменна съдба, тъй като е отсъдена по силата на Закона.

90. (53). (14 февруари). Смятам за ненужна загубата на време за разговори с хора, съзнанието на които е затворено за вашите думи. Ако отсъства възприемчивост, по-добро от всичко е мълчанието. Не трябва да се убеждава насила. Има такива съзнания, по отношение на които думите са безполезни и безсилни, даже най-убедителните, даже най-верните, правдивите и логичните. Ако условията или кармата принуждават да се говори с тях, следвайте линията на най-малкото съпротивление от тяхна страна или по тези въпроси, по които има възприемчивост. В периодите на открито Служене на хората Учителят Говори далеч не с всички, срещащи се с Него по кръстопътищата, а

само с тези, в които Усеща съзвучни елементи, предизвикващи възприемчивост и разбиране. Ако Той Изисква пълна отвореност на сърцето за утвърждаване на сближаването даже от близките и разбиращите, то за взаимното разбиране е необходима възприемчивост. Колко случаи имаше, когато най-добрите чувства и мисли се разбиваха в затвореното сърце. Учете се на отношение към хората по отношението на Учителя към вас. Нима Учителят Дава на всички еднакво Светлината, която е в Него? Не, не на всички, но според степента на способност да възприемат Светлината и според устрема и желанието на сърцето. Затвореното сърце като камък е глухо, тъпо и непроницаемо за светлите въздействия. Иглите на таралежа или бодлите на егоизма могат само да отблъскват. Насилието в духовната област е свършено недопустимо. В тези случаи, когато срещнете стената на тъпо и упорито неразбиране или враждебно противодействие, го заобиколете. Тъй като вътре може да се проникне и отгоре, и винаги остава мълчанието. Мълчанието е по-силно от думите и мълчаливото въздействие притежава сила, тъй като само изтънченото и дозорно съзнание е в състояние да отличи своите мисли от мислите, изпратени от вън с цел въздействие. Вече Говорих за ненужността на думите, когато може да се въздейства с мисъл. Но често това се забравя и човек прибегва до думите, предизвиквайки върху себе си цели потоци от злобни и недоброжелателни мисли. Трябва да се говори по-малко и да се използват думи само в случай на отсъствие на пряко противодействие. Думите убеждават, но “мълчанието застава”. Да действа съзнателно с мълчание може само много опитният ученик.

91. (54). Отговарям на въпрос: “Даром нищо не се дава”. Да се черпят знания от пространството не означава да се седи с отпуснати ръце и да се възприемат скъпоценните формули. Не! Всяко зрънце пространствена мъдрост се привлича от съзнанието магнитно. За да се породи магнитна вълна в съзнанието, тя трябва да се насити с енергия, представляваща продукт на цял ред волеви и съзнателни усилия, тоест на труд. Без труд нищо не се дава. Всяка способност е резултат на многовековни стремежи, труд и борба. И ако нещо се проявява сега, значи за това е бил приложен съответен труд в миналото. Някой иска да вземе просто така, без борба и усилия. Такива опити за незаконни знания са напразни. Трябва да се обърне внимание на това как даже и при съзвучните съзнания мъдростта се пролива покрай тях, ако те не са готови, тоест не са подготвили себе си за това с предшестваща работа. Затова Казвам: “Приложете усилия, ако искате да получите. Даром нищо не се дава”.

92. (55). Приятели, Учителят се Умори от вашата половинчатост. Всички ваши стремежи и чувства, и мисли, труд, работа и усилия, насочени към Него, са половинчати. Няма пълнота на устрема в нищо. И резултатите също са половинчати. И продължителността на действието на Лъча е кратка, и половинчатият подем и половинчатият устрем бързо изчерпват себе си. Ако искате да достигнете и да направите постижението постоянно, борете се с проявите на половинчатост и я унищожете. Половинчатото служене е уморително и неплодоносно и за Учителя, и за учениците. С единия крак вървите напред, а другият се стреми назад. Получава се тъпчене на място. Дават се големи възможности, но поради половинчатостта се свеждат до нула. Половинчатото служене прави и мислите половинчати. И раздвоилото се съзнание е като дом, разделен в себе си, и го очаква рушене при настъпилите бури. И сриговете, и небрежността, и затъмнението на съзнанието - всичко това зависи от

половинчатостта на Служенето на Учителя на Светлината. Коренът на половинчатостта не е добър и неговите плодове са горчиви.

93. (56). (15 февруари). Когато съзнанието мълчи, не трябва да го насилвате. То набира сили за нови находки. Пралайя на съзнанието - така Наричаме това явление. Не трябва да се смята това за отхвърляне и да се огорчавате. Явленията в живота се движат на вълни или периоди, затихвайки и разгаряйки се. При неговия спад може да се мисли за подема, а при подема - за това да се хвърлят повече семена в уреченото време. Символът на деня и нощта е много показателен. Същото е във всичко. По същия този принцип е устремено в бъдещето и съзнанието на човека, преминавайки по поредната спирала. В нея има четири точки: две точки на противоположните полюси и две точки на равновесие или равновесие при прехода от единия полюс към другия. Тези цикли се разделят на големи и малки, както времето - на дни и нощи, години и астрологически периоди, манвантари и пралаи, големи и малки, до Дните и Нощите на Брама. Трябва да можете да видите Великия Закон даже в най-малкото, не само в биенето на пулса, но и в пулсацията на енергията в центъра на атома или в най-малката негова частица. Пулсира всичко, разширявайки се навън и свивайки се навътре. Мълчанието на съзнанието е законно. Как иначе то ще може да събере сили за нов тласък в бъдещето и нови находки. Трябва мъдро да се разбира животът и принципите на неговите прояви. Разбирайки това може да се усети, че тежката полюса на живота ще се смени с друга, светла, радостна и противоположна на първата. Преследвани, страдащи, обременени, лишени от право на това, което другите имат, благо на вас, а също на търсилите и не намерили, устремени, но ненаситили се на своите стремежи, жадуващи и гладуващи, но дошли при Мен. Благо на вас, изнурените в менгемето на плътните ограничения. Благо на всички страдащи духом, тъй като тяхната жътва е напред.

94. (57). (16 февруари). Ако влезете в бъдещето неподготвени и невъоръжени, за какво е тогава всичко? То трябва да се посрещне в пълно въоръжение на духа, утвърдили спокойствието, утвърдили равновесието и с умение да се управляват огньовете. Владиката Иска да види сред вас воители на духа, а не плахи профани, когато вашето време дойде и излезете за посев. Много мъжество трябва да се притежава, за да се сблъскате с планетарното невежество. Приятели ще има малко, но много отвърнали се тъпо и много инертни съзнания. Ако вие, получавайки толкова много така често се оглеждате настрани, назад и към гората, то какво да се каже за тях, непознаващите Светлината. Даже получилите много знаци са побягвали стремително към гората, тогава какво да се каже за неполучилите? Затова огледайте своите доспехи и доспехите един на друг. Не е чест да избягате преди самия край. Някой иска да сложи оръжие, позовавайки се на немошата на плътта. Но Нашият девиз е: преданост до края, вяност до края, устрем до края, дозор до края и борба до края, до победата. Орелът няма да отпусне крила при полет и воинът няма да отпусне меч на духа в неуморната и никога не прекратяваща се борба с живота. Тъй като животът е и борба за възход на духа към висините, все по-високо и по-високо, натам, където Твърдината веднъж на столетие допуска достигналите не много и винаги самотни воители на духа, победили Земята в себе си. Позовани има много, по-малко са вървящите, но колко малко сред тях са решилите да достигнат до края. Към тези последните са протегнати Ръцете и се леят Лъчите, за да им помогнат да достигнат до Твърдината. Но помощ получава искащият и Лъчи – устременият. Защо са толкова малко дерзаещите да поискат? Както малките деца се привличат отграчките, така и позованите към Светлината се увличат от

примамките на живота, грижливо приготвени за тях от косматите лапи. И тогава неопитният пътник свива настрани или се връща назад, или стремително побягва към гората. И думите са безсилни и предупрежденията – недействени, и Помощта – безполезна, и Лъчът се отхвърля. Побягналите след миража на призрачния живот се потопяват в Майя и пребивават в нея, излизайки от тясната пътека на Светлината. Светлината и тъмнината постоянно се борят във вашето съзнание за неговото овладяване. И кое побеждава в него в дадения момент всеки може да види, ако помисли за това по-близо ли застава той до Учителя на Светлината или се отдалечава. Така, бидейки постоянно на стража, гледайте внимателно накъде пристъпва вашият крак, към тъмнината или към Светлината.

95. (58). Катерът, изостанал от своя кораб и попаднал в циклон, загива. Така също и ученикът, оставил Учителя и попаднал в буря. Затова Казвам: “Дръжте се за Мен по-здраво”. Много вихри, циклони и бури се носят по лика на Земята. Не се откъсвайте от кораба на Моя Дух.

Моите Чертози са отворени за търсещите правдата.

Откъсването, даже временно, може да завърши със загуба на всичко. Откъсването означава прекратяване храненето на духа със Светлината на Лъча. Без храна огненото цвете на духа съхне, помръква и увяхва.

Два месеца - и неизбежността на решението ще стане ясна.

Учителят Указва колебанията на духа да не нарушават вибрациите, идващи по Сребърната Нишка.

А Ние ще Дойдем при вас в разгара на пролетта, ще Дойдем, за да утвърдим в близостта на настъпващите промени. Периодът на преддверие завършва.

Няма да Позволим да се откъснете, ако удържите връзката. Нашият кораб излиза в житейското море на живота. Чакай Указания, те няма да се забавят. Днес се дава Указ: “Да се запази бдителността, тъй като ще бъдете отбелязани с вниманието на тъмните”. Там, където е прашната ципа на боязънта, там няма огън. Утвърждавам ненужността на страха даже пред лицето на смъртта. Който върви с Мен е свободен от страха. Безпокойството за бъдещето също се поражда от страха. Страхът се крие под много маски. Те трябва да се свалят. Дава се възможност да видиш себе си без покривала и да се разбереш по-добре. По-добре е да видиш своите недобри черти, отколкото да се умиляваш от въображаеми достойнства. Но пред всичко Ценим огъня на духа. Великите дела се творят от него. Призовавайте огъня на пространството, когато искате да проявите мощно действие на духа. Хората са го призовавали с молитва, с вяра, с обръщане към Висшето. Но вие – със заповед на съзнанието и волята. Тъй като огънят, даже небесният, е в служба на духа. Всичко е в служба на него, тъй като вие сте богове. Огнепоклонници, служители на огъня, почитатели на огъня, а ти си повелител на огъня и владика - това е съдба на човека. Дерзаещ дух, осъзнай своето космическо право на всичко, което е предназначено за теб по това право.

Правилно е Казано - да се съхранява ритъма. Да се съхранява незаспиващият дозор. Да се държи здраво връзката с Мен. Ще Обградя здраво с доспеха, но се устремете сами. Обичам ви и ще ви Опазя. Спокойствие, бдителност, устрем, ритъм.

96. (59). (17 февруари). Ще приближим осъзнаването на Светлината. Какво е светлината, която е в човека? Свети всичко живо и всичко съществуващо. Даже дълбоководните риби, даже пълът, даже малките червеи. Но те светят и виждаме тяхната светлина при определени условия, докато в същото време светлоносност

притежава всичко, от атома до Слънцето. Ако електроните светят, то следователно свети цялата материя. Тази светимост се проявява от Огнения аспект на Вселената. Защо трябва да се мисли, че тази светимост се определя от окото? За окото често тя не е видима, макар и в действителност да съществува. Райхенбах установи светимост на растенията в тъмнина. Но нали те излъчват светлина и без тъмнина и то постоянно. Астралният двойник на всяка вещ е виден за тънкото зрение благодарение на своята светимост. Даже в най-низшите слоеве на астралния свят всичко, което може да се види там, е видимо благодарение на някаква степен на излъчване на уловими вибрации. Само абсолютната тъмнина се слива с тъмнината, а абсолютната Светлина – със Светлината. Разстоянието между тях е толкова огромно, че се измерва с понятията за абсолютното Небитие и абсолютното Битие. И някъде между тези два полюса се намира човекът. Неговата цел е да събере в себе си Светлина, за да влезе и се влее в абсолютната Светлина. Всички мисли и чувства, и настроения на човека са свързани тясно със Светлината и нейната цветна скала. Има чувствата и мисли, и настроения златисти, розови, сребристи, кафяви, сиви, червени, черни. Черните мисли не дават светлина или чувствата на ненавист – сини излъчвания, или страхът – златисти. Съответствието между цветовете на излъчванията и техния характер и свойства е пълно. Яркото динамично представяне на цвета, обвиващ човека, незабавно предизвиква у него и съответстваща реакция. Ползвайки цветните лъчи може да се управляват настроенията на човека, както диригентът – оркестъра. Както прожекторът насочва лъча към желанния обект, така и лъчът на съзнанието или мисълта се устремява от волята към определен човек и обвивайки го със своя цвят поражда в него съзвучна ответна вибрация. Психотехниката се основава на точните, определени закони за съзвучието и нейната механика изисква умение да се бори с елементите на цветната скала. Подобното се усилва от подобно и се неутрализира от противоположното. Лабораторията, пораждаща лъчи с нужното качество, се явява микрокосмосът на човека, прожектор е екранът на съзнанието, оцветяващ изпращания лъч, а волята е двигателната сила на лъча. Проследявайки своите чувства и усещания е лесно да си представиш какви цветове излъчва собствената аура. Аурата на спокойствието, равновесието, безпокойството и страхът дават силни излъчвания, свойствени на всяко от тези състояния. Да владееш своите огньове значи да владееш и управляваш своята аура и нейните излъчвания. Ако умееш да ги управляваш, можеш да изпращаш техните лъчи на далечни разстояния. Пратката трябва да бъде блага, тъй като даже и без да знаят законите на психотехниката хората обезобразяват пространството с черните, кърваво червените, кафявите лъчи на своите тъмни съзнания. За чистотата и красотата на пространството са отговорни хората и най-добрият негов очистител ще бъде светлината и цветовете от положителната гама. Те са хармонични и светозарни. В дъгата виждате техните основни тонове. Областта на Светлината и цветните лъчи е много обширна. Човекът е длъжен да изучава нейния закон.

97. (60). (18 февруари). Всички хора дишат, поглъщайки пространствен огън. Когато човек прави това в гняв, тогава той поражда червени пламвания на огньовете. Когато е в молитва – златисти, сини или сребърни; когато сърцето пламти с любов – розови и така нататък. Лабораторията на човека представлява трансформатор на пространствения огън в нови форми на огньове. Тази трансформация се извършва постоянно, тъй като физическото дишане се прекъсва само със смъртта. Дишането може да бъде чисто и смрадно, изгореният остатък по своя характер е различен в

зависимост от свойствата на огньовете. Едновременно с издишването, светло или тъмно, излъчванията на аурата, светли или тъмни, се устремяват в сферата наоколо. С тези еманации се пропива цялата обкръжаваща атмосфера, предмети, вещи, стени, тавани и подове и всичко, до което се докосва ръката на човека. Всичко се насища с неговите светли или тъмни огньовете. Трансформаторът действа мощно. В основата на цветните излъчвания лежи мисълта. Тя придава на излъчванията една или друга окраска. Човешките аури са бледи и техните отлагания върху вещите и предметите са сиви. Сияйните аури са толкова редки. Свещените места, наситени с отлагания от еманациите на аурата на Великия Дух, живял там или посетил ги, ненапразно се почитат от хората, тъй като хората знаят, без да разбират това, за мощта на ауричните излъчвания. Всичко наоколо, особено в градовете, е изпълнено с отлаганията на тези вибрации. Те съществуват във вид на кристали с различна степен на плътност и устойчивост. Наслойванията в училищата, театрите, музикалните зали, болниците, кръчмите, кланиците и други са много различни. Те встъпват във взаимодействие с човешката аура и предизвикват реакция, явно осезаема, но невинаги осъзнавана. Даже неголеми наблюдения биха могли да дадат поразителни изненади. Всички тези отлагания носят свършено определен цветови характер и от този характер се обуславя тяхната същност. В затворите не могат да се видят радостни златни излъчвания, а в домовете за хазарт – сребърни тонове. Еманациите на човешкия организъм се отлагат тежко и явно за тънкото зрение върху всичко, което го заобикаля. Светлите аури са толкова малко. Даже добрият човек, но в тежко настроение, оставя сиви следи. Говорим за спокойствието и за останалите качества, тъй като те са светлоносни и оцветяват аурата в положителни тонове. Постоянството на качествата дава постоянство на излъчванията. Качествата, здраво утвърдени в духа, насищат обкръжението на човека със светлина и цветове от светлата скала. Носителят на Светлина наистина се явява благословия за тази местност, където той живее, за хората, предметите, растенията, животните и самата Земя, за атмосферата на пространството, а злобното сърце е проклетие.....

98. (61). Имаш своя път. Все пак ти си Мой син.

Моят Указ: “Да се оставят всички сложности на мъртвия живот. Съзнанието не трябва да се потапя в тях”.

99. (62). Утвърждавам смяната на явленията, изчерпали себе си за съзнанието, тоест вече не можещи да го научат на нещо. Утвърждавам нуждата от най-тежки, най-враждебни обстоятелства като неизбежно условие за възхода на духа. Утвърждавам мощта на духа пред лицето на най-трудното и най-тежкото. Утвърждавам неизбежността на изпитанията, борбата и победите. Искам да видя герои сред вас, а не мятаци се духом в астралните вихри. Искам да ви видя вървящи смело, безстрашно към Мен над бездната на живота. Ако преди и след всяко изпитание можете да си кажете, че сте застанали по-близо до Владиката, значи сте преминали победно през него. А този, който по време на изпитанието запази усещането за Моята Близост, той е отсъден победител. Но обикновено първо се раздразват, първо се огорчават, посивяват от страх, първо полазват в ямата, покривайки се с черен плат, а после вече си спомнят за Мен. Но е по-добре първо да си спомните Мен и страх няма да има, и аленият пламък няма да пламне, и помрачението ще отmine, и духът няма да поиска да полazi в ямата, покрита в черно.

100. (63). (19 февруари). С Безпределността също може да се общува. Човекът е в Безпределността и всичко произлиза от нея, и всичко е от нея, и всичко е в нея. Рисунките на духа в пространството, рисунките на планетите, на системите и на цели галактики съществуват в нея. Лоното на Пространството е огромно от горе до долу. От началото на времето до края. И самата Вечност също се обхваща от Безпределността. Това е домът на духа. Духът, за да се докосне до всяка нейна фаза, трябва да се облече в съответстващ на тази фаза проводник: за плътната - в плътно тяло, за тънката - в тънко, за огнената - в огнено. Долу е не проявеният Хаос, великата Тъмнина, а горе е Светлината. По-нататък е безкрайността на проявените форми и светове. Вечно съществуваща Безпределност, в която огънят твори вечно нови форми на живот. Нищо не се повтаря, но всичко се движи напред, към по-съвършени форми, нищо не е ограничено в своето развитие. Нищо няма край и нищо няма начало. Но тази огромна необятност все пак може да се обхване и ограничи, тоест да се разбере. Възможно е Безпределността да се затвори в определени рамки и в тях да се съзерцава това, което иначе би се изплъзнало от наблюдението. И накъдето и да насочи своята мисъл духът, Безпределността, съдържаща се в тези рамки, ще бъде достъпна за изучаване и изследване. Законът ще бъде този предел на Безпределността, нейните рамки, които я обхващат, тъй като всичко съществуващо живее, пулсира и се развива в рамките на Закона и му се подчинява. Космическите Закони, обуславящи живота на Космоса и на всяка негова частица, са достъпни за разбиране от човека. Това не са човешки закони, не са изобретени от него. Те са съществували много преди човекът да се е появил на Земята. Те са съществували винаги. Тези основни Закони движейки световите се проявяват и в микро - и макросветовите, в голямото и малкото, нагоре и надолу, в движението на електроните и на цели системи и галактики. Ще Назовем някои от тях: Законът за периодичността или приливите и отливите на явленията; Законът за полярността, тоест наличието на две противоположни начала, обуславящи съществуването на единната вещ; Закон на спиралата, тоест устремяване развитието на явленията във времето от низши към по-съвършени форми; Законът за живота и смъртта, тоест отхвърлянето от всеки фокус на живот на своята изживяна външна форма за замяната ѝ с нова, по-съвършена; Законът за еволюцията на битието и устрема на всичко, което е проявено към все по-съвършени форми на своето изразяване. Тези закони се наричат основни, тъй като на тях е подчинено всичко, което съществува в пространството. Тук са приведени не всичките, но даже приведените дават разбиране за това как в рамките на тези Закони става възможно постигането на Безпределността, тоест на тези форми на живота и явленията, които съществуват в нея. Не е възможно да се изучат и разберат всички прояви на живота, взети поотделно, но постигайки Закона, на който се подчиняват техните прояви, се освобождаваме от необходимостта да изучаваме цялата безкрайна верига на дадени явления. Ако е постигнат Законът всяко явление, което му е подчинено, става разбираемо. Ето защо изучаването на Космогонията изисква преди всичко познание на Космическите Закони. Те са единни за всички Светове, както е единна материята във всички свои градации и аспекти. Материята е подчинена на тези Закони, тъй като животът, оживотворяващ тази материя е единен. Мярката и числото са също рамки на проявената Вселена. Светлинната скала, звуковата скала с техните седем основни и пет допълнителни елемента, скалата на химическите елементи, скалата на невидимите за окото (вибрации) на енергиите и невидимите лъчи - всичко това са тези същите рамки, в които е проявен животът. Така

необятността на Безпределността се ограничава в рамките на Закона, в пределите на който изучаването на Безпределността става напълно достъпно, откривайки на човека път към безпределните възможности на духа. Велика Майко, Твое пространство е необятно за опознаването му от духа.

101. (64). (М.А.Й.). Виждайте Водещата Ръка в това, че всекидневно се дава импулс и сила за по-нататъшно придвижване. Дава се именно това, което в дадения момент е нужно за духа. Това е и нашият насъщен хляб, храната за духа, без която неговият възход е невъзможен. Единствено само със земна храна духът не може да се насити. Трябва да приучвате себе си към този всекидневен устрем, за да възприемате с отворено сърце храната на текущия ден. Сутрешният Лъч, изпращан от Учителя на Светлината, носи в себе си този заряд. По огнения Лъч Учителят Насища потребностите на духа именно с тези елементи, от които има нужда. Радвам се като виждам, че това вече се осъзнава. Земната храна дава сила на тялото, а духовната храна – на духа. Храненето с духовна храна чрез Лъча дава и силата за да напредваш по-нататък. Цветето увяхва без поливане, така също и духът без хранене със Светлина помръква. Черпете съзнателно силата на Лъча, изращана ви всекидневно. В него се изпращат нови елементи, нужни за духа за дадения момент. Учителят Следи зорко тази лъченосна диета да съответства на потребностите на духа, проявявани в неговите магнитно устремени енергии на сърцето, насочени към Учителя на Светлината. Взаимообменът на тънки енергии между Учителя и ученика е законен, тъй като се осъществява по съзвучие и с магнитната сърдечна взаимна съгласуваност. Получавате по право. Наричаме го Космическо Право.

102. (65). (20 февруари). „Изпрати ми още едно овладяване на себе си, Владико”. Да овладееш себе си е необходимо. Ако можеш да овладееш себе си в нещо, значи можеш във всичко. Какво тогава пречи? Какво противодейства? Какво тогава постоянно и упорито се бори вътре против решенията на духа? Все този същият древен враг, Астралът, привикнал към разюзданост, разпуснатост и нежелаещ никакъв контрол. Духът иска да утвърди равновесието, спокойствието, овладяването на себе си, а древният враг не иска. Трябва да се сломи неговата астрална воля. Тя трябва да бъде подчинена на волята на духа, на Висшата Воля. Волята и желанието на астрала са изкристализирани в привичките и в привичния коловоз на поведение. Старият коловоз ще се наложи да се изостави. Имате пример как твърдата и неотменима заповед с цялото съзнание в течение на девет години нито един път не допусна раздразнение в известния ви случай. Ако това е било възможно да бъде постигнато в нещо, следователно същите тези резултати могат да се достигнат и във всичко, и в каквото поискате. Трябва само единствено необратимо и непреклонно да се реши, че един или друг порядък на явленията никога, при никакви условия, за нищо няма да се повтори. Опити на астрала да сломи решението на волята, разбира се, ще има, но робът се бои от стопанина, а астралът – от духа. Трябва да се постави предел на тази обвивка вътре, предел на своеволието, предел на непослушанието, предел на безконтролното му проявяване на себе си. И хората наоколо, и обстоятелствата, и условията, и положително всичко ще изисква и предизвиква кълченето на астрала, неговите гримаси, активността на палячото, но ако с цялата сила на духа е постигнато решение да се постави край на това, да се справиш с него все пак е възможно. Стига само да си представиш към какво ще доведе по-нататъшното допускане на търпимостта, разюздаността и своеволието на тази неуправляема обвивка. В примера на околните

виждате как той управлява хората, как ги задължава да беснеят неистово, как ги терзае със своето буйство. Повечето от хората са пълни роби на астрала. Трябва да се намерят сили той да бъде обуздан, иначе ще пресече по-нататъшния път. А огньовете на възхода, огньовете на духа ще превърне в пояждащ огън. Каквото и да става, трябва да владееш себе си. Решение има, трябва да се издържи до края. Главното е да не се заразяваш от емоционалното състояние на околните и на тези, с които се налага постоянно да влизаш в допир. Ако за тяхната несдържаност и слабост може да се намери оправдание, то за себе си няма оправдание и няма снисхождение, и няма извинение за нито едно малко пламване на астралната буйност. Може да се започне с малкото, но да се започне решително и необратимо. Струва си да се помисли за това, заради което се предава своя собствен дух и за това, че това предаване на своето Висше „Аз” във властта на астрала е недопустимо. Какво заставя астрала да се кълчи, когато духът в човека не иска това? Трябва да се помисли за това. Трябва да се разбере по-дълбоко защо са се самобичували, самоизтезавали, носели са вериги и власеници, изнурявали са се с пост и бдение хората, доведени до тези крайности от неудържимостта на тази неистова обвивка. Виждайки нейното упорство и невъзможността да се борят по обичайните пътища, те са допускали крайности, за да я обуздаят, укротят и овладеят по някакъв начин. Но Нашият ученик води тази борба с единното начало на духа. Не тялото трябва да се изтезва и изнурява, а астралът, който стои зад него и го тласка към поредното пламване. Трябва маймуната в себе си, палячото, куклата - този постоянен позор и укор за духа да се победи в себе си и да се приведе към пълно подчинение. Колко опити вече имаше да се обуздае и все пак упорството на астрала разрушава всички най-добри решения, но той трябва да бъде победен и въпреки всичко ще бъде победен. Животът, изпитвайки усилено решенията на волята, дава много възможности да се бориш с астрала. Защо на смеха да се отговаря със смях, на усмивката с усмивка, тъй като след това логично следва отговор на раздразнението на събеседника с раздразнение, на злобата - със злоба, на страха - със страх и така нататък. Защо трябва да бъдеш жалка марионетка на чуждите и често недобри ръце. Всичко това означава, че с движенията на собствената си астрална обвивка те управлява някой друг. Всеки път, поддавайки се на настроението на събеседника, на неговия смях, усмивки, сълзи и всички други чувства човек се отказва от своята воля и се подчинява на чуждата воля. Докъде може да доведе такъв упорит и постоянен отказ? Разбира се, до това да станеш безволна марионетка в чуждите ръце. Това и наблюдават около себе си, когато едни живеят само с това, да предизвикат в обкръжаващите едни или други емоции, а други - да им се подчинят и да ги преживяват. По-добре е да плаваш в своята собствена лодка и без указване от другите. Свой път означава независимост и свобода от чуждите настроения, както добрите, така и лошите, както спокойните, така и неспокойните. Не е ли все едно в какъв вид се проявява робството на духа и неговата зависимост от състоянието на астралните обвивки на обкръжаващите го хора. Робството си е робство и винаги е позорно. Тактиката *adverse* ще покаже до какво може да се достигне, до какво унижително състояние, ако с твърда ръка не се пресече своеволието на палячото. Палячото не е нужен по пътя към Братството. Трябва, трябва, трябва на всяка цена да обуздаеш себе си. Необуздали себе си няма да подчиниш астрала в другите. Неподчинен, той ще терзае съзнанието дотогава, докато на това не бъде поставена граница от волята. Добре е, че последният опит предизвика въставане на духа. Въставането на духа срещу тиранията

на астрала е преддверие на победата. Духът сам доброволно е дал власт някога на астрала, духът и ще я вземе. Сам по себе си астралът няма никаква власт, тъй като е нищо, обвивка, черупка. Аз дадох, аз и взех – така говори на себе си духът, въстанал срещу астрала. Може внимателно да се проследи в какво се е проявявало господството на астрала над съзнанието от страна на своя собствен астрал и от страна на обкръжаващите и как те са заразявали със своите вибрации тази неистова обвивка. Студотерапията е най-доброто средство против движенията в астралната обвивка, както своята така и чуждата. Хладността спира това движение и го прекратява. Астралните чувства се подчиняват на хладната сдържаност. Студенината е отсъствие на живот. Охлаждащият лъч, насочен в центъра на неистово буйстващия астрал, затормозява движението, ставащо в него и го спира и в себе си, и в другите. Студотерапията е могъщо средство за обуздаване на астралното тяло. Да се отдадеш във властта на астрала значи да изгубиш всичко, затова по-добре на всяка цена, с всяка жертва да се обуздае и овладее астрала, отхвърляйки всички условности, всяко пренебрежение, всяко съзвучие с неговите прояви и гримаси. Стадното чувство и стремежа да постъпва и и да се държи като всички е силно в човека, но плаването в своята лодка изключва формулата “като всички” в нейния астрален аспект. Не “като всички” са живяли и постъпвали Великите Духове, не “като всички”.

103. (66). (21 февруари). Разбира се, всякакви сборища силно влияят на аурата, размагнитвайки я, ако не се вземат особени мерки за защита. Възможно е да бъдеш в света, но не от този свят, така също можеш да бъдеш с хората, но не от тяхното число. Допускайки проводниците да вибрират в унисон с вибрациите на сборището, ученикът лишава себе си от тясната пътека и тръгва по утъпкания път, отбелязан със следите на множество крака. По утъпканите пътища не може да има индивидуални находки. Огънят на духа помръква и сивото покривало на обичайността обвива съзнанието. Нужна е изолираност. Да се опази Висшата Триада от потъпкването ѝ от двукраките може само ограждайки се вътрешно и не позволявайки на астралната обвивка да звучи в унисон. С това обстоятелство се обяснява тази самота на Големите Духове, която те изпитват сред хората. Много от тях нарочно са се оттегляли в пустинята, в планините, в горите в уединение и отшелничество. Но още по-трудна е тази отделеност на съзнанието при обичайното съприкосновение с хората сред обикновения живот. От една страна не може да се остави полето на живота, а от друга - не трябва да се разтваряш сред обичайността и да станеш обикновен човек. Подвигът сред хората е много по-труден, отколкото подвига в уединение. Той е възможен, ако не се допуска низшата четворка да се подчинява на астрала и да звучи в унисон с него в тона на обкръжаващата среда. Ключът за съзнанието на ученика се дава от Учителя на Светлината и съзнанието може да съзвучи единствено само на Него не само не загубвайки своите придобивки, но обратно, умножавайки ги. Най-добрата мярка за защита, най-добрата охрана и ограждане - това е суровият контрол над това да се удържи своя астрален проводник от яростния му стремеж да се заразява от тези движения или вибрации, които протичат в астралните обвивки на обкръжаващите хора. Така също не се допускат и самостоятелни прояви на собствения астрал, ако те нарушават стройността на пътя. Тясната пътека на живота се опазва зорко, иначе тя може да се изгуби.

104. (67). (22 февруари). Пътят на духа се извършва не с външните фактори, а с движението вътре. Външното като такова е нищо, ако Пътят е прав. Но ако е крив,

никакви външни условия няма да го направят прав. А Аз Казвам: Пътят се изминава със силата на духа, а не със силата на външните условия. И ако външните условия ограничават духа, значи той не е готов за Пътя и значи Зовът на избранничество не се е утвърдил. Вие говорихте за условията на Пътя, които са били набелязани, но не са били осъществени, а Аз Говоря за безусловния Път и за безусловното ученичество. Безусловният Път е придвижване при всякакви условия. Планът на еволюцията в основното се осъществява твърдо. И ако някой се окаже извън потока на събитията, то вината за това не е на Великия План и не е на Владиците). Планът се осъществява от изпълнителите и ако вие не сте в тяхното число, то чия е вината за това?

105. (68). (23 февруари). Моят Път е най-краткият.

Ако се отдели всичко обусловено от кармата, то ще остане само малка сфера, където е възможен свободният избор. Ще разлеждаме кармата като следствие на собствените действия. Железният Закон на кармата не може да се отстрани. Правейки избор и изменяйки нещо в своя живот, човек отново попада в железните клещи на кармата. Свободата е илюзия. Свободен е само духът в сферата на мисълта и в своя вътрешен свят, ако той е достатъчно силен, за да се обгради от външните въздействия. Може да решиш да се разходиш тръгвайки надясно или наляво, но всичко, което види окото, ще бъде кармически неизбежно следствие на избраното направление. Тези следствия на своя свободен избор могат да се предвидят. Възможностите за избор също са много тесни и ограничени от рамките на кармата. Там, където има “плач и скърцане със зъби”, не може да се намери свобода. Свобода може да се търси само в света на духа и в областта на мисълта. Хората трябва да се считат за роби на кармата. Свободата от това робство е само в духа.

106. (69). (Гуру). Можеш да бъдеш силен в нещастieto и в щастието и можеш да бъдеш слаб и в едното, и в другото. Нашата задача не е в това да се пречупи кармата, а в това да останеш силен каквато и да е тя. И грижата не е за кармата, а за това да не се пада духом, когато тя (кармата) става твърде тежка. Да! И при вас, и при нас всичко се получи по друг начин, не както мислехме. Но ако оръжието на духа се остави и се помръкне духом, то може да се разруши своя път. Следователно задачата остава все същата: да бъдеш силен независимо от всичко. Нека животът да се определя от волята на кармата (нейните закони не можеш да отминеш), но трябва винаги да бъдеш силен, даже отивайки на смърт. Нито кармата, нито животът, нито смъртта могат да съкрушат духа, тъй като той е вечен и нерушим. Най-страшната илюзия - това е страхът от това, че външните условия, каквито и да са те, могат да унищожат духа в човека. Всички тези условия ще отминат както са отминали тези, които са били по-рано, а духът ще остане както и преди техен зрител, както е останал, преминавайки през това, което вече е било в миналото. Всичко е било и всичко е отминало, всичко е и всичко ще бъде, и всичко ще премине и ще остане само духът - съзерцател на преминавания и преминат живот, а също и на този живот, който още ще трябва да се премине. Струва ли се да се смята за твърде реален този постоянно течащ поток на външните явления? Самата негова преходност трябва да застави да се помисли за това, че несъкрушимостта на духа е именно в неговата непреходност и в това, че той е над всичко, което преминава покрай него като мимолетен сън. Къде е всичко това, което е плашело, обременявало, тревожело и помрачавало съзнанието преди пет, десет, двадесет, тридесет и повече години? Всичко е отминало! Тъй като всичко преминава. И това също ще премине, ще премине всичко това, обременяващо така тежко съзнанието сега. Трябва да бъдеш

повече наблюдаващ и по-малко участник. Трябва сякаш отдалечил се настрани да гледаш на себе си и на ставащото отстрани. Външното не може да засегне духа и да го лиши от неговите придобивки. Външното ще премине по периферията на духа. Нека волята над кармата и нейното течение да бъде предадена в Ръцете на Владиката, а духът да остане само съзерцател на това, което неумолимата карма му е подготвила в този кратък земен живот. Може даже да се наблюдава с интерес с какво ново ще обременят обстоятелствата съзнанието. И когато тежестта стане действително непосилна, духът изведнъж ще намери сили да я отхвърли, откъсвайки се от обятията на мъртвия живот и пренасяйки центъра на своето Битие в мисълта. Свободата е единствено само в духа и и никъде другаде.

107. (70). (24 февруари). Мисълта прорязва пространството със скорост по-голяма от скоростта на светлината. Служи като мост за съединяване с тази сфера, към която е устремена, или с явлението, или с предмета, или с човека, или с далечна звезда. Какво няма ограничение? Мисълта. Какво не познава прегради и предели? Мисълта. Какво възнася към върховете или низвергва в бездната? Мисълта, мисълта, мисълта. Какво се предава по-бързо от светлината по сребърната нишка? Мисълта. Какво свързва с Мен? Светлоносната мисъл, излизаща от сърцето. Мисълта тъче връзката между Световите. Скалата на проявите на мисълта е широка. Нейната цвetoва тоналност преминава през всички Светове: от Висшите светлоносни Сфери до низшите астрални слоеве и сфери. Огнената мисъл се отличава от тъмната и тежка мисъл както Светлината от тъмнината. Белият кон на носещата се мисъл може да отнесе към звездите, а черният - в зиналата бездна. Който се стреми към Светлината, той трябва да знае на какъв кон се качва и накъде го носи бързоногият. Мислите са като коне от огромен табун на тучното пасище. Може да се избере всеки. Пасището е поле, пространство, в него е безкрайният простор за мислите. Седни на всяка и се понеси накъдето искаш. Всяка мисъл като кон носи върху себе си съзнанието. Къде ще отнесе необузданият кон? Реалността на очевидността се създава от мисълта. Мисълта извисява и принизява. Трябва да се научите да отделяте себе си от текущите мисли. Да се освободиш от мисълта е също така лесно, както да слезеш от коня. Да слезеш и да наблюдаваш как тази същата мисъл, която току-що е носела съзнанието, остава сама, предоставена сама на себе си, нямайки възможност да увеличи върху себе си ездача. Също е добре да се научите да гледате на явленията от живота без да отъждествявате себе си с тях, без да се сливате с тях. При това може да се отбележи как явленията се плъзгат по външните обвивки, без да засягат същността на духа. Огромните вълни се блъскат яростно в гранитната канара. Те се разбиват на пръски, отдръпват се в морето и отново се стремят да съкрушат канарата. Но гранитната грамада е несъкрушима. Так също е и духът под вълните на живота. Нека да се плискат и да блъскат бясно ако щат, нека яростно да се стремят да разрушат дома на духа. Но духът е несъкрушим като скала, като гранитна канара пред яростта на вълните. Те отново ще се оттекат в морето, откъдето са дошли, а духът ще продължи своя далечен и неотложен път, готов отново да срещне всеки ураган и всяка ярост на стихииите като скала, нерушимо и твърдо.

108. (71). (25 февруари). Всичко, което отдалечава и отделя от Мен и което пречи на напредъка, не е добро. Всичко недобро и пречещо се отстранява от съзнанието. Да се бавиш с това не си струва, тъй като всеки момент отнася назад. Спирането е опасно с това, че човек остава на място, а Учителят, винаги устремен напред Отминава по-нататък и разделящото разстояние се увеличава. То и така е огромно, но е възможно и

съвсем да изгубиш от погледа си Водещия Светилник. Това на първо място. На второ, нищо в света не се намира в неподвижно състояние: спирката обикновено означава регрес и движение назад. Ето защо постоянно се говори за устремяване. Добро е всичко, което го поражда или усилва. Надеждата на апостолите и първите християни за скорошното пришествие на Спасителя не се е оправдала и не се е изпълнила. Но тази надежда им е дала възможност да се приближават към Него неотклонно и с чест да преминат всички изпитания. Те са били сурови и тежки. Преминавайки ги успешно на крилата на надеждата, те са достигнали до определеното. Достигнали са тези, в които не е умирала огнената надежда. Проявата на надежда вече дори само с това е добра. И съвсем не е важно дали тя се е осъществила, ако благодарение на нея е достигната целта за приближаване към Владиката на Светлината. Затова ако надеждата се разглежда като двигател на духа и вземайки нейната същност, но отхвърляйки външната форма, то тя винаги е добра, тъй като дава огнени крила на духа. На страниците на свещените писания може да се намери огнената триада – вяра, надежда и любов, давана на хората за напредък. Вярата в бъдещето и почитането на бъдещето се основават на надеждата за неговото осъществяване. За бъдещето е Казано много. То не може да се отдели от надеждата. Отхвърляйки надеждата човек лишава себе си от бъдещето. Човекът се е изкачил на върха по въжето и то не му е нужно повече. Без него би останал долу. Така и надеждата е като въже, по което може да се достигне върха там, където иначе е невъзможно да се изкачиш. Целта не е въжето, а върхът. От въжето се изисква само това да издържи цялата тежест на тялото и товара, който е на гърба. И може ли да се сърдиш на въжето, ако то е помогнало да се добереш на височината, макар и не до самия връх. Ето защо на водените се дават надежди, макар и неосъществяващи се в техния живот, но мощно водещи ги все по-нагоре и по-нагоре. Ето защо убийството на надеждата е равносилно на убийството на духа. Без надежда за бъдещето напредъкът става невъзможен. Ако някакви надежди не са се осъществили, те трябва възможно по-бързо да се заменят с нови и не близки, за да може да се върви по-нататък с тяхната сила. Също трябва да се помни, че не надеждата, а делото води строителите. Работата ще помогне да се постави надеждата в рамките на реалността и да се избавите от безпочвени мечтания. От гледна точка на еснафа Учението на Христос е нереално и нежизнено, от гледна точка на знаещия то проявява със себе си действителността. Но то, както и всяко истинско Учение, както и Учението на Живота устремява съзнанието в бъдещето и му дава надежда за неговото осъществяване. Само не трябва това осъществяване да се отнася до най-близките дни. Към най-близките дни могат и трябва да се отнасят тези дела и постъпки, които са свързани с прилагането на Учението в живота като единствено възможен път за осъществяване на желаното бъдеще, върху което се базира надеждата. Нека надеждата да се облече в работни дрехи и да направи всекидневието килим на подвига, по който стъпва крака на този, в чието сърце пламтят огньовете на надеждата. Без дела и надеждата е мъртва, а даже и да тлее, то все пак трябва да загине неизменно. За да не станат надеждите празни мечти, трябва мечтата да се поддържа с дела и тогава и надеждата ще доведе до желаната среща с Владиката на Светлината. Това и ще бъде надеждата на всички надежди, надеждата, осъществима при всякакви стечения на външните условия, надеждата, придвижваща огнено духа към Светлината.

109. (26 февруари). (М.С.). Съдбините на Земята са начертани в звездите, а и на страните, и на отделните хора. Мъдрият пита звездите, за да съгласува своя път с

течението на светилата. Силният дух преодолява в себе си тези течения, но болшинството от човечеството се подчинява безконтролно на звездните влияния. Кармата съчетава звездната свелина в човека с комбинацията от сканди и създава един вид тези рамки или тези данни, с които той навлиза в живота. Възможно е да устремиш своята воля във всяко направление, но към ръста не може даже и дюйм да се добави или да се измени цвета на очите. Всичко, което човек има в своето физическо тяло, е резултат от съчетанията на звездните лъчи, отпечатани на картата на неговия хороскип в момента на неговото раждане в ново тяло. Неговата висша Индивидуалност се облича с низшата четворка, нова при всяко въплъщение, но състояща се от елементи, съзвучни на неговата карма. Нейната задача, на четворката, в течение на земния живот е да отложи за висшата Индивидуалност елементи на безсмъртието, обогатяващи я с нови натрупвания. Може да се преживее животът без да се отложи нищо и нищо да не се събере, такава страница се зачертава от Книгата на Животите. Но може и да се събере богата жътва от земната нива. Жътва дава не това, което обикновено човек счита за нужно и ценно, а точно обратното. И животът пълен с трудности, несгоди и гонения, страдания и мъка често принася обилни плодове за духа, докато в същото време лекият и благополучен – нищо. Но разбира се, работата не е в живота, а в отношението на духа към него. Духът знаещ пътя ще направи всеки живот и всички условия плодородни, а незнаещият – празна страница. Животът ще бъде плодороден ако съзнателно се утвърждават качествата на духа и, бидейки утвърждавани, растат. Нито едно усилие в това направление не пропада напразно, а принася плодове. И няма такива условия, при които да не би могло да се упражнява или развива едно или друго качество на духа. Ако устремът е достатъчно силен, възможностите незабавно се дават от живота. Значи може да вървиш, да се бориш, да преуспяваш и да преодоляваш живота, тъй като животът е това, което преодолява само себе си. На вървящия се протяга Ръка за помощ. За вървящия са отворени вратата и никакви звездни влияния не са пречка за него.

110. (72). (М.А.Й.). От Учението се разочароват само тези, които са подхождали към него с мисълта не за самоусъвършенстване на себе си и на своите обвивки, а за това да получат нещо покрай духовните дарове, нещо земно, материално, подобряващо неговите условия в обичайния живот. Земното и небесното не се съчетават и който не е получил земно, се разочарова и в духовното. Обикновено искат да прехвърлят своята карма върху плещите на водещия, а самите те да следват в сладко успокоение от земните грижи и трудности. Но нима Учението някъде говори за овобождаване от тях и за лекота на живота? Животът трябва да се премине със своите крака, на своя отговорност, със своята воля и със своите решения, без да се възлагаш на никого. И той трябва да се премине мъдро, и в съзвучие с Плана на Владиката и указанията на Гуру. Трябва да умееш да съчетаваш Учението с Живота и в най-трудните условия да се покаже лик на устойчивост, преданост и несломим устрем. Мекотели не са нужни на Владиката. И на Него не Му трябва люшкащи се. Не са нужни отровени от отровата на съмнението. Не са нужни сиви нашепници. Несломима преданост, несломим устрем и решимост да се върви докрай - ето какво е нужно на Учителя на Светлината от тези, които искат да вървят след Него.

111. (73). (27 февруари). Моето Царство не е от този свят, тъй като този свят изцяло не се съгласува с него. И всичко, което става в този свят, се намира в ярко противоречие с напрежението на Висшите Сфери. Оттук постоянната борба в човека за първенство между двата свята. Не е лесно сред плътните условия да се удържи

съзнанието на висшия уровень, както на плувеца да плува с тежест на краката или на птицата да лети с товар на крилата. Душата на човека е като птица в клетка: иска да излети, но не може, условията не ѝ позволяват. Те са криви. И хората вървят по кривите пътища. Трябва още по-плътнo да се изолира съзнанието от земната отрова. От чашата с отрова да се избяга не може, от нея са пили всички Велики Духове. Но да се отдели духът от тялото, разпънато в материята, трябва. Тялото се разпъва в името на духа и заради него, за да може той да се издигне над живота. Без да се издигнеш не може да преодолееш живота и да излезеш от тъмницата. Не се заблуждавайте, борбата няма край. Борбата на низшето с висшето ще продължава дотогава, докато духът възхожда по стълбата на усъвършенстването. И къде свършва стълбата на духа? И лесна ли е космическата борба със стихии или с Хаоса? Трябва да се обикне състоянието на непрекъсната борба. Трябва да се привикне към нея. Трябва да се върви като постоянен победител в живота, не позволявайки на нищо да сломи съзнанието. Духът е несломим. Ударението е върху него. Тъмнината се устремява да го съкруши, терзаейки неговите обвивки. Но даже тялото да е разпънато, все пак духът е несъкрусим. Залогът е върху духа, а не върху обвивките. Да се устои в духа може, ако си с Мен. Но без Мен няма да устоиш. Давайки формулата “Аз Съм във вас и вие сте в Мен” Утвърждавам нерушимото единение. С него ще победите, с него ще извършите невъзможното. Духовният подвиг е невъзможен за обикновеното съзнание. С Мен невъзможното ще стане възможно. С Мен ние ще победим живота. С Мен ще направим победата порядък на всеки ден. Но само с Мен и в пълно единение. Иначе няма да има победа.

112. Приятели Мои, не забравяйте: каквото повикало, такова се и обадило.

Приятелю, постарай се да премахнеш преградата - много пречи. Премахни всичко. Сине Мой, търпи докрай. Край ще има и то по-скоро, отколкото милиш.

113. (74). (28 февруари). Прояви разбиране на промените. Те водят към възприемчивост. Невъзприемането на новото от съзнанието задържа еволюцията.

На обвивките трябва да се помага. Едното разбиране не е достатъчно, нужно е прилагане на разбраното. Духът е огън. Обвивките, лишени от дух са лишени от огън. Те са празни, черупка, форма без съдържание. Престол на огъня е сърцето. Сърцето умира, когато го напусне огънят на духа. Има много живи обвивки при умъртвени сърца. Тях и Наричаме живи мъртъвци. За тях е и казано: “Оставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци”. Ако надеждата не позволява на сърцето да умре, надеждата е благоловена. Винаги във всичко пред теб е само Владиката. На Майтрейя трябва да се повярва, иначе няма да може да се живее. Вярата ще разпали надеждата, надеждата ще даде пламък и сърцето ще се изправи за нови победи. Парцалите на лъжливата обичайност се отхвърлят от волята, за да не пречат на огъня да гори свободно. И ако трябва да се отнеме всичко, за да се оцени самоценността на духа, ще бъде отнето всичко, а ако трябва да се даде всичко, за да се разбере земната суета, ще бъде дадено всичко, тъй като целта на лишаването и целта на притежаването е да покаже ефимерността на двете. Трябва да се видят двата полюса на Майя: изобилието на земни плодове, благополучието и доволството, и тяхното отсъствие. И двете условия не трябва да разколебават духа или да го отклоняват от избрания път. Ще Дам всичко, ще Лиша от всичко за да видиш, че всичко е преходно като сън, и всичко не е твое, и всичко е скоротечно, и на всичко, което в света под Луната ни изглежда реален живот, настъпва край. С това съзнание и трябва да се преминава през всичко. С това съзнание се побеждава всичко. Ако всичко е само илюзия на момента, то струва ли си духът да

се предава във властта на това, което трябва неизменно да премине. Тъй като даже и това ще премине или това, което ни изглежда наше и неотделимо от нас, с което сме се сраснали в желанията, мислите и чувствата. Но и желанията, и мислите, и чувствата - всичко е преходно и също не е наше, а дар от илюзията на мига. Няма нищо наше от това, което е около нас и изпълва нашите обвивки, и живее и пулсира в нас.

Безмълвният Свидетел, пребиваващ вътре, виждащ всичко, но нищо и никого не вземащ със себе си по своя път от живот в живот, от едно тяло или тела в други, нищо, освен паметта за станалото. Той, само Той е нашето достойние, тъй като Той - това е Вечното "Аз" в човека. Ето за Него именно, като за спасителен пояс в суровия и бурен океан, спасителен пояс, единствено оцелял от всичко на кораба и трябва да се залови съзнанието като за единствена надежда за спасение в безграничния океан на Вечността. Иначе няма да доплуваш до нейния бряг. Духът - това е стълб, около който са обвивките, а в духа, в неговите дълбини е Безмълвният Регистратор, центърът на духа.

Ако те (тъмните) действат, то действат не пряко.

114. (75). (1 март). Не е лесно да се преодолеят вибрациите на обкръжаващата сфера, особено когато тяхното напрежение се усилва. То може да се усили до такава степен, че контактът с Учителя да бъде нарушен. Ето от това именно и трябва да се страхуваш. Все пак трябва да се намерят сили те да бъдат преодоляни. Ако своите не стигат, обърни се за помощ По-нагоре. Именно вниманието трябва да се откъсне от стремежа му надолу и наоколо и да се насочи към Мен. И щом като Моят Лик и неговите вибрации изместят вибрациите, идващи от плътното обкръжение, контактът ще се установи отново. Не трябва да се забравя, че решаващото условие си остава волята и направлението, установявано от нея. Днешният опит показва, че повтарянето на Името, Ликът в третото око, представянето на себе си в Лъча, представянето на Сребърната Нишка и устрема към Фокуса на Великото Сърце е достатъчно, за да тръгне възприемането по обичайния си път, неутрализирайки противодействието. С Моето Име ще победиш тъмнината. Това трябва да се разбере с прилагане в живота и от опита, а също и това, че тъмнината на този свят се устремява към носителя на Светлина с цел да угаси Светлината в него и да я замени с мрака на обичайността. Обичайността крещи, обичайността ръмжи и яростно се устремява към носещия Светлина. Но Името е Дадено и Ликът е въведен в сърцето, значи може да се противостои. Така се отнема властта от преходното над съзнанието и се предава на Висшата Триада. Именно обединявайки се с нея и избирайки нейната цитадела може красиво да се посрещат вълните на живота. Тяхната сила е насочена към низшата четворка и съзнанието е уязвимо, докато е съсредоточено в нея. Но стига само да се издигне то нагоре, отнемайки го от четирите и то става неуязвимо за вихрите на низшите слоеве и плътните условия. Да се посрещат красиво вълните - значи да се посрещат те в пълно равновесие, твърдо, непоколебимо и знаейки за нерушимостта на духа. "Идва князът на този свят, но няма нищо в Мен". Трябва да се разбере тази формула. Князът го няма, той е унищожен. Но вълните, вдигнати от него, все още са силни и много. И трябва да нямаш нищо от тях в себе си, за да не зазвучиш в унисон с тях. Това може да се направи издигайки съзнанието по-високо. Вълните могат да разбият кораб, но до летящата птица няма да се докоснат. Орелът в небесата е неуязвим, тъй като се е издигнал високо над условията на низините. Духът се издига над бездната на живота върху могъщи орлови крила и вълните на житейското море не са страшни за него.

115. (2 март). Нашата Близост е над всичко, което става с теб в плътния свят и може да стане в Тънкия Свят и над този, където господстват трите. Ти си свързан със своята безсмъртна триада с Мен. И затова нищо, ставащо по-долу от нейния план на съществуване, не може да прекъсне тази връзка. И когато това осъзнаване се пренесе в земното съзнание, Моята Светлина е с теб и ти си сигурно в Лъча. Ето какво означават думите, че Моята Близост е над всичко земно. Затова и те Наричам син и Съм Приотворил тайната на връзките на Отца със сина. Само с това съзнание може “да се премине живота като по струна над бездната” и да се достигне до Мен и Моя Ден. Често твоите обвивки и движенията в тях отделят от Мен и затъмняват знанието на духа. но Аз Съм с теб винаги. А ти, сине, винаги ли си? С Мен ли си винаги ти, Моят син, роден от Моята Светлина от началото на времето на твоя съзнателен живот. По този безкраен път с Мен съзнателният път ще бъде пътят на озарените.

116. (Гуру). Ти им кажи, че ако признават мен, Владиката и Майката, то нека да следват неотклонно нашия пример. Нима в нашите творби може да се намерят някъде нападки срещу Новата Страна? Такива нападки няма никъде. Защо тогава те се допускат сега? Защо явяването на Майката са обединили с осъждането на това, което не разбират? Пътят избран от Владиката е единствено възможният. Да се критикува той, значи да се критикува Планът на Владиците. Незнаещите могат да направят тази грешка, но не този, който е отговорен пред мен. Допускайки осъждане поставиха целия труд на Майката под отведен удар и все едно са поставили Нея в редиците на противниците на тази страна, където летят стрелите на Владиката. Ако не разбират това, то поне следвайте този пример, който сме дали ние. Бъдещи критики и осъждания не трябва да има. Критиката се ражда от дребното съзнание. Новото трябва да се вмести и без осъждане. Който не вмести, ще си остане със старото. Всичко отнасящо се до Майката трябва да се събира отделно и трябва да бъде посветено само на Нея. Да се прави Тя някак отговорна за грешките на незнаещите и някак да се прикриват и подкрепят те с Нейния авторитет е недопустимо. Вредата е огромна. Проявете търпимост към това, което още не се разбира напълно. Неизповедими са пътищата. Малката правда няма да даде възможност да се види голямата правда и да се разберат пътищата за нейното осъществяване. С тази критика те са затворили достъпа и в Новия Свят. Разумно ли е това? Широтата на разбиранията на Майката те са закрили със своето неразбиране. (З.Г.)

117. (76). По-добре е да се обърнеш към Мен с цялото сърце, отколкото да се луташ в тъмнината. При проверка на себе си разберете, че грешката в едно унищожава преимуществото в друго. Каквато и да е амосферата, трябва да се изтриват очите от прахта на очевидността, за да се види действителността. Колебанието е лош съветник във всичко, тъй като тогава пътят не е прав. Когато със затъмнено съзнание се докосват до кълновете на Моята нива или на своята с Моите кълнове, вредата е огромна. Проявявам Грижа за това да могат да се придвижват по-нататък. Правото за това се дава на избраните, когато е позволено всичко и нищо не може вече да спре нито Моята устремяваща Ръка, нито напредването. Но е по-добре да се умува и да се греши по-малко. Тогава пътят е по-бърз. Когато сте заедно с Мен, нищо няма да ни бъде преграда. Тогава и грешките са нищо. Но трябва с Мен, но трябва слято, но трябва двамата да са като един. Защо предстоейки пред Мен да молите, когато много по-просто и леко е просто да вземете, сливайки се в едно с Моето съзнание. Тогава широтата на Моя Свят става достъпна. Това е възможно, тъй като Аз Съм във вас, а вие

в Мен. Когато допускате това, тогава вече не песните на Земята, а песните на духа започват да звучат в тон с Моята арфа. Със сърце подстоянно отворено към Мен, бъди постоянно с Мен.

118. (77). (3 март). Няма нищо явно, което да не може да има своя скрита, невидима страна. И тази страна обикновено има много по-голямо значение, отколкото явната. Да се види тя значи да се види вещта изцяло. Даже физическите предмети около вижда само отвън и само едни повърхности, при това обърнати към него в дадения момент. Зрението на човека е несъвършено. Но с вътрешното око може да се види предметът едновременно от всички страни, а също и отвътре, а също и неговият астрален двойник, а също и неговата форма, протегната във времето от миналото в бъдещето, както и да се види той на всички планове на битието. Окоето вижда в книгата хартията и буквите, но разбирането отваря вътрешното съдържание на книгата или на картината, или на музикалното произведение, или на което и да е явление от живота. Това разбиране, позволяващо понякога да се види и усети съдържанието на ръкописа или на писмото без да се гледа то, а също и това, към което е обърнато съзнанието, се нарича чувствознание. То се развива едновременно с приотварянето на центровете. Наричаме го знание на духа. Разбира се, то преминава през сърцето, средоточието на духа. Ако по-често си даваш отчет за това, което казва сърцето и по-внимателно се прислушваш към него, чувствознанието би могло да се развива по-бързо. Особено пречи на това развитие астралът, изпълвайки сърцето със своите вибрации. И тогава е трудно да се различи тихия и чист глас на сърцето сред астралните вихри, изкривяващи непосредствеността на възприятието. От каквато и гледна точка да се погледне, за развитото съзнание астралът е само пречка. Затова привеждането му в мълчание представлява неотложна необходимост. Задачата е трудна с това, че обикновено човек отъждествява себе си с него и смята, че това е неговото “аз”. А астралът се възползва от това, представяйки себе си за истинския човек и насищайки ярко съзнанието му със своите преживявания. В действителност те не са нужни на никого и най-малко от всичко – на самия човек. Той би могъл да мине прекрасно и без тях и все пак да остане самия себе си, без да губи нищо в своята индивидуалност. Затова на обуздаването на тази неистова обвивка се налага да се посвещават все нови и нови страници. Ето случило се е нещо тежко и неприятно, но астралът е обуздан и спокойствието е утвърдено, и тежкото явление отминава в миналото, без да причини вреда, както отива там всичко, но нанасяйки рани, ако астралът не е обуздан. Но може да бъде и по-зле. Ако астралните вихри на боязънта и страха овладеят човека, то той магнитно привлича към себе си именно това, от което се страхува и с това причинява на себе си още по-голяма и горчива вреда. Равновесието на духа би могло да посрещне опасността лице в лице и да я неутрализира и победи, но непокорният астрал, превръщайки се във фокус за притегляне на съзвучните енергии, ще предизвика върху себе си удар, привлечен от вибрациите на страха. Ето защо е заповядано мъжество и безстрашие. Това е най-добрата юзда на астрала. Огънят на безстрашното сърце изгаря устремите към него енергии на злото. Добре е да се унищожи проявата на страх до самия ѝ корен. Добре е да се приведе в мълчание всеки опит на астрала да утвърди себе си. Добре е с желязна ръка да се държи постоянно той в юздата, докато необратимо и напълно не се подчини на волята. От двама еднакво силни хора този, който е по-спокоен, ще бъде винаги по-силен. И слабият, но не загубил спокойствието човек ще се окаже по-силен от силния, не запазил равновесието. Затова и Казвам, че равновесието е огромна сила. Именно то

прави слабия силен, а силния – гигант на духа. Никой няма да устои срещу равновесието. Нужно е по всякакъв начин да се стремиш към него, нужно е по всякакъв начин да бъдеш готов отхвърляйки физическото тяло при смъртта да влезеш в Тънкия Свят в пълно равновесие. Тази дисциплина е толкова нужна за духа. Тя е за него като крила. Вибрациите на неуправляемия астрал са като чугунени гири върху краката. Изведен от равновесие и попаднал под властта на астрала човек не може нито да разсъждава, нито да мисли, нито да работи спокойно и плодотворно. Колко отрова се разлива наоколо, колко тъмнина, помрачение, мъка, безпокойства, страхове и недоволство. С равновесието, утвърдено в себе си и с хладината на съдържаността може успешно да се лекува неуравновесеността на астрала в хората. Неговите избухвания помръкват безсилно, срещайки бронята на равновесието на духа. На известно стъпало от еволюцията на духа астралният проводник става съвършено ненужен. По същия начин, както може съвършено безстрашно да се върви даже на смърт, точно така и животът може да се премине без всякакви движения на астрала, без да се губи нищо от неговата пълнота, както героят нищо не губи от това, че е победил в себе си страха.

119. (78). (4 март). Художникът, артистът, музикантът са строители на Новия Свят. Всеки човек с ново съзнание е строител. Цялата работа е в съзнанието. Обновяването на съзнанията е неотложна задача. Без разбиране на еволюцията и Великия План няма да се разберат и всекидневните подробности, водещи към неговото осъществяване. Личното благо и Общото Благо не винаги съвпадат. Личното благо на мъчениците на науката и всички преследвани за носенето на Светлина не съвпада с Общото Благо. Личното благо на малкото “аз” не се вмести в Общото Благо. Но ще дойде време, когато то, бидейки в пълно съзвучие с Всеобщото Благо, няма да застане като препъни-камък по пътя на човека. Това е възможно единствено само тогава, когато всички обвивки са подчинени на Висшата Триада и не притежават своя собствена воля. И тогава строителството на Новия Свят ще тръгне напред с гигантски крачки. Изостаналостта на съзнанията и невежеството сега пречат. Необходимо е очистване на съзнанията. Светлите дрехи са символ на обновеното съзнание. В старите дрипи няма да се влезе в Новия Свят. С тях ще се наложи да се разделите. Обновяване на съзнанието означава и неговото разширяване. Светът на Бъдещето е широк, той няма предели. Сферата на неговата устременост е Безпределността, безпределност във всичко, а също и в растежа на могъществото на духа и неговите възможности. Всичко е възможно и всичко е достъпно са лозунгите на Новия Свят. Те са приложими в областта на духа, търсенията на ума и достиженията на науката. Науката на бъдещето, устремявана със сърцето, ума и духа, сляти в съзвучен акорд, ще разкрие нечувани възможности пред човека. Погледнете нататък, към Новата Страна, където сега се осъществява утвърждаване на Новия Свят, тъй като тя е Водещата. Отхвърлете озъбената усмивка на стария свят. Неговите дни са преброени и в Новата Страна няма място за него. Отива си, отива си старият свят, отива си неизменно и сигурно от човешките съзнания и сърца, и ще си отиде завинаги, и няма да остане и спомен за него, и повече няма да се върне в сърцето. Тъй като Новото Небе и Новата Земя ще направят нежелано и ненужно това, което е било. Новото, новото, новото идва със светла крачка. Пригответе му място във вашето съзнание, за да не ослепеете от неговата светлина и, ослепели, да не приемете бъдещата Светлина за тъмнина. Мнозина постъпват така и тогава, често не знаейки това, служат на тъмнината. Всичко, което е в съзвучие с Великия План, е от Светлината, а всичко, което е против, е от тъмнината или

служи на тъмнината съзнателно или несъзнателно. Великото разделение е по-дълбоко и по-драматично, отколкото това може да изглежда в началото. Печална е участието на тези, които, въобразявайки си че служат на Светлината, служат не на Светлината, а на тъмнината. Но затова пък огромна е заслугата на този, който без да знае за Светлината вече ѝ служи.

120. (79). (5 март). (М.М.). Да! Да! Милиарди светове, милиарди системи и галактики и тяхното име е Безпределност. И всеки е продукт на творчеството на Духа, който някога е бил човек. Така също както духът на Земята облича себе си с плът, тоест с материя, така също както той облича себе си с нея и бидейки извън тялото във Висшите Светове, точно така също в безпределното пространство Духовете - Творци, Съзидатели и Строители обличат своята Същност с материя от различен вид на плътност и разреденост, Изграждайки около Себе Си Световете. И така също, както телата и лицата на хората не приличат едно на друго и се различават по степента на грубост на материалната и останалите обвивки, и по тяхната изтънченост или разреденост, точно така също се различават помежду си и Световете. И няма два точно еднакви. Подобни има, както лицата на хората понякога си приличат едно на друго, но точно еднакви няма. Тъй като "звезда от звездата се различава по слава". Така устремявайки се към всяка от тях може да се влезе в общуване с Водача на всяка, приел върху себе си Космическата отговорност за нея. Отговорността се заключава в това, че в Космоса всичко е свързано помежду си и всичко зависи от това хармонично съчетание, и да се отдели която и да е планета от веригата на планетите значи да се прекрати животът на нея и да се прекъсне общото хармонично движение и развитие на цялата верига. Всичко е единно. От здравето на отделните клетки зависи равновесието на цялото тяло на човека. Точно така също и равновесието на целите системи зависи от здравето на всяка планета, влизаща в състава на дадената система. Братство на системите означава също и Духовно Братство на техните Водачи или Братство на Планетните Духове. Сред тях има Старши и младши. Стълбата на Йерархията се състои от стъпала. Възможно е да се обърнете към Водачите на различните светила. Космосът е отворен за устремената в неговите дълбини мисъл и отговарянето, тоест отзвук на обръщането на съзнанията на въплътените на вашата Земя от страна на Братството на Планетните Духове представлява нерушим Закон на пространството. Съзвучието се осъществява със силата на магнитната мисъл, извличаща от пространството съзвучни на нея елементи. Пространството е отворено за мисълта и мисълта царства в него. Мисълта, насочена към сферата непосредствено обкръжаваща човека, в нея и пребивава, и се блъска, и пулсира в нея, колкото и малка и тясна да е тази сфера. Но мисълта, устремена нагоре в необятните сфери на пространството, пребивава в тях, постоянно обраствайки с нови, но съзвучни на нея елементи, бидейки свързана с магнитна връзка с този, който я е породил, тъй като извършила кръг се връща отново към своя творец, натоварена плодоносно с привлечени от нейната магнитна сила елементи. Този, който е съумял да създаде мисли за Далечните Светове, знае колко плодоносна е мисълта, устремена към тях и как тя нараства в пространството. Вътрешният невидим свят на човека е ограничен в пределите на неговата мисъл. И ако неговата мисъл е устремена към Безпределността, то неговият вътрешен свят ще бъде ограничен от нея. Така на духа се дават безпределни възможности. Не всички те могат да се осъществят в тялото, но отхвърляйки го и получавайки пространствена свобода, духът може да пребивава в Надземните Сфери, докосвайки се до тези страни на

Битието и пространството, до които е достигала или може да достигне неговата мисъл. Мисълта не е ограничена от нищо. Само невежеството или незнанието, или отсъствието на устрем затваря свободната и безсмъртна мисъл в този малък личен свят, в който като в тъмница обикновено живее обикновеният човек. Но Изпратеният от Майката на Света Владика е Дошъл на Земята да разбие веригите на скованата мисъл и да освободи духа, да го приобщи към живота на пространството. Сроковете наближават. И Дошлият да изпълни волята на сроковете Владика Дава линиите на живота, указващи на хората Пътя към Безпределността. Приемете този път като ново стъпало, стъпало на Космическия живот, даващ на човека Космическо съзнание и правещ го гражданин на Вселената. В това е огромното значение на Епохата на Майката на Света, в това е Висшият Указ на Владичицата.

121. (М.А.Й.). Скъпа моя, усещам колко устремено е вашето сърце и колко ви е тежко сред чуждите условия и чуждите хора. Но вие не сте сама. Моите близки са с вас и ви помагат според силите си. И ако вие се обърнете към мен с цялото си сърце, ще отговоря на вашия зов и ще ви изпратя други мисли от тези, които ви обкръжават и гнетят, затваряйки ви в кръга на безизходицата. Знайте, скъпа, че любовта и устрема не познават нито прегради, нито разстояния. И мислите на любов с бързината на мълния достигат до любимото сърце. Знайте, че вие не сте сама и тези чувства, които ви свързват с моите близки, не свършват нито сега, нито утре, а тъкат нишките на сърдечната връзка завинаги. Разберете - завинаги. Не сте оставени, нито забравени, но вас ви обичат и са готови да отговорят винаги на зова на вашето сърце. Изпращам ви грижата и ласката на моето сърце и искам да ви утвърдя във вашия устрем. Ето, вие се разделихте с този, когото аз обичам, но нали и той ви обича и ви отговаря според степента на устрема на вашето сърце. Но когато вие бяхте с него, вашето сърчице още не беше се събудило и той искаше да ви даде всичко, което може, но вашето сърце мълчеше. Сега то се отвори и вече нищо не може да ви лиши от това, което ви принадлежи по право. Затова, скъпа моя, не тъгувайте, но се радвайте със сърцето, че сте срещнали в живота този, който може да утоли глада на вашето сърце. Дава се възможност. Не я отхвърляйте. Всичко е поправимо, ако сърцето живее. Тъй като близка можеш да бъдеш и зад планини, и зад далечни морета. Любовта не познава разстояния. Те не могат да бъдат преграда за нея. Помнете, че с любов ще достигнете и с любов ще победите, и особено към Учителя на Светлината. (Това беше малка вест от Майката на Агни Йога (М.А.Й.) до една близка душа).

122. (80). (6 март). Ние Побеждаваме с любовта и затова я Наричаме “любов-победителка”. Любовта, състраданието, снисхождението са качества на Архата. Всичките три приемат върху себе си тежестите на ближните и, трансмутирайки ги върху огньовете на сърцето, устремяват към нея нуждаещите се и обременените, и жадуващите за Светлина. Так също и Аз, Приемайки вашите несъвършенства, ги Претопявам в Моята Кула. Затова Казвам: “Натоварвайте Ме по-силно”. Не за възлагане и за възлагащите се Говоря, а за приелите своя кръст и вървящи след Мен. Животът е сложен. А вие разсичайте възлите на живота с огъня на сърцето, устремен към Мен. Ето възникна сложност, ето няма изход - призовете Мен и в Моята Светлина призраците на Майя ще се разсеят. И Аз ще Твърдя за силата на Лъча, докато той не се влее в сърцето и не стане част от него. Асимилацията на Лъча изисква време. Бидейки асимилиран, ще даде самопроизведен лъч. Основните лъчи са седем. Усвояването на трите и разгарянето на трите самоизходящи свидетелства за степента на вървящия

Архат. Лъчът на Владиката означава излъчване на енергия от Неговото Сърце. Всеки има излъчване от аурата. Когато излъчванията на трите са под Наш контрол, обуздани и подчинени, и Лъчите на Владиката са асимилирани, степента се нарича лъченосна. Трябва да се асимилират трите, за да се утвърдят в себе си трите самоизходящи лъча. Запалените центрове придават светлина на лъчите, оцветявайки с тях всяка мисъл. Получава се цветен лъч. С неговата сила се преобразяват човешките аури. И тогава пътят на носителя на Светлината става благословен. Ние Наричаме него, вървящия с огньовете на сърцето, Лампада на Пустинята.

123. (81). За победата вече Говорих. Сега я Утвърждавам повторно. Сега отново Казвам: ще победим всичко, ако вървите с Мен. Само не трябва да се откъсваш, независимо от всичко: нито от мисъл, нито от чувство, нито от трудностите в живота, упорито стремящи се да ви откъснат от Мен. А вие ги преодолявайте с постоянството на ритъма. Всички тези противни явления, ставащи вън и вътре, притежават свой ред: те ту се появяват, ту изчезват, ту се усилят, ту отслабват, за да си отидат в края на краищата съвсем от живота. Но ако ритъмът е неизменен, то с неговата сила рано или късно всички тези противодействия се помитат и тогава се утвърждава победата. Но победителят е винаги победител. И когато по силата на закона за бързината на възхода в живота възникнат нови препятствия, утвърденият ритъм ще победи и тях също така успешно, както и преди. Затова на Моя Щит е начертана победата.

124. (М.А.Й.). Вас ви ценят много.

Кажете ми кой ще бъде вашият приемник.

Указвам да се приеме отговорността за мисленето на близките.

Скъпи мой, приеми признателност за предоставянето на съзнание за моите мисли на своя приемник (п.121). Разбираш ли какво ще бъде при пълно съзвучие? Аз съм слята напълно с Владиката, ти си слят с Мен и ние тримата сме едно. Предостави ми място в него (в твоето съзнание) при всекидневното сливане. (Ти си) мой син, а аз съм твоя Майка. Кръвното семейство расте. Връзките на кръвта са ни свързали здраво. Дадено ти е право, сливайки се с мен да пишеш писма от мен, забравил за себе си в този миг. Може би (сега) по-добре ще разбереш за какво е бил нужен превод на моите писма, така и не видял светлина. Ръката на Учителя води мъдро, предвиждайки всичко. Голямата трудност е в това водейки да не се нарушат пътищата на кармата. Кармата може да се побеждава и преодолява, но да се нарушава не може, тъй като, преобърната, тя ще се насочи към нарушителя. Помисли за това.

На любимата Зинуша кажи: обичам я много. Споделяме нейната загриженост за нейния близък спътник в живота. Той е добре, той е щастлив. И за нас, и з него е радостно да виждаме как тя непрестанно енергично се стреми за това, което ѝ беше поръчано от мен. Скъпата ми! На нея понякога ѝ е толкова трудно. Но тя знае: отива в прекрасната градина, където ще се срещне с нас и с нейния любим, който я очаква, сега обгръщайки я с любов. Скъпи мои, аз съм близка за сърцето, отворено за мен без остатък, изцяло, в пълно съзвучие. (З.Г.).

125. (82). (7 март). (М.А.Й.). Когато съзвучието е пълно, не може да има грешки в съжденията. За вас пътят към Прекрасната Градина на Владиката преминава през родната страна.

126. (83). (8 март). Сливовите на астрала се получават при отсъствие на бдителност и контрол. Бдителността и контролът над себе си са добри само тогава,

когато са постоянни. Прекъсването в тях е подобно на разкъсана верига. С нея няма да удържиш астрала. Затова се утвърждава постоянния дозор.

127. (84). Както реката се влива в морето, така и настоящето - в бъдещето. Не можеш да спреш реката. Да се задържи временно може. Но все пак тя ще намери изход към морето. Бъдещето неизменно се приближава. Върху него е и разчета. Тъй като даже и днешния ден не може да се задържи по-дълго от определения срок или да се ограничиш от утрешния ден. Трябва да се разбере неизменността на бъдещето и да се изгражда върху него своя живот. Настоящото се влива с желязна неотклонност в утвърдените от Нас форми. Вижте течението на събитията, приближаващи към Нашето бъдеще във всичко: и в голямото, и в малкото. Много значително се изплъзва от очите. Измененията вървят бързо и в тези направления, които често не са видни на повърхността на живота. Ако видимото се обуславя и твори от невидимото, то можете да бъдете спокойни за това, че Великият План ще бъде осъществен. Дори и силата на простото зърно не може да се види в неговата видима обвивка; така също и теченията на живота, течащи на дълбочина. Само че към тях не трябва да се прилагат личните мерки. Когато личното нахлуе в общопланетното и общочовешкото се получава изкривяване на действителността и се губи перспективата. Трябва да се повярва на това, че съдбата на Новата Страна ще се утвърди в крайния небивал разцвет. Героят, отиващ на смърт, отдава живота си в името на Родината, така също и служителят на Общото Благо се отказва от личното в името на свръхличното, тоест на Общото Благо. Не за себе си е пребивавал Христос на кръста, а за хората. Не за себе си се труди този, който е отдал своето сърце на Владиката, а за Неговото Дело и за Бъдещето, заради което е дадено Учението на Живота. Ето, че настъпва момент, когато личното и свръхличното начало в себе си трябва да се сблъска в смъртна схватка. И тогава човек трябва да реши на кого ще служи – на Общото или на личното благо, на себе си или на Владиката? Култът на себеслужене е развит широко, но в числото на поклонниците на този култ няма служители на Светлината. Последното разделение ще положи рязка граница между едните и другите. И всеки ще отмери сам за себе си дяла на своето участие в създаването на Великото Бъдеще и в съответствие с този дял ще пожъне. Законът остава неизменен. С каквато мярка мерите, с такава и ще ви се отмери.

128. (85). (М.А.Й.). Осъждането трябва да се изостави. Иван Стохилиядник носи непосилно бреме. Тъмните се възползват от всяко осъждане, за да нанесат вреда именно на него. Вреда се нанася не на този, когото осъждат осъдителите, а именно на носещия цялата тежест за света и за осъществяване на заповяданата приказка. Осъдителите не знаят, че най-добрият път, водещ към победата - това е да се покрие нежелателното явление с купола на разбирането, малкото да се замени с голямо, прекарвайки по-дълга линия. И тогава в перспективата на бъдещето ще бъде разбрано всичко, а също и смисълът и значението на този тежък товар, който е стоварил на своите плещи Иван Стохилиядник. Ние Утвърждаваме обединяването на съзнанията върху принципите на Общото Благо, приемливи за всички. Колкото повече точки на съприкосновение и приемливост, толкова по-добре. Затова в Нашите трудове няма да намерите никъде разединяващо осъждане. По-добре и по-градивно е да се утвърждава всичко това добро, което вече го има, за да се усили и укрепи по-доброто, което няма да се забави. Има много добри неща, много градивни, трябва само да се отворят очите. Но някой затъва в грамадите на вчерашния ден и по тях си представя бъдещето. Трябва да се остави осъждането и всичко разединяващо. Явлението вече стремително се е

придвижило напред, а някой се опитва да го осъди за това, което е било някога. Новото Небе и Новата Земя няма да се вместят в такова съзнание. Напред е светлото бъдеще, а не тъмнина. (З.Г.).

129. (86). (9 март). Всеки носител на Светлината трябва да премине през предателството: през волното или неволно, съзнателно или несъзнателно, на близки и далечни. Предават не враговете, а приятелите. И колкото повече е открито и колкото повече е доверено, толкова по-силно е предателството. Този, който нищо не знае, той не може да предаде. Предава знаещият. Затова посрещайки идващите гледайте зорко няма ли предател. Да се опазиш от предателството е много трудно. С предатели са били белязани всички Велики Духове. И колкото по-голям е духът, толкова по-голямо е предателството. Ненапразно Юда и Девадата са влезли в историята на човечеството. Тъмните упорито се трудят над това предателството да процъфтява във всички възможни форми. И там, където то се е проявило, там винаги ще намерите тъмна ръка, макар да е била скрита под друг облик. Оттук и толкова несъзнателни и неволни предателства. Но не е голяма честта за предателя, даже и за неволния. Не е голяма честта да станеш несъзнателно оръжие на тъмнината. И ако предателстват стоящите наоколо, то колко ли зорък трябва да бъдеш по отношение на срещаните, проявяващи желание да се докоснат до Светлината. Дали не е предател? Така пита себе си многоопитният пътник, срещайки чукация и стремейки се да различи дали драскащ не иска да проникне. Несъзнателното и неволното предателство е опасно с това, че е почти невъзможно то да се предвиди. Разбира се, Ние Знаем винаги, но това е трудно. В основата на тези последни предателства лежи егоизмът, себеслуженето и нежеланието да се помисли за другите, предавани несъзнателно от неразбиране. Но неразбирането няма да облекчи следствията на предателството и няма да избави предателя от кармата да бъде също предаден и също неволно. Но вашият Дълг е да предупредите. След предупреждението несъзнателното предателство става вече съзнателно. И горко на заклеялия себе си с печата на предателството, тъй като предателят веднъж е предател винаги.

130. (87). (М.А.Й.). Скъпи, ще опазя, но волята е свободна и всеки трябва да се изяви докрай. Яростта на егоизма е трудно да се сдържи, грешките следват една след друга, пораждайки опашка от следствия. Личната вреда бледнее пред вредата, причинявана на Общото Благо. С ръцете на приятелите тъмнината яростно се стреми да постави Учението в лагера на нашите противници. Докато още не е късно, трябва да се поправи грешката. Виновниците не я осъзнават. Дълг на най-близките е да разяснят. Тъмните са много активни. Вредят преди всичко от астралния план.

131. (88). (Гуру). Уловките на тъмните могат да се пресекат, но преди това трябва да се види и разпознае същността на причиняваната вреда. Способността за различаване е много ценна. Достъпна е за малцина. Без тази способност човек е слеп. Остава да твърдя за дозора към злото. Похвалвам за дозорното сърце. С общи усилия ще пресечем вредата, но следствията не могат да се избегнат, тъй като колелото е пуснато в движение. Вашата близост до нас и взаимното разбиране позволяват да се оценява явлението почти безпогрешно. Значи трябва да се обясни. Отхвърлилият разяснението поема върху своите рамене цялата тежест на кармата, тъй като вече не може да каже, че не е знаел и вече няма да бъде отнесен към числото на незнаещите какво вършат. Така последното разделение ще изяви ликовите и всеки ще определи

място за себе си в бъдещето, което идва. Трудно време, последно време, отговорността за избора решава съдбата.

132. (10 март). За опътуването на О. ще решаваш не ти, не тя, а Аз. Аз виждам по-добре. Остави събитията да вървят по своя ред. Тя е твърде близка, за да бъде отдадена на волята на случайностите. Чакай указание. Не всичко е така просто, както им се струва.

133. (М.А.Й.). Не, няма да замине. Човек предполага, а Бог разполага. Ще тръгнете заедно за вкъщи. Понякога се случват неочакваности. И ако Ръката на Владиката насочва пътя на запад, то внучката на Владиката нататък и ще тръгне. Нужна е и друга такава няма, и в това ще се прояви силата на Лъча. Вие сте в Лъча. И Лъчът съчетава струите на теченията, водещи в бъдещето. Внучката ще остане с вас. Не трябва да се огорчавате напразно. Вашата съдба, на всички, е в Дланите на Владиката. Ще се дадат такива условия, че всички колебания ще изчезнат. Всичко ще се стече от добре по-добре. Остана да се чака още съвсем малко. Над внучката ще видиш грижата и Ръката на Владиката.

134. (11 март). Колосална памет не съществува, Заменяме я с осъзнаване на миналото, извиквайки го от Акаша. Просто Разгръщаме свитъците на Акаша в желаното направление. Ако изцяло се съсредоточиш върху нещо, то мисълта започва да привлича в полето на съзнанието всичко, отнасящо се към обекта на съсредоточаване. Това е най-общо казано. Същият принцип се прилага и в процеса на потапяне на съзнанието в свитъците на Акаша. По памет не може да се знае това, което не е било вложено в нея в миналото. В това е нейната ограниченост. Но със съзнанието можеш да се задълбочиш в това, до което човек никога не се е докосвал в миналото. Пътищата за такова съприкосновение са няколко. Единият от тях се заключава в това, че всеки предмет в природата притежава свойство да отпечатва върху себе си всички тези вибрации, които някога са го докосвали. И тези наслоения могат да се уловят и видят при отворени центрове: предметът сякаш разказва всичко това, което той е видял. С това са интересни и съдържателни старинните вещи, ръкописи, книги, постройки, развалини и всичко останало. Индивидуалната памет и потапянето в нея позволява отново да се види това, което някога вече е ставало пред човека и в неговия минал или минали животи. Да се учиш да възприемаш вибрациите на миналото може на всичко, което има наслоения от това, което е минало. Човекът е обкръжен от тези наслоения с една или друга степен на давност. Докосвайки се със съзнанието до далечен приятел или аура на който и да е предмет, съзнанието извършва, казано по същество, един и същ процес: на отричане от себе си и съсредоточаване на желания обект или субект. Така също и проникването в бъдещето изисква отричане от настоящето, от себе си и устремяване на съзнанието в областта на бъдещето. Заветът “Отвърни се от себе си” е дълбок и представлява основа на огненото и тънко познаване на явленията. Без него е невъзможно съсредоточаването. Съсредоточаването изисква умение да се владее мисълта. Така извършвайки кръг отново идваме до мисълта и до това да се овладее тя. Мисълта е универсално оръжие. Прилага се навсякъде и отваря достъп до всичко. Областта на невидимото също се постига от мисълта и с нейна помощ. Източената, остра, съсредоточена мисъл като ножа на хирурга прониква дълбоко в тъканите и открива това, което лежи в тяхната дълбочина. Ако се съсредоточиш внимателно на който и да е човек, то може бързо да се усети реакцията от съприкосновението на съзнанието с неговата аура. И тогава човек става отворена книга. Да чете в човека може

само този, който се е отрекъл от себе си. Степента на познаване на човека зависи от умението да се отречеш от себе си в момента на съсредоточаването. Който се занимава вечно със себе си, за него е недостъпно познаването на човека. По този път може да се запознаеш с човека на далечно разстояние просто концентрирайки върху него своето внимание. Така се установява вражда или дружба зад далечни предели. Но е по-добре, когато дружба, когато светлина съединява сърцата.

135. (89). Законът за равновесието е справедлив. Лишаването в едно е придобиване в нещо друго. И вие, лишени от достиженията и усъвършенстванията на съвременната цивилизация, знайте, че всички апарати са вътре. Усъвършенствайте ги и ги изостряйте в постоянно приложение, тъй като всички земни апарати се разрушават и времето ще ги унищожи, но вътрешният чуден апарат на духа и неговите проводници, приведени в действие и подчинени на духа ще останат послушен инструмент в ръцете на човека винаги на съответстващите им планове на проява. При това проводниците ще се заменят все от нови и по-съвършени и изтънчени според усъвършенстването и растежа на самия дух. Искам да ви въоръжа без нито един апарат.

136. (90). (М.А.Й.). Сине мой, усещам вестта на сърцето. Отговарям веднага. Скъпи мой, разкъсай със силна ръка пелената на Майя, обвила плътното твоето съзнание. Ние живеем в Светлината на Владиката и на духа е радостно. Пелената на Майя и Светлината на Владиката не се съчетават. Отхвърли очевидността на обръжаващата сфера, за да проникнеш в нашите сфери. Отхвърли реалността на плътния свят. Истинската действителност е при нас, в Шамбала. Устреми се да се слееш с нея и с нея живееш.

137. (91). (12 март). (М.С.). Всички човешки представи за нещата са относителни: представата за времето, представата за пространството и телата, намиращи се в него. Потапяйки се в дълбините на Космоса трябва да се откажеш от обичайните представи за света и главно от самия себе си в обичайното разбиране на себе си по отношение на обкръжаващата среда. Съзнанието се пренася, но отделено от тялото и неговите усещания и възприятия. Всяко небесно тяло е фокус на средоточие на материята в различните ѝ състояния и комбинации, а също и на енергии. Аурата на планетата е синтез от нейните излъчвания. Аурите на небесните тела взаимодействат една с друга точно така, както и аурите на хората. Да влезеш в контакт с аурата на Далечна Звезда значи да възприемеш в някаква степен нейната същност. Това е възможно напълно по пътя на концентрацията на съзнанието върху избрания обект. Тогава съзнанието започва да възприема лъчите, идващи от избраното светило. Характерът или степента на възприятието зависят от изтънчеността и чувствителността на приемника на съзнанието. Съзнанието сякаш влиза в контакт с Планетния Дух, стоящ начело на дадената планета, към която то е устремено, тъй като висшите принципи на планетата се изразяват от нейното човечество и Водещия Йерарх със силата на Лъчите на Неговата Индивидуалност. Влиянието на звездите върху човешката същност е огромно. Контактът на човека с неговата водеща Звезда може да бъде твърде ярък и жизнен, но е нужна устременост. Ще дойде време, когато всеки ще знае своя Хороскоп и благодарение на това ще има в Космическия Океан съзвучни фокуси за устремяване на духа. Всеки от Висшите Водачи - Йерарси е свързан със своята Звезда. Така се утвърждават пътищата на космическата еволюция на човека чрез връзка със силата на ауричните излъчвания на Далечните Светове. При достатъчно силна магнитна връзка духът, отхвърлил тялото, при смъртта бързо се устремява към Далечната Звезда, с

която съзнателно е бил свързан при живота във физическото тяло. Човекът е дете на звездите. Звездният свят е негов минал, настоящ и бъдещ, тоест вечен дом. Човекът е гражданин на Вселената, а Космосът е домът на неговия дух.

138. (92). (М.А.Й.). Чрез ритъма се достига недостижимото. Във вълните на ритмичния устрем явлението расте, надраствайки обикновените възможности. Също така се задълбочават с ритъма и възможностите на ежедневния контакт, утвърждаван по Стълбата на Йерархията. Не трябва да се мисли по земному, както това става, тъй като със земни мерки не може да се измери неизмеримото от тях. Мерките на духа са други. Но е нужно съответствие между устрема на духа и изразяването на неговите енергии в плътната сфера, тоест съизмеримост на делата, думите, чувствата и мислите с крайната цел, към която е устремен човекът.

Несъответствието поражда вихри на разрушение и работата трябва да започва отново. Но утвърденият ритъм ще помогне на завоите и острите ъгли и в трудностите на живота да се удържи съизмеримост на думите и делата (при четене всички редове станаха виолетови).

139. (По време на сън). Ти остави мислите за близките, ще останете заедно.

140. (93). (13 март). Да! Да! Да! От съзвучието с Мен и близостта до Мен се определя разбирането на Учението на Живота. И ако пътеката е тясна и пътят е един и той преминава през Мен, то как да се достигне без Мен до разбирането на живота и всичко, което става в света. Правилно усетихте лъжливото мъдруване на неблизките хора, неблизките на Мен. Правилно отбелязахте, че наличието на лично начало в делата, засягащи областта на духа, показва стъпалото на развитие на съзнанието. Правилно е да се разбере, че Слънцето свети еднакво над добрите и злите, тоест куполът на космическото разбиране на земните явления покрива противоположността на човешката едностранчива и ограничена представа за нещата и за Учението на Живота. В неосъждането от Нашите Доверени на това, което се върши в просторите на Новата Страна, се отразява космичността на разбирането на бъдещата Епоха на Майтрея и неизповедимостта на Пътищата на Космическата Воля, на Венеца на Космическия Разум, на Космическия Магнит. Наистина Пътищата са неизповедими и не е за земното съзнание да разбере тяхната дълбочина и значение. Затова опазете Пътя, указан от Нашите Посланици от неговото потъпкване от невежеството на неблизките хора. И забелязвайте бързо намесата на тъмната ръка. Не беше лесно да се създадат условия за това Учението на Живота да види светлина, но още по-трудно е да се опази Учението от зли тълкувания. Малкото знание е враг на великото знание и то закрива широтата на разбиране на живота, както монетата пред окото може да закрие Слънцето. Утвърждавам, че Моята Близост дава яснота и дълбочина на разбирането на всичко, към което е насочен погледът. С Мен винаги, с Мен навсякъде, с Мен във всичко – така ще се изкачвате по стъпалата на живота. И всички вие, съзвучащи на Мен, имайте грижата само за това да опазите съзвучието и да приближите Близостта, тъй като сближаването на вашите съзнания с Мен няма край. Радвам се на дълбочината на разбиране на ставащото и съзнанието на тези, които се стремят към Светлината. Всички пътища, водещи нагоре, довеждат до Мен, но има много криви, отвеждащи настрани, много водещи назад, много насочени към бездната. Да се разбере пътят на устремащото се съзнание не е лесно, особено ако той е без Владиката. Само многоопитният пътник безпогрешно различава кривината на пътищата и особено на

тези, които водят към бездната. Дръжте се за Мен в тези трудни дни неотклонно и твърдо, тъй като Моят Ден още не е настъпил.

141. (94). (М.А.Й.). Скъпи мои, при съзвучие на близките сърца нищо не е преграда. Усилвайте го ритмично и неуморно. Ще пожънете обилно от своите усилия. Моите мисли текат по канала на съзвучие и ви изпълват. Днес ще кажа само това, че предаността на сърцето и верността към Указа ще ви задържи близко. На тълпящите се наоколо не обръщайте внимание - не те са отсъдените. Но не изпускайте сред тях отсъдените и малкото знание при горящо сърце не приемайте за непригодност. Неподготвеността не е пречка, по-лоша е самоувереността и високомерието на лъжливиото знание. Така различавайте своите от чуждите. И не оставяйте грешките на стремящите се със сърцето си в тяхна вина, както не Оставя във вина на вас вашите грешки Учителят. Той Обръща всичко в полза, обръщайте и вие, ако усещате искрите на огньовете на устремения дух.

142. (95). Величието на духа се изявява в пълното спокойствие.

143. (96). (14 март). Сине Мой, изпратен си в света да победиш света, да кажеш така, както Учителят е Казал: "Идва Князът на този свят, но няма в Мен нищо". Но Князът на света вече го няма, но светът и земният живот останаха и той се устремява и изпраща своите вълни срещу вървящия към Светлината. Ако не ги победите, ако се поддадете на тяхната сила, ако съзнанието се потопи в тях и потъне, значи светът е победил. Ако пък се намерят сили да се посрещнат тези вълни победно, тогава може да заприличате на Мен, победилия света. А животът няма да се скъпи и, изпращайки вълна след вълна срещу вървящото към Светлината съзнание, ще се стреми да го съкруши. Ето защо се говори за претърпели, тоест устояли в духа докрай. Тайната на непоколебимата устойчивост е в това, че животът трябва да се победи, светът трябва да се победи не извън себе си, а вътре. Да се бориш със света вън, опитвайки се всички и всичко да измениш и направиш по своему, значи да се бориш с вятърни мелници! Но победил в себе си тези вълни и посрещайки всяка красиво и достойно в пълно спокойствие, запазвайки равновесието на духа, ще бъде и победа над света. И Аз, победилият света, го Победих непомръдвайки и с пръст в Своя защита. Не Казвам, че не трябва да се защитавате, трябва да се защитавате от тъмнината, а това, че победата се постига по пътя на преодоляването в себе си на енергиите на обкръжаващите плътни сфери. Но ако се победи светът външно и се постигне от него всичко, което той може да даде, заставяйки и обстоятелствата и хората да ти се подчиняват, но без да си овладял себе си, тогава за човека няма никаква полза от тази победа. Много такива са били, прекарвали своя живот в цялата земна слава, но заминали нищи в страната на духа, тъй като победата над света е в духа, а не във външните дела. Не външните явления определят победата, а отношението към тях. Едно и също явление, срещнато от две съзнания по различен начин, може да донесе на едното победа, на другото поражение. Повтарям: работата не е в самото явление, а в отношението към него. Затова може да се носиш на гребена на явленията, на гребена на вълните на живота без да се потапяш в тях. Вече Говорих, че нашата близост е над всичко, което се случва в живота и това, което той носи ежедневно. Ще Добавя, че победата в духа се постига с осъзнаването на това, че духът е над живота, този живот, който в плътните, астрални и тънки условия устремява своите вълни към съзнанието, вървящо към Светлината. Трябва да се издигнеш духом и в духа над трите и тогава победата е достижима. И посрещайки поредната вълна, устремена яростно, може спокойно да си кажеш при

пълно равновесие: “В Името на Владиката и с Неговата Сила и тази ще посрещна достойно”. Достойнството на духа се утвърждава в пълно спокойствие. Осъзнаването на спокойствието, осъзнаването на равновесието, осъзнаването на достойнството на духа ще дадат нужните сили да се срещнат красиво яростните вълни.

144. (97). (М.А.Й.). Подвигът се заключава не във външните деяния, а в духа. Животът на духа тече в чертата на Лъча. Нея (чертата) трябва да преминете неизменно, не променяйки ритъма на крачката, каквито и препятствия и трудности да се срещнат по пътя. Каквито и мисли, чувства, дела и условия, беди и радости да се срещат в живота, ритъмът на постъпателното движение не се забавя от нищо и не се поставя в зависимост от нищо, така както и предаността и любовта към Владиката. Те са постоянни, те са неизменни и не зависят от това дали духът пребивава в нужда и мъка, в излишък и радост в този земен живот. Така беззаветната преданост на Позовалия при всички условия на живота ще бъде признак за победа над живота. Фокус на Светлината е Владиката. Същността на живота изцяло е в Него. Тъй като наистина Той, даващият всичко, е Алфата и Омегата на човешкото битие.

145. (98). (15 март). Тъмнината се е опълчила не само срещу вас, но и срещу всички Наши начинания. Върши се предателство в широк мащаб. Тъмните здраво са се укрепили в съзнанията на някои и те, в заслепление мислейки, че служат на Светлината, помагат на тъмнината. Трябва да се обясни и разясни всичко и да се разкрият тъмните уловки. И ако близките са съгласни всички помежду си, ще се наложи и те да отстъпят и да се съгласят с вас. Тъмнината върши своите дела, възползвайки се от неразбирането на ослепените. Вие преминахте сурова школа и можете да се борите с тъмнината. Главното е да се разобличат техните уловки и да се изясни целта на техните опити, тяхното значение и характер. И когато машинациите бъдат разкрити, всеки е свободен да избере който и да е път, към Светлината или към тъмнината, но на своя пълна отговорност. Логиката на тъмнината е несъстоятелна и пълна с противоречия. В това е тяхната слабост. Ще Укажа как да се действа, но тъмнината и тук ви е обкръжила и настъпва яростно срещу вас, нахлувайки в самия център на вашия живот.

Помощниците на тъмнината, нанасящи ви удари и изпълнени със злоба, считайте за врагове. Отхвърлете кръвните връзки. Гледайте истината в очите и действайте твърдо и без забавяне. На удара отговаряйте с удар, на хитростите - с разобличаване. На злобата – с хладност и сдържаност. Но вдигнете меча. Защитете се. Иначе те ще ви разкъсат. Не допускайте разкъсване. И не позволявайте на беснеещите помощници на тъмнината да ви заразяват с буйството на астрала при никакви условия. Да зазвучиш в унисон с тях ще бъде вече поражение. Дръжте се по-здраво за Мен, сплотете се по-здраво и действайте усилено с огъня. Аурата на тъмнината изгаряйте с аурата на светлината. Да се съхрани пълно спокойствие в схватката с тъмнината ще бъде победа. На всяка цена спокойствието трябва да се съхрани. Тъй като на тъмнината е нужно само това да ви изведе от равновесие, за да може, възползвайки се от това, незабавно да нанесе удар. Защиатавайте се с пълно спокойствие и, приемайки спокойно натиска на тъмнината, нанасяйте спокойно удара. Тъмнината няма да издържи аурата на равновесието. В момента на стълкновение с тъмнината, повтаряйки Моето Име, преди всичко се стремете да задържите равновесието. Ударът, нанесен в пълно равновесие и даже с усмивка, ще бъде съкрушителен за тъмнината. Изчерпвайки подходите чрез най-близките, пропълзват отдолу упорито през обкръжаващите ви, несвързани чрез Светлината с Учението на Живота. Те избират за удари най-чувствителните места. На

тях им трябва да ви отвлекат от Делата на Владиката, да ви отделят от Светлината и после да ви съкрушат. Дръжте се по-близо до Мен. Бъдете с Мен неотделимо. Заедно ще съкрушим тъмнината.

146. (99). Нашата сила и нашата победа е в това, че ние сме неуязвими и в това е неуязвимостта на Великия План за опитите на враговете да навредят.

Тъмнината от Светлината ли е? Но тъмнината се е пропила навсякъде и прави светлото - тъмно. Разделила е мисленето на две и е нахлула в нашите дела. Трябва да се обясни и да се разкрият картите на тъмните.

Намирате се във вихрите на плътните условия. Тъмнината е обградила в кръг. А вие се устремете към Твърдината, бъдете с нас и издигайки се над живота, застанете над бурята. Долу може да има ураган, а в горните слоеве на атмосферата е тишина, покой и сияние на Светлината от Слънцето, незакрито от облаците на низините. Или можете да си представите, че вие сте с нас и вашето малко "аз" действа там, сред живота, посрещайки напора на неговите вълни. Учете се да гледате на този живот както гледате филм в киното: интересно, увлекателно и даже предизвиква преживявания, но все пак това не е истинският живот. Истинският живот на действителността е при нас, в Шамбала, а долу са призраците на Майя. Не ги приемайте за действителност. Майя се дава в плътните условия, за да можете да разберете нейната същност и да се отвърнете от нея. Отвърщайки се от нея се отдалечавате от мъртвия живот и се приобщавате към Светлината. Дръжте се здраво за Твърдината - в нея има Светлината. Нека да е трудно и тежко, но затова пък по-близо до Владиката. Нека тъмнината да настъпва, но с това измества към Твърдината. Нека бурята да бушува, но ръмженето на разярена тъмнина няма да уплаши смелото сърце. Владиката Води към победа, с Владиката ще постигнем победа.

147. (100). (16 март). Огледалото на духа отразява нечуван смут. Потъмняло е всичко. Тъмнината настъпва в обединен фронт, стремейки се да угаси всяка искрица Светлина. Вълните от кафяв газ се стелят по Земята, обхващайки все нови и нови райони. В тези вълни съзнанието на човека се задавя и потъва. Няма нито едно светло начинание, което тъмнината да не е обкръжила. Чрез слабите и неутвърдили се в Светлината тя пропълзва в нашите начинания и ги разклаща до основата. Трудно е на малцината останали да удържат натиска, но те извършват подвиг, приемайки върху себе си ударите на враждебните стихии. Стихиите и човешките дела са свързани тясно, а сега - като никога, тъй като опитите с атомна енергия нарушават равновесието на стихии в планетарен мащаб. Неравновесието на природата се задълбочава в гигантските взривове и всичко се клати. При тези условия разбушувалите се стихии няма да влязат в бреговете. Хаосът нахлува в атмосферата на Земята, заплашвайки с чудовищни катастрофи и катаклизми. Епохата на Огъня даде в ръцете на хората неговата сила, но този Огън, прилаган с цел разрушение, се превръща в пояждащ пламък. Разбира се, атомната енергия е огнена енергия и освобождаването ѝ чрез взривове поражда чудовищен смут на мятаци се електрони. Вълните от хаотични вибрации се разпространяват широко, заразявайки с вредоносни излъчвания атмосферата на Земята. Хората ще плащат за своето неразумие с тежки заболявания, които ще се усилват от ден на ден. Разрушенията, извършвани в астралния свят, са ужасни. Помитат се цели сфери от взривната вълна. Освобождаването на толкова огромно количество огнена енергия разкъсва сферите на пространството и обитателите на тънките слоеве страдат тежко. Пълна е аналогията с градовете, разрушени по време

на последната война. Нарушава се също и взаимното разположение на сферите и с това хаосът се задълбочава. Става един вид изместване на слоевете и тъмнината се разлива по непотребно направление. Налага се да се запълват огромните пробойни в пространствените постройки на Тънкия Свят. Заплахата от гибел на света стои пред очите. Хората са обезумели. Духовният живот е замрял. Към Светлина се стремят толкова малко хора, че да се съдържа напора на подземния огън с тяхната светлина става все по-трудно и по-трудно. Не е весело в света. Безумието е трудно да се съдържа. И хората се мятат по просторите на Земята и никъде не намират щастие, тъй като то е в духа. Заова и е загубено щастieto. Тежко е положението на света.

148. (101). (Гуру). А вие се устремявайте към Твърдината. Тя ще устои и стои неподвижно. Може да се разруши всичко, но духът е неразрушим. Стойте като скала със съзнанието за нерушимостта на духа. В това съзнание ще придобиете своите сили. Стълбата на Йерархията на Светлината води в небесата, докосвайки далечните звезди и Слънцето. Заловете се за нея. Стълбата на Светлината е нерушима. Издигайки се по нея, Земята може и да се изостави, ако загине от човешкото безумие. Всичко е в духа. И вие бъдете духом силни. И колкото повече бъркотия има наоколо, толкова твърдината на духа да бъде по-здрава. Сплотете се около нас и Владиката. И по-рано не един път сплотени заедно ние здраво сме стояли под натиска на тъмнината. Ще устоим и сега, ако сме заедно. Съзнанието трябва да се отстрани от сферите на непосредственото обкръжение и да се пренесе в Твърдината, утвърждавайки в нея място за пребиваване на духа. Действайте в духа. Сега е дошло време да се действа духом, когато земните пътища са затворени. А в духа ние сме заедно и сме близки, и вече нищо не пречи да се утвърждава силата на духа над преходността на тъмния час.

149. (102). (М.А.Й.). Когато се извършва преход, от дъното се надига тъмнината, за да бъде унищожена от Светлината. Тъмнината се изживява и преодолява в съзнанието на човека. Затова периодите на преход са толкова тежки и сенките на мрака са над извършващите преход страни, но островчетата Светлина са особено ценни в тези периоди, тъй като чрез тях Светлината постъпва в обкръжаващата ги сфера. Трябва да се разбере тежестта на текущия час: целта на прехода е утвърдената Светлина. Тя ще бъде. Тя ще засияе, когато настъпи срока. Но духът трябва да намери сили да издържи натиска на изместваната тъмнина.

150. (103). (17 март). Старецът от планината казал на Чингис Хан: “Обличай се с дрехите на всички народи, но пий от една Чаша”. В това е огромната мъдрост на вековете. Не може да се служи на двама господари, не можеш да имаш двама Учители и даже не можеш да седиш на два стола. Лъжливи източници има много. В тях може да се ориентира само този, който има Учител и който знае своя път неизменно. Да се кима еднакво на всички ще бъде показател за неумение да се различава. Учението се дава на прелома на Епохите. То е несравнимо с всичко това, което е било преди него и с всичко това, което излиза от обикновените човешки умове. Храмът на съзнанието и изследванията на търсещите съзнания са несравними. Постиженията на Майката на Агни Йога не са надминати от никой от Нейните съвременници и затова да се поставя Тя на едно ниво с другите значи да се прояви признак на невежество. Упреците за това, че Учението застава по-високо от творенията и мислите на обикновените хора, могат да произлизат само от тези, които не знаят. Спорът с такива хора е безпотребен и не трябва да се спори, но трябва да се знае и да се пази дълбоко в сърцето провъзвещието на Новата Епоха. Нека малките съзнания да вървят по своя път, нека даже този път да

смятат за велик. Ако пътят е прав и не е от тъмнината, благо на избралите го за подножие на Светлината (и да служи като крака на престола). Така и гледай на нея, като на сянка на светлосянката, за да бъде видима Светлината и да бъде открояна от нея. Светлосенките в картината я съставят. А ако е от тъмнината?! Пътят на щайнеристите не е светъл. Кл. писа под ръководството на Елена Ивановна (Е.И.). Прочетете неговите редове и прочитайки, направете съзнателен избор и то на своя пълна отговорност: или с тях, или с Владиката. Не е мъдро, че те са равнодушни към Учението на Живота. Всички пътища водят към Мен, но... ако те не са от тъмнината. Пътят на щайнеристите е от тъмнината. Трябва да се помисли над това. Всеки, който поставя делото на светлата Майка на един и същ уровень с някого е далеч от разбирането на действителността. Ако отхвърлите изцяло Учението на Живота ще останете с празни ръце, тъй като Светлината ще си отиде от вас и страниците изведнъж ще останат празни. Светлината на Учението дава живот на всичко останало. Отхвърлете го и всичко ще се помрачи веднага. Не приемайте упреците и обидите на невежите към ръководството, но опазете знанието за действителността от разхищаване. Нека да живеят със своите илюзии, докато не прозрат. Тъй като съзнанието може да се пречупи, ако то не е готово да вмести разбирането на действителността. Осъжденията трябва да се оставят. Нека да вземат пример от Нашите Посланици. Учението трябва да се приеме като основа на Новия Свят. С дрипите на миналото в него не може да се влезе. Много е лъжемъдруването и много са лъжеученията - как ще се ориентирате, ако отхвърлите основата? Много са говорещите, но знаещите са малко. Умейте зад думите да различавате тяхната същност, иначе ще бъдете подложени на разорение. Не натрапвайте своята вяра на никого и приемайте всяка, която не е от тъмнината, но опазете Учението от потъпкването му от този, който още не е дорасъл за него. Учението на Живота трябва да се отдели от неразбирането на неготовите.

151. (104). (М.А.Й.). Чуждият глас е чужд за верните. Но вие, неслушащите чуждия глас сте толкова малко. Обединете се за пълно разбиране. Сплотеността е сила. Над вас са Лъчите. И сам воинът е воин. Воините-самотници са герои. Учителят Брои на пръстите си учениците и никога не Разчита на множеството. Стълкновението с тъмнината и борбата за Светлина се води индивидуално. Силните духове са решавали историята. Множеството само са вървели след тях. Учете се да водите битка в самота. Зад вас е Владиката и Братството е опора. Вие сте малко, те са много. Но какво от това. Христос е бил сам. Сергей е бил сам. Самотата е съдба на Великите Духове. На всички се е наложило да си пробиват път сред чудовищно неразбиране и противодействие. И всички са победили. Ние ще ви помогнем да победите.

152. (105). (Гуру). Силата на духа се съдържа в нагнетявания огън. Да се нагнетява може само събрания огън. Качествата са събирачи на огъня, позволяващи той да се съсредоточи във фокус, подобно на увеличително стъкло. Спокойствието и равновесието са мощни събирачи на огнената енергия в единен фокус за приложение. Все едно че енергията на духа се съсредоточава в юмрук за приложение в определената точка. Разбира се, тогава нейната сила е огромна. Разхвърлена настрани, да кажем при проявите на безпокойство или неуравновесеност, тя не дава резултати. Трябва да се научите във всеки момент да събирате във фокус енергиите на духа със заповед на цялото съзнание. Разпръснатостта на съзнанието е недопустима. Събраността на съзнанието ще бъде щит срещу хаоса на външните условия. Силата на духа е нужна

навсякъде и във всичко и на всички планове на съществуването. Учете се да я събирате, утвърждавайки своята сила.

153. (106). Поздрав на сина и утвърждаване в синовството. Енергиите на Светлината в Лъча на утрото са за сина. Изпращам на сина Моя Лъч и щастието ще се приобщи към него и ще пребивава в него. Утвърждавам те в степената на сливане на съзнанията, когато поразената тъмнина вече няма сили да те отдели от Мен. Утвърден в Лъча и утвърдил в себе си Лъча – ето същността на степената. Те се изостриха в опитите си да те унищожат, внасяйки разделение, но преуспяха само в това, че те утвърдиха в Моята Светлина и те утвърдиха още повече и по-дълбоко в Лъча. Така се потъпква тъмнината и обликът служи. Така и светлината, която е в теб от Мен, трябва да бъде откроеана от тъмнината, за да сияе с по-голяма сила. Трябва да се слееш с Лъча при постоянна неотделимост така, че да усещаш себе си в него винаги и навсякъде. После ще действаш така: съзнанието ще е в Твърдината с Мен, съзнанието ще е в Мен, а външната твоя форма ще играе своята роля в плътните условия и ще изпълнява Указите. Така, отделил се в духа от трите ще утвърдиш своята власт над тях и утвърдил трите изходящи лъча тогава ще бъдеш светлоносец (огненоносец). Ти смяташ, че тежката карма е пречка, а Аз Утвърждавам, че тежката карма ще послужи като най-кратък път. И там, където ще преминат много животи преди да се утвърди Лъчът, ти ще достигнеш за едно възплъщение. Помни за това, когато стане твърде тежко. Приемайки своя кръст при пълно разбиране утвърждаваш своята мощ и победа, победа над света на сенките и преходните сънища, и сваляш покривалата на Майя от проявения живот. Ти си Мой син, трикратно утвърден в Лъча.

154. (107). (18 март). Да! Да! Съзнанието, устремено към Нас принася своите дарове на пространството, насищайки с тях аурата на Земята. В това е същността на Пространственото Служене. Но къде са те, тези служители? Те са малко, те са твърде малко и затова Нашата грижа е за тях. Ние Допускаме обременяване с обстоятелства, но не над законния предел, за да не се пречупи съзнанието. Нека разбирането на това да даде сили да се издържи до края, тъй като силите са достатъчни и Владиката не иска да съкрушава вървящите след Него със свръхсилен товар. Когато Говоря за непосилно бреме Искам да предизвикам скритата сила на духа към действие. Тази скрита сила на духа е огромна, нейният потенциал е безграничен. И тогава непосилният товар става по-лек от перо. Искам да извикам могъщите сили на духа от недрата на духа за тяхното утвърждаване в живота. Да бъдеш необикновен не е просто и не е леко да изявяваш силата на духа. По-просто и лесно е да се плува по течението с всички. Но главният йерофант в древните храмове е извършвал движения срещу Слънцето, докато другите са се движели по Слънцето. В това е великият символ на Великия Дух, вървящ срещу течението на обичайния живот и направил необикновеността трапеца за съзнанието. И когато напорът на посрещаните вълни става вече твърде тежък, тогава трябва да се мисли за неизчерпаемата мощ на огнения потенциал на духа. Трябва да се разбере, че може да се издържи всичко и все пак да не се сломиш духом. И трябва да се разбере, че навън всичко може да бъде каквото и да е, ако силата на духа е непоколебима. Външното няма значение, тъй като преминава, но духът устоял срещу беснеенето на външните явления е показал своята сила и огън в тяхната несъкрушима същност. Животът изпраща вълна след вълна, изпитвайки и твърдостта, и смелостта, и устойчивостта, и решението да се движиш по-нататък. Но този, за когото няма връщане назад, той неизменно върви към далечната цел, към Владиката.

155. (108). (М.А.Й.). Трябва да се опази наследството, оставено от нас, от злотълкуване и от потъпкването му от тъмнината. Ще дам указания как никога не трябва да се застава под чужди знамена, а трябва винаги - под своите. Ние имаме Знаме, Знамето на Мира, Знамето на Владиците. Като не отричаме нищо, което е от Светлината, без да осъждаме никого, ние рязко се разграничаваме от тъмнината, от нейните служители и от тъмните течения; сътрудничеството с тъмнината е недопустимо. Затова по-добре под своето Знаме. Дадено е ново, неповторимо Учение. Владиката Води по нов път. В стари мехове не наливат ново вино. Вървящите по старите пътечки не са по пътя с нас. Учението не се продава с отстъпка. Всичко добро се утвърждава, но дайте да съдим ние къде е то, доброто, а къде - лошото. Сами не се опитвайте да съдите, съдете с нас, призовавайки нас. Заедно ще отсъдим и без грешки. Но тези, които са без нас и без Владиката, техните пътища са тъмни, ако са отхвърлили Учението на Живота или се опитват да затъмнят неговата Светлина с лъже-мъдруването на малките съзнания. Учението трябва да се отдели от подправките като истинско съкровище. Мнозина приемат фалшивите камъни за истински и стъклото - за брилянти, стига да са направени добре. Но вас, поставените в охрана на Учението, с подправки. не могат да ви подведат. Безпогрешно сте усетили негодните примеси. А сега защитете Чистотата на Дадените от Владиката бисери. Не допускайте да ги смесват с фалшификати. Утвърдете искреността на малките пътища, но тъмните опити трябва да се пресекат сурово.

156. (109). (Гуру). Утвърждавам съсредоточения огън на тържествеността във всички ваши действия. За лекомислие и многословие няма място, когато гибел заплашва цялата планета. Утвърждавам: можете да обуздате себе си. Трябва да се отхвърлят ненужните думи, усмивки и всички безотговорни постъпки, които нахлуват в живота. За начало нека всичко върви както и по-рано, но под контрол. Все същото, но всяка дума, всяка усмивка, всеки жест, всяка мисъл да е под контрол. Обявява се непримирима борба с рефлексността на действията. Астралният палячо няма да бъде допуснат при нас. Той трябва да се обуздае и да се подчини на своята воля. Той заслонява със себе си делата, той унижава, той застава да се губи спокойствието на духа, той лишава от Светлината. С него и борбата е без пощада докрай.

157. (110). Облечена с Пространствената Светлина, попадайки в сферата на Земята мисълта може да стане или достояние на човека, или отново да си отиде в дълбината. Този, който умее да направи тази мисъл своя и да я отдаде на хората, може да се нарече ловец на звездни мисли. Междувездният език на мислите е универсален. Трансмутацията на пространствената мисъл се заключава в това, че огнената енергия на мисълта се превежда в думи и придобива форма. Това ще бъде и процесът на оформяне на мисълта. Неуловена и неоформена, тя се изгубва за Земята. Аз Указвам пътищата на устрем, давайки пример на хората. Пътищата за осъществяване и следване всеки утвърждава сам, със своето стъпало и със своята ръка. Указвам прийоми на психотехниката. Прилагането се осъществява по индивидуален път. Така съзнанието постепенно се въвежда в ритъма на пространствената работа и ученикът става Наш космически сътрудник, принасяйки в пределите на Земята плодовете на космопространствената мисъл. При единичния проводник възприемането протича чрез Мен, при постраничния - чрез пространството. Но е по-добре и в случая с пространствения проводник да не се откъсваш в съзнанието от Мен. Пространственият проводник е много по-сложен. Сферата за съединяване на индивидуалното съзнание с

пространствената мисъл ще бъде Обликът на Владиката. И тогава протича съединяване и контакт и проводникът започва да действа. При известна степен на самоотреченост от страна на ученика този проводник действа безотказно. Така се принасят пространствените съкровища на Земята и в това е подвигът. Казвам подвиг, тъй като тежестта на Земята ляга върху чувствителното съзнание с цялата своя сила и е като тежък товар за плещите. Но това е Моят Път, друг не Зная. По него са вървели всички позовани и избрани от Нас. Фактически процесът върви по съзвучие. Затова се изисква настройка на съзнанието в съответния ключ. Ето защо Говоря за пълна съгласуваност: съгласуваност с Мен и съгласуваност със своя собствен микрокосмос. При това условие съгласуваността с космическата мисъл или съзвучието с нея става достъпно. Такава е същността на пространствената психотехника.

158. (111). (19 март). (М.С.). Сферите на Далечните Светове изпращат на Земята своите лъчи. Те са измерими. Лабораториите за звездни лъчи са учрежденията на бъдещето. Звездният лъч е разлагаем, както и слънчевия; от двете страни на видимия спектър се разполага областта на невидимите лъчи. В невидимостта има сила. Те силно въздействат на нервната система на човека и нервните възли. Изучаването трябва да се води по експериментален път: обект на въздействие е организъмът на човека, въздействащ агент - изолираният лъч, отделен през призма. Непроницаемият екран ще обуслови разделянето на лъчите на спектъра. Съвременните апарати са непригодни. Но мисълта, насочена по правилния път ще помогне да се намерят и верните способности за осъществяване на тези космически изследвания. Астрологията ще укаже полето за приложение и ще даде богат материал. Изучаването трябва да се води колективно в различни участъци на планетата. Братството ще помогне да се утвърди новата наука – психо-астробиофизиката.

159. (112). (М.А.Й.). Във всяко разединяване участва тъмна сила, каквито и форми то да носи. По този признак и съдете. Определяйте явлението не по него самото, а по последствията. Следствията ще укажат неговата сила и значението му. Често дребни на вид явления имат значителни следствия и техният характер е изразен явно. Прилагайте винаги тази мярка за разбиране на явленията. По следствията се определя същността, значението и характера на породилата го причина. Но сърцето усеща веднага, без да чака последствията. Него и слушайте.

160. (113). (Гуру). Сънят за мен е много показателен. Разбира се, ние следим за вас, който сте ни е предан със сърцето. Вие сте в нашите грижи и планове. Усещането на тази грижа може още да се задълбочи, но вече съзнателно, просто устремявайки мисълта по това направление. Мисълта като лъч на прожектор ще освети това, което се усеща смътно.

161. (През нощта по време на сън). Всеки помага да се удържи равновесието.

162. (114). (20 март). Нашата работа се разширява постепенно и орбитата на въздействие на Лъча расте. Излизаме в планетния простор. Майката си отиде. Това, което Давах чрез Нея и това, което даваше Тя и това, което се лееше чрез Гуру ще се наложи частично да поемеш върху себе си и да служиш като приемник и предавател на техните огнени енергии и на Моите енергии, по-рано свързани с малка орбита. Отсега нататък всичко най-нужно, изискващо отговор ще записваш с Мен или с тях - Майката и Гуру точно по същия този път, както се водят тези Записки. Ние ще ги поразим с неочакваността и чудността на новите пътища и новите възможности. Те мислят, че няма да удържите, но с Моята Ръка ще удържим разгула на тъмнината, нахлула в това,

което подлежи на охрана. Ти не гледай участи на тези, които са пострадали за Моето Име. Ти си под особен Лъч и твоята карма е друга. А Аз ще Опазя от нахлуването на тъмнината. Ако не беше здравата защита на Моята Ръка, биха те помели. По този начин под Лъча и при пълно спокойствие ще твориш Моята Воля. Близките, и то всички, ще Остава при теб. Ще Изпратя нови сили. Ще Задълбоча възможността за огнена работа, нека тя да протича в Мое Име. Ще Прогоня тъмнината, но от косматите опити няма да бъдете избавени, за да не ви изостави зоркостта.

163. (115). (М.А.Й.). Това, което ти му показва и така никой друг няма да му го покаже, тъй като всичко идва от нас и Владиката. Зинуша и Юрий потвърждават същото. Засега безуспешно. Усилени с теб ще преодолеят упорството на твърдоглавеца.

Утвърждавам те в думите на Владиката и отново потвърждавам трикратно правилността на записваните от теб мисли. На Зина сама не е по силите предвид на това, че няма съзвучие между нея и тези, които гледат настрани. Прояви грижа, но не се тревожи за нищо, застани още по-близо и се радвай на нашата близост.

164. (116). (Гуру). Кривото огледало изопачава Лъча, а мътното стъкло не пропуска неговата чистота. Затова грижата за чистотата на съзнанието, което представлява леща, пречупваща Лъча, трябва да бъде сурова и строга. Съзнанието се замърсява от мислите и чувствата, а след това вече от делата. Добре е да се научите мислено да се откъсвате от делата, когато делото е завършено. Мисълта за делата често забавя. Пренасянето на съзнанието върху друга работа или в сферата на други мисли и чувства е много полезно. Неголяма практика дава опит на ръката. Всичко това са пътища за овладяване на мисълта, тоест овладяване на силата. За волята и силата ще твърдя, докато волята не стане могъща и не овладее огъня със сила.

165. (117). Утвърждавам спокойствието сред бурята. Утвърждавам възможността за Общуване сред най-невъзможни условия. Утвърждавам, че тревогата за текущото ваше състояние се поражда от Майя. Утвърждавам, че формулата “Аз Съм с вас винаги” е основание за постоянна, непрекъсната, вечна връзка с Мен. Утвърждавам, че не може да има страх там, където е осъзнато Присъствието на Владиката в духа.

166. (118). Трябва да се погледне сурово действителността в очите. Мейбъл Колинс, Франция Ла Дю и Блаватска – това са всичките. Вече Казах - единствено Блаватска знаеше. Всичко останало е от себе си. Ръцете на децата не различават камъните. Признавайки всичко останало като изхождащо от Нас, по този начин прегръщат нова тъмнина, тъй като много произлиза от тъмнината. Не Отричаме нищо, но сред истинските ценности и свещени писания и добри неща има много нечисти, фалшиви и зли. Прочетете отново Чашата на Изтока. Сред западните умове на приемниците съзвучни съзнания почти няма. Броим ги на пръсти. За да се ориентирате застанете по-близо до Нас и се устремете към Нас. Посветете на Нас своя труд. Нашият дух е проявен в Нашите творения. Но ако те не са Наши и не са от Нас, съзвучие няма да има. И няма да бъдете способни да съдите без грешка. Работата не е в това и грижата не е за това, че има много добро, а за това, че сред това добро се е промъкнало много от тъмнината и трябва да съумеете да го различите. Вижте Моята Ръка в изпращаните от Мен думи. Не се отвръщайте тъпо, тъй като тогава вашият дом ще остане празен (домът на вашия дух). Говоря на вас, Помагам ви да утвърдите вашия труд върху здрава основа. Искам да ви видя в Лъча със съзнание, слято с Мен. Колко по-силен ще станете с Мен. Ценете особено тези, които не дават чуждо, а отбелязаното с печата на Моя Дух.

Отваряме вратата на зов и Отговаряме на призив. Призовавайте Нас в труда и вашият труд ще бъде плодоносен и светъл.

167. (119). Сине Мой, пиши му, той ще усети Моя Дух и ще стане друг.

Каквото и да се случи с теб и каквото и да направиш, всичко покривай с купола на Нашата Близост, тъй като си с Мен и Близостта е над преходните сънища на текущия живот. Аз те Утвърждавам в твоето право да действаш с Моето Име и от Мое Име в Нашите Дела. Те действат от свое име и думите и делата им са безсилни. Но Моите думи, изпратени на теб, ще имат власт да творят и поразяват, тъй като са наситени с Моята сила. Ти предай. Изпълнението е Моя грижа.

168. (120). (21 март). Следствие на всяко действие ще бъде неговият резултат. Причината и следствието са части от едно цяло, както краищата на една пръчка или въже. По следствието се определя причината, а по причината – следствието. Второто е по-трудно, тъй като за обикновеното съзнание причината невинаги е видима. Ние Виждаме причините и Знаем следствията. Но ако вие видите следствията, то по тях може да се проникне в същността на причината. В трудовете на Алис Бейли за Йерархията на Светлината виждате резултати, виждате положения, силно противоречащи на Учението и утвържденията на Нашите Посланици. Противоречие означава нещо вървящо против. Какво върви срещу Светлината? Не е ли тъмнината? Значи виждате тъмната ръка, вдигната срещу Нас. На думи Ни признават - Нас и Нашето Учение, и Майката, но на дело се опровергават думите и утвържденията на Самия Владика и Неговите Доверени и Посланици. Отсъствието на логика и противоречивостта на действията е явен признак за въздействие на тъмнината. Когато Учителят Отваря очите на някого за действията на тъмните, то този, който е от Светлината проглежда за разбиране. Но попадналият несъзнателно и отдал се на въздействието на тъмните и все пак продължаващ след Указанията на Учителя да упорства, застава на опасния път на съзнателно съслужене с тъмнината. Но домът, разделен в себе си няма да устои срещу Светлината. Временното състояние на дома не е показател, тъй като краят увенчава делото. Явният враг на Светлината се предпочита пред Нас, тъй като е достъпен. Но признавайки някак Нашето Учение и незабавно опровергавайки неговите положения, отричащите думите на Владиката го поставят под удар и внасят тъмен смут в сферата на малките съзнания, неспособни да се ориентират в сложността на явленията. Пътят на тъмнината е лъкатушен и мнозина вървят по него. Ако е несъзнателно, трябва да се предупреди, докато още не е късно. Ако е съзнателно, то съслужителите на тъмнината ще покажат своя лик. Не е трудно да се попадне в мрежите на тъмнината, ако се откъснете от Нас. Откъсването от Учението е откъсване и от Мен, тъй като отричането на Моите думи отрича Мен.

Аз Казвам, че пръстите на ръцете са твърде много, за да се преброят Моите ученици, а те казват че са много; Аз Казвам, че Ние сме Събрани в Твърдината, а те казват, че Ние сме в плътни тела в различни страни. Те жонглират с Името на Спасителя на Света и Му натрапват това, което Той не Върши. Аз Говорех за двама-трима светли служители на църквата, а те твърдят, че сред църковниците има много Наши ученици. Гледайте да не би тъмната ръка да злоупотребява с понятието Учител. Те са седем, Великите, и никакъв Тибетец няма сред Тях. Той, дал нещо ярко противоречащо на Учението на Живота, също е от тъмнината. В Тибет има Черно Братство. Всички разсъждения за Йерархията на Светлината в своята основа са лъжемъдруване. За Йерархията е Дадено от Нас, защо да се търси Тя там, където

липсва Нейната Светлина? Сведенията за С.Жермен са неверни. Утвърждавам, че търпимостта не е сътрудничество с тъмнината и не е нейното допускане в самата среда на светлите начинания. Когато тъмният идва с вашата молитва във вашия храм, горко на неразпозналия. Затова Указвам: където има тъмнина нека да проявяват разбиране за ставащото. Последното разделение може да се окаже за някого фатално. Правилно теософите въстават срещу Алис Бейли. На упорстващите кажи: „Опомнете се, докато още не е късно. Разберете в какви дебри от противоречия сте навлезли”. Нима искат Владиката да се Отвърне от тях?

169. Когато си отиде Майката, твоите близки се потопиха изцяло в своите дела, някои се предадоха на тъмнината и те оставиха сам. Ето, че тъмнината отново настъпва яростно и отново си оставен сам именно в този момент, когато със силата на кръга може да се помогне и да се даде огнен отпор на враговете на Светлината. Така става винаги, тъй като само самотата няма да измени с нищо. Значи и вас са ви обкръжили, след като надеждата на своите близки вече е слаба.

170. (121). (М.А.Й.). Скъпи мои, виждам и усещам, и зная. Какво пък, ще се борим. Когато сме заедно, ние сме много силни. Ще видите по следствията мощта на пораждащите причини. Сега ние ги пораждаме и с нашата обединена сила ги вливаме в колелото на изпълнението. Онези двамата няма да устоят срещу нашата сила. Алис Бейли трябва да се премахне от страниците на сборника. Правилно, по-полезно ще бъде да се отдели място на нашите приятели, като преводите от Е.П.Инге и всичко, по отношение на което няма никакво съмнение в чистотата на Източника. Владиката Указва да се приложи огнено усилие творенията на Алис Бейли повече да не се появяват в сборника, а също и възхваляването ѝ. Приложете сили за това.

171. (122). (Гуру). Воин самотник - такъв считай себе си. Зад теб сме ние, и Владиката, и Братството, а наоколо няма никого, на когото би могъл да се опреш спокойно знаейки, че в труден момент няма да те изостави. И искат, и се стремят, и жадуват да помогнат, но плътта е немощна и духът е слаб, и в нужда обикновено изоставят. Сякаш някакъв закон задължава в най-трудния момент от живота да се води борбата с единното начало на духа и в пълна самота. Бъди силен сам. Бъди силен винаги.

172. (123). (22 март). Обърнете внимание на това как Моето слово озарява съзнанието със Светлина и как Светлината постепенно угасва при съприкосновение с живота в плътните условия. Това е и процесът на погасяване на обкръжаващото несъвършенство с огъня на сърцето. Наистина, тази Светлина ще бъде лампа в пустинята на живота, но Слънцето изгрява всяка сутрин и всяка сутрин Владиката Изпраща Своята Светлина, за да подхранва лампата. Но и вие се научете на ритмичен и постоянен устрем, като изгрева на Слънцето, за да може сърцето да възприема Моята Светлина. Без хранене със Светлина сърцето ще угасне, тъй като обкръжаващото несъвършенство усилено я поглъща. Подвигът да се носи Светлина не е лек, тъй като тъмнината е огромна. Вървейки в ритъм след Владиката побеждавате сигурно тъмнината. Деца Мои, какво ще поставите сега по-високо от Близостта на Владиката и с какво отделяте Светлината от себе си? Откъсвайки се в съзнанието си от Владиката губите светлина и всичко, което ви е обкръжило като плътна стена, става мрачно. Но усещайки постоянно себе си в Лъча усмирявате яростта на обградилата ви тъмнина. Изглежда, че сякаш Говоря за едно и също, все за това същото и Повтарям едно и също. Но това не е повторение, а утвърждаване и всяка нова година дава нови (наслоения)

отлагания, образувайки нараснал кристал. Не трябва да се смущавате пред сложността на живота, тъй като се дава Указ какво да се прави. Вашата цел е друга: да се достигне с неразплискана чаша до Нас и да доведете със себе си тези, които са са ви отсъдени.

173. (124). В навечерието на Новата Година Искан да укажа, че от Мен е набелязана за вас огнена работа. Пренасяме я на земните простори. За мисълта нищо не е предел. Отговорността за нея е огромна. Затова изпитанията са неизбежни. Който устои, ще остане и ще продължи своя път. Който не издържи, ще си отиде и ще тръгне по своя път. Изпитанията няма да се забавят. Имате вече свидетелство за явните резултати от прилагането на огнената енергия, усилена от кръга. Това осъзнаване придава сила на ръката. Работата не трябва да се търси: животът сам ще поставя задачите една след друга. Трябва само да се разделят те по степен на неотложност и важност. Това не са ваши задачи, това са наши задачи, ваши и Мои. Затова ще имате Моята помощ неотложно. Владиците се Трудят не заради Себе Си. Потрудете се и вие за Делото на Владиката. И вашата мощ ще расте в прилагането ѝ към живота. Да, вие сте такива, като всички, но сте отбелязани от Светлината. И да се потрудите за Делото на Владиката смятайте за щастие. Погледнете другите: те се трудят за себе си и заради себе си, или заради някого, а вие - заради Владиката и в Негово Име. Шумът на дневната суета залива вашето съзнание, а вие призовавайте Мен в делата и ще бъдем заедно, тъй като суетата ще замлъкне и тъмнината ще отстъпи когато се раздаде вашият зов към Мен и съзнанието е готово да се отвори за Светлината. Нагнетявайки огъня призовавайте Мен, за да може Моят Лъч да влезе във всички ваши утвърждения. Силата на кръга е огромна ако се прилага съзнателно и с разбиране. Успехът е обезпечен ако сте с Мен. Изпращам благословия по набелязания път.

174. (М.А.Й.). Самородните скъпоценни камъни на духа сред хората са редки. Всички светят повече с отразена светлина. Твоята О. е самороден скъпоценен камък: внучка. Кажи ѝ, че ако не намери в себе си сили да преодолее с ритъм напора на вълните на текущия живот, нейният рядък самороден скъпоценен камък няма да даде огньове. Когато устрема към Учителя на Светлината се постави по-високо от всичко. ще се намерят и сили, ще се намери и време, и ще пише както преди. Някои мислят, че не достигат физическите сили, но има сила на духа - тя е неизчерпаема. Нека мисълта за своето безсилие да се замени с мисъл за сила и тогава всичко, което сега пречи, ще бъде отвън като прах. На милата внучка кажи, че Владиката я Обича, обичам я и аз и ѝ помагам. Но трябва и тя самата да се изправи духом, за да посрещне нашата помощ и да помогне на нас да ѝ помогнем. Нека да отхвърли бремето на пасивността и инертността. Духом трябва да се разтърси и да си каже твърдо един път завинаги: “Никой и нищо, и никакви условия на живота, работата и времето няма да ме откъснат от Него. Утвърждавам един път завинаги своя ритъм на Общуването с Владиката и преди всичко ще намеря време за Общуване, а после вече за всичко останало”. Кажи на любимата внучка, че я държим в своите мисли и в сърцето. А как е при нея?

На Н. Кажи, че ако във всички свои дела постави Владиката преди себе си и мислите за себе си, животът ще се измени. И радостта ще влезе в сърцето, и сърцето ще се изпълни със сила. Бидейки силна, смята себе си за слаба и разпилява своите сили с прекалено умуване за себе си. На нея е дадено много. На нея е дадена възможност да стане ярка сътрудница на Учителя на Светлината. Ако мислите и чувствата, думите и делата са отдадени напълно на Владиката, Той ще Навлезе във всичко и ще Изпълни

със Светлина унилата приказка, и ще Направи живота радостен. Нека ритъмът на силния устрем към Учителя на Светлината да влее нови сили в умореното сърце.

Кажи ѝ също, че, макар и да е отминала опасността, срокът не е отминал и затова тъмните опити са твърде носещи отрова. Раздвоението на съзнанието внася влияние от тъмнината. Волята е свободна. Тогава нека да я насочи към това да се удържи за нас. Верността страда и предаността също, а колко би могла да преуспее! Изпращам пожелание да премине мъдро изпитанията. Те ще засегнат всички вас. Преманалите ще продължат по-нататък.

На птичката кажи: нека да не тъгува. Нейното място при нас ще бъде приготвено. Тогава ще забрави цялата своя мъка и грижи и ще пожъне обилно от страданията. При нас я очаква радост и близост до Владиката, и радостен труд за Него.

175. (Гуру). На 3. кажи: ценим предаността и верността. Нека да върви смело по теснините на живота. Животът е суров към нея, но тя е в нашата грижа. Нека да върви смело, спокойно. Когато достигне до края, ние ще я посрещнем и ще бъде сред нас. С преданост на сърцето и с любов си е отворила достъп до нас. Поздрав на вярното сърце (З.Г.).

176. (125). Майката на Агни Йога е изпратена като Провъзвестителка на Земята. Прояви мъжество на преданото сърце без да се уплаши да предизвика на бой силите на тъмнината. Сине Мой, съзвучието е трудно поради разликата във вибрациите на средата, която те обкръжава и Нас. Затова е по-добре съзнанието да се пренесе в Кулата. Ще Наситя Моето слово с огнена сила, за да бъде то чук, разбиващ тъмнината, мълния, пронизваща мрака, бляскащ меч на духа. Знай, че думите могат да бъдат наситени с Моята мощ. Ти влагаши в своето слово своята сила, а Аз – Своята мощ. Но тези, които говорят напразно, техните думи нямат сила. Ние Призовахме от Небето огъня на пространството. Ние ви Дадохме Огъня в ръцете. Думите като огнени снаряди прорязват слоевете на атмосферата и носят мисълта със себе си. Но думите лишени от огнена мощ са празни. Затова да се улови Моята Мисъл и да се облече тя с думи значи да се улови Огъня и да се затвори във форма - сякаш кристализация на пространствения пламък. Този труд не е лек, изисква покрай всичко асимилация на Моя Огнен Лъч. Лъчът се асимилира от центровете. Те трябва да бъдат до известна степен отворени. Грапавостта на плътните условия пречи силно. Но намерилият сили в себе си да ги преодолее ще бъде мощен победител. Затова трябва да се приложат толкова напрежение и усилия почти всеки път, преди проводникът с Мен да започне да действа. Радвай се на тези трудности, тъй като твоята мощ расте от тяхното преодоляване. Днес можеш да отбележиш как се напруга тъмнината, за да попречи на възприемането. Порадвай се и на това, тъй като я побеждаваш в единението с Мен. Целта на тъмнината е да потуши Светлината, излизаща от Мен, която е в теб. Но Ние няма да Позволим на Светлината да угасне. Със старанията и помощта на тъмнината тя ще се разгаря все по-ярко. Тъмнината ще ни послужи за подножие на Светлината. Оттук и нейната безсилна ярост и новите уловки и хитрини. Ти излезе да победиш тъмнината, в ръцете ти е Моят бляскащ меч, а на челото ти е (начертан) Моят знак – победител. Насищането на организма от Лъча става непрестанно, но се осъзнава по-ярко от всичко в моментите на Общуване. Целта е да се направи това осъзнаване постоянно. Това и ще бъде непрекъснатото предстоене пред Владиката на Светлината. Да действаш с Моята Сила значи да действаш със силата на Моя Лъч, асимилиран и претворен от твоето съзнание. Можеш също да си представяш, че вървим заедно и действаме заедно, когато е нужна

особена сила на въздействие. Да! Да! Да! Върви без оглед на нищо, каквито и мисли да налитат в главата ти. Мислите ще дойдат и ще си отидат, а Аз ще Остана с теб. И чувствата ще дойдат и ще си отидат, и хората, (техните) дела и всичко, което те обкръжава. Но Аз няма да си Отида и ти няма да си отидеш и ще бъдем сляти заедно. Радвай се, сине, на Близостта на Светлината. Тя не е у всички. И нека Моето слово да пребъде с теб.

177. (М.А.Й.). На любимата Зинуша кажи: разбира се, ще се срещнете, затова и вашето влечение един към друг е толкова силно, а ние го умножаваме, тъй като ще се наложи заедно да се потрудите за нас. Ще се срещнете и с Юша. Той ви очаква и знае, че ще бъдете заедно. Със Зинуша вие сте много силни: ти и тя. Тя усеща утвърждаване на своите чувства и мисли в теб, а ти в нея. Две съгласувани аури могат да творят чудеса и ще творят. Зинуша е сама. Кажи ѝ, че те наричам син и че ще намери поддръжка в сина. Вас ви свързва здрава дружба, свързва ви отдавна. Ето защо тя придобива сила в твоите думи, а ти - радост от нейните редове. Утвърждавам ви във вашите взаимни чувства и дружба в името на това, което ви предстои да изпълните. И нека да помисли за заминаването. Ще отпътувате двамата: и ти, и тя. А тези, привидно близките, които ви огорчават със своето неразбиране и упорство, разклащайки Делото, нека по-добре да помислят за това какво ще стане с тях, когато вие ги оставите, за да бъдете заедно с Юша. Ако не приемат вашите съвети, ще се разлетят на пръски. Причиняват много тъга и на нас с това, което вършат. Разбира се, ние сме с нея и виждаме, разбира се, че е трудно на любимата сама. Ти ще ѝ бъдеш здрава подкрепа, тъй като не знаеш, а обичаш, не си видял, а знаеш. Вас с нея ви свързва любовта и към нас, и към Владиката. На любимата Зинуша поздрав и любов от нас и от Д. (З.Г).

178. (126). (М.А.Й.). Скъпи мои, времето дойде. Гответе се за това да отдадете всички сили на служенето на Владиката. В това съзнание и очаквайте Указа, който ще дойде. Вие сте в Неговия Лъч и Указът няма да се забави.

Огромна е вредата, причинявана от тъмните, тласнали издателя на труда, посветен на мен, към нещо близко до предателството. Вредата е още по-дълбока, отколкото изглежда на повърхността. Думите на Владиката ще положат граница на разюздаността на неразумието. С изпращането не се бави. Времето не чака. Могат да натворят още от този род.

179. (Гуру). В новите условия трябва да бъдеш силен и да се държиш здраво за нас. Изложба ще има. Синът ще издигне моето име и ще свали забраната. Това и ще бъде преломният момент.

180. (127). (23 март). Числото на щастието, утвърдено от Мен, започва да действа. Ето, че взе и решение. Това е вече добре. Ето вече и сроковете настъпиха. Чакай Указа и се готви за отпътуване. Великото време дойде. Всичко ще се стече ясно и просто. Но трябва да бъдеш готов навреме за отпътуване и да не се бавиш тогава. Вземам твоята съдба в Свои Ръце. В Моите Длани. Изпреварвам събитията, Давам яснота на разбирането на близостта на сроковете и Указвам да бъдеш в готовност, откъснал се с аурата от улегналото гнездо. Предсказанията се сбъдват. Имаш право да избереш своя път и да проявиш желанието на сърцето. Това ще Ми помогне да те придвижа в бъдещето в пълно съзвучие, тъй като желанията Ни са съзвучни. Искаш в М. - ще бъдеш в М., и близките също. Настъпването на сроковете поставя и вас, предназначенията от сроковете, в условията на неизменна съизмеримост с всичко, което е съзвучно на Указа. А Моят Указ е да заминете. Приеми Указа за изпълнение. Но

чакай по-нататъшни конкретни указания. Сроковете настъпват стремително. Събитията се носят, но не за очите на страничните. Няма оправдание за двугодишната задръжка. Трябва сега да се поправи. Да! Да! Разбирам, но жалко за изпуснатото време. Трябва да имаш повече доверие в Нашите Думи. Сплитам нишките на събитията в нужната шарка. Тя е много сложна и много красива, и Вплитам шарките на вашия дух в нея. Всичко, което беше против, всичко ще бъде за. Вашият живот ще се превърне в приказка и ще стане друг. А вие през това време напрегнете устрема към Мен, за да заздравите делото. Вашата съдба се кове взаимно: от вас и от Мен в пълно съзвучие. Но волята е свободна да решава. Отдайте Ми своето желание, своя устрем и вашето бъдеще. Аз ще Изтъка от тях най-добрите съчетания на нишките. Но се предайте със свободна воля на Моята воля и доброволно. Съзвучието се утвърждава със свободна воля. Не! Отсрочки повече няма да има. Ручеите на събитията ще се сливат стремително. Новата Година ви носи нов живот. Толкова надежди, толкова очаквания, толкова трудности и борба, и ето настъпва желаното време. Готови ли сте да го посрещнете?

Ще Дам дарба да виждате, но преди това ще имаш частични прояви. Същността на всичко записано не съответства на разбирането на действителността, тъй като всичко се разбира според мярката на вчерашния ден. Времето на сроковете на настъпилите различни условия, необичайни и чудни, се измерва с нови мерки. Настана нашето време, приятели, вашето време, скъпи, този празник на вашата улица, за който писа Тя (Майката на Агни Йога). Давам разбиране на новите условия. Радвайте се, деца, на огнената зора. Радвайте се на идването на сроковете. Радвайте се на това, че отсъдената приказка (вече) навлиза в живота за вас. Вие я очаквахте и вие се потрудахте. Според труда получавайте.

181. (128). Приятелю Мой, трябва да се учим да посрещаме вестите в пълно равновесие: и добрите и лошите, и радостните и печалните, носещите мир или вихър. Затова се изисква подготовка на съзнанието, тоест тренировка и заповед на волята. Духът е закален към възприемането в противни условия. Така също се закалява той във вълните на живота.

182. (129). На тях кажи: в Моите грижи Аз се Безпокоя постоянно за всички тях. Те всички са нужни. Но нека да утвърждават своята близост до Нас сега, когато Делото на Владиката е в нужда. Дават им се чудесни възможности в ръцете, нека да съумеят да ги уловят. А ти ще им помогнеш, но и те нека да проявят желание и сили да принесат своя труд за Делото на Владиката и да поставят Делото на Владиката по-високо от тези дела, които животът им дава за изпълнение. И се Радвам, виждайки как в тях започва да гори светлината на устрема. Нека да я поддържат със сърцето.

183. (130). (24 март). (М.С.). Аз Изпращам Него (Владиката) да донесе Светлината (на Земята) и да изпълни волята на сроковете. Техните Лъчи, на Седемте, Изпратени от Мен, в този Ден сияят с Моята Световна Сила и се напъргат мощно в светлоносността. Наричаме го Празник на Светлината, Празник на Йерархията на Светлината. И Ние на Далечната Звезда всички Вземаме участие в този празник, тъй като той е Йерархичен Празник, Вселенски, тъй като Ние Изпращаме на вашата Земя заряди от Светлина.

184. (131). Традицията казва, че този Празник е установен от Нас отдавна, отдавна. Ще го Наречем слънчево-звезден. Животът побеждава смъртта. И това е Празник на тържествувания Живот и Светлина - Празник на Йерархията. В този ден на

утвърждаване на Светлината Нашите Лъчи към просторите на планетата са силни, тъй като настъпва момента на равноденствие, тоест равновесие на двете начала. И тогава в неговата централна точка лостът на протичане на явленията може да се обърне във всяка страна - към Светлината и тъмнината. В този ден Ние Утвърждаваме Светлината и нейното начало за настъпващия цикъл на годината. В този светлосарен ден в мощно обединение на всички сили на Светлината Ние Творим в съзнанията Велико Действие, сливайки се в едно с всички, които вървят с Нас. Ние Набелязваме пътя на течението на планетния живот. Тази година ще донесе небивали промени в съзнанията на хората. Светлината се напъга в победни усилия, напъга се заминаващата си тъмнина. Ние Утвърждаваме идващата година с нови победи за щастието на хората. Ние Утвърждаваме духа и числото на щастието, и Знамето на Владиката Майтрейя. Поздрав на вас, скъпи, от Нашата светла далечина. Нашата отдалеченост не е зад планини, не е зад долини, а зад стената на Твърдината. И духът, устремен нататък, помита границите на пространството и Ние ставаме по-близо до устремения към нея дух. В началото на идващия цикъл ще утвърдим нашата близост взаимно, ще утвърдим нашата връзка, ще утвърдим устрема към Светлина, за да ни сближи настъпващият цикъл повече. И не на вас и на Нас, а на тях, ослепелите за Светлината е нужна тази близост. За тях и ще помислим ние със сърцето си, тъй като е много тъмно и хората се нуждаят от Светлина. Ще започнем тази година с мисъл за това как да помогнем повече на Владиката да бъде утвърдена Неговата Светлина на Земята сред хората.

185. (132). Пиши, приятелю. Приятели, в този ден трябва да си спомним всички тези, които се стремят към Светлината. За тези, които са долу и за тези, които са горе, за да се обединят всички стоящи върху Стълбата на Светлината и да им изпратим поздрав, на далечните и близки (приятели). Думата "приятел" и "приятели" заменя за Нас друга дума. Едното е от бъдещето, другото - от миналото. Ние отиваме в бъдещето и думата "приятел" и "приятели" нека да бъде за нас думата зовяща под Знамето на Владиката, под Знамето на дружбата и единството на всички народи на Земята в Светлината на Владиката Майтрейя.

186. (М.А.Й.). Съпи мой, приеми моята вест за себе си от тази, която ти нарече единствена своя и неповторима. Любими мой сине, ти ще ме замениш там, където никой освен теб няма да може да Ме замени, тъй като слети, заедно с любовта, заедно ще творим: ти с Мен, а аз - чрез твоето съзнание и сърце. И ще станем ние по-близо и толкова близко, че ще улавяш моите мисли и чувства свободно, тъй като ще бъдат в пълно и страстно съзвучие с твоите. Ще го наречем огнено съзвучие. Нима не усещаш колко си ми близък сега, как тънко ти ми съзвучиш в Светлината на Владиката? Стреми се да задълбочиш Близостта и да я усилиш. Ще пожънеш обилно от нашата близост. Всичко, което исках да свърша заедно с теб в плътния живот, ние все пак ще свършим и повече от това, тъй като сме слати и сме заедно, и сме близки, но в духа. И тъй, скъпи мой, мой любими сине нашата задача е да творим заедно Делото на Владиката. Даден ти е Лъч. Лъчът утвърждава трите твои изходящи лъча - самородните лъчи. Осъзнай своята сила, на моите и твои обединени лъчи в Светлината на Великото Сърце. Твоята Майка е със сърцето си и духом с теб.

187. (М.А.Й.). На птичката кажи: обичам я много. Трудно е на скъпата, но тя е с нас. Промените във вашия живот ще ѝ донесат облекчение. Отново ще въздъхне свободно. Нека да се учи да се слива с Мен с мисъл. За любимата птичка аз имам чудесни зрънца. Нека да ги събере и да ги сподели с вас.

188. (133). (25 март). Полетите на духа. В аурата на духа може да се лети - това е много рядко достижение. Но е много важно преддверието, проявено от мисълта. Даже ръцете си няма да вдигнеш, ако не предприетиш мисъл за това. Даже и крачка няма да направиш. Хората са започнали да летят предпращайки твореща мисъл за възможността за такива полети. Така също и полетите в ядрото на духа изискват осъзнаване на тази възможност и мисли, предпратени със сила (с упоритост; настойчиво). Чрез мисълта се прокарва пътя към достижението. Ето пламнала е мисъл за далечен приятел, ето изпратихте на приятеля поздрав. И мисълта долита, и приятелят, ако е изтънчен и зрящ, може да види лицето на изпратилия поздравя приятел. Отделените части на духа действат. Да се облита света с мисъл значи да се облита той в духа. И когато процесът се задълбочава и става по-огнен, малко по малко и в началото – частично, полетът започва да се осъзнава. Така лицата, картините и човешките чувства, пейзажите и изгледите от природата ще започнат да проникват в съзнанието. При това трябва да се отчете явлението делимост на духа. Действат изпратените и отделени частици от духа, неговите енергии. При полет пък в ядрото на духа съзнанието напълно се пренася в духа и лети в духа – най-висше достижение. Към целта на всяко пътешествие води някакъв път. Той трябва да се премине. Така също и към целта на полетите в ядрото на духа води път на постепенни и последователни достижения. Устремите към Нас в Твърдината поздравя и пратки на приятелите, пространствената помощ на далечни и близки хора, мислените полети по просторите на планетата - всичко това води към тази същата цел и подготвя съзнанието за полети в ядрото на духа. Устремът към Далечните Светове също води към тази цел. Така всички видове огнена работа на мисълта, творческото въображение и пространствената помощ на хората довеждат към възможността за тези полети. Съзнанието и мисълта се пренасят мигновено към обекта, мястото или точката на устрема и там се усещат предметите, растенията, животните или хората несъзнателно. Но чувствителния апарат би могъл да забележи въздействието на енергиите на устремения дух върху всичко това, към което той е устремен в далечен или близък полет. Даже простата мисъл моментално съединява мислителя с обекта на помислената мисъл по осъществения канал. Когато говорите за тъмните, за техните жертви или помощници, често и веднага се подлагате на малки убождания от тяхна страна, ухапвания и опити, тъй като се създава канал, съединяващ ви с обекта на вашата мисъл. Говорейки за тях, бъдете внимателни. Но думата не е за тях. А за огнения дух, намерил крила, Искам да поговоря с вас. На младото орле е трудно да лети в началото. Но крилата растат, а с тях и силите. Стига се до далечен полет. Учете се, учете се! Учете се винаги от всичко всекидневно да умножавате своята сила, за да направите огнена цялата своя същност.

189. (134). Може да се помисли за това, че Божието подобие в човека може да се изразява във вездесъщия на неговия дух, тоест в това, че духът може да усеща или да си представя себе си мигновено навсякъде, където поиска и да отнесе със себе си впечатления за мястото и времето.

190. (135). (М.А.Й.). Вложи твоя устрем в ясни форми, вложи в тях и сърцето, и живота си. Владиката Каза, че трябва да оформиш своите желания в момента на настъпване на сроковете. Твоите желания и планове, съгласувани с желанието на Владиката, ще придобият мощна сила за осъществяване. Под лежащия камък не тече вода и е нужно желанието да се оформи. Съгласуваната воля - това е сила. Отначало волята се съгласува в самия себе си, тоест проявява се еднорогът на устрема, след това

този не разпръснат настрани и в противоречие монолитен устрем се съгласува в пълна хармония с Плана на Владиците и Указа на Владиката, а после следва осъществяване на устремната мечта. Настъпването на сроковете означава въплъщаване на Великия План в по-нататъшни форми, когато духовете, предназначени от сроковете, застават по места за изпълнение мисията на живота. Моментът е много значителен и съзвучието на желанията на съзнанието със Съзнанието на Владиката има решаваща роля. За Владиката е радост да изпълни вашето желание, ако то е съзвучно с Великия План, тъй като къде са те, съзвучащите с Плана съзнания? Оттук и ценността на всички тези, които знаят и са устремени към Нас. Ще кажа още нещо: "Грижата за всички вас ще се прояви в това, че ще има място за вас, където да преклоните глава". И за вас ще има любим труд и ще бъдете заедно. А вие помогнете с вашето съзвучие и с устойчивостта на кръга да ви установят в условията на новия живот, идващ скоро на смяна. Промените са по-дълбоки, отколкото изглежда на повърхността и ще ви поразят с неочакваността. Но бъдете готови, тъй като предупредих.

191. (136). (Гуру). Често виждате в хората как ги разкъсват необузданите енергии, бушуващи вътре. Често не можете да ги управлявате в себе си, а е необходимо. Всекидневно утвърждавайки своята сила на дело, ще утвърдите своята власт над себе си. Как ще ви Даде Учителят Своята сила, ако не сте се научили още да управлявате своята собствена сила? Няма ли да е за разпиляването ѝ в редица необуздани действия? Значи овладяването на себе си дава право на силите на Учителя на Светлината. Грижливото отношение към енергията на своя показва, че се разбира нейната ценност. Затова е и Казано, че на имащия ще бъде дадено, а от нямащия, тоест от разточителстващия я ще бъде отнето и това, което има. Учителят Искра да види във всеки от вас грижовен стопанин на дома на своя дух. Ние гарантирахме пред Него за вас, доближилите се чрез нас до Него и ако доближилият се е забравил чрез кого се е доближил до Учителя на Светлината, то не може да се каже, че той притежава признателност в излишък. Радвам се като виждам разбиране на проявяваната несъизмеримост. Признателността към позовалия ви на трапезата на живота ще бъде като масло за вашите светилници.

192. (25 март). Владико на Сияйната Мощ, принасям Ти, Велики, плодовете на моите стремежи, труд, борби и усилия. В Теб е моето щастие, в Теб са всичките ми надежди. Чрез теб гори моето сърце. Отдавам ти абсолютно всичко, което притежавам, за да Можеш в Кулата Ти да го отлееш в сияйния Камък, горящ с огньовете в гърдите, сияйния Камък, Камъка на съкровището, запален от Теб, но носен от мен в пламтящата Чаша в гърдите.

193. Трудно е да се носи пламтящата Чаша, пълна с огън, без да я разплискаш. Пази равновесието. Ако при пламтяща Чаша не можеш да го удържиш, част от огнената напитка ще се разлее и сияйният Камък ще загуби част от силата на своята мощ. Капките от Моите енергии в минутите на падението ще се пролят напразно. Встъпвайки в Общуване при пълно спокойствие се старай да го удържиш (спокойствието). Неуравновесеността е враг на психотехниката. Днес при встъпването в Общуване беше проявено неравновесие от пълнотата на препълнените съзнанието чувства. Но всичко Обръщам в полза и Превърнах неравновесието в равновесие, устремявайки енергиите на духа по линия на родствените противоположности на единната вещ. В неравновесието и равновесието се проявяват енергиите на духа, пояждащият пламък и творящият пламък. Неговата поляризация трябва да се намира в

ръцете на човека. Той е длъжен да овладее огъня, иначе пламъкът ще го изгори. Уча на владееене на огньовете. Да! Да! Контролът над себе си и умението да владееш себе си и зоркостта, дозора и постоянната бдителност означават, че волята вече управлява огньовете. Така малките действия на деня, но под контрола на съзнанието, довеждат до овладяване на себе си. Колко ли плодотворен и възходящ може да стане всеки ден от нашия земен живот. И тогава жизненият път на човека се превръща в стълба на живота, на която всеки ден от нашия живот се превръща в огнени стъпала. Така при пълно спокойствие, постоянно утвърждавайки го, ще встъпваш в Общувание с Мен. Нека качествата на духа да бъдат крила, за да се научи по-скоро устременият дух да лети.

194. (137). Разбира се, за Нас не са страшни приумиците на тъмните, но те изискват енергия за тяхното обезвреждане.

Някои явления не могат да бъдат унищожени, освен със съгласието на този, който ги е породил. Оттук и заричането, заклеването или психическата охрана на явлениято. Те могат да се разпространяват върху цял ред явления. Охраняващите ги сили са различни и зависят от огнеността на заричането. Лъчът с особено назначение действа по този същия принцип, носейки в себе си заповедта на излъчващото го съзнание, давана за определен срок. Много тайни има в живота на Архата. Подражаването на Учителя във всичко въвежда съзнанието в орбитата на Неговите действия. За силата на огнения устрем нищо не е преграда. Силата на кръга дава сила за осъществяване на замисленото явление. Кое то двама или трима поискат в Мое Име, то ще се сбъдне. Учителят Дава тази формула на най-близките ученици за постоянно приложение. Казано е: “Чедо! Дерзай!” Но е по-добре да дезаеш, знаейки пътя за изпълняване на дерзанията. Законът за съзвучието е мощен. Законът за съзвучието е дълбок. Законът за съзвучието движи живота (явленията). Устремете се към съзвучие с Нас. Ако Ние Зазвучим на вашата вълна или на еснафската вълна каква полза от това? Но вашето съзвучие на Нашата вълна движи еволюцията на света. Затова бъдете в съзвучие с Нас винаги и вашият живот ще стане друг.

195. (138). (26 март). И ето че в живота на ученика настъпва момент, когато течението на живота на всички планове съгласувано съвпада в едно. Пълна съгласуваност. Тя се предшества от съгласуваност на неговия микрокосмос в монолитен устрем към единение с Владиката на Светлината. Проявите на плътния живот се обръщат с лице по посока на утремяването на волята и съзнанието. Пътят се застига с проявите на изпълнение на огнените желания и всички сили на Светлината и тъмнината започват да му служат. Едните - доброволно, другите - по силата на нещата. Формулата “Сега небесните сили служат невидимо с нас” става формула на живота. Предишният труден и тежък етап, когато всичко е било против и всичко някак е противодействало на духа и го е обременявало, е преминат и започва пътят на осъществяване на огнената мечта. Той също не е лек, тъй като на духа се налага да преодолява космическото противодействие на стихии и пространствената работа се превръща в порядък на деня. Нейната орбита се разширява, постепенно обхващайки все нови и нови сфери. Пространствената Светлина и Огън се донасят от духа на Земята и се предават в нейните сфери. Служенето става планетно-пространствено. Трудът се усложнява от това, че мисията на живота, набелязана от Владиката, навлиза в период на нейното усилено осъществяване. Бремето е огромно, но пламенният дух не се смущава от това, тъй като знае, че огненият потенциал на неговата мощ е неизчерпаем. Той върви с формулата: “Мога всичко в Името на Владиката (и в Негова слава)”. И

умножава своите сили, и неговите сили растат, и той върви победно през живота, огнено устремен към великата цел, изпълнявайки Волята на Изпратилия го. Изпълняване Волята на Изпратилия - в това преданието на своя Владика дух намира своето висше щастие. А Владиката Намира радост да води усременото в пълно съзвучие сърце. Тази радост взаимно расте, докато не се превърне в космическа радост, вече не помрачавана от диханието на плътния свят. Съзнанието усилено се стреми да се влее напълно в Плановите на Владиката и да стане тяхна неразделна част. Наистина, тогава животът става приказка, когато вълшебният жезъл на духа с едно махване на ръката изведнъж започва да управлява течението на живота. Така съгласуваността на същността на целия микрокосмос довежда духа до трипланово съгласуване на живота във всичките му прояви. Тогава съдбата неизменно и мощно носи назначения от сроковете дух към изпълнение Поръченията на Йерарха. Поръчения, даващи израз на тази цел, заради която духът е дошъл в даденото възплъщение на Земята. Моята Ръка е във всички ваши действия, извършвани в Мое Име и вашата сила е огромна, и дълбочината на вашето щастие е огромно.

196. (139). (М.А.Й.). Окажи признателност на Гуру за всичко, което имаш чрез него. Признателността е крила за духа. Той те обича, макар и да е суров. Той ти даде пръстен и те утвърди в Светлината, когато ти не познаваше Светлината. Той беше Вестителят за теб. Неговото име издигаме на Щита на Владиката и ти ще го утвърждаваш. Твоето поръчение е свещено. Изпълнимо е чрез близостта до нас. От тази близост зависи неговата успешност. Затова насочи силите на духа да заздравят тази близост. Ние сме отворени към тази близост с лъчите, насочени към теб, а сега трябва тя да се утвърди на твоя бряг като втори устой на моста, съединяващ нашите съзнания. Прояви необходимото напрежение в стремежа си към съзвучие с нас и намери време за него. И помни само средството, само пътя за изпълнението ти на мисията на твоя живот. Не на нас, а на теб е нужно това, за да станеш с нашата сила ти силен. Съкровището от енергия и съкровището на сърцето изпращат своите сили на теб за обединяването им в твоя дух, за прилагане на мощта, родена от това съединение към това, което ти е Поверил Владиката. Прояви суровост. Суровостта не е жестокост и безсъречие, а целесъобразност и съизмеримост. Както вихърът помита картонените къщички, така твоят лъч с нашите обединени лъчи ще помита в Светлината на Лъча на Владиката всички препятствия, възникващи по пътя на осъществяване Волята на Владиката. Но е нужно пълно съзвучие с Гуру, с мен и с Владиката. И тогава ти ще бъдеш силен с огнената сила на нашите обединени сърца. Тази степен на огненост означава изпълнението на огнените мисли и желания. Бъди внимателен с мислите. Защо да обременяваш себе си с изпълняването на преходните сънища. Пред теб е Делото на Владиката, отдай Му всички сили. Радвам се като виждам как съзнателно задълбочаваш желаното съзвучие с Великото Сърце. Запомни: с Него всички ние и ти в това число сме едно, неразделно. С тази сила ние и ще творим каквото е нужно, по думите на Владиката. Гуру, далият ти Светлина - така и запомни.

197. (140). (Гуру). Приятелю мой, върви през живота като герой, тъй като ние сме зад теб. По-често повтаряй в твоята реч творещото "Ние". "Аз" е твърде бедно и малко, замени го с "Ние". Когато се казва "Ние" в съзнание пълно със значението на творещото "Ние", тогава ти си силен с нашата сила. В това "Ние" можеш да включиш Владиците, и Владиката, и Братството, и цялата Йерархия на Светлината. И колко силен става духът, произнасящ съзнателно "Ние". Когато произнасяш "Ние", ние сме

зад теб и Те, Великите. Все едно че взимаш в ръце силата на огъня и я управляваш. Искам да те направя силен, изпращайки те на подвиг в живота. Слабото сърце, опиращо се на своето малко “аз”, не е силно, но със силата на творещото “Ние” сърцето става мощно, става мощна и волята. Така че можеш да умножиш своята воля в утвърждаващото “Ние”, призовавайки нас в делата. Юрий е сам. Можеш да помогнеш на сина. Да можеш да помогнеш е щастие. Така Каза Самият Владика.

198. (141). (Гуру). Волята се укрепва чрез ритъма и особено ритъма на общуването или контакта с нас. Трябва във всички наши начинания да се въведе ритъм. Говоря за работата. Трябва да се въведе ритъм и в тази огнена работа, която е започнал с вас Владиката. Вие я утвърдете с ритъм. Нека всеки от вас да установи свой индивидуален ритъм, най-подходящ за него, но нека да го установи. Разхвърляните, случайни, спазматични усилия по своите следствия са равни на нула, макар и да се изразходва сила за тях. Но ритъмът, даже малкият, ще даде явни следствия. Ще преуспеее с ритъма. В ритъма волята расте като цвете, поливано редовно. Нарушите ли ритъма, цветето ще увехне. Чест е да се потрудиш за Светлината и Йерархията. Ритъмът е пътят за прилагане на този труд.

199. (142). Камъкът, даван от Нас за изпълняване на определени задачи, има противотежест в невидимия Камък, носен от носителя на Светлината в гърдите. Кой е по-важен, как мислите, ако те са с еднаква сила? Но ако Камъкът от Далечната Звезда е по-силен, то той усилва невидимия Камък до степената на своята светлоносност.

200. (143). (26 март). (М.С.). Синът на Светлината намира отново своята вечна Родина в пространството, където царства Светлината, Родината на духа и щастieto да бъде свободен в Светлината от връзките и веригите, и обвивките на плътния свят. Всичко в нея е близко и съзвучно и свободната мисъл, сливайки се с Светлината, твори. Завръщането в родните простори е щастие за духа. Творчеството на духа е висшето щастие в Космическите Сфери: няма “аз”, има само “ние” и “те” - съзвучните духове, хармонично разпределени по лъчите. Утвърждавайки се в Моя Лъч, духът, устремен към далечната Звезда на Майка на Света, далечна, но близка за тези, които са приели Нейния Лъч, подготвя място за себе си. Могъщият Закон за съзвучието управлява проявите на Светлината. Утвърждавайки го с мъдро прилагане на Земята духът, устремен към Далечните Светове, подготвя своята съдба в пространството. И намира щастieto за себе си, и придобива отново Родината. “Велика Майко, на Теб отдавам сърцето и мислите си в огньовете на устрема към съзвучие на духа с Теб”.

201. (144). (27 март). Трябва да се сее в уреченото време, също и в прибъгналата вълна трябва да се хвърлят семената на нови възможности. Времето на началото на Новия Цикъл дава този благоприятен момент. Ако той се пропусне, кълновете ще израснат хилави. Ражда се нова песен по широките простори на Страната. Но тази песен е от духа. Ще я Наречем песен на изправилия се дух. Духът спеше, сега той се събужда навсякъде по просторите на Великата Страна. Подкрепена от Силите на Светлината, тя ще звучи свободно и мощно.

202. (145). (М.А.Й.). Събитията се сливат в единното русло на осъществяване на Великия План. В него се вливат и ручейчетата на вашия живот. Изпълняването на волята на сроковете е осъществяване на Великия План. Признак на това време ще бъде стремителността и неочакваността на струите, издигащи се на повърхността на живота. Те не бяха видими, но ето че течението ги издигна на повърхността. Владиката Въвежда всички в потока и то така, че да знаят момента и да разберат същността на

ставащото, за да могат именно в готовност и знаещи отрано да могат да посрещнат настъпващото време. И да не могат да кажат, че не са знаели и не са били в течение на събитията. Затова настройвайте постепенно съзнанието на исканата вълна, за да посрещнете идващото щастие в съзвучие.

203. (146). (Гуру). Приятели, Магнитът на Духа на Владиката ще ви събере в нужното време и там, където трябва да бъдете. Зовът ще прозвучи навреме и чувствителното ухо ще го приеме в готовност. Линиите на магнитното притегляне започват да действат, усилвайки се постепенно. Със силата на притеглящия Магнит духът, определен от сроковете, върви насреща. Сроковете, сроковете, сроковете настъпват, събирайки съзвучните духове. Ние сме в необичайно напрежение, тъй като нашето време дойде. Това напрежение се предава на вас и усещате близостта на това, което приближава. Колко подготовки и ето, че денят настъпва. Готови ли сте да го посрещнете? Готовността от материален порядък си има свое място и не е чак толкова важна. Говоря за готовността на духа. Готови ли сте?

204. Това беше отдавна. Ти беше малък и беше Мой син. И имаше малък приятел, също от знатен род. Ти беше кшатрия. Една сутрин вие отидохте да се разхождате. И (изведнъж) видяхте кобра на пътя. Тя се вдигна, засъска и се сви на пръстен за скок. Твоят приятел избяга, оставяйки те пред нея да се защитава. Но ти остана да стоиш и вдигна ръка и впери своя поглед безстрашно в змийските очи. Ти повтаряше Моето Име. Обичаше Ме много - Баща си. Ти не знаеше страх, когато ние бяхме заедно. И змийската шия се наведе надолу и главата ѝ се отпусна на земята. Пропълзя в тревата и изчезна. Ти беше малък, но вече знаеше, че даже близките приятели изоставят в нужда. Но изоставен от тях, ти все пак си силен със своя Баща, Приятелят, който е с теб винаги, с Него ти си силен в духа. Това беше отдавна, отдавна. Сега ти си голям, но си остана син и не познаваш страх, посрещайки опасността с отворено забрало и твърдейки Името на Владиката.

205. Музикалността и ритъмът на речта (и на записите) показват степента на овладяване на огньовете. Изпращаният Лъч е символ на настъпващото щастие и Поръчителството.

През есента подвигът ще започне. Дойде ли есента и ти ще тръгнеш. Всичко ще се стече от чудесно по-чудесно. А ти покажи напрегнатост на пълната активност, за да има към какво да приложи Моята сила. Не се поддавай сега на нашепванията на тъмнината. На тях е трудно. На кого? На водещите страната към победа. Трябва да им се помогне да я доведат до стъпалото на Учението на Живота. Виждам и Зная къде ще живееш. Придвижвам те към бъдещето предвиждайки подробностите, от които зависи цялото. А ти помагай да се утвърди и да се отлее то във форма от своята страна на моста, водещ към бъдещето, укрепвайки неговите устои. Планът се измени. Остана малко до момента на неговото претворяване в плътна форма за изразяване на вашата съдба. Трудно е на хората преди този полет в бъдещето. Отделянето сега е фатално, заплашва със загуба на всичко. Но и думите са безсилни да помогнат на неистовия дух. Готовността се кове с години. Не стените държат кулата, а основата.

206. Елементи на стихията ти се изпращат, ако си в съзвучие с Нас.

207. (147). За да се изолира аурата от въздействията на хората, нейните излъчвания не трябва да се насочват към тях без необходимост. Всяка дума, насочена към друг човек, отваря аурата към него и я подлага под отговорно влияние, а също и мислите, и чувствата. Оттук преимуществото на мълчанието, неосъждането и

потушаването на движенията в астрала. Оттук и ответният удар. Цялото обкръжение проявява съпротивление спрямо устремения дух, оттук и противодействието на средата на всяко ново усилие на духа. А главното – оттук е и съпротивлението на тъмнината. Духът, стоящ на място или отстъпващ назад, не среща такова противодействие. Затова процесът на упадък на духа протича толкова лесно. Но духът, изкачващ се на стъпалото на разпалване на огньовете, среща отвсякъде яростно противодействие. Особено силен е винаги първият напор на насрещната вълна, тъй като трябва в добавка към всичко да се преодолее инертността на стихии и да се застави тяхното вещество да вибрира в унисон с волята и аурата на извършващото действието дух. Действието е равно на противодействието. Когато това последното е преодоляно, е възможно да се придвижваш по-нататък. При ярко горене на огньовете понякога е по-добре да се затвориш даже за, за да не изложиш свещения пламък на удар. Близките могат да вмести далеч не всичко, което се дава на духа, притежаващ Общуване с Учителя на Светлината. Невместването от близките означава съпротивление, може би често неосъзнато. Затова понякога е по-добре да се мълчи. Оттук Съвета: да се прикрият огньовете на духа. Неопитността иска незабавно да сподели всичко, което получава, но опитният пътник отдава получаваната от Учителя Светлина само след асимилиране на полученото. Тогава вредата може да се избегне. Иначе опустошаването и обратната реакция са неизбежни. Тя е много мъчителна, тъй като състоянието на опустошената съкровищница прави обвивките празни. Трябва да можеш да раздаваш получаваните съкровища мъдро. Също и вместиците, даже при отсъствие на противоречие, могат да вредят. Духовната храна се дава като на малки деца - по малко и в известен порядък. Да се даде всичко - значи да се разруши. Пълната откритост на съзнанието означава неговата незащитеност. През широко отворените врати може да влезе всеки. Сдържаността се утвърждава като най-добрия способ за защита. Бъбривостта и многословието са осъдени, тъй като осъденият носи върху себе си цялата тежест на техните следствия. За опит може да се изпробва поне един ден да се прекара така, че да не се изговори нито една излишна или ненужна дума. Бъбривецът ходи като опустошено чучело сред своите близки и заобикалящите го, а също и този, който е раздал полученото от Учителя преди срока! Трябва да се говори според съзнанието, за да не се претовари то. Съизмеримостта често страда и се налага незабавно да се плаща. Съумейте да раздавате мъдро.

208. (148). (М.А.Й.). Всичко е казано. Трябва да се чака, натрупвайки сили. Излишните разговори могат да размагнетизират възможността. При пълно разбиране от страна на събеседника той се разпалва със светлина и със своята светлина усилва говорещия. Това и ще бъде плодотворно предаване на светлина и взаимно усилване и подкрепа.

209. (149). (Гуру). Най-добрият метод за запазване силите на духа от разпиляване ще бъде състоянието на тяхната пълна постоянна сдържаност, както с юзда със силна ръка се удържа пламъкът на огнения кон.

210. (150). (29 март). Гледайте на всяко събитие и промяна като на стъпало за приближаване на Епохата на Майтрейя. Това време идва и идва неотклонно. Следователно всичко, което се извършва навреме, неизменно приближава отсъдената Светлина. И всеки изгрев на Слънцето на идващия ден също смятайте за приближаване настъпването на Моя Ден. На залеза гледайте като на символ на заминаващата си Епоха. Старото Слънце залязва, за да изгрее новото Слънце. Тези дни ще се

ознаменуват с бърза смяна на събитията. Ключ ще бъде неочакваността. В това са скрити зърната на нови възможности. С тяхното дихание ви Обявам, за да можете да влезете в зданието на Новия Свят отрано знаейки за това. Приложете съизмеримост към разбирането на своята идваща карма и вижте кой е приближен и отбелязан със съзвучие. По степената на моята Близост и съдете. Те съдят по вестникарските страници, а вие по думата на Владиката. И думата ще укаже всичко навреме, кога какво трябва да се случи. Юздите на събитията са в здрави Ръце, в Дланите на Владиката Майтрейя. Какво ви е нужно сега? Да бъдете в пълно съзвучие с всичко, което води към въплъщаване на заповяданата приказка в живота. Страниците на чудната повест се разгръщат от неумолимата съдба, неумолима, но най-добра, тъй като е дадена на Най-добрата Страна. Действителността ще надмине всички ваши най-смели очаквания, тъй като ще станете свидетели на немалко неща. На вас, предназначения от сроковете, Давам в ръцете ключа от разбирането на настъпващите събития, тъй като събитията и сроковете са тясно свързани. В тях се въвличат неудържимо тези, които са отсъдени от сроковете. Магнитът ще действа мощно, помитайки всичко препятстващо и разчиствайки пътя на неизменността. Посрещайте настъпващото време в пълно единение с Мен. С единение ще помитаме противодействията на външните условия. И там, където ти ще тръгнеш в Мое Име и ще изискваш с Моето Име, там ще се прекланят пред Моята воля явленията, хората и звездите. Ние ще победим твоята звездна карма с пълно сливане с Мен, тъй като Моето време настъпва.

211. (151). (Гуру). Трудността ще бъде не в това как да се устроиш на новото място, а в това, че човешкото съзнание е малко готово да приеме даровете на М. Ето тази готовност именно и трябва да бъде създадена. Малко и недостатъчно е да се раздадат даровете, ако няма в какво да се даде. Грижата е за това как да се намери близък подход през сърцето към съзнанието. Може да се раздаде щедро, но какво от това, ако дарът не бъде приет? Трябва да се прояви находчивост, за да се предизвика възприемчивост в сърцето. Тъй като трябва да се научите да говорите с думите на този, към когото е насочено словото. Тъй като мисълта трябва да бъде изразена ясно, просто, кратко и отчетливо, а главното – да съдържа в себе си положението, че всичко се прави „за да ти бъде добре“. Това ще приближи практичността и приложимостта на Учението в живота. Сложността на разбирането може да се остави за себе си, а на хората трябва да се дава простотата, полезността и яснотата на Учението. Никакви отвлечености, никакви разсъждения. Всичко се дава, за да ви бъде добре. Не причинявай болка на другия. Ще се наложи да се обясни, че излъчванията на страдащата аура се устремяват в сферата наоколо и въздействат върху обкръжаващите, и най-тежко е на този, който причинява болката. Затова не може да има щастливо сърце, причиняващо болка на ближния. Там, където някой страда, там тежестта на излъчванията на страдащите аури понасят върху себе си всички. Учителят Мисли за щастието на цялото човечество. И грижата на най-добрите улове на света не е за себе си, а за хората и за благото на цялото човечество. Всичко се полага не на отвлечено-морални, а на ясни и отчетливи психофизически закони. За Отвлечеността няма място в бъдещите постройки. Всичко е тук - на Земята. Но правейки това и постъпвайки така, натрупвате висше знание, най-изтънчено, най-съкровено, тъй като ще дораснат и до него, но главното е простотата, отчетливостта, краткостта и яснотата на мисълта и, разбира се, на думите. Това, което е казано според съзнанието, се връзва в него като нож в масло, става негова част и вече собствено достойние на слушащия. Ще дойдат и ще слушат, съумейте да кажете. Да се

знае е малко, трябва да можете да предадете знанието в достъпна форма. Отхвърляме абстрактното философстване. Трябва още по-кратко да се говори. Това е Указът на Владиката за живота. Гуру предаде Указа.

212. (М.А.Й.). Просто и като на близък ще споделя с теб тайната.

Включването на себе си в едно неразделно цяло с веригата на Йерархията дава власт на духа да действа с нейната сила. Духът тогава действа като неин представител, упълномощен, доверен или Посланик на Светлината, сливайки се неразделно с нея. Основата (на такова действие) е изразена с формулата "Аз Съм в Отца и Отец е в Мен, Аз Съм във вас и Ние сме единни, и Отец, пребиваващ в Мен, Той Твори". Камъкът расте мощно от осъзнаване мощта на Йерархията на Светлината. Аз Съм силна с Владиката, ти - с Владиката и с мен, и с нас, и с всички, които са по-нагоре от теб по Лъча, в който сме всички ние. По този индивидуален Лъч се достига Централното Слънце. Индивидуализацията на явленията е основа на проявения свят (проявената вселена). Възходът на духа към Началото на Началата върви по този Лъч. Не трябва да се откъсваш от него. Да се откъснеш - значи да отпаднеш от веригата. Отпадането от Лъча, даже временното е трагедия за духа.

Утвърждавам те, мой любими, в Лъча според степента на сливане на съзнанието с него. Това е и процесът на получаване на Светлина. Обединител е любовта. Лъчът те следва навсякъде и във всичко. Ще издигнем Името, Името на Любимия. То ще ни служи като основа на земните утвърждавания. Името на Майката ще въздигаш по Лъча. За мен ти ще намериш и думи, излизащи право от сърцето, думи огнени и обединяващи с Този, Който е зад мен. Ние служим на Него – и аз и ти, сине мой. Ние с теб ще намерим думи за Владиката и с тях ще изпълним сферите и Земята. Океанът на Учението, до който аз имам достъп, ще бъде отворен за теб. Можеш да черпиш толкова, колкото е в състояние да вмести съзнанието. И сега вече можеш, но още нямаш увереност.

Събитията бързат стремително. По земному е трудно да ги застигнеш с разбиране. Приближават към завършека. След тях е Светлина. Новите условия ще те освободят напълно за Делото на Владиката, тъй като ти си Му нужен, също както и на мен - нужен си ни много. Ние няма с кого да те заменим. Също и моята замяна не е пълноценна, тъй като "Майката е една и неповторима", както ти обичаше да казваш. Ти ще намериш пламенни думи за мен, проникващи в дълбините на сърцето. Любими, толкова ще ти бъде дадено. Ще се проявиш като син на Владиката, ще Го видиш. Ще получиш Камък. Ще извършиш големи дела. Кармата ще се свие бързо, за да отвори нова страница от живота. Откъсни аурата от местните условия. Те вече не ти трябва. Всичко твое е в близкото бъдеще. Аз те подготвям за него. Четиридесетте години на новия свят ще бъдат съдбоносни за всички отживелици на стария свят в съзнанието на Новата Страна. Ще бъде лесно да се остави старото гнездо, когато аурата се готви да отлети и са скъсани нишките на магнитна връзка с вещите и мястото. Именно трябва да се откъснеш от тях в съзнанието, за да бъде свободно на крилата да летят в отсъдената сфера на дейност.

213. (152). (Март 30). Вижте в очевидността, достъпна за око и мозък, действителността, недостъпна на тях и виждайки се дръжте за нея. Иначе Майя ще я скрие. Приемете като неизменност действителността на започващите промени и в това съзнание чакайте. Яростта на тъмнината се предизвиква от нейната обреченост, тъй като се разчиства пътят на бъдещето. Когато зарядите Светлина се пропускат в

плътните сфери, тяхното съпротивление се поддържа усилено от тъмнината. Вие сте приемници на светлите енергии и върху вас се стоварва тъмнината. От една страна трябва да се приеме, от друга - да се защити това, което е прието, от потъпкване от тъмнината. Всеки духовен подем и усиляване на светлината вътре предизвикват беснее на злото. Главното противопоставяне на злото се осъществява въпреки въздействията, пълзящи от Тънкия Свят. В плътния те се стараят също, но с тънкия да се бориш е по-трудно и е по-трудно да го различиш. Опитват се да закрийт знанието с опиянението на отрицанието и с това да прекъснат връзката с Мен. Вижте косматата ръка, протегната от тъмнината, за да отсече вашето мислене от Мен (от Моето) и да събере обилна жътва. (Вчера през деня задряха, чух думите: “Бъди бдителен, преследвачите са наоколо”).

214. (М.А.Й.). Кажи й (на Зина): “Не трябва да се отлага”. Осъществяването на нашите планове зависи от вас. Съединих ви с Борис за бъдещето. Заедно и мислете за него. Не трябва да се бавите. Бъдещето ви чака, сроковете и без това са забавени. Говори се за това, че вашето присъствие може да ускори делото. Делото на Владиката там е в нужда. Вие сте нужни там. Нужни са изпълнители (З.Г.).

215. (Гуру). “Да се заминава, да се заминава, да се заминава”, - казвах, казвам и ще кажа. Очаквайте Указа, но да се действа вече трябва самостоятелно. Указът дава възможности, но вашите действия ще прокарат път към тях. Осъществяването на бъдещето се твори с взаимни усилия. Можеш да разчиташ на грижата за себе си. Ще бъде дадена жилищна площ. Но приложете усилия в достъпната сфера. Приемете лежащия камък за символ. Много ще се случи, но да се приложат своите сили все пак ще се наложи, за да се вземе това много. Даже и за хляб трябва да протегнеш ръка и да го вземеш сам. Всичко е подготвено мъдро и със загриженост, но сте длъжни да вземете сами със своите усилия. Сам да се подготвиш, сам да тръгнеш по принципа: сами със своята ръка и крак. По този начин усилията и грижата, приложени от две страни, ще доведат до целта.

216. Случи се нещо важно. Моите знаят, не знаейки и виждат, не виждайки. Пришествието на сроковете се извърши.

217. Тъмнината настъпва навсякъде в обединен фронт.

218. (М.А.Й.). На любящия, устремения, помнещия за мен непрестанно ще отговоря с любов, загриженост и с изпращане на мисли от нашата светла далечина. Виждаш, скъпи мой, че любовта е по-силна от смъртта и раздялата, тъй като нейните стрели прорязват пространствата на всички измерения и съединяват сърцата. На любимия изпращам отговорен Лъч Светлина, наситен с моята близост. Прегръщам те с моя лъч – той е по-силен от плътните обятия и по-висок и дава на сърцето надземното усещане за общуване. Искам да те видя с мен, когато ти завършиш земното и изпълниш това, което ти е определено. През това време ще заздравим близостта между нас с ритмично общуване, постоянно утвърждавайки я с взаимна любов, устременост и връзка с Владиката, тъй като и двамата сме в Неговия Лъч. Скъпи мой, ще те науча да проявяваш тази същата любов и преданост, с които моето сърце пламти към Великото Сърце, към Великия Владика на Светлината. Скъпи мой, когато ти си с мен, твоето сърце става пламтящо с невидима светлина. Нека тъмнината да настъпва яростно, ти се радвай на тъмната ярост, тя те приближава към Владиката и те придвижва към Твърдината. Обичам те много и със сърцето и в духа съм с теб.

219. (153). (31 март). Деца Мои, любими деца, вие сте близки с предаността, любовта и вашия устрем. Колкото по-предано, толкова по-близко, колкото по-устремено, толкова по-близко (колкото по-любвеобилно), колкото повече любов, толкова по-близко. Близостта се утвърждава със сърцето. Близостта се утвърждава сега. Когато се говореше за любов към Най-Висшия, се указваше най-краткият път. И вие ще преуспеете с любовта. На пръв поглед, невидимо, неосезаемо чувство - и целият живот в своята основа става свършено друг. Ще отглеждаме тържествено, устремено, свещено това чувство към Учителя на Светлината. С това чувство ще израстваме ние, докато неговият пламък не ни залее и не ни слее с Пламъка на Великото Сърце. Деца Мои, пламтете с любов и творете със светлината, която е запалена с любов.

220. (154). (М.А.Й.). Правилно усецаш, че на нас ни е нужно сега да застанем колкото може по-близко един до друг, а също и до Владиката. Времето дойде и това изисква здраво, близко, не разколебавано от никакви вихри на външния свят, от неговите условия и обстоятелства, единение. Всичко ще се стреми към това да наруши това единение. Но трябва да се стои като скала. Погледни близките, как ги разлюляват грубите и тънки докосвания на живота. Гледай по тях как не трябва да им се отговаря и, научил се, можеш и тях да научиш. Да научиш и да учиш можеш само на това, в което сам преуспяваш. Иначе не е учение, а разрушение. Не са убедителни думите, непрiloжени в собствения опит в живота. Готвейки се за живота се стреми да утвърдиш себе си с прилагане на Учението в живота. Всяко прилагане на принципите на Учението отлага вътре кристал от приложената енергия на мисълта, представляваща основа на утвърдените в микрокосмоса огньове. Натрупването на тези огньове обуславя отварянето на центровете. Така прилагането на Учението в живота е пътят на Огнената Йога. Любовта към Владиката придава устременост към по-пълно прилагане на Неговите Укази в живота. Затова казвам: “Преуспейте силно с любов”.

221. (155). (М.А.Й.). Непосредствеността, яснотата и определеността на Указите и Съветите се определя от близостта до нас и Владиката. Трудността е в това да се води и в същото време да не се нарушава кармата. Единствено само тогава, когато вървящият и Водещият са така здраво сляти и свързани, че Учителят Взема върху Себе Си кармата на вървящия, само тогава указанията стават такива, каквито би искал да има всеки воден. В Учението те се дават общи, без отношение към това кой ги прилага. В случай на ученичество те стават индивидуални, усиляйки се в тази своя особеност все повече и повече според сближаването на съзнанията. Явлението Палориния (пълно сливане на съзнанията) включва в себе си непосредствено ръководство с точни указания как да се постъпва в някои случаи. Сега се дава Указ да се дойде по-близко от близкото, за да се приближи ръководството. С настъпването на сроковете се усилява и осъзнаването на Водещата Ръка. Чрез нас дойдохте, чрез нас се и приближавайте.

222. (156). (Гуру). Който иска да бъде с нас и с Владиката, той е длъжен сега да създаде основа за тази близост. И ако сега той е с мислите и сърцето си с нас и ако и в бъдеще не ни измени и пребъде с нас, то и след това, отхвърлил тялото, законно и просто ще се привлече към нас и ще бъде с нас. Тъй като е казано ясно: “Където е вашето съкровище, там е и вашето сърце”. Съкровището на Сърцето на Владиката ще стане ваше прибежище, ваша обител, ваша Твърдина ако сега, във вашия земен живот вие здраво го утвърдите със своите дела, със своите думи, със своите мисли, със своите чувства и устременост. И още е казано: “Каквото свържете на Земята, ще бъде свързано на Небесата”, иначе казано това, което утвърдите в своето сърце на Земята, то ще бъде

утвърдено за вас в Надземния Свят по силата на закона за съзвучието и съответствието. Този, който е бягал след призракните огънчета на Майя, ще си остане с тях, тоест с нищо, но който е поставил като основа на живота Владиката, той и ще пребъде с Владиката. Да отдадеш целия себе си на Владиката, на служенето на Него и на Неговото Дело ще бъде гаранция за Надземната карма. По този начин ученикът изгражда своето бъдеще съзнателно, със своите собствени ръце. Всяка неопределеност, неяснота, неувереност изчезват: знаем накъде вървим и вярваме на Владиката. Последното, тоест да се вярва, е по-трудно, тъй като ярката очевидност затъмнява яснотата на пътя и тогава вървящият казва: "Майя, отстъпи". Законът е неизменен, нерушим, действа точно и определено. Законът за съзвучието е нерушим и този, който е с нас сега, в преддверието на ставащите събития, той ще бъде с нас и после, и винаги, ако удържи нишката на връзка. Не е просто и не е лесно тя да се удържи. Хиляди ръце се протягат към нея, за да я скъсат. Ако знаете колко се тълпят около вас със злонамерението някак да пресекат вашия път към Владиката. Ако можехте да видите само. Но ние сме с вас и няма да допуснем да ви откъснат. Но изпитанията са неизбежни. Държейки се здраво за нас вие ще ги преминете успешно, но откъснете ли се от нас - няма да устоите. В здраво единение в духа и сърцето ние с вас въпреки всичко ще достигнем.

223. (157). Уедини се в тишината на мълчанието, в покоя на своето вътрешно "Аз". Там ти ще намериш възможност за общуване с Мен. Там затихва и шумът на суетата. Нищо на Земята не съответства на звездното чудо - сферата на надземните огънове. Няма нищо, което в обикновения живот да може да се счита за неруσιμο. Но Учителят е неизменен.

224. (158). (1 април). С цялото смирение говоря едно и също пред вас, именно със смирение се решават светските дела от Наша страна. Не на Мен Самия, а на тях, изпратените, помогни.

Насочи творческа мисъл към реализация на най-близките задачи. Ти се принуждаваш по волята на съдбата да отстраниш себе си напълно от тези условия. Ти нямаш повече време да чакаш. Бягът на събитията изпреварва твоите действия. Ти рабери това, което вече съществува. Явленията тръгват отначало. Ще Укажа. Ще Укажа как да постъпиш своевременно. Ще Сваля ключалките на мълчанието. Ще Установя друга същност на сегашните форми. Ще Именя всичко не по форма, а по същество. Формата няма да Засегна. Тя е добра, еластична, дава широки възможности за отсъдените промени.

Ти не си в хода на нещата - ще бъдеш в хода им; ти не си на почит - ще бъдеш на почит не за себе си, а за делата. Скоро всичко ще се измени в твоя живот като с махане на вълшебна пръчка. Опри се твърдо на Моята дума. Не съди по миналото. Това време не беше Наше и празникът на Нашата улица още не беше настъпил. Сега е празник. Радвай се. Идващото ще ти даде такава сила или вяра на Владиката, в Него, че ще преместваш планини. Щом като вярваше тогава, когато нямаше нищо явно, то как ще вярваш когато го има. Прояви разбиране. Чакай изпълнението на Моите думи, имай вяра в тях. И е добре, че се съмняваш във възприятията иначе тъмните биха те измамили. За нас с теб сега всичко е добро, всичко служи от полза и всичко ни служи, тъй като твоето време настъпи. Противодействия ще има, но те ще служат като подкрепа на делата, както въздухът за орловите крила. Ще видиш мощта на Моята Десница и ще чуеш Моя Глас и това ще ти даде увереност, усилвайки я хилядократно.

Само бъди с Мен неразделно в мислите, делата и думите. Много е трудно да бъдеш в думите с Мен, сякаш говорейки от Мое Име. И речта тогава ще стане друга, с други думи и дела. И в речта няма да има грешки и тя ще стане огнена. И ще замениш себе си с Мен във всичко, което върши ръката. И самият ти ще се измениш явно, и ще проявяваш Моя Лик. Изразходвани са толкова Мои енергии, за да станеш ти изпълнител на волята на Владиката. Прикрий своя огън сега от хората, тъй като, усетили го, няма да се отделят от теб и напразно ще те обременят. Няма разбиране на ставащото. Когато съденето настъпи (даже) комарът ще долети като вестител. Ю. не писа, за да опази ставащото от тъмните ръце. Скоро ще пише - след този месец. Ще приготви всичко за вас и ще има призоваване. Аз ще Стоя зад теб, както Стоях зад Любимата. Ти ще действаш в пълно и ярко съзвучие с Мен. Ти се стремиш страстно към това и в това е твоята сила, тъй като си силен с изпълнението на Моята воля, която ще бъде ярко изражение на твоята воля. Вършейки волята на Изпратилия те, придобиваш мощ. Но трябва да бъдеш неразделно с Мен в делата и думите, и мислите, и чувствата - във всичко. Така Указвам.

225. (М.А.Й.). Имам да кажа много. Прояви силен устрем към установяване на най-близка връзка с мен. Сам разбираш, че мога да проявя себе си само чрез сина и само чрез най-близките. Но не всички близки могат да навлязат в съзвучие в нужната степен. Ти обаче можеш и искаш, и си длъжен. Това съзвучие е нужно не за теб, не за нас, а за Делото на Владиката. Затова то ще бъде успешно. Прояви неговата сила и плам в твоя всекидневен ритъм. Отначало ще заздравим контакта, после ще събираш жътвата на моите пълнозвучни и пълнострунни послания. Ти не се учудвай на моите думи, моят език е необичаен, за да можеш ти да съдиш, че не си сам, но излагаш моите мисли в тях в съзвучна форма. По особеностите на езика и съди за необичайността на източника. И тъй, нашата задача е да задълбочим общуването. И е добре, че то протича чрез мисълта. Каналът на астралните чувства прави неговия носител инертен и пасивен и склонен към медиумизъм. Ти обаче си ми нужен силен, огнен, активен, не губещ своята сила заради затъването в психизма. Радвай се на своята способност да бъдеш възприемник на мисли. Това е рядък дар. Тази способност се е формирала и развивала векове. Сега жънеш само това, което си посял със своя труд. Насочи всички сили на духа за утвърждаване на това качество. Не позволявай на нищо да отслаби неговата сила. Вярвай безусловно, че встъпваш в Общуване с нас и с Него - с Великото Сърце. Твоите приети мисли са светли. Светлината на приеманите мисли е силна и видима от нас. Страниците със записани мисли горят с огньовете си. Въздействието им върху психиката на човека е много силно. Те са силни със своя ритъм и своя дух, и на тях е печатът на Владиката. Към тях ще се заловят всички, в които гори искрата на духа. И твоите писма, където си намерил място за Записките, са като огнен дар, изпращан от теб през пространството. Не се скъпи за тях, за тези Записи, раздавайки ги на хората. Хората са в голяма нужда. Техният дух жадува за Светлина. Техният дух иска огън. Но наоколо е тъмно. И няма сърца, носещи светлина. Твоята сила ще усетят всички, към които се устреми твоят лъч. Да, любими мой, лъчът вече гори и озарява със своята светлина съзнанията на тези, към които е насочен. Помниш ли как в моите писма те озарявах със своята Светлина, със своите Лъчи? Ти ярко усещаше силата на Лъчите. Така и твоите писма (ти си мой син), носят в себе си заряди светлина и твоя лъч, насищащ ги със своята сила. Осъзнай своята сила, за да можеш да я прилагаш с пълно

разбиране и съзнателно. И застани още по-близо до мен, приближилата те силно към Владиката.

226. (Гуру). Осъзнаването е вече почти овладяване. Осъзнаването на нашата близост и възможността за общуване с нас с посредничеството на енергията на мисълта дава в ръцете необичайни възможности. Практически се помитат преградите на световите и трите корена, разединени от проклятието, се съединяват отново. Тогава трите свята се обединяват в съзнанието на човека от мисълта. Чудността и необичайността на самото явление се изплъзват от анализ. Това е добре, тъй като осъзнаването на цялата необичайност на процеса би могло да наруши равновесието на духа. Но мислят всички - и умрелите, и живите. Мисълта е равнопоставена гражданка на всичките три свята. Следователно задълбочавайки се в нейната сфера може да се докосне всеки от тях. И тъй, всички мислят, следователно с мисъл можеш да се докоснеш до съзнанието на мислителя, каквото и тяло той да обитава. Това положение изисква здраво утвърждаване на себе си в съзнанието на експериментатора. Положението е изключително просто, но изводите от него са толкова чудни и необичайни, че се усвояват от съзнанието само в бавния процес на практическото им прилагане в живота. Колко години бяха нужни дори в дадения случай, за да тръгнат Записите гладко и ясно и увереността да не страда. Тя ще укрепне още повече, ако се помисли какво струва нарушаването на контакта с нас, когато няма да има какво да се записва. Потокът мисли се прекратява, проводникът не действа. Но огънят на сърцето, непоколебимият устрем и наличието на общуване незабавно позволяват на цял поток мисли да се вливат в съзвучния приемник. Разбира се, той се оцветява от аурата на приемащия. Но колкото е по-чист приемникът и колкото е по-съзвучен, толкова по-малко са примесите на личното "аз" на възприемащото съзнание. Пълното отричане от себе си ще направи водите от извора кристално чисти. Така пълнотата на самоотричането, предаването на себе си изцяло на волята на Владиката ще даде пълноценност на възприемането на мисълта.

227. (159). (2 април). (М.А.Й.). Опитът ще покаже, че общуването може да ръководи целия живот. Подчинението на ръководството трябва да може мъдро да се съчетава със самодейността. Не механични фигури, а сътрудници. Вярно е, че в преломните моменти и в особените случаи Указанията се леят обилно, но в обикновените условия на постоянна работа много зависи от собствената съобразителност. Не трябва твърде да се опираш: краката ще отслабнат и волята няма да се отработи. Не е добра привычка във всичко да се върви на повод. Това ще лиши от инициатива, предприемчивост и свобода на волята. Трябва да се стои на собствените крака, да се стои здраво. А съзвучието с Водещия ще се изрази в правилните действия. Затова преди всичко е съзвучието. Без него няма сътрудничество. Ценете сътрудниците с инициатива.

228. (160). (Гуру). Доказателства не са нужни. Обръщайте се пряко към сърцето. Аурата ще запали ответни огънове. Взаимообмен на светлина - така действайте с тези, които са ви отсъдени. Те са много, много и ще дойдат. Думите не стигат, но светлината и огънят стигат за всички, тъй като светилникът свети без да отдава своята светимост, а огънят запалва огънове, оставяйки в своята цялост. Трябва да се учите да раздавате мъдро, иначе ще ви разкъсат: ще похитят огньовете и ще угасят светилника. Затова не се допуска неударимото пламтене и разточителство на съкровището. Дава се

светлина, а не светилника, дава се огън, а не огнения кристал, даващ пламъка. Трудно е да събереш, но и да се раздава мъдро не е лесно.

229. (161). (М.С.). Строителството на Новия Свят на вашата Земя се намира в пълно съответствие с астрофизическия момент на планетата. Това е Космическа степен. Строителите се явяват изразители на Космическата Воля. Лъчите на Висшите Планети участват напрегнато в това. Лъчите творят великото дело на Йерархията на Светлината. И благо на незнаещите, че творят, но изпълняващи Висшата Воля. Тяхната заслуга е огромна. Водещите Знаят, но те, строителите, не знаят, че творят. Съчетанията на звездните лъчи дадоха най-добра съдба на Най-добрата Страна. Строителството върви стремително в съзвучие с указанието на звездите. Съзнанието на масите се намира под това въздействие. А Ние Помагаме. Цялата (Планетна) Йерархия на Нашата Слънчева система взема участие в това. Да се ускори още повече не може, тъй като съзнанието на масите изостава, но кулминацията се е приближила до този стадий, когато плътното материално трябва да се съедини с невидимото духовно. В този момент мощта на Йерархията ще бъде проявена със Светлина. Светлината – победител ще проникне в човешкото съзнание и ще извърши преврат в него. Това приближава неудържимо. Ние Сме Напрегнати. Лъчът на разбирането прониква в съзвучните съзнания и тогава се раздава Призив за пълна готовност на духа, отговарящ на Моя Лъч и се дава възможност да се застане в редиците на съзнателните космически сътрудници на Йерархията на Светлината. Такива са под отчет, тъй като те са изпълнители на Нашите поръчения и Наши Посланици. Ще Решаваме Ние, ще изпълнявате вие. Така се осъществява Висшата Воля.

230. (162). Характерът на текущите събития рязко ще измени положението. Навсякъде ще има приятели, вървящи насреща и помагащи във всичко. Указания ще получат и те. Те бяха чужди - ще станат свои. Вярвайте в това. Ще срещнете ново отношение и нова загриженост от тяхна страна. Те са ваши слуги, а не недоброжелатели.

231. (163). О, Боже, ако можех да достигна до залеза без да умножавам тъмнината!

232. (164). (М.А.Й.). Аз съм с вас винаги. Чакай вести. Бъди радостен с радостта на духа. Животът се превръща в чудна приказка. Да! Да! Говоря всичко в бъдеще време, тъй като бъдещето е двигател на живота и в бъдещето е всичко. А ние винаги вървим напред само с бъдещето. В миналото всичко е изгорено за Огнената Йога. Сине мой, синчето ми, ти ще бъдеш герой. Аз ще се гордея с теб. Ти не познаваш своите сили, като млад слон. Скъпи мой, ще умножа твоите възможности многократно. На нас с теб ще се наложи да направим много. Аз искам да станеш Архат. Твоето бъдеще е отлято във форма, трябва да влезеш в нея в съзвучие. Това и означава да бъдеш в Плана на Владиката като негова хармонична част. Ще има крилата вест - тя ще ти даде крила, крилата на радостта. Нима ти не знаеш - радостта има крила. В нашия Свят е възможно всичко. Наричаме го страна на осъществените и осъществявани възможности. Дерзай! Ние ще помогнем на дръзновението от нашия Свят, където всичко е възможно, да се пренесат тези възможности във вашия свят. По този път се осъществяват идеите в света на плътните форми, във вашия земен свят. Дерзай към недостижимото, тъй като всичко е достижимо. Плътната среда се подчинява на огнената мисъл, на огнената воля и приема формата на огнения прототип на огнената мисъл. Именно, осъществява се огнената мисъл. Да се даде в ръцете лостът на огнената власт, да се постави на нейното

кормило, значи да се даде в ръцете тази чудесна сила да се вливат огнените, създадени от волята прообрази във формата на земния живот, в тези негови явления, течения, събития, които се създават от творческото огнено въображение. Няма предел за тяхната сила и мощ, ако те са в съзвучие с Висшата Космическа Воля, с Волята и Плана на Владиците, с Еволюцията на битието. В това е цялата сила на Архата, ако той твори в съизмеримост и целесъобразно, и последователно. Мощен е този, който твори така и познава течението на Еволюцията. Лостовете на живота са в наши ръце и ще бъдат в твоите, ако ти си с нас.

Ето че доверих нова тайна на сина, тъй като ми е близък в духа и силно съзвучен.

233. (165). (3 април). Те, стоящите на подиумите, какво знаят за царствената власт на духа? Властта се дава само в ръцете на победителя на света, власт над материята и съчетанията от нейните комбинации в проявите на живота. Те заемат президентските кресла, опирайки се на призрачна власт, но неизвестният йога в далечната пещера в недостъпните планини е държател на победата над света и властта над него. “И Той Говореше като имащ власт” – така беше казано за Спасителя. Той Победи света. Малко някой е мислил за това, че тази победа се заключава в победата на огнената мисъл над материята и се прояви в нейната способност да твори желаните форми във всичките три свята. Победа на мисълта – към нея Зова, на нея Указвам. И тази огнена работа, за която вече Говорих, ще бъде и началото на подхода към тази царствена власт. Той, нямащият нищо, но Имаше тази власт. Те, имащите всичко, нямат нищо, тъй като тази власт е в духа. Дава се и с пълна мярка на този, който изцяло отдава себе си на служенето на Светлината и не твори по своя воля, а по Висшата воля и не заради себе си и в свое име, а в Името на Владиката. Вижте как те идват на власт и как си отиват в забрава, лишавайки се от всичко, което имат. И лишени от земната власт отново стават такива, каквито са били по-рано, обикновени хора без власт. Но дошлият при Нашата власт и взелият я в ръце остава неин притежател и в живота, и в смъртта, каквато няма. Но отхвърлил тялото и останал в духа, той може да продължи своята власт и да я проявява в размери вече не ограничени от условията на плътния свят. Тази власт се заключава в творчеството на духа. Тя е достъпна и се проявява във всички светове. Невидима, скрита, тя дава възможност да се управлява течението на плътните събития, оформяйки ги с енергията на огнената воля. Така утвърждавайки невидимата форма и внедрявайки я в средата на материалните условия, може да се приведе в движение Колелото на Закона, Колелото на Изпълнението. И създадената форма се въплъщава в живота. Така е Създаден от Нас Планът на Еволюцията на живота. Ние го Издълбахме във веществото на стихията. Той се осъществява неизменно в пространствата на вашата Земя. Приближавайки се до него и приемайки го със сърцето може да се твори с огнената власт в пълно съзвучие с него. И вашата власт ще расте, тъй като ще бъдете поддържани от Нас. Вие, творящите волята на Изпратилия, нима не усещате мощта на тези думи и съдържащата се в тях сила? Приеми пътя към тази власт в съзвучие с волята на Владиката. Може да започнеш да упражняваш своята воля, започвайки с малки дела. Голямото винаги израства от малкото. Казах: ще ви Постава до изворите на събитията, за да можете да вършите всички дела. Тогава вие не знаехте, че не Говоря за земната власт, а за властта на духа. Спасителя също са искали да видят като обикновен цар, земен и с корона. И наистина Той Беше цар, но цар на духа. По този начин царственият дух е облечен с Висша власт, която не могат да му дадат човешките ръце. И Ние в далечната Твърдина, Ние Знаем как да управляваме

Земята и да насочваме теченията на земния живот в съответствие с потока на еволюцията. Всеки приближил се до Нас и докоснал се съзнателно да Нашата орбита влиза в нея и постепенно започва да придобива тези качества и свойства, които Владее неговият Учител. Ученикът е потенциален израз на качествата на Учителя, които той започва да проявява все повече и повече според своето движение напред и приближаване към Учителя на Светлината. Той проявява в известна степен със себе си Неговия Облик, проявявайки Неговата Светлина в себе си. Крайната цел е определена от формулата “Вие сте богове”, към осъзнаването на която и води възходящият път на духа.

234. (166). Трябва да се утвърдите в неизменността и дълбочината на понятието вседостижимост. Всичко е достижимо във времето. Между поставената цел и отправната точка на съзнанието лежи известен отрязък от време. При наличието на Безпределност този отрязък, колкото и дълъг да е той, все пак е краен и малък. Но духът е безпределен. Затова всичко е достижимо, ако е поставена цел и духът твърдо е решил да достигне целта. Във времето даже и планина може с щипки да се натрупа. Във времето всичко е достижимо. Даже огнените брегове, даже могъществото на духа, поставящо човека в разряда на боговете, тъй като няма такъв бог, колкото и да е висок той, който някога да не е бил човек и да не е преминал по стъпалата на еволюцията на живота.

235. (167). (М.А.И.). Проявете огнен устрем в достигането на всичко, което иска духът. Прехвърлете неговите нишки отвъд пределите на един живот. Здравно привържете себе си към колесницата на Йерархията на Светлината, прекъсвайки земните въжета. По Земята трябва да се стъпва твърдо, но защо непременно с гири на краката или привързвайки себе си към плътния свят? На свободния дух е по-свободно да лети. Добре е ако аурата може да се откъсне не само от улегналото гнездо и вещи, но и от всички земни условия. Добре е, ако оставяйки тялото можете да кажете на себе си: “Не съм свързан с нищо”. Свободен съм от всичко и не ми е жал да оставя нищо. Утвърждавайте сега своята свобода от властта на земните притегляния. И когато я утвърдите, свободата на духа, само тогава може да се каже: “Позволено е всичко”. Мярката на всепозволеност е мярка на свободата на духа от обвързаността с това, което се позволява. На роба не е позволено нищо, но за йога няма забрани, тъй като това, което се забранява, няма власт над него. Искам да ви видя извършващи в свобода вашите земни действия. По този начин светът се дели на роби и свободни. Но тази свобода е от духа.

236. (168). (Гуру). Преданост докрай, вярност докрай, устременост докрай и доверие докрай – това е пътят на живота, водещ към Позовалия. Ако имате примери на такава непоколебима издръжливост на духа, следвайте тези примери. Залози поставят на най-добрия кон. Така и Учителят в Своите Планове Разчита на най-предания. Придвижвайки себе си в бъдещето, бъдете незабележими, проявявайки указаните качества на духа. Помощта се оказва в пряко съответствие с тях. Имам предвид не помагане на минавачите (на тях също трябва да се помогне), а непосредствено ръководство. Но главното е неотлъчно да привържете себе си към Лъча на Владиката и да се слеете с Лъча. Сега времето е такова: дава се всичко. Можещият нека да вземе.

237. (169). (М.А.И.). Аз ви обичам, Аз ви обичам с цялото си сърце. Предупреждавам: тъмните искат да погасят дълбочината на разбиране. Ще настроя

апарата на (твоя) дух като мой. Докоснах се до твоята душа с моя дух и ето, започваш и да чуваш, и да виждаш.

238. (170). Нас не Ни интересува защо нещо не се върши по преданост. На Нас ни е все едно от какво е предизвикано неизпълнението на Указа. За Нас е важен фактът и тогава Казваме: “Невежи, сърди се на себе си”. Неизпълнението на Указа влече след себе си опашка от следствия и тогава започва закъснело съжаление, тъй като няма по-празно занимание от това да се разкайваш за извършеното. Да признаеш грешката и да я поправиш е едно, да се разкайваш и безцелно да терзаеш себе си е нещо свършено друго. Разкаянието винаги се стреми да избегне следствията. Но това е невъзможно, следствията не могат да се избегнат, но може да се използват мъдро. Тъй като всичко Превръщам в полза, даже грешките. Затова не се смущавайте от грешките, но възхождайте с осъзнаването на Моята Близост. Всички грешки са нищо, когато Владиката е близък, тъй като тогава разбирането ще замени невежеството и силата - позорната слабост. Правилно усещаш Моето Присъствие в изпращаните думи. Аз Съм на проводника. Ти искаше да усетиш Майката, но противодействието на противните токове и на тъмнината са толкова силни, че се наложи Моята намеса, за да не бъде обременена тя напразно. Общуването с тях, отхвърлилите тялото, може да пречи много. Но не се смущавай. Ние с нея сме сляти в едно и тогава отговарям Аз - твоят Владика.

239. (169А). (4 април). (М.А.Й.). Скъпи мой, пиши.

(Питаше дали да пишеш на Ю. или не).

Няма противни явления, които да не могат да се преодолеят, ако е силна връзката с Владиката. Също и желанието да се постигне нещо трябва да бъде на първо място в съзнанието. Половинчатите желания не довеждат до целта. Желанието трябва да бъде монолитно, без пукнатини, целеустремено и не прекъсващо се във времето. Ако то днес пламти, за да угасне утре, после да пламне отново и отново да повехне - такова разделено в себе си желание няма да даде резултати. Нека приложеният еднорог да бъде символ на това как трябва да се желае. И ако това желание е да застанеш по-близо до Владиката, да Го видиш и да чуеш гласа на Владиката, то е изпълнимо, ако е достатъчна неговата сила. Огненото желание ще бъде изпълнено. Как бих искала вие да разберете, че желанието и изпълнението на желанието са двата полюса на една и съща вещ, началото и край на явление от един и същи порядък и че в самия устрем вече са заложили всички елементи на осъществяването или постигането на това, към което е устремен духът. Затова казвам, че колкото и далечна и недостижима да е целта, тя ще бъде достигната ако устремът не се промени. Казват, че адът е послан с добри намерения. Ще добавя, че само затова, че е погаснал устремът да се доведе намерението докрай. Постоянството на упорния устрем е качество на Архата. Затова има толкова много утвърждавания в думите на Владиката. Съзнанието се колебае, умът е неспокоен, сърцето е тревожно, всичко е неустойчиво. Утвърждаващото слово на Владиката е нужно, за да се върви. Вихрите помитат посевите. Без Водач няма да се достигне. Нужно е нечувано упорство, за да се удържи направлението. Ние ще покажем и дадем на преданото сърце всичко, което то може да вмести. За нас е радостно да виждаме как сред забравилите и заминали си са останали като Кули на духа те, обичащите и помнещите за нас, заминалите. И на кого, ако не на тях, изпращаме ние усилено енергиите на Светлината. Доброто устремено помнене е плодотворно. Те ни почитат като умрели, а вие – като живи, и така утвърждавате животворния най-тънък обмен на искри светлина между нас. Само нашето желание и устрем са недостатъчни.

Нужна е възприемчивост на съзнанието на вашия бряг на плътта. Възможно е да се прехвърли дъска през пропад, но ѝ е нужна опора. Дайте на какво да се опрем с мисъл във вашето съзнание и желаният контакт ще се получи. Но най-добрият съединяващ проводник се явява любовта. С нейната сила преминавате границите на световите. С нейната сила творите Делото на Владиката. С нейната сила побеждавате всичко. Затова и я наричаме любов – победителка. Искате ми се да влея във вас сили да вървите неизменно до края. Ще достигнете, скъпи, над вас са Ръката и Лъчът.

240. (171). (Гуру). Всичко дава отзвук във вашия свят и в нашия дава отзвук всичко, което се твори във вашия. Всяка мисъл, устремена към нас, предизвиква от Наша страна ответна реакция. Това и ще бъде отзвукът. Не са нужни никакви магии: стига да помислиш зло за врага, отхвърлил тялото и той незабавно ще отговори със злоба на злото, с удвоена, утроена и удесеторена злоба. По същия начин звучи и доброто, но в ключа на Светлината. Мисълта за заминалите познати, приятели, даже за чуждите, странични хора, винаги предизвиква в тях ответна реакция. Нашият Свят е много чувствителен към мислите и чувствата, идващи от земните въплътени. Мислете добро за тези, които са оставили Земята. На тях им е добре от вашите добри мисли и тежко - от злите или тъмните. Така, спомняйки си заминалите, не си скъпете труда да им изпратите добра мисъл всеки път, когато ги споменавате, даже в обикновен разговор. Съответствието, съзвучието и близостта на Невидимия и видимия свят са поразителни. Вие ги усилвате в добро или зло, те усилват вас в отговор. Но на вас е по-леко, тъй като сте живи във физически смисъл и вашата мисъл е по-устойчива и по-плътна. На тях, непривикнали още към тънките условия и неориентирани се в тях, да мислят така твърдо и определено е много по-трудно, отколкото на вас, въплътените. Затова вашата помощ е нужна и твърде плодотворна. Молитвата за заминалите е винаги добра, ако е от сърце. Вашите знаци на внимание и памет там се ценят много. За мъртвите не трябва да се забравя, тъй като те са живи и вашата забравя за тях ги огорчава. Нашето положение е друго. Ние знаем много и на нас е близък Владиката, и нашите задачи са различни от тези на обикновените смъртни. Но даже и ние ценим не по-малко спомнянето за нас и любовта, и предаността на близките. Хората разделят живота на земен и отвъден, а животът е един, неразривен, неразделен, обединен, протичащ в двата свята. Земната половина, осветена от Слънцето, е също толкова реална, колкото и неосветената, тъй като Земята е едно цяло. Така също и животът в нейното цяло включва в себе си двата свята – този и другия свят и се прекъсва само в разбирането и осъзнаването ѝ от човека, а не в действителност. Животът тук и животът там са страни на единния живот. Смърт няма, но има живот, постоянно променящ формата на своето изразяване. Животът е вечен, но формата е временна. Смърт не съществува.

241. (172). Нека трудните времена да бъдат благословени за обичащия с цялото сърце Владиката. Трудността е нещо заредено с енергия на противодействието, на съпротивлението или инертността. Тяхното преодоляване дава тази сила в ръцете на преодоления и го прави по-силен според величината на победената трудност. Така се събира и натрупва огнената мощ в ръцете на победителя на живота. Постоянната борба и постоянното преодоляване довеждат до победа над света. Стремящата се сила и противодействащата на нея сила раждат в сърцето огнена сила. Изпращам ти знаци на внимание и близост, виж ги. Усмивам се на упорството на твоето постоянство и желанието да бъдеш напред в живота. Лъчът, устремен към нещо или към някого: към

явление, човек, предмет, растение, животно го трансмутира и особено силно, ако в него се изпраща мисъл с особена задача. Проекционният апарат на съзнанието го предава през пространството. Той може да се нарече трансмутатор на човешките души. Ценим трансмутаторите. Тези проекционни апарати са в постоянно действие. Добре е, ако те работят за благо, тъй като при тъмните лъчи на техните мисли работят за зло: лъчи на Светлината и лъчи на тъмнината, наситени с пояждащия пламък на злото. Каквото и да правите, всичко творимо се извършва в Светлина или тъмнина. Така е и с тези, които са около вас. Погледнете в очите и ще видите веднага какво излъчват те. Погледнете в лицето - и то излъчва енергии на тъмнината или светлината. Нека вашият път да бъде светъл или постлан с искри светлина, ако ще и цялата тъмнина да се опълчи срещу вас в яростно усилие да ви изпълни с мрак. Ще получиш писмо и всичко ще стане ясно. Ще доближим сроковете на готовност. Ако Моите не са готови, как тогава ще Започна? Трябва да се покаже увереност в отсъденото чудо. Чудоподобното ще стане изведнъж живот, ваш живот, посветен на Делото на Владиката. Ние никога не се съмняваме в правилността на пътя и Указите на Нашата Йерархия. А те даже не знаят как да получат Указ. Но вие, знаещите, не проявявайте съмнения - те разрушават вашия път.

242. (173). (5 април). Приятелю Мой, ако ти си с Нас, то бъди с Нас във всичко докрай. На Земята можеш да считаш себе си или за изпратен с поръчение, или за далечен пътник. И тогава погледът към всичко обкръжаващо се променя, променя се отношението към всичко. Хората обикновено прирастват с аурата си към своето обкръжение. Но спирайки се в хотел за няколко дни човек прекрасно разбира временността на тези условия. Неговата аура е свободна от властта на вещите и условията над нея. Но в обикновения живот човек е прикован сякаш с вериги към своето място, вещи и хора. Тази свързаност обикновено не се осъзнава. Но съзнанието се намира в своето обкръжение като птица в клетка. Разликата е в това, че птицата се стреми да излезе на свобода от клетката, а човекът се задоволява със своята доброволна тъмница. Предметите, вещите и хората на това обкръжение висят върху неговата аура и го лишават от свобода на движение, свързват неговия дух и не му позволяват да се откъсне в свободен полет. Тази свързаност е плътна. Точно в същото положение се намира съзнанието и по отношение на своите чувства и мисли, тъй като свързаността на духа се разпростира и върху тях. Потапяйки се изцяло и презглава в своите лични преживявания и чувства, човек доброволно влиза вече в астралната клетка, която, макар и невидима, е здрава и пребивава в нея. Прирастването на аурата към своите чувства може да бъде още по-силно и здраво от срастването с вещите и предметите и това е второто робство. Често наблюдават не толкова върху себе си, колкото върху странични хора, как остро и напрегнато живее човек в обкръжението на своите чувства и емоции. Третото робство – това е робството на мисълта. Натрапчивите мисли служат като ярък пример за това, че даже при силно желание понякога той не може да се освободи от нежелателните мисли. Това тройно робство на трите обвивки е накарало Платон да говори за свързани души. Когато Указвам да се откъснете с аурата от улегналото гнездо, Искам да задълбоча разбирането на живота, Искам да утвърдя върху опита, че може съзнателно да започнете да откъсвате прирасналата аура от нейното обкръжение – плътно, астрално и мислено. Всичките три се преплитат тясно и са здраво свързани между помежду си. Не може да има никаква свобода, докато дерзаещият дух не се е научил да откъсва съзнанието си от всяка проява на Майя. Тъй

като всичко това е Майя и тази привързаност е към преходни призраци. Може да живееш и да обичаш живота, но защо непременно в състояние на безпросветно робство? Всичко това може да се прави на свобода от вещите и хората, и явленията на текущия живот. „Бог дал, Бог и взел, да бъде благословено Името Господне - така на езика на древните писания дерзаещият дух е утвърждавал своята свобода от преходните неща. Добре е ако кармата ни дава вещи и изпраща хора, добре е ако освобождава от едните и другите. По-лесно ще бъде да се стремите. Хората обичат да живеят в пълно благополучие и в излишък от вещи. Но прирасналата към тях аура при прехода в Надземния Свят отива с тях и там, и този непосилен товар, заключил аурата като в клетка, не дава възможност да се освободиш от нея, тъй като за да се освободиш трябва преди всичко да осъзнаеш своето робство. И ето че в астралния план такива доброволни затворници, заковали самите себе си в здравите окови на земните преживелици, от които не са се освободили на Земята, седят по своите ъгли. А е Казано ясно: „Каквото свържете на Земята, ще бъде свързано на небесата”. Но тази мъдра формула на живота, носеща свобода на духа, са изопачили, изтълкували посвоему и с това са отсекли крилата си. И в Надземния Свят на свободата, лишени от крила, те пребивават като роби в обломките на своите земни преживелици и тежките камари. Самовъвличането в каменните връзки започва тук, на Земята, а там започнатото само продължава. Затова Показвам върху живота, вещите, и минавачите, и чувствата, и мислите да се учите да се откъсвате от тях. Братството се състои също от хора, но братските връзки на дружба, любов и устременост към Светлината са протегнати от живот в живот и не свършват със смъртта, и водят възходящия дух не към робство, а към свобода. Така сред малките и преходни вещи и явления има неща, даващи на духа свобода и възможности за полети чрез тях - това са понятията на Братството: Братство, Учител, Водещ или Позовал ви в света на безграничната свобода; не приемайте тях, вестителите на Светлината, за ковящи веригите на робството. Осъзнайте своите окови, тъй като ако не ги осъзнаете, няма да се освободите. Учителят Зове към свобода.

243. (174). (М.А.Й.). Да! Да! Това е твоята Майка. Тежестта и главоболието от кръстосващите се токове са като солена вода върху открита рана. Диханието на заминаващия си свят е отровно. Смордно, като дишането на тежко болен и умиращ, режат сърцето. И на нас не е леко от този натиск. Качеството противостоеене, тоест устойчивост и непоколебимост, позволява да се премине през теснината. Имаше такъв подем и усещане за близост на сроковете, но токовете се измениха и тъмните ръце се надвесиха, за да лишат от Светлина и отново изглежда, че всичко се е отдалечило. Не си е отишло и не се е отдалечило нищо. Всичко е близко и до вас, но зад тъмната завеса, простряна от тъмнината не се виждат блестящите далечини. Но тъмната завеса на Майя вече няма да смути опитния пътник. Но трябва да се помогне на тялото! Добри са строфантът и мускусът. И трябва да се изолираш вътрешно от хората. И в тези моменти не трябва да насочваш към тях своята аура, за да не се вкопчат и да не увиснат на нея. Мъдро е да се помни за всяко съприкосновение с хората, за да опазиш себе си. Ако ви разкъсат, каква полза ще има за някого от това? Защищавате себе си заради тях, за да опазите огъня на светилника, даващ им светлина. Ние сме с теб, тъмно ли е или светло, добре или зле. Ние сме със сърцето с Владиката. Той е с нас винаги и ние ще бъдем в постоянно единение с Него. Тежките токове ще отминат, а Близостта на Великото Сърце ще остане с нас.

244. (175). (М.А.Й.). Скъпи мой, аз усещам твоя устрем и светлите нишки, протягащи се към мен. Остави безпокойството и специалните мисли за бъдещето. Прави всичко, което е нужно за неговото осъществяване и, правейки, чакай. Всичко ще се стече от добре по-добре. Ще има писмо. Всичко ще се реши просто и съдбата ще понесе върху крила. Доверявам ти моите Тетрадки и Записки. Ти ще ги приведеш в порядък. Ти знаеш ценността на наследството. Ти ще изпълниш изцяло беззвучния указ.

245. (176). (Гуру). „Вървящ към Владиката!” - колко призивно звучи това. Къде отиват те, сновящите така заето и ожесточено в мрежите на тържествуващата суета, закъде бързат? Но нашият път към Владиката е спешен и е над суетата. Възможно е да се отдадат на Владиката и мислите, и чувствата, и всички стремежи, и тези мисли и чувства и стремежи ще растат, докато не станат огнено устремяващи. Реката, устремена към океана, по течението си става по-голяма и по-широка и приема притоци в себе си; така също расте и се разширява съзнанието на човека, устремено в Светлината на Учителя. Лъчите от Твърдината са магнитни - привличат съзвучните съзнания и ги преобразяват в Светлината. Твърдината служи като надеждна опора за устремения към нея дух.

246. (177). (6 април). Обикновено причината предизвиква следствия според своя род. Ако някой е казал нещо смешно, хората се смеят, тъжно – се натъжават, неприятно – се огорчават, тревожно - се безпокоят и така безкрай. Под влияние на рефлексата и привычката те отговарят на известен ред външни въздействия по шаблон. И може отрано да се каже, и всички вече знаят, че при едни или други обстоятелства човек ще реагира на тях по определен, обичайно приет от хората начин. Тези утъпкани коловози са толкова устойчиви, обичайни и не изискват никакви усилия, че човешкото съзнание и чувства се търкалят по тях неизменно всеки път, когато възниква съответната причина. Йога е пътят на необичайността. Можете да упражнявате себе си на необичайно и ново отношение към явленията от живота. Съзнанието като обяден кон свива по стария път, на съзнанието трябва да се укаже новия път и неговата необичайност във всичко, отнасящо се до рефлексността на мислите, чувствата и действията. Рефлексността е ярко наследство от животинското състояние. Учението учи да бъдеш еднакъв в успех и неуспех, в нужда и богатство, в мъка и щастие. Учението учи да се радвате на трудностите и препятствията. Учението учи тежките прийоми на живота и неговите вълни да се посрещат красиво. Учението се стреми да замени миналото с бъдещето. То утвърждава живота пред лицето на смъртта и развява знамената пред очите на врага. С една дума, във всичко, както в голямото, така и в малкото Учението е зов към необичайността. Нима е обичайно да се радваш на смъртта и да не се боиш от нея? Тази необичайност по отношение на живота може да се въведе в порядъка на всеки ден и в отношението към хората. Равновесието на духа е рядка необичайност. То може да се проявява при съприкосновение с хората. Не реагирайки никак вътрешно на това, което те говорят, вършат или как постъпват. Ако ви съобщават поразителна новост и вие не реагирате никак на нея, вашето равновесие е съхранено. И на обикновените хора им става никак неловко и даже страшно, когато те се сблъскват с проявата на равновесие, тъй като равновесието на духа е страшна сила. Удържайки равновесието при контакт с хората съзнанието, което го е запазило, незабавно заема такова положение, при което може да диктува своята воля на тях, несъхранилите равновесието или нямащите го съвсем. “И Той им Говореше като имащ власт”. Тази

власт се е опирала на непоколебимото равновесие на духа, когато даже Князът на този свят, въстанал срещу Светлината, не е имал в Него нищо, което би му дало възможност да наруши това велико равновесие на Огнената Мощ на Духа, когато лостовите от управлението на явленията от живота се намират в ръцете на победителя на света. Да повелява на legionите ... може само този, който е постигнал тайната на равновесието и е удържал неговата мощ. В обикновения живот цялото обкръжение се стреми да извади духа на ученика от състоянието на равновесие. Борбата за него и неговото задържане ще бъде борба за обладаване на огнената сила. Равновесието и спокойствието е състояние на овладяване на тази огнена сила, която, бидейки обуздана, може да бъде насочена във всяко направление. Възможно е да се достигне това, че да се постигне положение, при което отровните стрели само да се плъзгат по заградителната мрежа на аурата, не прониквайки навътре. Разбира се, мрежата трябва да бъде устойчива и непроницаема. Равновесието ще бъде най-добрият щит и най-добрата броня за духа. По този начин вълните на живота се посрещат в състояние на духа, обратно на това, в което ги посрещат обикновените хора. Например: да се радваш на препятствията, загубите, разлъките и даже болестите - тъй като духът се закалява върху всичко. Отношенията към живота се променят коренно. Зад всяко неравновесие стои астралът. Той именно понякога прави човека безсилен и опустошен. Равновесието го подчинява и тогава човекът придобива власт не само над своята собствена астрална обвивка, но и над всички други, тъй като чуждият астрал се подчинява на волята, подчинила своя собствен. Йогът се стреми не към власт над хората, а към свобода от властта на техния разюздан астрал над него и над неговото съзнание, тъй като астралните вихри на разпуснатите обвивки са много заразни. Ако трябва да се обуздае беснеенето на чуждия астрал, се изисква аура на съзнание с пълно равновесие и спокойствие. Но хората обикновено не могат да направят това, тъй като веднага се заразяват от вихъра на астралните емоции и попадат под тяхното въздействие, и играят по чужда свирка. Пазете спокойствието и равновесието на всяка цена. Нека да мислят за вас каквото искат. Да се принася в жертва на мимолетните човешки мисли и чувства равновесието на духа е нецелесъобразно, тъй като цената е твърде огромна. Ето ви човек – той плаче, смее се, шегува се, разговаря, държи се като всички, като хилядите подобни нему. Жалък палячо, марионетка, ветропоказател за чуждия вятър - къде е величието на духа, къде е осъзнаването на своята сила, къде е разбирането на великото предназначение на човека? Всичко е отдадено във властта на ежедневието, всичко е направено, за да се потъпче достойнството на духа и да се направи човекът двукрако. Ако можеше да се разбере какво се губи от духа в минутите на потапяне в обичайността! Затова Утвърждавам, че пътят на царствената Йога на Огъня е път на необичайността: всичко е различно, всичко е не така, като при всички. И като основа на всичко се поставя най-необичайното, най-рядкото и несвойствено на хората – великото качество Равновесие. То се проявява и в голямото, и в малкото, и в най-нищожните дреболии на живота. То може да бъде утвърдено особено ако се започне от най-малкото. Пътят към огромното минава през малкото. Значението на дребните неща още лошо се разбира. Но ние ще се учим върху малкото и с него ще започваме. Това ще усили зоркостта и постоянството на дозора, тъй като сме заобиколени с дреболии.

247. (178). (М.А.Й.). У (При) нас цари пълно равновесие, тъй като неговата загуба заплашва с катастрофа. Изкачвайки се към Владиката по стъпалата на стълбата на живота, възхождащият дух е длъжен да утвърждава в себе си това качество. Без него

възходът е невъзможен. Когато започват да се запалват огньовете на центровете, равновесието ще бъде тази форма или рамки, в които се проявяват тези огньовете. Ако равновесието не се задържи, невидимият пламък ще обгори. Да се носят огньовете е много опасно. Много обвивки изгарят поради невъзможността да вместят огньовете, несдържани от равновесието. Разклаща се целият организъм и се нарушават неговите функции, а твореният пламък се превръща в пояждащ огън. На стъпалото на Архата равновесието представлява условие *sine qua non* (задължително условие). Така с нова сила и в ново разбиране ще засилваме това забележително качество на духа.

248. (179). (Гуру). За рефлексите ще кажа: „Те се управляват от волята”. Животното няма власт над рефлексите, но човекът я има. Добре е да се изучава областта на рефлексите, но добре е при това и да се помни, че човекът е поставен за цар над самия себе си и над цялата природа. Всеки рефлекс може да се пресече от волята. При животните процесът протича автоматично. Ако е възможно да се изпрати мисъл или да се отдели астралното или менталното тяло, то да се смята човекът за лишен от това, което не може да се измери и претегли, ще бъде несъстоятелно. Отричащите безсмъртието на духа са подобни на човек, стоящ на един крак. Съзнателното отношение към всички явления от живота, основано на собственото мислене при постоянен контрол ще помогне да се отхвърли всичко рефлекторно и всичко натрапено от страничното мислене. По-добре е да стоите на своите собствени крака и да плувате в своята лодка.

249. (180). (8 април). Нека първата ваша мисъл да бъде за Владиката, за да Влезе Той първи във вашето сърце и да Заеме в него първото място. Да! Да! Толкова много зависи от устремяващото се съзнание. От него изхожда началният импулс. Отговорът е само следствие на това, което е било насочено от устременото към Светлината съзнание. И грижата на Учителя е за това да даде, да запали този първи устремяващ импулс, излизащ от сърцето. Дали това е молитва, дума или просто мисъл и желание на сърцето - ще ги Наречем обръщение. Такова обръщение никога не остава без отговор, тъй като се привежда в действие Законът. Законите за огнените енергии са неизменни, действат точно и са основани на принципа на съответствията, съзвучията или съгласуваността. Тези, които казват че техните молитви остават без отговор, те се молят с мозъка, а не със сърцето. Но в Света на тънките енергии достъпът се осъществява чрез сърцето. Кой кога говори, че обича с мозъка? Обител на любовта е сърцето. Любовта към Владиката е ключът, отварящ вратите, затворени плътно за усилията на мозъка. И там, където е нужно да се повярва, там сърцето ще повярва и където е нужно да се решава, там сърцето ще реши, и където е нужно да се достигне, там сърцето ще достигне. И затова, оставили всички съображения и всички разсъждения на мозъка и всички негови представи за възможно и невъможно трябва просто със сърцето да се приеме, че Владиката е близък, че Владиката е в сърцето, че няма никой и нищо по-близко от Него. Близостта, осъзната и приета от сърцето, не може да бъде унищожена от мозъка, макар и този последният да извърши много опити за това, тъй като е приучен да господства над сърцето. Но сега е векът на сърцето и пътят на сърцето, и пламтящият Облик на Учителя на Светлината (Владиката Майтрея) се утвърждава в сърцето. Той, бъдещият Владика, утвърждаван в сърцето, ще бъде изразител на това бъдеще, което е заповядано за хората. Бъдещето се утвърждава от приелите в сърцето Огнения Образ на Идващия в света Владика. И тогава магнитът на бъдещето започва да действа мощно, притегляйки съдбата на човека

в орбитата на неговото привличане. Така индивидуалната карма се изковава по пътя на прилагане на съзнателните усилия на волята. Когато цялото съзнание е устремено към бъдещето и е настроено в този ключ, магнитът действа мощно. Така в ръцете на човека се дава лостът, за да устреми енергиите на кармата със своята свободна воля.

250. (181). (Искаш още, е какво пък, нека да бъде според желанието на сърцето). Устойчивостта в Мен е и силата за противостое на тъмните, тъй като докато си с Мен цялата тъмнина е безсилна и за съзнанието са отворени потоци от възможности. Как по друг начин да се обясни, че крилата се коват когато е близък Владиката и се усещат сили, и всичко изглежда достъпно и възможно, и близко. Тогава се установява пряка връзка със Сферите на Светлината и са отворени вратите към Висшия Свят. Океанът на пространствената мисъл е достъпен и диханието на Безпределността се докосва до отвореното за Владиката сърце. Така възходът на духа върви в най-близка връзка с Владиката. Далечният проводник звучи и донася беззвучния Глас.

251. (182). (М.А.Й.). Скъпи мои, ако знаехте колко ярко и страстно усещам аз вашите устремявания към мен. Отговарям веднага и усещате моята близост. Тогава се извършва животворният обмен на енергии, излизащи от вас и мен и укрепващи моста на Светлината. Ти прочети Записите на дъщерите, нека да знаят, че са близки, че всяко обръщане към мен ще бъде подкрепено (от Владиката). Нека те да се утвърдят в новите възможности, за да стоят по-здравео на краката. Люшкани са много от напора на яростните и тежки житейски вълни и засиленото внимание на тъмните. Сами няма да устоят. А аз ще помогна да издържат натиска и на тъмните, и на сивите, и на нелекия живот. Но нека да намерят време поне за минути общуване и да го укрепят с ритъм. Когато всички вие сте заедно и сте споени здраво, вие сте много силни, но не осъзнавате своята сила. Осъзнайте я и действайте спокойно, уверено, твърдо. Пред тази сила преградите са нищо: ще ги помете устременият пламък на духа. Огнената мощ е непобедима. Огънят на пространството, привлечен съзнателно и съзнателно приложен с цел определено въздействие, помита всяко противодействие, ако е приложен в съзвучие с волята на Владиката и в съзнателно сътрудничество с Него. Това и ще бъде „да се действа задно с Владиката”. Той ще Помогне много, ако се твори Неговата воля. Призовавайте Го в делата и заедно творете.

252. (183). (Гуру). Потенциалът на волята на човешкия дух е огромен, неизчерпаем, безграничен. Той е затворен в човека, като цветето в смето. Трябва само да се създадат нужните условия, за да се предизвика неговия растеж. Когато в сърцето пламти огън, колко силна става тогава волята и изглежда, че всичко е преодолимо. Тогава човек преминава и най-трудните условия на живот спокойно, победно и просто. Волята и огънят са тясно свързани. Волята е и огън в действие. Няма огън - няма и воля. Всичко това, което умножава огъня и застава пламъка да гори устойчиво и силно, всичко това усилва в пълно съответствие и волята, а близостта на Учителя нагнетява огньовете на волята. Човекът, забравил Учителя на Светлината, става слаб, безпомощен и незащитен. За да бъдеш силен винаги и да не познаваш колебания, трябва само здраво да се държиш за Владиката. Цялата сила е в Него. С Волята на Владиката укрепваме своята воля, тъй като волите, устремени към Светлината, са неразграничени и неотделени една от друга.

253. (184). (8 април). Указвам да се приеме за изпълнение следното: всеки път, когато се налага отново да влизате в допир с хора, предизвикващи антагонизъм, раздразнение, възмущение и останалите чувства, и особено тези, които заставят

астралната обвивка да вибрира усилено, да се посрещат тези хора обвивайки себе си с изолиращата обвивка на студенината. Студенина, безстрастие, мълчание на астрала - това са аспектите на равновесието. Ако тъмните са успели поне един път да ви въздействат чрез някого, бъдете уверени, че те ще се опитват да направят това всеки път, когато този човек влиза в допир с вас. Ако стълкновение все пак не е произтекло, то вредата се нанася мълчаливо, което е още по-лошо, тъй като способът на въздействие е неуловим. С такива хора трябва да бъдеш винаги нащрек. Тяхната вредоносност е огромна и не толкова собствената, колкото идващата чрез тях. Всеки човек представлява канал, през който се предават вибрациите на това обкръжение или сфера, където обикновено пребивава неговото съзнание. Колебанията на тази сфера предават своите вибрации на влизащото в съприкосновение с нея съзнание. Почти невъзможно е да се избегне контактът, но да се защитиш е необходимо. Главното е да се забележи тъмната ръка, протягаща се иззад аурата, попаднала под тъмното влияние. Мрачно е в света и има много помрачители. Опазете светлината, която е във вас.

254. (185). Ако се претегли доброто, което е в човека и злото, което се стреми да се прояви и ако балансът бъде в полза на доброто, то това е вече добре. Това означава постъпателно движение на духа. Съвършени хора няма. Във всекиго има в наличие сили, увеличащи нагоре и теглещи надолу. Ако равнодействащата устремява нагоре, пътят на духа е добър. По този начин сред множеството хора съществуват само два вида: вървящи нагоре и вървящи надолу и е извънредно важно да се определи към кой вид се отнасят тези, с които ни сблъсква животът. Пътят на всеки възходящ дух може да се ускори, а пътят на всеки слизащ - да се забави. Може да се помисли как да се помогне на тези, които възхождат или слизат надолу наоколо. Само съзнателните служители на тъмнината, отдаващи се изцяло на тъмно служене (не подлежат и) не заслужават помощ. На всички останали може да се помогне. Ако думите са безсилни, което се случва понякога, може да се помогне мълчаливо, като просто се изпрати мисъл от Светлината. Възможно е да се помогне с дела, със слово и с чувство. Видовете помощ са разнообразни. Но влизайки в допир с хората е добре да се помисли за това с какво можем да им бъдем полезни. Ако един раздразнен или развълнуван човек, без да му се говори нещо, просто си го представиш ярко и отчетливо спокоен - доброто е извършено. Всяка отрицателна проява на човешката природа мислено се заменя с положителна, противоположна на нея и с това се неутрализира по силата на закона. Ако неутрализиращата енергия е по-силна, то ползата от въздействието е несъмнена и огромна. Известна степен от нея се проявява при всички условия, тъй като злите енергии се неутрализират до известна степен. Ще бъде явна грешка да се умножават лошите свойства, утвърждавайки ги в човека с мисли, осъждания и чувства. По-добре е за лошия човек да се помисли добро, предизвиквайки към проява това добро, което го има в него, отколкото да се помисли лошо и с това да се усили то и да се направи още по-лошо. По този начин всяка тъмнина в човека може да се покрие със Светлина и той да се направи по-добър и с това да му се окаже помощ. Постъпвайки така усиливате светлината в човека и служите на Светлината. Мнозина служат на тъмнината, без да го осъзнават, но знаещите трябва да знаят как и с какво се усилива Светлината или тъмнината. Същността на осъждането е вредоносна с това, че гаси светлината в човека, правейки го още по-лош, отколкото е. Осъждането трябва да се изостави. По-добре е да се помисли за благо или вече да не се мисли съвсем. Умението да се предизвика проявата на светлина в човека е изкуство на Архата. И не е негова вината, ако тази

светлина, предизвикана в тях от неговата Светлина, се покрива от хората с тъмнина, както често се случва. След “осанна” следва “разпни Го” - така хората се мятат между полюсите на Светлината и тъмнината.

255. (186). (М.А.Й.). Мисълта на ученика расте и става мощна. Мислейки за хората той усилва техните свойства със своята мисъл, на добрите – добрите, на лошите - лошите. Отговорността за мисълта е огромна. По-добре е изобщо да не се мисли, отколкото да се умножава тъмнината. Разбира се, правилно съждение трябва да има и трябва да се познава човекът, но знанието не е осъждане. Като се знае лошото, може да се утвърждава доброто в него. Може да се вижда той като държащ се така, както подобава на човека. Това не е въздействие на върху волята, а обръщане към най-добрите чувства. Трудно е с хората, но е по-добре да се действа със Светлина.

256. (187). (Гуру). Срещата с посланика на Братството предизвиква у избраните духове ярки пламвания на светлината. Аурата започва да свети и да сияе, и духът се устремява към Светлината с всички огньове. Това свойство да се предизвиква светлина в съзнанието на тези, с които влиза в допир посланикът, е много характерно за Вестителя. Тъмните предизвикват тъмнина, светлите - светлина. По този начин ученикът може да се оприличи в своя живот на посланик на Светлината, носейки светлина на тези, които са способни да я възприемат. Носещият светилник носи неговата светлина на хората и ги дарява със светлина.

257. (188). (9 април.). (М.С.). Звездните пространства на Безпределността са безкрайната област за изследване от духа. Части от духа, изпратени в пространството, се връщат към изпратилия, донасяйки далечни вести. Разбира се, от гледна точка на земните жители това е чудо, но за този, който мисли космически, е естествено. Тайната се заключава в самата същност на духа. Тайната на всезнанието, вездесъщия и всеведението. Потенциалът на духа не се ограничава с изброените свойства, а може да се назоват и други, като например всемогъщество, вседостижимост и така нататък. Разкриването на този потенциал става много бавно и постепенно в съответствие с разширяването на съзнанието. Именно Безпределността се обхваща от съзнанието. Явлението, допуснато в съзнание, се закрепва в него, пуска корени и расте, донася плодове и се развива по-нататък. И мисълта, устремена в сферите на Звездата на Майката на Света, също ще расте и също ще даде на духа плодовете на своя растеж. Много важно е да се закрепят в Безпределността мисълта на някоя далечна планета, превръщайки я в местопребиване на изпратената част на духа. Тази планета може да бъде Водещата Звезда или Звездата на Майката на Света. Ако съдбата на човека е очертана в звездите, то и неговата космическа родина е в звездите. Устремете се и пространството ще отговори на зова.

258. (189). (М.А.Й.). Какво можем да дадем ние на тях, вървящите след нас? Знанието и опита, през които сме преминали. Знанието се събира не за себе си, а за тях, неможещите и неумеещите да го събират. На земното знание са посветени много книги, много - и на надземното, но истинските сред тях са твърде малко. Оттук ценността на тези, които могат да дават. Не трябва да се дава, ако даващият сам не умее да взема. Затова на уменията да се черпи пространствено знание е отделено толкова място, мисли и време. Анонимните мисли от пространството могат да се уловят, но е по-добре да има съприкосновение, и при това постоянно, с източника или фокуса, излъчващ висша мисъл. Тези фокуси се дават на хората за обединяване с тях и за подхранване на духа и мислите. Те са йерархични. Това са фокусите на Йерархията на Светлината,

фокусите на съзнанията на Великите Духове, Стоящи върху Стълбата на Светлината. Прикрепвайки се към Тях може да станеш посредник или предавател на тяхната Светлина на Земята. Наричат ги ученици, вестители, посланици, доверени, медиатори, но тяхната същност не се променя от това. Те предават на нас, ние - на вас. Но е по-добре да умееш да вземаш непосредствено, тоест без посредници. Непосредственото общуване е ценно, достъпно на малцина, то отваря пътя към Безпределността и води към безпределно Знание. Безпределността на знанието се утвърждава от носителите на Светлината.

259. (Гуру). При локализация на двойника на духа в Твърдината колебанията, ставащи в оригинала, веднага се предават на този двойник и променят неговия облик съобразно с техния характер. Затова при утвърждаване на себе си в Твърдината трябва твърдо да се въздържате от аритмичните поклащания. Печално е да се наблюдават тези клатения на духа в неговото отражение (в духа). Не говоря за съвършенство и святост, а за устойчивост и непоколебимост на съзнанието в Светлината. Преданият разбойник се цени повече от доброто и добродетелно махало. По отношение на хората при нас мерките са съвършено други, неприличащи на вашите. Ценим предаността и верността, и твърдостта, и устойчивостта на духа, и непоколебимостта на решението да се върви докрай и да се достигне.

260. Сине Мой, с това в ръцете се дава единичния и пространствения проводник: делението на духа и пребиваването му с обекта на устременост. Ето, настъпва моментът, а съзнанието се мята настрани, вместо да събере всички енергии в един канал. Контактът е не с Мен, а със своя дух, изпратен за Светлина при Мен и намиращ се в контакт с Мен. Неговото пребиваване при Нас може да се направи постоянно и тогава контактът ще е постоянен. Част от своя дух трябва да се остави при Нас за постоянно пребиваване. Това трябва да се направи съзнателно и доброволно. Ние оставяме части от себе си във всяка вещ или предмет, или явление, с които сме свързани. Това са линии на притегляне или свързаност със света извън нас. Те са много, с тях човек се привързва към Земята. Тях прибира обратно, когато аурата се откъсне от улегналите места, жилища и любими хора. Ще Кажа нещо много важно: свойството за делимост на духа има най-дълбоко значение. Части от духа могат да действат отделно и самостоятелно по заповед на волята на изпратилия ги дух. Лягайки за сън те могат да бъдат изпратени с поъчение. Може да им се дават временни и постоянни поръчения, кратки и продължителни. Частица от духа може да се изпрати като вестител. При установяване на психически контакт съзнанието действа чрез тях. Духът не познава триизмерните ограничения. За него всичко е отворено и всичко е достъпно, ако съзнанието позволява. Свободата или свързаността на духа зависи от стъпалото на съзнанието. За отрицателя всичко е невъзможно. Но на дерзаещия Казваме: достъпно и възможно е всичко и се указват пътищата.

261. (190). (10 април). Борба за себе си и за своята душа, а по-нататък - борба за другите: за приятелите и за близките и за техните души. Борбата с тъмнината е за доверените на теб и доверилите се на теб. Тази напрегната борба за човешките съзнания протича между тъмнината и Светлината. Тъмнината се стреми да ги овладее, а Ние Защиатаваме и Отразяваме тъмните опити. Колко такива е имало и колко ще има! Борбата няма край. Тъмнината се радва, когато ударът се нанася не по нея, а по жертвата. Това също е тяхна цел. Плетат мрежи неуморно: вие ги късате, те отново плетат. Обградили ви, буйстват неистово. А всички вие се дръжте за Мен и тези,

които са над вас, иначе ще ви затрият. Какво би станало с вас, ако не ви Охранявахме? Не отблъсквайте охраняващите ви и се пазете да не ги предадете. Един път предателят е предател винаги. Веднъж показалият невярност е отворен напълно за тъмнината. Един път послужилият на тъмнината се смята от тъмнината за нейно достояние. Тъмнината счита за свое достояние тези, които са ѝ се предавали и се бори яростно за тях. И най-малкото колебание и неустойчивост отново ги предават в обятията на тъмните, тъй като те очакват тези желани моменти на слабост и колебание. Знайте, че ако някой или нещо върви срещу вас - то е от тъмнината, тъй като вие служите като лакмусова хартийка за проявяване на тъмнината и тъмните въздействия. Хората са слепи. Давам ви възможност да прогледнете, за да видите активността на тъмните. Много вече виждате, но не всичко и особено това, което ви засяга близко. Но знайте, че всичко помрачаващо, всичко вървящо против вас, всичко лишавашо от равновесие, всичко отделящо от Нас и близките до Нас - всичко това е от тъмнината. Повече от половината от хората са обсебени, останалите – почти всички са под влияние. Можеш да си представиш ужаса на разпуснатата тъмнина и трудността да се опазиш от нея. Малко струва свещта на съдържателя на кръчмата и малко струват свещите на хората, идващи в тъмнината в храма. Храмът все още е заключен. Тъмнината празнува своята Пирова победа и е много тъмно.

262. (191). (М.А.Й.). Не, любими мой, ти си прав. Тъмнината настъпва срещу нас яростно. Тежко е да се стои под ударите на тъмнината. Ударите идват чрез близките. В това е цялата тежест. По-леко е прякото стълкновение с тъмнината, отколкото ударът с нож в гърба или в отвореното за приятеля сърце. Често ударът се нанася в отвореното с доверие сърце. По-рано казвахме: “Пазете се от враговете”. Сега ще кажа: “Пазете се още повече от приятелите, тъй като предателството пропълзява чрез близките”. Врагът е известен и отбраната е срещу него, но за приятеля сърцето е отворено и горко на отвореното сърце, когато приятелят предава съзнателно или несъзнателно.

263. (192). (Гуру). Цитаделата на духа е затворена и за приятели, и за врагове. Вътрешната затвореност е нужна. Верността и предаността са редки качества. Защо да поставяш себе си под неизбежен удар с отваряне на сърцето за когото и да било, освен за тези, които са над вас? Опазете себе си.

264. (194). (11 април). Подобно на това както реките текат, вливайки се в един океан, и огненият поток на живота се стреми напред във времето, вливайки се в Безпределността. Оттам идва, там си и отива всеки момент от живота. Там е вчерашният ден, там е и утрешният ден. Там е миналото, там е и бъдещето. Там е всичко. Настоящият момент е само разрез във времето, постоянно заминаващ също натам. Земното съзнание иска да отдели настоящето от миналото и бъдещето, но това е също така невярно, както изрязвайки напречно кръгче от въжето да се каже, че това е цялото въже. Явленията, уловени от Безпределността в разреза на настоящето, човек смята за обичайна проява на живота и под този ъгъл и в този аспект ги и разглежда. Това, разбира се, не е вярно. Явлението може да се разбере само разглеждайки го като единно цяло, протегнато във времето от миналото към бъдещето. Някои смятат това за четвъртото измерение на пространството, в което съществува всичко. Пространството е функция на Безпределността, то съществува също в Безпределността. За разбиране на явлението, взето във времето в настоящия момент или в който и да е момент от неговата манифестация, е необходимо да се опитате да го видите по възможност цялото: заминаващо в миналото и устремено в бъдещето, да се видят двете негови

части, двата края. Иначе съждението ще бъде обикновено, земно, банално. Оттук анализът на причините и следствията и тяхното обединяване в едно цялостно разбиране на единната вещ. “Миналото трябва да се забрави”, – така приказва невежеството. Как може да се забрави и отхвърли това, което постоянно и необратимо хвърля своята сянка върху настоящето, тоест това, което продължава в настоящето, донасяйки своите следствия. И как може да не се мисли за бъдещето, когато дори за една минута не може да се задържи бягът на нито едно явление от живота, тъй като неговият поток непреодолимо тече към бъдещето, отнасяйки в себе си всичко, което се намира в него. Но настоящето е ценно с това, което миналото не притежава – възможността да се внесат в него нови ингредиенты и с това да се измени характерът на съставляващите явленията части, а също и с това, че е възможно волево да се влива потокът от устремите частици на явленията в друга форма, различна от настоящата и съответстваща на формата, утвърждавана от волята. Веригата не може да се прекъсне, но да се изменят звената може, или нишките на въжето, вплитайки в него вече други разцветки и качества. Това въже е тройно. Трите свята се съчетават в едно цяло. И най-лесно от всичко е новите изменения да започнат с най-значимото – със света на мислите. Ако в тях се измени характера и окраската на нишките, те ще се изменят и в своето плътно изражение. Миналият аспект на настоящето не се отчита при анализа на явленията. И съждението се получава едностранчиво и непълно. По този начин взето като цяло ще бъде явлението, изтеглено във времето в цялата своя тройствена същност: плътна, астрална и ментална, основа на които ще бъде огненият свят. Пълният анализ на явлението се дава не за отвлечено умуване, а за възможността за разбиране на всяко явление от живота в цялата му пълнота. И когато нещо възникнало по жинения път на човека е непонятно или необяснимо, този подход ще помогне да се разбере явлението и, разбирайки го, да се действа в съответствие с дълбочината на разбирането. Тази дълбочина на причинните връзки, идващи от тяхното минало, се проявява особено в хората и техните действия. Как да се разберат действията на човека, ако не се отчете това, че в настоящето се проявява неговото минало. Безполезно е да се опитвате да го изхвърлите от паметта, веригата е непрекъсната, всяко едно звено е свързано с друго. Да се забрави е неразумно, тъй като всеки момент от настоящето ще бъде продължение от миналото. Възможно е едно - да се вплетат в него нови нишки или звената от метал да се заменят с по-добър метал, по-благороден. “Прощаването на греховете” е невъзможно, но трансмутация на действията е възможна. Нищожеството не може да стане изведнъж велик човек, но силата на духа, насочена към зло, със същата мощ може да се устреми към явленията на Светлината. Решаващо условие ще бъде волята. Нишките на въжето или звената на веригата могат да се направят светли и сияйни, и тежката ръждива верига да се направи друга, скъпоценна. И колкото по-тежка е била тя в миналото, толкова нейната ценност се увеличава и нараства в бъдещето. Измененията във веригата стават по линия на трансмутацията на родствените противоположности. Трансмутира се това, което е в човека или в неговото обкръжение, в това, което трябва застане на тяхно място. Това е и този кръст, който всеки е длъжен да вземе със себе си, за да стане той това бreme, за което е Казано: “Моето Бreme е леко, тъй като ще Приема върху Себе Си неговата тежест”. Така трансмутиращата мощ на волята, устремена към Мен, може да измени миналото и настоящето в блестяща Светлина. И Новото Небе и Новата Земя ще станат реални в живота.

265. (М.А.Й.). Представата за части от себе си, утвърдени при нас като свой двойник, изтъкан от частици на духа и постоянно пребиваващ при нас, ще облекчи много процеса на общуване с нас. Тъй като в отсъствието на собственика ние все пак ще можем да му съобщаваме това, което бихме съобщили при обичайния контакт, но без загуба на време и усилия, които се изискват при обичайния контакт. Можем също да отбележим доколко ще се облекчи и самото общуване - все едно че в обитаваната стая влиза нейният обитател и облича привичната дреха. Тя е подръка обичайно и с нея може винаги да се ползва. Ние ще укрепваме изпратения и утвърден облик и ще го усиляваме според растежа на съзнанието. Когато настъпи моментът да се отхвърли тялото и земните връзки, обителта на духа при нас и формата на неговото изражение ще бъдат вече готови, тъй като на нас ни се изпраща най-доброто, което притежава човек и от най-добрите свои стремежи той строи за себе си сам своето тяло на Светлината. Разбира ли се, че протича съзнателно изграждане тялото на Светлината, на дома за духа, който той ще обитава след смъртта? Така с усилията на двете страни ще строим обвивката за духа. На духа лишен от форма формата е нужна за изразяване на себе си на съответните планове на съществуване. На Земята не може без дреха. Така също не може без нея и в Надземното. И да се погрижим за това тези дрехи да са достойни за носителя на светлината е нужна, неотложна и настоятелна задача. Може в този образ, пребиваващ при нас, да се внедрят всички свои идеали за своето бъдещо проявление, обрисувайки ги като вече достигнати. Те могат да се усилят непрекъснато, изпращайки ни техните образи, а ние ще помогнем те да се уплътнят, заздравят и отлеят в устойчиви форми. Така изграждането върви от две страни: от свободната воля на устремения дух и от нас, утвърждаващи всяка частица от светлия устрем. Така Владиката Прелива в Своята Кула принесените Му от всеки дарове. А ние помагаме на Владиката в тази незрима за земното око работа. А вие, устремените към Светлината, ни помагайте да ви облечем в одеждите на Светлината.

266. (193). (Гуру). Разбира се, ние искаме да ви видим и да ви направим по-добри. Искामе да ви видим силни и предани. Ние ви виждаме не такива, каквито сте, а други, преобразени в Светлината. И затова на вас е добре с нас в тези периоди от вашия живот, когато близкото съприкосновение е възможно. В плътните условия то беше кратко. Но невъзможното в тяло е възможно в духа... Така нашето общуване и връзка продължава, независимо от отсъствието на земно тяло и невъзможността на явлението за земния ум. Но това общуване е в духа. А в духа е възможно всичко. Започнато веднъж, то може да бъде усилявано безкрайно, тъй като няма предел за задълбочаването на близостта в духа. Трябва само да се помни, че ние насищаме съзнанията на близките по съзвучие и съответствие. Това означава, че насочените към нас нишки на духовните стремежи ние допълваме и усиляваме всяка по рода и характера на самия стремеж. Мислите за сила изпълват със съзнанието за сила, за изкуство – със задълбочено разбиране на чистото сурово творчество, за любов и преданост – с усиляване на тези ценни качества. Така всеки получава отговор според същността на зова, насочен към нас. Искане ми се само да кажа: нека да не се бавят. Нека не се бавят и да захвърлят по-големи мрежи, за да бъде и уловът немалък. А ние, ние винаги сме готови да помогнем и отговаряме в пълна готовност.

267. (195). (12 април). За духа няма и не може да има ограничения и духът, осъзнал своята безпределност, се усеща в Безпределността свободен от ограниченията на оковите от плътния свят. Това усещане предава радост на откъсването от Земята и

лекота на възможните полети в ядрото на духа. Мисълта трябва да освободи духа. Тя също разрушава и стените на тъмницата, в която е затворено съзнанието. Полети в астралното тяло, полети в менталното тяло, полети в ядрото на духа. Всеки има своите предели, но духът е безпределен. (Преди Записа летях насън. Напрягайки слънчевия сплит, подскачайки се издигах във въздуха и летях). Освободената мисъл прокарва в пространството канали за полетите на духа. И когато тялото се отхвърля, духът придобива своята космическа свобода. Трябва да се помни и разбира, че всяко тяло или обвивка, обличаща духа, го ограничава до тази сфера, към която тя принадлежи. Астралното тяло на въплътения на Земята човек е затворено като в тъмница в астралната обвивка на планетата и няма силите да отлети към далечните звезди. Трябва да се осъзнаят възможностите и ограниченията на всяка обвивка, за да се ползваш умело от тях. Но мисълта е над тях. Мисълта е атрибут на духа. Днешният сън показва как със силата на мисълта и волята тънката обвивка преодолява земното притегляне и се издига над Земята. Но е нужно волево усилие и наличие на огън. Без огън не може да летиш в Тънкия Свят. И там летят далеч не всички. Мнозина даже и не подозират за възможността за полети. По-добре е да се допусне, че е възможно всичко - ще има по-малко прегради и ключалки. Сънят беше толкова реален, че при събуждането остана желанието да се повтори опита за полети вече в плътното тяло. Но какво пък, и плътното тяло може да се издига във въздуха, ако огънят е достатъчно мощен. Процесът на нагнетяване на огъня в слънчевия сплит е добре да се запомни здраво и да се утвърди в съзнанието. Някога ще бъде много от полза. Докосвайки се с мисъл до Нас и устремявайки се към Твърдината, си създавате възможност да летите към Нас в ментално тяло. Апаратът на човешкия организъм е чуден. Дава неограничени възможности за полети във всички обвивки. По-добре и по-сигурно от ракетните снаряди той ще долети до далечна звезда. Наистина, струва си да се посвети целият живот на това да се усвоят неговите най-изумителни свойства. Но кой ще повярва, че може да лети, освен само по време на сън. Но и полетите насън служат като преддверие към съзнателни полети в невидимите тела. Когато цялото съзнание се пренесе в устрема към достигане на чудните възможности, скрити в човешкия апарат, резултати ще бъдат достигнати. Даваме Гаранция. Но човешкият устрем е кратък. Няма да ги домързи да изразходват години, за да завършат училище или да напечелят пари, но да се потрудат над усвояването на възможностите на своя организъм време няма да намерят. Но Йогата на Огъня се дава навреме и сред човешките маси мнозина очакват несъзнателно очаквания призив за усвояване свойствата на плътното тяло и всички затворени в него обвивки. Можете, можете, можете и да летите, и да виждате, и да чувате на разстояние, и да виждате ставащото на далечната звезда, и да прониквате във вътрешността на планетата, и да четете чуждите мисли, и да приповдигнете завесата на Тънкия Свят, и да лекувате с напрежението на ръцете, и да лекувате на разстояние, и да помогнете на далечен приятел в нужда. Повтарям, можете всичко, което счита за възможно вашият дух. Но си направете труда да приложите усилия за постигането на това, което болшинството счита за невъзможно. Знаем хиляди примери за най-чудни достижения. Знаете много и вие, само че не достига синтез да се обобщи всичко това в един човек, като проява на скрития в него потенциал. Но на вас, които Ни слушате, Ние Даваме крила, крила за полет в страната на достиженията и тази сфера, където невъзможното става възможно. Вашият земен ум се стреми да върви по привичния коловоз или да тъпче на място. Но Ние Рушим преградите на привичната мисъл, за да

стане тя свободна и заедно с Нашата да лети в царството на безграничната свобода на духа. Законите на Тънкия и плътния свят са различни. Постигайки ги, отваряте пътя към тяхното прилагане. В Тънкия Свят трябва да се влезе като в нещо отдавна изучено и познато, със силно желание да започнете да прилагате в него знанието, придобито на Земята. Влезлият тук незнаещ такъв си и остава. И минава дълго, дълго време, докато започне да усвоява особеностите на обкръжаващия го свят. Могъщото Учение на Живота ще научи да се поемат юздите на живота в свои ръце във всички светове. Безволно вървящи през живота, накъде отивате и каква е вашата цел? Но устременият огнено Наш ученик знае своя път и знае накъде отива, и знае какво е приготвено за него по пътя на достиженията. Достъпът до Нас е отворен (на всеки устремил се) за всеки устремен. Елате при Мен всички устремени духом.

268. (196). Затова се и дава яркият устрем към усъвършенстване, тъй като несъвършенствата на настоящето са твърде ужасни. Не трябва да тъгувате прекалено за тях, тъй като могат да пресекат пътя. Вашият път е към Светлината, покрай всички уродства, ужаси и несъвършенства на текущия живот. Вие вървите с Нас. Ние Виждаме всичко това и Виждаме повече от това, което виждате вие, и все пак Вървим, без да се смущаваме от тъмния накуп на живота. Ако се потопиш в него и изпълниш с него съзнанието, то напредъкът става невъзможен. По-добре е да се върви със Светлината и с Тези, Които Зоват към Светлината. Всичко лошо и отрицателно трябва да се прояви напълно преди да бъде подложено на трансмутация. Това е Законът за трансмутацията. Не се смущавайте от сенките на отиващия си мрак. Сенките ще отминат, сенките си отиват, отиват си пред вашите очи и няма такава сила в света, която би могла да спре тяхното заминаване. Ще си отидат всички и ще си отиде всичко непригодно за еволюция и не съзвучащо на изискванията на момента. Течението на световните събития се направлява от Могъща Ръка. Не е за двукраките пешки да ѝ се противят. Ние Управляваме течението хилядолетия, а те, живеещите 50-70 години, разполагат с твърде кратък отрязък във времето, за да изменят хода на световната еволюция. И ако той се променя, в това е скрита Нашата Ръка. Затова вървете спокойно към бъдещето помнейки, че Ръката на Владиката е над вас.

269. (197). (М.А.Й.). Той (Ю.) също чака, за да изпрати малка вест навреме. Условията са много сложни и не всичко е просто. И с човешката ръка се разчиства пътят към бъдещето. Трябва по земному да се направи пътят към него проходим за вас. И ние сме загрижени за това. Продължителността на подготовката на съзнанието служи като гаранция за това, че в това бъдеще за него е набелязано свършено особено място, изключително и не можещо да бъде заето от някой друг. Незаменимостта има свои права на необикновеност на създаването за нея условия. Имаме грижата за това да създадем тези условия. Не фаворитизъм, а целесъобразност. Затова имаме право да чакаме с особено внимание при отчитане на възможностите и особеностите на духа и тялото. Ще бъде взето предвид всичко и не се страхувайте от непосилното претоварване. Правилно е да се види Ръката на Владиката в разпределението на поредната работа. За бъдещето трябва някои способности да се заострят и в същото време да се опазят силите от разточителство. Когато сроковете идват, кармата преминава в Ръцете на Владиката. Затова бъдете спокойни за своето бъдеще.

270. (198). (Гуру). Тънкия Свят взема дейно участие в земния живот. Ние сме загрижени за изложбата. В Тънкия Свят тя вече се състоя и е оформено нейното провеждане. Очакваме благоприятния момент в плътните условия. Имаме много за

това, което става в нашата страна. Трябва и вас да съберем в нужното време и на нужното място. Плътните условия невинаги са еластични, тъй като се налага да се сблъскаме със свободната воля на хората. Работата не е в това да се подтисне тя, а в това да се настрои съзвучно. Даже и вас, за да ви накараме да зазвучите в ключа на бъдещето в Деня на Годишния Празник се наложи да ви настройваме особено. И на някого беше твърде трудно да ни помага в това дело – да придвижим съзнанието. Звучащите в унисон с нашите стремежи, планове и действия съзнания леко и свободно ще навлязат в бъдещето. Оттук указанието да се задържи съзнанието в този ключ на настройка, който е бил даден на Нова Година. В този ключ и ще бъде изпълнявана симфонията на живота на хората, отсъдени от сроковете, а значи и вашата. Този, който не удържи себе си на дадения уровень, няма да влезе първи и няма да застане на по-близко място до нас. Ще призовем и останалите, но първият зов не е за тях. Но ще се намери място за всички, даже за отпадналите, даже за забравилите за Нас, но не на горния етаж. Укрепвайте нишките на връзка, ако искате да не изоставате от събитията. Нека съзнанието да лети преди тях. Толкова по-лесно ще бъде да се вкара то в нужната вълна и да се издигне над живота. Времето е кратко - мислете така.

271. (199). (13 април). Усилваме вашата светлина чрез контакта с Нас и по този начин унищожаваме тъмнината. Празникът на възкресение на духа е празник на победата над тъмнината в своя микрокосмос и в микрокосмоса на планетата. Празникът на духа е радост. Но радостта си отиде и духът не възкръсна и празникът на светлото възкресение на Христа в човешките сърца още не е настъпил. Но в тези паметни дни паметта за Него, Възкръснал в духа, приближавате своя дух към Светлия Ден на Пришествието на Великия Дух. Нека този празник да бъде символ на Пришествието, изправянето на духа и победата над тъмнината, и пробуждането и възкръсването на духа за вечен живот, съществуващ в Безпределността.

272. (200). (14 април). Денят на вчерашния кръг трябваше да покаже явно, че само в ярък контакт с Мен може да бъде усетена Светлината. Но веднага щом отслабна напрежението - и незабавно пропълзя тревогата, безпокойството и затъмнението. От това може да се види доколко активно е тъмното обкръжение. И вие трябва да проявите още по-голяма и още по-постоянна напрегнатост, за да се отбранявате от тъмнината. Тя е изпълзяла, за да ви задуши и задушавайки, да ви унищожи. Затъмнени вие сте беззащитни - само Моята Светлина служи за защита, когато сте съзнателно в нея. От Кулата са протегнати Ръце и се изливат Лъчи Светлина, от тъмнината са протегнати ноктести космати лапи и са устремени лъчи на тъмнината, лъчи-стрели от черни огньове, а вие сте по средата и във вашето съзнание като стържене на мечове се сблъскват енергиите на двата полюса на живота-излизация от фокуса на Светлината и излизация от полюса на тъмнината. Съзнанието ще пребъде с тези и в тези, към които е обърнато сърцето, правейки себе си по този начин недостъпно и непроницаемо за лъчите, за които сърцето е затворено. Затвореността на сърцето означава отсъствие на притегляне. И ако можете да кажете: “Идвата тъмнината на този свят, но няма нищо в мен”, с това утвърждавате, че във вас няма елементи на притегляне за тъмнината. Тогава тя е безсилна и всички адови пълчища няма да ви съкрушат. Затова се дръжте здраво за Владиката в тези последни дни.

273. (201). Опасявайте се от несъзнателно служене на тъмнината. Виждате по стоящите около Учението как може да се служи на тъмнината, без да се осъзнава това служене. Ако те можеха да видят себе си как изпълняват тъмните внушения,

нашепвания, биха се ужасили искрено от своето неведение и слепота на духа, а главно, от неразбирането на творимото от тях. Отварям ви очите за тъмните уловки, за да можете да обясните на тях, изпълняващите тъмната воля. Моята Близост, осъзнавана ясно, е най-добрата защита от злото. Защо я усещате в минути на Общуване, забравяйки за нея в течението на деня? Близостта на Общуването трябва да се задържи в себе си през целия ден и през цялата нощ, чак до утвърдения от ритъма час на всекидневно Общуване. Не мислите постоянно за дрехата, която е върху вас, точно така и одеянието на вашия дух ще бъде постоянно върху вас, макар и вие да не мислите за него. Сутрин, обличайки одеянието на Светлината и покривайки се с бронята на Светлината, оставайте в нея през цялото денонощие до поредното утро. От време на време в течение на деня я укрепвайте с мисъл, утвърждавайки с волята наличието ѝ върху себе си. На вълните на тъмнината противопоставете одеянието на Светлината и бронята на духа и с това съзнание отразявайте тъмнината. Нейният пристъп е яростен и вече не дават отдих. Нужни са и особени мерки за защита. Помнете, че защитавайки себе си защитавате и тези, които са близки и които се стремят към вас отдалече. Не за себе си е нужно устояването срещу тъмнината, а за света. Ако Моите фокуси на Светлината угаснат, то как без тях ще се поддържа планетната мрежа на Светлината? Стойте, стойте, стойте по-здравео от скала, по-здравео от скала, по-здравео от скала в Моята Светлина, в Моята Светлина, в Моята Светлина.

274. (202). Нямайте страх срещу тъмнината. Страхът е по-страшен от всички тъмни уловки, тъй като ви прави беззащитни. А на заплашителната вълна може да кажете: “Не се боя от нищо, тъй като съм с Владиката”. Направете Моето Име щит за всички ваши действия, държейки ярко Моя Образ в сърцето. Против Моя Лик тъмнината няма да дръзне. С Неговата огнена мощ защитавайте себе си от яростта на тъмнината. Повтаряйки ритмично Моето Име, изпращате вълни Светлина от себе си срещу вълните от тъмнина и я унищожавате със Светлината. Тъмнината използвава от всички цепнатини - отворените входове се оставят от тези, които са наоколо и чрез тях, изоставилите стражата, нахлува тъмнината. Защитавайки едного и отваряйки му очите за ставащото с него и измъквайки неговия дух от ямата, трябва зорко да се гледа кой отново се е озовал в нея, за да се помогне отново.

275. (203). Изпращам Своята Сила в Лъча, такава сила, че никой и нищо, и никаква тъмнина не може да надвие тази сила. Давам сила да се устои в непрестанните стълкновения срещу тъмнината.

Взелият в ръка меча на Светлината ще Утвърдя като мощен победител. Да! Да! Ние ще победим тъмнината. Победа! Победа! Победа! Победа над тъмнината и Пришествие на Светлината.

276. (204). (М.А.Й.). Има тълпи пред вратите на Новия Свят, но не знаят как да влязат. Разбирате ли цялата трудност на задачата да се въведат неразбиращите, показвайки входа? Трябва да се намерят и думи, и изрази, и мисли, близки и разбираеми за тях и находчиви, за да влязат в сърцето без задръжка. Ако говорите със свои думи и в своето разбиране, няма да ви разберат и входът ще остане затворен. Но ако продължите всяко тяхно разбиране, което е от светлината, до известен предел, то ще се слее с вашето и Нашето. Пред тях и пред вас е Безпределността, значи може да се утвърди взаимното разбиране, ако го устремите в бъдещето. На платформата на бъдещето много ще стане изведнъж разбираемо, възможно и приемливо. Бъдещето е дотолкова огромно, широко и вместило, че в него ще се намери място за всичко, което

не е от тъмнината. Така, утвърждавайки доброто във всичко, даже в малкото, ще стигнете до огромното взаимно разбиране. Трябва само да се остави отрицанието. Даже и машинациите и отрицанията на тъмнината трябва да се покриват с утвърждаване на Светлината. “Вие казвате, че няма нищо, което е невидимо за окото, но съществува материята, невъзможно е тя да се отрича, но нейните свойства още не сме изучили напълно”. Как може да се отрича това, което науката още не е изучила, но което тя започва да усвоява едва сега и преди всичко в областта на невидимо съществуващото. Никой не е виждал протона, неутрона, фотона, но никой не ги отрича, а също алфа, бета и другите лъчи. Може би вие отричате излъчванията на мозъка и енергията на мисълта? - така преобръщайте логиката на отрицателите с тяхното оръжие, тъй като срещу науката вече няма да дръзнат. А науката е наш съюзник, пионер и прокарваща нови пътища за мисълта. В съюз с науката Учението на Живота ще прокара път за хората в Невидимия Свят.

277. (205). (Гуру). На всяка сила на вървящата против вълна трябва незабавно да се изпрати насреща своя по-голяма сила, да се изпрати вълната на своята сила, но с още по-голям потенциал, за да потуши противния натиск. Трябва да се израства духом от всяко явление, устремяващо се враждебно към съзнанието, независимо от това чрез кого достига до съзнанието това явление. Постоянният дозор и постоянната готовност да се отразяват тези вълни с единната сила на духа ще бъде и показател за незаспиващо бодърстване. Повтарям, трябва да бъдеш силен винаги и готов винаги да посрещаш вълните на живота красиво. Да ги посреща красиво може само духът, въоръжен с пълно безстрашие. Обикновено се борят с явленията, внушаващи страх навън, извън себе си, отразявайки техния натиск, докато в същото време със страха трябва да се борите вътре в себе си, изтръгвайки неговия корен. Тъй като когато е отскубнат самия корен на страха, нищо външно, даже най-страшното, вече няма да уплаши духа. Така при най-малката проява на страх незабавно се старайте да го убие в самия зародиш и именно вътре в себе си, немислейки за външната причина, която го е породила. И когато той е убит, унищожавайте външния повод за него с мисъл, изгаряйки явлението с огън и неутрализирайки неговата сила. Няма нищо по-страшно от страха. С призраците на страха, гнездящи в съзнанието, е невъзможно да се служи на Светлината, тъй като страхът помрачава, страхът е помрачител, страхът лишава от светлина и изпълва съзнанието с тъмнина. Бойте се от страха като от отровно влечуго, тъй като неговото ухапване е вредно дори само с това, че прави страхливия беззащитен именно против това, от което той се е изплашил.

278. (206). (15 април). В многото познание има много печал, но е много и радостта в него. Казалият за скръбта не е казал за радостта. Скръбта е от Земята, радостта е космическа. Скръбта от многото познание ще бъде в радост, когато земното си отиде. Тя отива във Висшия Свят, когато земните притегляния губят своята сила. Но можете да се учите на радост още на Земята. Книгата за радостта свидетелства за това, че на радост трябва да се учите. За ученика висшата радост е в пълната забрава на себе си, в отдаването на себе си на Делото на Владиката. Само отвърналият се от себе си може да следва Владиката. При мислене за себе си Общуването е невъзможно. Съзнанието, изпълнено и заето със себе си няма да може да вмести Владиката. Качеството самоотхвърляне не се разбира. Смятат го за жертва на някого или на нещо, докато в същото време това е принасяне на целия себе си: на съзнанието и сърцето - на Владиката. Когато цялото същество на човека е устремено към сливане с Великото

Сърце се получава пълно самоотдаване и тогава Владиката е близък. Как ще вместиш Света на Владиката, ако своят, малкият заема цялото поле на мислите и чувствата? Трудно е да се научите на пълно, мигновено, самоотвержено отричане от себе си. Самоотвержеността е отдалечаване от себе си, от своето малко “аз”. Не се ли отдалечиш, няма да се присъединиш към голямото. Пътят в това и се състои - да се разкъсват постоянно връзките на личното “аз”, освобождавайки се от тях. Не може да има разбиране на Учението и условия за неговата проява във времето, ако съзнанието не се е освободило. Оттук и грешките и неразбирането, и предателството на Моето Дело. Егоизмът се изправя като преграда на тясната пътека, водеща в живота. Правилно е да се отдаде сърцето изцяло на служене на Нашето Дело. Това отдаване на себе си ще бъде гаранция за Близостта и ще донесе радост. Радостта от Великото Служене ще бъде следствие на отричането от себе си. Затова Казвам: “Радвайте се, деца”. В радостта за Моето Дело ще придобиете тази радост, за която Казах, че тя е особена мъдрост. Радвайте се, деца.

279. (207). (М.А.Й.). Той мисли също за вас и също подготвя за вас възможности да работите заедно. Работата е една, но нейните сфери са различни. За всеки от избраните от Владиката има място в бъдещите планове. Потокът на живота се стреми към бъдещето, направлявайки отсъдените хора към предназначенията им сфера на дейност. Ако очакването се съпътства с труд и работа за Общото Дело, очакването ще бъде творческо. Състоянието на готовност го задълбочава. Отсъствието на люлеене и колебание усилва готовността и помощта отгоре ще има в какво да се излее. Но тъмните ръце се стремят да избутат съзнанието от седлото на готовността и често преуспяват. Печално е да се види как си отиват възможностите на плодоносното очакване, което се превръща в еснафско, за да се разтвори изцяло в суетата на деня и преходните дела.

280. (208). (Гуру). Поръчението в нетвърди ръце е ненадеждно, ненадеждно е в неверните, ненадеждно е в забравилите за най-насъщното. Люшканията на съзнанието са много вредоносни. Те разклащат делото. Те отделят от Нас. Те са погубили толкова добри начинания. Ние искаме да видим устойчивост и сила в нашите и близките ни хора.

281. (209). (16 април). (М.С.). Къде са утрото и вечерта в пространството, къде е горе или долу, къде е север, изток или запад? Къде е близо или далече, къде е тук или там? Законите на пространството са различни от триизмерните рамки на Земята. В пространството където сме ние, там е и домът. Центърът на познаващия в него е отправната точка за постигане на обкръжаващите условия. Но този център трябва да бъде свободен от методите на мислене на плътния свят. Първото условие за космическо мислене е никаква собственост, нищо свое, даже продуктите на мисленото творчество се отдават на пространството, за да не връзват свободата на духа. Няма дом, няма вещи, няма привични земни мисли. В освободеното от натрупванията съзнание вече безпрепятствено могат да се вливат космопространствените мисли. Явленията се разбират със сърцето и един вид се постигат веднага, без особен мислен процес. Това, към което е устремено съзнанието, е близко и то е там, където е мисълта. Да живееш в мисълта там означава да живееш в това, което създава или с което свързва мисълта и да живееш също така реално и ярко, а може би още по-ярко, отколкото човек живее в плътния свят. Наистина там нямащият нищо и нищият духом има всичко, тъй като не е свързан с нищо. Но тази нищета е особена, нямаща нищо общо с духовната нищета.

Духът е нищ, тъй като е отдал всичко земно. Там духът живее с формулата “Нямаш нищо. Нищо не смяташ за свое”. Значи можеш да притежаваш всичко, тъй като всичко е твое. Земният човек, съзнанието на който се е сраснало с мислите за това, че всичко, което той притежава, е негово, огражда себе си с непроницаема стена от пространствените съкровища и мислено притежава дрипите на земните натрупвания и представи, с които е обкръжавал себе си в плътния живот. Свободните съзнания там са малко, тъй като с каквото са се свързали на Земята, остава свързано на Небето, тоест в пространството, когато е отхвърлено тялото. От всяка вещ, която притежавате сега, духът трябва съзнателно да се откаже, тоест да не я счита за своя, а само намираща се в негово временно ползване, докато той е в тяло. С това отношение или с това съзнание се разкъсва неразтрогваемата по друг път магнитна връзка между човека и вещите, които той притежава. Тази връзка, неразрушена на Земята, ще бъде като цимент, скрепяващ в пространството стените на неговия самоутвърден затвор. Още по-свързани са тези, които са преживели живота в цялата земна слава или са били на власт и са почитали тези земни фантоми за реалност на живота и свое неотнимаемо достойнство. Можете да си представите деспота на древния свят, почитан от неговите поданици като син на бога и смятащ, че всичко му принадлежи по божествено право: и живота, и смъртта на хората, техните имоти и цялата страна. Лишен изведнъж от цялата тази власт и мощ и продължаващ все още да твърди това, той ще бъде в пространството роб на преходните, земни сънища и няма да бъде свободен. Да се победи чувството за собственост в себе си е много трудно. Ако някой смята за свой двореца и земята под него, и полята, и ливадите, то как ще се освободи от тази призрачна собственост, ако не направи това отрано, когато е още на Земята? Там, в пространството продължава това, което е било утвърдено за духа още на Земята. Свободно вървящият там намира свобода, свързаният – вериги. Затова се Указва сега на децата на Земята: “Владейте всичко, но нищо не смятайте за свое”. Частицата от духа, потопена във вещта, остава в нея и с нея, ако духът счита тази вещ за своя. Всеки път човекът, произнасящ думата “мое”, утвърждава връзката или веригата, закрепваща го към обекта на притежаване. Но този процес е психически и тогава човекът притежава не истинска земя или дом, а само мисления образ на вещите, тъй като как може да се притежава дори и педя земя? И тази призрачна собственост на мислените образи създава за съзнанието този призрачен свят, в който живее такъв собственик. От вещите могат да се ползват напълно еднакво както тези, които ги смятат за свои, така и този, който е свободен от тях. Илюзията за собственост се разрушава със смъртта, ако се гледа на умиращия богатия отстрани, тъй като той остава всичко на Земята и нищо не взема със себе си. Отстрани това се вижда и е разбираемо. Но ако умиращият си отива в яркото обкръжение на тези мислени образи на собственост, с които е преживял целия си живот, тогава той отнася това обкръжение в пространството и пребивава в него, докато не се изчерпи енергията на създадените от него мислени образи и не се разрушат стените на тъмницата. Но даже и ако се разруши стената на тъмницата, в какво ще живее там човекът, нямаш нищо, освен земните представи и който никога не се е устремявал по-нагоре? В пространството трябва да се влезе подготвен в духа, въоръжен със знание и освободен от земните преживявания. Тогава цялото богатство на пространствения живот става достъпно за духа.

282. А Аз ви Казвам, че е по-лесно за камила да се да се промъкне през иглено ухо, отколкото за богатия да влезе в царството на космическото великолепие. Даже по

Земята е невъзможно да се движиш във вериги, а как ще летиш там, където са нужни крила, свободни от връзката със Земята? Считайте себе си за бездомни пътници в духа и нищо не считайте за свое, даже дома, в който живеете, даже дрехите, даже постелята. Всичко е временно, всичко е за момента, всичко е само докато сте на Земята. И веште, и хората, и мястото. Само братята и сестрите, с които сте свързани в духа, Учителят и по-нагоре, цялата Йерархия на Светлината могат да бъдат непреходни, ако животът ви е свързал с любов към Учителя на Светлината и позованите от Него.

283. (210). (М.А.Й.). Новогодишната вълна отмина в пространството, за да се върне отново при вас с нова сила и да ви издигне на нейния гребен. Вълните на Новия Свят, идващи от пространството, ще се усилят по своята мощ, докато не отмият стария свят. Вслушвайте се внимателно в прибоя на пространствените вълни - от тях зависи ритъмът на земния живот и земните събития. Трябва да не закъснееш, за да се издигнеш с вълната, иначе ще те залее. Ако се носиш по гребена на вълната, то бързината на движението дава усещане за равна повърхност. Тогава вълната не е опасна, колкото и огромна да е и не са страшни пропастите между вълните. Ето защо Учителят Призовава да се устремявате след Него, за да можете да летите напред и върху гребена на вълната на събитията.

284. (211). (Гуру). Всеки съди сам себе си. Ние нямаме осъждане. Целият съд е в това, че постъпките или помагат на устрема и движат по-нататък, или пречат. Някои постъпки са като гири на краката, но волята е свободна. Ние бихме искали да се гордеем с постъпките на тези, които са позовани от нас към Владиката. Но верността и предаността ценим дори над грешките. Времето е тежко. По обичайния път няма да се премине. Ще преминете само с нас и с Него, Който ни е позовал.

285. (212). (17 април). Ние Утвърждаваме проявата на Силите, влизащи сега в живота. И Ние Утвърждаваме, че тези Сили ще служат на човека, който ги е признал. Тези Сили или Космически Енергии на Огъня се устремяват към вашата Земя за изместване на старите, изживени, заминаващи си. Може да се забележи как си отива животът от човешките начинания, които не са съзвучни на вълните от нови енергии и как пулсира той и се изпълва с огън. Там човешката активност е хармонична с тях. Ако тези енергии се вливаха в старите форми на живот в предишните условия, то това би било ярко неистовство на тъмнината и усиляване на това, за което няма място в постъпателния бяг на еволюцията. Можете да си представите до каква нелепост биха достигнали тези стари, изживени, но незаконно и противно на еволюцията осъществени форми на живот. Колко биха се увеличили бабините кринолини и деколтета, цилиндри и фракове в крайностите на своето изражение и колко безсмислен би станал животът, търкалящ се по старите релси. Оттук неизбежността на изместването и замяната на старото с ново. Колкото и да се насилва старият свят да вмести в своите форми новите огнени енергии на живота, нищо освен уродство няма да се получи, тъй като старите форми са порочни сами по себе си със своята изостаналост от времето. Тези нелепости и крайности, които се наблюдават в стария свят, представляват следствие от неприемането на новите форми. Сътрудничеството, кооперацията, свободата на жените е призива на Новата Епоха. Там, където те са отхвърлени, не чакайте прогрес. И ще настъпи мир над целия свят, а отхвърлящите мира ще бъдат разрушени. Неприемащите новото ще изпаднат в непотребност и ще си отидат от авансцената на историята на живота. Или да се приеме новото, или да се загине поради пълното несъответствие и непригодност към новите изисквания на епохата. Гледайте нататък, където се кове

новото съзнание в новите условия на живот. Там е Нашата Ръка и Нашите Лъчи, там е и успехът, и победата.

286. (213). Трябва да се остави грижата за себе си и да се прояви грижа за света. Новият Свят се нуждае от тази грижа. Новият Свят живее с нова мисъл-мисълта, която се изпраща от Нас в източени, кристализирани форми, циментиращи пространството. Всеки, който приема Нашата мисъл, я укрепва и утвърждава със своята мисъл - получава се пространствено сътрудничество. Тези, които, приели Нашата мисъл я разширяват и правят да расте, те Ни помагат в този труд. Пространственото сътрудничество и при това съзнателното е съдба на немного. Но несъзнателно с Нас са най-добрите хора, най-добрите умове и строителите на Новия Свят. Знаете числото на знаците на Моята войска. Много са помощниците, откликнали на призива. Не следва да се смущаваме от тяхното незнание, тъй като работят усилено и движат делото напред. С изтънчването на плътните условия идват и други хора, отговарящи на изискванията на момента. Ключът на общата активност за всеки период е различен. Но всяко ново време е по-изтънено и по-високо от предшестващото. Так животът на Новия Свят се подобрява в планомерното развитие на своите форми. Има много трудности и много грижи, и много безпощадни врагове. Трудностите ще Победим и с враговете ще се Справим, и изживяната тъмнина ще Пометем от планетата. Очаквайте проява на чудо в обикновения живот, но по необикновените пътища за проява на новите енергии на Епохата на Огъня.

287. (214). (М.А.Й.). Да се изчерпи дълбочината на общуването с нас е невъзможно, ако любовта не е угаснала. По нейните сребърни нишки текат нашите мисли и сферата на контакта се разширява. Ние мислим много за вас, подготвяйки вашето встъпване в новата за вас сфера. Сега не тъгувайте, че не сте заминали навреме. Всичко е поправимо и вашето бъдещо назначение не може да зависи от тази крачка. Да, вие сте прави, на големия кораб съответства голямо плаване. Незаменими хора няма, но въпреки това някой от вас все пак няма с кого да заменим. Оттук и изводът: да се чака в спокойствие проявата на грижа. Когато народната карма се слива с личната карма, тогава животът като могъщ поток понася хората, назначени от сроковете. Оставете грижата за това как ще се стекат нещата. Вашата съдба е в Дланите на Владиката, Той ще Насочи нейното течение.

288. (215). (Гуру). Те почитат своите умрели в избрани дни, но ти, приятелю мой, всекидневно. И ако мисълта достига до сърцата на заминалите, можеш да разбереш и да си представиш колко радостно е за нашето сърце да видим и усетим, че не гасне нито верността, нито предаността, нито спомнянето за заминалите. Ти ни считааш за живи и влизаш в общуване, сякаш сме заедно с теб. Правилно е прошепнало сърцето, че ние сме живи. В това отношение към нас, заминалите, се проявява разбирането на утвърдения ученик. И логично може да се види как и ти, отхвърлил тялото, просто ще продължиш това, което сега се утвърждава от теб всекидневно. И ако ти си бил с мисълта си с нас, и ако ти си бил с мисълта си с Владиката, то с кого ще пребъдеш с мисъл, когато се извърши Великия Преход? С нас, разбира се, и с Него, Позовалия. Така ти сега тъчеш своята надземна карма във всекидневното общуване с нас. Нас ни радва тази преданост. Онези са забравили всичко или помнят за това, което е било и си е отишло безвъзвратно. Но ти придвижваш миналото в настоящето и с това утвърждаваш бъдещото сътрудничество между нас, за което даже смъртта не е преграда и даже помниш знаменателното за мен число. То ще бъде знаменателно и за

теб, тъй като в тези дни – седемнадесети на всеки месец - бяха знаменателни в моя живот. И ти явно усещаш задълбочеността и лекотата на контакта. Разбира се и Майката, и аз ще действаме чрез теб. Затова и задълбочаваме контакта. Твоята сила е в пълно взаиморазбиране с всички нас, съслужещите на Владиката. Нашите и твоите мисли и воля, насочени към една и съща цел, те правят силен. Осъзнаването на силата ще расте и опората под краката ще укрепва. И така вече знаеш много и виждаш това, което за тях, даже познаващите мен много отблизо, е недостъпно. Това е резултат от нашето невидимо сътрудничество. Очаквай вести в пълно спокойствие и доверие към Водещата Ръка и помни, че ние сме зад теб.

289. (216). (18 април). Проявата на непостоянство в ученика го лишава от постоянство на Ръководството, тъй като люшकाйки се, той отпада от Лъча. Лъчът като в яйце го затваря в сферата на Светлината; около него е тъмнина. Осъзнаването на себе си в Лъча трябва да бъде постоянно и напрегнато – от това се обуславя постоянството на предстоянето. При това може да се забележи, че напрежението на обкръжаващата плътна среда се усилюва с растежа на огньовете на духа - като противовес на растящата вътре сила. Врагът винаги е според ръста, и обстоятелствата - също. С това се обяснява нарастването на препятствията и сложността на живота. Обикновено за детето всичко е просто и лесно: ще го напоят, ще го нахранят и сложат в креватчето. Но човешкият Син даже не е Имал място къде да преклони глава и цялата тъмнина и зло на света са въстанали срещу Него. Така за ръста на духа съдете по ръста на антагонистичните сили и противни условия, вървящи срещу вас. От тях всичките трябва да се израсте духом, тоест да се преодолеят те вътре в себе си, не позволявайки им да потушат пламъка на духа. Израстването на духа при обременяващи обстоятелства на живота означава неугасване на огньовете на духа под вихрите на плътните слоеве и под силата на астралните вихри. На всичко вървящо против може да се гледа като на стремеж на обкръжаващите невидими и видими сфери да угасят духа. Оттук и постоянната борба за своето нетленно достойние и неговата охрана. Посрещайки вълните на живота победно, утвърждавате Светлината. Трябва да помните, че докато спокойствието и равновесието на духа не са нарушени, цялата тъмнина и всичко вървящо против са безсилни. Малкоопитният ученик устремява своите енергии навън и се опитва да преодолее противодействащите му сили извън себе си, да се бори навън, докато в същото време в действителност борбата протича вътре в него и не може да става дума за каквато и да било победа, ако е загубено равновесието. Преодолените външни препятствия при загуба на равновесие и спокойствие означават поражение. Непреодолен, непобеден, но при пълно равновесие - е победа, тъй като срещу равновесието няма да устои нищо и никой. Затова разпънатият Учител е Станал победител на света, а тези, които са поели отговорността за потъпкването на Светлината - роби на тъмнината. Нека основната грижа да бъде за това да се запази равновесието на духа в тесните, притискащи условия на живот. Заградителната мрежа на аурата е силна само дотогава, докато равновесието не е нарушено. Човек смята, че нещо става извън него, докато в същото време всичко, отнасящо се към външното, има отражение в него самия и тези вътрешни реакции на въздействието на външния свят ще бъдат и това, което представлява пътят на човека на Земята. Победният път означава правилна реакция на съзнанието, протичаща при пълно равновесие и спокойствие, и при осъзнаване нерушимостта на своята същност във всички, даже най-трудните и

невъзможни условия на живот, тъй като сами по себе си те не са важни и нямат никакво значение, а е важно как им отговаря духът.

290. (217). (М.А.Й.). Знакът е разбран правилно: не е време да се пише. Условията назряват в срок. Сроковете на вашата лична карма още не са настъпили, когато ще ви понесат на крилата си. Но вашето бъдеще вече е отлято и изкристализирано в готови форми. В тях трябва да се влезе съзвучно. Нужно е и друго - непоколебимост на доверието към Водещата Ръка. Когато всичко бъде съсредоточено в нас и Владиката, преградите ще изчезнат от пътя. С единение на съзнанията ние побеждаваме живота.

291. (218). (Гуру). Врагът - това е неизвестното в хората. Докато те не са проявили себе си е нужна особена зоркост и бдителност. Понякога проявявате тези качества, когато вредата е вече нанесена и неизвестното се е изляло като отрова на сърцето. Какво от това, че е видяна вредата, ако тя вече е нанесена? Знанието със задно число е безполено. По-добре е отрано да знаеш и отрано да виждаш откъде пропълзва тъмнината. Затова са нужни постоянна бдителност и постоянен дозор. Получилият удар поради непредпазливост няма чест. Затова проявете зоркост към своето обръжение, тъй като много носещи отрова съзнания се тълпят наоколо.

292. (219). (19 април). (По време на сън). Срещата! Немислимо е да се мисли, че ще бъде отложена, тъй като времето върви.

Вие сте в Моето Сърце. Там сътворявате своята обител. In conformity (в съгласие) с Моята воля всичко ще потече по друг начин. Огнят, горящ в сърцето, слят в Лъча с Огъня на Моето Сърце, дава сила за изпълняване и осъществяване на мислите. Вече забелязвате това и в малкото. Ще го видите скоро в голямото. Желайте предпазливо, тъй като силата за изпълнение на желанията дава власт над материята и нейните съчетания. Нашите слати воли, утвърдени в Моето Сърце, ще управляват твоя двойник, който държиш у Нас с частици от духа ти, ще управляват теб, (тоест твоя астрал) и всички обвивки, ще управляват хората, обстоятелствата и течението на живота и неговите събития, устремявайки ги в желаното от Нас направление. Страшна власт получава съзнанието, слято в сърцето със Сърцето на Владиката и отдало на Великото Сърце своята воля. "Имащ власт" значи преди всичко осъзнал властта, а после вече прилагащ я в процеса на изпълнение Поръчението или мисията на живота. Успехът на Нашите Посланици и Доверени може да се утвърждава с тази власт. Въртейки около себе си съзнанията на множеството и еволюцията на нужните хора, те творят волята на Изпратилия ги в света.

293. (220). Днес ще пишем за властта. Дава се на победителя в духа. Дава се на този, върху когото е печатът на Духа на Владиката. Победителят върви към победа над света по Моята пътека. Аз Съм Творил и Творя делата не по Моята воля, а по Волята на Изпратилия Ме. А "Сам по себе си Аз Съм нищо". Тази формула, запечатана още в Евангелието, остава нерушима завинаги, тъй като "аз" изчезва и могъщото творящо "Ние" на Йерархията на Светлината заема неговото място и тогава се утвърждава властта. "И Той Говореше като имащ власт" - така се е говорело за Христа. Така говорете и вие, когато говорите от Мен или името на Нас и Йерархията на Светлината. В това творящо "Ние" вложете силата на осъзнатата власт, удържайки при себе си цялата съкровена дълбочина на разбирането на тази велика формула на живота, но утвърждавайки властта в творящи думи и дела, и мисли. "Не Аз, а Отец, пребиваващ в Мен, Той Твори" е друго изражение на тази същата формула (на живота). Думите "Аз

сам по себе си съм нищо” означават слабостта и безсилието на преходната земна личност на човека, тъй като плътта не служи за нищо, а всичко е в духа, приел като Закон изпълнението на Водещата Воля. Гледайте зорко как дадената власт се утвърждава в живота на дело. Случайната удача и всеки успех отнеси към изпълнението на мислите, насочени от волята в пространството. Учи се да искаш и да смееш, и да умееш да желаш, помнейки за слятостта на волите на стремящите се към Светлината. Затова главният стремеж е към сливане на съзнанията. Трябва да се забрави за незначителността, слабостта, беззащитността и нищожността на личното “аз”, като него го заменя голямото, съсредоточено в Безсмъртната Триада на човека и осъзнало себе си в Лъча на своя Космически Отец, който и ще бъде Великият Владика. Така се утвърждава синовството и вечните връзки, свързващи сина с Отеца и Отеца със сина. Космическото наследство се предава в ръцете на сина, блуждал дълго във външната тъмнина, но върнал се и намерил накрая входа към Бащиния Дом. Постоянното ярко осъзнаване на себе си в Лъча донася тези дарове на пространството, утвърждавайки правото на синовство. Съветвам да се отбелязват тези, в началото малки признаци на власт, тъй като ще нарастват. Ще Подкрепим желанието на сърцето и ще Утвърдим пътищата на неговото осъществяване, ако то е от Светлината и е слято с Нашата воля.

294. (221). (М.А.Й.). В Сърцето на Великия Владика, сине мой любими, ние с теб сме близки и сляти. Неговата Светлина съединява сърцата. Това обединение е в духа и затова е над смъртта и временността на плътните условия. Ти си загрижен за колебанието на близките. Изходът е един: сам да се утвърдиш като сто хиляди мъдреци. Твоята твърдост и непоколебимост им се предава и не са нужни излишни думи. Нека мисълта да действа мълчаливо. Също така трябва да се избягват думите, вървящи в разрез с нашия План, макар логиката на чуждото, но не съгласно с него мислене да е несъмнена. Защо да се замърсява пространството - то трябва да се циментира. Всяка човешка логика е невярна, ако върви срещу Плана. Логиката на стомаха и джоба и безгрижния и сит живот не е наша (логика). Който търси тези блага, не е наш. Ще бъде дадено всичко, но не заради комфорта, а заради работата и делата. Поставената цел ще привлече и възможности. Затова трябва волите да съвпадат, тъй като Владиката със свободната воля на Неговите близки Твори Своята воля. За това и мисли.

295. (Гуру). Ето, носителят на меча на Хесер хан излезе на полето. Мечът е в ръцете и Камъкът - в пазвата. Не му е за първи път да извършва деяния в Името на Владиката. Смел, непоколебим и непреклонен, и не познава страх. Чист по сърце и самотен. Самотата е съдба на големите духове. Не притежава нищо свое и не му трябва нито земна слава, нито богатства. Мисли само за това как да изпълни словото на Владиката и Указа на деня. Излязъл е не заради малкото. Ще бъде успешен във всичко. Ще изпълни славно Поръчението. Ще ви събере около себе си и ще ви предаде волята на Владиката. Разберете, че той е изпратен вместо мен и ни е непосредствено близък. Отначало той, после вие със Зина. Всеки има своя работа и всекиму е според духа. И тримата сте здрави. Той е над вас. Той е изразител на нашата воля и на волята на Владиката. В него е Камъкът. Дадено му е да извърши големи дела. Знай съкровено за тази мисия и бъди в готовност.

296. (222). Указ за сина: “Да се съберат сили за отразяване на новите уловки и хитрости на тъмнината. Да се усили зоркостта и да се обръжиш със самота”. На тях,

близките, стоящи наоколо, не трябва да се вярва, както на тъмнината, заобиколила ги и въздействаща на тях. Как да се бориш? Все така, държейки се с Мен неразделно, пребивавайки в Мен. Кога ще е краят? Когато настъпи Моят Ден. Засега бъди готов за бой. И умножавайки силите в борбата и разпалвайки огньовете с нова сила, стой по-здравео от скала до Моят Ден. Моят Ден ще настъпи. Няма нищо в този свят, което може да отдели от Земята Моят Ден, отсъден за Земята и да я лиши от Светлина. Трябва да се стремиш да пребиваващ в очакване на Часа в съзнанието за Моят постоянна Близост. Това е Указ за неотложно, пълно прилагане в текущия живот. Когато си в постоянно осъзнавания Лъч, тъмните ръце няма да те достигнат, макар и да се тълпят наоколо тези, които ги протягат. Дава се Указ да защитиш себе си от неистовата тъмнина. Трябва да се уплътни, сгъсти и изкристализира мислеобразът ти, пребиваващ в Лъча и да видиш себе си в него като в обичайна дреха, превръщайки го в одежда за деня. Но тази одежда не се сменя нито нощем, нито денем. Защитата е кръг, очертан от Лъча. Моят Лъч е затворен от твоя микрокосмос, тъй като е изпратен в него. По-нататък от теб вървят вече твоите самопроизводни лъчи, породени от Моят Лъч. Ти си силен, непобедим и служиш като устой на Нашите Дела, когато си неразделно с Мен. Без Нас ти си нищо и без Моят мощ не можеш да твориш нищо. Ние сме зад теб. С Нас ти си силен и неуязвим за тъмнината.

Аз Искам да ви укажа този най-близък път. Първо - пълно отсъствие на безпокойство за бъдещето; второ – търпение; трето – доверие; четвърто – очакване на Зова и готовност за него; пето – необикновеност на идващата карма.

Аз ще ви Кажа какво да правите по-нататък (пар.163, Сърце).

297. (223). (20 април). Трябва да се каже на най-близките, че подготовката на себе си за бъдещето се заключава в сигурно утвърждаване на най-тясна невидима връзка в духа с тези, които са над и са определени от сроковете, и с тези, които са под, и които ще станат изпълнители по линия на Йерарихята и нагоре, и надолу. Трябва да се изтрие границата меду този Свят и другия и трябва да се изтрие плътната илюзия за разстояние. За духа няма такива граници. Духът е безпределен. Така също помитайте преградите на времето и утвърждавайте бъдещето в настоящето и сега. Премахвайки трите прегради, действайте с мисълта и с огньовете на сърцето. Нека Майя да отстъпи времето, разстоянията и разделеността на световите – плътния и Тънкия. Забравили време и място, сега и тук, в духа утвърждавайте в явни образи това, което подлежи да бъде. Но покажете вашата готовност в силно обединяване на сърцата и съзнанията, съдени за бъдещето. За вземане ще вземат даже влачещите се на опашката, даже криволическите отзад, даже сляпо изостаналите, но не в големите дела и не в семейството на близко стоящите. Как да се приближи този, който в нужното време, когато се строят мостовете към бъдещето, не прилага своята ръка, за да приготви мост за себе си? Тъй като преминаването е само по него. Иначе ще се наложи да се върви по други, обиколни пътища. И когато едни вече ще преминат, другите няма да могат. Вече виждате останалите и изостаналите. Но някой даже отдалеч се протяга упорито: не иска да изостави и посреща реалността на момента. И когато дойде времето и Владиката Попита: “А къде са тези, не проявили в срок одеянието за готовност на духа, къде са те?” - тъй като те няма да са наблизко. Кой и какво пречи сега на пламения стремеж на сърцето да проявите утвърждаване и задълбочаване на вашата готовност, за да влезете с нея в бъдещето? Или мислите да влезете за чужда сметка? Или сте решили да останете в тъмнината? Или изцяло да се предадете на празни дела? Или да насочите

сърцето в посока противоположна на Указа? Какво ви държи в обятията на Майя, приятели? Не можете да кажете, че не сте знаели или че сте лишени от ръководство или грижа, или сте прескочени от внимание. Какво ви държи в сивата и сумрачна отделеност от Мен? Може би тъмнината? Какви примамки са разхвърляли отново тъмните ръце, за да отвлекат от Мен? Не изпускайте плодоносната вълна, за да се издигнете на нейния гребен. Около вас тъмнината ще вилнее, за да отсече от Мен, нима ще се поддадете на тъмнината? Да не би Учителят да Дава непосилна задача, Указвайки да намерите време за Него? Такова имате много за глупости, нима няма да го намерите за най-главното? Нима не разбирате още, че ако се лишите от Светлината на Владиката, то ще помътнее за вас всичко, а също и самите глупости, които сега ви привличат и изглеждат интересни само защото се осветяват от огньовете на сърцата, запалени от Светлината на Владиката: отстранете Светлината - и ще стане тъмно. Учителят Предупреди достатъчно. Но останалите с Мен, даже това да е един, ще Утвърдя като сто хиляди мъдrecи и ще ги Постава като устои.

298. (224). (М.А.Й.). Светлината, която е във вас, пробужда в обкръжаващите ни хора енергиите за проява. Същата тази Светлина, но безкрайно по-голяма, предизвиква в хората тяхното добро и зло, и злите крещяха: “Разпни Го”. Така се проявяваха енергиите на Светлината в тъмните сърца. Законът е еднакъв. И вие забележете как беснеят хората около вас и от вашата светлина изпадат в странно състояние на възбудена активност. Слабите апарати не могат да издържат вашето напрежение и тогава се проявява неравновесие, хаотичност и мятане от една крайност към друга. Всичко тъмно, всичко слабо, всичко неуравновесено се проявява тогава ярко, докато рано или късно не настъпи трансмутация в благо или окончателен завой към тъмнината. А вие следете за тези признаци на въздействие на светлината, която е във вас и не се смущавайте от човешките неуравновесености и люшкания. Разделението по полюси продължава, съпровождано от вътрешна борба и не всички се обръщат към Светлината.

299. (225). (М.А.Й.). Твърдината и Братството, и ние с тях представляваме единно цяло, монолит на духа, слят в пълно взаимно разбиране. Ничие мислене не е отделено от Фокуса на Великото Сърце. Ние сме силни с това. Утвърждавайки постоянно своята готовност се стремете да постигнете възможно по-тясно взаимно разбиране с нас. С него ще обусловите своята близост до нас. Ще бъде късно да се уговаряте за това когато дойде време да се действа. Утвърждавайте разбирането сега и укрепвайте близостта, за да бъдете в готовност. Вие можете с кръга да изпратите на Ю. лъч устремени енергии, но чрез Владиката и с Неговата помощ. Учете се да действате не със своята сила, а със силата на Стоящите зад вас. Такава помощ е нужна, тъй като пътят по Земята се полага с ръката и крака човешки. И мислете повече за нас, за да се слеете с мислите по-тясно.

300. (226). (Гуру). Подражайте на нас и се старайте да приличате на нас в това, което е съзвучно на съзнанието и духа. Тъй като и ние вземаме най-добрите качества на духа в себе си като пример от Владиката. И ние също сме в очакване. В Надземното личните дела губят своето значение, но общопланетните и общочовешките се изправят с цялата си дълбочина и значимост и духът взема участие в тях според размера и вместимостта на съзнанието. Правилно е да се мисли, че сега ние сме още повече в делата, отколкото когато бяхме на Земята. Но ние можем да проявим своите енергии само чрез тези, които са в състояние да ги възприемат. Възприемчиви към мислите

съзнания има много, но съзнателните сътрудници броим на пръсти. Осъзнайте своята ценност и значение в делото на невидимото сътрудничество с нас. Оттук и толкова внимание към вас, тъй като сте наши помощници. Разбира се, искаше ми се да видя по-дълбоко разбиране и по-сериозно отношение, и по-тясно и продължително сътрудничество. Считайки ни за живи, макар и без плътна обвивка, и намиращи се в тясна мислена връзка с вас, утвърждавате действителност, която ден след ден ще става за вас все повече и повече явна. Спомнете си Сведенборг. Неговият контакт е бил психически, тоест основан на психизма, докато вашият контакт е мислен, което е далеч по-трудно и по-високо. Но мисълта е над всичко и мисленият контакт укрепва съзнанието, а не го отслабва както психизмът. Вече можяхте да забележите как се укрепва и затвърдява почвата под краката. Ако всичко възприемано постъпваше чрез астралните чувства, психиката не би могла да издържи. Много психисти завършват или с обсебване, или с пълна изтощеност на нервната система, тъй като не могат да се предпазят от земната отрова. Затова сега ударението се поставя на мисълта. Мислят, по-точно умуват всички и всички могат да възприемат и възприемат мисли, но несъзнателно. Но ние правим този процес съзнателен и с това утвърждаваме сътрудничеството между световите – този и онзи. А вие сте ни помощници и пионери във великия процес по обединяване на световите.

301. (227). (21 април). Сине Мой, ти излезе да победиш тъмнината. Ето, тя настъпва. Побеждавай! Вече Казах, че обичайната грешка се заключава в това, че за достигане на победата се стремят да се борят с нещо вън. Победата не е в това. Усещайки надвисналата тъмнина трябва да поляризираш себе си на вълната за осъзнаване на своята несъкрушима огнена мощ, обединена с Моята. Какво от това, че е тъмно, ако в гърдите сияе съкровището на Камъка и Владиката е близък. И сам в полето воинът е воин. С това съзнание трябва да се върви. И няма от кого да се чака помощ. Всички са заети със себе си. И да се подобри текущия час не може. Но спокойствие може да се прояви и равновесие също. Спокойствието е сила, равновесието е огнена мощ, събрана във фокуса на Камъка и можеща със своята събрана сила да съкруши тъмнината. Не трябва да се маха с ръце, не е нужна външна активност, трябва само да се съберат в центъра около Камъка всички сили. Във външната тъмнина нека да бъде каквото ще, но тъмнината се съкрушава с огнената мощ и нейното напрягане вътре, без всякакви външни опити, ако настъпи момент, подобен на възникналия сега. Ако се устремим навън и проявим редица действия, ще се получи борба с вятърни мелници и чудовищно прахосване на сили. Но мощта на равновесието, съсредоточена и събрана в центъра, ще бъде наковалня за раздробяването на тъмнината. Можеш да се учиш да нагнетяваш огнена сила от дълбините на духа, обединявайки се по вътрешния проводник с Йерархията на Светлината; можеш да станеш нерушим подобно на самотна стражева кула, поставена на границата на сферите на Светлината и тъмнината. Вихрите шумят и мракът е сгъстен, но кулата на духа стои непоколебимо. В тези моменти всички енергии на духа, разпръснати настрани, се събират към центъра и се удържат в него, без да се устремяват към външни обекти. Мълчанието е по-добро от всичко. Но ако трябва да се говори, нека думите да бъдат редки и скъпи, и крайно предпазливи. Върху кълбо не може да се застане, също и да се заловиш за него, докато не е нарушена равността на неговата повърхност. Думите, мислите, действията, насочени навън, нарушават гладкостта на повърхността, ако не се съблюдава пълно равновесие. Тъй като кълбото е

символ на равновесието. Думите, действията и мислите могат да се изразяват във формата или на пълно равновесие, или на неуравновесеност. И ако няма сили да се съблюдава формата на равновесието, по-добре да се мълчи и да се въздържате от действия, и да се потушат мислите, изтегляйки техните енергии навътре и да бъдеш като свита пружина, или като човек готов за скок. Готовността за напрегнатостта е нужна, тъй като помага да се концентрират силите в юмрук. И тогава човекът представлява обтегнат лък със стрела. Уча да се постъпва така в дните на ужасно напрежение, в дните на разпусналата се набъбваща тъмнина и хаотични пространствени токове. Много опити се правят в тези моменти от страна на тъмнината, но черните снаряди се разлитат на пръски, удряйки се в бронята на равновесието.

302. (228). (М.А.Й.). Ти мислиш, че на сина е леко? Колкото по-висок е духът, толкова по-тежко се бори с вървящата против него вълна, тъй като вълната е според ръста и противникът е според силите. Законът за родствените противоположности привлича равни полярности, но противоположни сили. Но вътрешно е възможно да се обедините в Светлината с всички воители на Светлината. Това и ще бъде вътрешен кръг. За тъмнината той е непреодолим, тъй като в неговия център е Фокусът на Йерархията на Светлината. По периферията са стражевите кули на духа. Твърдината е несъкрусима и дозорните кули са здрави.

303. (229). (Гуру). Само върху противни явления можеш да упражняваш и развиваш своята сила. И когато тъмнината се опълчи, това е добър случай да се вдигне заострения меч. Ударът на меча на равновесието на духа има такава сила, че против него нищо не може да устои. Огънят на напрегнатото равновесие помита, изгаря, унищожава и угасява всяка противна активност, докоснала се до него. Огънят на равновесието я неутрализира и лишава от сила: все едно че се гаси мускулната енергия в ръката, вдигнала се за удар. Само многоопитният воин на духа може да действа с мощта на равновесието. Но има условия, при които друг способ за действие не остава и тогава се прилага силата на утвърденото равновесие. Владиците Действат в огромно напрежение на равновесието и спокойствието и затова Тяхната мощ е непреодолима.

304. (230). (22 април). Всяко напрежение на пространството предполага следствия. Невидимите възли на събитията набъбват и тъкат шарките на живота. И само след време техните отзвучи достигат до земното съзнание, но чувствителният човешки апарат чувства ставащото зад завесата и отбелязва процеса. Трябва да бъдеш много внимателен към проявата на пространствените вълни. Те предизвикват нагнетяване на центровете, което се разпределя по фокусите на планетната мрежа. Всеки трябва да издържи пространственото нагнетяване и да трансмутира тези енергии в светлоносни самородни лъчи. Задачата е в това и трудността е в това, че реакцията трябва да бъде светлоносна. Лесно е на пространствената радост да се зазвучи с радост, но да се отговори с вълна светлоносни излъчвания от своя микрокосмос на вълните на разпуснатата отрова или тежките притискащи кръстосващи се токове понякога бива необичайно трудно. И нищо не може да подобри текущия момент. Спасението е в пълното, напрегнато, устойчиво единение с фокуса на Единната Светлина. В тези моменти всичко се опълчва срещу носещия Светлина. Но е нужно да се устои и да се издържи натиска. Вече знаете за значението на равновесието. Това равновесие е активно, тъй като в това време заградителната мрежа на аурата отразява въздействието на обкръжаващата сфера. Нейните вибрации се задържат в собствения ключ. Не трябва да си позволяваш да зазвучиш на страничната вълна или да загубиш равновесие. В

прорива на аурата ще нахлуят хаотични енергии от външното обкръжение и ще я потопят. Охраната на своята заградителна мрежа и поддържането ѝ в необходимото състояние е също толкова необходимо, колкото и поддържането на планетната мрежа. Войската е силна със спокойствието на отделните бойци, мрежата на Светлина на планетата - с устойчивостта на духа на нейните фокуси или възли на Светлината. Да се постави мълчащ на кръстопътя - значи да се постави в дозор за охрана на мрежата на Светлината изпитано и предано сърце. Разбира се, при това то пребивава в непрекъсната и напрегната връзка с Владиката. Има моменти, когато е по-добре да се отхвърлят всякакви мисли, за да се удържи по този начин по-добре тази връзка. Не трябва да се мисли, че с Великото Пришествие изведнъж всички хора, населяващи Земята, ще станат свършени. Съзнанието не може да стане изведнъж друго. Степента на неговото озарение ще зависи от миналите натрупвания. Но, разбира се, фокусите на тъмнината ще бъдат унищожени с огън и на вас, стоящите на охрана на планетната мрежа, ще стане по-леко.

305. (231). Може да възникне въпросът какво ще бъде, ако охраняващите станат малко? Ще Отговоря. Нашите герои знаеха как да стоят на смърт. Ето така и стойте. Разликата е само в това, че смърт няма и устоялият докрай ще бъде спасен. Това е и разбираемо, и логично, и справедливо. Тъй като духът, сломен от натиска на външните явления, ще се окаже непригодно вместилище за огньовете. Затова каквото и да става вън, твърдото сърце противопоставя на външните въздействия своята сила. 306. (232). (М.А.Й.). Властта на настоящето над съзнанието е необичайно силна. Трябва да ѝ се намери някаква противотежест. Тази противотежест ще бъде Близостта на Учителя. По този начин всяка вълна на настоящето, вървяща против, може да се потушава с Лика на Учителя, въведен в сърцето. Неговата Светлина ще унищожава външната тъмнина според силата на осъзнаване на тази Близост и яркостта на Лика. Така на външните въздействия може да се отговаря с уплътняване Образа на Владиката в третото око. Вълните на външните въздействия ще се разбият в мощта на светлоносния Лик както морските вълни - в скална канара. При това добавете повтаряне на Името и осъзнаване на себе си в Лъча. Тройната защита ще помогне да се предизвика своя собствена светлина и с усиленото напрежение на заградителната мрежа да се отрази натискът на тъмнината. Всичко, което върви срещу вас, не е от Светлината, тъй като Светлината е една и не може да бъде разделена в себе си. Затова открийте къде са враговете, къде са приятелите и къде са тези от последните, които се поддават на тъмнината. Противодействащите приятели противодействат не под влияние на Светлината. Съумейте да отличите грешките и неразбирането от несъзнателното подчинение на тъмните въздействия. Има времена по-лоши от война. Може да има време по-лошо от Армагедон. Сега е именно такава време. Преди Пришествието ще бъде много тъмно.

307. (233). (Гуру). Да! Вярно е, много сте малко. Но нима работата е в количеството? Виждате светилници на духа, преминаващи самотни в живота. И борбата са водили самотни и не е имало близки по дух наоколо. Самотата е съдба на силните. Хвърляни са в затвора в самота и са изгаряни на клади. Последователите, учениците, почитателите са се появили по-късно. Когато мислите за Делото на Владиката, имайте предвид това. Ще дойдат много, но близки няма да има много. Помнете трайно за пръстите на ръцете – по тях и броят. Мисълта „ще се справя сам“ по същество е правилна: възможностите на духа, осъзнал своята сила в Общуването с Учителя на Светлината, са неизчерпаеми. Затова и не търсете множество, а също и

последователи. И никого не канете в своя двор. Само тях, идващите посрещайте, за да дадете на всекиго според съзнанието. Но все пак е по-добре да се даде по-малко, отколкото повече, за да се предпазите от предателство. Предателството винаги се поражда от несъизмеримостта на даването с вметването. И ако чувството нашепва за непригодност на някого или на нещо, по-добре е да го послушате, отколкото по-късно да се сърдите на себе си. Често, неслушайки себе си, а слушайки другите, допускаме грешки, за които се налага тежко и дълго да се плаща. Особено зорки бъдете с позованите не от вас, тъй като, ако ги приемете, ще отговаряте вие.

308. (234). (М.А.Й.). Отговорът е все същият: при първа възможност да се заминава. И още кажи: не е време (да заминава Людмила).

Предавам Указа да се готвите за неочакваности. Очаквайте ги нечакано в пълна готовност. Не предрешавайте неизповедимостта на пътищата. Предайте се на Волята на Владиката. Не решавайте сега нищо. За вас ще реши бъдещето. Сега най-важно от всичко е да бъдете неразделно с Владиката.

309. Последните новости са за вас. Ника се отказа от редица длъжности, за да съсредоточи в свои ръце главното. Синът излиза на авансцената. Бъдете заедно с него и го подкрепете. Той е непосредствено свързан с Ник. със сърцето. Ника е изпълнител на неговите указания. Действа Камъкът. Указвам със сина да поддържате постоянна психическа (сърдечна) връзка. Същата, както и с Мен, обединявайки се с него и с Нас в едно, така също и със Зина. Добре е чрез някакъв предмет или фотопортрет. Ненапразно Майката изпрати снимки на двамата и Зина - своя. Обединявам ви в Тънкия План за обединяване във физическия. Ядрото трябва да бъде силно. Указвам да общувате в духа и по-често. Указвам да се прояви готовност и да се подготвите за бъдещето. Сега на Невидимия План е по-лесно да се свържете с него, отколкото това беше с Нас. Кажи: вървящите към вас с Моята работа сега, изпълнявайки Моите Укази си подготвят място в Моите Дела. Ако положат усилия ще пожънат обилно.

310. (235). (23 април). (М.С.). Съзвучното сърце усеща, че някъде в световите над малката Земя се носи потокът на Великия Космически Живот. И в този поток, който е над земните преходни явления, духът може да намери своя струя и да се слее с нея, устремил се в нея. И тогава е възможно вършейки земните дела на Земята да бъдеш в духа в пространството, на Далечната Звезда под покроба на воала на Майката на Света. Земните дела и събития от живота тогава придобиват присъщото им място, незакривайки със себе си целия Космос и неговата Правда. В огромните простори на Космическия Океан устременият дух намира за себе си опора във възможността да живее пространствен живот. Дебелината на земната аура е пробита и царството на надземната свобода е достъпно, но напред върви мисълта, както светлината пред насочения източник на светлина. Тя пробожда пространствените слоеве, увеличавайки съзнанието със себе си. Събирачът на плодовете на земните възплъщения е временен жител на Земята, само временен, тъй като в действителност той е безпределен, пространствен пътник, пътуващ от звезда на звезда. Тогава човек осъзнава своето звездно-пространствено значение и считайки себе си за безпределен, вече не затваря своя дух в тесните рамки на Земята. На Земята има свои задачи и възможности да се учите и придобивате знание и опит. Но това е само едната страна от живота на духа, другата негова страна е потопена в Безпределността и в нея са съсредоточени за духа възможности за безпределно развитие на скрития в него потенциал. Наричаме го огнен, светлоносен потенциал на духа. Земята не може да даде всичко, тъй като крайният

смисъл на битието на духа не се съдържа в нея. Но представлявайки космическо стъпало по стълбата на духа му служи като подножие за устремяване в пространството. За вас, въплътените на Земята, не може без Земята. Земята е дом за духа, така също временен, както е временен всеки земен дом за човека. Изживявайки един живот и напускайки тялото, човекът оставя своя дом. Така също той е длъжен да остави и Земята, когато веригата от земни въплъщения е завършена. И завършилият дух оставя планетата заради Висшите Светове и планети. Но някой решава своя път на Земята, за да помогне на хората, както им помагат Владиците. Това е най-висша самоотверженост, тъй като е тежко да бъдеш завършил своя път дух сред низшите съзнания. Но още сега за тях, встъпващите по пътя на Архата, се отварят вратите и се дава достъп до пространствения живот. Лъчът от далечната звезда е за вървящите духове - мост от Светлина в безпределността на космическите далечини. По Лъча достигат и влизат в орбитата на въздействие на желаната звезда. Законът за магнитното притегляне на Светлината действа неизменно и духът, устремен в пространството, намира съзвучна на духа струя във великия поток на пространствения живот.

311. (236). Сине Мой, при Майката на Света в Нейните сфери ти намиращ достъп, отворен за мисълта. И всеки мислен полет в сферата на отдалечената звезда донася богат улов. Не е фантазия, а гаранция на закона за притеглянето на мисли. Запомни: на всеки отчетлив устрем на духа ще получаващ съзвучен отговор. Един устрем – един отговор, хиляда устрема – хиляда отговора, безпределност на устремите - безпределност на отговорите, а следователно и на познанието. Така по силата на закона за устремените огньове на духа се извличат магнитно от пространството знания, съзвучни на магнитната вълна на устрема. Те не трябва да се сравняват с обикновените знания, тъй като тяхната космичност не им позволява да се облекат в земни точни формули. Но даже и звуците на пространството могат да се оформят в симфония от земни звуци, тоест да се изявят в живота. Същото е и с пространственото знание, макар и то да не е от този свят. Земната мъдрост и космичната мъдрост са различни. Но мъдростта на Далечните Светове не пречи да се ходи твърдо по Земята и да се стъпва по-здраво, отколкото стъпват земните жители. Трудно е да можеш да съчетаеш земното и космическото, но е нужно, за да не си разбиеш носа от възторга и да не ходиш с разбит нос. Съизмеримост и равновесие във всичко – такъв е пътът на Архата.

312. (М.А.Й.). На Зинуша кажи: в преддверието на бъдещето нека да помисли кой от близките си иска да има наоколо. Нека да реши твърдо, а ние ще тъчем тяхната съдба, впитайки нужните нишки на шарката. Искам да я видя в пълно съзвучие на близки сърца с този, с когото тя избере своя път. И е добре, че ще замине, за да види по-отблизо. Нека да си спомни печалния и тежък опит на миналото. Да помисли също колко празно е наоколо и да отбележи предаността на сърцето сред стремящите се към нея. Да си спомни гордеещите се със своята лъжлива ученост и вдигнали ръка срещу нас, отхвърлящи тъпо съвета и нанасящи ни удар. Нека да се порадва на скъпоценните камъни и да отмине покрай безплодните цветове. Нека да обича Людмила: сърцето изкупва малкото съзнание в нея. Всички ще бъдете заедно, когато дойде времето. (З.Г.).

313. (Гуру). Писмото не променя нищо: нито близостта на сроковете, нито необходимостта на отпътуването. Той не е за лична работа там. Бъдещето се събира в настоящето. Настоящото е и стъпалото към бъдещето. Трябва да се виждат етапите на устройството на делата. Погрижете се за това да бъдете още по-близко. Умножавайте знанията и мислете за нас.

314. (237). (24 април). Ние считаме, че е вредно да се замърсява пространството с оплаквания за каквото и да било. Оплакванията сами по себе си са безцелни. Тъй като това не е нищо друго, освен поредните гримаси на астрала: за какво да се жалваш, когато човек е отговорен за всичко сам? Но астралът иска да се прояви в своя проводник и иска да овладее съзнанието. На склонността към жалби и недоволство може да се гледа като на проява на подчинението на астрала на този проводник. Това, което предизвиква оплакванията, може някак да бъде подобро или използвано за извличане от него на сили за противодействие. Именно на всичко е по-добре да се гледа като на поредна възможност да се умножат своите сили върху противните условия на живота. Добрият стопанин в доброто стопанство ще намери приложение на всичко. Така също и опитният ученик от всякакви явления на живота извлича полезен опит, знания, а главно, сила за преодоляване на това, което застава пред него на даденото негово стъпало за разрешаване и преминаване. Решението на всяко явление от живота лежи в правилното му разбиране и в правилното отношение към него. Трудният живот се дава не за оплаквания, а за това, на всички тези невъзможни трудности да се гледа като на нещо, подлежащо на преодоляване и разрешаване и при това при пълно спокойствие и равновесие на духа, сякаш животът върви по своя обичаен коловоз. Решението е в това при най-невъзможните условия съзнанието да се чувства както винаги, както тогава, когато всичко е добре и спокойно. Работата съвсем не е в трудностите или в неприятностите, или в огорченията, а единствено само в това да не се дава воля на астралната обвивка и да не се сваля сребърната юзда на духа от нея. И когато цялата сила на съзнанието е насочена не към поредната трудност, а към това да се управлява неудържимата астрална обвивка, поредната задача на живота е разбрана правилно. Задачите се дават не заради тях, а заради постъпателното движение на духа. И правилното разбиране и разрешаването им е необходимо, иначе те няма да си отидат, докато не бъдат решени правилно. Добрата закалка изисква продължителност. Но щом като тя е завършена, старите задачи си отиват и се заменят с нови. Искам да утвърдя осъзнаването на това, че всички външни явления нямат никакво значение сами по себе си. Те се дават или се допускат от Учителя за проява на неизживените или нежелателни свойства в ученика и замяната им с желателни. Те трябва да предизвикват в ученика правилна здрава реакция и да го утвърдят в новите качества на духа сред новите трудности. Затова на всичко външно трябва да се гледа като на работен материал, от който се изгражда твърдината на духа, като на глина, от която скулпторът слепва желаната форма. Задачата е една: да се извлича от всичко това жизнен опит и сила. Сила може да се взема от всяко срещнато обстоятелство, ако е съхранено равновесието. Тогава противодействащата енергия на срещаните условия се подчинява на волята и служи в полза на победителя. В стълкновения и при противна вълна преди всичко трябва да се удържи равновесието и да не се позволи да пламват движения в астрала. Пътят на живота преминава през себе си. Полагайки го вън, се допуска заблуждение.

315. (238). (М.А.Й.). Скъпи, мога да кажа само за търпението докрай и за това да се запазва равновесие, бодро и устойчиво състояние на духа. Какво да се прави, ако желаното време още не се е проявило в желаните форми. Не може да се ускори времето, развитието на съзнанието също. Пребивайки във голямо търпение, трябва да се чака зова.

316. (239). (Гуру). Целта на живота е да се съберат огньовете, да се усили волята и да се премине през земното, увеличавайки съкровището на Камъка. Само за това се

дава и животът на Земята, за да дава Камъкът сили и да осветява пътя на вървящите след вас. Единствено на тази цел служат и всички обстоятелства на живота. А хората в тези външни условия се опитват да намерят тяхната удовлетворяваща ги цел. Няма такава цел, тъй като планетата ще изчезне и всичко, което е на нея, но ще остане духът с натрупания от живота опит. Има време за всичко: да се гради и да се разрушава, да се радваш и да тъгуваш, за война и за мир, но тяхната цел е една - да се умножат качествата на духа. Така и гледайте на всичко, което се устремява отвън към вас, за да ви обогати с нови достижения.

317. (240). (25 април). В колективното начало е съсредоточено всичко. В понятието „Ние” е цялото бъдеще на човечеството. Силата на обединеното „Ние” се противопоставя на личното „аз” на човека. Силата на обединените аури се изразява с формулата „Където двама или трима са се събрали в Мое Име, там Съм Аз сред тях”, там е Силата на Учителя на Светлината. И ако са се събрали не двама, не трима, а ако са се събрали в Името на Владиката сто, двеста, хиляда човека - то каква ли ще е силата на този колектив? А ако са милиони или десетки милиони?!? Виждаме, че обединението на съзнанията по линия на Йерархията на Светлината може да се изрази в гигантско нагнетяване на психическа енергия, в нейното акумулиране и устремяването ѝ в определено русло, цел и явление. По-рано се говореше за църквата, за сборната (общата) молитва, за обединяване на вярващите. Но църквата не изпълни своето предназначение. Великите формули на живота се превърнаха в мъртви догми и неговите Светлина и Сила напуснаха негодното вместилище. Сега се утвърждава същото, но в други форми, освободени от свързващата, изживяна и вече ненужна ограниченост на църковността. Колективната сила на психическата енергия при мощното обединяване на съзнанията заменя изживените форми на мъртвото църковничество. Ако две обединени аури могат да творят чудеса, то какво ли могат да творят хиляди и десетки хиляди? Ще дойде времето да се пристъпи към колективно творчество. Сега то, още не напълно осъзнавано, строи живота на физическия план, но безпределността е съдба и точката на прилагане на силата ще може да се пренесе в областта на психическото прилагане на огнената мощ. Разбира се, отначало ще се наложи да се запознаят масите с тази сила, да се обяснят нейните закони и да се покажат резултатите. Самият живот води несъзнателно хората към тези нови форми на прилагане на енергиите, заложили в човешкия апарат, но ще настъпи момент и на съзнателното прилагане на тези сили на практика. Науката ще помогне да се вкара понятието психическа енергия в рамките на реалността, видима, осезаема и очевидна. Старият свят, отхвърлящ колективното начало, никога няма да стигне до осъзнаването на тази мощ на практика. Нужно е именно начало на колективизма и тогава обединена, съгласувана, събраната в единен пламенен устрем мисълта на целия народ може да твори чудеса, ако бъде съсредоточена едновременно в един фокус. Възможностите на колективното творчество са неизчерпаеми. Промяната на климата, премахването на засушаванията, осъществяването на неизпълними за отделните хора или групи малки, отделни задачи ще стане възможно. Подкрепата на такъв колектив ще означава мощно нагнетяване на енергия, съсредоточено в ръцете на една личност, на която колективът доверява водачеството или ръководството в една или друга област на живота. И тогава сред възпалените няма да има повече място за отделни противници на доброто на народите, тъй като заострената спира на колективната мисъл ще ги помете като вихър – перце от жизнената сцена. Организацията на психическата сила на колектива,

нейното поддръждане и използване ще бъдат задача на управлението на държавата на бъдещето. Основите на познанието ще бъдат дадени от Учението на Живота. Владиците ще приведат в порядък мисленето на масите. И това, което сега става на физическия план под формите на външна колективизация, ще се разрасне във форми на колективизма на обединените в Светлината на Йерархията съзнания. Стадото ще бъде едно и Пастирът ще е Един, и върху здравата основа на научните достижения ще бъде заложен вече не материалният фундамент, както това се върши сега, а подготвения от тях и базиращия се на него фундамент на психическата колективна дейност на човечеството. Колективните опити в това направление ще направят чудесата обичайно явление и ще подложат под тях чисто научната психомеханическа основа. Не измисленото неосезаемо благоволение на невидимото божество, а ясни, отчетливи форми на проява на огнената мощ на човешкия апарат, силите на който са безкрайно умножени от броя на съзнателните участници в огненото действие. И Небето, и Земята, и всички сили на природата се намират във властта на човека, тъй като по космическо право му е дадена пълна власт над тях, и тази власт, и овладяването на природата ще бъдат осъществени колективно, както това, засега още в малки размери, се извършва на материалния план. За пример може да се каже, че мощта на огнената мисъл на колектива би могла мигновено да унищожи облаците носещи се скакалци или да предизвика дъжд или да го прекрати, или да промени затоплянето или застудяването в един или друг район на страната. Възможностите за прилагане на колективната мисъл са толкова широки и разнообразни, че могат да обхванат целия живот на народа. Разбира се, „с ръката и крака човешки“ – този принцип остава неизменен, но зад творещата ръка стои творческата мисъл, а колективната мисъл може да придаде на творещата ръка небивала сила. Личното „аз“ се заменя с понятието „Ние“. С неговата задълбочена по мощ сила в бъдещата Епоха на Огъня ще се твори животът на човечеството на обновената планета.

318. (241). Ще се наложи да се потрудим много, преди хората да разберат каква сила владеят и преди да осъзнаят, че тази сила е в пълното единение. Векът на кооперацията и сътрудничеството на всички и във всичко ще стане век на разцвѣта на психическите сили на човека. Засега още е тъмно, но хоризонтът на бъдещето е светъл.

319. (242). (М.А.Й.). Плодовете на пространствената мисъл трябва да се принесат на Новата Страна, събирайки ги за нея. Не всички могат да събират, но за можещите задачата е да положат сили за това. На родната страна трябва да се поднесат не само цветята от градината на М., но и нейните плодове, плодовете от практическото, прилагано в живота знание. Събитията напредват във времето, имайки за цел да подготвят съзнанието на хората за приемане на Учението на Живота. Това, което се вдига от Земята с човешката ръка, достигайки известна височина ще се слее с това, което е горе: невидимото, духовното и земното, материалното ще се слеят в единното разбиране на живота. Така ще настъпи обединяването на световите.

320. (243). (Гуру). Трябва да се поработи над обединяването на човечеството във всичко, което е за благо. Правилно е да се види в Знамето на мира водещ символ. Правилно е да се утвърждава мирът, правилно е с мисъл и сърце да се пребивава с тези, които са против войната. Правилно е да се циментира пространството с мисъл за мира. Правилно е в това пространство да се обяви война на войната. Залагащите върху разрушението ще бъдат пометени. Вървящите срещу Новата Страна – поразени. Силата на Владиците се вдигна мощно и застана в нейна защита. Виждам

пораженито на стария свят. Виждам, че скоро чашата на везните на справедливостта бързо ще тръгне нагоре, но ще натежи осъждането над всичко, което върви срещу Новия Свят. На него му е отсъдена пълна победа и във всичко. Вече я виждате явно. Но това е началото. Краят ще помете стария свят.

321. (244). (27 април). Да! Да! Да! Трябва навсякъде, където е възможно, да се свети с мисъл. А това е възможно навсякъде, но при съблюдаване на съизмеримостта с вместимостта на съзнанието. Само според съзнанието може да се говори, иначе думите и мислите ще се излеят напразно. Това изкуство е трудно. Само многоопитният пътник знае как да го прилага в живота. Можеш да влагаш най-нови, най-необичайни мисли в привычни за съзнанието думи и форми и тогава мисълта ще бъде достъпна за разбиране. Но тъй като в нея неосъзнато ще се чувства нещо невлизащо в кръга на обичайните мисли, те ще привлекат вниманието и ще засегнат някак съзнанието. Нужно е твърде много да се знае, за да може, съхранявайки това знание при себе си, да отдаваш само тази негова част, която е съзвучна на момента и е дадена в приемлива за съзнанието форма. Но условията остават все същите: мисълта трябва да бъде ясна, отчетлива, определена и кратка. Най-великите Истини могат да бъдат давани в най-прости думи. Но трябва да се знае какво и как може да се каже за времето и мястото. Да се изчерпят напълно предоставените от живота възможности означава да се разбере съизмеримостта и с умение да бъде прилагана.

322. (245). С действията си днес определяме своя път за утре и го постигаме с възможности или лишаваме себе си от такива. Главното е да не се позволи на нищо да заслони пътя и целта на пътя, главното е да не се откъснеш от Водещата Звезда, главното е да не изпускаш от поглед вървящия напред Йерарх. Всичко обръжаващо се стреми да затъмни Водещата Звезда и да отвлече съзнанието от най-нужното. Но независимо от тъмнината на нощта, мъглата, бурята, лошото време и дъжда корабът на духа върви към своята цел както плавателният съд към определеното пристанище. Да се държи неотклонно правилното направление ще бъде решението на въпроса. А насрещните вълни не са препятствие за добрия съд, стига само двигателят да е достатъчно мощен. Двигателят на духа е огънят, и най-мощният огън - това е огънят на устрема. От атомите в спирално движение се формират звезди, системи от светове и цели галактики. Така и духо-монадата в спирално движение в Безпределността събира около себе си цял свят, микрокосмоса на човека, за да стане някога отправен фокус за творчество на цели светове. За творчеството са нужни знания и опит. Едното и другото се дават само от живота и в живота, и в това е неговата цел. Ако тази цел се осъзнае и не се отклоняваш от нея и не забравяш за нея нито за миг, то животът на човека става целеустремен, тоест осмислен. Колко малко са тези, които знаят къде отиват и защо, и разбират смисъла на мяркащите се крайпътни знаци. Ако съзнанието би могло да почувства, че всичко вървящо покрай него само по себе си е нищо и е обречено на унищожение, но е важно единствено като неизбежно и необходимо условие за достигане на целта. Хората влагат смисъла и значението на текущите явления в тях самите и така свързват себе си с тях и се потапят в тях. И много потъват, задавяйки се в океана от явления на материалния свят, докато в същото време решението е просто: няма нищо мое, нищо не ми принадлежи, всичко е дадено временно, за ползване през ограничено в твърди срокове време и всичко това ще си отиде от живота, оставяйки само плода на опита и знанието, ако пътят е преминат успешно. Ако ли не, всичко трябва да започне отново, преминавайки отново неусвоения по-рано опит. Земната кора

е постлана и задебелена от отхвърлените обвивки на някога живелите на Земята форми. Те са трансмутирали себе си и са изтънчили грубите покривки на планетата, но жизненият принцип, който някога ги е оживявал, е преминал в нови форми на растителното, животинското и човешкото царства. Да привързваш своето съзнание към временната форма, която то обитава, е нецелесъобразно и не съответства на духа на нещата и еволюционното предназначение на човека. Мое е само това, което тесит porto (нося със себе си) и само единствено носеното в духа е мое завинаги. Така пътникът по безпределния път се научава да различава истинските, постоянни ценности на духа от временно преминаващите явления и намира свобода от вещите в духа. Той е длъжен да отговори мощно на яростта на настъпващите отвсякъде външни условия: “Даже и това ще премине”. “Това” ще премине, но ще остане опитът и знанието, донесени от “това” за духа. Това знание дава сили твърдо и мъжествено да се върви през живота, без да се отклоняваш от целта.

323. (246). (М.А.Й.). Правилно, правилно, правилно! По-бързо, по-бързо покрай мяркащите се фантоми на живота, течащ към далечната цел, по-бързо! От една страна всичко не е важно, тъй като то е преходно, от друга страна без това преходно няма да достигнеш своята цел. Значи преходното е и важно, и нужно. Отбелязването на тази негова значимост ще бъде и решението на смисъла на даденото въплъщение. Всяко от тях има своя определена цел и предназначение. Духът въплъщавайки се вече знае тази цел в своите дълбини, но земното съзнание - далеч не винаги. И когато това знание отсъства, пътят на духа е неопределен. Архатът знае своя път. Знае го ученикът. Знае Владиката и Указва как може да осмислиш своето пребиваване на Земята. За това за какво е дадено даденото въплъщение може да се помисли. Целта ще стане ясна, ако се насочат мислите към този проблем.

324. (247). (М.А.Й.). Приятели, пътят на духа не трябва да се поставя в зависимост от това, което може да бъде, което не може да бъде или което ще бъде. Външните обстоятелства са само акомпанимент за съзнанието, но диригент е духът. И ако волята поиска, то и най-горчивото се претворява в най-сладко, трудностите – в лекота и недостижимото - в достижмо. Лостовете от преместването на стрелките на съзнанието са в ръцете на волята, но трябва да се поиска те да бъдат преместени. И тогава най-трудният и скучен труд може да се направи интересен и най-нежеланата работа – приятна и увлекателна. Трябва само да се поиска, трябва само да се пожелае да се поиска. Хората изпитват едни или други чувства само защото искат това, но без да осъзнават силата на своето желание и затова стават играчки на своите чувства. Дали човек плаче или се смее, той прави това защото така иска, тъй като в самото явление не се съдържат никакви чувства. Фактът сам по себе си е безчувствен, тоест лишен от емоции, чувствата се наслагват в него от човека. Радвам се не защото едно или друго явление предизвиква радост, а защото искам. Много скръбно и нерадостно има в света и за да не затънеш в унието трябва да утвърждаваш своите чувства въпреки плътната очевидност помнейки, че човекът е лаборатория за всички усещания и в нея се разпорежда волята.

325. (248). (Гуру). Могъщата Русия събира своите неизчерпаеми сили за велики дела. Те, великите са още напред. Богатириите на Русия не са изчезнали. Народили са се и нови, само че още не осъзнават мощта на своята сила. А времето за осъзнаване на великите деяния, подвизи и героични дела настъпва. Нашата държава ще бъде светилник за всички. Вече се стремят към нея отвсякъде, вече усещат нейното

могъщество. Ще се разчупи ледът и могъщата река на живота ще увлече след Русия всички народи на Земята в океана на новия живот, тъй като тя е Водеща и вече води и увлича след себе си в своята орбита всички, които са се отвърнали от стария свят.

326. (249). Всяко усилие да се влезе в Общуване с Мен е плодотворно.

327. (250). (27 април). Съсредоточаването на мисълта върху някоя част от тялото предизвиква прилив на кръв към нея, усилен пулсация и даже като че леки боцкания. Това става вследствие прилива на психическа енергия или на огън. Мисълта събужда усилен активност в клетките на тялото, в неговите части, представляващи обект за съсредоточаване на мисълта. При успешно съсредоточаване цялото съзнание се пренася в точката на концентрация и там се нагнетява огнена енергия. Всички заболявания могат да се излекуват по този път ако при това се отстрани причината, която ги предизвиква. Клетките стават светещи и тънкото зрение може да види как се усилюва светимостта на органа, върху който е съсредоточена мисълта. С определена заповед мисълта може да се изпраща във всяка част на тялото. Продължителното съсредоточаване ще усили тази заповед, предизвиквайки огнено напрежение. Клетките на тялото в своята маса при обикновените хора спят. По този път те могат да се извикат от съня и да се събудят. Тогава тялото става светещо и мигащо. Целият организъм ще се приведе в движение и огненото тяло може да започне да се проявява, ако процесът на неговото оформяне вече се осъществява. Трябва да се смята, че човекът е огнено същество. От всяка клетка, от всяка пора на тялото може да се предизвика огън. Ръцете на едни хора са горещи, на други – студени. Причината е в наличието или отсъствието на психическа енергия. Също и аурите могат да бъдат горещи и студени, вземащи жизнена топлина от другите, имащи повече. Събуденият огън е плодотворен, ако волята знае как да го управлява. Неподчинен, може да се превърне в разрушителен огън и някак да разкъса на части наудачливият си носител. При нервните, неспокойни, мятаци се хора може да се види как ги разкъсва на части огънят, който волята не е овладяла; неприложеният огън, неизползваният огън, огънят, неподчинен на властта на духа. Събудените клетки при условие на равновесие на човешкия микрокомос ще бъдат проявено благо за техния притежател. Като пълководец, в армията на който съществува желязна дисциплина, човек може да се разпорежда със своето тяло, отдавайки му заповеди, неподлежащи на обсъждане или изпълнение. Тялото е задължено да изпълни заповедта на духа, робът се бои от стопанина. Трябва да се осъзнаят възможностите за власт над тялото. Те са безгранични. Но опитният подход към овладяване на тялото е бавен. Все пак процесът на овладяване трябва да се започне. Започва се, както винаги и във всичко, от най-малкото. Малките успешни утвърждавания на властта над тялото ще доведат до големи, по-големи и огромни. Това не е хатха йога, а въвеждане в своето космическо наследство и право. Дадено е всичко, но трябва да се усвои. Всеки знае колко време е нужно, за да се усвои който и да е музикален инструмент или някакъв отрасъл от науката или специалност, но към основната специализация на човека – овладяването на огнената енергия (на духа) човек не иска да подходи със същата мярка. Навсякъде има труд и усилия и прилагане на практика в живота. Всеки известен човек в своята област на дейност се е потрудил в началото много, преди да постигне успех. Но някой смята, че може да преуспее без да положи труд. Неположилият усилия няма да стигне по-далеч от думите на езика. Събуждането на клетките на тялото може да се провежда всекидневно, ритмично, посвещавайки няколко минути на това. Отначало резултатите могат да бъдат

поразителни: може да се получи по време на сън отделяне на тънкото тяло, събудено от сън от огъня. Ще се почувства силен прилив от жизнена енергия, сънят ще се съкрати. Десетминутна концентрация върху цялото тяло, започвайки с върховете на пръстите на краката, повторена три пъти, може да замени почивката и продължителния сън. Но това е само в началото. После процесът ще навлезе в коловоза и събуждането на клетките ще тръгне равномерно, без да предизвиква особени симптоми, а само подобрявайки и укрепвайки здравето, ако се съблюдава неотклонно равновесието. При неговото нарушаване твореният пламък се превръща в пояждащ огън. Затова сребърната юзда на духа върху мислите и чувствата е необходима безусловно. Огнената енергия е двустро оръжие. Овлабяването на себе си е условие *sine qua non* (непременно). Съсредоточаването само върху някой орган на тялото, без особени причини за това, може да предизвика нарушаване на общата магнитна поляризация на тялото и да повлече след себе си болест. Често болезнените усещания се предизвикват от нарушаване на течението на огнените токове по организма и тогава общото съсредоточаване помага много да се възстанови равновесието. Тъй като понякога се създават един вид прегради, пречещи на течението на токовете, които трябва да се пробият. Когато свободният достъп на психическа енергия до някой орган или част от тялото се прекрати, този орган заболява. Концентрацията върху чакрите е недопустима без прякото ръководство на Учителя, тъй като нарушаването на огнено-енергетичната поляризация на организма може да предизвика много опасни следствия. Когато огненото тяло е оформено, клетките са събудени и наситени с огнена енергия, може даже да изглежда, че лицето става светещо и подвижно, тъй като вълните светлина около главата и тялото вибрират в мощно напрежение. Носителят на Светлина се превръща в реален съд, вместил огъня.

328. (251). Приятели, обърнете внимание на това как се осъществяват вашите мисли, желания и стремежи. Обикновено винаги гледат към големите дела и явления, набиващи се на очи; а вие погледнете към малките и как се осъществява мисълта в малкото. Тогава вие ще видите, че малките мисли - както лошите, така и добрите, като трудолюбиви мравки всяка донася нещо по своя род и качество. Ще видите, че много, а всъщност всичко, което ви обкръжава, е изтъкано от вашите мисли, желания и стремежи, проявени някога. Може би на вас вече не ви е нужно това, което те са донесли. Може би вашите желания са станали други, но мравките са се потрудили и това, което те са донесли, ви обкръжава сега. Това ще ви помогне да разберете доколко силна е мисълта. Даже всеки предмет във вашата стая е попаднал в нея благодарение усилията на вашата мисъл или на някоя чужда. Ще разберете, че всичко около вас се създава от мисълта и че мисълта притежава сила да се въплъщава във видими форми. Това не е магия, а животът, тъй като животът на човека и на човечеството и обкръжението на човека и на планетата са създадени от човешката мисъл. Откривайки принципа на действие в малкото, го приложете и в голямото. Мисълта е лост към проявите на текущия живот. Лостовите на бъдещето към проявите на идващия живот са в ръцете на човека и се съдържат в неговите мисли. Така и лостовите към проявите на вашия бъдещ живот са във вашите ръце и се привеждат в движение от мисълта. Следете за мисълта и я дръжте в нужното направление, ако искате да достигнете до Мен.

329. (252). (М.А.Й.). Скъпи мои, животът не се скъпи на това да ви закали, да ви обремени, да ви затрудни и да ви подготви за бъдещото щастие, давайки ви право на

него. Вече разбирате, че ако настоящото ваше обкръжение е лишено от краен смисъл, то тези сурови уроци, през които то дава възможност да се преминава, са ви нужни като стъпала за приближаване към Учителя на Светлината. Ето защо и животът ви поставя понякога в непоносимо и трудно положение. Трудностите винаги са по силите, ако волята не отстъпва пред тях, по-точно, ако не иска да отстъпи. Вие не мислите вече за вашето бъдеще без нас, но какво правите, за да го приблизите и да утвърдите място за себе си в него? Трябва да бъдете безукорно честни към самите себе си и да си дадете ясен отчет колко време в денонощието посвещавате на Учителя на Светлината и Неговото Дело. Ако са минути и през пръсти, и с неохота, и сякаш по принуда, то не мислите ли, че и резултатите на такова отношение ще бъдат съзвучни на него. Само радостният, устремен, доброволен труд в Името на Владиката и заради Него дава плодотворни прорастъци. Всеки ще остане с това и при това, с което или с когото са пребивавали неговите мисли и неговото сърце в този период преди Пришествието. И ако сега вие не сте намерили време да отделите един час за Владиката, когато Делото на Владиката е в нужда, то е възможно и Той да не Намери един час за вас, когато тъмното време отмине. Законът за съзвучието и съответствието действа съизмеримо. И всеки сега отмерва за себе си своя дял в бъдещето. Но ако сега вие сте намерили време и желание от сърце да помогнете на Делото на Владиката, благо на вас, принасящите своя труд за изграждането на Новия Свят.

330. (253). (М.А.Й.). Лъчът ви се изпраща, но трябва да осъзнаете себе си в Него сами. Никой не е в състояние да направи това заради вас, даже и много да иска. Може да се помогне, може да се обясни, може даже да се повтори, но трябва сами да отворите своето сърце към Лъча. И към нас отваряте сърцето си също по своя воля. И отговорът е в пълно съзвучие с напрежението на зова. Народната мъдрост е изразила Великия Закон просто: “Каквото повикало, такова се и обадило” или още по-просто, но по-грубо от това: “Няма защо да се сърдите на огледалото, ако физиономията ви е крива”; така кривото огледало на съзнанието ще даде и криво отражение и ще се получи изкривено съзвучие.

331. (254). (Гуру). Упражнявайте върху всичко и навсякъде вродената във вас сила. Животът на Земята дава безкрайни възможности за това. И действително животът е школа, само че в неговите класове няма нито смени, нито междучасия, нито почивки - занятията са плътни: и нощем, и денем, през цялото денонощие и даже по време на сън. Така се предоставя възможност да се учите през цялото време и без край. И учещият се така съзнателно ще се нарича ученик на живота. Старайте се много преминавайки през поредния опит да го запомните добре, да го осъзнаете и отложите за прилагане в бъдеще. За какво са всички опити и самият живот, ако те преминават покрай съзнанието, недонесли плод. Учете се и от опита на близките. От нашия опит, от опита на Учителя на Светлината, отпечатан върху страниците на Учението на Живота. Но се учете. Но вървете напред и донасяйте плодове, умножавайки донесените в този живот таланти. А ние ще ви помогнем да не се отклоните от пътя и да поддържате направлението, ако бъдете с нас. Но ако се отдалечите от нас ние няма да сме в състояние да ви удържим върху пътя. Следователно решението е едно: да се върви докрай заедно с нас, без да се отделяте от нас нито със сърцето, нито в мислите.

332. (255). (28 април). Ние Смятаме, че най-добрият изход от всяко трудно положение ще бъде поддържането на непрекъснато Единение с Нас. В това състояние се дава първо енергията, нужна за преодоляване на поредната трудност, а второ -

наличието на контакта опазва от пълното потапяне на съзнанието без остатък във вибрациите на обкръжаващата среда, пораждаща трудността. Съзнанието се издига над нея и вижда нейните граници и намира способи за преодоляване. И работата не е в самата трудност, а в това да се разбере нейната изпитваща духа същност и да се израсте от нея духом. Разбира се, трябва да се проявяват усилия или труд, тъй като без труд и усилия не може да се породи енергия за преодоляването. Но напрегнатият труд ще даде енергията, нужна за преодоляването. Да се стои, отпусайки ръце и да се мисли, че неизвестно как и откъде ще дойде сила, ще бъде грешка. Ще Помогна, ще Помогна, но приложете усилия. И ако животът постави в трудни условия, значи е настъпило време за ускорен растеж на огнения апарат на духа. Обременяването с обстоятелства се дава за растеж на духа. И когато този момент настъпи трябва да се даде на съзнанието правилен тон на настроеност: увереност, че всичко е преодолимо, ако волята поиска, разбиране че трябва да се приложи усилие, тоест да се потрудите, равновесие, неразколебавано от противодействията на средата и постоянство на осъзнаването на Близостта на Водещата Ръка. Хората в такива случаи постъпват във всичко като че обратно и губейки равновесие и забравяйки Учителя се държат като всички: и се объркват, и се оплакват, и проявяват недоволство, и забравят Учителя на Светлината, и губят време за помрачаване, с една дума правят всичко обратно на това, което трябва. И поредният урок на живота не донася плодове, а се разтваря в настроенията и преживяванията на астралната обвивка. Трябва да се внесе безстрастие в отношението към всичко, което ви засяга лично, да се прояви мълчаливост и сдържаност, разчитайки изцяло на себе си и на Учителя на Светлината. Да се разчита Казвам, а не да се възлага, тъй като делата се вършат със своята ръка.

333. (256). Много трудно е да се издигнеш над накипа на текущия живот. Съзнанието притежава склонност да затъва през глава в него. Грижата на деня и яростта на настоящия час на земната суета се стремят да завладеят и погълнат съзнанието, неоставило място за това, което го издига над суматоката на живота. Тогава основата се изплъзва изпод краката и на човека му остава да се люшка и огъва под вятъра като тревичка в откритата степ. Въоръжавайте се с Мен и стойте с Мен, и дръжте Моя Лик между себе си и тях, устремилите се към вас да ви захвърлят в кръга на безизходицата; когато настъпва такъв момент, укрепвайте здраво връзката. Целта на всичко това е да ви откъснат от Мен и това също е и целта на изпитанията. С Мен и в Мен ще устоите, здраво държейки се за Мен всяка минута във всички дела. Делата се дават не заради самите дела, а заради това да се научите как да вървите по пътя, без да се клатите и да не се отвличате от целта с нищо. Поредното препятствие или изпитание не е цел, а само средство да се достигне целта. Приемайки го за цел, изопачавате същността на явлението. Колкото и ярко да звучи дадено явление от живта, целта лежи далеч зад пределите на текущите явления. А явлението е само средство, водещо към целта, даващо сили да се достигне тя. Трябва не да се отдават своите сили на идващите към вас вълни на живота, а именно да се взема от тях тяхната сила на напора за преодоляване на самите тях. От всяко противно обстоятелство може да се вземе неговата сила и с това да се израства от него духом. Без противодействащи условия духом не можеш да израстнеш. Нека да разберем условията за растеж на духа и да се порадваме на всичко, което му помага да умножава своите сили.

334. (257). (М.А.Й.). Днес ще кажа все същото: за устойчивостта, за бодростта, за непоколебимостта на духа, за нерушимостта на огнената същност на духа, за

неунищожимостта му от нищо, което е във. Срещайти яростта на вълните на живота помни винаги, че те не могат да съкрушат духа, както морските вълни – гранитната скала. Те се разбиват в камъните. А ти притежаваш Камъка, той пламти ярко в гърдите и привлича към теб вълните на неистовата тъмнина, и колкото по-голям стане по размер и колкото по-ярко гори, толкова по-яростен ще бъде прибойът на противните вълни. Каква гигантска вълна от тъмнина е Поел върху себе си Христос. Вървящият Архат върви през вълни от яростни противодействия и неистово беснее на тъмнината. С тази мярка може да се измери ръста на духа и да се радваш на силата на растящата противна вълна.

335. (258). (Гуру). Искам да се гордея с твоята сила и устойчивост на духа, и уменията да посрещаш красиво вълните. Те, твоите противници, искат да те превърнат в нищожество, сломено от техните старания, а ти ставаш само по-силен и по-силен духом от всяко поредно тяхно посегателство върху твоята воля и сила. Искам да те видя винаги силен. И когато огорченията и неприятностите се стоварят на главата ти, не мисли за тях - те са за нищо, а за своята сила, нежелаеща да им се поддава. Да преминеш победно докрай през всяка трудност, без да се преклониш духом и в духа пред нея – ето, приятелю мой, твоята задача.

336. (259). (29 април). Огненото напрежение не трябва да преминава зад пределите на законността. Не трябва да се допуска прегаряне на нервната тъкан. Оттук и съветът за спокойствие. Спокойствие на напрежението – така ще отбележим. Доктрината за напрежението предполага неговият растеж да върви постепенно, приучвайки човешкия апарат към вместимост на огненото нагнетяване. Контрол е нужен и тук и може би още по-голям от обикновено. При обикновената машина стои машинист, който регулира нейната работа. Така също и при сложната машина на човешкия микрокосмос на пулта на управлението стои духът - нейният притежател. Волята изпраща заповед, завъртайки лостовите на апарата и сложната машина се привежда в движение, изпълнявайки указанието. По принцип на волята се подчинява всичко, трябва само тя да се тренира в това направление. Не е беда, ако отначало апаратът не бъде послушен на духа във всичко. Трябва само да се разбере, че обвивките нямат своя воля. Това, което изглежда тяхно своеволие, е кристализираната воля, вложена някога в тях от самия човек. Значи той също и може да отнеме кристалите на волята, вкоренили се в психофизическия му организъм. Да се разрушат кристалите на привычките и привычните действия и на това, което е станало обичайно и втора природа на човека понякога не е лесно. Но стига само да се разбере, че всичко това се поражда и унищожава от волята, а волята да усети вкуса на осъзнаването на своята мощ и властта над формите на своята проява, в които тя обитава, за да бъде заложено здраво началото на неограниченото господство на волята над тялото и другите тела. Трябва да се разбере, че за волята е достъпно всичко и всичко се подчинява на волята, даже движението на светилата, даже движението на галактиките. По своята природа потенциалът на волята е безпределен. Волята е огън в действие. Разбира се, волята на еснафа и волята на Създателя на планетата, или волята на Владиката се различават неизмеримо помежду си, но тяхната природа е една. Трябва твърдо и упорито да се подхожда към осъзнаването на това, че за волята всичко е достъпно и всичко ѝ се подчинява. Това осъзнаване може лесно да се разруши от трудно изпълнимите неща, ако с тях започне тренирането на волята. Но и тук, както и навсякъде ще започваме с малките неща, помнейки, че всичко голямо е израснало от малкото и е започнало от

малкото. Редицата малки волеви победи и редицата малки успехи придават увереност на волята да дръзне към големите. За значението на дерзанието вече знаете. За могъществото на мисълта – също. Но двигател и на двете ще бъде волята. Човекът, лишен от воля, представлява нищожество. Човекът, мислещ, че не може нищо, потъпква своята воля и я превръща в нищо. По-добре е да се върви с формулата “Мога всичко”. С непоколебима увереност в могъществото на волята и с Нашата помощ наистина може да се достигне до немалки резултати. Дали това ще се нарече вяра в себе си или във Висшите Сили не е ли все едно, ако човекът привежда в такова състояние своята огнена сила, обединена с Вишата Сила, когато желанието на волите се осъществява. Даже молитвата се осъществява само тогава, когато е огнена. Огнената молитва с помощта на волята достига нужното напрежение. Във всички човешки дела виждате волята, заложена в тяхната основа. Съкровището на Камъка в гърдите е мощта на кристализираната през вековете воля. Волята е огнен атрибут на духа, осъзнайте нейната сила в цялата безграничност на огнения ѝ потенциал, но във всекидневно приложение и започвайки от най-малките неща. От малкото към голямото във всичко – такъв е пътят на неизменността, утвърждаващ спирално-еволюционния възход на духа по огнените стъпала.

337. (260). (М.А.Й.). Вчерашният опит беше достатъчно успешен: по-рано изглеждащата скучна работа беше изпълнена в огнено напрежение, донасяйки чувство на радост и удовлетворение. Ръката пишеше свободно и работата вървеше много успешно. Но грешката се заключаваше в излишното пренапрежение, което би могло лесно да предизвика раздразнителност и загуба на равновесие. Равновесие и спокойствие винаги и във всичко – нека това да бъде практическата формула на живота. Можеш да си възлагаш задача да изпълняваш всяка работа в желания ключ, а също и да реагираш на всичко обкръжаващо не автоматично-рефлекторно, а по указание и заповед на волята. Но за това е необходимо волята ясно да реши какво иска, за да може сутратма свободно да се проявява и как да постъпва и да се държи извън рампата на жизнената сцена пред хората и пред себе си. Все едно репетиция в своето въображение и планиране на своите действия и поведение в плътните и тънки условия. Утвърдените от волята образи на своите бъдещи действия, близки и далечни, леко и свободно ще се отлеят в действия от живота вече в действителността. Трябва, трябва да се мисли, да се мисли просто, решително и твърдо за това как да се постъпва във всичко, във всички дела, и големи и малки, и съвместно с Владиката, тъй като Той е с нас винаги.

338. (261). (Гуру). Ще поделя с теб съкровището на моята воля, за да можеш ти да умножиш съкровището на своята воля. Възможно е да се предава своята воля, своя огън на съзвучно съзнание. Тази магия е проста и това не е окултна магия, а магия от живота. От историята знаеш как воините са вървяли след своя пълководец и са извършвали големи дела и героични подвизи, ако той е могъл да предаде огньовете на своята воля на своите бойни съратници. Спомни си Суворов, Ушаков, Пожарски с Минин, спомни си всички тези, които са пробуждали пламенно със своята воля хората за действие в живота. Но е нужна съгласуваност на съзнанията, а в случая с Учителя - съзнателен устрем към Общуване с точна и изразена явно цел. Ако мисълта е устремена към Владиката с явната задача да се укрепи и умножи волята, отговорът ще бъде явно съзвучен.

339. (262). “Търсете и ще намерите, искайте и ще ви се даде, хлопайте и ще ви отворят”, устремете се пламенно и се научете огнено да искате, за да получите от Владиката желаното.

340. (263). (30 април). (М.С.). С Теб, Велика Майко, е моето съзнание и сърце. Със съзнание, слято през далечините на пространството, Ние ще Раждаме новото му разбиране. Пространството е вместилище на битието, то е Моето велико Лоно. И това пространство за свободния дух е сфера за неговата проява на активност. Хората мечтаят за отдых и за това да почиват в покой. Но безпределното пространство на огъня е сфера на напрежение на висшите енергии за духа и в него няма отдых за устремения към Мен дух. В Моите Сфери устремения към Мен дух го чака напрегната, но съзвучна на неговата същност работа. Знаете, че материята е пасивна и че волята я оформя, вливайки я във всички форми на Невидимия и видим свят. Не Аз, а Моите деца се трудят над това, което е по силите на техния дух. Стройният порядък на Вселената се поддържа не сам по себе си, а по Волята на Йерархията на Светлината и нейните сътрудници. Космосът е огромен и е огромно количеството труд, изискван от сътрудниците на Светлината. И всеки го чака съзвучна на духа работа. И там, на Земята, на вашата малка планета, напънвайки огньовете на духа в труда подготвяте своя дух за напреженията на Висшите Сфери. В Доктрината на напрежението е изразена самата същност на това, върху което се изгражда Космосът. Но в ритъма на това огнено напрежение трябва да се влиза постепенно, тъй като то ще изгори плътното тяло, ако се ускори процесът. И тънкото няма да може да отзвучи на него, ако на Земята напрежението на огнената енергия на духа не е влязло в живота като обичаен порядък на деня. Затова Доктрината за напрежението се явява основа на Учението на Живота, давано на хората чрез Владиците. Поставени от Мен за охрана на вашата планета, Те сега Въвеждат съзнанието на човечеството в новия ритъм на космическото напрежение. Вълните на пространствения огън във формата на новите енергии мощно се устремяват към вашата планета. И за да не се прегори, те трябва да се посрещнат със съзнание, готово да вмести ритмите на новите напрежения. Космическото напрежение се проявява в равновесието на огнената мощ и в хармоничното съчетаване на тези енергии. Човекът трябва да прояви равновесие на духа, приемайки потоците от нови вълни. Иначе проводниците на неговите нерви ще прегорят или сърцето няма да издържи. Планетно-космическата задача на водещите духове е не само да поддържат своето равновесие, но и да дадат на хората огнен импулс за овладяване на себе си. Само при това условие Земята ще може да оцелее, иначе взривът е неизбежен. И това, което някога хората са смятали за закони на нравствеността и морала, и които, както те са смятали, са могли да изпълняват или да не изпълняват безнаказано, сега става неизменно условие за техния по-нататъшен живот в аурата на земната атмосфера в двата свята - Невидимия и видимия. Напрежението на огнените вълни е толкова огромно, че при несъблюдаване на равновесието части от човешкия организъм ще започнат да се разклащат и апарата на духа стига до пълна негодност. Заповядвам да се каже на хората за насъщната и срочна неотложност на утвърждаването на равновесието на духа. Времето не чака, времето лети. Ако не бъдат готови, катастрофата няма да се избегне. Пространствените огнени енергии, не асимилирани от духа и не обуздани от него, ще се втурнат навън и, влизайки в съчетание с подземния огън, ще предизвикат взривове. Трябва да се разбере, че утвърждаването на равновесието представлява за човека и земна, и космическа необходимост. Но тези, които са преминали през

огнените напрежения, поддържайки равновесието на духа, чакани и желани ще бъдат посрещнати в Моите чертози.

341. (264). Ако вие устоите с другарката (З.), делата ще устоят, затова Нашата грижа е за вас, а вашата е за тях, вървящите след вас - все едно че съсредоточяваме Нашите усилия върху малцината, можещи да вместиат. Виждате как си отиват клатещите се, неутвърдилите се и не проявили разпознаване. Но и от това няма да се смущаваме - работата не е в количеството. Но ако е в качеството, то качества на духа трябва да се проявят в тези трудни дни преди Пришествието. Главното от тях е равновесието и спокойствието. Без тях всички останали качества са за нищо. Няма да Можем да доверим стражата на света на неуравновесеното съзнание. Устременост и преданост – също, любов към Владиката и отвореност на сърцето - с една дума, трябва да се прояви симфония от качества, но според условията на планетния момент, преди всичко е равновесието. Трябва също постоянно да се помни, че когато сме заедно нищо не може да те съкруши, тъй като срещу Нас никой не е силен. Осъзнай своята сила, раждаща се мощно от единението с Нас, Мой любим сине и ученик, поставен от Мен на кръстопътя преди Пришествието.

342. (265). (М.А.Й.). Любими, доволна съм от теб - ти си духом над земната смрад. Ти си духом над тези движения, които стават в обвивките, с Владиката и с нас, над случайностите на текущия живот. Тази близост придава зоркост и разбиране на ставащото и наблизо и надалеч, и с близките и с далечните. Сливането на съзнанията се излива в разбиране на действителността. На приятеля кажи: ако е изоставил зоркостта и не прояви разпознаване, ще си остане в черните очила, надянати от чуждата ръка. И ако не прояви доверие към твоите думи, нека да прояви към моите. Терзан е яростно, тъй като са допльзали чрез близките. Ако вътрешно със сърцето си не се ограда от тях, накрая ще го разкъсат. Не трябва да вярва на прелестните думи, зад тях има друго. Ние не вярваме на думи. А къде са делата, ако се разделят думите и делата? Дори и ако аурите са се докосвали малко, опасността все едно е огромна. Не е разумно да успокоява себе си, че всичко е добре и страстите са изживяни. Всичко това не е просто и на думи не може да се изживее това, за което се изискват години упорита борба със себе си, труд и изпитания. Тази борба невинно е била по силите на големите и силни духове. Защо да се заблуждава с думи? Зад думите има осъзната или неосъзната лъжа, зад лъжата – косматите ръце, протягащи се към неговото бедно, уморено сърце. Нека по-добре да попита теб. На теб не ти е за първи път да сваляш маските от лицата. Но бедата не е в това, а в стоящите зад нея. Всичко, за което си е отишла и отива нервна сила, е предизвикано от тъмната глутница. Нека да отвори по-близко сърцето си за нас и по-близко за теб, но да го затвори за тъмните въздействия, сега отворено за тях благодарение на незаслуженото доверие към близката. Иначе няма да може да й помогне.

343. (266). Да се бориш, да се бориш, да се бориш със себе си и с всичко, което дава животът за преодоляване и да побеждаваш. Симфонията на живота се формира от шарката на духа, изтъкавана от постоянните победи. Отсъденият победител побеждава себе си, а после вече света. Погрешно е да се мисли, че трябва някого и нещо да се побеждава вън. Но победилият в себе си другия го побеждава и вън. И няма защо да се сърдиш на хората, вървящи против, но по-добре е да се сърдиш на себе си, че не са стигнали силите да израстеш духом от тях и да ги преодолееш в себе си. Нима Спасителят се е борил със сатаната? Не. Но в Себе Си Той е Преодолял всичко и когато

онзи се е приближил, Спасителят е Казал: “Ето идва Князът на този свят, но няма нищо в Мен”. Владиката е Победил в Себе Си вървящото срещу Него зло. Така и вие, приятели, се учете да се борите не с хората и да вървите против, а да преодолявате в себе си техните енергии, устремени към вас.

344. (267). Ще дадем знак за измененията. На Мен Ми е известно времето, когато да започнем. Ти се дръж за Мен, за Мен - с цялото съзнание. Ще Опазя до Моя Ден и ще Приближа по-близко, и ще Дам утвърждение за новата Близост. – “Отче, за Теб е отворено моето сърце”. – “Благо (на теб), отворилият сърцето си към Мен. И ако започнеш да изнемогваш, ще Умножа силите ти стократно”. – “Отче, клати се всичко, което е останало”. – “А ти стани по-силен за всички и ще бъдеш кула за всички, където за приятеля е готов приюта и защитата, но кула дозорна. Ще Дам 49 очи и 49 струни за разбиране със сърцето и ти ще бъдеш стоок страж над Моето Дело”.

Слепотата на приятеля го прави беззащитен към тъмнината.

345. (268). (1 май). Сега не е течение, а водовъртеж. И много съзнания потъват. Но няма лошо без добро, тъй като тече последният отбор. Стъклото се чупи, разлитайки се на пръски, но острието на духа се кове. А вие за потъващите сте като спасителни пояси - има за какво да се заловят. Някой се държи здраво за тях, но болшинството безволно отива към дъното под натиска на тъмната ръка.

Приятелю Мой, Нашето Общуване е преди всичко и над всичко, и първата мисъл и първото място е за Владиката. Ето защо днес, започвайки с Агни, направи грешка, нарушавайки обичайното течение на Светлината.

Никой не знае бъдещето и не знае сроковете, само Владиците, и то само условно, тъй като непостоянният фактор на равнодействащата на общото съзнание на човечеството обуславя Нашите решения. Да се даде нещо по-рано от срока, нарушавайки вместимостта на съзнанието значи да се даде незаконно и не за благо. Тогава творящият пламък се превръща в пояждащ огън. Затова трябва да се чака нечакано, пребивавайки в пълна готовност. И в крайна сметка съвсем не е важно какво е или е било, или ще бъде навън, ако животът на духа върви напрегнато, crescendo. Но ако във външния живот се е изпълнило всичко, а на сърцето е пепел и огньовете са угаснали, за какво е тогава всичко и даже изпълнението на сроковете? Тъй като Царството Божие и богатството на Световите е вътре в човека, а всичко външно е за нищо, ако вътре в него е лошо. Затова ще се учим да живеем с вътрешния живот на духа, гледайки на явленията от текущия живот като на нещо такова, от което няма никаква полза за човека, ако той загуби своята душа, макар и да е придобил целия свят. Пренасянето на центъра на тежестта и средоточието от вън вътре ще бъде правилното решение на земния живот. Тъй като когато всичко външно свърши и си отиде и човек остане лице в лице със своето вътрешно богатство и вътрешния живот, правилността на това решение ще се израви пред него с цялата си значимост. Докато се отдава превес на нещо външно, дотогава под краката няма да има опора, тъй като вън не можеш да се опреш на нищо. Нима Владиката е вън? Той е в сърцето и се осъзнава със сърцето и престолът на Владиката е в сърцето. И осъзнаването на всички земни явления става вътре, тъй като иначе те не съществуват за човека. За глухия и слепия няма външен свят на звуци и цветове, той живее извън него и все пак живее. И птицата, и животното, и човекът - всички живеят, но в зависимост от вътрешното съдържание на всеки фокус на живота.

346. (М.А.Й.). На Зинуша кажи: вече има признаци за това, че срещата не е зад планини.

347. (269). (Гуру). Течението на събитията се осъществява на вълни. Трябва да се забележи поредната вълна. Техният ритъм ще се учести. Завръщането от пространството на предишните вълни ще спада. Напрежението на новите вълни ще се усили. И постепенно едното ще се замени с другото. Ние чакахме и не дочакахме, вие чакате, но ще дочакате. Но все пак трябва да се замине и да се мисли за това.

348. (270). (2 май). Бъди внимателен. Няма нищо, което може да Ни причини вреда, ако е устойчива зоркостта на стража. А ти, посрещайки удара на противните явления, се стреми да разпознаеш от чия ръка се нанася той, на врага или друга. Врагът не е опасен, тъй като той е в лагера на враговете. Но приятелят, нанасящ удар, вече е в услуга на тъмните. Много опасно е да се носи огъня, спъвайки се и падайки: може да се причини пожар и да запалиш себе си. Предпочитахме откритите врагове пред гнилите приятели. Трудно е да се разбере, че не враговете, а приятелите са опасни и чрез тях е главната вреда. Враговете са безсилни, ако приятелите са силни и твърди, и не са отворени за стрелите на враговете. В Нашите Дела вредата прониква през гниlostта на приятелите. Затова мощта на разпознаването трябва да се насочи към близките и тяхното обкръжение. Трябва да се знае с кого имат работа, трябва да се знае кой им е близък на сърцето и мислите и кой и как заема полето на тяхното съзнание. Ако съзнанието на близкия приятел е заето с този, който явно или тайно служи на Нашите врагове, то приятелят е ненадежден и няма да бъде опора в делото, особено ако е подложен на въздействията на чуждата воля. Въздействието на волята или насилието над волята винаги носи следствия, и то лоши следствия, ако волята е тъмна. Проявете твърда (стоока) зоркост, ако искате да стоите на стража на Нашите Дела. Много печално е, че често не разбират това, което творят. Но когато разбират и все пак творят и скриват творимото с лъжа - няма оправдание за препятстващите изпълнения на Нашия План. Разбира се, препятстващите съзнателно са Наши и ваши врагове. Нашите врагове винаги са ваши. Познавайки врага не помисляйте да се обръщате с усмивка към него. Усмивката към врага ще се прости единствено само тогава, когато това е преоблечен приятел, иначе тя ще се превърне в гримаса на болката, ужаса, отчаянието или безизходицата. Не очаквайте благо от вашите познати или познатите на тези познати, или познатите на вашите приятели, ако те са на служба при тъмните или техни жертви. Един път получили удар, бъдете след това постоянно на стража срещу нанеслия го, за да неутрализирате възможността да бъде нанесена вреда. Но близките трябва да се спасяват и до седем по седемдесет пъти, проявявайки търпение равно на търпението на Учителя. С вас Учителят е безкрайно търпелив, същата мярка проявете и вие. Но отказалият се от вас и отхвърлилият ръководството повече не тревожете със своята грижа. Но изчерпвайте всички мерки преди да отсечете. Проявете мъдрост в отношенията към тези, които са ви доверили своята душа.

349. (271). (М.А.Й.). Следи за себе си и гледай какво внасяш със своите здрави излъчвания в нейните болни. При съприкосновение и то постоянно с болна аура трябва съзнателно да я насищаш с еманации на здраве и жизнена сила. Тогава даже простото мълчаливо присъствие ще бъде оздравяващо. С това може много да се помогне. Помощта може да се усили със съзнателно Общуване с Владиката в тези моменти и, гледайки болния, трябва в своите мисли да си го представяш в отчеливи ясни образи здрав. На всяка негова дума и мисъл за болестта да се отговори с думи за здраве,

надежда, изпращайки светли и бодри мисли за това. Не трябва в никакъв случай да се изпада в съзвучно на болното съзнание състояние и да се заразяваш от него. Трябва, обратно, постоянно да го настройваш на своята собствена вълна на здраве, бодрост, надежда и подобрение. Преградите на невъзможността и грамадите от болезнени образи, усещания и слабости трябва да се разрушат със своя вълна, несъобразявайки се изобщо с реалната очевидност. Борбата с болестта е борба с очевидността за реалността, утвърждавана от действителността в духа. Така с мощно, непреодолимо утвърждаване на здравето, въпреки видимата за окото очевидност, Спасителят е Изцелявал хората. Но трябва да се призове мощта на духа, творящият огън и тогава с цялата сила на съзнанието и със заповед на волята може да се творят чудеса. Творят ти с Мен и с Моята Сила и нашите воли, слати заедно. Кой знае, може би Владиката ти Дава възможност да изпиташ своите сили в умението да прилагаш изпратения от Него Лъч на твоите близки и за благо.

Изпитвайки своите сили върху всичко ги умножаваме. От този ден всеки път, когато се оказва помощ на някого, тя трябва да се твори в ярко Общуване с Владиката. Не “аз”, но ние, ти и Владиката.

350. (272). (Гуру). Ето новият случай се дава, за да приложиш своята сила на дело в помощ на близките. Праната, взета от Владиката, предаваш в болния организъм. Следствията са неизбежни и неизменни, и подобряването няма да се забави. Трябва да се прояви упорство, равно на упорството на болестта, равно на упорството на сутрешните пратки или на Общуването с Учителя на Светлината. Търпението, упорството и трудът ще изчистят всичко.

351. (273). (3 май). Трябва винаги да се взема под внимание характера на пространствените токове на текущия ден. От тях много зависи възприемането на мисли. Магнитните токове и мислите на пространството взаимодействат помежду си. На пространствените токове може да се свири, ако съзнанието е намерило сили да управлява себе си. Вътре в себе си може да се преодолее яростта на антагонистичните токове, тъй като на човека е дадена власт над всяка плът, тоест над всичко, което е вън. Въпросът е само в това доколко той я е взел в свои ръце. Ако отдадеш себе си на разкъсване от противните токове, то съзнанието ще потъне в тях, бидейки завлечено във водовъртежите на астралните пространствени вихри. И тогава в Тънкия Свят, при входа в него вече няма да има сили да се бориш успешно с тях. Както течението на бурния поток отнася сухите листа, така и струите на астралните вихри въвличат съзнанието в своите водовъртежи и го отнасят в дълбините на низшите слоеве. Ето защо на противостоенето на тъмнината, злото, непроявения Хаос, нахлуващ в земния живот, трябва да се противостои с цялата сила на духа. Всяка дисхармония и неуравновесеност, и безпокойство, и взривове на астрала са от същото това семейство на раждащи вреда явления. Може да се разбере, че в своята цитадела духът е неуязвим за хаотичните енергии, прорязващи слоевете на плътните условия, ако неговата цитадела е здраво охранявана. Нашата Твърдина е неуязвима за хаотичните вибрации на низшите слоеве. Нашата Твърдина служи като прообраз на твърдината на духа, която се създава и утвърждава от духа в своята цитадела. Духът трябва ревностно да осъзнае своята нерушимост пред яростта на външните условия и астрални вихри и да утвърди това осъзнаване като основа на живота на Земята и в световите. По този начин нерушимостта на духа, неговата безпределност и безкрайността на вечния живот, проявяващ се във временния земен живот и в другите обвивки на временните невидими

планове, осъзнавана ярко, упорито и постоянно, ще даде сили на духа да премине през всичко, което животът донася в своите вълни. Наистина в изменчивостта и непостоянството на всичко, което е наоколо, духът придобива увереност в непреходната своя основа, от дълбините на която Безмълвният Свидетел, пребиваващ вечно вътре, гледа външния живот. Учителят на Светлината, седящ на брега на потока на живота нека да бъде символ на този, който неизменен и вечен Гледа от дълбините на духа към всичко, което е вън, без да се отъждествява с нищо, което има миризма, цвят или форма. 352. (274). Сине Мой, ти правилно разбра, че твоята близост не е проста. И ако съпоставиш всичко, което ти беше казано от Мен и видиш колко празно е наоколо и навсякъде, повсеместно, то явно ще видиш, че ненапразно те Наричам син и даже те Считам за най-близък. От тази близост произтича много, а също и разбирането в корен на всичко, което става и се случва около Моите Дела. На тях трябва да се обяснява и да се вътълпява, но на теб всичко е ясно, често даже без всякакви пояснения или познаване на подробностите. Ти усещаш духом това, което е скрито под словесната форма или което е скрито в писмото под външната форма. Полезно е също да се отбележи реакцията на сърцето и мислите при мислене за близките или далечни приятели, за да се съпоставят после фактите с усещанията от невидимите възприятия. Трябва да се отбележи и това, какво силно и дълбоко впечатление оставят думите, писмата и особено това, което се предава от Нас или Нашите доверени. Всяка дума носи в себе си мощни заряди Светлина. Ето защо и тяхното въздействие е толкова силно. Отчитай растящата мощ и се ползвай от нея мъдро. Моята Светлина, която е в теб, ти е дадена за благ посев. Съумей мъдро да раздадеш неговите зърна. Правилно е също и това, че част от Майчините грижи за Моето Дело ляга върху твоите плещи. Оттук са и тежкия натиск, и непосилните нагнетявания. Носиш кръста на живота си и за себе си, и за Нея. Ето защо Нейната помощ за теб и близостта ѝ са толкова достъпни. Тя пое върху себе си земните грижи на заминалия Гуру, а ти - и Неговите, и Нейните, но разбира се, частично. Сърцето не би издържало пълно натоварване. И така не е леко. За тях, близките и далечните, ти ще бъдеш очите, способни да разпознават проявите на Светлината и да ги отличават от тъмнината. Това е достъпно на малцина, иначе не би имало толкова чудовищни заблуди и слепота. Също и не се сърди на тях, не виждащите правдата: не на всички е дадено това, което е дадено на теб. Но обясни, разтълкувай и имай търпение да не оставиш приятеля в тъмнината, даже ако той се противи. Отдели осъждането от обсъждането и първото остави за враговете, второто - за себе си. И не бързай да считаеш тъмните за временно ослепели. И помни: докато си с Мен и без съмнения, нищо и никой няма да те спре.

353. (275). (М.А.Й.). Ще кажа, и ще кажа много. Първо, положението на далечния приятел е по-лошо, отколкото мислиш. Заплахата за здравето е заради неотдавна преживяното и напразното изразходване на сили за склонното към несъзнателен вампиризъм съзнание. С. е негоден. Думите скриха същността. Вижда в него това, което така му се иска да види, но не това, което е. Но нека сам да се убеди. Времето скоро ще покаже в какво приятелят не е бил прав. Второ, на цветето са нужни въздух и слънце, а на твоята птичка – светлината и топлината на твоето сърце. Ти ѝ ги дай, дай това, на което тя има право. Нима сърцето не стига за всички? Потенциалът на всяко сърце е огромен. Трябва само то да се разтвори в Светлината. Ще лекуваш и с топлината, и със светлината на сърцето, тоест с любов. Не проявяваш необходимата грижовност и не владееш себе си, и търпението е малко, и не извличаш сили от

голямото обременяване с обстоятелства. Виждам колко е тежко, значи може духом да се изправиш и да станеш много по-силен, значи можеш да даваш светлина. Трето, кажи на Зинуша: (нека) кръгът на вашите аури, на своята и на нейната, да бъде затворен. Иначе неговата сила ще отслабне. Вие сте много силни с вашата близост, с пълното съзвучие на сърцата. Опазете това съзвучие и двамата от странични дисонанси и други звуци, несъзвучни на огъня на вашите сърца. Четвърто, трудът, даващ радост, разпалва огньовете. Целта на поредната външна работа е разбрана правилно. Това разбиране ще даде ярки огнени кълнове. Пето, шесто и седмо, бъди постоянно и неразделно със сърцето и мислите си с нас.

354. (276). (Гуру). Всяка работа, изпълнявана огнено, дава нагнетяване на пламъка. Ако това нагнетяване премине законните граници Учителят Казва: „Внимателно !!!” С работа може да се нагнетява огънят дотогава, докато той се намира в пълно подчинение и под контрола на волята. В действията трябва да се изразява само тази негова част, която е необходима за действието, но не повече. Ако действието е пренаситено с енергия няма да се избегне нито махането с ръце, нито излишните движения, нито другите неуравновесености, изразяващи се в хаотичност на действия, вече странични, ненужни, безцелни и вредни със своята необузданост. Не е възможно да се въздържа от необуздания действия, ако в основното действие е вложен повече огън, отколкото е нужно. Свръх законната мярка напрегнатият огън може да предизвика болезнени симптоми в тази част на организма или тези органи, върху които ляга натоварването. Така в дадения случай пострадаха очите, тъй като не беше проявена съизмеримост между силата на нагнетения огън и емкостта на действието. Недостатъчната поглъщаемост на огъня от действието устреми остатъчната негова сила върху органите на зрението, затруднявайки ги и уморявайки ги без полза. Затова огньовете трябва да се управляват. Иначе е по-добре те изобщо да не се призовават. В противен случай като в приказката вълшебникът призовавал беса, а не могъл да се справи с него. Огньовете могат да се предизвикват, но при условие на пълен контрол над тях. Вече може да се разбере, че е възможно много мощно нагнетяване на пламъка и то е вече лесно достъпно, трябва само здраво да се владее тази огнена сила, за да не се превърне творещия огън в пояждащ огън.

355. (277). (4 май). Владиката е неизменен и непреходен. Преминавайки през живота и неговите изпитания понякога ученикът мисли, че Владиката се е Отдалечил, че Го няма наблизо и тогава може да му се стори: не е ли сън всичко това, което Той е Казал, или са безпочвени мечтания? И тогава Майя утвърждава себе си в разколебаното съзнание. Но стига само да се разбере, че цялата работа е само в случайната или подхвърлена от тъмната ръка мисъл, и призраците на Майя си отиват там, откъдето са дошли. Много важно е да се осъзнае, че те се съдържат единствено само в обвивките на случайните мисли. Стига да се прогонят тези мисли и усещането на действителността се завръща отново. Трябва да приучиш себе си към това да не се съобразяваш с тези мисли и да не им обръщаш никакво внимание. Не трябва да се допуска тези скитници да застават между Учителя и ученика. Скитащите мисли могат да бъдат твърде вредоносни. Когато нещо идва на ума и закрива Образа на Владиката, можеш да си кажеш твърдо: „Майя отстъпи! Зная, че Владиката е близък и никакви мисли, никакви чувства, никакви явления и обстоятелства от живота не могат да прекъснат тази връзка или да ме убедят, че Владиката ме е Оставил”. Тъй като Каза: „Няма да Изоставя”. Така и може да се гледа на всичко, което се стреми да отдели

съзнанието от Владиката, като на нещо изпитващо степента на утвърждаване на ученика в Учителя на Светлината. Трябва да се разбере в живота, че Близостта на Владиката е над всички движения, ставащи в материята на трите временни тела на човека и че извънвременността на тази Близост се съдържа в безсмъртната превъплъщаваща се Триада на човека, непреходната Светлина на която хвърля своето отражение върху екрана на земното съзнание, затворено в трите низши обвивки. Затова утвърждаването на непреходното в себе си е утвърждаване на своето безсмъртие и победата на безсмъртното Его над елементите на преходното в обвивките, които го обличат. „Зная, че Владиката е близък и Му вярвам” - нека това да бъде формулата на преодоляването, формулата, преодоляваща поредното настъпление на Майя, формулата, издигана всеки път, когато нещо се опитва или някой желае да отдели мисленето на ученика от съзнанието на Учителя. Много опити вече имаше, ще има още повече и те ще бъдат още по-изискани и изтънчени. Но не действителността застава помежду, а случайната, преходна мисъл. Да се приеме тази мисъл за действителност, както често се случва, значи да се замени правдата на действителността с лъжата на очевидността. Скитащи мисли, случайни мисли, мисли на текущия ден, днес ви има, утре ви няма, но Владиката е с мен навеки. „И мислите, и чувствата, думите и делата, и цялото обкръжение на духа - всичко това отминава и отива в Лета, но Владиката ще бъде с мен” – така ученикът утвърждава себе си в осъзнаване на огнената действителност и се утвърждава в нея здраво.

356. (278). Може ли Учителят да бъде винаги уверен във вашата твърдост и непоколебимост? Бяхте ли твърди и непоколебими винаги? И можете ли вие самите винаги да бъдете уверени в твърдостта и непоколебимостта на тези, които вървят след вас? Помислете над отговора и ще разберете защо Учителят говори за търпение и търпимост към вървящите след вас. Ако всички бяха свършени Учителят нямаше да бъде нужен. Затова несвършенството на вървящите към Него не е пречка за проява на самия път. За Нас добротата на човека не е признак за неговата пригодност. И често Ние Преминаваме покрай така наречените добри хора и Спираме Своя поглед върху по-малко свършените. От ученика се изискват качества, даващи му възможност да върви. Добрите хора често са инертни, често са само топли и затова са непригодни за еволюцията. Ето защо сред Нашите хора няма свършени и общоприетата доброта често отсъства. Ето защо Нашите мерки са други. И Ние Сме загрижени не толкова за самите недостатъци на вървящите след Нас, колкото за това тези недостатъци да не им пречат да вървят. И ако те не пречат Ние тогава Знаем, че ще настъпи момент, когато нарасналата огнена воля леко и свободно ще помете поредния недостатък. Затова Нашата грижа е да се утвърждават качествата, устремяващи духа към възход, за да преодоляват те всичко пречещо на напредъка. За недостатъците не Осъждаме, но Указваме твърдо тези, които пречат да се върви.

357. (279). (М.А.Й.). Няма нищо по-лошо, вредоносно и убийствено отколкото да се мисли, че някакви несвършенства у човека го лишават от право да тръгне по пътя на живота. Защо тогава Христос беше сред митари и грешници и даже са били приближени разбойник и блудница? Нека това да послужи като потвърждение, че достъпът е отворен за всеки устремил се дух, извън зависимостта от неговите недостатъци. Ако силата на устрема преодолява задържащата сила на недостатъците, може да се върви. Този, който е студен, трябва да прояви повече сили, за да стане горещ и огнен, отколкото този, който е само топъл. И затова преодолелият студа и

Мрака в себе си има повече заслуги, отколкото този, който не е имало какво да преодолява, даже и ако е бил добър. Казвам да не се считат своите недостатъци за условие, пресичащо пътя, а да възхождате чрез преодоляване на тяхната задържаща сила развивайки сила на възходящото движение с по-голям потенциал, отколкото на силата, дърпаща назад.

358. (280). (Гуру). Приятелю мой, когато идват принизяващи себе си мисли е добре да си спомниш колко беше приближен до нас и Владиката и колко далечни са тези, стоящи на разстояние), макар и да са били позовани, както и че близостта става по-близка и огнената мисъл расте. Принизяващите мисли отслабват, а на нас са ни нужни силни, които да могат като опорни камъни да поддържат тежестта на всички дела. А тези дела са много и всички са неотложни и не може да се губи време за нещо, лишавашо духа от сили. Утвърждавай своята сила вътре в себе си въпреки всичко, което ти пречи да бъдеш силен, приятелю мой. Огнената мощ на духа, имайки своята основа в дълбините на неговата безсмъртна непреходна същност, господства над случайността на външните условия. Като утвърждаваш своята сила пред лицето на плътната очевидност утвърждаваш това, което е, вместо това, което изглежда такова под въздействието на призрачната Майя.

359. (281). (5 май). Утвърждавам необходимостта от Моята поява сред верните, необходимостта от появата на знаци, необходимостта от огнен устрем към Мен и ритъм на постоянството. За преданите по сърце (за верните) Моят Дух се явява Магнит, мощно увеличащ в своята орбита, Магнит, увеличащ в Сферите на Светлината. Процесът на магнетизиране на духовете на шестата раса е невидим. Сега той върви напрегнато. Водещият Йерарх събира ядрото на Новата Раса. Лъчите на Великото Сърце се изливат от далечната Кула към събуждащите се сърца. И нито едно сърце, можещо да зазвучи в отговор на този призив, няма да бъде оставено или забравено. Степените на отзвук са различни: от едва осъзнаван, до открито, явно и съзнателно сътрудничество. Времето на кооперацията и сътрудничеството на всички и във всичко се нуждае от своите пионери. Висша форма на това сътрудничество ще бъде кооперацията на духовете, съзвучни с Лъчите на Великото Сърце. Когато на Неговата нота бъдат в състояние да зазвучат всички сърца, отсѐдени за Светлината, ще се извърши Великото Пришествие. Пространството се насища с нови формули на живота. Старите изживени се изгарят. Уплътняват се формите на новата мисъл и водещите идеи на еволюцията. И тези образи, изпълващи аурата на планетата, започват да проникват в съзнанието на човечеството. Все по-често и по-често от различни ъгълчета на Земята се раздават гласове, говорещи за мир, сътрудничество и взаимно разбирателство, за борба срещу силите на разрушението. Това са човешките сърца, които отговарят на всепланетния Призив на Владиката. Този процес ще се усилва, разширява и задълбочава докато милиарди звучащи сърца не бъдат отговор на беззвучното обръщение на Великото Сърце. Звучащото сърце започва да свети. Тази Светлина озарява него и неговото обкръжение. Когато зазвучат всички, които са отсѐдени, мракът ще се смени със Светлина и ще настъпи време отсѐденото да се отлее в плътни форми. Затова трябва да се разбере със сърце, отворено към Владиката, същността на невидимата работа, творима в аурата на вашата Земя. Разбира се, такова сърце се намира на действително служене. Огромно е и неговото натоварване, носещо върху себе си цялата тежест на погасяването на обкръжаващото несъвършенство. Но затова пък е огромна и наградата и честта да бъдеш в първите редици на Ригден (Владиката на Шамбала).

360. (282). Забелязвайте всяка реакция на сърцето на всичко, ставащо извън вас. И там, където окото няма да забележи, а умът ще замълчи, там сърцето ще каже своята чувствителна дума. Разбира се, нужна е зоркост и бодърстване на съзнанието, но стражът е сърцето. То стои на дозор и предава своите вести на готовото да се отзове съзнание. Умъртвеното сърце е лишено от чувствителност. Чувствителността се поражда и изтънчва от огъня. Пламтящото сърце вибрира в отговор на всички токове на пространството. То усеща вибрациите на човешките аури. То ще предупреди за пропълзяващото зло от тъмнината. Затова Казвам: „Бодърствайте със сърцето, за да не угасне неговият огън”. Сърцата погасили огъня са глухи и слепи за това, което сега звучи призивно в пространствата на планетата и обединява духовете, отсъдени за ядрото на новата раса. Сега звучи Призивът под Знамето на Владиката Майтрейя и сърцето се отзовава.

361. (283). Ще Кажа още нещо: “Сега утвърдилият се в Моето Сърце струва колкото хиляди други, закъснели със своя отговор и дошли по-късно на зова”. Ще Приема всички, но с различна чест. Ще Въздам на всички, но според силата на устрема. Ще Наситя всички според степента на глада на духа и вместимостта на донесените от тях кошници. Подготвени са не пет, а много хлябове и не за пет хиляди. Къде са кошниците на желаещите да получат хляб?

362. (М.А.Й.). Кажи им: виждам всичко, ставащо с тях и с това малко ме радват. За мен е радост да бъда в здраво единение с тях. Не е заслуга за тях, ако се обединяват с мен под твоя лъч, когато сте заедно. Но ако излизайки и оставяйки кръга се стремят да бъдат заедно с мен и да установят ритъм, заслугата ще бъде тяхна. Защо се стремят да бъдат с нас в твоята светлина, а не в своята, самопроизводна светлина? И защо не винаги, а само по настроение? И защо силата на кръга се губи веднага след като излязат от него? Защо не опазят това, което не могат да получат никъде на друго място? Защо има енергия за всичко и за всекиго, а не за най-главното? Защо не поставят нас и Владиката преди всичко в съзнанието, в сърцето, в делата? Защо забравят за нас в момент на изпитания? Защо, защо, защо всичко е за себе си, а не за Владиката, и не за нас, и не за Неговото Дело? Защо? Ако искат да бъдат с нас винаги в този свят и в другия, и в бъдещите животи с мисли, със сърце, с дела, нека да свържат себе си чрез сребърната нишка с нас. Каквото свържете тук, ще бъде свързано там. Но ако привързвате себе си с мисъл към нещо или към някого другото, ще си останете с него, а не с нас, тъй като съдбата се кове със своята ръка.

363. (284). (Гуру). Едно и също количество огнена енергия в човека го прави силен, ако тя е обуздана и под контрола на волята, и безсилен, ако е обратно. Прилив на сили ще бъде даден, но каква е ползата, ако той не бъде съпътстван с овладяване на съкровището. Затова на овладяването на огньовете трябва да се отдели особено внимание и време, и труд. Енергия има, достъпът към нея е отворен, нагнетяването на пространствен огън стана възможно - остава да се утвърди властта на волята над тях чрез овладяване на неговата сила. Огънят в ръцете на неумеещия да го управлява е опасен.

364. (285). (6 май). Всяко явление в живота може да се посрещне достойно и красиво, а главното, може да не му се позволява да обхваща съзнанието, тоест да го овладява и да има власт над него. Настоящото стъпало се явява именно стъпало за утвърждаване на тази власт над яростта на енергията на Хаоса, тъмнината, разрушението и всички неуравновесености, проявяващи се в обкръжаващата духа

сфера на плътните и тънки условия. От това е и така трудно. Ето идва срещу теб светът, но на него може да се противопостави само със силата на духа. Сякаш всичко въстава и ръмжи срещу носителя на Светлина: и безжалостните врагове, и гнилите приятели. Ето, яростта и сложността на външните условия се стоварва върху теб. Прояви равновесие; не трябва нито да спориш, нито да убеждаваш, нито да се огорчаваш от този буен пристъп, но трябва да го отразиш с пълно спокойствие. Главната задача не е в това да се изпълни една или друга работа успешно или неуспешно, така или иначе, а единствено само в това да се удържи равновесието. Тъмните се стараят да подменят задачата, стояща пред духа, да насочат неговите сили към всичко друго, но само не към главното. И ако съзнанието се поддаде на тези техни уловки и насочи своите сили към случайността на външните трудности, а не към това, да удържиш с всички сили равновесието, то смисълът на изпитанията на даденото стъпало ще се сведе до нула. Затова задачата на текущия ден е да се удържи равновесието на духа и, съблюдавайки го, да се изпълнява това, което дава животът като необходимост. На другите се вижда добре как загубата на равновесие поглъща техните сили и ги превръща в празни обвивки. Това трябва да се разбере с прилагане към самия себе си. И даже ако вътрешно не си успял да съхраниш равновесието, това външно не трябва с нищо да се показва. Ще се нахвърлят незабавно и ще разкъсат. При загуба на равновесие целостта на заградителната мрежа се нарушава и в образувалия се прорив се устремява тъмната рат. Трябва да се съберат всички сили, за да се даде силен отпор на всеки опит за посегателство от страна на когото и да било върху равновесието на духа. Трябва да се съберат силите вътре, трябва да се прояви студенината на сдържаността и разбиране на това колко вредоносни са антагонистите. По-добре е да се гледа на тях като на врагове, покушаващи се на най-ценното, което притежаваме. Искат да проникнат навътре и да потъпчат със своята пета цялата тази светлина и огън, които са събрани с труда на толкова много години. Трябва да се свалят маските и трябва да се види кой е приятел и кой враг. И трябва да се разбере, че сред противодействащите и нанасящите вреда има незнаещи какво вършат. И ако приятелите донесат толкова малко радост в живота, то какво да се каже за тях, стоящите вън. Затова се подготви за горчиви изпитания и, преминавайки мислено през тях, удържайки пълно равновесие и спокойствие, със студенина на погледа, думите и тона на гласа посрещни техните попълзновения. И се затвори здраво: нито една излишна дума, усмивка и жест. За всяка емоционална проява на твоите енергии ще се залови недружеска ръка и ще нанесе вреда, прониквайки зад пределите на заградителната мрежа и нанасяйки вреда с това. Така тежко е затова, че върху тях, нанасящите вреда, оказва натиск обградилата тъмнина, за да те уязви. Погледни как тя се е развихрила и пълзи отвсякъде, и натиска тежко съзнанието. А ти си сам воин в полето, тъй като си Мой син и си поставен от Мен на кръстопътя. Събери своята сила в себе си и пригответи мечата си за удар, но не бързай с удара – дори само насоченото острие често спира най-яростното нападение. А грижите за Нашите Дела растат и се нуждаят силно от помощ и съвет. Сили и време трябва да стигнат за всички и за всичко, тъй като ние сме заедно, ти и Аз - твоят Владика. Прояви пълна вътрешна готовност с мощта на сдържаната сила, осъзнаваща себе си, да отразиш всички опити да съкрушат твоя дух. Ти не гледай, че наоколо са обикновени хора. След като приятелите служат като канали за тъмните въздействия, за да те унищожат, то какво да се каже за всички останали, обръжили те като стена. Във всяка Моя дума към теб се стича сила за противопоставяне на разпуснатостта на хаоса и мятащите се астрални

енергии. Значи трябва да се прояви сдържаност и с нея да се обградиш от посегателствата. Трябва да защитаваш себе си така, сякаш се върши нещо за съвършено страничен човек, а не за теб. Добре е понякога, но напълно съзнателно, да се мисли и говори за себе си в трето лице, сякаш това не си ти, а някой друг, стоящ вън. В действителност това е и така. Сутратма не си ти, а твоята външна форма, която ти ползваш временно за поредното си представяне в случайни роли и условия на жизнената сцена. Тази външна форма, ако се отдалечиш от нея настрани, може да застави всяка роля, натрапена от външните условия, да се изиграе добре и даже блестящо, и именно така, както желае волята и както волята е решила. Можеш даже да си кажеш: “Сутратма, твой ред е! Благоволи да изпълниш ролята в необходимия ключ”. Изпращаш тялото на десет километра и тялото отива, тъй като е подчинено на волята. Яде, пие, облича се и прави всичко по твоя воля. Пълномоцията на волята са широки. На нея се подчинява всичко. На нея е подчинен и сутратма - актьорът на жизнената сцена. Този актьор не си ти, а е твой роб, твой слуга изпълнителят на твоите повели. Ти си негов господар, а той е твой роб, изпълнител на твоите заповеди. Мислейки за себе си в трето лице, а понякога и говорейки, трябва ясно да си представяш тази форма отделена в своето външно изразяване от този, който обитава в нея като неин повелител. Това ще ти даде сили да управляваш външната форма, това ще ти помогне да обузает астрала и да приведеш всички обвивки в пълно подчинение на волята. Говорейки по същество, животът само затова се и дава, за да може духът да овладее материята на всички обвивки и движенията, ставащи в тях. Така че, приятелю Мой, гледай на поредната вълна от тежки външни условия и пространствени антагонистични токове като на нова ярка възможност да утвърдиш мощта на своя дух и неговата власт над тях. Позволено е всичко, но при пълно спокойствие. И тези думи, които са недопустими в пароксизма на припадъците на астрала са оправдани и допустими, ако се удържа с желязна ръка сребърната юзда на духа върху чувствата.

365. (286). (М.А.Й.). Любими, виждам всичко, но виждайки искам да се гордея със своя син и да го виждам твърдо побеждаващ всички сложности на текущия живот. Тежестта на моите дела частично легна върху твоите плещи, затова е и такава противодействието отвсякъде. Но затова пък и моята сила да влияя на хората, да разпалвам техните сърца вече стана твоя. Обърни внимание на това, че когато говориш от мое име и с мои думи въздействието на тези думи върху хората е много силно. На него <...> ти кажи: би могъл да отиде далече и да полети високо, ако не разпиляваше своите сили и таланти на страни, а ги изразходваше за това, което е свързано чрез нас с Делото на Владиката и Учението, дадено му чрез нас. Само здраво държейки се за Учението на Живота той ще разкрие напълно в себе си своите спящи сили. Ще привлече мнозина към себе си и ще стане техен светилник. Неговият верен спътник ще му помогне в това. Нейното чувствително сърце притежава тънкото качество разпознаване. Те биха могли заедно да свършат много, ако бяха напълно и неразделно с нас. Усещам, че сърцето ще се събуди за пълно живо разбирателство с нас и за точно изпълнение на указанията от нас. Нека попита себе си всичко ли е изпълнил? Радвам се на това взаимно разбиране, което се ражда между вас. Ненапразно те свързва с него чувството на взаимна симпатия и привличане, макар и вие да не се познавате един друг. Искам да видя зараждащата се дружба между вас още по-тясна. Кажи му и провери силата на въздействие на моите думи върху съзнанието на далечния приятел.

366. (287). (Гуру). При контакт с нас вашата мисъл се устремява към нас звучейки в определен ключ и магнитно, според характера на съзвучието, се насища в отговор с нашия огън. Въпросът и отговорът, зовът и откликът са в същия този ключ. Да се черпи знание, ползвайки се от закона за притеглянето, е възможно, но на съзвучна вълна. Степента на получаване зависи от напрежението на магнитната вълна, тоест от силата на устрема, а възприемчивостта се обуславя от вместимостта на съзнанието. Способност за вместиране означава да има натрупвания на духа, тъй като на имащия и само на имащия се дава. Недонеслият нищо нищо няма да получи. Законът е неумолим.

367. (288). (7 май). (М.М.). Трябва да се мисли за пространствения живот сега, докато духът е vyplътен на Земята. Мисълта от текущия ден, но устремена към Мен в Безпределността, ще послужи на духа като мост, за да се устрemi към Моите Сфери, когато настъпи моментът на освобождаване от земното тяло. За това е нужно да се разбере, докато духът е още на Земята, че домът на духа е само там, където е самият дух. Но това не е този дом, където той живее и не е тялото, тъй като тялото е дом тесен, временен и застрашен. Но този дом, домът на духа, е неговото тяло на Светлината. Това е неговата твърдина, в която той е и ще бъде винаги навсякъде: на Земята и в Световите, и в Светлината на пространството. И утвърждавайки в себе си този вечен дом сега над останалите обвивки, също временни (както дрехите и земния дом), си създавате обител за духа в пространството. В Моите Сфери може да се влезе, но в какво и как е възможно това? Може да се влезе само в тялото на Светлината. Целта на живота на духа на вашата Земя е процесът на изграждане и утвърждаване в себе си на тялото на Светлината. Но как се създава то във вашите дни, за да може да засияе в Моите Дни? То се създава и изгражда във всекидневния труд и с осъзнаването, че с всяка мисъл, постъпка и дума човек внася в своята същност елементи на живота или на смъртта. Ако неговите сили са насочени към самостоятелно изграждане на неговите временни обвивки, обличащи духа, изградени само заради тях самите, тогава човек внася елементи на смъртта, свършека и унищожението в проявената своя същност. Но ако изграждайки и поддържайки своите тела: земното, тънкото и менталното той съзнава, че прилага своя труд не заради тях, а само заради Безсмъртната негова Триада, заради растящото в него тяло на Светлината, тогава и само тогава той въвежда елементи на безсмъртието, елементи на вечността в своята Безсмъртна Същност и я обогатява с нови съставки. Тогава наистина, бидейки на Земята, човек става събирач на Светлина и строител на своя Космически дом, на обителта на духа, на неговото тяло на Светлината, което духът може да обитава в Сферите на Светлината в пространството. В пространството има и сфери на тъмнината, мъртви луни, където отиват духовете, които са космически отпадък (много ниски духове, живяли само в обвивките си, натрупали и акумулирали в тях елементи на смъртта). Мозъкът и неговите продукти са също смъртни, тъй като земната мъдрост, мъдростта от мозъка не е Космическа Мъдрост, тоест не е от Светлината. И менталните парцали на ограниченото земно разбиране на живота не могат да служат като обвивка за духа в Космическите сфери. И ако се проследи във вековете как тече на Земята и се изменя човешката мъдрост - заблуждаваща се, спъваща се и отричаща днес това, което е утвърждавала вчера, потъвайки в тъмнината на нови грамади от заблуди, то ще бъде лесно да се разбере, че Говоря не за временната и лъжлива представа за действително съществуващото, а за истинската реалност на живота и за Космическата Мъдрост, за Знанието, единно за всички светове, Невидими и

видими. Тази Космическа Мъдрост е разхвърляна скрито като сияещи искри Светлина по страниците на вашите земни съкровени писания, блести понякога в мислите на вашите поети, писатели и шурти като ярка струя в изказванията на великите хора. Нейните искри са наситени с елементи на безсмъртието. Побирайки ги в себе си човек изгражда от тях своето тяло на Светлината. Но във вашето всекидневие е невъзможно винаги да се докоснеш до тези Източници. И тогава Казвам: трябва да се обърнете към действието и да помислите за какво е дадено действието на човека. Действията се изразяват в мислите, думите и делата, както и във всички чувства. Всяко действие съдържа в себе си елементи от тъмнината или Светлината, елементи на смъртта или безсмъртието. Така всички човешки действия представляват процес на изграждане и укрепване на тялото на Светлината или на неговите временни обвивки. Обвивките трябва да бъдат стабилни и здрави, но тяхната цел не е в тях, а в служене на Висшата Триада, което се състои в това, че принасят и натрупват в нея елементи на непреходното. Ако пък обвивките живеят заради себе си, съсредоточавайки в себе си целта, смисъла и предназначението на човека, то по този начин те обричат човека, благодарение на своята крайност и временност, на смърт, тъй като по силата на нещата са ограничени в известен срок на съществуване на съответстващите им планове. Но събрал в своето тяло на Светлината от опита на Земята и на временните планове невидимите елементи на непреходното и вечното, духът навлиза освободен от временните тела във Висшите Сфери на пространството. И тогава Моите Сфери разтварят врати за победилия вашия свят дух.

368. (289). Въпросът за психотехниката на духа е дълбоко увлекателен. Целта е да бъде увеличен Камъкът, целта е да станеш силен. Целта е да се превърне животът в постоянно и съзнателно протичащ процес на овладяване на огнената мощ. Камъкът може да нараства от живот в живот, умножавайки силите на духа. Погледнете силните хора. Те не са станали силни изведнъж, но са натрупвали съкровището на волята в далечни векове от живот в живот. Но когато този процес се води съзнателно, то волята започва да расте като огнено цвете под ръката на гризлив градинар. За култивиране на волята психотехниката трябва да се владее до съвършенство. Тя трябва да се разбира и да се вижда как тя влиза във всички човешки взаимоотношения като тяхна неотменима част и основа, наистина напълно неосъзнавана от хората. Предполагат, че всичко върви от само себе си, просто и извън точните, ясни и съвършени закони на психотехниката. Но в действителност това не е така. Ако се вземе човешката аура и се проследят взаимодействията на нейните излъчвания с обкръжаващата я сфера и излъчванията на намиращите се в нея хора, то може да се види как действа кармата и как тя се обуславя от енергиите на ауричните излъчвания. Да се изменят те съзнателно и волево, значи да се измени кармата. Но кой от смъртните мисли за съзнателно, волево управление на своите излъчвания? Трябва да се научите да ги управлявате. Тъй като само победилият себе си, тоест овладелият огньовете на своите излъчвания, единствено само той побеждава всичко. Затова разбирането на процеса на поляризация на съзнанието, а следователно и на ауричните излъчвания, които се намират в пряка и тясна зависимост от него и са свързани неразривно с него, представлява първото стъпало към господството над себе си, над своите обвивки и техните елементи, към господство над света, тоест над четирите негови стихии: на огъня, въздуха, земята и водата. Всички тези елементи се съдържат в микрокосмоса на човека. От тях се състоят обвивките. Овладявайки ги в себе си, човек получава власт да ги управлява и извън себе си. Така

преди всичко и в началото на всичко овладяването на психотехниката се свежда до умението да се управляват своите огънове и да се подчиняват те на заповедта на волята. Позволено е всичко, всички постъпки, чувства и мисли, но само със санкцията на волята и под нейния железен контрол. Може да се усмихнеш, но даже усмивката нека да бъде не неволна, а волева, тоест по волята. Неволните действия, рефлекторните действия, действията без волята се изгонват изцяло. Този процес на обуздаване на всички действащи енергии в себе си протича при крайно напрежение на устрема и желание да се овладее себе си, при незаспиваща зоркост и постоянна бдителност. Състоянието на равновесие е именно това състояние, когато всички енергии на човека се поемат в ръце като юзди на буйни коне и нито една от тях вече не се допуска до проява без контрол на волята. Всички хора се управляват от чувствата и мислите. А нашата задача е да овладеем тях. Излъчванията на аурата, докосвайки се до друг човек, предизвикват в него определена реакция на неговата аура. Това обикновено става несъзнателно. Така се създават чувствата на симпатия или антипатия, уважение или презрение, страх или безстрашие, радост или униние, здрави или болезнени усещания и така нататък. Но своята мисъл, своето съзнание, а следователно и своята аура може да се поляризира на желана вълна, за да се предизвика в чуждата аура отговаряща реакция от същия характер. Не трябва да се въздейства на човека с мисъл, не трябва да се внушава, не трябва да се говори, не трябва изобщо да се докосва той или да се потиска неговата воля, трябва единствено само да премагнитизираш самия себе си и да поляризираш своята аура на желаната вълна на излъчвания. И тогава чуждата аура по силата на закона за магнитната поляризация ще измени тона и характера на своите излъчвания. Може да се направи опит. Виждайки унил човек и поляризирайки силно своята аура в ключа на радостта, ще се забележи как бързо се променя цветът на неговите очи и изчезват сивите сенки, лицето просветлява и той целият става друг. Както пианистът на рояла може да влияе върху чувствата и мислите на хората, докосвайки нужните струни на техните арфи на духа, но не с ръце, не с въздействие върху тях, а само поляризирайки волево своя собствен микрокосмос на нужната вълна. Но за това трябва да можеш да владееш себе си до съвършенство.

369. (290). (М.А.Й.). Ето виждаш, скъпи мой, как растат нашите грижи - твоите и моите, съединени заедно във фокуса на нашите дела. Виждаш колко много са сърцата, нуждаещи се от спешна помощ. Виждаш тяхната слабост, грешки и знаеш как те трябва да се поправят. Аз помагам да се разбере същността на тези грешки. Нашата близост ще роди взаимно разбиране. Оттук и знание на това, което другите не знаят, не виждат и не разбират. Това е следствието на нашето общуване. Л. не трябва да пътува, тъй като ще се претовари. Близкият телесен допир е възможен само в случай на особена нужда или при необичайно пълна съгласуваност на аурите и умение да се владее себе си. Сам знаеш до какво доведоха те в миналото. Хората необременяващи близките си са толкова малко, че да се чудиш на това. Ужасното натоварване през миналите два дни беше предизвикано от две причини: първата е, че трябваше да се даде ценен Запис и ценен съвет, основан на поредния опит и изпитание, а другата - че борбата против тъмните наоколо предизвика съответна реакция. Учителят не намали нейната сила, за да може Записът да се състои. Просто плащане за входа в областта на нужното знание. Плащаме за всичко с цената на кръвта на сърцето. Даром нищо не се дава. Тежестта си отиде - опитът остана и знанието се умножи. Правилното решение даде плодотворно

следствие. Постави нас и Владиката над случайностите на текущия ден и тъмните опити, и победи.

370. (291). (Гуру). Виждам, че силата расте, виждам че волята укрепва, виждам моя труд, донасящ плодове. Указанието на Ръководителя, приложено в живота, дава право на ново. Правото на ученика на ръководството на Учителя се придобива по пътя на неотклонно изпълнение на Неговите указания. Трябва да се мисли за това как по-добре да се приложат Указите на Учителя в живота.

371. (292). (8 май). Възлюбени сине Мой, приеми от Мен потока на Моите мисли.

Ако духът иска да утвърди в себе си някое качество, свойство или черта на характера, той е длъжен да доведе този устрем до такава степен на напрежение, когато неговото осъществяване става вече неизбежно. Ако нещо не се удава и някое качество не е утвърдено, значи трябва да се вложи повече огнена сила в своето желание. Формулата „Достижимо е всичко“ трябва да се разбира в приложение към живота. А Аз Казвам: равновесието е достижимо, спокойствието е достижимо, достижимо е и овладяването на себе си. Така че утвърждаването на желаните качества започва с приемането на тази формула. Ако е достижимо всяко качество, то има и път за достигане. Единствено само желанието е малко. Желанието е само едната страна. Другата е трудът по постоянното прилагане на утвърждаването качество във всичко, навсякъде и винаги. Нека в началото в големите дела и особено в неочакваните моменти опитът да не е винаги успешен, затова пък в малките и в съвсем малките дела успехът е напълно възможен. При неотклонно постоянство на силното, напрегнато желание да се утвърди дадено качество да постигнеш успех в малките дела не е чак толкова трудно, но да се придобие изведнъж всичко е невъзможно. Но ако в даденото изпълнение се удаде да се утвърди поне едно качество, да кажем, равновесието, това вече ще бъде огромно достижение. Но е нужна симфонията от качества и затова във всеки даден момент, обръщайки основно внимание на избраното качество, не трябва да се забравя по възможност и за другите, особено в малките и съвсем малките дела, неизискващи твърде голям разход на енергия. Трябва да наблюдаваш себе си и трябва да знаеш какво искаш. И трябва да се обръща особено внимание на дреболиите в живота. Ако в големите дела е проявено пълно спокойствие, а в малките домашни то страда, то веригата не е цяла. Но е ценна само цялата верига, всички звена на която са еднакво здрави. Трябва да насочиш вниманието си към своето поведение в малките дела. Те са винаги много, те са без край, те именно и предизвикват малките неуравновесености. Малките земни чувства, неподчинени на контрола на волята, са като оловни печати върху крилата. Те постоянно принуждават астралната обвивка да вибрира на вълната на раздразнението, недоволството, безпокойството или страха. Тази шайка от дребни чувства и тяхното своеволие трябва да се съдържат с твърда ръка. Те са толкова малки, толкова незабележими, че често се използват от вниманието на бдителното съзнание, макар и да носят вреда и при това немалка вреда. Този облак скакалци от малки чувства трябва да се унищожи напълно. Те не са нужни. Даже е трудно да си представиш, че без тях може да се живее и при това без загуба на нищо от пълнотата на своето изразяване. Унищожавайки ги може да се помисли за големите чувства, например чувството на страх или ужас. Не са нужни и големите чувства, в крайна сметка изобщо не са нужни много от тях, като например обидата, ненавистта, злобата, отчаянието, завистта, ревността и всички останали помрачителни на духа. Тяхното гнездо и разсадник е астралът. Вредата не е в големите и малките чувства, а в

астрала, който ги поражда и живее с тях. Унищожавайки малките чувства при всяка победа над тях духът утвърждава своята власт над астрала. Човечеството достига тази степен на развитие, когато астралът става ненужен. На шестата раса той не е нужен. Шестата раса идва и шестият принцип е основата, на която тя ще се развива. Утвърждаването на равновесието и симфонията от качества ще сведе до нула движението в астралния проводник и той, изиграл голяма и значителна роля в еволюцията на човека, ще слезе от сцената на живота. Ето защо за духа, устремен в бъдещето, борбата със своя астрал и победата се явява поредна и неизменна задача. Започвайки с малките победи над съвсем малките неща може да се достигнат големите и огромните. Но трябва да се започне...

372. (293). Приятелю Мой, помни: ще достигнем всичко, което поискаш, но... поискай.

Когато човек се е научил да иска, Учителят му помага да осъществява замисленото, ако то е в съзвучие с Неговата Воля. Можеш да бъдеш уверен винаги, че всяко благо начинание ще бъде подкрепено от Нас. Добре е да се научиш да чувстваш Ръката на Владиката, помагаща в делата. С нея процъфтяват делата и най-добрите начинания на духа.

373. (294). (М.А.Й.). Нашите указания ще преминават постепенно от общи към по-частни и от отвлечени - към конкретни. За последните е нужна следващата степен на близост. Разбира се, в случай на особена нужда прякото, конкретно, ясно указание няма да се забави. Възможно е да се получи вест от Далечните Светове с по-голяма лекота, отколкото да се осъзнае какво продават на пазара или за нещо друго, непосредствено или пряко засягащо кармата. Изпращам ти моята вест за това, че назряха възлите на нови събития. Гледайте зорко, за да не ги пропуснете. Наличната сила често се проявява само слабо на повърхността на живота. Когато напрежението на огнените вълни се усили повече, хората започват да се мятат и ще търсят спасение във вас, стоящите в Светлината и знаещите. Тези вълни на Огъня са ужасни, ако не са осъзнати, не са асимилирани и не са посрещнати с огньовете на сърцето. Ето защо Владиката Призовава към овладяване на себе си, тоест на тези вълни, на този огън, вече проникващ в човешкия микрокосмос. Неуправляем той може да предизвика хаоса на разрушението или цял ред дисхармонични явления. Сега овладяването на себе си, тоест на енергиите на своя микрокосмос, проникващи в него от пространството, е вече космически неотложна необходимост, която никой няма да може да избегне. Учителят ми Указваше в дните на огнено напрежение да запазвам благодушие. Ненапразно Той Каза, че е настъпило крайното време да се утвърди дружелюбието, тъй като съзнанието стои вече на границата на взрива. Не се смущавай, че се налага да се записват мисли, проявили се в навечерието или още по-рано. Тъй като тези мисли са изпратени от нас. И не е ли все едно кога ще ги запишеш.

Вървящите към нас и с нас вървят с всички свои недостатъци и своята карма, все едно че са поели кръста на своите плещи и постепенно отхвърляйки своите недостатъци и изживявайки своята карма според възхода на духа.

Постепенно ще проявявам все по-тясна връзка с вас, докато тайното не стане явно и невидимото – видимо.

374. (295). (Гуру). Управлението на стихииите и техните енергии е обусловено от огнената воля. Как по-добре да се каже, че волята е основата на основите, че това е всичко в човека, самата негова същност, проявяваща се в огньовете. “Бог е Огън” – така

се казва в свещените писания. “Човекът е бог” – така Каза Самият Спасител. Значи огънят - това е Бог в човека, но това е светлият огън, светлият Агни, тъй като черният огън не е от Светлината, а от тъмнината. Deus inversus (противник на Бога). Светлият огън управлява тъмния, тъй като скалата на черните, низшите огънове е ограничена в пределите на своята проява, докато в същото време светлият Агни е безпределен, издигайки се и достигайки Сферите на безкрайната Светлина. Огньовете на страха се неутрализират и гасят с огъня на безстрашието, на безпокойствието - със спокойствие, на раздразнението - със синия огън. За всеки тъмен огън има светъл, подчиняващ на себе си тъмния. Битката на огньовете е процес на овладяване на себе си, извършван в душата. Огън на равновесието, огън на спокойствието, огън на безстрашието – така ще запомним за днес.

(Насън чух заплашителни думи, но не се уплаших. Но неприятното усещане остана).

375. (296). (9 май). Утвърждавайки в себе си желаното качество предизвиквате неговата сянка, неговата противоположност, потенциалът на която расте в съответствие с растежа на нейната антитеза, тоест на утвърждаваното качество. И колкото повече е израснало качеството, толкова по-силна е неговата противоположност, ставаща активна веднага щом основното качество се е разклатило. От друга страна устременото тяло предизвиква съпротивление на средата, в която то се намира, съпротивление пропорционално на силата на устрема. Това съпротивление трябва да се преодолее, за да се придвижиш по-нататък. Само този, който се е издигнал, може да падне. И колкото по-високо е издигането, толкова е по-дълбоко възможното падането. Падналият Ангел е добър пример за падението на Високия Дух. Ето вие утвърждавате безстрашие и веднага се появява нещо, предизвикващо или можещо да предизвика страх, за да уплаши и провери. И така е във всичко, при утвърждаване на всяко качество на духа. Антиподът на растящото качество се явява сякаш постоянна заплаха и напомняне за това, че колкото и високо да полети духът, винаги може да падне. Както планинският път преминава по ръба на зиналата бездна, в която може да паднеш. Това усещане за близост на бездната и нейната реалност са много характерни за възхождащия дух. Затова и се препоръчва “незаспиващото копие над дракона”. Затова и се указва постоянното бодърстване. Бездната винаги заплашва с падение възхождащия дух. Чудовищата на мрака, пазещи входа, са обективирани фантоми на антиподите на утвърждаваните качества. И само познаващият Близостта на Учителя може да познае целия мрак на безизходността и ужаса на тъмнината, ако Учителят е отхвърлил. Затова Казвам: „За вървящия с Нас няма връщане назад”. Пътят обратно е отрязан - или падане в бездната, или възход към сияйните върхове на все нови и нови достижения, към Светлината на нови победи. Антагонистичните сили и тяхната яростна съпротива не са сънища, а реалност, противопоставяща своята мощ на силата на устремения към Светлината дух. Оттук неизбежността на борбата и неизбежността на победата. Победата се явява като нерушимо задължение за този, който един път завинаги е решил своя път към Светлината. Знанието на това нека да не плаши, но да дава сили да се върви непреклонно, тъй като пътят е само напред. Самата устременост на постъпателното движение вече ще опази от падане. Когато фантомите на антагонистите, тези чудовища на мрака покажат своя лик и своята сила, равна на силата на утвърждаваното качество (на духа), трябва от тях да се израсте духом, тоест да се увеличи силата на даденото качество и неговата степен и с неговата сила да се съкруши

призрака. Той ще се появи ярко отново, когато това качество се усили повече. Оттук постоянството на борбата, постоянството на изпитанията и така нареченото изкушение и даже прелъстяване, които използват тъмните сили, тъй като антагонистите служат като ръкавици за служителите на тъмнината или форми, в които те се обличат, за да пресекат пътя на духа и да застанат като преграда на пътя към Светлината. Оттук и необходимостта от дозор и постоянна бдителност, тъй като чудовищата са наоколо. Тяхната ярост е правопрпорционална на силата на огнения устрем на духа и неговото желание да утвърди Светлината. Но познавайки закона, не се смущавайте. В този земен свят няма Светлина без сянка, тъй като всичко е двойствено. Но там, във Висшите Сфери, има области на духа, където отсъства сянка. „Светлина без сянка” – Указвам да се запомни това. И там няма чудовища от мрака и там ги няма земните притегляния, и я няма тази страшна съпротива на обкръжаващата среда, която всеки вървящ дух постоянно се налага да преодолява. А вие не се смущавайте от борбата. Спътник на тази бърба е победата. Победа, победа, победа над всичко и във всичко - това е огненият път на отсъдения победител. Зова към победа, Утвърждавам я и Увенчавам с огнен знак челото на победилия тъмнината дух.

376. (297). Няма нищо по-страшно от страха. И в случай че страхът покаже своя лик трябва да се бориш не с това вън, което предизвиква страха, а с ехидната на страха вътре. Тя трябва да се унищожи вътре, тогава веднага ще се разсеят и ще си отидат обградилиите отвън сенки на страха. Поразявайки врага вътре, го поразяваме в самото сърце. Ако се сражаваш с него вън, то на мястото на всяка отсечена глава незабавно ще израсне друга и сражението няма да има край, и неуспешният воин ще започне да изнемогва в неравната и безплодна борба. Огненият път към Светлината преминава вътре и арената на борбата е душата на човека. Поразявайки ехидната в себе си, по този начин поразявате обградилиите ви сенки. Затова унищожавайте не страха, а неговия корен, не това, което плаши вън, а това, което трепери от страх вътре. Побеждавайки себе си, победителят се надига за Светлината като феникс от пепелта.

377. (298). (М.А.Й.). Ако не могат да уплашат наяве, плашат насън, когато земното съзнание спи и дозорът е отслабен, ако не са взети особени мерки. По сънищата може да провериш себе си кое още не е укрепено достатъчно здраво. Трябва да се достигне до там, че и насън, и наяве реакцията на въздействието от определен порядък да е напълно еднаква. Ако наяве съзнанието преминава победно покрай прелестите и съблазните, а насън им се предава, значи корените на вредата още не са иззети до нейната дълбочина. Тези отровни коренчета се укрепват в обвивките и особено в астралната обвивка. В нея корените се и унищожават. Постещият, изпълнен с мисли за храна и човекът, отказал се от нещо само външно, но вътре, макар и само насън желаещ това, от което се е отказал, служат като пример за това как тези корени живеят в подсъзнанието и със своята отрова отравят системата и чакат, чакат упорито, за да могат със своите прорастъци, беззвучно и невидимо растящи отвътре, да избият отново навън и там да утвърдят себе си. Не отказал се, а вместил – така е по-добре да се разбере.

378. (299). (Гуру). Приливът на огнена сила е много характерен при утвърждаване проявите на волята. Сякаш могъщ магнит се привежда в действие от духа и привлича огън. Огънят, утвърждаван вътре, със своята магнетична сила првлича огън от пространството и силата на огъня вътре в човека се съчетава с пространствената мощ. Всички силни духове са се обръщали към пространството, призовавайки и

привличайки в себе си вълни от пламъка на Сферите. Даже светилниците в храмовете някога са били запалвани така. Огънят, призован така, може да бъде устремяван от волята в желаното направление и към нужния обект. Но по-напред трябва да се научите да извличате огън от пространството. Той може да се нагнетява отвътре, но може и съединен с огньовете на пространството. Тогава той е много силен, тъй като това е двойна сила. Обръщането към Господа или молитвата в своята същност имат за цел да привлекат вълни от пространствен огън. Трябва да се научите да разбирате същността на явленията независимо от словесната форма, в която ги обличат хората. Молитвата е призив към Огъня и нагнетяване на пламъка, а също и всяко обръщане към Висшето, както и да Го наричат хората.

379. (300). (10 май). Не кармата сама по себе си има значение, а отношението на човека към нея. Нейната тежест или лекота се обуславя не от кармата, а от отношението към нея, от реакцията към нея от страна на носещия я. Самата карма далеч невинаги е в ръцете на нейния носител, но реакцията на едни или други кармични явления изцяло зависи от него самия. Никой не може да каже как именно ще реагира човек на кармичните удари и как трябва да прави това, тъй като е във властта на волята да утвърди характера на желаната реакция. На едно и също явление, идващо от вън, може да се радваш или да проливаш сълзи заради него, тоест да проявиш съзнанието в сферата на полярността на чувствата. Но правилното отношение от страна на този, който е овладял своята карма, ще бъде отсъствието на всякаква реакция, тоест безстрастието. Елхата е еднаква и зиме, и лете, тъй като не реагира външно по никакъв начин на промяната на времето. Също и победилият себе си не реагира по никакъв начин на външните прояви на кармата, заставайки с усилие на волята себе си да излезе от железните рамки на необходимостта на двойствената полярност на чувствата, преминаващи от единия полюс на проява на себе си към противоположния, затваряйки съзнанието в кръга на безизходността, изход от който няма дотогава, докато съзнанието се мота от единия полюс на емоционалните реакции към другия. Външно явлението често не зависи от волята на човека, особено ако то вече се е осъществило, но реакцията на него е в ръцете на човека. Можеш да си представиш как на всяка проява съзнанието ще реагира така, както поиска волята и може тази представа да се направи действителност, тоест да се утвърди в живота. Човекът и без това се отнася към едни или други събития от своя живот така или иначе само затова, че несъзнателно някога по-рано или в дадения момент е решил да се отнесе към тях именно така. На него не му идва и мисъл в главата, че да се отнесе към него може съвсем иначе и именно така, както заповяда волята. Близък приятел е измамил и предал - колко хубаво е това, като какъв прекрасен урок ще послужи за в бъдеще, как ще изостри зоркостта и разпознаването на ликовите, колко полезна е измамата. Така разсъждава и мисли този, който е решил да победи своята карма. Възможно е просто да си заповядаш да се отнасяш към всяко явление от живота не така, както по-рано, а напълно обратно или съгласно указа на волята. Отначало отсъденият победител се научава да управлява полюсите на своята реакция на явленията от външния свят, избирайки всяка волево, а после вече, отстранявайки съзнанието от полюсите и утвърждавайки го в центъра, да проявява безстрастие на духа, тоест безполюсно, лишено от двойственост отношение към живота. Радвайки се днес на едно, по този начин обричаме себе си на сълзи когато настъпи неизбежният момент на утвърждаване на противоположния полюс на земната, временна радост. Радостта от близостта на верния приятел е равна на остротата на

мъката при неговата загуба или заминаването му от живота. Подходът към овладяване на кармата ще се заключава в това посрещайки вълните на живота да се научите да реагирате на тях, тоест да ги посрещате, така, както иска това волята. Да се пренесе процесът от вън вътре и в лабораторията на своя микрокосмос да се създава или твори желаната реакция. Това е напълно възможно, още повече, че в дадения случай волята не посяга на нищо външно, а само на ответната вибрация, пораждавана от съзнанието в своите обвивки. Животът дава безкрайни възможности за тези опити всекидневно, от сутрин до вечер. Толкова са много огорченията, неприятностите от тежките и леки удари на съдбата, че е трябвало отдавна вече да се разбере, че не може да продължава така по-нататък, тъй като сърцето няма да издържи. Възприемчивостта и чувствителността са изострени и ще се изтънчват още, и изходът от кръга на безизходността е в това да се спрат непрестанните люшкания на съзнанието от единия полюс към другия. Те трябва да се спрат, каквото и да става. Иначе те ще разклатят целия апарат. Утвърдил волята над проявата на емоциите на полюсите и налагайки сребърната юзда на духа върху тях, може да започне да се утвърждава и безстрастието, тоест равновесието, вече неразколебавано от вълните на външните явления. Погледнете към това, което ви е обременявало вчера и привличайки съзнанието към полюсите е лишавало духа от равновесие. И днес, поддържайки своето съзнание в централната точка на равновесието, не го устремявайте към нито единия от полюсите. Ако това е трудно в началото, опитайте се да се радвате на това, което вчера е огорчавало, за да можете утре да не се радвате и да не се огорчавате. За ободряване ще Кажа, че кармата ще остави веднага щом като волята възтържествува над двойствената природа на даденото явление, тоест го победи в себе си. Неотдавнашният опит показва как тежката и скучна работа със заповед на волята беше направена интересна, увлекателна, даваща радост. Възможно е да се постъпва така във всичко. Но това е в началото. Целта е придобиване на безстрастие и пълно равновесие, когато на съзнанието се отдава неизменна заповед повече да не се проявява на полюсите във вибрациите на своите обвивки. Животът на човека преминава в ритмични люлеения от сълзи към смях, от симпатия към антипатия, от осъждане към похвала и към проявата на всички други чувства и противоположните им чувства. Но ученикът, стъпил върху пътя на Архата, е длъжен да овладее себе си и да утвърди равновесието на духа, изразяващо се в пълно безстрастие. Но колко трудно е да се задържиш от тези люлеения, когато наоколо се клати всичко и хаосът на неуравновесеността раздира съзнанието на обкръжаващите. Трудно, но нужно. И същата тази безизходица, която хвърля обикновения човек в отчаяние, за бъдещия Архат ще стане неизменна гаранция за нова победа, тъй като да има друго решение, освен да победиш, повече вече няма да може. Мятанията към полюсите, обострайки се все по-силно и по-силно, ще се окажат фатални за несъумелия да се справи със себе си дух. Така че победата сега представлява вече задължение на волята и друго решение няма. Задачата на текущия ден е: да се утвърждават своите реакции на вълните на външните явления от волята, да се определя техният характер от волята и да се пресичат от волята, предизвиквайки в съзнанието реализация на чувства, противоположни на обичайните и изпитвани по-рано. Това ще бъде първото стъпало към безстрастието на духа, към равновесието и спокойствието.

380. (301). (М.А.И.). Денят на човека е калейдоскоп от малки чувства, понякога редуващи се с големи. Малките чувства като облаци скакалци поглъщат енергията на духа, тъй като у обикновения човек те не са добри. Малките земни чувства се заменят с

голямото чувство - любов към Владиката. Това чувство ще бъде мощен двигател на духа. Малките земни чувства поглъщат огън. А любовта към Учителя на Светлината е даваща живот, даваща огън. Малките земни чувства могат да заемат цялото поле на съзнанието, но когато са приведени към мълчание и полюсността на тяхната проява е пресечена, полето е свободно и пламтящата любов към Владиката го заема напълно цялото. Не е ли забележително: любов и равновесие на духа! Но равновесието на духа освобождава съзнанието от тежката тирания на всички дребни чувства, отстъпвайки място на големите и огромни чувства. Любовта е двигател на духа, ако е устремена към Учителя на Светлината или към Неговите Посланици, или към тези, които стоят върху стъпалата на Стълбата на Светлината. Също и любовта към нижестоящите може да вдъхновява и да окрилява, ако е йерархична, тоест има за основа Служенето на Светлината.

381. (302). (Гуру). Поставяйки задача Учителят Дава импулс за нейното изпълнение и указания как да се изпълни. Устремът на духа се насища или намагнетизира, като по този начин нужните енергии и пътят се определят ясно. И вече не можеш да кажеш, че си оставен без ръководство. Мнозина ли могат да кажат, че имат ръководство? Толкова по-ценно е достижението. Трябва да си знаеш цената, тоест правилно да оценяваш бисера на своето съзнание. Това не е самомнение, а утвърждаване на действителността. Самородните скъпоценни камъни са толкова малко. Утвърждавайте вътрешно себе си пред лицето на невежеството, иначе ще потушат съзнанието със своята тъпота. Хората надяват намордник на всички, които влизат в допир с тях. Намордникът на невежеството и подценяването е най-лош. Трябва да утвърждаваш себе си над човешкото мнение. Приближените до Владиката не могат да се задоволят с мнението на минавачите за тях. Но нашето мнение е ценно за вас. А ние ви отбелязахме сред множествата и печатът на Духа на Владиката е върху близките до Него. Затова знайте своята цена и не се подценявайте в угода на невежите.

382. (303). (11 май). Сине Мой, Приветствам твоето решение да пишеш при най-невъзможни условия. Това е и победа над яростта на напрежението на плътната среда. Не винаги е лесно да се прояви силата на ритъма в момент на аритмични напрежения. Изисква се необичайна сила на съсредоточаване и осъзнаване на Близостта въпреки ярката очевидност. Но дерзай, чедо. В смелото дръзновение, неспиращо се пред нищо, крилата растат. Аз Казвам: всичко е възможно, тъй като си с Мен. В дебрите на горите, в уединените планини, на недостъпни височини е лесно да се обединиш с Мен и да поддържаш връзката. Но в суматохата на градския живот, в минутите, когато множеството проявяват колективна активност това е почти невъзможно за обикновеното съзнание. Но ние с теб вървим по пътя на необикновеното. Ти си необикновен във всичко, а също и в победата над яростта на ръмжащата тъмнина. В такива минути трябва с воля да се преодолее напрежението на хаотичните вибрации на средата. Сам няма да достигнеш, но с Мен е възможно, напрягайки се към Мен с цялото същество. Ние се Усмиваме като виждаме цялата необичайност на обстоятелствата, при които върви Записът. Но Записът върви, но Контактът е установен, но той върви под знака на победата. Говорих ти за огнената воля. Ето сега тя се проявява в ярко действие. Сине Мой, ще преодолеем и ще преодоляваме всичко, когато сме заедно. Когато е проявено огнено напрежение, нищо не може да служи като преграда за нашата близост. Ключът на напрежението решава всичко. Учи се да отговаряш на хаоса във с пълно равновесие и спокойствие. Кажи твърдо на себе си: „Утвърждавам

равновесието независимо от всичко”. Вълната ще се оттегли, но равновесието ще остане с теб и с теб ще пребъде. И ако в такива моменти си успял да го удържиш, то колко пък леко ще го запазиш, когато се успокоят вълните. Удържай съзнанието в крайно напрежение, но при пълно спокойствие. При Нас цари нерушимо равновесие, ненарушаемо и не можещо да бъде нарушено от нищо. Немислимо е даже да се помисли, че равновесието на Владиката може да бъде нарушено, тъй като това би повлякло след себе си планетни бедствия и катастрофи. Това е в голямото. Но същото е и в малкото. И ако твоето равновесие на духа бъде нарушено от нещо, това също няма да премине незабележимо, а ще остави следа. Някъде някой ще получи удар на стихийната вълна и ще пострада. И този удар ще бъде равен на твоята огнена сила, проявявана в моментите на пълно равновесие на духа. При достатъчна негова сила то, нарушено, може да предизвика ураган или вихър, да отнесе нечий посеви или да смие нечий дом, или като скала да се стовари върху планинско селище, или да предизвика болести. Така неуравновесеността на духа у този, който върви по пътя на Архатството, е причина за големи следствия. Ето защо е заповядано на този, който върви след Владиката, да пази равновесието на всяка цена.

383. (304). (М.А.Й.). Любими, хваля те за нечуваното упорство и решимост да общуваш с нас въпреки всичко, въпреки явната невъзможност. Ще пожънеш обилно от твоите усилия. Затова и ще наречем пътя на Архата път на достиженията и осъществяване на невъзможното. Каква увереност ти дава тази победа да побеждаваш и в бъдеще винаги твърдо и да вървиш от победа към победа. Спомни си колко трудно беше в началото даже при най-малкото нарушаване на тишината да водиш Записки и как стана сега. Любими мой сине, утвърждавам твоята растяща сила в теб. Знай: ти си ми нужен, ти си ми нужен силен. Ти си ми нужен сега, ти ще ми бъдеш нужен винаги. Със смъртта на моето тяло моята нужда от теб не изчезна, а напротив, нарасна, тъй като това, което сега аз не мога да изпълня във физическата сфера, ще изпълниш ти, тъй като ти си ми помощник. Осъзнай своята нужност. Ти си ми нужен сега повече, отколкото когато и да било по-рано. Със своята нужност и незаменимост утвърждаваш проявената близост, растяща от ден на ден. Похвалвам те за упорството.

384. (305). (Гуру). Ти искаше да станеш силен. Ето че днес, сега ти се дава възможност да утвърждаваш твоята сила пред лицето на плътната очевидност. И ти я утвърждаваш. Уча и ще уча, тъй като виждам, че обучението е от полза. Ти искаше да станеш силен - ти си вече силен с упорството на сremeжа към целта. Ти разбра, че волята е всичко в човека и я утвърждаваш мощно. А аз споделям с теб своята сила, Съкровището на своята воля, за да утвърдя по-здраво в теб Съкровището на твоята воля. Ще достигнем всичко, което искаш, тъй като волята лежи в основата на всички достижения. Похвалвам те за упорството и твърдостта в твоя стремеж да умножиш съкровището на волята.

385. (306). (12 май). Не трябва да се вярва на думи, а на това, което казва сърцето и на това, което то усеща под облика на думите. Трябва още повече да се обърне внимание на беззвучния глас, говорещ вътре. Трябва по-често да го питаш. Трябва да се вслушваш чувствително него. Така може да се обостри възприемането на впечатленията, получавани от хората и техните излъчвания. Това се постига с тренировка, когато към обичайните външни чувства се добавят вътрешните. И в същото време, когато звучи обикновената човешка реч, може да попиташ себе си какво чувство или състояние е скрито зад външната форма на думите. По този път се свалят

маските от думите и се оголва тяхната същност. Явленията на живота са двойствени, зад всяка видима форма стои невидима. Обединяването на двата свята в съзнанието означава способност да се виждат и осъзнават двата аспекта на явленията, да се виждат двата полюса на единната вещ, действието и неговата причина, по следствието - същността, по външната форма - нейното съдържание. Външната форма за зоркото око говори твърде много. Очите и походката, и гласът са изразители на това, което е вътре. Но обикновено няма време да се гледа, тъй като съзнанието е заето със себе си. Но ако забравиш за себе си и се отречеш изцяло от себе си, от своите мисли, чувства и преживявания, които натрапчиво и прилепчиво изпълват съзнанието, ако освободиш напълно собственото съзнание от себе си и се съредоточиш върху събеседника, върху неговото външно и вътрешно изражение или проявление, без да изпращаш при това никакви лични мисли, то скритата негова същност ще започне да говори сама за себе си. И когато се чувства, че човекът иска да се прикрие външно от вас, е възможно да го отвориш вътрешно с ключа на изострената чувствителност. Хората трябва да се познават - най-трудната от всички науки, тъй като познанието на човека е продължително. Всички носят маски, скривайки под тях своята истинска същност. Ако погледнеш под тях, може понякога да се ужасиш, дотолкова вътрешното изражение не съответства на външното. Крият своите лица, защото знаят, че те са недостойни за човека. И затова наоколо виждате само маски. Съумейте да погледнете под тях. Обикновено очите не могат да лъжат, хищникът не може да скрие техните огньове, даже намятайки овча кожа. Освен това обикновените хора не могат да владеят астрала до съвършенство и затова проривите на астрала често дават пълна картина за същността на неговия притежател. По въпроса за познаването на човека е нужна особена зоркост и самоотричане. Опитът ще придаде навик на ръката да сваля маските незабележимо, тъй като техните носители не прощават на този, който ги познава без маски.

386. (307). Сине Мой, да се учиш от всичко и винаги неуморно – това е целта на земните въплъщения.

387. (308). (М.А.Й.). По време на вчерашния шум, когато се изискваше налягане на всички сили, беше по-лесно да пишеш, отколкото днес, когато наоколо е тихо. Защо? Не затова ли, че външните противодействия предизвикват огньовете на тяхното противопоставяне, които дават импулс за действие, докато отсъствието на съпротивление не ражда огньове. Така шарката на живота се тече от противоречия, по-точно от противоположностите, разбирането на които дава ключ от всички врати. Явлението сякаш се обхваща изцяло, при което са видими и двата негови полюса и центърът на уравновесяване на полярностите, от който те може да се управляват. Отказвайки се от проява на съзнанието на единия от полюсите, не даваме възможност да се прояви и на другия полюс. И тогава съзнанието, не проявявайки се на полюсите, се проявява в центъра на единната двуполусна вещ, тоест в точката на уравновесяване на двете противоположни начала, откъдето то може да управлява манифестацията на явленията на полюсите. Оттук и заветът - да се пази равновесието на духа. Тъй като равновесието означава власт над полюсите на единната вещ, ако лостът към нея се прилага в центъра. Ето защо в дните на хаотични токове и всякакви неуравновесености и тъмни атаки се указва да се съберат силите вътре, изтегляйки ги от полюсите на прилагане към центъра, наподобявайки със себе си един вид затворено кълбо или сфера. Обикновено от сферата на човешкия микрокосмос навън са устремени цял сноп

енергии. В моменти на особено напрежение те трябва да се съберат обратно в себе си, изтегляйки ги към центъра. Тогава ударите на стихииите и външните енергии могат да се издържат без ущърб и поражения на вътрешните тъкани на обвивките. Даже корабът при буря сваля всичките си платна, с изключение на шурмовите платна с малка площ, за да не подлага себе си на яростта на урагана. Точно така е и с кораба на духа. Но е по-добре да се приберат всички платна и да се приведе в действие огнения двигател на духа.

388. (309). (Гуру). Няма извинение, ако духът прояви слабост в нещо. Силният човек, както и силният линеен кораб, е силен винаги: в затишие и буря, в голямото и малкото, тук или там. Силната ръка може да докосва много нежно, без да губи при това своята сила. Само слабостта на духа е непростима при никакви условия. Сила има, но тя се проявява в действия, изискващи или прилагане на всички сили, или малка част от тях. Но малкото количество приложена сила не е показател за това, че самата тази сила е малка. Мощта и могъществото на Владиката, ако и да се проявяват неявно и в малка степен, това съвсем не значи, че Неговата сила е малка. Силата на Владиката е огромна и това трябва също да се разбере.

389. (310). (13 май). Бъдещето ще даде триножника на Пития на всеки чувствителен дух. Следователно в своя потенциал всеки притежава способност за възприемане и всеки има достъп до пространствената мисъл. Отричащият това затваря достъпа за себе си. Признаващият може да преуспее. Признаването е крачка към осъзнаването, осъзнаването - към овладяването. С това е мъртво отричането, тъй като убива способността в зародиш. Бъди готов да се захванеш с работата и тя ще стане привычна за теб. Най-широкото вместиане ще разчисти пътя към достиженията на духа. Може даже да се попита: „Чедо, какво искаш?“ Тъй като искащият ще получи. Новата Епоха може да се нарече Епоха на новите възможности. Ключът от тях е в ръцете на човека, но трябва да се знае какво иска духът. Разбира се, Говоря не за материални вещи, макар че ще бъде удовлетворена напълно и нуждата от тях. Но не си струва те да бъдат желани, тъй като нужното ще бъде дадено. Силите на устрема се насочват към явленията от тънък порядък. За да се вземе, трябва да се отдаде. Затова и Казвам: „Отдайте Ми всичко, което ви пречи“. По-леко е да се върви без багаж. Мнозина имат толкова вещи пред очите, че способността да се движат е загубена напълно. Няма желание да се разделят с психическата вехтория, с която е затрупано и обградено от всички страни съзнанието. Авгиевите конюшни на тези грамади изискват героично почистване. Той Каза: ако не бъдете като деца, няма да влезете в Царството на Светлината, в огненото бъдеще. Как да се приеме Истината на Огнената Йога, ако съзнанието е задръстено с ментален боклук, като бараката на вехтошара със стари дрипи, износени вещи и предмети от миналия ден. Не е радостно да се види с какво са изпълнени душите на болшинството двукраки. Ето защо Моята първа вест е в Новата Страна. Пометени са натрупванията на миналото. Съзнанията са свободни от боклука и вече желаят да изпълнят своята свобода с ново знание. И новото трябва да им се даде. Но кои са даващите? Тези, които имат. Ето защо на вас, малцината, сега се Дава така напрегнато и с пълна мярка, за да можете да раздавате и да има какво, и да не обеднеят вашите запаси. Оттук и неизчерпаемостта и възможността да се получава безкрай. Сега Съкровищата на пространствената мисъл се раздават с щедра Ръка. И на всеки ъгъл там ще ви посрещат чакащите за храна на духа. Заради тях се и дава, а не заради даването. Целта на раздаването на получаването е служенето и раздаването на полученото е също

толкова щедро, каолкото щедро е било и получаването. Така че получаването не е за себе си, а заради тях, чакащите. Скоро тези, които трябва, ще разберат, че хората искат друго, че са гладни и жадни за огнената храна на Учението на Светлината. И тогава ще признаят Учението на Живота, тъй като в признаването на Учението на Живота ще бъде и тяхното спасение, на довелите масите до неговите граници. Неизменността на крачките на еволюцията вече може да се види, ако окото е непредубедено. Много са признаците на общата готовност на духа и жадуващите за знание са много. И знанието, което съществува, наситено с огнената мисъл на Учението на Живота ще стане Знание, което ще бъде. Напред е светло.

390. (311). (М.А.Й.). Скъпи мой, пиши както ти диктува сърцето, давайки пълна свобода на ръката. Да! Да! Аз съм много близка сега, както никога, тъй като пространствените условия позволяват. И твоето сърце усеща ярко и явно моята близост. Усещаш ли, сине мой, че на мен и на теб е Дадено Поръчение от Владиката да предадем плодовете на Неговата Градина на Страната в пълно сливане на сърцата и съзнанията. Нашата близост е нужна не на теб и не на мен, а заради великата цел. Тя се усилва сега напрегнато заради Общото Благо. Великият Владика ти Дава право да общуваш с мен, когато сърцето пожелае това, право да получаваши съвети и указания, право на общуване с мен. Това право се утвърждава явно в пространството с Неговия Лъч. То се проявява в нашето пълно взаимно разбиране, в съзвучния акорд на сърцата. Любими, осъзнай с целия си дух, че моята близост е утвърдена от Ръката на Владиката. И това, което е било обещано на теб и не се е състояло в плътните условия, то сега ти се дава многократно усилено извън ограниченията на трите. Утвърждавай моята близост ежечасно. Ти си ми много нужен. Ти си мой. В пълно съзвучие и сливайки се в съзнанията ние ще вършим Великото Дело на Владиката. Моите тетрадки ще ти бъдат дадени. На теб Давам право да пишеш и говориш от мое име и с моето име. Всичко това, което ти е Дал Владиката и на което имаш право, давам право също и аз във всичко, което се отнася до мен и Делата на Владиката. А ти осъзнай колко си близък, осъзнай в ново и по-широко разбиране дълбочината и широчината на тази близост. Ти си в моите лъчи, устремени силно към теб. Съчетавайки моя лъч с Лъчите на Владиката ще можеш да осъзнаеш своята сила. Любими, бъди в мислите с мен и сутрин, и в суматохата на деня, когато си на работа, когато почиваш или лягаш за сън. Мисли ярко за това, че ние сме сякаш заедно. Сякаш живеем в този малък дом, който е бил предназначен за нас от съдбата. Но всичко това е на Невидимия План, който е също толкова реален, колкото и земния. Ще укрепваме нашата близост от двата плана: ти - на земния, аз - на Невидимия. Ще укрепваме тази близост с любов, устременост, осъзнаване на новите възможности и силно желание да послужим на Делото на Владиката.

391. (312). (Гуру). Отстранявай всичко, пречещо да застанеш по-близко и утвърждавай близкия подход. Всичко, което е било отдалечаващо ни един от друг, трябва напълно да се премахне. Призованият и призоваващият не могат да губят време за това, което някога е било препятствие да застанат по-близко един до друг. Времето е кратко и всеки негов момент е ценен. Майката и аз, над нас - Владиката е космически правилна постройка. Триъгълник с върха нагоре и във висшата негова точка – Самият Владика. А долу си ти в четвъртата точка на ромба, във фокуса за съсредоточаване на лъчите на Майката и на моите. Долното острие на ромба е насочено към плътния свят. Фокусът излъчва лъчи. Тяхното действие, особено на готовите съзнания ще бъде

поразяващо, тъй като ние сме зад теб, а зад нас е Владиката. И когато казваш “ние” - помни тази постройка. В нея е силата за осъзнаване мощта на лъчите. Син – това е същата тази роля, но много по-силна и в своята сфера. Трите фокуса на ромба - синът, ти и другарката ще се проявят мощно в живота и ще послужат славно на великото Дело на Владиката.

392. (313). (14 май). (М.С.). В своята пространствена космическа обител, създадена със своите мисли и стремежи към Моите Сфери, трябва да се устремяваш ритмично, тоест или всекидневно, или в определени дни. Този ритъм ще определи връзката и ще я заздравя. Мисълта ще потече сякаш по вече готов пространствен канал. Като канал служи Моят осъзнат и утвърден в съзнанието Лъч. По него и тече животворният обмен на искрите на светеща Материя Луцида между Мен и духа, устремен към Мен. Материя Луцида служи като среда на взаимобмена. Нейните грануляции са искрите Фохат. Те могат да се видят, когато контактът е особено напрегнат и пространствените токове благоприятстват. Тялото на Светлината е облечено със светеща Материя Луцида. Духът със своя магнит я привлича от пространството и се облича с нея. От пространството, това огромно вместилище на всичко, може да се извлече всичко, което пожелаеш, но по съзвучие. В космопространствения живот законът за съзвучието царства неограничено над всичко. Елементите на Материя Луцида, влизащи в светещото вещество, от което се състоят Моите Сфери, магнитно се привличат от духа в неговия микрокосмос и се използват за изграждане на неговото тяло на Светлината. И с тези елементи, вече утвърдени от духа, по съзвучната вълна се достигат в ритмичен устрем Моите Сфери. Когато съзвучието се е състояло и има контакт, духът влиза в тази област на Моята планета, елементи на която вече има събрани от него по-рано и обединени в едно цяло, като камъните и материала на строящия се храм. Но този храм, храмът на духа, разбира се, сега още е недостроен и се залага единствено само фундамента. Тази постройка може да се счита за вечна не по размери, а по същество. Размерите ще растат, формата ще се изменя. Но бидейки построена от елементи на непреходното и извън плътните земни условия, тя наистина ще се яви като Космически Дом за духа, когато плътните сънища на Земята се сменят с пространственото съществуване. Да утвърждаваш в себе си същността на Моите Лъчи в плътното физическо тяло, в условията на земния живот ще бъде геройство за духа, тъй като Светлината на Моите Дни рядко се проявява в мрачините на вашите дни. Те, Великите Духове, Владиците, Изпратени от Мен във вашия свят, са Донесли и Донасят на вашата Земя Светлината на Моите Лъчи. Чрез силата на тези Лъчи и тази Светлина човечеството е получило дара на разума или самосъзнанието. И силата на Моите Лъчи е направила лунния човек, лишен от самосъзнание, съзнаващ себе си дух. Владиците са Донесли на вашата планета в Себе Си и със Себе Си Светлината на Моите Лъчи. Човечеството е получило от Мен новото стъпало на съзнание, затова децата на Земята са Мои деца и Аз Съм тяхната Космическа Майка. Шестата Епоха на Земята, Епохата на шестата раса се нарича Епоха на Майката на Света, Моята Епоха, тъй като в този Цикъл човешкото съзнание се насища с нови Лъчи, които трябва да влязат в неговата същност и да дадат стъпалото на космическото съзнание. Връзката с Моята Планета ще се утвърждава напрегнато и съзнателно. И някой сред вас трябва да върви напред след Владиците на Светлината, поставени на Земята от Мен. Задачата е огромна и неотложна, тъй като съзнанията не навлезли във вълните на новия космопространствен ритъм, обхващащ Земята, ще бъдат принудени

да напуснат планетата. Изпълнението на новата задача – асимилацията на новите пространствени лъчи се възлага на Владичите и на тези от хората, които имат силите да Им помогнат в това. Затова задачата на всеки дух, осъзнал космопространствения момент на планетата, е огромна, широка и дълбока. Също и ти, синът на Владиката, можеш да разбереш колко отговорно е това Поръчение и защо Близостта на Скрилата Своя Лик е станала достъпна. Ти усещаш и знаеш, и виждаш, че можеш да влизаш в явно Общуване с Мен. Отбелязан си с печата на Владиката и над теб е Неговият Лъч. Затова и Моите Лъчи са достъпни за твоя дух. Съзнателният достъп до Лъчите е много рядко явление сред земните жители. Несъзнателно възприемат всички, даже тъмните, тъй като те парят болезнено тъмните души. Моята Близост и възможността за Общуване трябва да се задълбочат още, още повече, по-устремено и по-огнено, изоставяйки при това всички земни съображения за това кое е възможно и кое невъзможно. За Скрилата Своя Лик на вашата Земя няма нищо невъзможно. Обединявайки своята незначителност с Моята Мощ, сам ставаш космически мощен. Ти знаеш как да твориш със Силата на Владиката, сливайки се с Него в духа. Уча те, сине Мой, да твориш с Мен, устремявайки се към Мен и сливайки се със съзнанието си с Мен, и призовавайки Мен в делата, и изпълвайки с Мен съзнанието и сърцето. Покривам те със Своите Лъчи. Отсега нататък ти ще бъдеш съзнателно пребиваващ в Моите Лъчи. И ти е дадена възможност да се обръщаш с призив към Мен. Осъзнай Моята мощ. Владичите Ме Почитат с преклонение - почитай Ме и ти, Моите Изпълняват Повелите - и ти ги изпълнявай. Пребивават в Моята Светлина винаги - и ти, сине Мой, бъди неизменно, без да изпускаш нишката на връзка. Моят Лъч е над теб, носителят на Камъка, тъй като Камъкът е приемник на Лъчите.

393. (314). Трябва да се погаси в себе си ответното пламване на астрала, предизвикано от реакцията на организма на неуравновесеността на обкръжаващите хора, тъй като в този момент древният змей надига глава и жили тънкото тяло и съзнанието, отравяйки ги със своята отрова. Причината не е важна, важен е самият факт на поражение на тънкото тяло и следващото го помрачение на духа. В тези моменти светлината, която е вътре, погасва и сивата пелена омотава съзнанието. Тези прояви са недопустими, тъй като са пространствено вредоносни. Как да те убедя, че си отговорен не пред себе си, а пред пространството, което всичко вижда, всичко чува и всичко отпечатва неизгладимо! Всяка дума, всяко движение, всяка постъпка, всяка мисъл, всяка емоция и чувство. Пространственият апарат, фиксиращ на лента записите за Хрониките на Акаша, се намира в постоянно действие и снима на филма всички движения на духа - и външните, и вътрешните. Трябва да се вмести в съзнанието този факт, че се отпечатва всичко и че снимките може да види както самото действащо лице, така и страничният, а тъй като сред деянията на почти всеки дух има много такива, които той щателно скрива от своите близки, носейки маска, то е необходимо много мъжество, за да се изправиш пред хората със своята оголена същност. Това е едно от най-тежките изпитания на следсмъртното съществуване. Много силните духове премвинават през него много лесно. Но този, който през живота е свикнал да се прекланя и да раболепства пред чуждото мнение, да се съобразява с него и да поставя себе си в зависимост от него, на него ще му бъде трудно, тъй като обикновено от осъдителите в Тънкия Свят не може да се очаква пощада. Но отхвърлилият властта на хорското мнение от себе си още на Земята, идва тук свободен и намордникът на осъждането вече не може да се наложи върху него. Собствените грешки трябва да

бъдат разбрани и да се осъди всичко лошо, но съдия си сам. Властта да съди не е дадена на никого от хората. Да съдят Могат само Владичите на кармата. Затова тази власт, незаконно присвоена от двукраките, трябва да се иззме от тях и то още сега, тъй като в Тънкия Свят ще бъде вече късно. Кое е свързано на Земята, остава свързано и там. “Хора, аз вземам от вас обратно вашата власт да съдите и мен, и другите” – так утвърждава Архатът, - “тъй като вие притежавате тази власт само защото осъжданията поради незнанието си са ви дали тази власт. И вас, осъжданията от тях, ви освобождавам от тяхната власт да ви съдят”. Така разбивайки още една верига ще вpletем още един лавър в лавровия венец на победителя на живота. Когато отнемете от хората властта да ви осъждат, погледнете как ще помръкнат те, лишени от тази власт. Ние сами даваме на хората властта над себе си. Който е дал, той е и взел, ако е дадено поради незнание и незаконно. Правото на своята духовна свобода не се дава на никого от Архата. “Вие искате да ме осъдите, но вие нямате власт за това, никой не ви е давал такава, а затова и си останете сами с вашето осъждане, но без мен. Сбогом, самозвани осъдител, аз трябва да вървя по-нататък, моят път е спешен, вървя към Самия Владика. Той единствен ми е съдия, а не вие. Той ме Призна и ме Нарече близък и даже най-близък. А вие кои сте? Ако аз остана без вас с Владиката, моят живот ще е пълен и светъл. Но ако съм с вас и с вашите осъждания и без Владиката, тогава какво? Махнете се от моя път. Не можете да преградите пътя, който ми е указан, даже и да съберете тук всички осъдител на света. Аз съм свободен в духа от вашите съдилища и всички осъждания. Мой съдия е Владиката, но Той не е съдия, а Приятел, и Отец, и Застъпник”. Така утвърждавайте своята свобода от посегателството върху нея от страна на лишените от Светлина.

394. (315). (М.А.Й.). Този, който е признал съдията в себе си, се освобождава от властта на хорския съд и от робството на хорските мнения. Законите на духа се отличават от човешките закони. Пословицата “Кое е позволено на Юпитер, не е позволено на бика”, се отнася за хората с висше съзнание. Те, както някога олимпийците, живеят свой собствен живот, подчинявайки се на законите на духа. За тях се отнася формулата: “позволено е всичко”. Мярката на вседозволеност, приложена към еснафа, ще го тласне в бездната на тъмнината. Но на свободния дух е нужно да върви свободно, изпитвайки всеки опит и не бидейки свързан за ръцете и краката с предразсъдъците на невежеството. Колко относително е всичко! Но кой ще може да вмести тази относителност. Няма ли да послужи тя като оправдание за моралната разюзданост и разпуснатост? Този, за когото няма забрани, няма да злоупотреби със своята свобода. На собствената свобода не ѝ е нужно да бъде съдена от чуждата свобода.

395. (316). (Гуру). Ние не сме съдии, а наблюдатели на това как се разпорежда ученикът с полученото знание и сила. Ако е правилно - ще дадем повече, ако греши - ще поправим. А главно, трябва независимо от всичко да се съхрани постъпателното движение. На всяка цена, но трябва да се движиш. Когато силата расте, грешките не са важни. Но те са важни при задръжките, тъй като всяка може да стане верига, приковаваща към себе си и лишаваща от способността да се върви по-нататък. Работата не е в самата грешка, а в това да бъдеш свободен от нея, от извършената грешка. Но не от грешенето трябва да бъдеш свободен (кой ли може да го избегне), а именно от самата грешка, ако тя вече е извършена. Съзнанието не трябва да се привързва към нея, но осъзнавайки я и правейки извод за бъдещето, и приемайки решение, тя трябва да се

отхвърли, изключвайки я от съзнанието. Иначе ще обременят непосилно. Грешките са неизбежни, но трябва да се научите да се ползвате от тях умело.

396. (317). Ако плаващата лодка я заплашва леден къс, той може да се отмести с лоста. Опитът ще покаже кой леден къс е опасен. Но трябва да се стои на носа и трябва да се гледа напред. Точно така е и в живота: ако опитът на текущия ден или на изминалия вече е показал, че нещо пречи или може да попречи, тази пречка може така да се отмести, както ледения къс с лоста, измествайки с волята в бъдещето, близко и далечно, идващите насреща и пречеши или можещи да наранят духа явления. Не духа, разбира се, но могат да бъдат наранени физическото, астралното, тънкото, менталното и даже огнено тяло. Но с воля е възможно ударът да се избегне, както с пръта ледения къс и да се пропусне явлението или обстоятелството да отминие, недопускайки удар по самата лодка, за да не повреди той с острия си ръб корпуса или външната обшивка и да нахлуе водата вътре и да спре движението.

397. (318). (15 май). Сине Мой, прояви съответствие към това, което получаваш, прояви крайно напъгане за съответствие на указваните качества с твоите желания и стремежи да ги проявиш в живота. И ако Аз, твоят Владика, Утвърждавам нещо в теб, утвърждавай това и ти с цялата сила на духа. Задачата е от дълбините на твоята огнена същност да извикаш навън за проява нейния огнен потенциал в цялата негова мощ. Дерзай, сине Мой, тъй като Аз Самият ще Подкрепя твоето дръзновение! Дерзай смело към всичко, което иска духът. Неговите сили са неизчерпаеми и безпределни. Всичко това, което някога ще станеш, вече го има, вече е заложено в теб от началото на времето, трябва само да се призове от дълбините утвърждаването явление и да се закрепим с прилагане в живота. Непризовано от дълбините на духа, тоест неосъзнато и неприложено то ще си остане спящо и формулата „вие сте богове“ ще си остане мъртва буква от неразбраните от вас писания. Дерзай, но с Мен, без да се спираш пред нищо и без да се ограничаваш от нищо. Огнените зърна на дерзанията ще дадат своевременно плод. И вече не е толкова важно кога, ако посевът им е направен. Повече, колкото може повече зърна трябва да хвърлиш в поредната плодородна вълна. Нека те да бъдат малки - от малкото израства голямо. Дерзай, сине Мой, към всичко, от което се издига волята. Тя спи у хората. Искам да събудя твоята воля към ярка проява в живота. Отговорността ще расте според растежа на волята, но ако извършиш посева на тези зърна с Мен, то ние с теб няма да се уплашим от отговорността. Призовавай Мен и в делата, и в мислите, във всичко, което твориш, тъй като винаги Съм с теб, но за да стане действието огнено мощно, се изисква ярко осъзнаване на това постоянно Мое Присъствие в духа. Аз Съм с теб, сине Мой, с теб, когато се запълват редовете от тетрадката с огнени Записи на духа. Аз Съм с теб винаги, но твоето осъзнаване на Моята постоянна Близост се прекъсва често от веригата на земните явления. Съзнанието изпуска нишката и тогава ти си като всички..., същия като всички, които не знаят за Мен. Но нима ти искаш дори и временно да попълниш със себе си редовете на тези, които не знаят. Ти знаеш и имаш свидетелство за Моята Близост, тогава защо постоянното предстоене не се утвърждава от теб в живота? Казвам: „Във всички твои дела действай съвместно с Мен - и в големите, и в малките“. Какви дела вършиш, за да се срамуваш от Моето Присъствие? Не смятай нищо за малко или нищожно. Даже малкото камъче може да обърне колата в пропастта. Запомни: няма нито малко, нито голямо - всичко е важно. Тъй като твоята карма е изтъкана и се тъче от големите и малките неща и явления. И тъй като твоят огън се проявява във всичко, до което се

докосва съзнанието и волята, то има значение всичко и върху всичко е нужна правилна, контролирана от волята реакция на съзнанието. Затова бъди с Мен във всичко, което твориш и ще бъдеш успешен. Бъди с Мен и в писмата, които пишеш, и в това, което говориш и което мислиш, с една дума, навсякъде и във всичко. Откъсвайки се от Мен даже и временно, правиш себе си уязвим за въздействието на чуждите аури и плащаш за това много повече, отколкото би платил, ако би бил неразделно с Мен. Давам Поръчение през деня да бъдеш неотлъчно с Мен във всичко, без да изпускаш нишката нито за минута. Моля да се отбележат после резултатите и да се сравнят с тези усещания, когато си забравил за Мен в суетата на човешките дела и обичайната работа.

398. (319). (М.А.Й.). Градината, поливана всекидневно с грижлива ръка, ще даде плодове и ще зарадва сърцето също така, както и нашата близост, утвърждавана всяко утро неизменно като изгрева на Слънцето. Давам пълна гаранция за плодородността на постоянния устрем. Сърцето се радва когато сред тях, позабравилите, но знаещи някога, сърцето пази огнено нишката на живата сребърна близост, тържествуваша победно над смъртта, над яростта на външните условия и над плътната очевидност. Радвам се и казвам: според устрема са и резултатите. В бъдеще ще навлезем в пълно и неразделно сливане, за да творим заедно бъдещето. Семето на кръвта расте, за да даде огненото цвете на духа. Бездънно е щастието на призналите Владиката и признатите от Него.

399. (М.А.Й.). На моята птичка предай: Обичам я. Любов за любов, мисъл за мисъл, памет за памет и на сърцето е топло заради стремежа. Така студът на живота и суровостта на пътя са смекчени от моята грижа. Гнезденцето на птичката не е в земният дом, а в моето сърце, устремено към нея. Нейният дом е тук, а не там, където живее и не там, където страда. Ще украся гнезденцето на птичката с цветя за нейното идване. Но предстои да се свършат още много задачи в живота. Ще бъде здрава. Трябва да се чакат хармонични пространствени токове. Някога ще изгорят, но нея ще преродят и ще дадат сили да достигне до края. Моята мисъл е с нея както по-рано, когато бях на Земята. Аз съм все същата и не променям своите привързаности. Нека по-често да бъде с мен. Тя има много време, за да укрепва нашата близост. Нека да яде ч. нат. В нашата грижа е. Нека да усети.

400. (320). (Гуру). Правилно е усетил придворният, казвайки на Сен Жермен, че не разбира тази „суматоха“, която е около Него. Само че това не е „суматоха“, а огнено напрежение, ставащо в магнитното поле на Великия Дух. То усилява явленията до предела на тяхното изразяване. Правилно помисли за това, че и около мен ставаше, но в по-малка степен, същата проява на усиления токове. Видя и почувства това нееднократно и ти, общувайки с мен. Огънят задълбочава всичко и прави далечното - близко. И това бъдеще, в което аз те призовах, то пулсираше и трептеше около нас със своята огнена близост. Сякаш се сваляше завеса от съзнанията на дошлите при мен. Всички усещаха крила и всеки по-своему: кой орлови, кой кокоши, кой патешки, но всеки искаше да полети, тъй като се насищаха с огъня на моята аура. Но някои започваха усилено да грухтят и да подриват корените. Потенциалните предатели станаха фактически и непризнаващите отхвърлиха явно. Така съзнанията, навлезли в моята орбита, се разположиха по полюсите на тъмнината и Светлината, тъй като зад мен е Самият Владика. Казвам за да знаеш, че и ти се намираш и ще се намираш в аналогично положение. Не се учудвай, не се смущавай, но бъди устоян на моста,

прехвърлен от Твърдината към народите. И помни, че буруните срещу устоите са по-силни от всичко.

401. (321). (16 май). При утвърждаване на желаното качество, поставяйки си задача за текущия ден е най-добре от всичко, най-полезно и най-плодоносно от всичко да си представиш сутратма, изпълняващ задачата, вече като овладял това качество в цялата му пълнота. Тогава даже при неуспех все пак ще остане нещо и ще бъде по-лесно да се продължи урокът. Разбира се, по-добре е да се утвърди малкото, отколкото да си въобразяваш себе си като овладял голямото, но не става дума за безпочвено мечтаене, става дума за творческа мисъл и творческо въображение, трансмутиращо вехтия човек в себе си. Ако е поставена задача за деня за пълна сдържаност и обет за мълчание, то в течение на деня тази задача в известна мярка все пак ще бъде изпълнена. Трябва само в заповедта на волята да се вложи повече сила. Добре е утвърждаването на качеството да се усили с ритъм, разчетен за няколко дни. Ритъмът се отнася за ритъма на заповедта на волята. Огромно е разстоянието между това какъв трябва да стане някога човекът и това, което той представлява сега. То е по-малко от това, което той може да стане, ако поиска и това, което той е, но то може да изчезне съвсем между това, което той е и което волята му е заповядала да бъде за днешния ден. Това ще се случи тогава, когато волята се приучи да се разпорежда, а обвивките - да се подчиняват. Обвивките са слуги, роби, подчинени на човека. Те са задължени да му се подчиняват безпрекословно. И те ще се подчиняват, ако се разбере, че тяхната съпротива се предизвиква от кристализираната воля, вложена в тях някога от самия техен носител, техният господар. И предишната воля, проявяваща се в привичките и рефлекторните действия започва да се бори с волята на настоящото стъпало, утвърждаваща и внедряваща в микрокосмоса ново отношение към нещата и явленията от живота. Знаейки това, на сутратма трябва да се укаже, че предишните указания се отменят, а също и как именно, и в какво. Твърдо помнейки при това: духът е стопанин и господар на своите обвивки. Опитите в това направление са много интересни. Те ще дадат да се разбере колко огромна е властта на човека над самия себе си. Потенциално тя е безгранична - това трябва да се разбере, да се осъзнае и да се приложи по нарастваща скала. Таван за духа съществува само за днес, по-нататък той може да се издигне, започвайки от нивото, достигнато във вашия предшестващ опит. И може да не се умориш в работата, когато успехът е всекидневен. От творческата мисъл се създава идеалният облик на изразяване на своя дух, вметил и утвърдил в себе си симфонията от качества - той и ще бъде целта. Нейното достигане ще се осъществява всекидневно с поставяне задача на волята, като задачата трябва винаги да превъзхожда фактическото изпълнение. Ако човек си е определил да премине 30 версти, а премине само двадесет, това ще бъде по-добре, отколкото ако си определи една и не премине нито една. Но даже и ако премине тази една, то двайсетте ще го доведат до целта по-бързо. Сейте по-широко от широкото. Защо да ограничаваш с малки мерки безпределния потенциал на духа? Идеалът е точното изпълнение в зададения срок, но за това [волята] трябва да бъде стоманена, а въображението достатъчно развито. Всеки човек твори своя облик със своята свободна воля. но Архатът твори този облик съзнателно, познавайки могъществото на волята и виждайки изкристализираната нейна същност във всяко движение, мисъл, чувства и постъпка на човека.

402. (322). От време на време във всеки дом е нужно почистване. Много трябва да се изтръска и почисти, и да се изхвърли боклукът. Ежедневното почистване е

необходимо. Точно същото отношение изисква към себе си и съзнанието. Много ненужна смет и вехтории се натрупват в него. Да се видят своите недостатъци, несъответстващи на стъпалото на духа, е много полезно, ако може да се съберат достатъчно сили, за да се изхвърлят те от замърсеното с тях съзнание.

403. (323). (М.А.Й.). Възможно е да се види тънката обвивка, оставена от духа и намираща се в стадий на разложение. Зрелище не от приятните. Това е същият този труп, само че не на плътното, а на тънкото тяло или черупка. Даже мъртвото дърво не радва окото, даже сухите листа или миналогодишната трева. Животът, който ги е оживявал, ги е оставил и формата се разпада, незадържана в едно цяло от духа. Видът на мъртвите дървета не плаши, макар и да е неприятен. Защо трябва да се плашиш от тези чучела, лишени от живот и съзнание. Труповите, ако не са изгорени, почиват в земята, там се разпадат на съставните елементи на земята, но тънкото чучело, сякаш носено от вятъра, подобно на скитник се люлее в пределите на тази сфера, от елементите на която то се състои. Законът е същият: физическото тяло си отива в земята, прах - при праха, тънкото - в материята на тънките слоеве. При оставянето на тънкото тяло (втората смърт) със заповед на волята може да се ускори процесът на разпад на оставената обвивка. Оказвайки се в Тънкия Свят, тези обвивки не трябва да се приемат за хора. Това са само тънки трупове или мъртви тънки тела и е нелепо да се боиш от тях. Този страх ще оставим за невежите. Архатът е въоръжен със знание и не познава страх. Ако тънката форма дава съзнателни отговори, лишени от рефлекторност и автоматизъм и е одухотворена с активност на съзнанието, значи тя е обитаема и не е мъртва. Но смътните рефлекторни реакции на тънката обвивка, отговарящи на външните въздействия автоматично и нейните безволеви инертности показват, че тънката форма е оставена от духа. Неопитното съзнание не е в състояние да се ориентира в тези явления и затова има много смущения в Тънките Слоеове. Главното е, че трябва да се разруши страхът, благоговението, преклонението и много други лъжливи чувства по отношение на Тънкия План. Там хората са същите като тук и също толкова знаят, и също така са празни, също така зли. И така също се проявяват, но в малко по-други условия. Да се прекланяш или да трепериш пред обитателите на Тънкия Свят е също така нелепо, както е нелепо да се прави това и на Земята. Очарованието на астрала трябва да се разруши. Всичко е много по-просто, отколкото изглежда. Но е нужно знание, иначе съзнанието ще бъде въвлечено в миража на астралната Майя, много по-ярка, отколкото земната Майя, тъй като там много неща се творят от мисълта. Ученикът, въоръжен с Владиката, преминава покрай струпванията на астралния свят, без да се въвлича в орбитата на техните притегляния. Но освобождаването от всичко това трябва да се започне на Земята. Иначе няма да се избегне ходенето по мъките, призрачни, но реални за невежото съзнание.

404. (324). (Гуру). Приятелю мой, искам да те направя силен. Знанието дава сила. Затова освобождаваме твоето съзнание от различни лъжливи представи за Надземния Свят. В него трябва да се влезе с твърдо съзнание, осъзнаващо своята сила и утвърдило се здраво на Владиката. Сред колебаещите се фантоми на известни слоеве Образът на Владиката ще бъде здрава скала за духа. Именно там, обединявайки се в съзнанието с Учителя на Светлината, може да се твори и поразява, помитайки призрачните грамади на невежата творческа мисъл. Там всички творят. Но какво ще е това творчество, ако съзнанието е зло, невежо и ограничено? Нашите ученици се явяват тук очистители на пространството. Твърде много са невежите и невежеството сред обитателите на Тънкия

Свят, впрочем също така, както и на Земята сред земните жители. И там, и тук мечът на духа трябва да бъде заострен и винаги готов. Аз искам да утвърдя в теб състоянието на напрегната зоркост в съчетание с осъзнаването на своята сила, способна да се справи с всяка комбинация на външните условия и по този начин да те подготвя за бъдещето.

405. (325). (17 май). Върхът на тайното знание е достижим. Вече вървиш към него. Ще знаеш. Ключът към него е умението да се съсредоточиш на (върху) желаното и то чрез Мен. Считай, че вече си нависоко.

Трябва да се отбележи една особеност на преминаването стъпало: стига само съзнанието да се съсредоточи на което и да е явление или просто мисълта да се спре на него и то започва да се разширява и задълбочава и ликът на безпределността се показва зад него. Съзнанието сякаш се устремява по линията на неговото по-нататъшно развитие и разширяване по спиралата на неговата проява, устремена в бъдещето. Спиралата на мисълта, устремена в безпределността на бъдещето, обхваща и реализира в съзнанието еволюционните възможности на привляклото вниманието явление. Това е пътят на Архата. Това е пътят на Великите Духове. Това е пътят на великите хора, устремяващи съзнанието на човечеството в бъдещето. Архатът винаги е устремен в бъдещето. Бъдещето за него е като крила за полет. То трепти и пулсира с безпределни възможности. Устремът в бъдещето с Мен е плодоносен винаги. Мисълта, привързана към миналото, е мъртва, както птицата, привързана към Земята - няма сили да излети и даже излетяла пада отново, задържана от магнита на миналото. Миналото е добро само тогава, когато служи като стъпала за бъдещето, стъпала на подема, но не за слизание обратно. Ако творенията на мисълта са наситени с елементи на непреходното, те са безсмъртни и надживяват времето. Трябва да се дадат на хората призоваващи формули на живота, стремително увеличащи ги в еволюционния поток на живота, носещ се към бъдещето. Но за да се даде, трябва да се знае, трябва да се знае повече от тези, които се устремяват по стъпалата към на еволюцията на живота. Оттук необходимостта от Висше Знание, Знание синтетично, лишено от тясна специализация, Знание, даващо крила. В голямото изобилие сега се дават на всеки можещ да вмести дух дарове от съкровищницата на пространствената мисъл. Този извор никога не пресъхва, докато в сърцето е пламтящият Образ на Владиката. Той претворява огньовете на пространствената мисъл във форми и с това ги прави достъпни за хората. В това се заключава и особеното Поръчение, което Архатът изпълнява на Земята – да претвори огъня на пространствената мисъл в отчетливи, ясни и достъпни за хората форми. Мисълта, непречупена през съзнанието на Архата и неоформена от него, е недостъпна за Земята. В това е цялата трудност на асимилацията на пространствените Лъчи и новите Огнени енергии, достигащи днес Земята. На Земята са нужни тези приемници на тънките енергии, без които еволюцията ще се превърне в инволюция. Приемниците са малко и затова върху тях, малцината, е стоварена такава тежест. Разпределителите и трансформаторите са малко и затова е огромно натоварването и напрежението на всеки. Нашата Грижа е апаратът на духа да не прегори от пренапрежение. Може да се почувства как организъмът върви на предела, сякаш по края на пропаст. Но затова пък колко нови възможности и какъв прилив на сили, и колко бърз е растежът. Плодовете от Градината на М. са станали достъпни, но те са огнени. И напрегнатото сърце усеща как възможностите са нараснали стократно. И в същото време, когато невместилите ще прегарят или ще се мятат в обърканост, посветилият на Нас своето време сега, в тъмнината преди разсъмване, ще започне да жъне обилно и постоянно от огнените

вълни на пространството. Получавате всичко, което са в състояние да издържат обвивките и целият апарат на духа, без да се подлагате на опасност. Ние не Възнамеряваме да изгорим чудния апарат на духа и когато Казваме „внимателно” - значи трябва да се напрягнат силите, за да се удържи равновесието. Равновесието е неизбежно и най-непременно условие, при което единствено е възможен и процесът на асимилация на Новите лъчи и Енергии. Давам импулс да се утвърждава то упорито.

406. (326). Пътят е неотложно спешен, но някой изостава в тъмнината и се инати тъпо. Трябва да се върви и да се бърза, независимо от изоставащите. Вече виждате тези изостанали и изоставащи, и канещи се да изостанат. Може ли да се задържа бързият кораб само затова, че друг изоставащ не си е направил труда да вдигне всички платна? Предупреди, че можеш да се движат бързо ще стигнат по-бързо, а изоставащите ще останат с това, което ги е задържало, но не с Мен. Ако предпочитате задръжките по пътя пред Мен и ги поставяте по-напред от Владиката, то чия ще е винагта, ако се влачите на опашката? Спешно време, огнено време, време на възможност за големи достижения. Чакахте години. Ето, времето дойде, къде са съдините? Къде са кошниците, за да се съберат в тях плодовете? Казвам: “Проверете вашата заетост. Бих Дал стократно, но къде е пълното отваряне на сърцето за Владиката?” Как да втълпя, че оставате и пребивавате с това, за което или за когото сърцето е отворено и е отдадена мисълта. Ако не знаете, но вие знаете и все пак не Ме радвате.

407. И ти би искал зрънце конкретно знание! Сине Мой, Давам охотно, за да имаш по-голямо доверие към Думите на Владиката. Слушай. Материята, влизаща в състава на физическото тяло и обвивките, може да приеме тази форма, в която иска да я отлее волята. Тази материя не е стабилна, напротив, тя е много подвижна и пластична и се подчинява на импулсите на волята. За подвижността на състоянието на тази материя може да се съди по болестите, които ту идват, ту си отиват, по безсилието, по подемите на енергията и здравето, по много бързопреходни усещания и състояния на организма. Цялата тази маса от всевъзможни и често противоположни състояния на организма и неговите усещания може да се приведе към един знаменател със заповед на волята, твърда като камък, устремявайки всички енергии на микрокосмоса и неговата материя в една форма на неговото изразяване, утвърдена от тази воля и създадена във вид на определен и ясен мислен образ, ментална представа на ярка и цветиста картина или изображение на това, което иска волята. Именно разхвърляните по различни посоки енергии на микрокосмоса се събират в едно като в център, управляван от волята. Самоволни прояви не се допускат. Всяка самоволна или рефлекторна проява на организма се погасява мислено с огън и нейното място се запълва с мислени образи, създадени от волята и внедрени в точката или мястото, изискващо намеса на волята. Тялото и другите обвивки не се поддават на това въздействие веднага, но ако упоритостта да се овладеят те е равна на желанието да бъдеш владика на своя собствен микрокосмос, то потепенно и крачка след крачка може да бъдат овладяни всички обвивки. Ключът към овладяването се съдържа в концентрацията. Изисква се умение да се съсредоточаваш, за да се концентрира огнената енергия в желаното място, отливайки масата на неговата материя в нужната форма за нейното изразяване, а не в тази случайна и временна, която там се е създала. Трябва да се помни, че материята сама по себе си е инертна. Това съпротивление, което тя оказва на волята, дори в упорстващата болест, се предизвиква не от самата материя, а от нейния кристализиран застинал мислен образ, нейната тънка форма, загнездила се в организма. Тази форма трябва да

разруши, унищожи и изгори с огъня на мисълта и на нейно място да се създаде нова, желана и утвърдена от волята. Така можеш да претвориш себе си с волята и да овладееш всички обвивки.

Дадено е според твоето желание, сине Мой.

408. (327). (М.А.Й.). Не е добре, когато дребните неща ви карат да губите равновесие. Колкото и да е странно, в големите неща е по-лесно да се запази равновесие, отколкото в малките. Но ние ще се учим върху малките. Не трябва да се огорчавате твърде. Нека всяко неравновесие да бъде стимул да се задържа равновесието в бъдеще в аналогични условия. Просто се отдава заповед на самия себе си, че в бъдеще при подобни условия равновесието на духа повече няма да бъде нарушавано. По този път урокът, преподаден от живота, ще се окаже усвоен, а съзнанието - въоръжено и подготвено да го посрещне без да губи равновесие.

409. (328). (М.А.Й.). Какво да се прави с близките? Нека да вървят сами. Да се ходи и да се стои може само върху своите собствени крака и със своя пара. Ако ще вървят само с енергията на водещия, ще заприличат на коркови човечета. Ако има ток - ще се движат, ако няма ток - ще мъртвеят. Потокът на живота се стреми неудържимо към отсъдения бряг. Той не може да бъде спрян. Неговата сила е извън контрола на човешките воли. Проявете зоркост, за да видите неизменността на вече възпламващите се в живот форми на бъдещето, заповядано от Владиците на Светлината. Не гледайте около вас, а по-нашироко. Отсъденото за вас време настъпва, настъпва с твърда стъпка.

Ти им кажи: ако не изпълняват поне до известна степен Указите на Владиката, лишават себе си от възможността да получават нови. И ако Указанията идват чрез теб, заслугата за това не е тяхна. Искане ми се да видя вървящи всички.

И кажи: ако беше приложила своите знания в живота, би преуспяла много. Нека да насочи цялата сила на устрема към прилагане на дело на даваните Указания. Приложените енергии се отлагат като кристали в Чашата и служат като скала, върху която духът може да устои под яростния напор на вълните на живота.

На О. кажи: раздвояването на мисленето е пагубно за напредъка. Трябва да съсредоточи всичко в един канал, ако смята да устои.

На внучката кажи, ако заслужи, защо така леко и безволно се поддава на всичко, което ѝ пречи да бъде с нас и да запазва здравето?

410. (329). (Гуру). Ще кажа тайната на успеха за преодоляване на себе си. Да не се смущаваш от никакви неуспехи, но оценил грешката по достойнство и претеглил я, незабавно да продължиш по-нататък. Главното е да не се поддаваш на нейното помрачаване, поглъщащо силата. Ние сме стигнали до заключението, че трябва да бъдеш силен винаги и във всичко и трябва да държиш на това. Да се задържиш на (в) правилното направление е залог за успеха. Тогава всяко движение и всяка постъпка, даже най-малката, ще придвижва напред. Това трябва здраво да се запомни. Тогава придвижват даже грешките. От тях се и учим. Ето тайната на успеха: той е обезпечен, ако Огненият Облик на Владиката е винаги пред теб. И накъдето и да тръгне тогава човек, посоката ще бъде правилна.

411. (330). (18 май). Трудността на ръководството се заключава в това, че се вършат, говорят и мислят неща, които вървят в разрез със същността на Указанията на Учителя. Ако те поне донасяха радост или удовлетворение! Но това го няма. С това са безсмислени те. Трябва да се замислите каква ли сила заставя да се върши напълно ненужното и заради какво? Налага се да се плаща веднага, тъй като целият организъм

протестира срещу насилието над неговата тоналност, достигната с толкова продължителен труд. Трябва външното да съответства на вътрешното. Когато ги няма съответствията по силата на създалите се покрай или независимо от волята условия, от тях трябва да се оградите напрегнато. Човек реагира на външното обкръжение с неизживените частици в себе си и започва да вибрира в унисон с тях, и марионетката бива дърпана за всяка нишка, която е опъната към неизживяната същност на низшите обвивки. Тъжно зрелище. Палячото оживява и започва да се кълчи. Достиженията отстъпват.

412. (331). (М.А.Й.). Тъмните упорито охраняват входовете към царството на Светлината, за да не може никой да влезе. И препятстват силно, използвайки всички възможности. Оттук такава борба и необходимостта от неуморен дозор.

413. (Гуру). Стана непоправимото. Резултатите ще видиш сам. Изпята е песничката на духа.

414. (332). (19 май). (М.С.). Когато в Моето Царство съзнанието се събужда за действителността, тогава наистина земният живот изглежда далечен и тежък сън. Но защо да се чака това събуждане за действителността там, когато може още на Земята да се заставиш да помислиш за крайността на всичко, свързано с плътното съществуване. Местожителството е временно - така и смятайте. Гледайте на всичко така - че и това ще премине; на всичко, което не е от духа. Маявичната очевидност на плътните сънища е натраплива. Само напрегнатото осъзнаване на себе си в Лъчите на Владиците и Моите освобождава от мрежите на Майя. Задръжете Лъчите в съзнанията, тъй като те разсейват мъглата на Майя, която пречи да се види какво е зад нея.

415. (333). Ако съзнанието бъде изцяло заето с мисли за тъмните, то в него няма да остане място даже за Учителя. С това те също печелят много, привличайки вниманието към себе си. Не може да не им се отдели време и мисли, но да се изпълва съзнанието изключително с мисли за тъмните е нецелесъобразно, тъй като тогава и то ще потъмнее. По-добре е да го изпълваш със Светлина. Изпълването на съзнанието със Светлина е най-добрият метод за борба с тъмнината. Лъчът, прорязвайки тъмнината няма да се изпълне с нея, а напротив, унищожава я. Не може да не се знае за тъмните и не може да не се разрушават техните постройки. Но изпълваме своето съзнание със Светлината на Лика на Владиката така, че вече да няма място за тъмните да влязат в него. И съзнанието, въоръжено по такъв начин с Владиката, просто няма да допусне в себе си тъмнина, тъй като Светлината и тъмнината не могат да съществуват едновременно. Ако малката свещ разсейва и най-пълната тъмнина, то какво да се каже за сияещия Облик на Владиката. Светлоносните Облици, внедрени в съзнанието и сърцето, правят носителя на Светлина светилник на духа. И когато тъмнината обгради и затвори кръга на безиходицата, тогава увърждавайте ярко Моя Лик, изключвайки от съзнанието всичко, което пречи да Ме утвърдите. Това ще бъде най-добрият способ за съкрушаване на тъмната активност. И колкото по-активна е тъмнината, толкова по-пламенно и по-ярко нека да свети Огненият Образ на Владиката в сърцето, което Го е вместило. Всички мисли, всички съображения, всичко, всичко, свързано с тази активност може временно да се остави, но да се напрегне сърцето към Мен и да се изпълни то с Мен, а също и съзнанието, и мислите. Таранът, съкрушаващ тъмнината, ще бъде Обликът на Владиката. Силата на Неговата Светлоносност е толкова огромна, че тъмните мъчителни веднага отстъпват, тъй като вибрациите на Лика са много болезнени за тях. Това е една от причините защо те самите да не се приближават

непосредствено, а да държат около вас своите протежета. Смятайки, че тези протежета на тъмнината действат не по тъмна поръка, а сами по себе си, острието на меча се насочва към тези посредници и се допуска тактическа грешка като доставяте радост на тъмните изчадия. Те насъскват бедните слепци един срещу друг, а сами, стоейки настрана и извън ударите, потриват ръце и се радват, че са измамили и са постигнали своето. Не на жертвите на измамата, а на самите тъмни трябва да се нанася удара. Затова трябва да се забележи тъмната ръка и да ѝ се отсекаат ноктите. Ударите по жертвите, даже и с меча на духа, са безполезни: отсечените пипала на злото ще израстват отново и отново ще се протегнат към вас. Ако жертва са станали близките пояснете им, че с мисли за Учителя на Светлината обграждат себе си от злото, но с мисли за посредниците или хората, служещи на тъмнината, свързват себе си с тъмнината и се отдават на нейните въздействия. Прерязвайки тъмните нишки чрез постоянно увърждаване на връзката с Учителите на Светлината се освобождават от въздействието, което се оказва върху тях. Но ако отварят сърцето си гостоприемно за посредниците на тъмните, вие сте безсилни да им помогнете, тъй като тогава ударът трябва да се нанася вече на тях, а не на тъмните. В случаите на крайно обсебване нанесеният удар може да има тежки последствия и за двамата - за обсебителя и за обсебения и да завърши със смърт на последния. Затова е по-добре да се призове към сърцето на неволната жертва, за да се обърне тя от тъмнината към Светлината, и тогава вече да се вдигне меча на духа не към нея, а към обсебителя, от който тя се е отвърнала.

416. (334). Утвърждавам пълната ненужност на болшинството от тези мисли и чувства, които обичайно или необичайно заемат полето на съзнанието. Ако те се пресекат и се освободиш от тях, тяхното място може да се заеме от съзидателни и творчески мисли. С това трябва да се заемеш и при това, без отлагане, тъй като твърде много време се губи напразно.

417. (335). (М.А.Й.). Ако ти можеш моментите на общуване напълно да освободиш съзнанието си от своите мисли и да направиш неговия екран съвършено чист и гладък, то биха се получавали ясни и определени отговори на задаваните въпроси. Но собствените мисли пречат, нахлувайки в съобщението и се получават неудолетворяващи духа резултати. Към нас екранът на съзнанието трябва да се обърне чист и върху него ние ще проектираме нашите мисли, вече несмесвани с твоите. Отвлечената мисъл е по-лесно да се предава, даже ако тя се прекъсва от своето собствено мислене. Но въпросът изисква яснота на отговора и той е определен от него. Затова това е много по-трудно.

Вчера беше забелязана тъмна същност в пространството между теб и този човек, който послужи като канал за нейното приближаване. Този канал е ненадежден. По него текат тъмни въздействия. Често довежда със себе си опашати гости. Раздвояването на мисленето донася своя отровен плод. Неблагополучието продължава. Смятай, че всичко е недобро.

Предателството във всичките му видове и форми, а също и оскърбяването на Йерархията, е непоправимо. Затова гледай какво се случи. И едното, и другото прекратяват песента на духа.

418. (336). (20 май). (М.С.). Утвърждавам вечността на живота и временността на неговите форми. Утвърждавам вечността на енергията и периодичността на нейните прояви. Утвърждавам неизмеримостта на духа и измеримостта на проявените светове. И Указвам, че Законът представлява формата, в която се изявява проявената материя и

антитезата на неприятели Хаос. Целта на духа, съществуващ в пространството, е да познае Законите на Вселената. Устременият към Мен в Лъчите на Един от Владичите има право на достъп до Съкровеното Знание. Познанието предстелява цел на съществуването на духа в неговите обвивки за овладяване на Законите на Космическото творчество. Духът е длъжен да премине сам през всички форми на живот, от низшите до Висшите, за да може да влезе в областта на Космическото творчество. Този път е дълъг. Но и там, на вашата малка планета, вие се учите на това творчество във формите, достъпни за съзнанието. Усвоете твърдо, че творчеството е съдба на човека и на Земята, и в световите. И всяка дейност, и всяка работа, в която влагате творческата енергия на духа, е съзвучна на еволюцията и донася радост. По друг начин този този мъртъв труд не е плодотворен за духа и не е съзвучен на принципа на еволюцията. Затова се стремете да влагате творческите искри на огъня във вашите дела, за да бъдат те храна за духа. Да! Да! Да! Творческият труд, събиращ в Чашата кристалите на безсмъртието служи като храна за духа. Мислете, мислете, пребивавайки в труд на вашата Земя, че с труда отработвате своето право на безсмъртие на духа. Труд с пот на лицето означава творчески труд, изискващ енергиите на духа, кристализиращи се в Чашата във вид на нетленни натрупвания. Така че трудът се разделя на творчески труд и мъртъв труд. Живите мъртъвци изпълняват този мъртъв труд, затъмнен труд, ненавистен труд. Но този, в чието съзнание и сърце се съчетават Лъчът на Владиката с Моите Лъчи, той постига огнената тайна на творческия труд, донасящ безсмъртие, постига и влиза в Космическото Братство на безсмъртните духове, осъзнали своето безсмъртие и непрекъснатост на съзнанието във всички обвивки, които духът обитава временно. Целта на живота на човека е космическото творчество, пътят към него – земното творчество. Висшата негова форма на вашата Земя е проявена в изкуството. Затова изкуството е път за осъзнаване на живота и натрупване в Чашата на кристали от безсмъртни огньовете.

419. (337). Моят Лъч и Лъчът на Майката на Света се съчетават в твоето съзнание и образуват магнитно поле за проява на Висшите Енергии. Енергиите на тези Лъчи са непресъхващи. Ето защо плодотворността на твоята творческа мисъл става непресъхваща. Именно съзнателността усилва този творчески процес и обединява твоето съзнание с Носителите на тези Лъчи, с Фокусите на Съзнанията, които ги излъчват. Време е, приятелю, да разбереш, че огнената, творческа пространствена мисъл в Нашите обединени Лъчи, срещащи се в твоето съзнание, стана много достъпна. Светлината на тези Лъчи е огромна. В контраст с Тях тъмнината, осъзнавана от виждащото Светлината съзнание, е рязка и гъста. Оттук понякога е тъгата и тежестта на сърцето и яркото внимание от страна на съзнателните и несъзнателни служители на тъмнината. Но земната тъмнина е местно явление, от земен порядък. И Светлината на Нашите Лъчи, проявяващи се в твоето съзнание, няма да бъде превзета от тъмнината, тъй като Нашите Лъчи са явление вече не от земен, а от Космически порядък. Духът, осъзнал Нашите Лъчи, излиза от орбитата на притегляне на тъмнината и с това утвърждава своята окончателна победа над тъмнината. Победата не означава избягване от тъмните опити, а показва, че никакви хитрости на тъмнината вече няма да могат да спрат победния възход на духа. Отсъденият победител в действителност става такъв осъзнавайки непобедимостта на своя дух. Лъчът действа мощно. В съзнателно съчетаване с Лъчите на Майката на Света той може да усилва безгранично тази обединена мощ. Но се изисква задълбочено и постоянно осъзнаване, за да не

залеят вълните на житейското земно море приемника на тънките енергии и да не го погълнат. Оттук Указа за постоянно бодърстване. Малко е да имаш достижение, трябва и да го удържиш. Победата се удържа с несломимо упорство на постоянството и ритъма. Когато вълните на тъмнината се устремяват към познатото светлината съзнание, то се превръща в арена на стълкновение на двата полюса - полюса на светлината и полюса на тъмнината в пределите на тяхната проява на Земята. Но когато съзнанието се е докоснало до Космическия Лъч на Майката на Света в Светлината на Моите Лъчи, тогава Гарантирам победа. Затова Указвам да се запази пълна увереност в крайната победа и в безкрайната верига от тези постоянни победи, които водят неотклонно и постоянно към нея. Моят Указ към отсъдения победител на света е да утвърждава победата над всичко и във всичко, което служи като преграда за духа да върви към отсъдената Светлина.

420. (338). (М.А.Й.). Точно така и моят Лъч, и Лъчът на Владиката се съчетават в твоето съзнание и дават своя Светлина. Разбира се, Светлината на Лъчите от скалата на Майката на Света е по-висока и по-широка, но затова не толкова близко достъпна. Достъпността на стъпалата от Стълбата на Йерархията е относителна и според съзнанието. И аз съм била в трепет пред бездънната дълбина на Космическото Знание, толкова трудно съчетавано с грубите условия на Земята. На всеки докоснал се до основите на духа се налага да носи кръста на плътното пребиваване. Плащането за Висшето Знание е неизбежно, но дава право на вход. Пространственото служене се заключава в донасяне на Земята на елементи от пространствения, прометеевия огън от Небето. Да се добие този огън от Небето и да се задържи той, бидейки привързан към Земята, е задача с необикновена трудност. Ще я наречем подвиг, подвиг на живота. Този подвиг извършва Архатът, това е подвигът на Носителите на Светлина. Това е подвигът на този, който в своите гърди усеща този огън, сваляйки го от Небето на Земята, тоест магнитно притегляйки го със своя устрем от пространството. Ще се учим на съзнателния процес за привличане на пространствения огън. Много по-лесно е да се прави това в кръг, но е трудно да се създаде съгласуван кръг, удовлетворяващ условията на огнената работа. Във всеки случай няма да поставяме индивидуалния напредък в зависимост от него. При индивидуалния метод е много лесно да се установи ненарушаван ритъм, вървящ *crescendo*. Представяйки си себе си в Лъча като фокус за притегляне на пространствения огън, той може да се привлича, събирайки го в слънчевия сплит. Дълбокото дишане със задържане и при съсредоточаване върху коагулиращия се огън ще помогнат. Добре е да се получи при това усещане на топлина в сърцето. Все едно че течен огън се разлива по целия организъм. Огненото дишане има голямо значение, но в условията на града то е неприложимо. Съсредоточаването върху огъня усилва неговата проява. Мисълта е магнетична за огъня.

421. (339). (Гуру). Огненото Съкровище изисква постоянна грижа и внимание. И ако на него се отделя също толкова внимание, колкото човек отделя на всекидневните дела, то би започнало да нараства в съответствие с приложените усилия. Но хората са толкова заети, че за най-главното в тях вече не им остава време. И Съкровището остава да лежи напразно, подобно на евангелските таланти. Трябва да се насочи мисълта към това как да се умножи то и този процес да се утвърди в съзнанието здраво – процесът на умножаване на огненото Съкровище. А аз ще помогна.

422. (21 май). (По време на сън). Трябва да се радваш на сложностите на живота.

423. (340). (М.С.). Съдба на духа е творчеството и творчеството е цел на неговото битие. Всичко, което съществува в Космоса в проявен вид, е създадено от мисълта, от творческата мисъл на духа. Така също и Невидимият Свят е пълен със създадени от мисълта форми. Всяка звезда, всяка планета, всяко слънце е създадено от техния Творец, от Духа, който някога е бил човек. Малко е да се създаде, трябва създаденото да се доведе до неговото завършване. Пламенните Логоси имат много грижи за създадените от тях Светове. В тези грижи на Тях им помагат Йерархиите на Духовите. Тези грижи са Космически. Творчеството е съдба на човека във всички светове, Невидими и видими. Човекът твори на Земята, твори, но още по-напрегнато и свободно освободил се от тялото. Продуктите от неговото творчество в аурата на вашата планета също се разполагат по полюсите на Светлината и тъмнината, както и явленията от плътен порядък. В Моите Сфери полярност има, но тя е различна от вашата. На полюса на проявените форми се противопоставя полюсът на непроявеното. Хаосът на непроявеното служи като антитеза на творещата Светлина. Способността да се твори се придобива през възплъщението в плътния свят. Създадените от мисълта в пространството форми живеят. Характерът на творчеството се обуславя от височината на духа и силата на натрупаното Съкровище. Духът твори с Огъня на Камъка. Ето защо умножаването на съкровището на Камъка се явява цел на земните възплъщения, водещи към овладяване процеса на Космическото Творчество. Но пространственото творчество, невидимото творчество е достъпно за човека и на Земята, във физическото тяло, тъй като с мисъл човек постоянно твори и с творческата мисъл набеязва за себе си пътя в Сферите на Тънкия Свят. И за този период от време, когато ще бъде освободен от физическото тяло, той трябва да знае много, за да бъде това творчество в хармония с Космическите Закони. Те могат да се изучат още на Земята. Моето Огнено Учение, давано от Владиците на Светлината, въвежда съзнанието в кръга на действие на тези Закони. Нищо от извършващото се с човека на Земята и утвърдило се в неговото съзнание не остава без последствия след освобождаването от тялото. Има значение всичко помислено и почувствано от духа. Това е изразено във вашите писания с мисълта за това, че за всяко дума ще се наложи да се дава отчет в Надземния Свят; само че не на Бога, а на самия себе си, тъй като от мислите, приети в съзнанието и утвърдени от духа на Земята, се определя неговият път в пространството, в Надземното. Свързаното на Земята ще остане свързано там и признатото на Земята там ще бъде утвърдено от духа. Законът е неизменен: посятото, и именно посятото в съзнанието се пожънва от съзнанието в пространството, вместило всичко и можещо да отзвучи в пълно съответствие на всяка енергия на духа. „Каквото посееш, това и ще пожънеш” - е не Земя, а Космическа формула. Затова може спокойно и уверено да се сее като се знае, че великото пространствено вместилище ще даде кънове в пълно съответствие с характера на посятите зърна.

424. (341). Ние се трудим до кървава пот. А помощници няма. Има единици, а са нужни хиляди съзнателни сътрудници. Затова е и толкова тежко на тези малцина, присъединили се към Нас завинаги. Съзвучащи на Нас има много, но даже и пеперудите съзвучат на вълните светлина. Говоря за съзнателно, утвърдено сътрудничество. Тежестта на натоварването се усили много със заминаването на (Моите) Нашите Доверени.

425. (342). (М.А.Й.). Всеки голям разход на психическа енергия се отразява на почерка и характера на творчеството на духа. Трябва да се оставят всякакви

съображения за наказание или отхвърляне: просто излишно изразходваната енергия лишава работата от огън. Не наказание, а пряко следствие от причината. Като се събере огън и работата ще потече, както и по-рано. Но причината трябва да се разбере.

426. (343). (Гуру). Когато огънят е в недостиг, трябва мълчаливо да се премине този период, прибирайки в себе си всички обикновено устремени навън енергии на духа. Именно в тези моменти е нужно особено да се запази равновесието на духа, за да не бъдете уязвени от вън.

427. (344). (22 май). (М.С.). Космическите Закони са еднакви за всички Светове. Изучени на Земята, те дават възможност да се ползваш от тяхното познаване и да ги прилагаш във всяка точка или сфера на пространството в тяхната седмична природа и в съответстващите им сфери. Съкровеното Знание е и Космическото Знание – единно за всички планети и всички човечества, които ги населяват. С него разполагат в различна степен Планетните Духове, стоящи начело на световите. Хората получават йерархично негови частици, достъпни за даденото стъпало от еволюцията на човечеството на дадена планета. Тези частици са разхвърлени по страниците на древните и новите писания и проблясват в мислите на хората, способни да възприемат тези искри от Космическата Мъдрост. Книгата, наситена с елементи на тази Мъдрост, е извънвременна, тоест не губи своята актуалност в течение на хилядолетия, ако в нея няма земни елементи. Книгите на вашите велики хора са продължителни във времето дотолкова, доколкото в тях са заложили искри от Космическото Знание. Книгите имат своя възраст в зависимост от това: колкото по-високи и по-огнени са елементите, които ги съставляват, толкова по-дълговечна е книгата. Космическата Мъдрост не е от вашия свят на преходни временни явления.

428. (345). Да! Да! При Нас в Твърдината има книги, съществуващи много хилядолетия. Тяхната ценност е огромна. Дълбочината им е неизчерпаема, защото са наситени с Мъдростта на Космическото Знание. Частици от него Даваме на човечеството, но в строго съответствие с достигнатото от тях стъпало на съзнание. Даденото в повече се пролива напразно, а в по-лошия случай се използва за зло. Книгата Дзиан е ярък пример за Космическата Мъдрост, кристализирана в кратки редове. Тази архаична книга сега е така жива и нужна, както и преди хилядолетия, тъй като е приложима в първата своя част за всички светове от нашата слънчева система. Тя даже ограничава себе си с излагане историята на вашата планета и с това вече губи своята Космичност, но не и необходимостта и своята дълговечност за Земята. Учението на Живота е дадено за векове и хилядолетия, но различни негови части имат различна продължителност, тъй като трябваше да се вземе под внимание космопространствения момент на планетата и особените нужди на хората, наложени от преходния момент на смяна на расите. Трябва да можете да различавате тези елементи на продължителност и космичност в книгите, в идеите, в мислите на хората и тяхното творчество и в произведенията на изкуството. В изграждането на пирамидите и сфинкса виждате опит да се изрази вечното във временното, космичното – в земното. Така също и в хората, както в книгите, се проявяват в различна мярка елементите на вечното и елементите на временното. Съзнанието може да се съчетава с едните или другите и да бъде временно или безсмъртно. Човекът утвърждава с мисъл временността или вечността на своето битие. Но мислите за вечността могат да си отидат, както са дошли и да оставят смъртния смъртен. И безсмъртните мисли, посещавайки съзнанието и отново напускатки го, често оставят човека такъв, какъвто е бил и по-рано –

безпомощна жертва на смъртта. Така също и на фотофилма, ако не е зафиксирал в специален разтвор, не остава никаква следа от снимката. Укрепител за съзнанието на безсмъртната мисъл, на мисълта за безсмъртие, наситена с елементи на вечността, ще бъде нейното претворяване, нейното приложение, нейното прилагане в живота, когато огнената енергия на мисълта кристализира в Чашата във вид на кристални отлагания от огън и става благодарение на това неотнимаемо достойние на човека. Затова всяка приложена мисъл от Учението на Живота утвърждава живота и в една или друга степен приближава духа към проявата на непрекъснатост на съзнанието, тоест към фактическо безсмъртие. И човекът, прилагащ Моето Учение в живота, става строител, издигащ дома на своя дух върху Камък, а не върху пясък. В Думите на Спасителя имате ярък пример за Космическа Мъдрост, непрестанна във вековете. Степента на даваната на хората мъдрост зависи от степалото на тяхното съзнание. Но съзнанията са много различни. И затова на тези, които могат повече да вместят и да приложат полученото в живота, се дава повече. Оттук възникването на ученичеството и на носителите на Съкровено Знание, Нашите Доверени, предаващи на хората това знание. Дава се на всички, но се черпи и възприема от хората според съзнанието, и вместилите много Отбелязваме с Лъча. Нашите Лъчи са на постоянен дозор, за да отличат къде са те, вместилите и желаещите да вместят Мъдрост. Да се видят те е лесно по огньовете на устремилото се към Нас сърце. Отбелязваме веднага запаления и устремения към Нас. Въздаваме според степента на устременост и горенето на сърцето. Не е оставен никой, даже проявилите искра. Законът за магнитното притегляне в духовната сфера действа мощно, безпогрешно и безотказно. Затова Казвам: „Елате при Мен всички и ще ви Наситя напълно според степента на вашия устрем”. И ако огънят на устрема гори мощно, то не е ли все едно дали човек е сам или с приятели по дух, тъй като според ревностността на духа се дава цветът на духовната му одежда и духът се насища със Светлина-огън съответно и неизменно. Трябва да се оставят всички съмнения и всяка неувереност в неизменността на съизмеримостта на действието на Закона. Мощният Космически принцип на съзвучието и съответствието се изгражда върху този Закон. Затова на устремното сърце ще Кажa - нека то да пребъде в абсолютна увереност в съизмеримостта на Закона и в това, че в Градината на М. има много плодове за него, приготвени с грижата и труда на Учителите на Светлината.

429. (346). Сине Мой, защо когато след подема на вълната идва нейният неизбежен и законен спад преди новата вълна, увереността в неизменността на утвърдения от Мен път напуска съзнанието? Ритъмът на вълните е неизбежен, трябва да се научиш да гледаш на него научно и безстрастно, не без да влагаш лични чувства и усещания. Казано е за това как трябва да могат красиво да се посрещат вълните. След всяка вълна има спад, зад всеки спад е новият вал. Трябва да се посреща красиво и вала, издигащ съзнанието на гребена, и вървящия след вала спад. В това се проявява полярността на живота. Стоманата се закалява в огън и вода. Пръстените на спиралата се извиват, но остта е една. Вълните се издигат и пропадат в бездната, но духът среща в пълно равновесие и подема, и спада на стихийните вълни на живота. Трябва да се приучи съзнанието към неизбежната смяна на полярността на явленията. В това и в ярката преходност е тяхната същност. Но духът е непреходен и неговата скала ще издържи удара на вълните с всякаква мощност и величина, тъй като стихийната същност на ядрото на духа и на вълните е различна. Вълните на света се разбиват в

Камъка на вечната основа на духа и преминават покрай него или пък се отблъскват обратно в океана на материята.

430. (347). (М.А.Й.). Незабравилите нас не забравяме и ние. Ние сме им близки и те на нас. Още не много съзнателни усилия да се сближиш повече и ще станат явни и нашата близост, и нашата грижа. Значи, ако сърцето поиска да ни има за по-близки и да усеща вестите, нека да се устремява към нас в съзнателно усилие да застане толкова близко до нас, че всякакви съмнения в нашата отдалеченост да изчезнат. Ние сме близки на този, чието сърце е пълно с мисли за нас и който тънко се вслушва в това, което ние му говорим чрез неговото сърце. И не трябва да се тъгува, че Любимата книга я няма, тъй като ние сме наоколо и мислите на нашето съзнание ще станат ваши, ако се слеем със сърцето си. За мисълта всичко е достъпно: и близостта на любимите, и богатството на мисълта. Защо да се търси в книгите това, което може да се получи чрез сърцето, устремено в любов към нас?

431. (348). (М.А.Й.). Скъпи мой, в своята отдалеченост възприемам ярко всяка мисъл за мен и усещам твоята близост. Усилил се е и заздравил много ритъмът на нашата всекидневна връзка. Изпращам мисъл за книгата на Конан Дойл. Прочети я. Много в нея е вярно. Но той е знаел малко и затова има грешки. Поздрави на твоите дъщери. На тях им е трудно, както и на теб.

Никой не е застрахован срещу приближаване на тъмните: нито Архатът, нито Владиката, нито ние, нито и ти, а още повече хората, непознаващи Основите. Могат да се приближат, но цялата работа е в това дали има елементи, съзвучни на тъмните въздействия. Ако има се налага да им се отговаря според степента на съзвучие. Но тези звучения в унисон с тъмнината могат да се спират от волята веднага щом са видяни от дозорното съзнание. Тъмните нападки и тъмните удари не могат да се избегнат, но е възможно при това да се избегне ущърбът за духа, ако Образът на Владиката е постоянно в третото око.

432. (349). (Гуру). Ако напредъкът върви неотклонно и без спирки, то нима имат значение получаваните удари, огорчения, обременявания и грешки? Ако напредването се извършва без оглед на нищо, пречещото не е важно, било то вътре или вън. Нека нищо да не забави неизменния ритъм на крачката. Това и ще бъде стъпката на отсъдения победител. Има ли време да размишляваш и да се съкрушаваш за своите грешки и сризове, когато трябва да се върви спешно и керванът не чака? Затова никакви грешки или слабости нямат решаващо значение, стига само напредването да е непреклонно. Силата на решимостта може да се вложи в процеса на неотклонния възход. Ние няма да губим време за тези, които днес вървят, а утре забравят за пътя. Ценим изпитаните пътници, които са при това и добри пешеходци. Бързоходците са толкова малко.

433. (350). (23 май). (М.С.). Нека да не са странни твоята незначителност и Моята величина. В пространството на Светлината голямото и малкото, но единосъщно, се сливат в пълно единение, тъй като в Царството на Светлината няма нито голямо, нито малко, а всичко е едно.

434. (351). Как да се примирят величието на бъдещето с тежестта на текущия час? Само с осъзнаването на това, че текущото време е мост към бъдещето, съединяващ с него или стъпало, водещо към него. Без тях в бъдещето не може да се влезе. Значи те са и неизбежни, и нужни. По-добре е да се смята, че текущият час е летящо килимче, летящо към бъдещето с устремното в него съзнание. Бързината на

полета зависи от устрема, а тежестта на момента е генератор на постъпателна енергия. Именно несъвършенството на настоящето ще бъде импулс и стимул толкова по-пламенно да се устремиш напред. И ако нещо го няма в настоящето, то в бъдещето ще го има, тъй като бъдещето принадлежи на нас и се оформя от волята. Трябва само единствено да се да решиш какво би искал да утвърдиш за себе си в това бъдеще. Ако е земното и земните вещи - ще имаме тях, ако желанието е от духа, желаното ще го има, ако искаме да преумножим Съкровището на Камъка и да съсредоточим силата на своите енергии върху него, ще имате Съкровището в целия му блясък и сила. Цялата работа е в това към какво се прилагат енергиите на духа в трудния текущ час. Но стената, отделяща настоящето от бъдещето, може да се пробие и да се влезе в него сега. Можеш да видиш себе си като притежаващ Съкровището на Камъка и неговите кристали, и отлаганията на огнените енергии, претворявани сега от мислите в елементи на Съкровището на Камъка. Ако всички сили на духа се насочат към бъдещето в това направление, то кой и какво може да ни попречи, когато устремът върви свързан с Владиката. И тогава може да се усети как сред трудностите и обременените обстоятелства, и благодарение именно на тях се умножава и расте Съкровището по пътя на съзнателните усилия. От силата, обременяваща съзнанието се взема нейната енергия и се претворява в нарастващ кристал. „Колко ми е полезна твоята измама, - може да се каже на измамника, - колко ми е полезно всичко, всичко, което толкова тежко ляга върху съзнанието и го притиска”. На тях, обременяващите, на тях, помрачаващите, на тях, нанасящите удари и на тъмните може да се благодари, че дават възможност да преумножиш своето Съкровище. Без тях няма да го преумножиш, тъй като те дават и пораждат нужната енергия на противостоенето, на борбата и победата, отлагащи се във вид на огнени кристали в гърдите. И трябва да се радвате на тежката карма, тъй като тя обезпечава растежа. И ако днес нещо се е стекло не така, както трябва и не е било преодоляно, значи утре непреодоляното ще бъде победено и утвърдено като нови кристали в Чашата. Нито възрастта, нито здравето, нито положението, нито обстоятелствата, нищо не може да попречи да се събират усилено огнените кристали и да се натрупва Съкровището на Камъка. Обсебването е недопустимо, не трябва се дава власт на тази мисъл да те овладява, тъй като целта е велика и няма друга цел по-висока от нея във Вселената. С това Съкровище и тук, и в Световите неговият притежател е безсмъртен, богат и крилат, и с творческата сила на огъня може да има всичко, което духът поиска. Когато Казах: „Не си събирайте съкровища на Земята”, - Имах предвид нетленното Съкровище на Камъка, което единствено е достойно да се придобива.

435. (352). (М.А.Й.). Камъкът, който ми е даден, е символ на тази мощ, която ще имам и без Камъка, предаден ми от Владиката. Полученият Камък се дава временно при изпълняване на особено отговорно Поръчение. В Него е съсредоточена силата на пространствения огън. Той представлява един вид акумулатор, зареждащ с енергия електромагнитния апарат на духа и заставащ огнените чакри да се въртят. Той действа мощно и върху хората, влизащи в допир с носителя на Камъка. Дава се на особено доверените хора. Знаем много примери от историята, когато с Неговата сила са се извършвали големи дела. Светлина към Светлината, Камък към Камъка - трябва да донесеш и своя, за да получиш Него. Но може да се помисли за това кой е по-ценен, ако те са еднакви по сила.

436. (353). (Гуру). Обичам да говоря за героите, обичам да говоря за геройството, за силните хора, за техните подвизи. Може да се постигне всичко, даже и без мъчителни усилия, ако всички сили на духа се съсредоточат на желаното. Победата се постига леко и преди всичко над себе си, ако към това да се достигне е приложено могъщо усилие на духа. Най-напред идва осъзнаването на това, че волята може всичко, че всичко е достижимо, а след това идва и самото достижение. Но трябва да се поиска цялата сила на духа, с цялата воля. За позналия тайната да иска - значи да притежава. Мощта на волята не познава предели, ако волята умее да иска.

437. (354). (24 май). (М.С.). Духо-монадата, потапяйки се в материята изгражда за себе си проводници за пребиваване на съответните планове, за да може в крайна сметка, отхвърляйки четирите низши, да остане с целия придобит опит в трите за дългите периоди съществуване в материята. Това е при завършването на земния цикъл. А след това отново верига от възплъщения на висшите планети. Еволюцията няма край. След новата Пралайя идва нова Манвантара и така нататък, и така нататък, докато умът не се загуби в безпределността на космическия поток на живота.

438. (355). Смятам за ненужни всички разговори за себе си и за своите преживявания, и за всичко, което въвежда другото съзнание в затворения кръг на малката личност. Всички говорят и обичат да говорят само за себе си, натрапвайки своя малък свят на хората. Не трябва да излагаш себе си на показ (пред) хората. Личният малък свят е полезно да се изживее напълно и трябва да бъде затворен за другите. Да се говори може (ако това е неизбежно) само с определена цел - със своя опит от личен порядък да се помогне на човека. Да се говори за себе си, заради себе си и собствено удоволствие, без да се съобразяваш с ползата за събеседника, за ученика е недопустимо. По степента на натрапване на себе си на хората може да се съди за висотата на духа. Яркото самоутвърждаване е показател за величината на утвърждаващото себе си самолюбие. Трудно е с такива хора. Не стават за водачество. "Аз" изпълва със себе си всичко. За ученичество също е малко пригоден. Докато силата на егото не утихне, Учителят няма да Се Обременява с пряко ръководство. Така егоизмът служи като преграда между човека и Учителя на Светлината. Трябва да се очисти съзнанието от всичко свое, преди да можеш да го изпълниш с Владиката. Така просто се и очиства – чрез изхвърляне на личната смет. Всичко лично е смет, тъй като няма действително битие, тъй като се явява продукт от ограниченото разбиране и на самия себе си, и на света. Може да се съди например и по това какво струва в дадения момент личния свят на фараона Рамзес II, когото го няма на Земята, също както и неговото царство, и колко такива малки светове са потънали в Лета. Когато Висшата Триада е извлякла от личния опит и личния свят всичко, което е могла, малкият личен свят като такъв става напълно ненужен. Затова и на него може да се гледа като на нещо притежаващо временна ползност, ако целта е ясна. Ако няма цел, то може да бъде зачеркнато от книгата на живота даже цялото възплъщение, изпълнено с преживявания от личен порядък, напълно ненужни на Висшата Триада.

439. (356). (М.А.Й.). Имам да кажа следното: никога и при никакви условия не трябва да се губи власт над себе си. Особено неочакваността изкарва съзнанието от равновесие. Против неочакваността трябва да бъдеш въоръжен отрано, като приемеш за правило да броиш поне до десет преди да реагираш на което и да е неочаквано явление. Заповедта на съзнанието може да бъде толкова силна, че при шок от неочакваност то автоматично да започне да отброява: едно, две, три и т.н., удържайки с това

равновесието на духа. Може даже и да се действа, ако обстоятелствата изискват това, но повтаряйки спокойно едно, две, три... Този механичен способ ще помогне много да се обуздаят рефлекторните реакции на обвивките.

440. (357). (Гуру). Беше достатъчно само да се докоснеш до тайната на достиженията и умението да искаш и противоположният полюс на съзнанието прояви себе си в право противоположно действие. Неопитният пътник ще отпусне ръце в безсилие. Но опитният ще си каже: ако противоположността е проявила себе си, значи пътят е свободен и може да се върви по-нататък, потвърждавайки нейния антипод. Така даже и грешките се използват за придвижване, не спирано от нищо.

441. (358). (25 май). (М.С.). Космическият Закон за полярността в творчеството на духа се изразява в това, че има творящ фокус и материя, служеща като материал за творчеството. Двете се сливат в едно. В това се изразява Законът за Единство на всичко съществуващо. Духът, облякъл се в обвивки, се проявява в тях и казва “Аз”, често подразбирайки под това всичко онова, с което той е облечен. Точно така също и Пламенните Логоси, въртящи около Своя Фокус цял свят, тоест звезда или планета, Проявяват своята същност в обличащата ги материя, както човекът - в тялото. Но принципът на Единството си остава неизменен, тъй като цялата материя, въвличена в орбитата на Творящия Фокус, е обединена в едно цяло от Него. Двата полюса пораждат в своето магнитно поле трети - тези форми на живот, които започват да се зараждат и развиват на далечната планета. Единното в многото се утвърждава с това, че този принцип на творене се проявява във всички форми на живот, от горе до долу - двете пораждат трето. Законът е универсален, отнася се за всички сфери. Подчинявайки се на него се ражда и мисълта, не само единствено децата. Подчинявайки се на него духът се привлича в Моята Орбита, тъй като е привел в действие силата на Великия Закон. По този начин, прилагайки Великите Космически Закони към себе си, духът прокарва своя път в пространството. Законите действат неизменно и мощно, следвателно е неизменен и пътят, ако принципът на действие на Закона не е нарушен. Духът непознаващ Закона представлява играчка на съдбата, с която тя си играе както поиска. Но този, който съзнателно привежда в действие Колелото на Закона, взема своята карма в ръцете си и се ползва от това, знаейки за принципа на съзвучие и съответствие. Тъй като законът не може да бъде поруган. Оттук целта на vyplъщението на духа: да постигне Световните Закони и да приложи постигнатото в живота за утвърждаване неотменимостта на своя път към звездите. В съдбата на човека няма случайности. Действието, съзнателно приложено в живота, донася законно своя плод и човекът става сам ковач на своето щастие и ваятел, формовчик на своята собствена карма.

442. (359). Издигайки се до върховете на мисълта, човек е склонен да забрави за съвсем малките мисли, за земните мисли. Огненото съзнание вмества всичко: и голямото, и малкото. Така че когато си на върховете трябва и в малките дела също да бъдеш на висота - в малките дела и в малките мисли. Често се случва, че човек говори за световите, а самият е като свиня или даже още по-лошо. Съответствието между думите и делата, между мисълта и думите, между мисълта и делата не е спасено. Целта на йога е вътрешното изразяване да съответства на външното и на това то да бъде достойно. Така цялата същност на йога се свежда до практическото прилагане в живота на полученото знание, тъй като йога е път на живота.

443. (360). (М.А.Й.). До заминаването ще се измени много от това, което ви тревожи сега. За това трябва да се знае, но не е нужно да се тревожиш. Животът върви

неотклонно към този момент, когато оповестяването на Учението ще стане възможно. Защото именно заради това е било и допуснато всичко и само заради това от Владиците се е оказвала помощ на строителите на Новия Свят, Оказва им се и сега. Целият въпрос е само в това кога ще настъпи желаното време. Че то е скоро, в това не се съмнявайте, тъй като вие сте сеячите, а вашите години вече се доближават до предела. Значи ще се наложи още във вашия живо да извършите посева. Общопланетното напрежение служи като показател за това, че желаното време приближава. Така и живеете в очакване на скорошното.

444. (361). (Гуру). Може да се движиш, но все пак не може да се пристъпва пределът на законност за бързината на напредъка. Всяко измъчено усилие е безполезно и даже е разрушително. Изисква се да се придобие навик за спокойно, уверено, неприбързано, несуетливо, но постоянно и неизменно движение напред. Каквото и да се случи и както и да се стекат делата, придвижването продължава при всички и всякакви, и при каквито и да било външни и вътрешни условия на живот. Често именно условията на вътрешния живот на съзнанието силно пречат. А трябва да не пречи нищо. Избраният път се превръща в стълб на битието на човека, устремен напред към достигане на целта. А всичко, което е наоколо, служи само като подножие за краката, за да се върви твърдо към своята цел.

445. (362). (26 май). (М.С.). Добре е да се помисли за това в какъв вид и с какво може да влезе духът в Моите Сфери. Може да се помисли за своето проявяване на Земята в даденото време и за това подхожда ли то и съответства ли то на условията на Висшите Сфери. Духът може да прояви и на Земята, в плътните условия, достоен и съзвучен с Висшите Планове на Битието облик. И това съзвучие се изразява не в дрехите, не в характера на работата, а в състоянието на духа и мислите му. Съзнанието на човека може да бъде светло-звучащо, светлоносно, настроено на висша вълна при всички условия на земния живот. Това състояние ще бъде подвижническо, а животът - подвиг, тъй като да проявиш със себе си висшия аспект на Светлината в плътния свят, в живота на земните жители е невероятно трудно. Откъсвайки се в духа от Земята да си представиш извънземното съществуване в Моите Сфери е по-лесно, отколкото да го проявиш на Земята. Затова е нужно геройство на духа и желание за подвиг. Майката на Света е Ръкополагала героите за подвиг. Моят Лъч дава импулс за геройство на духа. В Моите Лъчи духът осъзнава безсмъртието, своята безсмъртна извънземна същност и огъня на вечния живот в себе си. Висшата Триада се утвърждава за проява и привлича към себе си енергии от низшите проводници, явявайки се център на средоточие на съзнанието. Съзнанието притежава свойството да съсредоточва своя фокус във всеки от проводниците и задачата на Безсмъртната Триада е да го задържи в себе си даже тогава, когато Тя се намира в тялото в плътните условия. И Владиците, и обикновените хора, бидейки във физическо тяло проявяват своето съзнание по различен начин в тях: Владиците - на висш уровень, земните жители - само на земен. Работата не е в тялото, а в стъпалото на еволюция, достигнато от духа. Може, може на вашата Земя и във физическото тяло да проявяваш със себе си аспект на висшия живот, но за това е нужно геройство и несломима решимост да не се поддаваш на въздействието на външната среда. Владиката Каза, че е Победил света, тъй като бидейки в света Той Беше не от този свят, а от Висшия Свят, в Своята Безсмъртна Триада, макар и да Беше в тяло. Той Прокара този победен път за вас, земните жители, път, преминаван на Земята в плътно тяло, но със съзнание, съсредоточено не в низшата четворка, а във Висшата Триада.

Задачата е ясна: да се пренесе съзнанието от четирите низши обвивки във Висшите три Принципа и в тях и чрез тях да проявяваш себе си. Тъй като в Моите Сфери на Светлината, извънплътни и Висши, само така може и да се проявява вашият дух.

446. (363). Всяка проява на съзнанието в низшите обвивки ги укрепва, във висшите - укрепва висшите. Ярките прояви на астрални емоции въвличат съзнанието в пределите на астралната обвивка и го заключват в нея. И тогава човек усеща своето падение. В действителност това е и така. Но е възможно да чувстваш глад и да не бъдеш победен от това усещане, може да чувстваш студ, може да чувстваш всичко, което е възможно, тъй като човекът не е дървен пълн, но чувствайки това може да не губиш властта над себе си и да не потапяш съзнанието в тези усещания до пълно забравяне на своето човешко достойнство. Работата не е в това да не се преживява или да не се усеща, или да не се чувства, а в това усещайки да се задържа съзнанието не в чувстващите обвивки, а във Висшата Триада. Героят, отиващ безстрашно на смърт и страхливецът, гърчещ се в пароксизма на животинския страх пред неизбежната смърт, представляват примери за това как съзнанието преживява явления от един и същи порядък. Обвивките изискват пълното им подчиняване на волята, за да може Висшата Триада да се проявява безпрепятствено. Оттук абсолютната необходимост от спокойствие и равновесие на духа. Висшите качества на духа са форма за проява на Висшата Триада, тъй като тези качества налагат своето veto на безконтролните движения в низшите проводници. Така също и властта над своето физическо тяло показва, че тялото не управлява само себе си, а го управлява волята и регулира неговите функции по желание. Тялото може напълно да бъде подчинено на волята. Теоретично това е правилно. Но практически към властта над обвивките и тяхното овладяване трябва да се подхожда в живота през всеки ден, от съвсем малките прояви, утвърждавайки на всичко и във всичко тази власт в достъпни размери. Принципът на държаене си остава в сила. Вчерашният опит със спирането на кръвотечението от порязването на пръста беше много успешен. Кръвта спря почти веднага. Между първия опит от този порядък и последния изминаха повече от двадесет години. Такива имаше само няколко, но резултатите са твърде добри. Ето така постъпвайте във всичко, което засяга тялото: твърда заповед на волята към

всеки орган или част от тялото и резултати не може да няма. Заповедта на волята може да се усили с ритъм. Много възможности са съсредоточени в човека в областта на неговата власт над своите проводници. Властва мисълта.

447. (364). (М.А.Й.). Усещането е правилно: всяко утро Общуването с Владиката дава нов импулс да се движиш по-нататък. Без този импулс съзнанието ще замръзне на място, обкръжено от реализираните от него предишни форми на мисълта. За да се възхожда трябва задължително да се излезе от тях и Лъчът на Владиката отваря тази затворена сфера, указвайки пътя по-нататък. С тази затвореност се обяснява, че често писателят се изчерпва и няма нови теми, а обикновеният човек просто стои на място, тъй като даже и не знае, че може да се движи нанякъде. Нужна е водещата сила на Учителя, за да се движи. Тя се предава на ученика при наличие на устременост в него, когато се съединява токът и се получава пламване. Сега състоянието на пространството е толкова напрегнато и токовете са така неблагоприятни, че ако няма Контакт с Учителя придвижването е невъзможно. Понякога се удивлявам от това упорство, което проявяваш в общуването с нас и Общуването с Владиката. Според него е и наградата, и потоците от непресъхваща мисъл. Сеячът сее зърна на Светлината не само в

пространството, но и в своето собствено съзнание. Всяко зрънце дава кълнове, даже и то да е малко. Добре е да се погрижиш за това да има повече зрънца и от най-добро качество. Важно е да се посее - кълновете ще излязат. Мислите могат да се смятат за зърна Светлина, ако те са от Светлината. Оттук необходимостта от контрол над всяка. Трябва да се счита всяка помислена и приета в съзнанието мисъл за семе на бъдещи кълнове. Много се говори за прилагане на Учението в живота, а в промеждутъците се утвърждават и прилагат на дело много неща, несъзвучни с Учението на Светлината. Трябва да се помисли за това. Тъй като съществуват и кристали от тъмни огньове, родени от тъмна мисъл. Посевите биват различни и различни кълновете, но сеячът и жътварят са едно и се намират в самия човек.

448. (365). (Гуру). Изпълвам с решимост сърцето да се върви с нас до края. Ненапразно беше даден пръстенът. Дадох по Поръчение. Дава се на отсъдения ученик. Когато се клати всичко, което е останало, е радостно да се видят здраво стоящите. Скалата на духа е вътре. Опората и устойчивостта са върху нея, но трябва да се държиш, тъй като има много опити отвсякъде да разколебаят и да разклатят. Дръжте се за Мощта на Владиката. В Него е всичко.

449. (366). (27 май). (М.С.). Указвам да Ме приемате в живота като увличащ към Безпределността магнит. И не са нужни специални мисли - просто се устремете към Мен и в духа пребивавайте с Мен. Докосването Ми с мисъл е плодно за духа, тъй като устремявайки се към Мен съзнанието влиза в Моя Лъч и по него достига неговия Фокус. Фокусът излъчва Светлина и топлина. Всичко е много просто и в тази велика простота е голямата трудност. По-лесно е да се разбере красотата, отколкото простотата. За да се разбере простотата на Великите Закони трябва да се отречеш от земните натрупвания и "земната мъдрост" - в духа всичко е просто. Просто се устремявате към Мен и просто встъпвате в Общуване с Мен. Ако не бъдете като децата, няма да можете да влезете в Моето Царство. Затова оставете всички съображения за това кое е възможно и кое невъзможно, а се устремете духом към Мен и се старайте да пребивавате в духа с Мен, черпейки от Мен аромата на тънките енергии. И тъй като дерзаещите са малко, тъй като нямат крилца, то никой не си отива без да получи от Моята Светлина пълна и стръскана мярка. Дава се в пълна мярка, за да може дръзновеният да донесе Моя Дар на Земята. Утвърждавам смелостта на дерзаенето над всички земни съображения. На дерзаещия със сърцето и мисълта Давам Гаранцията на Светлината за плодността на смелите дерзания. На дръзновения ще Кажа: "Смятай себе си за съществуващ в лоното на Майката на Света! И, утвърдил се там и намирайки място, считай своя земен жребий, своя кратък и временен жребий само като стъпало към Мен. Считай себе си изпратен в света, на малката Земя, за да й занесеш Даровете на пространството от Моите далечни Сфери на Светлината". Космичността на задачата на осъзналите Моя Лъч ще бъде гаранция за възможността за донасяне на Земята на елементи на Светлината от далечната Звезда. Да бъде трансформатор на Космическите Енергии, получаващ и предаващ ги на Земята, е Моето Поръчение към този, който е осъзнал Моята Близост и черпи от нея. Съзнанието, дръзнало да се устремим към Мен и докоснало се до Моята Светлина, се завръща на Земята наситено с Моята Светлина. Над него, дръзновения, е Моят Лъч и Светлината на Лъча е в неговото сърце.

450. (367). Когато в себе си пренасяш искри от Светлината на Лъча на Майката на Света, Моето сърце се радва. Моят Лъч, влизайки в съчетание с тях, поражда

особена проява на напрегната светлоносност. Наистина, тогава укрепва планетната мрежа на Светлината в дадения възел и сферата, осветявана от този фокус на Светлината. Осъзнаването на явленията от такъв порядък прави съзнателно и Великото Служене. Служенето на Светлината е многообразно, но неговата същност е винаги една и съща - внасяне Светлина в тъмнината на външния живот, във "външната" тъмнина. Светлината се внася от вътре. За да внасяш, трябва да имаш, за да имаш, трябва да получаваш постоянно. Постоянното получаване става с ритъма. Утвърденият ритъм трябва да се пази. Лесно е той да се наруши, но да се утвърди е трудно. Ритъмът представлява постоянство на стъпалата на възход към Светлината, по които стъпва кракът. Общуването със Светлината в Светлината се утвърждава с неизменност на ритъма.

451. (368). Сине Мой, добър или лош, но ти служиш като лакмус за тези, които се тълпят наоколо. Според степента на приемането ти или на отдалеченост от теб те са близки или далечни за Мен. Ти си утвърден от Мен като носител на Моите Поръчения и отхвърлящият и непризнаващият теб отхвърля Мен, тъй като не знае как сам да се доближи до Мен. Но ти знаеш и имаш доказателство за това от няколко хиляди страници. Затова бъди особено зорък с тези, които започват да се отделят в мисленето. Ако загубят звеното, как ще се прикрепят към веригата на Йерархията? Не това трябва да се гледа, което се говори, а това, което е скрито зад външната форма на думите. Неблагополучието с далечния приятел е явно. Ръката за помощ увисва в пространството, не бидейки приета. Ако крещят на ухото, далечният глас няма да се чуе. Близостта, физическата близост на канала на тъмните въздействия заглушава твоя глас и затваря очите. Случаят е интересен във всички отношения. Писмото по същество е невярно. Проявен е антагонизъм. Предупреждението не е прието, обвиненията са налице. А зад всичко това са тъмните сенки, вдигнали ръка срещу Мен. Нанасящите удари на теб нанасят рани на Мен. Тъй като ти си неотделим от Мен. Остави ги временно в покой, нека поразмислят над това, което губят.

452. (369). (М.А.Й.). Знай, че няма лошо без добро. Видимият зиг-заг на духа ще принесе своя добър плод, макар и зиг-загът да е тъмен. Ръката на водача показва правилния път, но ако е отхвърлена, то трябва да се смирим пред свободната воля. Времето е най-добрият проявител на същността на действията. Сложна е шарката на живота. Смятам, че си прав. Изчакай времето за отговор на второто писмо. Остави ги временно в покой. Трудно е с хората. Не е нужно да се вярва на думите (Отговор на писмото на приятел).

453. (370). (Гуру). Отричайки даваните указания, човек лишава себе си от много прекрасни възможности. Човешката нечувствителност е поразителна, когато на хората говори Земята. Преди края ликовите се проявяват и предаността се изпитва особено. Гледай двамата, за да не сбъркаш после и да не стовариш товара на слона върху камилата. Не трябва също да се обременяват хората с грамадата на доверието. Учението за хората е кратко, но познанието не е радостно. Ще се наложи горчивата Чаша на опита от познанието на човешката природа да се изпие докрай.

454. (371). Случая е труден - законът за скачените съдове (действия). Изчерпани са всички доводи, но ухото е глухо. Да бъде предоставен на самия себе си. Имаше приятел - няма приятел (Пояснение към писмо, получено от приятел, подложил се на яростно въздействие на тъмните чрез жена, пребиваваща в п. контакт с обсебения).

455. (372). (28 май). (М.С.). “Сине на Светлината, Приветствам те в Моите Чертози като зван гост. Докато си на Земята ти си само гост, тъй като по-рано от срока не можеш да оставиш планетата. Кажу Ми какво искаш да имаш ти и какво да занесеш на Земята от Мен?” – “Искам да имам Знание, даващо сила да се твори съкровището на Камъка, умножавайки го ежечасно и да пренеса неговата Светлина в името на спасението на света”. – “Ти имаш Камъка, имаш към какво да приложиш и Знанието ще бъде полезно. Наричаме го Съкровище на Света, тъй като то си остава такова и на Земята, и в Световите - Космическо Съкровище”. То сияе в гърдите или сърцето на Планетния Дух или на Водача на цялата Система от Светове и в Сърцето на Най-Висшия Дух. Съставът на Камъка е различен. Елементите на неговите огньове се съгъстват във формата на кристали в съответствие с тънките енергии на тази звезда, където Камъните получават своята грануляция. Носителите на Камъка на височайшите планети го имат в енергии, невидими на вашата Земя. Скълата на Светлината е безпределна, но нейната същност е една. И Камък от Камъка се различава по Слава. Устремявайки съзнанието в Моите Сфери, усилваш магнитната мощ на Камъка дотолкова, че той започва да сияе напрегнато. Това сияние ти отнасяш на Земята, и ако го удържиш в тесните земни условия, светлината ще изкристализира във форма и новите кристали ще обогатят Съкровището. Така Светлината на Моите Лъчи при постоянна устременост към Мен се трансмутира от съзнанието и се превръща в нови кристали на съкровището на Камъка. Процесът е съкровен. При всяко съзнателно обръщане към Мен съкровището започва да сияе. Нетленните натрупвания на духа са продукт на Лъчите на светлината на звездите, събрани от тях в течение на хиляди хилядолетия. Съзнанието на човека е арена за среща на звездните Лъчи, а техен трансмутатор в кристали е сърцето. Когато трансмутацията се извършва съзнателно, кристалите растат напрегнато. Подвигът е процес на напрегнат огнен растеж на кристалите. Всяко действие на Земята може да се направи процес на съзнателно умножаване на съкровището на Камъка. Но преди това трябва да се осъзнае съкровената дълбочина и значение на събираните огнени отлагания. Разбирането на това, което притежава духът и това, как той може да умножи това, което вече притежава, ще даде сила и мъжество не само да се задържа придобитото по-рано, но и да се събират нови кристали. Процесът е труден с това, че в обикновени условия на живот Камъкът няма да расте. Нужна е необятност на труда, на подвизите, на напреженията, на обременените обстоятелства, на трудните изпитания. Животът на Великите Духове не е бил лек никога. Носителите на Камъка, умножаващи неговите елементи в трудни подвизи, са го умножавали трансмутирайки енергиите на Светлината в кристали огън. Това е пътят на Синовете на Светлината в Моите Лъчи и на Владиците към придобиване на Съкровището на Света, към притежаването му и към безпределното му умножаване.

456. (373). За Съкровището на Света Казах в началото: “Когато то закрие Слънцето и засияе по-ярко от него, пътят на духа ще стане слънчев”. Моят Лик може да бъде видян даже срещу Слънцето - това е тогава, когато съкровището на Камъка сияе, затъмнявайки земната светлина. Засягайки височайшите понятия не трябва да се откъсваш от Земята, тъй като практическият път, пътят за реализация на най-височайшото преминава по Земята. Принципът е указан - с ръката и крака човешки и... по Земята. Земята не може да се отmine. Плътните възплъщения служат като неизбежност, за да се достигнат най-високите върхове. Даже до тях, до високите

планински върхове можеш да се добереш само по Земята. Някой мечтае да долети до тях по въздуха, недокосвайки Земята и забравяйки, че даже да полети е нужно от Земята. Така без Земята не може да се мине. Земята ще бъде опорната точка за полет. Не трябва да се недооценява значението на земните възплъщания. Не трябва да не се разбере това, че без тях подемот е невъзможен. Това разбиране ще даде радост да се използва съзнателно всяка трудност и изпитание като възможност за нови кристални отлагания в Чашата. Героят с радостен дух посреща всяка вълна на живота. Това е и правилният път.

457. (374). (М.А.Й.). Радвам се, радвам се, виждайки горящото сърце, ярко устремено към Владиката и Майката на Света. Радвам се, виждайки растежа на духа и несломимостта на решението да се върви с нас докрай. За какво ни е всичко, когато Владиката е близък и сърцето трепти със Светлината на Неговия Лъч. Бъдещето лежи пред мен като отворена книга и твоето име е вписано в него с огнени букви. Самият Владика го вписа. Вярвай на Владиката и се доверявай на Неговата Водеща Ръка. Твоята съдба е в Неговите Длани.

458. (375). (Гуру). Ако пътят води до Самия Владика, то не е ли все едно кой или какво ще те срещне на този път. Важното е да се достигне. Ще пречат много и мнозина, особено от страна на тъмните. Може да се върви с формулата: а аз все пак вървя и ще вървя, независимо от всичко. И чудовищата на мрака и безизходността на земните условия ще отстъпят пред огнената воля. Този, който е с Владиката, е винаги победител, но борбата е неизбежна.

459. (376). (29 май). (М.С.). Епохата на Майката на Света ще въведе човечеството в орбитата на Космическия живот и планетата, по-рано отделена от семейството на всички други планети от слънчевата система ще се съедини с тях чрез своите висши принципи, тоест чрез човека. Князът на тъмнината го няма и никой вече няма да пречат съзнателно и планомерно на това сближаване на Световите. Вижте началото на тези опити в тези идеи, които вече се носят във въздуха и намират своето отражение в живота. Мисълта се устреми в дълбините на пространството. Всепобеждащата мисъл реже пространствените далечини преди космическите кораби. Новото време идва и неговата стъпка вече явно звучи в съзнанията на множествата.

460. (377). Пиши при всички условия. Материал ще има. Трябва само да се започне. Помагам, когато се прилага собствено усилие. Дайте възможност да приложи Моята сила към нещо. Ако няма към какво да се приложи, Помощта отлита безплодно. Този принцип се проявява във всичко по пътя. Затова се говори за устременост. Трябва, непременно трябва енергиите на устрема да изхождат от духа и тогава на имащия се дава, тоест се влага в него към това, което вече го има. Кошниците и делвите за получаване на пространствените дарове се изпълват съгласно същия този Закон - донесият получава. Хората не умеят да покажат тази целеустременост и упорство при поцеса на насищане с тънки енергии и идват с празни ръце, не донасяйки нищо. Не може да има такъв случай, когато обръщението да остане без отговор и вместо пространствени дарове човекът да получи евангелски камък. "Хлопайте и ще ви отворят" е също Космическа формула на живота. Но хлопайте, но проявете упорство, равно на желанието да получите. Моят глас няма да замлъкне, но само дотогава, докато има устременост, тоест докато продължава принасянето на нещо със себе си при обръщането към Мен. Към какво да Приложим, ако няма в какво да се постави? С това са безплодни празните обвивки. И най-скъпоценните дарове, нямайки това, към което да

се приложи, тоест да бъдат притеглени магнитно, се разсипват покрай съзнанията и сърцата, недонасяйки нищо. Наричаме слепи и глухи недонеслите нищо. И ако вие оглушавате и ослепявате в това време и вашето творчество пресъхва, значи идвате при Мен с празни ръце, значи огньовете на сърцата са угаснали и магнитната сила на пламъка не може да се прояви с притегляне на пространствените дарове. Всички искат да получат. Тогава донесете поне съвсем малко, за да има към какво да се приложи по силата на Закона. Законите на магнитното притегляне действат ясно, отчетливо, определено. Всяка неувереност трябва да се остави и да се устремява пламтящия магнит на своя дух във всяка сфера на Земята и пространството за магнитно извличане на желаното. Вече Казвам: “Не “молете”, но се устремете, но желайте и “ще ви се даде с пълна мярка, стръскана и натъпкана” според неизменния Закон на Магнита”.

461. (378). Равновесието се проявява в постоянството, устойчивостта, непоколебимостта, предаността и твърдостта на крачката. То се проявява в еднаквото отношение към хората. То не допуска взривове на емоции. Равновесието на духа се проявява в пълно спокойствие навсякъде и винаги. В някои школи на известно стъпало на ученика се забранява да защитава себе си. Това става защото всичко, засягащо егото, предизвиква ярки пламвания на астрала, хранещ се с тях и укрепващ себе си чрез тях. Те му служат като храна, както хлябът за тялото. За да не му се дава храна и да не се укрепва с това, на ученика се налага обет. Но може и без всякакви обети и странични забрани да не му се дава храна, лишавайки го от възможност да проявява себе си в защита на егото. Тази защита е законно допустима само в случай, че астралът мълчи и ако се защитава, то все едно че е свършено странично лице, все едно, че е някой друг, но не самият защитаващ се. Много полезно е да се мисли и говори за себе си в трето лице. Става един вид отделяне на Гледащия отвътре от актьора, изпълняващ своята роля. Може внимателно да се следи актьорът – как говори, чувства, какви са жестовите му, движенията и даже мислите. Тъй като всичко това става извън човека, в неговите обвивки и съвсем не показва самата същност на духа, а показва наслоенията. Трябва да се гледа внимателно, за да може, указвайки на сутратма, да се набелязва неговият път за достойното му самоизявяване. Може, може силно да се преуспее в трансмутацията на своите обвивки, тъй като те са лишени от своя воля, но проявяват своеволие само благодарение на тази воля, която някога е вложил в тях техният господар и владика – духът на човека. Затова утвърждавайте властта и господството си над всички прояви на своите обвивки, тъй като тази власт принадлежи на вас. Трябва само тя да се утвърди в прилагане. Своеволието на обвивките може да се сломи чрез ярко осъзнаване първенството на духа и неговата безгранична власт над всичките му проводници. Утвърждавам трикратно казаното. Аз Казах.

462. (379). (М.А.Й.). Ученикът на Владиката върви през живота с формулата: “Всичко е възможно, всичко мога”. Утвърждавайки това, духът утвърждава истината, тъй като човекът е образ и подобие на Най-Висшия. Всемогъществото, всеведението и всезнанието са потенциални атрибути на духа, към реализацията на които той върви неотклонно. По този безпределен път за достигане на указаните свойства на духа има безкрайно количество стъпала и всеки човек стои на някое. Ако си поставиш за цел да вървиш с дадената формула, то може да започнеш и да се изкачваш по-бързо по стъпалата. Недостижимостта на целта нека да не смущава. И макар че даже Владиката Буда Гаутама не е Утвърждавал Своето всезнание, всемогъщество и всеведение, Той все пак е Знаел това, което не се е и присънявало на хората и е Можел много. Затова сега

Владиката Утвърждава, че всичко е достижимо. Тъй като достижимостта се намира в пределите на съзнанието. Даже дръзновението не излиза зад неговите предели, макар и то да може да се разшири неизмеримо. Но се утвърждава безпределност на съзнанието и възможност то да се разширява безпределно. И на утвърждаващия се дава формулата на живота: “Сега всичко е възможно”.

463. (380). (Гуру). Няма такива препятствия, които волята на човека да не може да преодолее. Всичко е преодолимо. Желанието да се накара пънът да говори с човешки език не е препятствие, а нелепост. Има се предвид преодоляването на живота в пределите на законите на материята и енергията. В тази раса е невъзможно да израсте падналият зъб, но да се вижда и чува ставащото на противоположния край на земното кълбо е възможно. Много неща са възможни сега за събудилото се за живот съзнание.

Познаватے значението на терафимите, познаватے значението на ръкописите, познаватے значението на свещените предмети и затова можете да разберете смисъла и значението на изложбата. Погледнете на явлението в аспекта на Тънкия Свят. В сърцето на страната са въведени нови елементи от светло- енергетичен порядък. Сякаш е утвърдено звеното, съединяващо мощно настоящето с бъдещето. Бъдещето навлезе в сърцето, за да измени неговия ритъм. Отсега нататък пулсацията ще стане друга, тъй като новите енергии ще действат мощно. Всеки докоснал се до тези фокуси на кристализираните в картините огнени енергии отнася в съзнанието и сърцето си техните отпечатьци. Картините са вестители на Новата Епоха – те ще кажат на човешките сърца това, което е невъзможно да се каже с други думи. Магнитната мощ на състената Светлина започна своето въздействие. Тече невидима трансмутация на съзнанията, докоснали се до огнените творения на истинското, светлоносното изкуство. Това въздействие се оказва пряко на сърцето и затова то е по-силно от думите, особено отдавна омръзналите и отегчаващи всички. Процесът на трансмутация ще бъде усилен от космопространствените условия. Смятайте, че сте навлезли в нова фаза. Затова и тъмнината буйства в безсилни и безплодни опити да унищожи Водещата Страна.

(Дата 17-и). Чувствах се много тежко. Струваше ми се, че се е случило нещо ужасно. На 17-и ми писа писмо приятел, тежко писмо).

464. (381). (30 май). (М.С.). Има много тайни в Космоса, но всички те са достъпни за духа на човека, ако той върви към тяхното постигане по веригата на Йерархията. Има много галактики и много светове, но Йерархията на Светлината е една. Държейки се за нея, духът няма да се изгуби в бездънните дълбини на пространството. И с Далечните Светове може да се общува също по линия на Йерархията, която е наистина Стълба на Светлината. Цялото бъдеще на човечеството е съсредоточено в нея. И когато връзката с Нея е здрава, може да се твори безпределно. На Моята планета, където хората и мислите са различни и на по-високо стъпало, отколкото на вашата Земя, творчеството на духа служи като основа на живота и негова цел. Както и на Земята, и тук творците знаят, че всичко, което има плътна форма, е временно, но там знаят също и това, че плътното творчество има тънки форми и продължава да съществува дори когато плътната форма се разруши. Затова там творят за красотата и заради нея и знаят, че всичко, което е създадено на този принцип, служи на Еволюцията на Световите и на човечествата, които ги населяват. Всички проявени светове са свързани тясно с невидими нишки. Даже във физическите форми е явна тази връзка, проявяваща се във вид на лъчи, съединяващи звездите с великата сила на Космическия Магнетизъм. Знаете, че цялата наша слънчева система се носи в

пространството към Далечната Звезда. Защо, каква сила я увеличава в далечините на световното пространство? Великата сила на Космическия Магнетизъм. Тя управлява световите. На нея се подчинява всичко, което е проявено в Космоса във вид на съществуващи в него форми. Магнетизмът и неговите закони се проявяват по различен начин в седмичните сфери на пространството. Магнитното разпределение на мислите е различно от сгъстачите на материята, макар и последното явление да е подчинено на мисълта. Седемте стъпала на проявената космическа материя са взаимосвързани така, че низшето е подчинено на висшето и висшето господства в измеренията на Далечните Светове. То господства и на Земята, но само за знаещите Тайната. А Тайната се заключава в това, че на духа е подчинено всичко, в което той се проявява. Децата на Земята знаят за това, тъй като това им е било казано от Моите Посланици, но знаейки те не вярват в тази върховна власт на духа над всяка плът. На Далечните Планети обаче знаят и я прилагат за творчество в живота, утвърждаващо се върху Красотата. Духът е Светлина от Красотата на звездите. И Красотата на осъзнаващия своята същност дух се отлива в красотата на създаваните форми. Малко красиви хора има на вашата Земя, но на Моята планета няма некрасиви. Прекрасни са лицата на хората, прекрасни са телата. Духът, наситен с красота, използвайки пластичността на разредената и изтънчена материя на тази планета, твори своето физическо тяло на принципа на Красотата. И физическата форма на собственото изразяване се подчинява на духа. Няма болести и няма старост във вашето разбиране на тази дума. Формите на тревите и цветята, и дърветата са прекрасни. Прекрасни са рибите, животните, птиците. По вашите златни рибки и оперението на райските птици можете да съдите за красотата на нашите. Децата на животните са красиви и на вашата Земя, но колко пък са красиви те и техните родители в Нашия Свят. И колко хубава, колко прекрасна е природата. Сред тази неописуема красота човекът твори красота, устремявайки се към все по-висши и съвършени форми на нейното изразяване, тъй като няма край на безпределното утвърждаване на Красотата на Земята и в Световите.

465. (382). (М.С.). Бит и форми на обществения живот има и у Нас. Но те са пронизани с Красота и с пълна неограничена свобода на своето изразяване. Писани закони няма, няма съдилища, няма затвори. Всеки е съдия сам на себе си. И у вас, на вашата Земя, също всеки има в себе си съдия, но признава не него, а човешкия съд и затова е съден от този съд и от него е обвързан в свободата си. Но и на вашата Земя хората ще дораснат някога до разбирането на тази формула на живота. И когато човек започне да съди сам себе си с безпощаден и справедлив съд, няма да има нужда от предишните съдилища. У Нас няма нито съдии, нито подсъдими. Пределите на своята свобода всеки дух поставя сам, знаейки на дело как да не причини на ближния това, което той не иска за себе си. Йерархичната власт, основана на приоритетите на духа и знанието е власт естествена, неподлежаща на никакви съмнения в своята космическа законност и право. Не човешкото, не държавното, а Космическото Право регулира живота на човечеството на Нашата планета. У Нас няма държави, у Нас няма различни слоеве на обществото, у Нас няма раси и различни езици. Човечеството е единно семейство. Едно стадо и Един Пастир. Има ли несъвършенства? Разбира се, несъвършенства има, несъвършенствата на даденото стъпало на еволюцията по отношение на следващото. Тъй като животът както у Нас, така и у вас е нещо, което преодолява само себе си, също както и човекът. Предел за еволюцията на духа няма, а

значи и на формите на неговото изразяване на всички планове на битието. Красотата царства в измеренията на Далечните Светове.

466. (383). Стремежа към Далечните Светове се дава на човечеството от Учението за да могат хората, влизайки в Общуване с тях, да утвърдят в себе си на Земята по-високите и по-съвършени форми на живот на тези Светове. С това е важно разбирането на следващите стъпала на еволюцията. Целта трябва да се види и разбере преди да се устремиш към нея. Може да има различни цели. Може да има цели, влечащи към бездната. Такива цели постави пред хората падналият ангел. Човечеството и досега не може да се измъкне изпод тъмния плот, наложен от него на Земята и продължава да мисли за войни, разрушения и унищожаването си един друг. Но властта на Сатаната свърши, макар че нейните следствия още далеч да не са изчерпани. Но великият водач на злото го няма и в това е неговата обреченост. Останалите йерофантите на злото, макар и силни, но са само хора, бивши служители на Сатаната. Те са научени от него и са изострени от него в правенето на зло, но нямат силата на падналия планетен дух и затова техните дни на Земята са преброени. Още малко, още съвсем малко и ярката победа на Светлината ще се прояви на вашата Земя. Стъпалата на бъдещето водят към тази победа. Открийте ги в настоящето, тъй като те са вече явни и неизменно водят към утвърждаване на заповяданата приказка. Вижете ги, иначе ще останете сред куцукащите на опашката. Ние Разбиваме със съсредоточени удари всеки опит на тъмните да нанесат вреда на Общия План. Те са безсилни срещу Нас и срещу вас, ако вие сте с Нас и ако с вас и Нас са тези, които вървят след вас. Но в случай на отделяне на мисленето опасността е огромна. Тя се заключава в това, че последното разделение на човечеството на лагери на Светлината и тъмнината е окончателно. И отишлият си от Нас сега, си отива от Нас завинаги. Говорим за победа, тъй като тя е близка, за да бъде проявена във форми, достъпни за разбиране. В Невидимото тя вече съществува, но видността изостава. Приемете Думите на Владиката за близостта на сроковете, тъй като вашата съдба е тясно свързана с тях.

467. (384). Идването на сина е стъпало, изложбата е стъпало. Има много такива стъпала, водещи към отсъденото бъдеще. Моля да се заостри вниманието, за да се издигате от стъпало на стъпало в разбиране на ставащото. Отхвърлете личните мерки. Важен е ходът на кораба, а не настроеността на неговите пасажери и дреболиите от техния корабен живот. Цялата команда е по местата си. Водещият Знае как да управлява кораба, както и неговото предназначение и цел. Вие сте сред знаещите също, но на вашето знание силно пречи суетата на дребните дела. Или мислите да пребивавате вечно в тях и да останете с тях? Водя ви над тях, а вие все се заравяте, сякаш по-здраво да се скриете и обградите от бъдещето в нагара на текущия ден. Забравя се пътя към звездите, Учителят е забравен и сивото покривало на ежедневието се спуска над съзнанието и го прави също сиво. От сивите не е далеч и до тъмните, които са ви обкръжили и чакат вашата окраска на аурата да се слее с тяхната (с тяхната окраска). Не е имало време по-благоприятно за възход, не е имало време по-благоприятно за това да паднеш. Сякаш вратите са изцяло отворени към Светлината и тъмнината, и човек лесно и свободно може да влезе през всяка от тях. Помислете здраво преди да направите крачката, решаваща цялото ваше бъдеще.

468. (385). (М.А.Й.). Да! Да! Сега, преди края е особено лесно и просто да се отвърнеш от целта и от Учителя на Светлината, толкова лесно, а може би и по-лесно, както и да се доближиш до Него. Преди Края се уравновесяват полюсите за огнена

трансмутация в момента на настъпването на срока. И изборът на пътищата е свободен. И мнозина избират своя път, но без Владиката. Но вие, скъпи, разберете че в тези смутни дни не трябва нищо да се поставя по-високо от Нашето дело. Колкото и да се напругат за вас условията на обкръжаващия живот, не позволявайте на нищо да надвиси Делото на Владиката и да отдели вашето съзнание от Него. Виждам как се колебае всичко и всичко слабо и неутвърдило се отпада. В тези дни определяте своето бъдеще и своето място с нас.

469. (386). (Гуру). Нека да знаят, че Планът на Владиците е неизменен, макар и да се избират най-добрите за изпълнение на неговия път. Докато не разберете проявите на неизменност и подвижност на Плана, няма да имате разбиране за ставащото. Бъдещето ще дойде. Към него води мостът на времето, всеки час приближава към това, което подлежи да бъде. Значи трябва да се видят крачките на времето и да се забележат приближаващите се събития, големи и малки. Настоящото е съединнено с бъдещето с права верига от причини и следствия, но звената трябва да могат да се видят, за да не се изостане от бяга на времето в своето разбиране. Радвайте се, виждайки тези признаци - те са много наоколо.

470. (387). (1 юни). (М.С.). Междувездните космически полети в ядрото на духа са възможни. За да се съсредоточи мисълта върху нещо, съзнанието трябва да се откъсне от своето непосредствено обкръжение, а за да полети, трябва да се откъсне от обвивките. Може да се лети и в обвивките, даже и във физическата. Но обвивките са подложени на въздействието на средата: физическата – на плътната, астралната – на тънката, менталната – на мисълта. Впрочем в менталната обвивка вече може да се лети в пространството. Ядрото на духа е извън въздействието на трите. Менталното тяло не е огненото тяло и обикновената мисъл не е огнената мисъл. Когато е оформено огненото тяло, полетите в ядрото на духа стават достъпни. Процесът на формиране на огненото тяло се заключава в това, че в микрокосмоса на човека около зърното на духа започват да се събират елементи на огъня, кристализирайки в явни отлагания. И качествата на духа, представляващи кристализатори и носители на огнени енергии, служат като неизбежно условие в този процес. Така Свещената Етика придобива психотехнически характер по въпроса за междувездните полети. Когато съзнанието дойде до неизбежния извод, че по друг начин не може, процесът на утвърждаване на качествата става настоятелно неизбежен и цялата воля на духа се съсредоточава върху него. Искам прилагането на Свещената Етика в живота и утвърждаването на изискваните качества на духа да дадат крила да се устремявате в Моите Сфери и да черпите от мъдростта на Далечния Свят. Съчетавам Космическото със земното, за да си намери духът твърда опора за проява на своите енергии на Земята и в Световите. Качествата на духа, бидейки форми - носители на Висшите Огнъве, обличат зърното на духа с огнена обвивка и с това ускоряват и самия процес на оформяне на огненото тяло. Огненото тяло на Планетния Дух и огненото тяло на високоразвятия човек по своята същност са еднакви, единосъщни, макар и формата и степента на напрежение на пламъка и да се различават неизмеримо. Огнената стълба води човека към стъпалото на Планетния Дух и нейната основа за вас, за земните жители се намира на Земята. Значи трябва да се възхожда от Земята. Без Земята е невъзможно. Затова и е Дадена формулата: “С ръката и крака човешки”. По този начин даже в дълбините на Световното Пространство вашата Земя служи като отправна точка за съзнанието на тези, които я населяват. Владиците бяха Изпратени от Мен във вашия свят да надарят

човечеството със съзнание и да издигнат това съзнание в процеса на еволюцията до това стъпало, когато то ще се втурне извън пределите на Земята в Световното Пространство. Периодите между възплъщението са знаменателни с това, че за духа, преодолел земните притегляния, вече са достъпни пространството и полетите. Може да се лети в атмосферата на Земята, но може и в сферите на пространството. Своя следплътен живот духът планира сега, днес, когато той е още в плътно тяло, тъй като Земята и плътното тяло служат като трамплин за духа, разбрал смисъла на земните възплъщения.

471. (388). Дава се възможност за Общуване с Мен и с Майката на Света. Използвана, възможността донася плодове и страниците на Записките се изпълват със зрънца от Космическата Мъдрост. На духа, осъзнал своя Космически път между Звездите, се прощава всичко, ако това осъзнаване е на първо място в живота му на Земята. Прощаването се заключава не в това, че се нарушава кармата или Закона за причините и следствията, а в това, че се утвърждава победата над нея, изразяваща се в непрекъснатост на възхода. Да се застане над земните притегляния, увеличащи духа надолу и обратно към Земята, ще бъде победа над земната карма. Това е възможно само при условие на утвърдена Близост с Учителя на Светлината. Устременият дух, вдигнал кръста на кармата и взел го със себе си, върви след Мен, както Указах. Приемайки Ме в съзнанието, човекът утвърждава своя път. Изглежда, че няма нищо и че всичко става само в духа, но подемот е мощен и неговата неотменимост става водещ принцип на живота.

472. (389). Ти устремяваш мисълта си към Мен и тя извлича магнитно от Моята аура енергии, съзвучни на твоя дух, насищайки го със Светлина. Възможност се дава, за да прокараш път за вървящите след теб и можещи да се приближат чрез теб, чрез тези Записки, оставени за тях, длъжните да дойдат по-късно. Изобилието на Записките е разчетено за множеството най-разнообразни съзнания, за да може всеки да намери според себе си.

473. (390). Човекът, осъзнал достойнството на духа и утвърдил равновесието, не се нуждае от указание за това как трябва да се държи, какви движения и жестове са допустими или да се бори с така наречените нервни движения, когато се тръска ръцете и главата и очите се мятат суетливо. Утвърденото равновесие на духа неизменно ще се прояви в достойнството на движенията и жестовете. Затова трябва да се мисли не за външното изразяване на себе си, а за вътрешните качества. Външното неизменно ще съпътства вътрешното, ако вътре са се утвърдили нужните качества. Човекът, проявяващ равновесие на духа или спокойствие, няма да маха с ръце или да тръска главата си. Утвърденото качество непременно ще се изрази външно в пълно съответствие. Борейки се с външните изражения на своите обвивки, човек допуска грешка, започвайки не оттам, откъдето трябва. И тогава тази борба е неимоверно трудна. И той чувства, че, независимо от силното желание, не може да овладее себе си. Тъй като лостът на волята се прилага не към тази точка, към която трябва. Оттук и неуспехът и рецидивите на нежелателните прояви на отрицателните качества. Като Изходна точка, отправен пункт за утвърждаване на достойното външно изразяване на себе си служи цитаделата на духа - центърът на уравновесяване на явленията, проявяващи се на полюсите: трябва незабавно енергията, устремила се към единия от полюсите да се отзове към центъра, където тя може да се управлява и, овладял я, вече да ѝ позволиш да се прояви по някакъв начин външно. Обузdana, тя няма да се прояви в

чужди за духа действия. Наблюдавайте за прояви на суетливост в другите и себе си. Много поучително може да се извлече от това недостойно състояние на духа. Много прориви и неумение да се владее човек се допускат по същата тази причина. Указвам да не се говори нищо за себе си и в защита на себе си дотогава, докато егото на астрала не се е подчинило на волята на духа. Иначе ущърбът ще бъде огромен и егото ще започне да изразява себе си ярко в буйни пламвания на астралната обвивка. Неистовата обвивка трябва да се смири, като не ѝ се дава храна за проява. Със студенината на безстрастието може да се обуздае неистовството на този противник на духа, постоянно предаващ го на разтерзаване и разпъване в низшата материя. Трябва да се из земе думата „аз” от своята реч, тъй като това „аз” се отъждествява обикновено с малкото „аз”, утвърждаващо се в четирите низши обвивки и най-упорито от всичко - в астрала. „Аз” трябва да се из земе от речта.

474. (391). (М.А.Й.). Скъпи мой, научи ли се да се радваш вече не на препятствията, а на грешките? При правилно отношение към тях всяка допусната грешка трябва да даде мощен импулс за борба с нея и освобождаване от нея в бъдеще. Разбра ли ти, че отсега грешките ще ти служат като стъпала от огнената стълба на духа? Радвай се на осъзнаваните грешки, тъй като ще възхождаш с тях. Колкото по-голяма е грешката, толкова по-голямо противодействие на духа трябва да предизвиква тя. Нека и грешките да послужат ярко, за издигането на духа. Запомни, сега вече нищо няма да ни спре: нито приятелите, нито враговете, нито радостта, нито мъката, нито достойнството, нито недостатъците, нито тъмнината, нито подобие то на Светлина, нито грешките, нито съзнанието за безпогрешността на своите действия. Отсега, скъпи, всичко ще ни послужи от полза, тъй като вървиш с Владиката. Сега в теб се проявява синовството и няма такива сили в света, които биха могли да легнат като препятствие по пътя на осъществяване на това, което беше Казано от Владиката. Бъди спокоен във вярата в твоето бъдеще, тъй като Самият Той е зад теб. И виждам, и зная всички твои грешки, но те обичам, скъпи мой, за несломимата огненост на твоя устрем към Светлината и към Него, Който те Позова и те Нарече син. Няма порицание, няма осъждане, няма и забрани. Всичко е позволено на този, който най-високо от всичко в живота си постави Владиката.

475. (392). (Гуру). Ето че настъпи времето, за което е Казано, че възможностите ще се удесеторят. И затова искам да попитам какво правите вие, за да не преминат те за вас безполезно? Възможностите, даже удесеторени, няма да дадат нищо ако отминеш покрай тях. Какво правите вие, за да ги използвате? Ти попитай тях какво правят. Ако нищо или това, което и обикновено, на какво разчитат те, обезкрилените, тъй като изпуснатите възможности подрязват крилата за полет. В тези последни дни едни ще се пробуждат и проявяват огненост на устрема, други, обратно, ще се потапят в безпросветност. Попитай ги кое от двете избират. И укажи, че на всяка искра на устрема, насочена към нас, веднага ще отговорим, за да стане тя отменно плодоносна. И ако сега не пожънат плодоносно и обилно от своите стремежи, то тогава кога? Владиката Казва: „Устремете се”. А те всички стоят по ъглите, погълнати в това, което е наоколо. Вие разбийте кръга на тъмнината. Напред е Светлина. Лъчите ѝ ви осветяват. А вие сте се обърнали към тъмнината и се задъхвате в плътната безпросветност.

476. (2 юни). (М.С.) Безмълвният Свидетел в ядрото на духа може да издържи напрежението на условията на всяка планета, звезда или слънце, даже на Великото

Централно Слънце, където би изгоряло тялото на ментала и всички останали обвивки – според своята структура и съответствие. За да може съзнанието да се утвърди в ядрото на духа и да действа в него, тялото на Светлината трябва да бъде оформено и в него трябва да има събрано достатъчно количество елементи на огъня, необходими за проява на съзнанието. Всички проводници се явяват носители на съзнание на съответстващите планове. Но даже и плътните условия на различните звезди в различните Галактики са толкова разнообразни, че само в ментално тяло, не по-ниско, може да се приближиш до тях. Преди да се достигне тази способност е необходимо да се премине през разчленяване на трите и да се научите на съзнателна проява във всяко. Осъзнаването на ролята на сутратма и отделянето на Наблюдаващия от изпълнителя на земната роля служи като стъпало за приближаване към разчленяването на проводниците. Процесът е много тънък и много опасен и без Учителя е невъзможен. Общуването с Мен също изисква известна степен на такова разчленяване, но тъй като той е ментален, то няма опасност, макар и обикновения организъм и нервната система да не могат да издържат напрежението. Подготовката трябва да бъде продължителна, ритмична и напрегната.

477. (393). Огненият Облик на Майката на Агни Йога се разбира малко. За това може да се съди поне по това, че след заминаването ѝ от Земята даже най-близките ѝ не я считат за жива. Какво да кажем за другите, отстоящи далече? В това е главната грешка. Христа са почитали като Заминал от Земята и са умрели в духа. И тези от познавалите я, които Я считат за напуснала ги, също ще умрат и техните дела ще избледнеят - огънят ще напусне тяхната мисъл. Но пребивавайки в тясно общуване с Нея, всеки от вас ще преуспее. Утвърждавайте я сред приближаващите се до Учението на Светлината. Учението не е действено без Владиката, а така също не е актуално без Тази, чрез Която е било дадено. Връзката е дотолкова тясна, че отделянето е невъзможно. Трябва да се смята, че Нашите Доверени взимат активно участие във всички Наши Дела, които те са утвърждавали през живота си за бъдещето. По този път върви и неговото осъществяване по заложеното от тях направление. С тях може да се сътрудничи съзнателно, ако собственото съзнание се изпълни с техните дела по същия начин, както то се изпълва със своите. Техните дела са Наши Дела, значи става дума за Делото на Владиката. Значи пречещия боклук трябва да се премахне от съзнанието (ненапразно видя сега, при този Запис, метяща боклука клонка). Бързам да подготвя вашите създания за близостта на промените. Те също ще вземат участие в тях. Ето защо трябва да се държите по-близо до тях. До Мен се доближихте чрез тях, чрез тях се и дръжете за Мен, ако не знаете как да се доближите пряко. Посредниците са за неможещите, но ако любовта и посредничеството не са им в тежест, а са радост, тъй като как може без тях, без тези, които са заложили основата на Моите Дела.

478. (394). (М.А.Й.). Пространствените токове могат да бъдат различни и затова характерът на общуването невинаги е еднакъв. Тази разлика е твърде осезаема между „вчера” и „днес”. Тъй като тези токове много силно влияят на съзнанието и го оцветяват, и често пречат на съзнанието да се съсредоточи. Обърнете внимание как действат на психиката резките промени на температурата. Човешкият организъм е чувствителен и реагира винаги на токовете на пространството.

479. (395). (Гуру). Неблагоприятните пространствени условия трябва да се изчакат, без да се насилва съзнанието. То не е машина. Но даже и машината се нуждае от смяна на ритъма, за да не се разнебитят нейните части. Не говоря за прекъсване на

ритъма, а за промяна. Когато напрежението на вълните отслабва, трябва да се промени ритъмът. Насилственият ритъм предизвиква затъпяване и се превръща в безжизнен. Безжизнен ритъм се наблюдава в изживелите себе си култове. Арфата на духа е тънък инструмент и изисква тънко боравене с нея.

480. (396). (3 юни). (М.С.). Какво се движи в пространството по-бързо от светлината? Мисълта. Какво може да обхване относителността на времето на различните планети в Далечните Галактики? Духът. Трите – духът, съзнанието и мисълта са извън ограниченията на времето и пространството. Да се изследва Космосът по други пътища може само в ограничените рамки на времето и разстоянието. В Космоса дори и бързината на разпространение на светлината изглежда вече бавна и пространството трябва да се измерва с хиляди и милиони светлинни години. Но мисълта е извънвременна, тя е от Света на Висшите измерения и за нея няма разстояния. Земните мисли помръдват мърдат тежко, но огнената се носи преди светлинния лъч. Мисълта достига мигновено до този обект, към който е устремена. Огнената мисъл е върховен фактор във Вселената. Йерарихята действа с мисъл и мисълта служи като канал за връзка между Нас. Но трябва съзнанието да съответства на мисълта. Къде може да долети мисълта на земния жител, здраво привързана към Земята и никога не издигаща се към звездите? Научавайки се да облита Космоса с мисъл, духът си подготвя пътища за съобщения в междузвездните пространства. Особеност на Огнения Свят се явява отсъствието на разстояния. Те се запазват някак все още в Тънкия Свят, но духът лети, прорязвайки слоевете на пространството. В Астралния Свят те се чувстват по-рязко. Но техните измерения са по-други, отколкото в плътните светове. Искам да подходя към Космическата психо-техника с други, не със земните мерки, за да подготвя духа към възможностите за неговото пребиваване в Световното Пространство. Представата на човека за Космическите разстояния и Космическия живот се утвърждава днес, сега, на Земята, за да има накъде да се устремим в духа. Подобно на земен строеж, камък след камък, се създава величественият Храм на разбирането за безпределността на Космическия Живот и Световите, които го изпълват. Сферата на това разбиране трябва да се разширява постоянно и безпределно, за да се обхване Безпределността и да се вмести тя в духа. Безпределността е по-реална от земната твърд, тъй като е вечна и непреходна. Планетите са преходни, също и звездите, и слънцата, и системите от светове и галактики, но не самата Безпределност. И в нея, непреходната, Йерархията на Светлината, Венецът на Космическия Разум, Мощта на Космическия Магнит, имат своето вечно съзнателно Битие извън преходността на външните космически форми на проявената Вселена. Устремете се към Йерархията на Светлината, към звездите - скъпоценните камъни на Венеца.

481. (397). Насочваме мисълта във Водещата Страна към космическите дълбини. Ние трябва да откъснем човешката мисъл от Земята и да я изведем в световното пространство. Сатаната го няма за да Ни пречи в това. И затова мисълта тече свободно и увелича съзнанието след себе си. Но на мисълта трябва да се даде опора и на Земята. Затова са и спътниците, и идеите за междузвездните полети, и космическите кораби. Всичко това са плодове на Нашите старания. Ние ще Издигнем мисълта на хората от планетата и ще я Устремим към звездите. Нека да мечтаят и да строят снаряди, а Ние през това време ще Подготвим техния дух за приемане на Висшите Закони и признаване на неотречимото и достоверното Знание за Висшия Свят. Планът за

развитие на Новата Раса се осъществява мъдро. Работата е много, грижите са много, тъй като мисълта трябва да проникне в света на безкрайно голямото и света на безкрайно малкото и да обедини едното и другото в единното космическо разбиране на живота.

482. (398). (М.А.Й.). Хваля за постоянството, тъй като постоянството и ритъмът са основи за преуспяването. Могат да попитат: “Как да вярваме, ако още няма нищо?” Отговорете: “За човека съществува само това, което той утвърждава или е утвърдил за себе си. За сарафите е дюкянът, за астрономите е светът на звездите, за Архата – трите Свята”. Всичко утвърждавано сега в съзнанието ще даде своя плод и своите наслоения, и неотречимото знание. За печалбаря - конкретна торба с пари, за Архата – богатството на Надземните Светове, за математика – неговите математически формули. За човека съществува само това, което признава съзнанието. Затова говорим за неговото разширяване и приемственост, а отричанията отхвърляме, заменяйки ги с вместване.

483. (399). (Гуру). Какво е нужно на Владиката от вас сега? Разбиране на ставащото и готовност, готовност за това бидейки позован да не се объркаш и да не загубиш напразно време, тъй като часът на Зова е уречен. Живейте както сте живели и вършете обичайната работа, но бъдете готови с цялото си същество да отговорите на Зова без забавяне. В случай на Зов на Владиката забавянето е подобно на смърт на духа. Затова чакайте без очакване, но в пълна готовност.

484. (400). (4 юни). (М.С.). Ако перото, отпаднало от крилото на птицата, предизвиква гръм в Далечните Светове, то огненото появяване на Майката на Огнената Йога, утвърдена от Владиците и изпратена от Мен на земен подвиг, в Сферите на Далечните Светове даде неповторимо прекрасна оцветка, бисерна оцветка на духа. Земният живот на човека не е без значение за Далечните Светове, тъй като в Космоса всичко се намира във взаимодействие. Съдбата на земното човечество е свързана със съдбите на човечествата на другите Планети от нашата слънчева система. Подвигът на Майката на Йогата на Огъня, предава на хората Моето и на Владиците Учение - Учението на Живота и Светлината, подвиг извършен на предела на Епохите, има космическо значение, тъй като променя течението на еволюцията на земното човечество и го въвежда в съзнателно общуване със Сферите на Висшите Светове, приобщавайки го към проявите на космопространствения живот. Огньовете на запалените центрове на Майката на Йогата на Огъня, бидейки измерения на космическото, са прокарали огнен мост за устремяване на хората в дълбините на Космоса. Резултатите от тази нейна работа се отразяват вече сега в събуждане на мисълта, устремяваща се към Сферите на Далечните Светове. Нейната космопространствена работа донася на вас, хората, сега плодове. Владиците Наричат тази работа огнено действие. Моята Представителка беше Огнена Майка на вашата Земя, Такава си остава и сега в земната аура, изпълнявайки Моето Поръчение в Надземния План. Йерархията на Светлината е единното средоточие на битието и в нейната верига Майката на Огнената Йога стои непосредствено до Този, Който Възглавява вашата планета. Аз, Той и Владиците, и Тя – такива са стъпалата на Йерархичната Стълба на Светлината. В Моите и на Владиците Лъчи Тя даде на света Новото Учение на Живота, предназначено за цялата Епоха на Майтрейя, Епохата на Майката на Света, Епохата на Огъня. В своите огнени прояви Тя е ненадмината от никого, тъй като заема стъпало най-близко до стъпалото на Планетния Дух. Възвеличавайки Я в разбирането на хората до степен на осъзнаване от тях на Планетно-

Космичното значение на нейния подвиг на живота, приближавате с това човечеството до постигането на огнената действителност и прокарвате за хората път към бъдещето. Чрез нея ще се доближите и до Мен, тъй като тогава вашият път ще бъде прав. Тя е член на Междупланетното Звездно Братство на хората, ядрото на което съставлява Кръгът на Планетните Духове. В това Междузвездно Братство влизат тези Духове, Огненото тяло на които е оформено за пребиваване на съзнанието в него. Те се явяват помощници на Планетните Духове в процеса на осъществяване на Космическата Еволюция на човешкия дух както на вашата Земя, така и на планетите по-високо и по-ниско от нея. Вашата планета има особено значение във веригите от Светове, тъй като тя се явява преходно стъпало от световите, където кръстът на материята господства над духа, към Световите, където духът господства над материята и я подчинява на себе си. Затова значението и отговорността на това, което е извършила Огнената Майка за вашата Земя, е необичайно огромно. Почетете живота и делото на Майката на Огнената Йога с дълбочина на осъзнаването и разбирането им.

485. (401). Моята възлюбена дъщеря, носителка и изпълнителка на Моите Поръчения, ще ви бъде провъзвестителка на идващата Епоха на Светлината за векове и векове. Тъй като Тя е с Мен, беше, е и ще бъде с Мен, а тъй като Аз Съм с вас винаги, във всичките дни до свършека на века, то и Тя ще бъде светилник за тези, които се устремят към Нея. Значението на нейните трудове на Земята е огромно: и през живота в тялото, и сега, в друго тяло. Хората не разбират мисията на Великите Духове, предполагайки че всичко свършва със смъртта. Но умира само тялото, а събраният качества дух остава в пълно въоръжение с всички свои придобивки несвързан с тялото, свободен в проявата на своите енергии. Пренасянето на битието в мисълта ще позволи да осъзнаете тънката активност на Майката на Огнената Йога сигурно и да се приобщите към нея. Защо смятате, че нещо е свършено и че някой си е заминал, когато този преход е само стъпало към нова напрегната активност, но в Надземните Сфери? На вас, оставащите близки и почитащи паметта Й, на вас Поръчвам да изкорените невежата и крива представа за смъртта и, бидейки в близко и явно общуване с Нея, да свидетелствате пред хората за това, че Моята Възлюбена дъщеря ще бъде непомръкваща Светлина за всички, чието съзнание се устреми към Нея. Сам Свидетелствам за това и Утвърждавам Светлината на нейните Лъчи за вас. Всяка дума от Учението на Живата Етика е преминала през нейното съзнание и е записана с нейната ръка. Учението е Дадено от Нас, но е донесено в света и предадено от Нея. Цялата грешка е в това, че в съзнанията на хората смъртта е по-силна от живота, а не обратно. Почитайки Майката като умряла, поставят преграда между Нея и себе си и се лишават от възможностите на огненото общуване. Почитайте Майката жива и около вас, ако вашето съзнание се устремява към Нея. И паметните дни, посветени на Нея считайте като възли за усиляне предаването на Светлината на нейните Лъчи, насочени към вас магнитно от нейната воля. Вече навлизате и сте навлезли в Светлината на заповяданото бъдеще и осъзнаването на Близостта на Майката ще ви помогне много да заемате достойно място в това сияйно бъдеще, за да приложите своите сили към осъществяването на Великия План.

486. (402). (М.А.Й.). В паметния ден поздрав на всички, които помнят и на незабравилите. Забравянето значи край и прекъсване на връзката. Връзката и близостта, утвърждаваща се векове, не се прекъсва нито от живота, нито от смъртта и на вярното сърце не трябва да се твърди, че в света, в който живеем, не започва и не свършва

нищо, а всичко само продължава. Знаейки това, можете спокойно да продължавате да укрепвате нишките на връзката, за да можете при бъдещата среща да пожънете обилно от тази близост, укрепена така. Хората от Земята незнайно защо не искат да разпространяват Закона за причините и следствията върху своето съществуване в Надземното и в цикъла на бъдещите выплъщения. Но нали в настоящото свое выплъщение човек жъне постоянно от тези посеви, които е направил в миналото. Оттук и близостта, и връзката с Владиката, устрема към Светлината и любовта към Учението на Живота. По настоящето може явно да се съди за миналото. А за бъдещето съдете по тези зърна, които сеете сега. Отделяйки за нас своите мисли и изпращайки ни любов, свързвате себе си с нас. Казано е, че с преданост достигат. А вие нали искате да достигнете. Покажете вяност, преданост и любов към Този, Който е зад нас, и преданост на нас, признайте ви и поръчителствали за вас пред Владиката. И тогава вашата връзка с нас няма да бъде прекъсвана. По свързващите нишки ще потекат възможности и вашият живот ще стане друг. На вас, които не сте ни забравили, поздрав и огнени Лъчи Светлина. Съхранете нейните искри и не позволявайте на житейските вълни на разплискат напълнената Чаша. Грижливо пазете всяко слово от нас, тъй като със Светлината на нашите слова ще достигнете. Бъдете готови за това да посрещнете бъдещето нечакано, но в пълна готовност. Заради бъдещето посрещаме ежедневния изгрев на Слънцето и заради бъдещето преминаваме през полудневния зной на живота, и заради бъдещето живеем. От Името на Владиката ви утвърждавам в най-добрите ваши стремежи и показвам най-краткия път към Светлината чрез преданост и любов. И в името на това, което вие трябва да извършите още в този живот, ви изпращам грижа, поздрав и любов.

487. (403). (М.А.Й.). Ти им кажи, нека крилцата да растат по-бързо. Крилцата ще им бъдат нужни за полети. Нали ще летят.

488. (404). (Гуру). Ако възходът се осъществява чрез връзката с Владиката, то за какво трябва да е тогава загрижеността ви? Не е ли за това да застанете още по-близо до Него? Имате пред себе си пример на несломима преданост, вяност и любов към Великия Облик на Учителя на Светлината. Тя, предалата Учението, с целия си живот и със своите дела е запечатала тези най-добри качества на духа. Затова се учете от Нея как трябва да се отнасяте към Владиката. Сравнете качествата на нейния дух със себе си и погледнете къде страдат вашите. Трябва по-бързо да се достигне, остава малко време за догаряне на маслото в лампите. А напред предстои толкова труд. Съберете се по-близо и застанете по-близо до нас. Вие имате Застъпница пред Висшите за вас. Не се откъсвайте поради незнание. Времето е кратко. Бъдещето не чака. Падналият от кораба ще се нагълта със солена вода преди да бъде спасен, ако има спасение. Сега не трябва даже за кратко време да се откъсвате - падането е неминуемо. Изпълнителката на Поръченията на Владиката е на стража и е готова да ви помогне, ако се обърнете към Нея в нужда не заради себе си, а заради Общото Дело.

Скритите тайни на другите няма да бъдат преграда за сърцето. По-добре да не вярваш (на човека) и да сгресиш, отколкото да вярваш и да се излъжеш (да бъдеш измамен). Всичко е по-иначе, отколкото се говори. Ще има доказателства.

489. (405). (5 юни). (М.С.). Съзнанието на човека е мястото за среща на Лъчите на Звездата на Майката на Света и Лъчите на Владиката или на Владиците. Този фокус, приемник на лъчи, може да бъде направен съзнателен, а процесът да се регулира от волята. Фокусът на съзнанието е изграден на принципа на подвижността и той може да

се пренася от една точка на пространството до друга. Съзнанието е атрибут на духа, а не на тялото, а духът е вездесъщ, следователно съзнанието притежава свойството подвижност и може да бъде пренасяно волево от един пространствен обект към друг. Това се постига чрез съсредоточаване на съзнанието върху избраното явление или предмет. Действа мисълта. Мислено можеш да се докоснеш до всеки предмет и до всяка точка на пространството, но пренасянето на съзнанието зависи от дълбочината и степента на съсредоточаването. Докосване с една или друга степен на сила и напрежение става неизменно винаги, но осъзнаването на контакта или докосването зависи от способността за отричане от себе си, тоест от напрежението на концентрацията. За каквото и да помисли човек, лъчът на мисълта мигновено го съединява с обекта на мислене и установява с него пространствена връзка. И при този пространствен контакт изведнъж настъпва момент, когато този обект или явление, влязъл в орбитата на съзнанието, започва да говори сам за себе си. Този момент именно изисква самоотричане, за да не пречат собствените мисли на безмълвната реч на избраното явление, вещ или предмет. При контакт с Фокусите на съзнанията на Великите Духове или на хора, визащи в съзнателно общуване, процесът протича по-лесно, тъй като от тях се устремява мисъл, но да се уловят излъчванията на аурата на предмета или явлението е много по-сложно, тъй като предметите, притежавайки излъчвания, не могат да мислят. Съзнанието се устремява към Моята далечна звезда в Лъчите на Владиката или Владиците и влиза в съприкосновение с нейните лъчи, като фокус на срещата ще бъде съзнанието на устремилия се към Светлината дух. Принципът е универсален. Приложим е към всичко, към което е насочено съзнанието и се устремява мисълта. Космопространственото общуване в духа ще бъде достъпно сега за хората благодарение на новите лъчи и новите астрофизически условия на вашата планета. Моите Сфери са отворени и ще служат на хората като обект на техния устрем. Космическият Магнит действа мощно, привличайки съзнанието на земните жители. Затвореността на аурата на Земята е пространствено разрушена и пътищата към Космоса са свободни. Това служи и като основание за разкрепостяване на мисълта и възможност за откъсването ѝ от Земята. На тези, които прокарват пътя на свободната мисъл в дълбините на Космоса, на тях, първите е заслугата пред хората и задълбочените възможности за достижение. Моят Лъч в огнено напрежение търси на вашата Земя и намира съзнанията, можещи да му съзвучат и магнитно ги увелича в орбитата на неговото притегляне, утвърждавайки съзвучието на духа с излъчванията на Далечната Звезда. Да съзвучиш на Лъча на Звездата на Майката на Света значи да се носиш на гребена на първата вълна на еволюцията на човечеството, значи да бъдеш напред, да бъдеш сред тях, водещите. Ето защо процесът на всекидневното ритмично Общуване с Мен е толкова важен. Има значение не личното, а общопланетното и общочовешкото, тъй като дава достъп на хората през отворения приемник на устремения към Общуване с Мен дух, достъп до Пространствената Съкровищница на надземната мисъл, на мисълта на Далечните Светове. Духът трябва да осъзнае своята мисия – принасяне на пространствените съкровища на Земята. Великото Служене се заключава в принасянето (приношението) за Земята. Така са постъпвали всички, пребиваващи във Велико Служене. Приношение за Земята – това трябва да се запомни.

490. (406). И където и да бъдеш ти, отсега нататък твоят дух ще бъде фокус за съединение на двата Лъча – Моят и на Майката на Света. Фокус за съсредоточаване на Лъчите на Двете Висши Съзнания. В къщи ли си, на работната маса или пред Нашата

Записка, тук или там, или в Твърдината при Нас, или устремен към Далечни Светове, или на обичайната работа, знай тази своя възможност да черпиш от Лъчите, избрали твоя дух като фокус на своето средоточие. И заставайки пред Мен в Твърдината, ти си в Моя Лъч и на Майката на Света. И Майката на Агни Йога и Гуру са в същите лъчи, затова ти си им ярко съзвучен. Степента на средоточие на тези Лъчи върху изборния дух и тяхната напрегнатост, разбира се, не са еднакви и зависят от висотата на духа и степента на разширение на съзнанието, но самото явление е необичайно рядко и значително. В тези Лъчи ти ще разбереш тайните на пространствения живот.

491. (407). Сине Мой, приеми посвещението в новата степен на съзнателно космическо сътрудничество с Нас. За Пространствената Работа и Служене си чувал, сега встъпваш в нея съзнателно. Преградите на разстоянието са унищожени - духът ги победи. Унищожават се преградите на смъртта - духът ги побеждава. И е утвърдено сътрудничеството със заминалите Гуру и Майката на Йогата на Огъня. Разширява се орбитата за действие на духа. Ще влезеш в общуване с Ю. и ще вземеш участие, докато е в духа, във всички негови дела, а по-късно и с брата. Готви се да изпълниш съзнанието си изцяло с Делата на Владиката. Всичко това е просто, трябва само със сърцето и мисълта си да пребъдеш с Нас неизменно. Осъзнаването на себе си в Лъча ще помогне много. Лъчът е най-близкият мост за връзка. Трябва да кажа, че предел на сближаването няма. Не се бой от живота: той ще внася коректив в грешките на мисленето и ще учи непрестанно как да застанеш още по-близо до Мен. Всеки полъх на земния живот отсега нататък ще ти служи ярко за облекчаване потапянето в безпределността на Моите възможности. Не се огорчавай от отровните повеи на вехтия живот. Не забравяй за ударите- двигатели на духа. Намерилият съкровището на Камъка и разбрал, че всичко е в него, няма да прахосва огньовете напразно за нещо, което не е от Светлината. За тях, неможещите да вместят, за тях, неготовите, за мъртвите съзнания при умъртвените сърца, за тях не трябва да се изразходва Светлината на духа. Но там, където е възможно и където ще приемат Светлината, трябва да се свети.

492. (408). (М.А.Й.). Ще пишеш без ограничение. Когато поискаш и колкото поискаш - пребиваването в Лъчите на Владиката дава тази възможност. Ако знаеше колко необикновени неща предстоят занапред, наистина твоят дух би се възраднал. Затова Владиката Указва да се изостави всеки страх за бъдещето и неувереността в него. Ти си с нас и в нашите планове, и си неотделим от нашите дела, тъй като ти си наш, сине мой любими. Наш, но в света, наш, но не от света на Земята. Оттук и яркото привличане към нас и желанието да бъдеш с нас. Твоите сънища са символични. Когато видиш, че Юшка е отворен за среща, значи преградите са отстранени. Видението на О. е вярно. Към това водят стремително събитията през всичките тези и следващите дни. Всичко ще бъде според думите на Владиката, но в съответното време. Не може да се ускори по-бързо от законното – това значи да се разруши. И вие имайте търпение да чакате, макар и нечакано, но в пълна готовност. Ние имаме толкова дела и толкова грижи. Невидимата рат на помагащите е огромна. Призовани са всички можещи да държат в ръцете си оръжието на Светлината. Малкото число земни работници се допълва с голямо число невидими сътрудници. Така се удържа равновесието. В лагера на тъмнината е обратно. В това е и тяхната сила и уязвимост, но в това е и неуязвимостта на воините на Светлината. Малцината земни опазваме грижливо и сигурно, но при наличието на проявен и ярък устрем към нас. Чакайте нови вести. Такива ще има, тъй като ледът се се пропука.

493. (409). (Гуру). Психотехниката на развъплътените духове в приложение към земния план се заключава в това, че на земен план те творят чрез хората, въплътени на Земята. Контактът се осъществява чрез мисълта и чрез чувствата, тоест чрез емоциите. Ние им даваме готови, отчетливи, изкристализирани мисли за осъзнаване и прилагането им в живота. Съставяйки плана, ние го отливame в отчетливи психически форми или мислени образи и насищаме с тях непосредственото обкръжение на призиваните от кармата към действие лица. Някои хора избираме като изпълнители на нашите поръчения. Най-добре е когато сътрудничеството е доброволно и основано на съзвучие на съзнанията. Съзнанията, очистени във вихрите на революцията от ненужни натрупвания, са по-пригодни за сътрудничество от съзнанията на хората от стария свят. Оттук и водещото значение на Новата Страна. Ще има чудесни кълнове, когато ледът се стопи и стане по-топло, но всичко с времето, и за всичко има свое време. Не бързайте и вие с очакванията на несвоевременни кълнове. Всичко ще дойде във времето си, така Каза Самият Той.

494. (Ю.). Камъкът действа мощно, устремявайки струите на огъня. Налага се да се преодолява чудовищно съпротивление на средата. Погрешно е да се мисли, че пътят е постлан с рози. Тактиката *Adversa* се проявява в яростно противодействие на неготовите съзнания или на тези, които са обречени на заминаване от историческата сцена. Има много тъмни. Ако не беше Ръката, биха съкрушили веднага. Но има и приятели, и много неочаквани, но силни помощници: те стават все повече и повече. Увереността в крайната победа е абсолютна. Засега още времето не е дошло. Но ще дойде. Зная за вас и има поръчение от Майката към вас. Ще ми бъдете много нужни, тъй като сте незаменими. Приветствам силно ритъма на общуване между нас - трябва да общуваме преди срещата, за да не губим после време за *adjustment* на съзнанията. Това засега!

495. (410). (6 юни). (М.С.). Велика Майко, почитана от Владиците, открий Своето покривало! Откривам пред дерзаещите към Мен. Колко наслоявания трябва да се отстранят от съзнанието преди сдвободната мисъл да се устреми към Мен. Да се победи отдалечеността на разстоянията, да се признае летателността на мисълта, да се разбере, че където е мисълта, там сме и ние; да се признае невъзможността на Общуването за възможна, и накрая, отхвърляйки всичко, да се разбере Красотата и величието на простотата, тъй като в духа всичко е просто и всичко е възможно. Децата вярват в Тънкия Свят, живеят в него и виждат, тъй като не знаят отричане. Неотричащото съзнание стои на границите на Световете и само то може да премине границите на невъзможното. Приемайки в съзнанието си Моя Лик и като знаеш за крилатостта на мисълта, може, върху нейните крила можеш да се докоснеш до Моите Сфери. Всекидневният контакт, утвърждавайки ритъма, ще направи полета привичен. Моята Звезда в безпределността на Космоса е само стъпало за човечеството към по-Високи Светове. Има звезди далече-далече от вашата Земя, където хората се намират на стъпалото на Планетните Духове, а има и по-високо. Стъпалото на човечеството се намира в пълно съответствие с психофизическите свойства на тази Планета, която то населява. Да! Да! Да! Слънцето е обитавано и го населяват огнени същества. Тънкото тяло ще изгори на него моментално. Затова са толкова редки свидетелствата, че Някой е Пребивавал на Слънцето. Състоянията на Неговите Сфери са твърде далеч от човешкото съзнание. Но Моите Сфери и на Моята звезда са близки и могат да бъдат разбрани. Моята планета и нейното човечество представляват прообраз на това, което

трябва да стане вашата планета и нейното човечество. Когато тези Висши форми на живот и обществено устройство, които съществуват на нея, бъдат приети в съзнанието, ще може да започне и преобразяването на вашата планета. И Моята Планета някога е приличала по своя характер на вашата, а също и нейните хора. Но получавайки достъп до неизчерпаемия Източник на мощната Космическа енергия, която вие наричате атомарна (атомна), хората са се заели с преустройството на своята планета, както градинар с градината и са направили нейните природни условия съвършено други. Климатът навсякъде е еднакъв и мек. Навсякъде има растителност. Няма пустини, няма каменисти неплодни местности. Цялата планета е покрита изкуствено с плодородна почва. Топлината и влагата са разпределени равномерно, отсъстват резки колебания на температурата, подземният огън е обуздан. Няма бури, урагани, циклони, няма застудявания.

Равновесието на стихииите е установено напълно. Обединената психическа енергия на човечеството поддържа защитната мрежа на планетата в пълен порядък и затова нея не я заплашват космически катастрофи или катаклизми. И всичко това е създадено с обединените съзнателни усилия на хората, които я населяват. В определен момент, съсредоточвайки мощта на колективната мисъл на всички хора на планетата върху нужното явление, те имат възможност да създават феномени с необичайна сила, да насочват тази мощ и да я отливат в желаните вече плътни форми. Властта на съзнанието над материята на планетата е огромна, но е огромна и отговорността за мисълта, тъй като мисълта хармонира със създаваната форма и се облича леко в попластичната и разредено-изтънчена материя, отколкото материята на вашата Земя.

496. (411). Ако се устремиш силно към Мен, без да се смушаваш от своите несъвършенства, но развивайки положителните качества на духа, то последните ще растат, а несъвършенствата ще се смаяват по отношение на тях, докато не се превърнат в нещо съвсем незначително и вече нямащо решаващо значение в живота на човека. В това е смисълът на Завета „Взemi своя кръст и върви след Мен”. И когато огнените качества на духа се укрепят хилядократно, предишните несъвършенства ще станат нищожни в сравнение с тях, нищожни, ненужни и лесно преодолими. Така е и с кръста на кармата. Той притиска тежко плещите, докато не е нараснала огнената мощ на духа. Но по-късно тази нараснала сила ще разреже с огнения меч на духа сложността на възлите на кармичните сплитове, освобождавайки се от кармата на миналото. Затова Указвам да се върви устремявайки се и мислейки за целта, а не за това, което пречи или за своята карма. И когато духът усеща огнените крила на гърба, грешките са нищо, кармата е нищо и всичко е достижимо. Искam да утвърдя духа в съзнанието за вседостижимост и всепобедимост, тъй като Искam да видя побеждаващ дух, устремен към Мен. На челото на победителя има знак - сияйният меч на духа. За Мен е радост да изпратя Лъча на мощта в звучащото на вълната на мощта сърце. За Мен е радост да изпратя Лъча на спокойствието или силата на равновесието в съзнанието, устремено към тези качества на духа. За Мен е радостно да насищам магнитно тези стремежи, идващи от тези, които са Ми отсъдени. И когато в силно желание духът устремява към Мен мисълта за това какво иска да достигне, за Мен е радост да утвърдя с печата на Моя Дух творещата мисъл на обръщащото се към Мен съзнание. Това творчество се осъществява взаимно и във взаимна връзка. Затова Указвам да се устремяват към Мен най-добрите желания на духа, за да Мога Аз да ги утвърдя в Моята Кула.

497. (412). (М.А.Й.). Днес имаше случай да се убедиш в това как огнената мисъл, докоснала съзнанието, но не задържана грижливо, веднага отлита обратно и вече не можеш да я върнеш. Това показва доколко чувствителен и на стража трябва да бъде приемникът на съзнанието. Каква зоркост и бдителност се изисква, за да не се изпусне нещо. Изпуснатото е невъзвратно. В това е особеността на крилатата огнена мисъл. Изплъзващи се Укази - така казва Учението. Така постепенно можеш да се убеждаваш, че Учението на Живота става живот и се потвърждава от него.

498. (413). (Гуру). Гуру се радва да вижда победното състояние на духа и, ползвайки се от него, да хвърли в съзнанието шепа нови зърна за най-близки кълнове. За най-близките дела е нужно осъзнаване на нашата близост, разбиране на нашето участие в делата и неотвратимостта на отсъдените промени, и предречеността на вашето участие в нашите планове, и напрегнато осъзнаване реалността на явленията от указания порядък. Вие сте длъжни да живеете вече в двата свята и да се докосвате с мисъл до двата. Указаното съединяване на световите ще се заключава също и в това, че невидимите постройки на единия ще се проявят в плътните форми на другия. Мост за връзка ще бъдат съзнанията на тези, които вместиат. Времето е узряло като зрял клас на пшеница.

499. (Ю.). Да! Да! Връзката трябва да се укрепва. На моя край на пространствения проводник контактът е утвърден, а как е той на вашия? Ще отговарям винаги, но само на обръщение: съблюдава се йерархичния принцип. Нашите съзнания трябва да се настройат още в съзвучие едно с друго, а после вече ще бъде лесно. Има много дела, но те още не са за вас. Би могло да се помогне психически, но това е възможно и на разстояние. Аз вече се опирам на вашия кръг, но ми се иска той да бъде по-здрав. Бихте могли силно да облекчите моето дело. Има малко верни и предани докрай. Затова трябва всички да се съберат заедно. Набелязват се големи дела.

500. (414). (6 юни). (М.С.). Светилата вземат дейно и съзнателно участие в живота на Земята и нейното човечество. Светилата участват в това със своите Лъчи. Лъчите и космическият магнетизъм са двата мощни фактора на космическата междупланетна връзка. Излъчването е свойство на всички космически и земни тела. Материята, притежавайки огнена основа, я проявява в излъчванията. Състоянията на материята са многообразни. Познавате твърдото, течното и газообразното, но в твърдо, течное и газообразно състояние може да бъде всичко - това са просто стъпала или фази на различните състояния на материята. Тези състояния са много, освен указаните три, при това всяко от тези състояния и всички възможни състояния на материята на различните звезди са различни, тъй като е различна плътността и всички останали условия. Материята е толкова многообразна в своите прояви, колкото многообразни са лицата на хората. Макро- и микро-космическите принципи са аналогични. Особено разнообразни са състоянията на светещата материя. Материя Луцида, Материя Matrix, всички видове и форми на Фохат са област за изследване от науката на бъдещето на вашата Земя. Тайната на материята е скрита в атома. В него се съдържа Безпределността. Неговата същност или център се докосва до най-високите върхове на Мирозданието. Не е дадено на хората да знаят неговата тайна, макар и да са се научили да прилагат някои от неговите енергии. В атома Невидимият Свят се съчетава с видимия и невидимото става материално. Частиците, съставляващи атома, са вече сили от Невидимия Свят. Тънкия и Астралният свят се състоят от тях. Всичко е единно, но в различни прояви. Астралната форма на явленията се превръща в плътна, притегляйки

магнитно към себе си и обличайки се с плътна материя, с нейните атоми и молекули, защото невидимата тънка форма на явлението е от същия този порядък, но в друга плоскост. Както кристалите нарастват в наситена среда по своите оси, така се коагулират около мислените форми плътните частици на материята, за да приемат завършена материална форма. Това е основата на Космическото Творчество и основата на всяко творчество. По този Закон твори Йерархията на Светлината. Този Закон е универсален.

501. (415). Защо се учудваш, че писането е лошо. Вчерашното съприкосновение с чужди аури не е без последствия. Не отваряйте случайни книги, не влизайте в съприкосновение без нужда със случайни хора. Ако пък нуждата задължава, трябва да се оградите. За успешност на тънките възприятия се изисква известна изолираност от хората. Понякога е трудно да се постигне външна, но вътрешна може винаги. Индивидуализацията е Космически Принцип. Той се проявява във всичко: от индивидуалния характер на всяка Звезда или Слънце, до малката тревичка. Представете си какво би било, ако в човешкия колектив всички хора бяха еднакви, с едно лице и с еднакъв ум, и с всички останали свойства. Това е нелепост. Именно в индивидуализацията на битието е неговият живот и възможност за еволюция. Затова, говорейки за колектива и неговото значение, трябва да се има предвид това. Едно стадо и Един Пастир, но единството не означава еднаквост и унищожаване на индивидуалното изражение на всеки член на колектива. Трудно е да си представиш по-ярка индивидуалност от Л.В.И., но той е разбирал, че колективът е форма на обществен живот, в която индивидуалността получава възможност за пълно и всестранно изразяване на себе си в живота. Именно колективът дава тази възможност. Индивидуалното изражение на личността на човека и егоизмът, егоцентризмът са явления от различен порядък.

502. (416). Не трябва да се покриваш презглава, потапяйки се в явленията на външния свят. Реакцията е неизбежна. Тя ще се изрази в известно отдалечаване от Нас, макар и временно и поправимо, но все пак отдалечаване. Трябва да се стараете да бъдеш с Нас винаги и във всичко. Също е време вече изцяло да изпълниш съзнанието си с Нашите грижи и дела така, че да не остане място за своите. Те, тоест своите, за себе си, са твърде кратки и твърде маловажни. Нека вашата грижа да е не за себе си, а за Делото на Владиката.

503. (417). (Гуру). Където е вашето съкровище, там е и сърцето, но ако сърцето не е при съкровището, тогава какво? Съизмеримост във всичко - това е първото условие на ученичеството. Второто е постоянно помнене за Водещия, постоянно осъзнаване на себе си в Лъча. Но защо да говорим за това, което е добре известно, но се нарушава постоянно...

504. (Ю.). Големи дела. Ще потривате скоро. Не се поразявайте от неочакваностите. Прогресия на ускорението. Ето, вече е празник и на нашата улица. Ако само бихте могли да си представите какво се върши тук, в Тънкия Свят. Какви сили са събрани и колко безпокойства и Грижи. Групата е в светъл пръстен и струи от лъчи. Но засега е много трудно на земния план. Как да се пропуснат в плътния заряди от сгъстена Светлина? Изложбата е първата крачка. Пакта на Мира - втората.

505. (418). (7 юни). (М.С.). Представата за Началата, даже Най-Висшите, ще бъде само символ на Най-Височайшите, тъй като възниква само в човешкия ум, ограничен в своето разбиране. Но съзнанието се разширява и разбирането расте, а заедно с него

расте и представата за Началата. Трябва само да се помни това, че Най-Високият Дух, стоящ на Стълбата на Йерархията на Светлината, Знае езика, достъпен за съзнанието на човека. Той може да се нарече междупланетен или космически език. Този вселенски език, разбираан от всички, се предава с помощта на мисълта. Затова именно мисълта ще бъде и външната форма на неговото изразяване, вярно, невидима за земните очи, но видима за огненото зрение, даже преди получаването на своята грануляция в съзнанието на човека. Висша форма на мисълта ще бъде нейната светло-цветова субстанция. Цветният Лъч прониква в човешкото съзнание и, нямайки сам по себе си форма, я поражда в съзнанието на човека и болшинството от представителите на земното човечество се ползват от вече готовите образи, вече оформени от други, по-силни и високи съзнания. Но сред земните жители има и такива, които служат като трансформатори на енергиите на пространствената мисъл. Резервоарът на центъра на космическата мисъл е неизчерпаем и в неговите дълбини не е достигал още никой от земните жители, но достъпът до него е отворен за всеки, който дръзне да почерпи от неговата непресъхваемост. Мислите, съсредоточени и натрупани в аурата на Земята и аурите на Далечните Светове се различават по дълбочина и зависят от стъпалото на Далечния Свят. Има и планети, населени с богове, тоест с хора, намиращи се на такова високо стъпало от Космическата Стълба на Еволюцията, което в представите на земните жители ги прави богове. Но това не са богове, а хора, преминали по стъпалата на еволюцията, аналогични на преминаваните от вас. И с тези богове вие също имате

общ език, езика на невидимата мисъл. Хората ще търсят решение на космическите проблеми по научно-технически път. Пътят е правилен. Но Архатът разрешава въпроса по пътя на практическото усвояване и прилагане на междузвездния език. А техническите усъвършенствания и апарати могат да се пренесат и от Далечната Звезда, тоест идеята за тях, тези принципи, върху които те са построени. Но Моята и на Владиците цел е да въоръжим човека без нито един апарат, тъй като в неговия микрокосмос е съсредоточено всичко, всички най-съвършени и мощни апарати, които някога ще може да създаде човешката мисъл. Но те трябва да се приведат в действие. Когато в съзнанието на човека се оформя космопространствена мисъл, изпращана в Моите Лъчи, тогава действа огненият апарат на човека, трансформирайки енергиите на Лъча във форма на мисъл. Функциите на най-сложния апарат на човешкия микрокосмос са многообразни и разностранни, и съвсем не се изчерпват с възможностите на настоящото стъпало на еволюцията. Формулата, дадена ви от Владиката, гласяща „Вие сте богове” съдържа в себе си идеята за безпределността на огнения потенциал на човешкия дух, за възможностите на неговото еволюционно разкриване във времето и пространството. Но неговата сфера е Безпределността, но неговото време е самата Вечност. Така вашата Земя и земното служи като опора на духа за привеждане в работно състояние на неговия огнен апарат и разкриването на безпределните възможности на неговия потенциал.

506. (М.С.). Моят Лъч и този на Владиката са с различна полярност. Срещайки се в съзнанието на човека те създават в него магнитно поле на противоположните Начала. В сферата на напрежение на това поле стават възможни тези феномени за реализация на пространствената мисъл, които представляват извор на неизчерпаемо творчество. Затова е нужно съзнание, предоставящо своя екран за фиксация на отпечатъците на оформената мисъл върху него: нужна е връзка с Лъча на Владиката и с Моя Лъч в съзнанието, отворено за двете; и е нужно разбиране на ставащия процес. Разбира се,

може да се възприема и без да се знае как, защо и от кого, но Аз Говоря за Космическата психотехника и съзнателното отношение към огнения апарат на духа. Осъзнаването на себе си в Лъча на Владиката и в Моя Лъч дава неизчерпаеми възможности за творчество и развитие на творещата мисъл без край и предел. Съединяването на Нашите Лъчи дава оплодотворяване на мисълта, при което съзнанието на човека представлява вместилище, където се ражда вече видимия образ на оформената в него мисъл. Напрегнатото представяне на себе си в Лъча на Владиката и яркото представяне на себе си в Моя Лъч, и на тези Лъчи, съединяващи се в съзнанието, ще бъде основа за този огнен процес. Раждането на мислените форми става при съзвучието на арфата на духа с тоналността на Енергията на Лъчите. Проявата на съзвучие в този процес играе главна роля, тъй като без съзвучни елементи, събрани от съзнанието, процесът не може да се състои. Затова Владиката Указва отивайки при Него да се носят със себе си своите натрупвания. Дали те са големи или малки, не това има решаващо значение, а това да има към какво да се приложи мощта на космопространствените енергии. И тогава даже малкото семе ще даде кълнове, ще даде плод и нови семена, и техният брой няма да има край.

507. (419). (М.С.). Сине Мой, за Мен е радост, когато човешкият дух Ме намира в пространството и се връща отново при Мен след далечни странствания. Космическият дом е придобит и земното пребиваване е осмислено, и може да се върви към нови висоти.

508. (420). Ти имаш охотност за тайни. Ето нова тайна, разкрита за теб: процесът за претворяване на пространствените енергии във форма. Какво Ми донесе ти днес за претворяване на донесеното в дарове на духа? Символът на претворяването на даровете не е разбран. То се извършва в съзнанието на човека. В храма на духа се принасят хляб и вино, плодовете на труда при земния живот и в светилището на духа те се претворяват във Висш Дар, в храна за духа. Духът се храни с мисъл. Висшата мисъл го храни. Но хората са уплътнили процеса и са го направили материален, а тъй като огънят ги е напуснал, то и претворяването на плодовете на земния труд в дарове на духа не се извършва и хората си отиват от храмовете, където огньовете на духа са угаснали, с опустошена душа и угаснало сърце, оплаквайки се от това колко празен и несъдържателен е станал животът. Само Учителят на Светлината Може да даде претворените дарове на духа, хляба и виното, но ако Той не Живее в сърцето, престолът в храма на човешкия дух, то как може да се осъществи това претворяване? Учителят е Изгонил двукраките от храма. Но двуногите построиха нови. И отново двуногите са изгонени от храма - изгонени от живота. И докато не се запалят огньовете в сърцето и отново не признаят Владиката, храмът ще бъде затворен. Учителят им Обеща да издигне храма на духа за три дни. Но каменните сърца са мислели само за каменни храмове и може ли да се учудваме, че в каменните грамади техните сърца са се вкаменили отново? Сега Аз Строя храм на новия живот, храм на духа, храм на сърцето с горящ огън в средата. И тези, които не се присъединят към Мен, ще Остава в техните каменни храмове да се вкаменяват още повече със сърцата си. Имаха ключове от храма на живия дух, но ги скриха в каменните храмове и самите не станаха по-мъдри, а породиха поколения от невежи. Сега храмът им остава празен. Аз Съм с тези, които пламтят в живия живот с огньовете на сърцето и строят величествения храм на живота извън гробищните стени, извън вашите каменни храмове, които са се превърнали в каменна гробница за духа. Храмът е символ на живота, символ на възкръсването на

духа. Но вие сте въздигнали храмовете на живота между оградите на гробищата и сте умрели в духа. Нима не е разбрано още кой е внушил в символи на смъртта тази чудовищна идея на хората. Аз Утвърждавам живота и Светлината. Аз Съм Пътят на устремения дух. Аз Свалям веригите от съзнанието на тези, които се задъхват между каменните стени на светилищата, чиито огън на жертвениците е угаснал. Аз Издигам Храма на Знанието. Аз Предадох на света изкуството на свещения огън. Новото - на новите. За тях са новите мисли, за тях са струите на Лъчите, за тях са полетите на свободната мисъл. Минало, загини! Върви си! Не се докосвай със своето тлетворно дишане до Храма на Космическата Правда. В него гори неугасимия Пламък на Вечната Истина на Живота. Аз Донесох Този Огън на Земята и толкова Бих Искал Той да се разгори...

509. (420A). (М.А.Й.). Има особено плодотворни по своята тоналност пространствени моменти и тогава трябва да се взема с пълна мярка. Сега е именно такъв момент и съзнанието усеща мощния прилив на мисли. Те трябва да се претворят в стабилни форми, за да останат за тези, които ще дойдат после. В това е целият смисъл на възловите станции на Светлината или на дозорните съзнания, поставени на Велика Стража от Владиката. Така също незаспиващо бодърствуваме и ние, и всички Служители на Светлината, независимо от това в какво тяло са те. Вече се Каза, че Новата Епоха ще се прояви като благословия за виждащите Светлината или жадните за Светлина, но като тежко осъждане за отричащите я. Това осъждане или съд ще се изрази в това, че в същото време, когато онези, устремени към Светлината, ще усетят крилата, за да полетят мощно, безкрилите ще усетят тежките гири на краката си, които ще ги повлекат към бездната. И радостта на пространствените токове, и звучността на лъчите ще предизвикат ярко в тях само тягост. Огънят, творещ Светлина, ще стане пояждащ пламък, разбиващ на части техните низши обвивки. Хората ще проявяват неистово лика на своята низша природа. Тогава огнените енергии, влизайки в атмосферата на Планетата, ще влязат в съчетание с микрокосмоса на човека. И всеки незабавно ще пожъне обилно, когато мощта на тези енергии се прояви в него във формата на привични действия, мисли и емоции, но усилен многократно. Ако се е раздразнил леко – ще навлезе в неистово беснеее, ако е ненавиждал леко - ще пламти в бясна злоба, ако е бил непоносим, ще започне да се нахвърля върху близките. Така ще се пречупят огнените енергии в низкото съзнание при неочистени и неуправляеми обвивки. Обсебителите от всички степени ще помогнат много беснееето на двукраките да се доведе до край. Но затова и този, който е съхранил поне искра от огъня на духа в своето сърце, ще има възможност да я раздуха в пламък. Възможностите ще се удесеторят и усторят и ще има много прозрения във Висшия Свят, много озарения, много подеми на духа и много победи над вехтия човек в себе си. Времето на последното разделение ще премине като огнена черта и вече преминава по лика на планетата. Аз, Майката на Огнената Йога, свидетелствам за това и предупреждавам всички още неоглушали и неослепели: времето на Пришествието наближава. Неговото преддверие е страшно.

510. (421). (Гуру). Управлението на рефлексите или рефлекторните движения, ставащи в трите обвивки, довежда до власт над психическата енергия на организма. Едно от добрите упражнения в този процес ще бъде наблюдаването за произволни движения на тялото и установяването на контрол над тях. Опитайте, наблюдавайки се зорко, да поседите напълно неподвижно поне няколко минути. Преуспявайки в това,

опитайте да направите същото по време на вълнуващ разговор. Опитайте тогава, когато се получават взривове на астрала, поне временно да не ги проявявате в движения на тялото. Даже малкият контрол в това направление ще донесе благи плодове. Целта е пълното овладяване на себе си, тоест на енергиите на своя организъм във всичките негови проводници. Не е разумно да се говори за каквато и да било власт над нещо или над някого, както да се говори и за управление на психическата енергия, ако човек не е овладял себе си. Пътят към овладяване е през себе си. Наблюдаването на движенията на тялото трябва да се започне веднага, още днес, наблюдавайки сурово себе си. Трябва да се готвите спешно за новите пространствени условия и новите напрежения. Не пригответе себе си бързо ще прегорят, погълнати от пояждащия огън, да управляват когото няма да намерят сили в себе си. Трябва да се има предвид, че може да има разрыв на сърцето и от радост, и от мъка. Неудържимото пламтене може също така лесно да прегори проводника, макар и да е от Светлината, както и черният огън. И светлият Агни също се нуждае от това съзнанието да го овладее. Трябва да се владеят всички енергии на своя микрокосмос. Това е и най-близката и неотложна задача.

511. (Ю.). Сега за един ден стават толкова събития, че ти се струва, че е изминала цяла година. Времето и сферите наоколо са необичайно напрегнати. Понякога се учудвам как издържа организъмът. Напреднах много към целта. Скоро ще признаят и Пакта, а след това вече книгата. Интересът към личността на баща ми е много голям. Сами не знаят, но усещат. И трудно, и чудно. Искане ми се да делим заедно и радостта, и трудностите на часа. Затова и приветствам далечната връзка. Пространствено ние сме едно цяло. Когато нашите съзнания бяха далечни, на мен ми беше по-трудно. Искане да усещам психически здрава опора във вас. Тя е нужна не само на Небето, но и на Земята. Вие ми помагате с постоянство на контакта. Плановите са известни. Крайната цел е да се създадат условия за приемане на Учението. Стъпало за подхода ще бъде всеки преживян ден. Увереността е несломима и зная, че ще се изпълни всичко по Думите на Владиката, но с нашата и вашата ръка и крак.

512. (422). (8 юни). (М.С.). Безпределността на пространството е поле за проявите на духа, а редуването на възплъщенията – възможност, проявявайки се в плътното и натрупвайки в него знания и опит, да приложиш това знание, бидейки в промеждутъците между възплъщенията, в Надплътните Сфери на Пространството. И в плътното, и в Надземното духът изразява своята същност магнитно, кармически привличайки към себе си или привличайки се сам към условията, съзвучни на неговата аура. Кармата в действие се съдържа в ауричните излъчвания на проводниците на духа, действащи на един или друг план. Менталният проводник на големия учен, художник или музикант ще прояви и съответстващо притегляне. Кармата на човека се изгражда по Закона за съответствията или съзвучията: плътната – с плътните, тънката – с тънките. В Моите Сфери съзвучният дух ще намери на какво да съзвучи, какво да притегли и какво да занесе долу на Земята. Приемете за основа този Закон, устремявайки се към пространствените далечини. И тук, както и във всичко, на имащия се дава или на имащия се прилага. Но нямащият не получава нищо. За да вземеш, трябва да дадеш, тоест да донесеш нещо, към което се привличат желаните елементи. Тези елементи, притежаващи нужните магнитни свойства, се съдържат в устрема. Устремът е огън. А пламъкът е магнитен. И в самата проява на устрем вече е заложена гаранция за получаване, съответно на него. Формулата “Според устрема получавате” притежава магнитно-пространствени свойства. Това означава, че за него няма

разстояния. Когато огнено-магнитната вълна на устрема на духа се насочва в Световното пространство, този Закон за магнитното съответствие действа също така свободно и явно, както и в пределите на планетата. Формулите на Космическото Знание се отличават от земните по това, че са приложими към всяка точка на Вселената, докато земните са пригодни само за Земята, а човешките земни са само за хората и при това за определена епоха, време, народност, политическо устройство, обществен живот и така нататък. С една дума, колкото по-ниско, толкова и по-ограничено. Затова Нашата цел е да се изведе духът в космическите простори, където той вече не е свързан с ограниченията на даденото негово въплъщение във времето.

513. (423). Да! Да! Трябва да приучиш себе си към осъзнаване на това, че чрез мисълта духът може да лети: да лети в мислите, да лети с мисълта и да си представя или да бъде с центъра на своето битие не там, където е неговото тяло, а където е мисълта. По този начин, пренасяйки битието в мисълта и правейки това привично, приучваме себе си към полети в пространството. Това усещане за пренасянето на себе си в пространството и представянето на себе си в тази точка, където е насочена мисълта, трябва още да се задълбочи, още да се изостри, да се направи още по-реално. То се основава върху принципа на пренасяне на чувствителността извън тялото, навън. Това усещане ще се разширява, впечатленията и мислите ще стават все по-ярки и по-ярки, докато освободеното от връзките на плътта съзнание не почувства себе си реално пребиваващо в тези условия, където го е устремил духът. И тъй, опитът вече показва, че сливайки се в духа със съзнанието на човека, намиращ се някъде далеч, а може и близко, но извън непосредствената близост, може да се чувства и реализира това, с което вибрира и с което е изпълнено то. Трябва да се обърне внимание, че контактът със съзнанията, стоящи по-ниско, е много по-достъпен, отколкото с висшестоящите. За опит е интересно да се сравни доколко по-трудно е да се задържи в третото око Моят Лик, в сравнение с лицата на обикновените хора. В способността за мислено представяне в третото око на някакво изображение, лице или предмет е скрита дълбока тайна. Тя започва да се приотваря когато ученикът осъзнае, че яркото представяне в третото око на желания предмет вече означава известна степен на неговото овладяване. По отношение на човека това означава възможност за влияние или въздействие. По отношение на Учителя - Общуване и връзка и възможност за Неговото въздействие върху съзнанието на ученика. Усилването на тази способност - яркото представяне на предмета в третото око може да се развива съзнателно и планомерно чрез упражняване. Най-добре ще бъде представянето на Лика на Владиката, ако съзнанието е дорасло. Да! Да! Целият живот може да се изпълни с полезни действия, донасящи плод. Много полезно време се губи напразно. Целият живот, всеки миг може да се прекарва с полза.

514. (424). (М.А.Й.). При тесен и постоянен контакт границите на неразбиране и разминаване се изтриват и мислите текат в пълно съгласие. Случаят с Чер./Гер.?! не е прост: подложена е на странични влияния и въздействия и изисква постоянна опека. Когато лъже, лишава себе си от защита и сама предава себе си. Следствията се влачат дълго.

515. (425). При всички обстоятелства трябва да се помни, че съкровището на Камъка е вътре и е неотнимаемо, и че всичко останало не е наше. Това ще даде сила да преживееш всичко и да се отречеш от всичко или, във всеки случай, нищо да не смяташ за свое. Можещият да вмести много е този, който е намерил това Съкровище и е разбрал, че всичко е в него и че с него той може да бъде и без вещите и хората. И той

отива при хората не за да получи, а за да даде. Така стъпалото на осъзнаване на Съкровището ще бъде стъпало на способността за духовно даване на хората.

516. (426). (Гуру). Гответе се. Промените настъпват. Наистина, засега предимно в дълбочина, но вече и на повърхността избиват струите на бъдещето. Формата изгубва предишното значение, ако съдържанието ѝ стане друго. Разбира се, трудно е на носителя на мечата на Хесер Хан, но течението на събитията е в мощната Десница на Владиката и техният бяг е неизменен. Погрешно е да се мисли, че някакви случайности могат да ги изменят. Мощта на Йерархията се утвърждава сега в осъществяването на Великия План. А тъй като вие сте в Него, то и трябва да се готвите.

517. (Ю.). Получих вчерашният поздрав и го усетих явно. Утвърденото Поръчение ще се осъществява не изведнъж, а на вълни, вървящи в ритъм една след друга, през определени промеждутъци от време. Нарастването на ритъма е в *crescendo*. Затишието означава подготвителен период. Състоянието на съзнанията не позволява да се даде изведнъж всичко. Ще се получи несмилане и неусвояване на даденото. Без моята Йерархия да не се прави нито крачка. Сами разбирате колко голяма е отговорността. Пространството и съзнанията са психологизирани до предела. Нашият път е победен.

518. (427). (М.С.). Много Тайни има в Космоса. Те се превземат с устрем. Тайната на времето, тайната на пространството, тоест на протяжността, тайната на вездесъщия на духа, тайната на материята. Тайната на времето: вчера, днес, утре - тези понятия в Космоса са лишени от смисъл. Има минало, настояще и бъдеще, тоест последователност на явленията във времето; но планетата се носи напред от миналото към бъдещето и това е в пространството, оставяйки в него следите или отпечатъците на вчерашния ден. Цялото минало съществува в пространството в настоящето като неподвижно тяло и като настояще. То може да бъде видяно в пространството, но вече не в земното измерение, тъй като то не е тук и не е там, и не е минало, но съществува. Земята е в четири-измерен аспект. Пространството и времето са тясно свързани. Времето е именно пространството, в което съществува миналото. В друго състояние на съзнанието и особено без тяло, цялото минало е видимо, но според размера на съзнанието. Малкото съзнание вижда само своето минало, голямото - на света. Причините са факторите, формиращи бъдещето. Те винаги вървят от миналото към бъдещето. Ако не беше намесата на свободната воля, бъдещето, съществуващо в пространството като проекция на миналите причини, би било фиксирано и неподвижно. Но волята внася в неподвижната шарка своите корективи и в това е различието на фиксираното и неизменяемо минало от флуктоациите на бъдещето. Всичко живее и всичко поражда по своя род и всичко съществува в пространството. Миналото, настоящето и бъдещето са рамките, в които човек осъзнава света. Пророците, предвиждайки за хилядолетия, виждат това условно фиксирано бъдеще като следствие на настоящите причини. Миналото е непоправимо, но бъдещето е в ръцете на човека. Съзнанието може да прониква и тук, и там, тъй като самото съзнание е лишено от атрибутите на времето. Телесното угасва със смъртта на тялото, тънкото - със смъртта на тънкото, менталното - със смъртта на менталната обвивка, само огненото надживява всички. То е изцяло извън времето.

519. (428). Приятелю Мой, преди края кармата ще развърже своите възли, ще бъдеш свободен. Краят настъпва, но кармата се задълбочава напрегнато, нейните канали набъбват като вените при напрежение и набъбват болезнените възли.

Усещам това време, когато вие ще бъдете свободен, ще дойде времето.

520. (М.А.Й.). Ne quid nimis, тъй като се нарушава равновесието и се прекъсва тока на връзката.

521. (429). (Гуру). Не е нужно да се преуморяваш физически. Трудът и преумората са явления от различен порядък. Правилният труд окрилява. Преумората гаси огньовете. Не трябва напразно да се изразходват силите.

522. (Ю.). Кл. призна заслугите. Очаквам ви. Скоро ще има условия, оформено е всичко, но е нужно време за претворяване на тънкото в плътно. Небивало време. Време на големи изненади и на още по-големи възможности. Това е нашето време.

523. (430). (9 юни). (М.С.). Мисълта прокарва пътища за съзнанието в безпределното пространство. С мисълта се създават възможностите. Трябва да се осъзнае значението на мисълта за междувъздушните полети. За Земята - където съм аз, там е и домът, за Космоса - където е мисълта, там съм и аз. "Аз-ът" реализира себе си в пространството там, където се устреми мисълта. Устремяването в Надземните Сфери има решаващо значение, тъй като то се изразява с мисъл, отнасяща в себе си съзнанието в сферата на действие на мисълта. Магнетизмът на мисълта е огромен, други двигатели за духа няма. Законите на Невидимия Свят, където действа Мисълта, са различни от тези на плътния. Магнетизмът на мисълта се проявява в това, че съзнанието пребивава в нейните сфери. При това качеството на мисълта и нейният характер определят и условията на живот на съзнанието. И тъй като да се достигне във физическо тяло до Моята планета сега е невъзможно, то се налага да говорим за мисълта. Мислите могат да се нарекат кораби на съзнанието. Човекът достига с кораб до нужното пристанище, така също и съзнанието - чрез мисълта. Огнената мисъл може да се нарече междупланетна ракета, носеща съзнанието към Далечния Свят. За плътното тяло на земните жители условията на Моята планета са непригодни, тъй като материята е твърде разредена и изтънчена, а вашите тела са груби. Но за менталното и огненото тела те са поносими. Разбира се, менталното тяло трябва да бъде достатъчно очистено.

524. (431). В съзнанието може да има много добри мисли, но каква полза от тях, ако те не са приложени и не са дали отлагания. Познавате такива безплодни хора, пълни с добри мисли, но нямащи сили да ги приложат в действие. По-добре е да не знаеш, отколкото да знаеш, но да не приложиш в живота. Затова първата работа на деня е да се разшири, доколкото е възможно, областта на прилаганите мисли. Възможностите за това са отворени винаги. Следователно да напредваш и да преуспяваш може при всякакви условия. За това става и дума да не се стои на място, тъй като застоят е смърт и разложение. Когато живата мисъл се проявява ярко в действие, тогава духът на човека е жив и сърцето гори. Много безплодни опити се извършват поради това, че иска не сърцето, а мозъкът и мисълта се поражда от мозъка. Нека да поражда и мозъкът, но сърцето е длъжно да насити мисълта с огнена сила. Динамика на мисълта дава сърцето. Мислите от мозъка са мъртви и лишени от сила.

525. (432). (М.А.Й.). Психопространственият момент на планетата за даденото място отново е неблагоприятен. И веднага възниква затруднение във възприемането на мисли. Няма практическо разбиране на това какво именно е нужно сега за контакта. Трябва да се преодолее влиянието на токовете чрез съсредоточаване. Днес това е необичайно трудно и Записът страда.

526. (433). (Гуру). Когато съзнанието мълчи, измъчените усилия няма да помогнат. И на него е нужен отдых и промяна на ритъма. Може да се преодолее всичко, но употребената енергия може да се окаже изразходвана несъизмеримо с получените резултати и тогава Учителят Казва: “Внимателно”.

527. (Ю.). Засега няма да кажа нищо. Зърната на възможностите зреят скрити под външното покривало на плътните условия. Всичко е добре.

528. (434). (10 юни). (М.С.). Побеждаваме пространството с мисъл. То съществува даже за светлината. Вездесъщият на духа се проявява в това, че той е навсякъде и за реализирането му във всяка точка на пространството не се изисква време. Този атрибут на духа се явява безусловен когато духът се намира в огненото тяло, свободен от останалите обвивки. Във всички обвивки по-долу от огнената това свойство се проявява все по-слабо и по-слабо. В ментала може да се лети надалеч, но астралът е вече свързан с аурата на Земята. Ограничения на плътното тяло са най-тежки. Осъзнаването на относителната свобода и преимущества на всяка обвивка трябва да е ясно. Физическото тяло е най-ограничено, но само чрез него се достига свобода, разчленяване на трите и възможност да се действа във всяка отделно. Владиците също Могат да имат плътно тяло, но Те не са Свързани с него, тъй като Могат да действат във всяка обвивка напълно независимо от физическия калъф. Мисълта предшества действието и осъзнаването трябва да предшества проявата на разчленяване на проводниците. Целта на учениците на Владиката е да достигнат до това голямо стъпало практически. Тогава мислените общувания се заменят с пренасяне на съзнанието и всички негови чувства в съответната обвивка при пълно изключване на останалите. Познавате случаи, когато духът оставя временно тялото и то лежи неподвижно, напуснато от този, който се явява негов господар. За реализацията на това стъпалото на духа трябва да бъде високо и условията на живот необичайни. Подготовката за междוזвездни полети в ядрото на духа изисква време. Но са достъпни общуванията в мислите. Пътят към достиженията се прокарва от мисълта.

529. (435). При йогичните процеси претоварването на стомаха е недопустимо. В някои случаи диетата е много строга. Но правилото е общо: не трябва да се яде насила, когато няма желание. Натовареният стомах прекратява движението нагоре. Тракът трябва да бъде чист. Състоянието на претоварения стомах и неочистените черва влияе тежко върху психиката на йога. На известно стъпало определеният хранителен режим е неизбежен. Насилствено приетата храна е по-вредна от гладуването, тъй като, не бидейки усвоена, се преобразува в организма в отрови. По отношение състоянието на храносмилателните органи се изисква известно внимание и грижа.

530. (436). Маслото и особено растителното, в големи количества действа убийствено на центровете. Трябва да се проследи за това от собствения опит. Изтънчаващият се организъм се нуждае от строга диета. Но най-добрият учител е собственият опит.

За О. ще кажа: няма да отиде никъде. Беснеенето ще свърши с противоположното направление.

531. (Ю.). Засега нищо. Разреждаме общата напрегнатост. Делата са неотложни. Следствията са определени.

532. (437). (11 юни). В сравнение с действителността, човешкото въображение е бедно. Безпочвените фантазии са ненужни. Но и зад най-смелата творческа мечта стои действителността и я утвърждава.

533. (М.А.Й.). Непомръкващата Светлина на носещите я може да изглежда тъмнина и тогава питат: няма ли бяс в теб? Толкова далече е разбирането на Светлината от човешкото съзнание, че искат да я вместят в тесните рамки на своето невежество, но тя е вън, и остават с тъмнината. За нощните твари тъмнината е по-скъпа за съюзяване. Но Светлина има и в труда до самозабрава, в дръзновената мечта, в устрема към звездите. Светлината е навсякъде, където се забравя малкото, тъмно, самолюбиво „аз”. Затова и се Указва отвръщане от него. Без него има Светлина.

534. (438). (13 юни). Прояви разбиране на момента, той е много неблагоприятен за възприемане.

Не се смущавай от нищо, тъй като нашата връзка не може да бъде нарушена от нищо. По пътя има различни условия, но пътят е един и неговата цел е още по-голямо сближаване с Мен. Какво ли не им се иска на тъмните. Нека всеки от опитите да служи като повод за усиленото удържане на Лика в третото око. Няма противни условия. Ти ще победиш света само с Мен, затова бъди с Мен. Времето не е добро. Времето е тежко. Моментът преди деветия вал.

535. (439). (14 юни). Пиши за това как трябва да се учиш да стоиш на своите крака. От опит знаеш колко неустойчиви са тези, които са свикнали да се опират. Те могат да се движат само на буксир и не са способни за самостоятелно придвижване. Но е по-добре да вървиш сам. Затова Учителят понякога Остава, за да проследи какъв ще бъде самостоятелния ход. Неопитният ще се обърка, ще сметне себе си за отхвърлен и ще сложи оръжието, но многоопитният дух ще каже: „ще се преборим” и, спомняйки си моментите на победи и подем, ще събере своите сили, за да плува в собствената си лодка. Свободата на волята затова и се дава, за да извършиш всичко сам: със своята ръка, със своя крак и със своята воля, а не с чуждата. Голяма ли е заслугата на тези, които ги влачат едва ли не насила след себе си? Вижте ги когато са оставени да стоят на своите крака. Ще се учим да бъдем еднакво устремени и тогава, когато Учителят е близък, и тогава, когато сме предоставени на собствените сили. Тъй като трябва тези сили да са сили при всякакви условия. Ако с Учителя си твърд и силен, а без Учителя - мокър парцал, то каква ще е цената на такъв ученик и какво може да му се довери, и за какво става той? Силните хора, даже не познаващи Учителя, остават такива винаги, а няма признатият ученик ще бъде по-лош и по-слаб от тях? Няма по-лошо и по-позорно състояние от това да бъдеш парцал.

Силният трябва да бъде силен винаги. Ако не се усеща Близостта на Учителя, то присъствието на своето висше “Аз”, на владиката в Себе си, не може да не се усеща, ако съзнанието се съедини с Него. Не трябва да се върви, опирайки се прекалено. Докосванията на Учителя ще стават все по-редки и по-редки в хода на растежа на собствената сила. Тези явления са обратно пропорционални. Общуването ще продължава, но на по-високо ниво. В обикновения живот и в обикновените дела трябва да се учите да стоите на своите два крака. Учителят е близък както и преди, но Предоставя възможност да проявиш своята самостоятелност. Естествено и законно е когато детето се учи да ходи да го подкрепят и да му помагат, но би било нелепо да се поддържа възрастния. Така че поредната задача е - на своите собствени крака да се чувстваш също толкова уверен, твърд и устремен, както и с Учителя на Светлината, когато Той Води. Трябва да покажете, че Неговите труд и усилия не са пропаднали напълно даром. Опора ще бъде Камъкът. Камъкът е индивидуално явление, даващо пълна независимост и самостоятелност. Предаността, любовта, устремът, постоянното

предстоене, постоянството на Общуването, осъзнаването на формулата „Аз Съм с вас винаги” трябва да могат да се съчетаят в своето разбиране с тяхната противоположност - със свободата, независимостта, самодейността, самостоятелността и утвърждаването на своите самопроизводни лъчи. И когато тези два полюса на единната вещь се слеят в осъзнатото разбиране на тези двойки противоположности с прилагане в живота, тогава ученикът се утвърждава трикратно на пътя. Учителят Води за ръката – е първият период; няма Ръка върху рамото – вторият, невидимо-видим; Водещ нечувано, Съществуващ вътре и вън е третият етап от осъзнаването на двойствения аспект на невидимото Ръководство. А аз ще Наблюдавам как се разпорежда духът с получените дарове. И ако след всичко, което е било дадено, човек не се е научил да стои на собствените си крака, а се нуждае от подпорки, то струвало ли си е да се огражда градината и да се губят сили за неудачливия ученик? Видимо камъчето е малко. И тогава възниква въпросът струва ли си да се занимавате с него? Затова Признаваме в човека собствената воля и неговата сила като основа на ценността на неговия дух. Прекрасното, добро, добродетелно, но безволно същество не Ни е нужно. На Нас са нужни силни духове, силни независимо от това дали са заедно с Нас или са временно предоставени на самите себе си. В Космоса Стълбата на Йерархията се гради върху пълната индивидуална свобода и самостоятелност на Духовете, стоящи на нея, при пълна хармония и единство на стоящите. Трябва да влизаш в съприкосновение с тези, които стоят по-високо, чрез своята свобода и независимост: сътрудничество, а не подчинение, синове Божии, а не роби. Робската психология трябва да се изживее. Тя се проявява дори и в желанието да се опираш постоянно на някого, в отсъствието на смелост и инициатива и в избягването на самостоятелни действия. Сам, сам, сам, всичко сам, на собствена отговорност и по своя воля, но заедно с Мен и в пълна хармония - това е една от най-трудните за осъзнаване двойки противоположности.

536. (440). (15 юни). Всичко е в човека. В него и трябва да се търси. За нискоразвитото съзнание не съществува нито науката, нито тайните на Комоса, нито Съкровеното Знание. Разбирането на света се обуславя от стъпалото на съзнанието и натрупванията от миналото. Апаратът на духа започва да действа само когато е готов. Ето защо всички сили на духа трябва да се насочат навътре, за да се получава отвън. Неговият апарат няма да зазвучи и екранът на съзнанието няма да започне да възприема. Ако е имало достижения и натрупванията са се оказали достатъчни, да се отнемат те е невъзможно. Даже Падналият, независимо от цялата дълбочина на своето падение, можеше много и много знаеше. Утвърждавам неотнимаемостта на достиженията при незатихващо горене на сърцето. Но може да се помисли и за това как да се задълбочат и усилят възприятията. Пътищата са много. Може да се усили яркостта на представата на Лика в третото око, да се усили усещането на Близостта на Учителя, да се повтаря подсъзнателно Името с всеки удар на сърцето, да се доведе представата на себе си в Лъча до степен на видимост и постоянство, да се направи екранът на съзнанието още по-чист и още по-спокоен, за да може да отрази вибрациите, идващи от Учителя неизопачени; преходността и временността на впечатленията от текущия час да се заменят с непреходността на Светлината на Висшия Свят, да се разбере, че всичко за ученика е в процеса на Общуване с Владиката; да се откъснеш мислено от улегналите условия на външното обкръжение, за да видиш поне проблесъци от другия живот; да се правят опити да се остави тялото, но вътрешно всичко да се съсредоточи върху Мен; забравяйки своя свят и отвръщайки се от него, да се навлезе в

Моя Свят; властно и мощно и с цялото съзнание да се устреми мисълта към бъдещето и да се потопиш изцяло в неговите възможности; да си представиш себе си в това бъдеще, въоръжен с неговите възможности; да се разсеят мрачините и мрака на настоящето с лъча на мисълта за бъдещето; да си представиш своя дух достигнал и притежаващ тези способности, които той иска и търси сега. В бъдещето всичко е достижимо, но мрежата за улавяне на чудесните възможности за духа се хвърля сега, в предразсветната тъмнина, когато обкръжаващото е едва различимо, за да се извади уловът вече при светлината на деня. Полезно е и да си спомниш пътя, преминал заедно с Владиката и да се направи сметка какво е извършено за това време и какво е постигнато. По тези стъпала на Светлината, водещи от миналото, може да си представиш Светлината на стъпалата на бъдещето на идващите времена. Така върху тъмнината на преходния час може да се нахвърлят искри Светлина и да се направи тя светеща. Трябва само да бъдеш изцяло с Мен с цялото си сърце и с всичките си помисли. С мощно усилие на волята може да се разкъса плътното покривало на Майя и през неговите пролуки да се види действителността, съществуваща вечно. Но главното е да се откъснеш от себе си и да видиш потока на живота извън малкото „аз“, извън малката личност и дребните пътища на егото.

537. (441). (М.А.Й.). Ако с цялото сърце си с Нас, то и нашите мисли няма да го отминат. Ние сме пълни с очакване за бъдещето, възплъщаващо се сега в плътната видимост. И вие ще видите стъпалата на действията, водещи към него. Тъй като по тях ще тръгнем към сферите на заповяданото. Вие ни помагайте с мисъл и чувство, и с цялото си желание. Ние всички трябва да бъдем като едно цяло. С монолита на обединените в духа съзнания ще съкрुшим противодействието на плътната среда. Но трябва да се навлезе с цялото сърце в кръга на нашите действия, за да се живее в него с психоживота на цялото сърце. Половинчатостта във възловите моменти на претворяването на бъдещето в конкретни форми не е добра. В тези моменти трябва до мозъка на костите да се потопиш в нашите възможности. Осъществяването на Великия План върви стремително. Наближава, наближава желаното време.

538. (442). (Гуру). Не можем да забраним на чувствителното сърце да преживява и чувства, и да усеща цялата тежест на токовете, но да се проявява слабост на духа е недопустимо. Оправдано е всичко извършвано в съзнанието при осъзнаване силата на духа, но е осъдено безсилието. Силният побеждава. Даже хората не съдят победителя. И тъй, трябва да бъдеш силен винаги и от това осъзнаване на силата на духа да не се отстъпва пред никого и пред нищо.

539. (Ю.). Зов ще има. Проявете готовност. Ако знаехте какви вихри бушуват наоколо. Какви мощни енергии се сблъскват. Наистина водовъртеж! Охранява щитът на Владиката. Усещам ви. Благодаря за подкрепата. Усилете още повече контакта. Аз също съм в планетната мрежа на Светлината. Когато мрежата се напруга, възлите на Светлината сияят и напрежението се предава по мрежата. Ако на вас е тежко, то на мен е двойно по-нелеко. Буруни срещу устоите. Но ние ще победим. Владиката Каза: “Аз Предусещам тази победа”.

540. (443). (М.С.). Утвърждаването и осъществяването на Великия План става под Моите Лъчи. Аз Съм с тези, които са съдени за това Бъдеще, а те са с Мен и в Моите Лъчи.

541. (444). (16 юни). Добрият воин е съсредоточен и стегнат винаги. Но има нещо в човека, което не обича много тази съсредоточеност на съзнанието. Разбира се, това е

астралът и неговият слуга – тялото. На хората тази съсредоточеност е необходима поне за това, да се защитят от техните въздействия. Противоположност на съсредоточеността ще бъде разпуснатостта. Тя се проявява във всичко: в походката, в осанката, в жестовите, в думите, в мислите, в обстановката и в подредбата на стаята, в работата. Скорпионът на безпорядъка жили себе си, тоест този, който го носи в себе си. Против безпорядъчността е нужно преди всичко ритъм и подреждане на живота, постоянна съсредоточеност на съзнанието или контрол. Мислейки, че в присъствие на хора може да се отпусне, човек нанася вреда на себе си. Разбира се, в присъствието на Учителя ученикът показва образец на съсредоточеност и доброта. Този образец трябва да се показва както насаме със самия себе си, тъй като много внимателни и злобни очи наблюдават, така и с всички хора без изключение. Постъпвайки насаме ученикът показва познаване на основите. Поведението насаме пред лика на пространството има по-голямо значение, отколкото пред хората, тъй като в това поведение се проявява истинската същност на човека. Но когато контролът е постоянен и се разбира, че в живота човек не остава никога сам и че има много гледащи от Тънкия Свят, то отношението към своето поведение се променя коренно. Тогава човек утвърждава своето достойнството на духа. Търсещият одобрение от хората и при пауновите пера получава своята награда, изразяваща се в преходните и моментни чувства на хорските отношения. При тях, преходните и с тях си и остава търсачът на човешките одобрения. Но този, който е сам на себе си съдия и постоянно извършва своя нелицеприятен съд над себе си по пътя на непрестанния контрол и самокритика, той е на пътя, на верния път към овладяване на всичките три. Тъй като пауновите свойства са съсредоточени в астрала и низшите обвивки. Това е все този същия път към властта - отначало над себе си, а после над това, което е вън.

542. (445). За позналия радостта от Общуването с Учителя никакви земни радости няма да могат да послужат като замяна. При наличие на общуване те могат да се задълбочават и да горят по-ярко, но ще избледнеят и ще изгубят всякакъв смисъл веднага щом Общуването се прекъсне. Когато има Общуване и Контакт, всичко е интересно, интересен е самият живот и неговият процес, хората, срещите, работата, тъй като Лъчът на Учителя осветява всичко. Но ако Лъчът си отиде всичко това веднага губи своя смисъл. Затова трябва да се знае какво придава интерес и оцветка на живота, ако е намерен пътят на живота. Нахранил се с енергията на Лъча, неопитният пътник се потапя в призраците на Майя, смятайки, че те са интересни сами по себе си. Това не е вярно. Те са празни и несъдържателни. Стига да се отнеме Лъчът и те ще загубят всякаква привлекателност. Трябва да се помисли и за това, за да не се придава на призраците самостоятелно значение. Животът за ученика се осмисля от Лъча, а не от обстоятелствата на външното обкръжение - близостта на Учителя не може да бъде заменена от нищо.

543. (446). (М.А.Й.). Мъдро реши предполагайки, че поведението пред самия себе си, пред съдията в себе си е по-важно от поведението пред еснафския съд. Тъй като той е кратък и преходен и няма значение за възхода на духа. Какво от това, че някой счита себе си за добър или за лош? Каква е ползата от това? От това нито твоята доброта, нито твоята лошотия ще станат по-добри. Но ако ти си осъдил самия себе си за своята лошотия и, осъждайки, си решил да поправиш лошотията и да я замениш с доброта, при това без всякакво въздействие или влияние отвън, това действие е правилно. Пътят на правилното действие е труден, тъй като е самостоятелен и

независим от човешките разбирания. Именно животът и жизненият опит дават възможност да се види какво трябва да се промени, какво да се укрепи, какво да се подобри какво да се заостри и изтънчи, какво да се изживее и остави. Зоркото око веднага ще отбележи смисъла на поредния урок на живота, за да може волята да внесе своята корекция. И тогава Учението на Живота става живот и път на живота.

544. (447). (М.А.Й.). Правилната, здрава самокритика дава сили да се движиш по-нататък. Самозакопаването, самоизяждането, разкаянието, самобичуването отслабват и лишават от огън. Трябва тънко да се ориентирате в тези явления. Старата наша интелигенция страдала страшно именно от тези недостатъци. Съдията в себе си беше лицеприятен, несправеден и изпълнен със самолюбие. Критиката се провеждаше заради критиката и самоосъждането на личността не беше с цел възход на духа. Има критика творческа, съзидателна, а има и критика разрушителна, убиваща духа. Различавайте двете, тъй като, колкото първата е полезна и градивна, толкова втората е вредна и недопустима. Всяка критика и самокритика може да бъде едната или другата, от тъмнината или Светлината. С правилна, здрава критика може да се вдъхнат нови сили в човека, но с тъмната може да се убие. Критиката не е осъждане, а обсъждане, анализ на недостатъците и указание как да се побеждават те! Критиката е оръжие на Светлината, критиката е оръдие на тъмнината. Различавайте корена, за да го пресечете, ако той е тъмен.

545. (448). (Гуру). Смятам, че трябва да се принася в духа и можещият е задължен. Може да даде този, който има, а за да имаш, трябва да събереш. И задача на текущото време ще бъде събирането на духовни дарове за раздаване. Разбирането придвижва. За да движиш напред трябва да разширяваш разбирането, тоест съзнанието. Разширяването на съзнанието е и напредък. Разширяваме хоризонтите на живота в съзнанието на народите. Отвеждаме ги от Содом и Гомор, от тяхното минало, тоест от условията, подлежащи на разрушаване и унищожаване с огън. Оттук и Указанието - да не се общаш към миналото. За Нас и за вас, и за хората от Новия Свят няма минало, то е изгорено. Но затова пък има Светлина на бъдещето с всичките ѝ безпределни възможности, така че вървете.

546. (Ю.). Общото положение е твърде благоприятно. Набелязват се редица нови възможности. Не може да се ускорят, нужна е последователност на действията. Подготвям условията за вас. Преместванията вървят. Техният корен е всепланетен и Космичен. Вече няма значение кой и къде, тъй като всички служат на осъществяването на Великия План. Ако се погледне свръхлично, може да се порадваш на много неща. Големи дела.

547. (449). (17 юни). (М.С.). Докосването с мисъл до Великия Дух ражда велики мисли. Епохата на Майтрейя ще бъде наситена с Лъчите на Моята Планета. Човешкото съзнание трябва да ги асимилира и да се насити с тях. Виждате резултатите от асимилацията на слънчевия лъч в цъфтящите дървета, донасящи своевременно плодове. Така също и насищането на съзнанията с Моите Лъчи и тяхната асимилация ще даде своите плодове в бъдещите дни. Виждам сияйното бъдеще на вашата планета и преобразеното човечество в него. Виждам красотата, утвърдена навсякъде. Виждам великото шествие на духовете, извършващи своя звезден, космически път. Виждам пълната и окончателна победа на Светлината. Тъмнината ще си отиде от планетата. Бъдещето на вашия земен дом е светло.

548. (450). Светъл е пътят за утвърждаване на предстоящото в света на бъдещето. Ако всяко явление се разглежда в аспекта на това бъдеще като стъпало, водещо към него или като пречещо препятствие, то значението и смисълът на това явление ще станат напълно ясни. Аспектът на бъдещето ще бъде лакмус за определяне природата на явлениято. И много от това, което сега се случва в живота на народите, ще застане в друга светлина. Границата между Светлината и мрака ще стане още по-рязка и ще бъде по-лесно да се отнасят явленията към единия или другия полюс. Анализираното явление просто се придвижва в бъдещето и с този способ се проявява неговата природа. С всеки ден разделянето на всичко и във всичко на двата полюса - Светлината и мрака ще върви все по-рязко и по-рязко. Това разделяне ще засегне не само хората, но и всички прояви на живота. Енергиите, които си отиват и се изместват, и енергиите, идващи на смяна се проявяват във форми и всички проявени форми се разделят на форми измествани и форми утвърждавани отново. Пълна замяна на всичко и във всичко. Именно революция на живота във всепланетен мащаб. Вече не политическа, вече не обществена, вече не държавна, а именно всепланетна и универсална. Това и ще бъде преобразяването на живота и съзнанието и утвърждаването на Новото Небе и Новата Земя. Ние Стоим зад новото във всичко и Утвърждаваме новото във всичко. Вижте къде то, новото, навлиза в живота в просторите на планетата и знайте, че там са Нашите Лъчи. Открийте действието на Лъчите в ставащите размествания и промени и проявете пълна дълбочина на разбиране на ставащото. Отхвърлете личните мерки, удобства, покой и всичко, което е свързано с личното благополучие и комфорт. Всичко това ще дойде с времето, ако бъде нужно. Вие прилагайте мащабите на Общото Благо към извършващите се промени и се радвайте на подреждането на живота. Велико време, небивало време, време на утвърждаване на заповяданата приказка. Призовах малките на строежа, оставяйки зад чертата цилиндрите и фраковете. Наистина, Аз Съм Попечител на малките, но утвърждаващи Моята Воля и провеждащи Моите Укази в живота. Тези строители първи ще влязат в Бъдещето, заповядано от Мен. Гледайте над личното и ще видите новото устройство на живота. Но и личното може да се съчетае с общото и да се намери място на личното в общата схема на нещата, ако се приеме напълно Чашата на Общото Благо. Животът е сложен, но критерият на бъдещето е безпогрешен. Вземете въпроса за войната. Попитайте себе си, при съвременния прогрес на техниката, възможни ли са войни след сто години? Отговорът е безусловен и е безусловно отрицателен. Невъзможността на явлениято в бъдещето унищожава неговия смисъл в настоящето. И така е във всичко. Или: какво ще бъде с човека, наситен с раздразнение и злоба, ако напрежението на пространствените енергии се усили няколко пъти? Организмът и нервните проводници няма да издържат и ще прегорят, и човекът, ненаучил се сега да владее себе си, ще бъде сам свой собствен палач и сам ще приведе в изпълнение смъртната присъда над себе си, тоест ще бъде сам на себе си съдия. Давам нова мярка за разбиране сложностите на живота.

549. (451). (М.А.Й.). Човекът, който е прозрял в бъдещето, вижда всичко в правилни съотношения. Оценката на явленията става свършено друга. Настоящото става сякаш минало и съзнанието живее с вибрациите на това, което подлежи още да бъде. Ако в миналото има смърт и унищожение, то в бъдещето има живот и огън. И този огън насища съзнанието и сърцето с мощен стимул за живот и желание за нови форми на творчество. Бъдещето е извор на непресъхващо творчество за духа, тъй като всичко е в бъдещето. Мислите за бъдещето могат да служат като генератор на жизнена

сила. Тези мисли ще дадат на организма огнена енергия, за да живее. Мислите за бъдещето са животворни. Живейте в бъдещето и с мисъл за него и огнената сила във вас, постоянно подхранвана, никога няма да се изтощи. По Завета на Владиката почитайте бъдещето с разбиране на неговата същност и прилагането на това разбиране в живота.

550. (452). (Гуру). Аз живях с бъдещето и заради бъдещето, и творих със силата на бъдещето. При животните няма бъдеще, те не го осъзнават. Няма го и при някои диваци, стоящи много ниско на стъпалата на човешката еволюция. Височината на духа се измерва според степента на осъзнаване на бъдещето. Ману Планира живота на планетата за цяла Манвантара. Ману, стоящи начело на Циклите или Епохите - на цели Цикли или Епохи. Така според осъзнаването на бъдещето се измерва височината на духа. И всеки човек определя стъпалото на своята еволюция с величината на орбитата на съзнанието, обхващаща неговото бъдеще. Радиусът на човека, отричащ живота след смъртта, е къс, къс е на не мислещия за утрешния ден. Всички тези са смъртници, длъжни да умрат. Но ние, утвърждаващите живота, го утвърждаваме в бъдещето, тъй като животът в настоящия час не се изчерпва и не може да се изчерпи поради това, че веригата от причини и следствия като непрекъснат и безкраен поток се стреми напред, към бъдещето, затова няма нито край, нито предел.

551. (Ю.). Делата се ускоряват в голямо напрежение. Ще има статии във вестниците. Трябва да се изпълва съзнанието на всички с Името. Магнитът на името е огромен и много силен и хората се привличат към него. Не знаят, но усещат. Пространството е психологизирано и от осъзнаването на това с какво е циментирано то няма да избяга никой. В това е неизменността на изпълнението на Плана. И вече вълнува не толкова въпроса „кога”, тъй като неизменността на осъществяването е утвърдена нерушимо и здраво. Вече не е важно днес или утре, когато знаеш, че отсъденото ще се осъществи. С това съзнание и живея.

552. (453). (18 юни). (М.С.). Преди много векове хората Ме почитаха под други имена. Почитат и сега под различни, но сега коренът на почитането е мъртъв. Затова Моята Епоха започва с утвърждаване на Майката на Света в ново разбиране и в нов аспект. Камъкът от Венеца на Космическия Магнит се обръща към Земята с друга своя страна. Това Ново, достигащо своевременно Земята, се заключава в Новите Лъчи и тяхното мощно въздействие върху съзнанието на човека. Световното пространство, Невидимите Лъчи и... Новото Небе и Новата Земя за човека. Новото трябва да замени старото, космически разрушавано на вашата планета. Действа Космическият Магнит. Но това е само началото. А колко има още занапред. Формите на живот и устройството на човешкото общество ще се пренесат от Моята Планета на вашата. Оттук и такива промени. Преустройството на света не е леко, но Светлината на Бъдещето изкупува мрачините и трудностите на придвижването. Изразходвалите себе си енергии си отиват, за да бъдат заменени с нови. Старите форми на живот не са в състояние да издържат наплива на новите енергии и затова се разрушават. Колкото по-широко и по-бързо хората приемат в съзнанието си новите форми, толкова по-лек ще бъде за тях процесът на изместване и замяна. Но за това съзнанието трябва да бъде разширено достатъчно, за да вмести. Който остане почитател на предишните, изживени и заминаващи си форми на живот, ще бъде разрушен с тях. Новото вино не се налива в стари мехове. Приемете новото със сърце, тъй като идва от Звездата.

553. (454). Новото е само за новите. Оттук необходимостта от обновяване или преобразяване на съзнанието. Дойде и Го приеха грешниците, митарите, разбойникът и блудницата, и простите рибари. Но стоящите на върха Го отхвърлиха. Точно така е и сега: богатите и силните на този свят и църковниците отхвърлиха строителството на новия живот и отново Вървя с простите хора. Но простият народ не е прост - народното сърце е дълбоко. Те, простите и неизкушени в сложностите на живота и догматическата религия, приеха жизнено Указа на Новата Епоха и започнаха да строят живота върху новите начала. Аз Съм с тях, Аз им Помагам и ние строим заедно, и цялата мъдрост на стария свят и неговото църковничество не е пречка за нас. Не помогнаха нито богатството, нито знанието, нито опитът. Победихме ние, Аз и простият народ, и издигнахме зданието на Новия Свят, и сега подготвят условията за утвърждаване в живота на Епохата на Огъня. Резултатите са блестящи. Жертвите са много, но нали на карта беше поставено самото съществуване на Планетата. И мерките за нейното спасяване бяха небивали в тази раса. Но Спасихме Земята и не Позволихме на барса да скочи.

554. (455). Кармически се дава и се е давало това, на знанието за което има право съзнанието. Какво от това, че Ние Знаем. Да, Ние Знаем, но Предаваме на вас само това, което заслужавате. Всичко ли се възприема точно? Не. Защо? Няма пълнота на съзвучието и мисълта се откъсва от Фокуса. При пълнозвучно сливане има малко грешки. Знаещият малко може да упрекне в несъстоятелност на Записките, но знаещият всичко ще се порадва на това колко е чудесно възприетото. Конкретни данни се дават само при кармична необходимост. При четенето на писмата трябва да се гледа същността на явленията, а не външната форма на писмото. Отношението на приятеля се измени коренно, ти стана умен. Затова трябва да се откажеш от по-нататъшни опити да показваш нещо или да споделяш своите знания. Отсъства възприемчивост и всичко ще се обърне против. Така затворилото се сърце ще премине покрай готовия да му се отвори Извор на Знанието, дадено от Мен. Необходима е съизмеримост при даването на Съкровеното, иначе всичко дадено ще се обърне срещу.

555. (456). (М.А.Й.). Тъмното влияние действа мощно. Помниш ли как го видя, че е паднал в пропастта от тясната пътека? Психически срив и неуравновесеност. Действа и тъмният канал. Не вярвай на думите, те не изразяват това, което е скрито зад тях. Предишният приятел го няма. Не издържа изпитанията. Трябва да се премести в подготвителния клас. Ако приятелят не разбира ценността на Записите, контактът е загубен. Да натрапваш своя авторитет е недопустимо. Сърцето трябва да се събуди за разбиране. Подценяват те, а чрез теб подценяването се пренася и върху Владиката. Вредата е по-дълбока, отколкото изглежда. Предполагаемият възприемащ не издържа даже предварителното изпитание. Трябва да се даде време. То или ще сближи отново, или още ще отдалечи. Сега е време на разделение. Не позволявай да те принизяват, тъй като си поставен от нас. Те не са ти съдии, възвърнатите към живот от теб. Спомни си как някога всички тръгнаха против. Това беше семето, а сега са кълновете. Остави старите, действай с новите. Такива ще дойдат много. Ще има богат избор, сред тях и ще намериш кой да те замести. Владиката те Нарече мой син и Каза, че ще се проявиш като Негов син. Кой от тях, принизяващите те има право на синовство? Не позволявай на никого да подценява бисера на твоето съзнание в собствените очи. За тях ти си звено, без което те са листа, отнесени от вятъра. Сине мой, и ние преминахме

омаловажаване и то от тези, които бяха близки. Спомни си Портн. Всичко е добре. Дръж се здраво, сине мой любими.

556. (457). (Гуру). Не можеш да казваш наздраве на всяко кихане. Ако няма възприемчивост, трябва да замлъкнеш. Но лошият мир е по-добър от добрата кавга. Не трябва да се дават нови поводи да се заловят за нещо, за да уязвят. Да не се встъпва в пререкания. Нека да запишем още нещо в книгата на опита от живота: приятелите се познават след време. Много ли верни ни останаха? А колко бяха тези, ходещи наоколо и получаващи много. Откъсналият се от непосредственото звено пресича своя път, докато някой, някъде и някога отново не поеме върху себе си неговата тежест. Ние се разграничаваме от прекъснатите веригата на връзка.

557. (Ю.). Съобщавам за близките промени. Наоколо няма близки хора. Мисля как да ги приближа. Вас искам да видя наблизко. Нуждата е огромна. Ще изпълня желанието на Майката да ви приближа. Какво напрежение!

558. (458). (19 юни). (М.С.). В Моите Сфери духът утвърждава своето местопребиваване с устременост, натрупвайки последователно и постепенно там елементите, създаващи шарките на сферите на духа. Устремът, въображението и съзвучието изграждат там твърдината на духа за пребиваване в нея в извънплътното съществуване. Здрава форма на тази сфера ще бъде познаването на Законите на Висшия Свят. Животът в извънплътните негови пространства ще се прояви в рамките на тези Закони. Принципът на съзвучие дава възможност то да се установи със слоевете на висшите притегляния. Устремът дава направление на полета на духа. Откъсването от Земята, когато са приключили земните сметки, ще даде крила на духа. Трамплин за скок в Безпределността ще бъде освободението от притеглянията на Земята. Не е толкова лесно и не е толкова просто да се приключат сметките със Земята. Магнитът е мощен. Ако малко развития дух често няма сили да се откъсне от обичайния земен дом след смъртта и пребивава в него, бидейки свързан, то колко по-трудно за духа е да остави своя планетен дом. Трябва да се гледа на ритъма на Общуването с Мен като на постепенно и целеустремено освобождаване на съзнанието от магнитното му притегляне от аурата на Земята. Сега в моментите на Общуване съзнанието вече до известна степен се освобождава от въздействието на аурата на вашата планета и започват да действат притеглянията на далечната звезда. Нейните елементи трябва да се утвърдят колкото може по-здравео в съзнанието, тъй като от тях се създава сферата на обкръжение на духа на далечната звезда. Този процес може да се нарече натрупване на елементи на безсмъртието, даващи възможност за извънпланетно съществуване отвъд пределите на Земята. Ако човек се е откъснал в духа от дома, в който живее, след смъртта няма да бъде привлечен към него и ще може свободно да лети в пределите на своята планета. Но ако той по същия този начин се е откъснал в духа от Земята, то може да извърши свободно полет в сферите на далечния свят. Магнитът на устрема ще бъде канал за духа. Усвояването на космическата психотехника се постига с ритъм и разбиране на закона за съзвучието, прилаган жизнено. За постигането се изисква напрегнато осъзнаване на себе си в Светлината на Лъчите на звездата на Майката на Света.

559. (459). Творческата мощ на духа се достига чрез съчетаване в съзнанието на Моя Лъч и Лъчите на Майката на Света. Мощта на творчеството се отлива във форми и тези форми, облечени с мисъл, духът принася в дар на хората. Всичко най-добро и най-ценно се дава на човечеството с мисъл. Изобретенията, научните открития, шедьоврите

на изкуството - всичко това са само въплътени в плътни форми мисли. При това висш фактор на живота се явява мисълта, твореща и създаваща вещите, а не самите вещи. Вече създадената вещ е второстепенен фактор. Мисълта е на първо място при създаване на предметите в плътния свят. Трябва да се гледа на всичко сътворено от ръката на човека като на явление, въплътило в себе си мисъл. Всеки предмет представлява мисъл, приела плътни форми. Този закон е универсален и се отнася не само за това, което се създава от ръката на човека, но и за всичко съществуващо. Тъй като над човешката мисъл се носи мисълта на света. Следователно основа на всичко е мисълта. Мисълта, породена във фокуса на съзнанието, в който се съчетават Лъчите на Майката на Света и на Владиците, притежава особена творческа сила и сила на въздействие върху хората. Аз ще Дам на твоите самопроизводни лъчи такава сила на мисълта, която ще движи планините от човешки натрупвания и ще ги разтопява. Аз ще те Изпълня със сила, помитаща яростта на противодействието на тъмнината, тъй като те Поставих като победител на живота на кръстопътя на планетните пътища, по които хората също вървят към Мен, но без да знаят. Отхвърляйки съда на хората и тяхното право да те съдят, признаваш Моя съд. А Аз не Съм съдия, а Баща и Застъпник, и Приятел. В Моята оценка на бисера на твой дух ще намериш сила да противостоиш на човешкия съд и на омаловажаването от страна на неготовите. Кой ще може да унижи, ако Аз Възвишавам?

560. (460). Правилно е отбелязано: противодействащите на носителя на Моя Лъч противодействат на Мен. Поради това и реакцията на противодействие ляга тежко върху слабите плещи на вървящите против. Налице е ярък пример как силата на противодействие умножава силата на носителя на Моя Лъч. И вместо омаловажаване и ущърб се получава явление право противоположно на тях. Така и приятелите, и враговете служат за умножаване на силите. Вече Казах: ако си с Мен, ще бъдем победни във всичко. Но от часа на борбата не трябва да се смущаваш. Тя е неизбежна за натрупване мощта на огъня. Изкачихме се на стъпалото, когато всичко служи от полза и се обръща срещу вървящите против.

561. (461). Утвърдих те и ти Изпратих Своя Лъч, и сега си неизменно в Лъча. Ти усещаш тази сила на Общуването. Ако те Нарекох син, то това е завинаги. Ако Изпращам Лъч, то е завинаги. Ако Указвам пътя, то е за това, да Сближа навеки. Ако знаеше какво очаква в идващите години, наистина духът би възликувал. Ще се проявиш като Мой син в Бащините Дела. Ще Доверя мощта на Светлината, ще Доверя делата, ще Доверя сърцата и съзнанията на мнозина! В замяна ще Поискам само едно: да бъдем заедно винаги, неразделно, за да творим със съзнание, слято с Мен.

562. (462). (М.А.Й.). Сънят е верен. Съдружието на държавите и народите е утвърдено космически - това е настъпващото стъпало на еволюцията. Предчувствието за близост е правилно. Празникът на нашата улица вече настъпва. И ще му се радват всички, но, разбира се, не тъмните. Сънят е изпратен йерархично за близките съзнания. Всичко ще бъде така, както говорих и както Каза Самият Владика, само че аз ще бъда с вас не в тяло, а в духа, но близко, може би по-близко, отколкото ако бях в тяло. Така и считайте, че обещаното и отсъдено ще се сбъдне. Сърцето трепти и се радва в очакване на чудото на отсъдената Светлина. Затова е и тъмно и са яростни враговете, и напразно се опитват да ви откъснат от близките. Приятелят ще се върне отново, но изпитал мрака и студа на откъснатостта от съединяващото го с фокуса звено. От това ще стане по-

здрав и по-твърд и ще цени това, което не цени сега. Ето защо ние обезвредихме отровата на огорчението. Всичко е много близко.

563. (463). (Гуру). Ние сме много заети. Вземаме дейно участие в ставащото. Ако всичко от Невидимото се спуска в плътни форми преди те да могат да се проявят на Земята, то участието на Тънкия Свят в земните дела е значително необичайно и огромно. Цели воинства вземат участие в тази работа. Но е нужна направляващата Ръка на Йерарха. Ние сме изпълнители на Неговата Воля. В нас има много за земното. Сближаването на световите се проявява също и в това. Ще има явни свидетелства. Чудно време и напред има Светлина.

564. (Ю.). Всеки ден донася нови изненади. Всички служат за благо. Личното съждение се наложи да се остави и да се довериш изцяло на Водещата Ръка. Най-ярките противодействия в крайна сметка се оказват стъпала за осъществяване на моите желания и планове. Чакайте изненади. Тук при мен няма възможности да ви пиша сега, но се предвиждат. Има поръчение от Майката. Обича ви много.

565. (464). (20 юни). (М.С.). Мисълта увелича съзнанието след себе си. Където е мисълта, там е и то. Когато то изцяло се слива с водещата мисъл, пренасянето на съзнанието става възможно. Пълнотата на пренасянето се съпровожда с пренасяне на чувствителността и висшето чувство започва да действа.

Процесът може да се изтънчава и задълбочава безкрайно, докато съзнанието не стане пълнострунно, послушно на волята. От това зависи степента на съсредоточеност, когато духът донася далечни вести от Далечните Светове. Съзнателно съществуващ в пространството - така се нарича стъпалото на духа. Отричане от земното и откъсване от земния плен. При Нас е утвърдена Красотата. Сред останалите един от нейните аспекти е красотата на човешките взаимоотношения, което почти го няма на вашата Земя и което се среща толкова рядко. При Нас няма кавги, няма раздразнение, няма злоба, няма неразбиране, няма расови закони, няма сметки и отчети - няма нищо, основано на недоверието на хората един към друг. Колко труд и енергия се изразходва на вашата Земя за пресичане на нечестността и измамата. При нас този корен е изтръгнат отдавна - хората не познават нечестността. Няма ключалки, няма резета, няма стража и охрана: няма от кого да охраняват. И разбира се, няма пари. Всеки получава всичко, от което има нужда. Индивидуалното хармонично се съчетава с общественото: пълнотата и свободата за развиване на индивидуалността обуславя пълнотата и разнообразието на цялото, на обществото. Кавги и раздразнение няма, няма ги всички останали чувства, свързани с астралната обвивка, тъй като тя е изживяна, изигравайки своята роля в еволюцията на духа. Низшите, животински чувства са заменени с висши, духовни. Разбира се, любовта съществува, но не любовта на егоизма и печалбарството, тъй като и егоизмът е изживян. Изчезнаха лъжата и измамата. Мислите се четат свободно и чувствата са видими. Животът върви по друга плоскост на съзнанието. Чувствата са красиви, мислите са красиви, красиви са и жестовите, думите и движенията. Красотата на мисълта съответства на красотата на нейното изразяване. Утвърждаването на Красотата е завършено. Утвърждаването на Красотата е утвърждаване на Висшия Свят, тъй като той е наситен с красота и живее от красотата. Отношенията между хората, наситени с красота, се изразяват в пълно съзвучие на мислите и чувствата. Ничия свобода не посяга на чуждата свобода. Има борба, има напрежение, има опасности, има прояви на смели дерзания и подвизи, но всичко това е в Сферата на Висшата област, в областта на възхода на духа в сферите на Космическото Знание и изследване дълбините

на Космоса и слоевете на пространствените енергии на Висшите напрежения. Мнозина отдават своите животи в безстрашни полети в пространството. А животът тук е ценен, тъй като е прекрасен, тъй като дава радост от битието. Няма страдащи, няма болни, няма ги тягостите, носени от астрала. Духът се издигна над материята, духът победи.

566. (465). Моите Лъчи и на Майката на Света, съчетавайки се във вашето съзнание, творят. Ще се отнесем към процеса съзнателно. Осъзнаването задълбочава явлението и го усилва. Във факта на осъзнаването се съдържа новата Тайна. Осъзнаването е стъпало към реализацията и овладяването на това, което се осъзнава. Оттук настоящата необходимост от осъзнаване на новите възможности, преди да се утвърди тяхното овладяване. Осъзнаването води към намиране на пътища за осъществяване на това, което е прието в съзнанието. Смесват това с вярата, но само творещата, динамична вяра или вярознанието може да се отнесе тук. Именно осъзнаването движи еволюцията. В проявите на осъзнаването са скрити могъщи сили. Например осъзнаването на безпределността на потенциала на човешкия дух отваря пътища в областта на недостижимото и невъзможното на даденото стъпало от развитието на човешкия ум. Осъзнаването на безпределността на чувствата и тяхното развитие в това направление отваря пътища в областта на безпределното познание. Осъзнаването несвършека на на живота и възхода на духа помита преградите на времето и пространството. Затова Говоря за разширяване на съзнанието, за отмяна на отричането и за вместиране. За да вместите Космоса, трябва да донесете със себе си много големи кошници и делви за Знанието. Искам да дам Знание, но то няма в какво да се влее, ако съзнанието не позволява. Но ако се изхвърли мъжествено от съзнанието всичко, което не е нужно и което го замърсява, ако се отстранят натрупванията от векове, ако се очисти то от изживяните, износени вехтории, неговата вместимост ще се увеличи неизмеримо. Насочвам Моя Лъч към всички ъгълчета на съзнанието, за да Осветя купчините ненужни отпадъци и да ги подложат на изгаряне. На оглед и почистване подлежи всичко, за да се отдели ценното от боклука. Гробища не са нужни, панихиди не са нужни, гробове не са нужни, наемните служители на църквата не са нужни, модите не са нужни, не е нужно всичко, което не съответства на принципите на Красотата, целесъобразността и съизмеримостта. Не са нужни всички тези мисли и чувства, с които обикновено е запълнено съзнанието. Авгиевите конюшни на съзнанието са необичайно задръстени. Именно, ако не бъдете като деца, няма да влезете в Новия Свят. Това значи, че умът трябва да бъде освободен от всичко това, с което хората са го затрупали. Смятат, че може с помощта на атомната бомба да се създаде щастие за народа. А колко зло ще се роди от тази нелепа идея. Това е също боклук, изискващ почистване. Чудовищни са грамадите от отживелици на заминаващата епоха. Те трябва да се пометат. Много нелепости има в живота. Те трябва отначало да се осъзнаят в себе си, за да се поясни после на хората и да им се даде възможност да ги осъзнаят. Очистването на съзнанието се заключава именно в процеса на осъзнаване идеите на Новия Свят и замяната с тях на старите идеи.

567. (466). (М.А.Й.). Правилно: беседите на разстояние и невидимите писма могат да се въведат в употреба като стъпало към бъдещите възможности за общуване в духа. Този способ на общуване е много ефективен. Но мислите трябва да бъдат кратки и отчетливи и трябва да се знае целта на такава беседа или писмо. Добре е да се създаде навик мислено да се беседва с хората. Това е особено добре когато няма взаимно разбиране, тъй като беседата протича без намесата на мозъка и от друга страна мозъкът

се поставя просто пред свършения факт, тоест пред изводите. И ако те са достатъчно силни и наситени с психическа енергия, то мозъкът е принуден да се съгласи с тях. Така се установяват добри отношения на разстояние даже с непознати хора. Принципът трябва да се прилага възможно по-често, за да се изостри способността.

568. (467). (Гуру). Част от активността на духа трябва да се пренесе в мисълта и да се направи това съзнателно. Ние сме активни с мисълта. Това е и животът в Тънкия Свят. А вие се приучвайте към него на Земята. Сближаването на световите ще направи много неща достъпни и възможни. Но трябва съзнателно да се започне. Много вече е направено, но дълбината и значението на достигнатото не се разбира, тоест отсъства пълнота на осъзнаването. Достижението тогава е и ценно, когато се осъзнава напълно. Ясновиждащият дивак и ученият са величини от различен порядък. Ширината на съзнанието определя ценността на неговите способности.

569. (Ю.). Пак ще има изложба. Интересът е огромен. На някого ще се наложи да отстъпи. Ще има музей. Работниците са набелязани. Много неща ще станат с времето. Очаквам вас и 3. Поздрав.

570. (468). Огнената мощ на духа се проявява в това, че твориш с Моята сила. Приемайки Мен в съзнанието, утвърждаваш в него силата на Изпратилия Ме. Не със своята сила, а с Моята сила се учи да твориш, сине, в пълно съзвучие с Мен. Изключваш себе си и своето его, и всичко, което е от личния свят, и устремил се с целия свой микрокосмос към Мен, забравяйки себе си, действаш с Моята Сила, с Моята Светлина, с Моя Лъч, с Моята мощ. Какво си ти? Нищо. Но Аз Съм силен с мощта на Изпратилия Ме и приемайки Нашата мощ в себе си и творейки с нея в пълна слятост и пълно отричане от себе си, ти утвърждаваш Нашата сила в себе си. Учи се, учи се, сине, да действаш с нея. В това е новата Тайна на възможността за вместиране на пространствения огън чрез Йерархичния фокус и Моя Лик.

Владико на Сияйната Мощ, аз Те чувам и отговарям в духа.

Отсъденото се отлива във форми. Сине Мой, Усещам те в пълнотата на твоето обръщение към Мен. И вие ще имате немалък успех. Ще Изпратя немалко народ.

571. Ще ти Разкрия тайната на достиженията. Всичко е в Мен, в сливането с Мен с целия свой микрокосмос, когато Великата сила на Изпратилия Ме чрез Мен се предава във вас. Ти си силен с Мен. Утвърждавайки в себе си Моята сила, а не своята, получаваеш космическо право да действаш с нея. Учи се, сине, да твориш (да действаш) с Моята сила сякаш не ти, а Аз Действам мощно в теб и Изразявам твоите желания, сляти в пълно съзвучие с Моята воля. Ти само пишеш, ти си само изпълнител на Моята воля, но Действам Аз чрез пълнотата на твоята слятост с Мен. Аз Утвърждавам тази Моя воля в теб мощно, но според степента на съзвучност. Съзвучието установяваш ти, а Моята воля в теб - Аз. Решението е в това да отстраниш от съзнанието си своето его и неговата воля, своята личност и да го изпълниш с Моята воля и с Мен.

572. (469). Често имаме пример как заради дреболии се нарушава нещо много важно. Така и днес, поради неизправност на молива едва не беше пропуснат ценен Запис. Колко зоркост е нужна, за да не се изпусне това, което се дава. Удаде се да се достигне цялата пълнота на съзвучието, но моливът не пишеше и се наложи Записът да се прекъсне по средата. Така съпротивленията на плътната среда са разнообразни даже без намесата на тъмните. Дава се нова степен на възможности, които трябва да усилят енергията на творческата мисъл. В съзнанието ще се осъществява постепенна замяна на елементите на егото и личното "аз" с елементите на Светлината, донасящи същността

на Лъча. Още няма пълнота на отдаването на себе си в процеса на записване на изпращаните мисли. Пречат земните мисли и отзвучите на деня. Но ако се държиш здраво за основната мисъл, изпратена в Лъча, залавящите се за нея странични мисли ще могат лесно да се отделят и отхвърлят, даже ако мисленето се отклонява настрани - все едно че са различни потоци от мисли и може да се черпи от всеки. Днес Имам да кажа за това, че независимо от яркото противодействие на външните условия, семето на духа расте.

573. (470). (М.С.). Аз Изпращам в Лъчите Моята Воля на Земята. Лъчите въздействат на всички, но в различна степен. Съзнателните приемници са малко. И още по-малко са устремени към Лъча. Поради това Насищам магнитно и мощно с елементите на Новите Енергии всяко съзнание, устремяващо се към Мен, но според тяхната вместимост. Съзвучието определя контакта, вместимостта – степента и ширината на получаването. Следователно устремът трябва да се приведе към съзвучие и да се подготви съзнанието, разширявайки го достатъчно. Учението на Живота ще бъде разширител, а огънят, разпалван от него - усилвател на устрема. Възможно е да се насищаш безкрайно, ако при всяко Общуване се донася нещо ново, тоест това, което биха могли да наситят и напоят Лъчите. За да даде живот даже слънчевият лъч трябва да падне на плодородна почва, така е и с Моите Лъчи, достигащи съзнанието на хората, устремени към тях. Лъчите, съчетавайки се в съзнанията със съзвучните им елементи, предизвикват редица психодуховни процеси и движения в центровете и утвърждават процеса на растеж на съзнанието. Носители и изпълнители на Висшата Космическа Воля - това са хората, живеещи психоживот с цялото си сърце, отварящо се под въздействието на тези Лъчи.

574. (471). (М.А.Й.). Ще отбележим новия ден с нови възможности. Отвореността на съзнанието към пратките обезпечава тяхното приемане. Много трябва да се каже и много да се предаде. Океанът на Учението не може да се вмести даже в отвореното сърце, но да се докосне до него и да влезе в него може. Сиянието на Безпределността ще залее, ако устремът не угасне. Изпращам мисли за това, че към определения срок съзнанието ще се подготвя напрегнато и ярко от Владиката. Този процес е труден, тъй като трябва да се съчетят хармонично небесното и земното, огненото и плътното, бъдещето и настоящето. Не може да отлетиш и да се откъснеш от Земята, не може и да се потопиш в Земята, но трябва някак да увиснеш в пространството и, държейки се здраво за Владиката, да удържаш съзнанието върху земното, което е долу и върху висшето, което е горе, хармонично съединявайки ги в духа.

575. (472). (Гуру). Само на Висшето и по пряката верига на връзката може да отдаваш своето съзнание за фиксация на мислите върху него. Може да влизаш в съприкосновение и с тези по-надолу от тебе, но ограждайки се и то здраво от страничните нахлувания. Нарушаването на първото условие влече след себе си половинчатост и желание за нови Учители, което спира напредъка. Нужна е голяма вместимост, за да се вместят Лъчите на един Учител. Ти прояви сила на предаността и никого, освен нас, не си искал и не си се стремил да имаш в качество на водещи. Затова на теб се дава с пълна мярка. Ти казваше “Моята Йерархия”, държейки здраво нишката на връзката. И затова ние сме с теб. Отбелязан си от Владиката и си утвърден от Него. Нека това да бъде пример за тези, които искат да имат различни учители и различни източници на познание. Фокусът е един и веригата, водеща към Него. е една, собствена

за всеки дух, по Лъча на Водача-Йерарх или на Космическия Баща. Откъсвайки се от нея човек се лишава от възможността да се движи по-нататък. Не може да се премахне най-близкото звено, тъй като се прекъсва веригата.

576. (Ю.). Ще кажа много. Първо - нещата се измениха неочаквано, донасяйки нова възможност. Няма да отлагаме втората изложба. Ще извикам З. Време е. Чакаме и вас.

577. (473). (22 юни). Всичко, което се върши заедно с Мен, върви под знака на успеха. Стремекът към заниманията, водени съвместно, задълбочава контакта. Авраам ходеше пред Господа, а ученикът – винаги пред Владиката. Така постоянното Присъствие се утвърждава с всички мерки. Следващата степен ще бъде предаване на съзнанието по линия на Йерархията, а идващата след нея - предоставяне на своя микрокосмос в разпореждане на волята на Владиката. Разбира се, и тук се изисква постепенно приспособяване на съзнанието и на целия организъм към вибрациите на Лъча с особено предназначение. Спускането на Светия Дух в Апостолите е спускане на Огъня, изпратен в Лъчите на Владиката. Психическата Енергия се проявява мощно чрез обединяване на съзнанията с Водещия Йерарх и тогава озареният може да каже: “Не аз, а Той, пребиваващият в мен, Той Твори”. Основа на това явление ще бъде пълната самоотверженост или отричане от себе си. С това съзнанието се очиства за Великото Присъствие. Психотехниката на предишния контакт се заключаваше в това, че съзнанието беше около Владиката, а сега се прави още една крачка напред и съзнанието на ученика сякаш влиза в съзнанието на Йерарха или съзнанието на Последния влиза в орбитата на съзнанието на ученика и, бидейки допуснато с цялото сърце, с цялото негово същество в сърцето, Сътворява там своята Обител. Ето Аз, Преподобният във вас, Творя Волята на Изпратилия Ме. Принципет е труден за приложение. Но осъзнаването на неговата същност ще позволи да се започне. Започнатото в някаква степен може по-нататък да се задълбочава. Постоянството на решимостта ще започне да приближава към желаната цел и да задълбочава връзката. Всичко е постижимо ако се разбере, че голямото започва с малкото.

578. (474). (М.А.Й.). Помощта вчера беше оказана явно. Владиката Каза, че ще Изпълни концертната зала с народ и действително я Изпълни, независимо от това, че всичко беше против. Даде спокойствие и възможност да изпълниш своя номер блестящо. Принципет беше спазен, беше приложено усилие, имаше към какво да се приложи и помощта се Дава неизменно. Затова знайте от опит, че ако се обърнете за Помощ и ако сте направили сами всичко, което сте могли, Ръката на Йерарха ще се протегне, за да ви подкрепи. Грешката на хората, обръщащи се за помощ отгоре, се заключава в това, че, обръщайки се, отпускат ръце и очакват манна от небесата. Но народната мъдрост разбира добре: надявай се на Бога, но и самият ти не бездействай. Именно собствените усилия и дават право на това да ви се помогне. Дайте възможност на Владиката да приложи Своята Ръка, прилагайки отначало своите собствени усилия в цялата достъпна мярка и тогава ще има към какво да се приложи.

579. (475). (Гуру). Замисляли ли сте се вие, приятели, за това, че шарката на нашите животи е оставила такава дълбока следа в съзнанията на мнозина и е образувала големи кръгове. Защо трудът ни е бил плодоносен и отбелязан от хората? Защо неговите плодове ще дадат в бъдещето богата жътва? Ще Кажа: “Защото ние самите се трудихме без да отпускате ръце и в Името на Владиката”. В това е тайната на

успеха, предавам я на вас. Вървете в живота в Негово Име и вашият труд ще бъде плодотворен.

580. (Ю.). Пристъпвам към осъществяването на следния план - реабилитация на името. Ще утвърждаваме Пакта на Мира.

581. (476). (23 юни). При докосване на Лъчите на Майката на Света трябва да бъдете особено предпазливи, тъй като получаваната енергия може да се отлива във всякакви форми в зависимост от ъгъла на прилагането им от съзнанието. Смятат, че аурата на високия дух трябва да действа винаги благотворно. Това не е вярно. Ако беше така, нямаше да разпъват, нямаше да изгарят, нямаше да измъчват и не биха преследвали Носителите на Светлината. Лъчите и вибрациите на аурата привеждат в действие спящите енергии в човека или насищат с Огън и нова сила вече събудените и съществуващи в него, и ако тази енергия е зла, то реакцията протича в съзвучие с тях. Затова при съприкосновение със Светлината се изисква очистване на съзнанието и контрол над себе си. Трима на пътя срещнали Учителя на Светлината и всички докоснали се до Неговата Аура почувствали прилив на сили и желание да направят нещо. Единият, вдъхновил се, отишъл при своя враг, когото ненавиждал и към когото изпитвал злоба и се помирил с него, прощавайки му предишните обиди; другият, вдъхновил се, пуснал на свобода роб, а третият отишъл и предал съседа. Така трима докоснали се до Светлината са пречупили Нейната енергия по различен начин в сърцето. Трансформатор ще бъде сърцето. Смърдящото сърце може да превърне енергиите на светлия Агни в черни огньове. Знаете, че в ученика всички негови енергии се събуждат за ярка изява и понякога даже изглежда, че човекът става по-лош, отколкото е бил по-рано. Какво беснее на тъмнината предизвика в хората аурата на Спасителя! Излъчванията на Носителя на Светлината служат като лакмус за същността на човека. Трябва да се следи внимателно за това как вашата аура влияе на срещаните хора. Това ще бъде явен показател на коя страна се наклонява тяхното сърце, тъй като зад вас е Учителят. Ако срещнете силна вражда или противодействие знайте, че противодейства тъмнината. Когато аурата расте нито приятелите, нито враговете вече не минават равнодушно. Всеки ще прояви себе си с ясен отклик. Много характерно е, че обсебените започват да беснеят и даже ако външно прикриват това, докосването до Светлината ги тласка към най-несветли действия. Така също и новите Огнени Енергии, достигащи Земята, навлизайки в човешките сърца и съзнания, ще предизвикват и предизвикват в тях следствия, право противоположни, но съзвучни със същността на техния притежател. Затова и Казвам: “Голямото Разделение ще тръгне и ще върви по линия на сърцето”.

582. (477). Отбележете вървящите против - не те са отсъдени. Пътят на тъмнината е криволичеен. С никакви думи не могат да се скрият нито огньовете на очите, нито вибрациите на сърцето, нито тъмнината, която то излъчва. Нека дозорното сърце да се приучва да усеща зад външната видимост невидимото и скритото. Много тайни дугпа се тълпят наоколо. Те трябва да се познават. Тяхната сила е в скритостта на тъмнината. Но, срещайки се с хората, питайте себе си дали те не са от тъмнината. Не приемайте приятелите за врагове - не винаги е лесно да се познае преоблечения приятел - както и враговете - за приятели.

583. (478). (М.С.). Сътрудничеството с Мен се заключава в това, че при Контакт се възприемат Моите Лъчи и се транспонират от съзнанието във форми, и благодарение на този процес стават вече достъпни за Земята. Учението на Живота, давано сега на

хората, е именно възплъщаване в кристализирани форми на мисълта на енергиите на Моята Епоха. Тяхната същност е влята в нови форми, вече приравнени към човешкото разбиране. В това е Великата Мисия на Владиците, указващи нови пътища към Светлината. Тези пътища довеждат до Мен вече с възможности за непосредствено получаване. Владиците Дават на хората ново разбиране на Майката на Света и в нов аспект. Вървящите към Мен ще Посрещна с разбиране и с разбиране ще Дам и ще Дам на арфата на техния дух да отзвучи пълнострунно на обръщането към Мен. Стига само обърналите се сърца да бъдат в порядък.

584. (479). (М.А.Й.). Областта на Съкровено Знание е достъпна, но не за всички. Покрай всичко, трябва да имаш право на него. Правото се дава чрез служене, преданост на сърцето и вяност, утвърдила се през вековете. Има много ловци за Съкровено Знание, но са малко имащите право. Утвърждаващи правата си не означава имащи ги. Пазете се от искащите Съкровено Знание - обикновено това са тези, които не обичат да прилагат Учението на Живота на практика. Пазете се да не давате тайните в техните ръце, тъй като тайната в несигурни ръце е много разрушителна.

585. (480). (Гуру). Човекът, който е разкрил себе си докрай, губи своята притегателна сила, тъй като неговият магнит на духа се разрежда напълно с това. Човекът, проявил навън своите емоции, губи силата да влияе на другите. Всички видове несдържаност разреждат магнита на духа. Цената на несдържаността е голяма. Хората не трябва да знаят какво става вътре. С всяка проява на емоция поставяте себе си под удар. Утвърдете сдържаността.

586. (Ю.). Ще успея навреме. Няма нищо нито добро, нито лошо, но всичко е нужно. Използва се всичко и - за благо. Стъпалото, когато всички сили започват да служат: и светлите, и тъмните. Тъмните - не не защото искат, а тъй като не могат другояче. Владиката обръща всички техни уловки в полза. Стъпалото е много знаменателно – прообраз на идващия Ден.

587. (481). (24 юни). (М.С.). Проявата на Светлината се предшества от тъмнина. Проявата на Скрилата Своя Лик се предшества от период на загуба на правилната представа за Нея от човечеството. Епохата на Майката на Света може да се нарече Приотваряне на Тайната на Великата Индивидуалност. Нейната същност се познава в Нейните Лъчи. Всяка планета, светило, звезда са свързани с Дхиани, които са ги Създали. Разликата в характера и индивидуалността на всяко небесно тяло е толкова огромна, колкото между Духовете - техни Създатели. В Космоса няма еднаквост. Проявеният свят е построен на принципа на безпределното многообразие. Има близки явления, има аналогични явления, но еднаквост няма. Човешкото въображение е бедно и безпределността на Йерархията се ограничава в този кръг. Съзнанието не може да остави всичко и да се потопи в тази област, където действителността превъзхожда всяка човешка представа за нея. Зад Великата Индивидуалност на Майката на Света стои още По-Висока Индивидуалност. По тази безкрайна Стълба на Светлината човешкият дух се губи пред величието на Началата на всички Начала. И никой не може да каже, че той е заставал пред Него. Както физическото тяло би изгоряло моментално близо до Слънцето, така изгарят и всички низши обвивки в близост до Аурата на Огненото Тяло на Планетните Духове. Физическото тяло е нужно за плътната еволюция, но само Висшата Триада може да се движи по-нататък. Вярно е, че и градацията на Огнените тела е широка. И Огнените Духове на Слънцето притежават Огнени тела от различна степен. Огнени същества има и на Слънцето, и при това от

различни еволюции, и даже много по-ниско от човешкото стъпало. Но тяхната същност е огнена и им позволява да бъдат там, където изгарят низшите обвивки на човека. Знаете, че Високите Духове на вашата Земя ходят на другите Планети, но на Слънцето - не е чувал никой, тъй като Слънцето е крайният етап за еволюцията на духа в нашата верига от светове.

588. (482). Огнената мощ на духа може да се прояви само при пълно спокойствие на обвивките. Когато обвивките се вълнуват, се проявяват низшите огньове, тясно свързани с тях. Но когато трите са обуздани и неподвижни, тоест когато те са в пълно спокойствие и в тях няма движение, тогава силата на висшите огньове, необагрена от тях, свободно изразява себе си. Ако се изразходва цял живот или два, или три живота за да се утвърди спокойствието, то това ще бъде огромно достижение, тъй като величието на духа се проявява в пълното спокойствие. И може ли да се учудваме, че утвърждаването на това качество изисква толкова труд. Вчера в момент на стълкновение с антагониста ти се удаде да съсредоточиш цялата сила на огньовете в погледа, но гласът и жестовете, и обвивките не проявиха пълно спокойствие. Трябва да се работи още, трябва гласът да звучи безстрастно, трябва да няма жестове, трябва да се отстранят емоциите от сърцето. Студеният огън на самообладанието действа по-силно от всички думи и жестове. Трябва да се разбере, че уроците на живота се дават не за преживяване, а за опит и заостряне оръжието на духа. И за да преуспееш трябва не да преживяваш и да се огорчаваш, а да обмислиш как по-добре да закалиш бронята и да я направиш неуязвима и нечувствителна за ударите. От живота и хората ще се учим как да посрещаме красиво вълните. И колко е добре, че условията на живот дават тази прекрасна възможност да се закали всестранно духът. Тъй като тези условия се дават не заради самите тях, а заради израстване на духа. Сами по себе си те са нищо и за нищо, и не трябва да се мисли за тях, но именно те дават възможност да укрепиш и утвърдиш в себе си това, което иначе и по друг път е невъзможно да се укрепи. Учителя Стои зад вас и Учителят Предвижда как да придвижи по-бързо. Правилно е усещането за придобиване на най-богат опит след преминатото време. Така расте духът. Искам да видя Своите ученици проявяващи пълно спокойствие. Не трябва да се отстъпва пред своите евтини чувства или емоции, тоест няма нищо и никого, заради което или когото си струва да се отстъпва на палящото в себе си. Студът на спокойствието е най-доброто облекло за духа в момент на стълкновение с яростта на човешкия егоизъм и по-добро, хиляди пъти по-добро от шутовската премяна на кривящия се палячо. Достоинството на духа е несменяемия доспех на воина на Светлината.

589. (483). Правилно, правилно е да се мисли, че на известно стъпало всичко ни служи: и доброто, и лошото, и приятелите, и враговете, и всичко, което е против, и всичко което е за. Няма противни условия и учител е самият живот. При такова разбиране на противните и благоприятните явления от текущия живот всичко движи. По-рано би се губело време за ненужни преживявания и съжаления, но сега неприятността се приема като двигател, като тласкач и енергията на противодействащата сила се отнема от нея и се използва от духа за преодоляване на тази противна сила. Трябва само да не се забравя за условията на спокойствието. Трябва да се помни, че сега всичко служи от полза на този, който върви неотлъчно с Владиката.

590. (484). Какво да правим с вървящите против? Когато Казах: “Подложи и втората буза за удар”, хората не разбраха. Напиращият в техните незаклучени врати,

несрещнал съпротива, ги отваря и пада на земята. Значи трябва да се даде на стрелата да прелети и на удара да се стовари на празно място. Когато стрелата е пусната, лъкът е безопасен и когато силата е разредена, разределитеят я е безсилен. Ако самото яростно нападение не срещне видима, външна съпротива, то тутакси изчерпва себе си и нападащият или обиждащият става безсилен и жалък. Мълчанието и неотговарянето понякога е най-добрата защита и най-доброто оръжие. Но и мълчанието може да бъде различно. Мълчание на мощта, мълчание на събраната, осъзнаваща себе си сила - така ще утвърдим. Възможно е да се защитава и мълчаливо. Ударът на мълчанието е мощен. Тъй като е говорено за горещите въглени върху главата на обиждащия. Но хората не са разбрали и са извели от Моите думи прегърбената доктрина на непротивенето. Нима може да не се противиш на тъмнината или да ѝ подлагаш душата си за потъпкване? Противете се, противете се и се защитавайте винаги. Външното непротивене съвсем не означава вътрешна беззащитност или инертност. Воинът на духа не маха с ръце, но ударът му е смъртоносен. Смъртното око на йога и оръжието на Светлината на война на духа се дават не за непротивене. Да помислим за това.

591. (485). (М.А.Й.). Лишените от благословия от страна на Владиката са лишени от Лъча. Лишаването от разположение от страна на стоящите по-долу по стъпалата, тоест на водещия към водения е също лишаване от лъча, ако той е утвърден. Така прекъсването на връзката с най-близкото звено е много тягостно за двете страни. В случай на неправота на откъсналия се от своето звено дух внимателно затваряме откъснатата нишка на водещото звено, за да не носи каналът ненужни вибрации от страна на този, който е нарушил Закона на Йерархията. Нашите си остават с Нас, а откъсналите се - със себе си. Лишените от Светлина преживяват тежко, ако не са се предали на злото. Ако са се предали, тогава започват да злобят и се спускат все по-ниско и по-ниско. Приятелят, усещам, ще се върне, но нека да поживее сам. Правилно решихте: причината е самовъзвеличаването и благополучието, и горчивината от личната обида. Временно отвърнете вниманието си. А по-нататък ще се види.

592. (486). (Гуру). И ще ви унижат, и ще ви възвисят така, както са възвисявали и унижавали и нас. Всичко това са само крайпътни знаци, но много поучителни и обогатяващи земния опит знаци. Ученикът гледа на всичко от гледна точка на ученичеството и постоянното учение в школата на живота и се радва на тази възможност постоянно да се учи. Сега тези условия са задълбочени особено силно, тъй като времето не чака. Животът учи на разпознаване на ликовите. Нужен урок.

593. (Ю.). Преуспяването в делата се изпраща в действителност от Владиката.

594. (487). (25 юни). Пространство и време. Пространството с няколко измерения и времето като едно от тези измерения. Ангелът на Апокалипсиса се е клел, че повече време няма да има. Да се постигне тайната на времето не е лесно. Навлизайки в записите на пространството може да се предизвиква от миналото всяка епоха и тя да бъде видяна. Следователно миналото съществува в настоящето. Пророците виждат бъдещето за много време напред, следователно и бъдещето също съществува в Настоящето. Първата тайна. Пространството се измерва с мерки за дължина. За земните разстояния човечеството знае и създава пътища за съобщения и транспорт. Но духът не познава разстоянията и може, бидейки на едно място, да бъде на хиляди версти от него. Втората тайна. Разбира се, и времето, и разстоянието съществуват за земното съзнание твърде конкретно, но те не съществуват за духа. Огнената същност на духа е с други измерения и тайната за постигане на пространството и времето се крие в него.

Разсъжденията и умуването тук няма да помогнат, тъй като може да се достигне само практически. Преодоляването на времето ще се заключава в развиващата се способност на духа да вижда миналото и бъдещето, а преодоляването на пространството - в обостряне делимостта на духа. Докосването на съзнанието до сферите на Звездата на Майката на Света по Нейния Лъч е пример за преодоляване до известна степен и на времето, и на пространството, тъй като Звездата е далеч от Земята и условията за измерване на времето на нея са изцяло други. Условността на времето може лесно да се разбере, излизайки в световното пространство. Условието за разстоянията е по-трудно. Но пристъпвайки зад пределите на скоростта на светлината, се доближаваме до скоростта на полета на мисълта. Така че както делимостта на духа дава възможност да се пребивава едновременно и тук, и там, така също и мисълта фактически не познава разстояния, тъй като това явление е от по-висок порядък и то е извън пространствените ограничения. Решението не е в мозъка и краката, а в мисълта и духа. Проявата на мисълта и проявата на духа, бидейки фактори на свръхмерния свят, тоест извън трите земни измерения, съдържа в себе си решението и на едната, и на другата тайни. И към тези решения може да се доближиш само практически. Когато полетите в сферите на Далечните Светове се учестят и придобият по-определен характер, тогава решението на тайната ще се приближи. Пътят към решаването преминава по Земята чрез развитие на висшите способности на човека и отваряне на огнените центрове.

595. (488). Приучвайте се да облитате с мисъл своята планета и световите - по тези канали духът, лишен от тяло, ще лети когато усети крилата. Свойствата на духа са други. За земното тяло - където е земното тяло, там е и мисълта, за духа е обратно - където е мисълта, там е и духът, и съзнанието. И духът не познава разстояния, няма такива и за мисълта. Той може да лети свободно в пространството, ако неговата мисъл е летателна и летателните ѝ качества са съзнателно утвърдени на Земята. На законите на мисълта са подчинени и тези, които не познават тези закони, но са подчинени несъзнателно. Мисълта на посетителя на земните вертепи ще го ввлече във вертепите и тяхното психическо обкръжение, когато той се окаже извън тялото във властта на привичните мисли. Оттук и земните привличания, и властта на магнита на мисълта над човека, отхвърлил тялото. Ясносияйната мисъл ще увлече нагоре, към Светлината, злата мисъл - в бездната, в тъмнината. Този, който се е научил да управлява своята мисъл, както водача - кораба, самолета или автомобила, ще я насочи натам, накъдето иска и сам ще полети след нея, но този, който е бил в робство на мислите и този, когото те са управлявали и когото са влачили, той ще бъде влачен от мислите натам, накъдето го устреми магнитната същност на неговите мисли. Мислите са манитни и държат съзнанието в плен, ако то не се е научило да ги управлява. Мислите са като коне - те могат да бъдат обуздани и оседлани и, сядайки на седлото, да поемеш със здрава ръка юздата и да ги насочиш натам, накъдето иска волята. При полетите преддверието, проявено от мисълта има решаващо значение.

596. (489). (М.А.Й.). Ако всичко е в мисълта, то и ударението се поставя върху мисълта. Известно стъпало на овладяване на мисълта дава възможност да се управлява и словото, и да се пише и да се излагат свободно своите мисли. Но това е единствено само стъпало. Разбира се, то е свързано с огнеността на съзнанието или с приотварянето на някой център. Но пътят продължава по-нататък и води към овладяване на менталното тяло и умението да се ползваш от него за далечни полети. Всички процеси, ставащи в ученика, трябва да се разглеждат като подготвителни,

водещи към овладяването на някоя способност на духа. Именно на духа, тъй като центърът на същността на човека се съсредоточава вече в него, откъсвайки се от низшите обвивки. Активността на съзнанието се пренася в областта на духа и се съсредоточава в него. По време на записите съзнанието е силно активно в духа и действа мисълта. Никакви окултни упражнения няма да дадат тези следствия, които донася тази активност. Наистина, в тези моменти битието на духа се пренася в мисълта.

597. (490). (Гуру). Признателността, даже закъснялата, ще донесе своя плод. Признателност означава осъзнаване на признаваното явление и неговата полза за признаващия. Така се възстановява справедливостта и възможността за по-задълбочена съвместна работа. Все едно че се премахват бариери, отделящи съзнанията на позовалия и позования. Приемам признателността и се радвам на новото разбиране на нещата, имащи толкова голямо значение в живота. Признателността е рядко качество: това е сила, обединяваща устойчиво и здраво Учителя и ученика, позовалия и позования, водещия и вървящия след него.

598. (Ю.). Делата са добри. Не достигат помощници. Разбирането е малко. Нужни са знаещи Учението. Вас вече ви чакам и вземам мерки за това. Всичко ще бъде добре.

599. (491). Вие изпратихте своите снимки на Майката на Агни Йога и Тя, гледайки ги, видя и усети състоянието на вашия дух. Разбира се, ваши изображения има и у Нас и по тях Ние Виждаме всичко ставащо с вас. Неотложната мисъл се предава веднага. Действа нишката на връзката. Може ли да се нарече това изображение терафим? Може, тъй като най-добрите ваши мисли и чувства, устремени към Нас, са сгряти от Нас като зърна от Слънцето за поклъване. Чрез него се предава и Защитата, и Грижата за вас. Знаем всичко за вас и Виждаме всичко. Затова живеете и действайте като знаете, че Орловото Око е над вас.

600. (492). Достойнството на духа Считаме за високо качество на духа. Сякаш ценността на целия човек се проявява в него. Съзнаващият го признава бисера на своето съзнание и неговата ценност. Човекът, утвърдил в себе си това качество няма да лъже, да се унижава и да проявява суетливост. Ликът на истината не може да се прояви без достойнство на духа - някъде ще остане зрънце робски страх, угодничество и суетливост, и още нещо от палячото.

601. (493). Сине Мой и син на Майката на Огнената Йога, океанът на Учението е безпределен и ти имаш достъп до него и чрез Нас получаваш всичко това, което на твоето съзнание е по силите да вмести. Затова не се смущавай от нищо: нито от противното злословие на неготовите, нито от непризнаването на приятелите, нито от евтините съждения на невежите. Ти изпълняваш Моето Поръчение и замествах активността на заминалото от плътния свят звено, тоест твоята Майка - не напълно разбира се, но до известна степен и в определена сфера. Вярвай на изпращаните мисли, мъдростта в тях не е твоя. Ти си само техен предавател. Вярно е, че те са съзвучни на теб и сякаш изразяват твоите собствени мисли, но ако пратките се прекратят, то и мислите ще пресъхнат и тогава ще видиш с какво е живял и се е хранил твойт дух. Нека твоите недостатъци да не бъдат препятствие за работата, тъй като Ние Сме ги отчели и Устремяваме към Общуване с Нас над тях. Не Даваме на никого право да съди за теб, тъй като то принадлежи само на Нас, но Ние не Сме съдии, а Загрижени за напредъка на твойт дух. Знай това и даже намери енергия в силата на своите недостатъци и

несъвършенства да израснеш от тях духом. Аз Съм те Поставил чрез Близостта и Общуването с Мен над плътния живот и суетата на деня.

602. (494) Днес сроковете вече доближават и вас. Готови ли сте в духа? Готовност в духа означава готовност за Служене вече във всичко, до края. Ще Изпратя възможности, но покажете готовност. Според степента на готовност са и възможностите - пълна и безусловна съизмеримост. И близостта до Мен. Ще Проявя Себе Си в най-тясно сътрудничество, ако вашият дух е готов за него.

“А ти послушай по-добре какво ще ти Кажа”. - Това е нахлуване в проводника от страна на близкия приятел.

От това може да се види колко грижливо трябва да се опазва чистотата на проводника с Мен, щом пречат даже приятелите. Указвам да се привличат пространствени мисли, използвайки Закона за съзвучието. Ако можехте да разберете, че даже цветето, даже физическото тяло се изгражда по този Закон. Красотата на всичките тела на Планетните Духове е основана на съзвучието на елементите, които ги съставляват със същността на Планетния Дух. Законът е сложен, но е винаги справедлив и съизмерва.

603. (495). (Июнь 26). Можеш да Ни изпращаш за утвърждаване своя образ, снабден с желаните качества на духа. Той ще пребивава при Нас, подкрепен от Нас, но свързан чрез жива нишка със своя творец. Можеш да създадеш скулптурно изображение на себе си, представляващо изражение на бъдещите достижения, съединено чрез здрави връзки с това, което представлява в сегашно време неговия породител, за преобразяване на това, което е сега, в това, което ще бъде. Пътят на достиженията е дълъг. Еволюцията на духа няма край. Но е възможно да си представиш напълно отчетливо и ясно определени стъпала на тези достижения и тези форми, в които те се отливат и, представяйки си и оформяйки ги щателно, да ги изпратиш на Нас за утвърждаване. Кажете какви бихте искали да бъдете и да видите себе си в бъдеще, вложете желанието на сърцето в нарисувания образ, наситете го с устременост и го изпратете към Нас. Нека най-яркото, но основано върху знанията за еволюцията, нейните Закони и пътищата за развитие на духа въображение да ви бъде помощник в процеса на създаване скулптурата на вашия дух, за да знаете ясно към какво вървите и към какво се устремявате да станете в някакво бъдеще, далечно или близко - не е ли все едно, ако тази идеална форма е достатъчно висока. До близкото бъдеще е по-лесно да се достигне, тъй като за кратко време далеч не можеш да стигнеш. Но в далечното бъдеще е възможно даже стъпалото на Планетния Дух. Трябва да се осъзнае могъщата сила на този водещ облик, тъй като по него и ще се изгражда земното и надземното направление на проявите на човека. То може да бъде поставено сякаш извън времето, за да се запази през всички възплъщения огнения устрем към реализацията на този образ в себе си. Ученикът, знаещ своя път, ясно си представя какъв трябва да стане с времето. Може да не се жалят нито силите, нито въображението и наличните знания за създаване на водещия облик на духа, който ще поведе духа към недостижимите сега върхове. По принцип този идеал е изразен с думите на Владиката „Вие сте богове“, но неговата конкретна, индивидуална форма зависи от устремения дух, желаещ огнено да възплъти в своята същност неговите свойства. Мнозина, болшинството не знаят какво искат. Неопределеността на устрема поражда и неопределеност на достиженията. Но знаещият точно и ясно, и устремил към Нас своето желание, ще получи по съвучие и съответствие. Създавайки идеален образ на себе си и утвърждавайки го чрез Нас, и

оставяйки го в Твърдината, може да се стремиш към това да се слееш с него. Възможно е понякога сякаш да влизаш в него и да изразяваш неговата същност със себе си. Този прообраз на бъдещия човек се дава от Учението на Живота, за да знаят хората направлението на еволюцията и накъде да вървят. Но водещата сила, оформена от индивидуалния устрем, трябва да вложи в него човек сам, според своето разбиране, по свое желание и в съзвучие със своята Индивидуалност. Всеки Планетен Дух, всеки Владика Притежава своя особена, ярко изразена Индивидуалност и свои Лъчи. В процеса на кристализация на духовния облик на бъдещия човек личното начало се унищожават, но Индивидуалността се запазва в цялата пълнота на своето своеобразие и неповторимост на придобивките. Затова и човек изгражда сам своята Индивидуалност, своята Безсмъртна Същност, vyplъщаваща се в смъртни обвивки, за да достигне в тях своето съвършено изражение. Временното и личното в това изграждане се отхвърлят, а индивидуалното и непреходното остават. Чрез идеалния свой образ, създаван от неговата воля в Нашата Твърдина, човек утвърждава в себе си достойнството на духа, властта над материята и обвивките, овладяването на огнената сила, качеството спокойствие и равновесие, и всички останали свойства на Дхиана. Ние пък ще го Утвърдим за него, тъй като сам е пожелал със своята свободна воля да стане този, който той иска. Не Можем да Заставим да станеш по-добър, но подкрепя и помощ ще Дадем, ако е проявен устрем.

604. (496). Добре е да се помисли здраво за това какво трябва да вземем на далечния път. За да се стане бог, тоест Планетен Дух, трябва да се премине дълъг път, но още сега може да се знае какво трябва да се вземе и какво е напълно ненужно. Нужен ли е страхът, раздражението, обидата, нужна ли е суетливостта, мързелът, угодливостта, ласкателството, безволието, слабостта, бърливостта и всичко това, което още не е изживяно и което ще бъде ненужно по далечния път? Всичко това, което не съответства на водещия идеал, се отсича с твърда ръка. Когато идеалът е отлят в ясна форма, всичко, не съзвучно с него, се отхвърля по необходимост. Увлечателно е да се изгражда този водещ образ в съзвучие със своята Индивидуалност; да се взема всичко най-добро отвсякъде, както строителят взема най-добрия материал, но да се създава и твори със силата на индивидуалните огньове. Своята лодка, а не чуждата, своята воля, а не чуждата, своето изражение на Безсмъртната си Индивидуалност, а не чуждото изражение. Ценим яркостта на Индивидуалността в ученика, а не чуждите наслоения, нямащи корени в духа. Ето защо толкова лесно отпадат от съзнанието всички привидни достижения на духа, ако те не са свои, а са заимствани от някого. Мнозина се запалват от чуждия ентузиазъм и им се струва, че вървят, че нещо са достигнали. Но стига да останат сами поне за известно време, цветята окапват и картината на пауна без пера или на пуйка, или на папуга е печална. Указвам плаването само в собствената лодка.

605. (497). Наполеон е притежавал Камъка, но се е препънал в самовъзвеличаването и земната слава, и е нарушил Нашия Указ. Примерът е много поучителен. Колко има такива, предали Делото на Владичите заради временните земни успехи и земното благополучие. На близките трябва да се каже: да поставят твърдо Моето Дело над всички земни дела и над всичко, и тогава успехът е обезпечен. Но човекът е слаб и той е готов да изпълни и изпълнява Указа докато се издига по стълбата на успеха. Но стига само да се почувства стабилно и извънж забравя всичко: и Указа, и Владиката. Ако това се случи, краят е винаги печален: разбитото корито и необходимостта да се започва всичко отново отначало. Опиянението на

благополучието и опиянението на успеха са опасни с това, че се забравя най-главното, върху което ги е обосновал ученикът. С изключение на изпитанията, Избягваме да даваме благополучие на учениците, но от успехи да ги лишаваме не Искаме... и мнозина не издържат изпитанията с успех. Животът на Земята свършва, а с него увяхват и лаврите на успеха, ако не са успели да увяхнат по-рано и неудачливият пътник остава без нищо. Предупредете приятелите никакви успехи в живота да не ги откъсват и отдалечават от Нас, а само да ги сближават по-здравно. Ние ще Изпратим успех, но съвсем не за това, той да отдели от Нас близките.

606. (498). (М.А.Й.). На близките кажи: искам да видя в тях готовност за служене на Владиката. Неправилно е да се мисли, че ако сега няма готовност, то тя ще се прояви после, когато настъпи времето. Това не е вярно. Ако сега я няма, няма да я има и после, когато вълните от нови впечатления залееят съзнанието. Именно сегашният момент служи като показател за степента на готовност на духа, когато Празникът още не е настъпил. По този момент и състоянието на своя дух съдете и за себе си, но сами, но безпристрастно, за да знаете на какво можете да разчитате в бъдеще. Формулата “След чудото ще повярвам” е разрушителна, но не по-малко разрушителна е и мисълта за това, че не сега, а по-късно, после ще послужи с цялото сърце на Делото на Владиката, а сега ще почакам, тъй като смятам нещо друго за по-важно.

607. (499). (Гуру). Ти слушай, ти запиши: “Събитията наближават, наближават, наближават”. Тяхната вълна скоро ще ви достигне. А вие не сте готови нито в тялото, нито в духа. И когато настъпи времето да се действа, ще трябва да се губи време за подготовка. А времето няма да ви чака. Нима искате да изостанете след времето? Незавидна е участта на изостаналите.

608. (Ю.). Днес ще кажа друго. Днес отпътувам временно за Ленинград, за да видя старото пепелище. Все нещо трябва да се събере. Засега нека събитията да зреят. Скоро ще съзреят.

(Видях още насън, че някъде е станала неочаквана пълна промяна на положението, видях това във вестника).

609. (500). (27 юни). (По време на сън). Нов, нов, нов живот!

Дават се знаци за близостта на промените, тъй като са близки. Ситуацията е сложна, когато потокът може да се втурне в друга посока. Трябва да се насочи в руслото на бъдещето. Сложна шарка. Указвам да се държи съзнанието в състояние на възприемчивост към ставащото, за да се срещне неочакваността очаквано. Шокът от неочакваността е разрушителен. Човек е очаквал благи вести, но когато ги е получил, сърцето не е издържало от радост. Трябва ефектът да се пренесе мислено в съзнанието, преминавайки през него във въображението, просто представяйки си как при пълно спокойствие радостно, но в равновесие, се приема вестта, без да се нарушава тънката структура на приемника и целият апарат на духа. Значението на ефекта на изненадата не се разбира. Но дори и коня след състезание го разхождат дълго, даже бегачите известно време бягат след финала. Течението на енергиите в човешкия микрокосмос не трябва да се спира изведнъж, ще се получи разрушаване. Трябва отрано да се асимилира съзнанието с енергиите, изменили неочаквано потока на живота и да се влезе в него психически. Иначе е неизбежно заприщването и взрива. И ако незнаещите ще се хвърлят един към друг, ще се прегръщат и целуват от щастие, то какво да се каже за тези, чиито сърца са чакали напрегнато. Принципът на равновесието не допуска такава амплитуда на колебанията на съзнанията. Равновесието е сила, да се загуби тя

означава в нужния момент да останеш безсилен и да не проявиш действие. Силата на духа естествено ще се устреми към астрала, за да се прояви в него с необузданост на емоциите, докато в същото време цялата сила на духа трябва да се приложи за най-близките действия. Затова Указвам отрано да се преживее всичко в съзнанието, за да не се губи после време за ненужни преживявания. Огнената радост на духа не лишава от равновесие, тъй като тя не се проявява в низшите обвивки. Така че пребъдвайте в готовност за неочакваности, за да се опазят силите на духа.

610. (М.А.Й.). В съня половината лист от вестника беше зает с вестта за събития някъде. Значи значението на вестта е важно. Тя се потвърди от Думите, чути по време на сън. Значи ще има вест. За неотложността на сроковете може да се съди поне по даваните Записки. Потоците на явленията се сливат в Чашата, за да се отлеят в плътни форми. И ние предупреждаваме. Предупреждаваха също и нас, когато ние избързвахме на Земята, Предупреждават и вас, за да знаете отрано вестите.

611. (501). (М.А.Й.). Ще заминете заедно с всички и направо там. Планът на вашия живот е набелязан, а също и степента на труда. Трябва да не му се пречи, като строго се изпълняват Указите. Ще бъдат дадени знаци за Близостта, които ще разсеят остатъците от неувереност в Близостта на Ръководството и ние ще застанем по-близо. Много труд предстои, но работниците са малко, но знаещите са малко и още по-малко са можещите да сътрудничат съзнателно. Оттук и ценността на всички тези, които са били близки до Учението. Всички вие сте в Дланите на Владиката. Предайте се на Волята на Владиката.

612. (502). (Гуру). Идва времето, когато вие ще можете да пожънете обилно от целия наш труд. Да! Да! Нашият труд в настъпващия срок ще даде своите мощни следствия. Затова трябва с цялото сърце да се навлезе в същността на нашите дела, настоящи и минали, за да се даде на хората повече. Ще раздавате нашето и на Владиката достойние. Не своето и не тяхното, и не на тези или на другите, а нашето и на Владиката. И вие също сте наши, значи ще раздаваме своето, а не чуждото. И ще има на кого да се раздава, тъй като ще дойдат твърде много. И трябва сърцето да стигне за всички. Огънят на сърцето е достатъчен, ако си с Владиката и ако Той е в сърцето. Затова повтарям: „Гответе се”.

613. (Ю.). Приятели, приемоте вестта за спешността на знаците. Не напразно се дават, а навреме.

614. (През нощта). Слушай далечната вест: Вие не знаете това, което вече е извършено. Но скоро ще узнаете. Когато вестта дойде, погледнете в дълбочина на вестта. След десет дни завръщането ще стане възможно. Ще се даде право за избор на града с право на жилищна площ.

615. (503). (28 юни). Сине Мой, ако близките подценяват, то какво да се очаква от чуждите. Трябва да бъдеш готов за това и да съумееш да издържиш натиска на гасителите. Тяхната цел е една - съзнателно или несъзнателно да угасят огъня на сърцето. Защитата е в събраността на духа и бронята на равновесието. При вътрешна събраност и равновесие стрелата ще се плъзне по повърхността на яйцето на аурата и ще се върне обратно към изпратилия я. Не може да има безразлични действия и обременяване от страна на обкръжаващите към Нашите ученици. Всеки изявява себе си като враг или приятел, антагонист или съюзник. И трябва да се знае точно кой е против и кой за, за да не се окажеш беззащитен и да не попаднеш под удар. И мерките за защита трябва да се приложат в самото начало, когато някак и в нещо поне в зачатъчна

мярка се е появила враждебност. Късно е да се защитава, когато е получен удар. Сдържаността и студенината понякога могат да бъдат добра защита. За бърливостта и шегите на палячото се налага обикновено да се плаща. За да се разбере явлението, трябва да се проследят причините, които са го предизвикали. Фактът е налице: беше нанесен много чувствителен психически удар. Как може да се случи това? Беше ли спазена тържествеността? Не. Проявена ли беше сдържаност? Не. Достоянство на духа в думите, жестовите и мислите? Не. Отворено ли беше забралото? Отворено беше. С други думи, постави под удар сам себе си, приемайки минувачите за доброжелатели, макар че почти всеки от тях показва своя антагонизъм. Не трябва да те заблуждава незначителността на враждебните знаци, тъй като от малкото израства голямото. След малкото убождане следва голям удар. Нека това да бъде урок за бъдеще, урок как трябва да се държиш с хората. За какво е бронята, ако не е стегната и за какво е щитът, ако не е вдигнат, и Лъчът, ако той не се осъзнава постоянно. Попадналият под удара на врага поради непредпазливост не носи чест. Тъй като имаше опити да се въздържа от всичко, което подлага аурата под удар, но те не бяха издържани докрай. Полученият урок трябва да се приеме за сведение и сурово и незабавно да се пресекат всички свои действия, които доведоха до това той да бъде предаден.

616. (504). (М.А.Й.). Получавайки удар, трябва не да се преживява той, а да се анализират причините, които са го предизвикали, да се отчетат грешките и да се вземат мерки за защита.

617. (505). (Гуру). Воинът се усъвършенства в битка и в борба, а не като лежи на печката. Да се порадваме на възможността да изострим своите способности върху враговете и приятелите.

(Ю.). Делата растат.

(Видях насън, че наблизо лежи огромна бяла мечка. Аз не се страхувах от нея, но после реших че тя може да бъде опасна. Тя се изправи, а аз с поглед я заставих да отстъпи и да се покачи високо на скалата.)

618. (506). (29 юни). В случай на неуспех в нещо трябва да се изясни не са ли допуснати грешки и какви именно, и те да се отстранят. И едва след това да се търси причината извън себе си. Много неща, а често и тъмната активност, се предизвикват от нашите собствени грешки. Лист от желязо може да бъде разрязан, прегънат, изкован, навит на тръба, да бъде направено от него ведро и много неща. Но опитайте да прегънете кълбо от желязо или да направите от него всичко това, което може да се направи от листа. Но кълбото е символ на равновесието. Ако то е постигнато, хората са безсилни да ви направят такива, каквито на тях им се иска. С всяка ненужна дума, с всяко обръщане към хората, с всяка шега поставяте себе си под удар веднага щом се предостави случай за това, тъй като с всичко това се нарушава сферичността на аурата, а с нея и неуязвимостта. Колко ненужни, излишни и добавъчни действия трябва да се извършат, за да се неутрализира погрешно казаната, немислена дума, за която се е заловило неприятелското съзнание. Простата сдържаност и мълчание биха избавили от необходимостта да се подлагаш на нападки. Погрешно е да се мисли, че добрите думи и доброто разположение не предизвикват противодействие на антагонистите. Самото ваше присъствие предизвиква протест в тях. Въпросът стои много по-сложно. Но за да не се позволи да се захванат за нещо, по-добре е да се мълчи. Също полезно като профилактична мярка е на обръщането от тяхна страна да не се реагира емоционално нито на думите, нито на забележките, нито на шегите; може да се отговори при крайна

необходимост, но без въвеждане в действие на астралния проводник. Хората се страхуват от неразбираемостта. Отсъствието на проява на тази обвивка е толкова необичайно, че внушава на хората безпокойство, тревога и някакъв необясним страх и уважение, тъй като чувстват силата, обуздава тази обвивка. За да се управляват емоциите и астралът на другите хора не те трябва да се засягат и не да се въздейства върху тях, а само върху себе си, поляризирайки своя микрокосмос на нужната вълна. Отношенията между хората се създават от взаимодействието на аурите. И ако се научиш да настройваш своята аура в необходимия ключ, то и реакциите на чуждите аури ще става в съответствие със зададения тон. Не думи, не убеждения, не постъпки, не оправдания, а именно поляризация на собствената аура в необходимия ключ. Разпуснатостта на астрала и неумението, и нежеланието да управляват себе си правят хората играчка за тази неистова обвивка. Но когато тя се сблъска с воля, обуздава тази обвивка в себе си, тя е принудена да се смири и да се преклони пред волята, обуздава астрала. Школата на живота дава богати възможности да упражняваш своята воля в това направление. И възможностите се дават, и явленията протичат само за това да научат на нещо, на което по друг път няма да се научиш. Следователно цялата работа се свежда до работата над себе си, а не над хората. А техните необуздани и неподчинени астрални обвивки ще бъдат като панаирни марионетки: за който конец ги дръпнат - така ще отговорят. В това е цялата слабост на астрала и в нас, и в другите. И този, който го е подчинил в себе си на волята, той го подчинява и в другите. По този начин може да се свири на астралните токове на чуждите аури, ако своите са вече послушни на волята. По този начин още веднъж се убеждаваме в това, че победилият себе си може да побеждава другите, без да засяга свободата на тяхната воля, а само управлявайки себе си и токовете на собствената аура.

619. (507). Когато тоналността на магнита на духа се подчинява на волята, може да се свири на токовете на пространството. Разбира се, в основата на това ще стои съзвучието. Принципът е все същият - поляризация на собствения микрокосмос, тоест настройване арфата на духа в определена гама, тоест психотехника на духа. Отшелниците са разбирали добре това осъзнавайки, че преди да преобразят света и хората, трябва да преустроят себе си и да овладеят своя апарат на духа.

620. (508). Кой е виновен? Докторът и тези, които са му се доверили знаейки, че той не е сигурен в Учението на Живота. Грамадата от доверие невинаги показва вярогност. В продължение на години той доказва себе си като половинчат служител. Половинчатостта в хората е ужасна. Води докосналите се до Учението до предателство. Гуру и Майката не му даваха сериозни поръчения и не му доверяваха сериозни неща. Защо му доверихте вие? Отговорността е върху този, който е доверил и чиито ръце са предали съкровено в неговите неверни ръце. Малко ли е, че някой е сгрешил, но вие, далите лично, грешката е върху вас и отговорността също. Защо не дадохте нито Майката, нито синовете? Защо вие дадохте всичко? Защо не поискахте да не давате? Така отново достигае до чувствознанието и изтънчеността на сърцето. По-често се вслушвайте в него.

621. (509). (М.А.Й.). Постъпките на доктора в бъдеще вече няма да имат такова значение, както по-рано. На първо място, предателството на приятелите ще се прекрати благодарение на вас, а също и нападките и критиката, а на второ място събитията ще сведат до нула значението на това, което той прави или възнамерява да направи. В настоящите условия, разбира се, това би било даже трагично. Ще се сведе до нула и

той, и неговото дело. Затова не се огорчавайте твърде, а трябва да направите всичко възможно, за да се предотврати ново своеволие.

622. (510). (Гуру). Въвличането в неизгодна сделка чрез измама и нарушаването условията на елементарната честност се нарича мошеничество. Така и оценявайте постъпките. Трябва да се вземат всички възможни мерки, за да се пресече нова вреда. Попитайте себе си кой е по-опасен: враговете или така наречените приятели? Пазете се от предателството във всички форми и помнете, че предават само приятелите. Нима той иска сред приятелите за него да се установи репутацията на мошеник? Да, да, така и попитайте, за превземки няма време - дните са сурови. Очевидно той не смята себе си за отговорен, забравяйки, че от отговорността не може да се избяга и при това от двойната, ако е бил предупреден какво не трябва да прави.

623. (Ю.). Всеки ден донася нови възможности и при това твърде неочаквани. Живеем в атмосфера на изненади.

624. (511). (30 юни). Изобилието на признаци, вести и знаци разглеждайте като указание, че празникът на Нашата улица вече настъпва. За празника са нужни празнични дрехи на духа. Който дойде в обикновено и делнично облекло, ще остане на входа и няма да заеме първите места. Ще напомним, че най-добрите ще бъдат: тържественост, преданост, любов, устременост, равновесие и спокойствие на духа и всички други качества, които го въздигат. Тези дрехи може вече да се обличат, тъй като празникът започна. Хората са забравили, че светлите одежди на служителите на църквата са само символ и грижейки се за тях са забравили за облеклото на духа и неговите излъчвания. Вътрешното се е заменило от външното. Сектите са забравили даже за символите. Но Ние ще им Напомним, че човекът и всички негови обвивки трябва да бъдат съзвучни на момента, тъй като без такова съзвучие няма да има разбиране на ставащото и осъзнаване значимостта на настъпващите срокове. Както лъчът светлина се събира във фокуса на лещата, така и всички сили на духа се съсредоточават върху най-нужното. А на Мен сега Ми е нужно от вас пълно Единение с Нас и с тези, които са отсъдени за бъдещето. Премахнете границите между тези, които са в тяло и тези, които са го отхвърлили, ако те са Наши. Моето войнство се обединява извън тези ограничения. Успехът и преуспяването във всичко, което се отнася до Нашите Дела е съдба на тези, които вървят след Нас. Тяхното положение по отношение на външните явления ще се измени коренно. Всичко беше против, всичко ще бъде за. И зад това „за“ е цялата мощ на Йерархията на Светлината. И цялата нейна сила ще се стовари върху вървящите против. Тъй като тяхната съдба е решена и те няма да имат дял в нищо нито в този век, нито в бъдещия. Последното разделение и страшният съд е страшен с това, че всеки ще осъди сам себе си. Сам си съдия, сам си изпълнител на присъдата и сам си осъден, но и обратно, отсъдения на Светлината ще пребъде в Светлина. Така и разделянето, и съда ще се извършат в духа. Съд според делата. За строителите на Новия Свят вратите към бъдещето са отворени, независимо от това дали те осъзнават това или не. Много такива, незнаещи, се потрудиха за Моето Дело. Благо на тях, приелите Моя труд. За вървящите против, макар и знаещи нещо, няма да има чест в нищо - засега чест все още има, но няма да има.

625. (512). Когато Казах „Не хвърляйте светинята на псетата“, Имах предвид същото това условие и Предупреждавах как да се избегнат тези случаи, когато човек сам поставя себе си под удар. Техниката на това явление е такава: от аурата на носещия Светлина се протягат светли нишки към обкръжаващите го хора и тъмните духове и

техните съслужители, съзнателни и несъзнателни, по някакъв начин приемат в себе си тези нишки, тези вибрации на Светлината и с това установяват връзка. А когато тя се е състояла, започват да нанасят удари именно по тези нишки. Удари се нанасят също по това, което е било устремено към тях от носителя на Светлина. Ако магнитът беше затворен и не насочваше своите енергии към тях, ответни удари не биха могли да последват. Принципът на затвореното ковчеже, той е символичен. Намерете сили в себе си да проявите съдържаност, каквото и да става. Полученият неотдавна урок и нанесените удари научиха на много неща - в това е ценността на опита. Говори се и се върши само това, което е абсолютно необходимо: нито една излишна дума, жест, усмивка. Забралото е спуснато и бронята е затегната, и щитът е вдигнат, и мечът е в готовност, за да блесне - стойте така, като с нищо, нито за миг, при никакви обстоятелства бдителната зоркост и събраността на духа не трябва да напускат воина на Светлината. По-добре, по-добре е при всички неуспехи или удари да се отбелязват своите грешки, отколкото да се търсят те в другите или да се приписват на тъмните. Тъмни има и те вредят, но чрез нашите грешки - така се случва в по-голямата част.

626. (513). (М.А.Й.). Ние сме много заети. Ние помагаме на сина. Грижите са много. Цялата трудност е в това, че земните дела се вършат с човешките ръце. Трудно е да се намерят съзвучни ръце за изпълнение на нашите задачи. Много енергия се изразходва за психологизиране на посетителите. Очаквайте големи промени. Те коренно ще изменят цялата ви съдба. Очаквайте ги скоро, време е.

627. (514). (Гуру). Ако някой не тръгне с нас, ще минем без тях. И по-добре всичко слабо и неустойчиво да отпадне. Те са само товар върху краката и отнемат сили. Не съжалявайте за тях. Ние трябва да вървим по-нататък.

(Ю.) Целта е да се изпълни с името на Гуру пространството и съзнанието на всички, и да се подготви почвата за неговите книги, а после вече за Учението. Такава е последователността. Бъдещето и всичко, което е заповядано в него, ще се осъществи, а по какви пътища то ще покаже само и ние ще изберем най-добрите.

628. (515). (1 юли). Токовете са явно антагонистични и тежки, заминаващи си токове. Но откъде идват те? От пространството. Идват на вълни. Ритъмът на вълните на пространствените токове тече или нараствайки, или намалявайки се. Той се редува с положителните токове, ритъмът на които се усилва и нараства. И борбата е между тях. Разликата е в това, че едните си отиват завинаги, а другите нарастват, за да заменят заминаващите токове. И едните, и другите се предизвикват от съчетанието на звездните лъчи. Епохата на Огъня е свързана тясно с астрологичното положение на планетата. Ще се изменят звездните знаци, а след тях ще се изменят токовете на пространството, ще се измени и животът на Земята.

629. (516). (М.А.Й.). Утвърждавах себе си ежечасно в Близостта до Владиката, в неизменността на крайната победа, в това, че „и това ще премине”. Така постъпвах, когато беше тежко от токовете на пространството. Така постъпвайте и вие. Владиката е Близък.

630. (517). (Гуру). Въпросът не е в това, че е тежко на духа, а в това независимо от това нагнетяване да се съхрани лицето пред Орловото Око и да се проявява лик достоен и приличен за воина на Владиката.

(Ю.) Ако можех да разкажа какво става около мен, когато се нагнетяват тежките токове, бихте разбрали, че да се устои срещу тях може само чрез единение на съзнанията с Този, Който е Изпратил, но не и по друг начин.

631. (518). (2 юли). Всичко, което сега става в Групата, са само стъпала към осъществяване и въплъщаване в плътни форми на заповяданото от Мен бъдеще. Това осъществяване върви под знака на неизменността. И това е само началото. Изпълнителите в болшинството си даже и не подозират с какво ще се увенчае храмът. Но вие знаете и според началото можете да съдите за продължението. Зад всичко Стоим Ние. Затова невъзможното става възможно. Така също ще се реши и вашата съдба, и на всички, които са Ни отсъдени. Но делата се извършват с човешката ръка. В дадения случай – с вашите. А Ние ще Помогнем, както Помагаме на носителя на меча на Хесер Хан. Но и вие проявете действия, водещи в отсъденото бъдеще. Ще бъде печално, ако то се осъществи без вас. Отначало картините, после останалите дела - всичко ще бъде осветено. Като снежна топка ще расте утвърждаването на Нашите посланици. Първо той, после Учението, после Тя. Гуру ще послужи за сближаването на двата Велики народа. Възлите на връзката се завързват здраво. Извършват се големи дела и хората не знаят тяхната дълбочина. Вие следете внимателно за това как се осъществява този процес на утвърждаване на бъдещето. В него на вас е отредено немалко място и труд. Името, трудовете и всичко, свързано с Гуру, ще послужи като главна причина за задълбочаване и ускоряване на процеса на последното разделение. Противниците ще бъдат отстранени, тъй като ще отидат в лагера на тъмните. Ускорението се извършва на принципа на геометричната прогресия. Подгответе съзнанието за нови изненади. Всичко ще бъде както Казах. Сега пред Нас са други задачи, нови и още по-трудни и сложни, тъй като почвата за Моята Градина трябва да бъде подготвена добре. Целта на всички задачи е една - да се подготвят хората за Пришествието. Скоро ще Дойда. Оттук е и спешността. Ще има Музей и ще има репродукции във всички възможни размери, започвайки с картички. Ще се появят неговите книги. Носителите на меча на Хесер Хан ще помогнат за задълбочаване на културните връзки. В това се заключава същността и причината за установяването и на всички останали връзки между народите. Чрез Русия Индия трябва да даде на света съкровищата на своята духовна култура и основите на съкровено знание. Ако разбираха какво огромно значение ще има тази дружба за света. Гостите пътуват не напразно, а за да укрепват дружбата. И ето че изведнъж оживява това, което е било някак забравено временно - и Пакта на Мира, и всичко, на което е заложил основата Гуру, но на ново стъпало на възможностите и с удесеторена сила - и Пакта на Мира, и обединението, и сдружаването на основата на културата. Гуру е обединител на народите. Заминалият Гуру ще прояви мощта на своя дух в по-голяма степен, отколкото по-рано. Ще станете свидетели не на малкото, а на голямото.

632. (519). По неистовото беснее на тъмнината съдете за близостта на отсъденото. Целта на тъмните е да отделят от Светлината всички, които могат и да ги завербоват за себе си. Сега е особено важно какъв път се избира от духа и към коя страна клони той. Силните ще се укрепят и утвърдят още по-здраво, но всичко слабо ще отпадне.

633. (520). (М.А.Й.). Знаем всичко, тъй като всичко сме създавали сами, вземали сме участие във всичко. Вас скоро ще ви повикат. Ще бъдете много нужни. И няма кой да ви замени. Сами подгответе замяната. Колко труд предстои на любимата нива. За тези, които са устояли, всичко ще се стече по-добре от най-доброто. Ние с Ю. сега имаме много грижи. Ще имаме немалко и с вас. Всички трябва да се съберат заедно.

634. (521). (Гуру). Нашата Страна и ние в нея ще вършим това, което е указано от Плана на Владиката и не като чужди пришълци, а като свои. Всичко, което е било в нея, се е вършило единствено заради тази крайна цел. „Моята Страна” – така Каза Самият Той. А вие сте наши, така че всичко ще бъде за вас и за нас, потърпете още малко. Звънът на подводния град е близък.

635. (Ю.). Има много новини. С коя да започна? Успехът надминава всички очаквания и предположения. Всичко е наситено с Електричество и дава ярки пламвания. Възможностите се разширяват. Сега вече и не знаеш какво ще бъде утре. Вече сте ми много нужни.

636. (522). (3 юли). (М.С.). Призоваващият Ме получава отговор мигновено. Колкото по-високо е Индивидуалността по стълбата на Светлината, толкова по-бърз е отговорът и толкова по-космичен е той. Искам да те отдалеча от личните дела, за да разбереш, че в работата по Общуването с Мен са нужни само космическите дела. Обкръжен от лични дела и зает с тях ти си само обикновен човек, а на Мен са Ми нужни космически сътрудници, предаващи на Земята същността на проявите на Далечните Светове. Служенето на Мен освобождава от служене на себе си. Само нямащият нищо свое има всичко Мое. Условиата на Моята Близост са тежки за обикновения човек. Не са леки и за ученика, ако личното начало още не е изживяно в него. За личното няма място в Моите Сфери. Те са достъпни само за Висшата Триада. В ментално тяло са достъпни за освободилия се от трите низши обвивки. Указвам да се приеме за изпълнение Заветът за свръхличното Общуване в духа с Мен.

637. (523). Приятелю Мой, време е да се разбере, че Указите на Учителя не са нищо друго, а условия за сътрудничество. Според степента на тяхното изпълнение е и Близостта. Сега, в момента на прехода на отсъденото бъдеще в плътни форми, Указите трябва да се изпълняват особено точно. Най-близкият план е оформен, Ние го Знаем, както и вашето място в него и в съответствие с това ви Указваме какво да правите. Не изпълнявайки Указа нарушавате Плана. Даден е Указ да се отпътува, значи трябва да се готвите за заминаването, а не да го отнасяте към някакво неопределено бъдеще. Трябва всичко да бъде готово за отпътуването, за да не се задържате за подготовка когато дойде времето. Всичко трябва да се подготви отрано. За вашето бъдеще са положени много грижи, положете и вие. Нашите Дела сега навлизат в живота заедно с Лъчите, а Лъчите вървят, разширявайки се, така също вървят и делата, вървят от фокуса на прилагане на началната точка към бъдещето, разраствайки се. Растежът на делата е Наша тактика. При това никой, освен Нас, не е в състояние да обхване тяхното значение и дълбочина. Близките усещат и знаят, но даже и те не знаят всичко. Нашите Дела са като айсберг във водата, потопени на седем осми в Тънкия Свят. Основата е в него, на повърхността се издига само малка част. Но ако вече се е показала, тя не може да се прибере, тъй като основата не може да се премести. Затова открийте зад външната проява на делата цялата здравина и мощ на основата. Ние Строим здраво. Какво от това, че преките и съзнателни изпълнители на Моята Воля са малко, несъзнателно присъединилите се са много. Вижте колко твърд е ходът на кораба, сякаш кормилото се държи с желязна ръка. Колко противодействие, а корабът продължава да върви и върви все към тази същата указана цел. И Гарантирам, че ще достигне. На най-добрата Страна от Нас е отсъдена най-добра съдба и в света няма сили, които да попречат на отсъденото да се осъществи.

А вие се гответе да го посрещнете в пълно съзвучие.

638. (524). (М.А.Й.). Същността на това, което е било Обещано от Владиката на вас и на мен, ще бъде проявено за вас във вашия живот. Всичко ще бъде така, както Каза Владиката, но в различни от очакваните от вас форми, тъй като Планът е подвижен. И аз ще бъда с вас и около вас, и малък дом - всичко ще има. Тези форми, в които ще се отлее вашият живот, са вече отляти от материята на Тънкия Свят. Затова оставете безпокойството. Всичко ще бъде добре, тъй като настъпи празникът на нашата улица. Внучката никъде няма да отиде. Ние няма да позволим. Това около тях е беснеенето на тъмнината, тъй като ще бъде нужна на нас. Гледай спокойно това, което става около тях. Ще бъде безсмислено.

639. (525). (Гуру). Ние сме много заети с най-близките дела. Делата не чакат. Разгръщането на Великия План изисква напъгане на всички наши сили. Настъпи време посято от нас да даде богати кълнове. При новите астрологични условия те ще започнат изведнъж да растат буйно. Ако само можете да погледнете бъдещето, ставащо близко, би ви спрял дъхът. Очаквайте радостно това, което идва.

640. (Ю.). На дневен ред е въпросът за музея. Нужни са сътрудници. Ако имаше в Родината, биха могли веднага да пристигнат. А ето сега трябва да се чака. Неизпълняването на Указанията влачи редица уложнения и задръжки. Всичко ще се изглади, но не без затруднения. И винаги за това не е моя.

(По време на сън). Ще послужиш като звено между Мен и тях. За укрепване на сърцето - строфант. Ще съдим по делата. Владиката иска делата да се делят на допустими и недопустими.

641. (526). (4 юли). Даже брилянта поставят в красива рамка, толкова повече духът трябва да помисли за своите обвивки, които му служат като рамка. Обвивките могат изцяло да изкривят външното изражение на духа, могат да го направят много некрасив, могат да затъмнят напълно неговия блясък и сияние. Светлината на духа се отразява през обвивките, по друг начин духът не може да прояви себе си. Те дават най-добро отражение, когато веществото на обвивките се намира в спокойно състояние. Напрежението, разбрано правилно, не нарушава тяхното спокойствие. Качествата на духа служат на брилянта като страни, за да отразява Светлината и да изпуска самоизходящи лъчи. Целта на духа е да умножава тези качества в земните възплъщения и, утвърдил ги, да ги задълбочи и разшири. Основа на качествата е цялата Безпределност. Светлината на духа се проявява чрез тях. Обвивките са изразители на качествата. Обвивките могат напълно да затъмнят тази Светлина. Така утвърждаването на качествата на духа е цел на земните възплъщения.

642. (527). Апаратът на духа усеща пространствената нота на текущия час, тъй като винаги звучи на нея, независимо дали осъзнава това или не. Но даже неголямо внимание веднага ще укаже каква е тази нота. Духът усеща подема или потиснатостта, устрема или вероятното затихване на огньовете, близостта на бъдещето или напрегнатото звучене на настоящето. Така състоянието на духа се определя от пространствената нота. Но всичко се проявява в известни рамки, тоест по скала. Духът може да се прояви на горния регистър на всяка скала, ако волята поиска това. Също и нотата на пространството на текущия час няма да бъде преграда за това да се проявят най-добрите качества на духа.

643. (528). (М.А.Й.). Синко, скъпи мой, следя за вас и често съм с вас. Но нещо страшно се твори в пространството и да се усети моята близост е толкова трудно сега. Носителите на изместваните енергии усещат своята обреченост и са готови на всичко,

стига да удържат това, което космически е осъдено да напусне планетата. Вкопчват се за всяка възможност, за да продължат изживените условия на живота. Но са изместени. Основата е почистена от старите форми на живот. Те са обречени на заминаване от арената на живота. Поддържат се изкуствено от апологетите на стария свят. И с това те задълбочават хаоса на разрушаваните условия на живот. Тъмнината се възползва от хаоса и се проявява ярко и на звучащото сърце е тежко.

644. (529). (Гуру). Дръжте се здраво за сребърната нишка на връзката. Дръжте се каквото и да става! Каквото и да става във или в обвивките, нишката на връзката е над всичко. Разберете, че без нея всичко наоколо няма значение и не е нужно. Без Владиката няма живот за този, който вече се е докосвал до сиянието на Светлината на Неговата Аура. Всичко е в Него, всичко е само за Него, всичко заради Него, станалия за нас Алфата и Омегата.

Нека с пълна преданост на сърцето да послужим на Владиката в тези трудни дни.

645. (Ю.). Имам да кажа: изложбата е вече минало. Новото, неочакваното, яркото се готви мощно да се докосне до сърцето, за да го събуди. Преобразяването на настоящето в бъдеще се извършва в сърцето. Сърцето на народа на Най-добрата Страна чака, за да се докосне до Светлината на живота чрез посланиците на Светлината. Делото на Владиката се върши в простота, яснота и неизменно. Аз съм спокоен и твърд, тъй като съм непоколебимо уверен и зная, че отсъденото ще се осъществи в съответното време. Искам да изпълня вашето сърце със своята вяра и това знание, и да му предам усещането за това. Абсолютното доверие към Владиката е основа на преуспяването във всичко - и в делата, поръчвани от Него на по-долу стоящите.

646. (530). (5 юли). Преди своето унищожение тъмнината трябва да прояви целия свой потенциал - това е тактиката *Adversa* във всепланетен мащаб. Ако не прояви себе си цялата, как ще бъде подавена изцяло? Самоунищожаване се при стълкновение със Светлината. Но ако има свое в тези, с които встъпва в борба, победата над нея е трудна. Затова Настояваме за изживяване на тъмните натрупвания. Когато тъмнината настъпва, тя се старее да се захване за своето, което още не е изживяно в съзнанието. В това е нейната сила. Ако няма свое е безсилна да нанесе вреда. Но по време на разгул на тъмнината даже за очистеното от нейните елементи съзнание е трудно да се държи, тъй като тя се стреми да го обкръжи с плътна стена и да затвори изхода. Тази безизходност е най-сигурният признак за присъствието на активна тъмнина. За утешение ще Кажa: нейните дни са преброени и периодите на нейния разгул, усилвайки се по напрежение, стават по-кратки и се заменят с енергиите, идващи на смяна на заминаващите. Трябва мъжествено да се преживее часът на непосилното нагнетяване. Тъй като това вече е преди самия край. И този край е близък.

647. (531). Когато се говори за претърпелите до края се има предвид, че напорът на тъмнината е винаги временен и рано или късно трябва да свърши. Незнаещият това може да се подведе и, загубил надежда, да угасне. Но знаещият ще каже: "Ще преживеем". Зад вълната от тъмнина винаги следва, трябва да следва по закона вълна Светлина, която върви нараствайки. Нарастващият ритъм на новите условия на идващия живот ще победи стария ритъм, тоест ще го замени със себе си. Като се знае това, може да се очаква края на всичко, което подлежи на изместване, тоест на замяна. Трябва още да се потърпи. Сега вече съвсем не много.

648. (532). (М.А.Й.). За тежестта на времето сте предупредени, за неговото значение – също. Значи трябва достойно да се изчакат тези трудни дни. Не е достойно

да се заразяваш с неистовите буйства на чуждия астрал, не е достойно да звучиш в унисон с настроението на обкръжаващите, не е достойно да се поддаваш на тъмнината. Ние готвим светло бъдеще за вас и вие ни помогнете, удържайки съзнанието върху гребена на вълната. Сега е много тъмно.

649. (533). (Гуру). На бой, на бой, на бой. Тъй като това са последните усилия на тъмните, последния разгул преди окончателната победа на Светлината. Те, тъмните, не могат да станат други. При напрежение на новите енергии ще проявят себе си в напрегнати действия на тъмнината. Но толкова по-славна е победата над тях, обречените на унищожение.

650. (Ю.). Всичко противодействащо се напруга в последни усилия да наруши осъществяването на Великия План. Но търпят поражение във всичко. И привидната временна победа се обръща срещу самите тях с удвоена сила, съкрушавайки ги с тяхното оръжие. Но не е леко.

651. (6 юли). Сине Мой, съсредоточаването страда и резултатите са неутешителни. Ако мисълта се мята настрани, значи сърцето не е с Мен, а с това, към което отива мисълта. Но колко нищожни са тези явления, за които се захващат случайните мисли. А в това време главното си отива, губи се връзката и резултатите са нищожни. Да се задържи мисълта върху Мен може само със сърцето, тоест с любов. Не е леко за Учителя да Носи бремето на половинчатата любов. Вместо Контакт се получава спазматично дърпане на проводника всеки път, когато разхвърленото внимание отново се опитва да се съсредоточи върху Моя Лик. Може да се разговаря на разстояние, но преди това трябва да се научиш да управляваш своята мисъл. По време на записването не трябва да се изпуска Изображението от ползването на съзнанието, иначе се получава нахсан контакт. Колкото и успешен и интересен да е Записът, Ликът трябва да бъде постоянно пред теб, тъй като чрез Него и протича възприемането. Човек не вижда своето лице, но го чувства през цялото време и знае, че то е с него. Така също е и с Лика на Учителя, само че в добавка Той трябва да се вижда в третото око. Само при това условие вибрациите, идващи от Лика, могат да преодолеят съпротивлението на средата. Явлението се усилва с осъзнаване на Лъча и повтаряне на Името. Сега това е особено необходимо, тъй като тъмнината е сгъстена и токовете са неблагоприятни.

652. (534). (М.А.Й.). Има моменти, които могат достойно да се изживеят само с устременост към бъдещето. То ще дойде при всички, и при вас също, но в съзвучие с вашите надежди. То няма да бъде интересно за погасналото сърце. Но ще стане сияйно за разбралия цялата негова дълбочина. Така че мисълта за бъдещето е и полезна, и съзидателна, и плодотворна. Бъдещето ще настъпи за всеки според степента на разбиране и осъзнаване на неговата значимост. За слепия ще е тъмно, за глухия – беззвучно, за тъпия – нищо, но за живеещия с него и за устремения към него – сияйно с безгранични възможности. Далеч не за всички това бъдеще ще е еднакво. Мислите, че всички ще пожънат еднакво: и мъдрият, и невежият, и устременият, и седящият в ъгъла, но това не е вярно. Ковач е всеки сам и сам е също строител, и всеки ще влезе в това бъдеще, което сам си е изградил за себе си. Даже Учението на Живота за едни е кладенец на премъдростта и неизчерпаем извор на нови възможности, а за други – набор от трудни, скучни и непонятни, а главно – напълно безинтересни думи. Трима преминали по един път, гледали към едно и също, но видяли съвсем различно. За едни Владиката на Шамбала е едно, за други – друго, а за мнозина – нищо. По този начин,

ако Великото се превръща в нищо за съзнанието на слепците, то какво да се каже за величието на Бъдещето и неговото значение за света? Видимостта и разбирането е според съзнанието. За някого и изложбата е такава като всички, а за някого – начало на възплащаване на отсъденото бъдеще в живота. Всичко е според съзнанието. И който не се е потрудил, за да го разшири, как ще може да вмести разбирането на това, което не може да се помести в него? А вие живеете с бъдещето, утвърждавайки го в настоящето. Надеждата и вярата са мощни двигатели към бъдещето, а главното е доверието във Водещата Ръка. Всичко ще бъде, всичко е отсъдено и всичко ще дойде, ако търпението се окаже по-дълго от тези дреболии, които заемат полето на съзнанието сега. Дребوليите също ще си отидат от живота, но бъдещето ще остане с вас, това бъдеще, разбирането на което строите вие сега в своето сърце.

653. (535). (Гуру). Ще се съгласим с главното - взаимодействие и взаимно разбиране в сътрудничеството. Владиката е един, бъдещето е едно и пътят към него е един. Този път води до вратата в бъдещето. Влизайки в тях, влизаме в Царството на неизменността и това, което подлежи да бъде. Ние живяхме и живеем заради бъдещето. Ние винаги бяхме устремени към него. Неговите граници бяха широки за нас. Сега те станаха още по-широки, тъй като се приближи много от това, което беше само мечта. Сред неразбирането на настоящето виждаме сияйните бисери на бъдещите прояви на настъпващата Епоха на Огъня. По тях прозираме предвиждаме бъдещите дни. Тези прозрения в бъдещето са радостни, тъй като в тях има Светлина. “Ще бъде, всичко ще бъде, отсъденото ще се сбъдне – така Каза Самият Владика. Така повтаряме ние, за да намерите сили да се държите за него в пълно доверие към Този, Който ни е Призовал със Себе Си.

654. (536). (Гуру). Ако всяка картина е магнит, в който се е съсредоточила огнената енергия на нейния създател, то можете да си представите психотехниката на процеса на въздействие на всяка върху съзнанието на тези, които я гледат. Знаете колко неотвратимо се отпечатват невидимите лъчи на радиоактивните елементи върху това, с което те влизат в съприкосновение, знаете как действат те на тъканите, но колко ли по-силни са съзидателните лъчи на психодуховните магнити, заложили във всяка картина? Тъй като това е мощен терафим, зареден с енергията на Светлината за цялото време на своето съществуване. Всичко, което става във Водещата Страна, става само за да подготви съзнанията на хората за възприемане на тънките явления. Има много готови сърца и те жадно поглъщат еманациите на тези магнити, и с това започват неизвестния за тях и неосъзнаван от тях процес на трансмутация на своята вътрешна същност. И ако боите светят даже външно, то каква ли ще е тяхната вътрешна светимост!! Всяка картина свързва зрителя с нейния творец и със Стоящите зад него. Така се установяват невидими нишки на връзка с всяко събудило се сърце. Вие не можете да видите следствията на процеса. Но ние ги виждаме и знаем. Големи дела се вършат.

655. (Ю.). Ставащото невидимо се съпровожда и от външни промени. Те са твърде много. Невъзможно е те да се отчетат, но следствията се усещат явно. Скоро, предполагам, ще може да се пише и ще дойдат (и 3. да дойде). Разбира се, и вие трябва да сте тук, при нас, в белокаменната. Промените вървят свободно, несдържани от юздата на Владиката. Нима мислите, че преобразяването на настоящето в бъдеще се осъществява извън Неговата воля. Отсъденото ще се сбъдне, отсъденото ще бъде, отсъденото ще настъпи скоро. От настоящето към бъдещето води непрекъснатата верига от причини и следствия - като килим на времето с разноцветни шарки. Разгледали

шарките и тъканта на килима и разбрали рисунъка, по него и съдете какви шарки ще се получат по-нататък.

(По време на сън). Ще Укажа навреме какво да се прави и как да се постъпи.

656. (537). (7 юли). С Мен ще има победа във всичко, колкото и трудно да изглежда положението. Ако някой отпада, колебаейки се и отстъпвайки в тъмнината, това не е ваше поражение, тъй като Юда, предавайки Ме, от Победител на света не Ме е направил победен. Тъмнината трябва да вземе своето, което ѝ принадлежи. Винаги трябва да се отчита, че от призованите далеч не всички достигат. Иначе не един за столетие, а множество биха достигнали Твърдината. Казано беше, че званите са много. Разбира се, трябва да се приложат всички усилия, за да се задържат, но свободата на избора все пак си остава за призованите. Затова и не трябва да се убеждава. Но ако разбрали своите заблуждения дойдат отново, трябва да бъдат посрещнати от сърце и отново да се приемат, ако по време на колебанието не е било допуснато предателство. Незабравимо е само то и за предателя няма място сред избраните от Мен. Също не трябва и да се огорчавате твърде, тъй като не може да се изисква от неговото съзнание това, което то не е в състояние да вмести. В случай на отделяне на мисленето и явен антагонизъм, Моят Лъч може да се изпрати охранявайки, но без личен контакт. Понякога за откъсналото се съзнание е добре да бъде известно време само, за да разбере какво губи. Вашата грижа е да бъдете по-близо до Мен, тъй като когато сме заедно цялата тъмнина е безсилна да ви отдели от Мен. Не хранете враждебни чувства към тях, отишлите си и даже към враговете, толкова по-сигурен и спокоен ще бъде ударът, ако заслужат. По-добре е да се съжالياват, даже тъмните. По-добре е да ги съжالياват, отколкото да се боите от тях. Бих Могъл да ги съкруша всичките, но нека всеки да се прояви докрай, за да се види кой какво струва. А вие се учете чрез тях, нанасящите Ми удари. Познанието на човека е продължително.

657. (538). (М.А.Й.). Стълбата на Светлината е построена йерархично. Всеки заема присъщото му място. Да прескочиш, отхвърляйки най-близкото звено, не може. Ученикът не е по-голям от Учителя и призованият – от призовалия. Мнозина надрастват и изпреварват своите ръководители и наставници, но тези „наставници” и „ръководители” не са наши. И мравката може да донесе вест, но водеща няма да стане. Затова надменността по отношение на тези, които са призовани и утвърдени от нас, високомерието от страна на по-нискостоящите няма да даде добри плодове.

658. (539). (М.А.Й.). Теб те Утвърди Самият Владика и те Нарече син. Ти си мой син и си бил такъв неведнъж. Ничии осъждания и подценяване не могат да променят това. И яростта на превърналите се от приятели във врагове служи само като доказателство за това, че фактът на синовството е непоносим за затъмненото сърце. Радвай се на възможността благодарение на Светлината, която е в теб, да отличаваши истинските приятели от враговете. Много отново ще се върнат, но оказали се вече на по-ниско стъпало, отколкото са били. Отделянето не преминава без последствия. Това е и разбираемо, тъй като ти няма да чакаш, докато те завършат своя танц, няма да чакаме също и ние, и Владиката. Така всеки изоставаш вече е осъдил сам себе си. Това разстояние, увеличило се благодарение на отиването и завръщането, ще бъде видимо явно при новото приближаване на изостаналите, тъй като ще се наложи да се започне отначало. Жалко за тях, губещите ценно време.

659. (540). (Гуру). Затвореното ковчеже и неразграбената планина нека да бъдат твой символ. Събрал всички енергии вътре и не проявявайки нито една навън ще

станеш като кълбо, неуязвим за външни нападки отстрани. Удържането на равновесието в дадения случай ще се заключава в това нито една енергия, с изключение на абсолютно необходимите, при създалите се условия да не се показва навън, извън пределите на заградителната мрежа. Ако аурата на воина бъде вдлъбната зад щита, ударът на врага е неминуем, така също и по всяка енергия, устремена извън пределите на заградителната мрежа към врага, ако това не е предизвикано от необходимостта. Това ще постави на стража и съзнанието, и с това ще увеличи защитеността. Умейте да мълчите вътрешно, когато обкръжат врагове, за да не им дадете в ръцете възможности за нанасяне на удари.

660. (Ю.). При нас има ново всеки ден. Скоро ще пиша. Създават се нови условия. 661. (541). (8 юли). Сине Мой, твърде много време се губи за съсредоточаване. Значи малко сърце се влага в желанието да се свържеш с Владиката. Желанието идва от мозъка и затова то е слабо ефективно. Защо е лесно да се съсредоточиш на нещата, които те интересуват и трудно на най-нужните? Да се почита на думи е лесно, но със сърцето е по-трудно. Но сърцето е там, където е Съкровището. Къде е вашето Съкровище и къде е сърцето? Ако сте разделени, няма напредък. Има много устремяващи се нанякъде, но не с Мен и не към Мен. После ще дойдат и ще кажат: „Ние винаги сме били с Теб, Владико!” А аз ще им кажа: „Не ви познавам, тъй като вашето сърце не е с вас. Вие сте домове, разделени в себе си. С едната ръка изграждате това, което разрушавате с другата. Половината мисли са за Мен, другата скача накъдето поиска. И няма пълнота на единението, и резултатите са печални”.

662. (542). Океанът на Учението е отворен, но ако няма съзвучие, то няма и достъп до него. Получаването е по съзвучие.

663. (543). (М.А.Й.). Ще смятаме, че условията за контакта са неблагоприятни, а за преодоляването им няма огън. Всичко се случва.

664. (544). (Гуру). Най-ненадеждното - това е човешката дружба и особено окултната - на окултните приятели е трудно да се вярва. Обикновената дружба е по-здрава и ако тя се е състояла, може и окултната да се счита за по-здрава.

(Ю.). Всеки ден очаквам новото, очаквайте и вие.

665. (545). (9 юли). С какво да се обясни, че понякога звученето на обкръжаващата среда и настоящия час заглушава докосването на Лъча и отдалечава от Владиката? Не е трудно да се разбере, ако си спомните какво е говорено за постоянното предстоене и за това през цялото време Образът на Владиката да се държи в третото око. Когато се нарушават тези условия, обкръжаващото започва да звучи на своя вълна, нарушавайки и прекъсвайки песента на духа. Тъй като Казах, че е допустимо всичко, но с Мен. Съгласият се радостно с това неуспешен ученик забравя за това и допускайки нещо забравя за Мен, чудейки се защо отслабва частицата, избрана от него. Такъв си е човекът, че нещо го увлича със страшна сила назад, към това, което би трябвало вече да е преминало и оставено назад. И тогава отново и отново се налага да се указват основите на непрекъснатото Единение с Водещия Йерарх. Авраам „ходеше пред Господа”, а ученикът - пред своя Владика. И той прави това постоянно, представяйки си, че постоянно се намира в Лъча и че Орловото Око е незаспиващо над него. Много суета и много отвличащо има наоколо и ако се забравя за Учителя на Светлината, ще се утвърдят, ще възтържествуват онези. Него може да Го призоваваш. Може силно да желаш Неговото присъствие, можеш да искаш и да хлопаш, но влагайки в обръщането

цялото си сърце. Целта на тъмните е да отвлекат и те прилагат не малко усилия да постигнат тази цел. На тях им е все едно какво отвлича, стига само да отвлече. За Мен е безразлично защо не се изпълняват Моите Указания относно предаността. В дадения случай - за непрекъснатото помнене. Ако в моментите на Общуване, когато предстоенето се утвърждава на дело, неговите резултати се проявяват явно във вид на даваните Записки, то също толкова плодно е и непрекъснатото предстоене. Трябва само да се помни, че всичко е временно и че всичко това отминава, но Аз Пребивавам вовеки също така, както и вашият дух, който е извън времето и извън случайните съчетания на външните условия. Сега Моята Близост се усеща силно и записът на Моите мисли се lee свободно. Но така ли е винаги? И ако не е така, то можеш да се запиташ какво е това, което задържа вибрациите на Лъча и защо? Когато навлизате в потока на живота и се обграждате с впечатленията на деня, поставете Моя Лик между себе си и тях. С това ще отслабите звученето на суетата и няма да позволите нито на съзнанието, нито на сърцето да се откъсва от Мен. Затова Казвам: „Бъдете с Мен във всички ваши дела”. Така ще можете да възвишите и делата. Иначе краката ще тръгнат в едно направление, а сърцето в друго и ще се получи дом, разделен в себе си. Ще обуздаете яростта на суетата с Моя Лик, въведен в сърцето.

666. (546). В периодите на пралайя на съзнанието не трябва да се мисли, че всичко е свършило, че Владиката е Оставил, че няма да има подем. Тъмните се стараят много да внушат именно тези мисли. Владиката е неизменен и е с вас винаги. Пралайята на съзнанието е законно явление, то се предизвиква от редуването на ритмите. Но когато човек го разглежда като отхвърляне, законността на явлението се нарушава и знанието се заменя с неразбиране. Не трябва да се огорчавате от тези неизбежни периоди на пралайя на съзнанието, напротив, на тях можете да се радвате като на предверие, предшестващо нови достижения и нов подем. Защо няма вяра в Думите на Учителя, когато Аз Казах, че никога няма да Изоставя?!?! И тъй, каквото и да става вътре или навън, винаги трябва да помните, че Аз Съм с вас винаги и да не позволявате на нищо да застане между Мен и вас, колкото и яростно да звучи суетата на деня. и колкото и да е явна Майя на пралайята. Самата пралайя на съзнанието е законна, но усещането, че Владиката е оставил, е Майя. Помнете за Мен, посрещайки вълните на житейското море. И се старайте да не се потапяте в тях и да бъдете на гребена на вълната.

667. (547). (М.А.Й.). Ако Учителят за известно време ви предоставя на своите собствени сили, то може ли в тези периоди да се забравя за Него? Тъй като това ще означава, че изпитанието не е издържано и че собствените крака са още ненадеждни. Колкото и да са тежки пространствените токове. Учителят е винаги с нас, независимо дали усещаме това или не. Колко още изпитания са нужни за да се повярва, че това е действително така и да не се смята, че Учителят е Оставил. Майя е много убедителна. Може да измами всекиго. Но Основите са непоколебими и неотречими. Една от тях е неизменната Близост на Учителя на Светлината, ако е била дадена Гаранция за това, че няма да Остави. Нима още е неразбираема цялата дълбочина и значение на формулата “Ето, Аз Съм с вас във всичките дни, до свършека на века”. Замислете се по-дълбоко, сравнете към своето разбиране от днес, преместете факта в бъдещето и ще усетите нещо, което не може да се предаде с думи. Но хората са отхвърлили тази формула на живота и са останали сами, отделяйки се сами от Светлината, която им е сияла някога и сега сияе, но по-ярко, по-мощно и по-близко.

668. (548). (М.А.Й.). Ще кажа още, сине мой любими – остави грижата за утре. Твоят път е определен от Волята на Владиката. Ти само трябва да разбереш кога ще настъпи моментът за действие, за да може твоята воля и желанието на сърцето да се слеят в пълно съзвучие с повелята на Владиката и с Неговия Указ. Очаквай с осъзнаване близостта на сроковете и с увереността, че твоят път е отреден. Той се е сформирал от съчетаването на Водещата Воля с твоята воля. Сливането на волите е определило неговото направление. Бъди спокоен във вратата. Напред е светло.

669. (549). (Гуру). Нашият път е отбелязан с непоколебима вяра в Учителя и пълно доверие към Него. По този признак и съдете за степента на близост до Владиката. Колкото по-малко е съзнанието, толкова по-далеч е то от Учителя, толкова повече са съмненията, колебанията и недоверието. Величината на сърцето се измерва с качеството непоколебимост. Нека да се люлеее всичко и всички, а вие да сте като гранитна Кула над пенещия се поток на живота. Смятайте за щастие, че сте познали Владиката и имате Неговите знаци на внимание, любов и грижа. Смятайте го за щастие и го дръжте здраво, тъй като щастieto е крилата птица и не я ли задържите - ще отлети.

670. (Ю.). Има нещо в човека, което не може да бъде отлято в думи, нещо което е по-ценно от всички думи, можещи да бъдат изказани. Него го има не във всички, а в тези, които са близки до Владиката, в тези, на които Владиката Може да доверява, в тези, които носят Неговите Поръчения.

671. (550). (10 юли). (М.С.). Разбира се, грижата е за цялото човечество, за неговото бъдеще и крайната цел. Настоящото е като стъпало към него. Всички са включени в Плана. Учението е за всички и дава възможности на всички. Пред Космоса Земята е като песчинка и някога ще изчезне от космическия хоризонт, както са изчезнали милиарди светове, но духо-монадите с всички натрупвания от миналото остават съществуващи вечно. Тези натрупвания растат по линия на различните еволюции. И светът на съзнателно съществуващите същества се разширява безкрайно, издигайки се по стъпалата на стълбата на живота. Няма да отричаме нищо, тъй като с осъзнаването на своите възможности човек прокарва за себе си път в Безпределността. Съществуващото и всичко, което е в него, е неотречимо, неотречима е Стълбата на Еволюцията на проявените форми, неотречима е Безпределността, накъдето е устремено всичко. Ще отбележим великото шествие на духовете от началото на искро-монадата, през безсъзнателното съществуване, към съзнателното космическо битие във Вечността. Далечните Светове са стъпала от еволюцията на планетите и човечествата, които ги населяват. Потенциалът на духа, разгръщайки и разширявайки се отвътре навън, се проявява в края на краищата в света на проявените форми с неговата всенарастваща власт над материята, от която се създават всички форми, с власт, изразяваща се в творчеството на духа, с власт, могъществото на която няма граници и предели. Йерархията на Светлината Представлява Венец на Космическия Разум, сред бисерите на който Сияят Великите Индивидуалности, стоящи начело на Световите и на цели слънчеви Системи. Пътят на човека е отворен към това Космическо семейство на Високите духове. По него могат да се срещнат Светли Водачи, водещи го в Безпределността. На човека се дава Безпределността като сфера за изява на безпределния потенциал на могъществото на неговия дух.

672. (551). Как да се примири голямото с малкото и крайното с безпределното? С осъзнаването на това, че във времето всичко е достижимо и че настоящото стъпало на развитие, достигнато от хората, се отличава така от бъдещото, както стъпалото на

немите раси от съвременните раси. Но бъдещото развитие е също безпределно, затова разминаването между настоящето и бъдещето ще расте и ще се задълбочава, тъй като по същество е неизмеримо. Потенциалът на човешкия дух е неизмерим, защото е безпределен.

673. (552). (М.А.Й.). Добре е вече да се усеща и осъзнава величието и размах на тези духове, които стоят на Стълбата на Йерархията и в общуване с които влиза духът на човека. Гуру, Владиците, Майката на Света - широтата на техните Сфери е различна и Висшето По-Висшето обхваща и включва в себе си това, което е по-ниско върху Стълбата и още много над това. Висшият Свят е неизмерим и със своето съзнание човекът не може да обхване дори ширината на непосредственото звено, стоящо над него, тъй като трябва да разшири и собственото си съзнание до степента на неговото разбиране, което, разбира се, е невъзможно. По-Висшето звено се разбира само частично, иначе то престава да бъде такова. Високомерието по отношение на водещото звено е смешно. Почитането на Гуру е път за разширяване на съзнанието, тъй като, стремейки се да израсне до него, ученикът с това възвишава и себе си.

674. (553). (Гуру). От позовалия можеш по земному да се поучиш на преданост, светлоносност, работоспособност, зоркост, огненост и на още много, до което съзнанието ще дораста постепенно. Осъзнал качествата на непосредствено по-висшестоящия, можеш да започнеш утвърждаването им в себе си, но не трябва да се скъпиш на тяхното признаване, тъй като той е снабден с много.

675. (Ю.). Отхвърляйки човешките тълкувания и вземайки Думите на Владиката, разбрани в прякото им значение, може да си съставиш представа за това какво става сега в нас като проява на стъпалото, предшестващо бъдещото. А става много и невинаги може да се отчете дълбочината и силата на подводните течения, но направлението на всичките е едно - в бъдещето и към бъдещето, Обещано от Самия Него.

676. (554). (11 юли). Кога ще Направим равностметка на твоите грешки? Тъй като от тях израстват следствия. Малко е те да се разбират, трябва да се освободиш от тях. Те пречат много по пътя на възхода на духа. Кармическите възли, които не са съединени от Мен, няма и да бъдат разрушени от Мен. Опашката на миналите грешки продължава в настоящето, оцветявайки бъдещето. Ако си с Мен, грешките са нищо, ако си без Мен, са тежък товар. Значи грижата е за това да бъдеш заедно с Мен. Но това не е просто, тъй като мъглата на грешките затъмнява Моя Лик и Го отдалечава. Малко е да се види грешката, малко е да се разбере грешката, трябва да се изживеят и грешката, и следствията, породени от нея. Трябва да се намери мъжество да се посрещнат безстрашно следствията на миналите грешки. Осъдителите ще дойдат сами и ще извършат своя съд, и сред тях главните са бившите приятели. Ще осъдят тежко и без пощада. Но трябва да се помни, че никой не им е давал право да съдят. Новоизлюпени съдии - така ще ги Наречем и всички те не са без грях, и колкото по-тежък е техният съд, толкова по-тежко ще бъде бремето на техните собствени грешки и заблуди, иначе не биха съдили. Не съди само този, който сам е без грях. Но жестоките съдии осъждат именно за това, в което сами са показали пълна несъстоятелност. На всеки такъв съдия може с увереност да се каже: „А ти погледни самия себе си и си спомни колко пъти си грешил в това, за което съдиш мен и си грешил може би много по-тежко и повече”. Но е по-добре да не губиш своите енергии за самозваните съдии, по-добре е да минеш покрай тях, предоставяйки им да се варят сами в сока на собственото им

недоброжелателство. Така и им кажи: „Не Владиката ви е Поставил да ме съдите, а самите вие. И затова вашето злобееие и осъждане нека си остане при вас. За мен е висшият път към Владиката. Сбогом, минувачи. Моят път не е с вас”. Казвайки така помни, че това те задължава да извършиш над себе си своя по-суров и нелицеприятен съд и да се осъдиш строго за всяка допусната грешка.

677. (555). (М.А.Й.). Трудни дни! Трябва да се преживеят в търпение, равновесие и устременост към Владиката.

678. (556). (Гуру). Устойчивост, твърдост, равновесие и непоколебимост.

(Ю.) Мога да кажа само една дума: “Скоро”.

(По време на сън). Смятам: ще Отведа облака с Ръка. Смятам, че всичко се развива добре, че това “добре” в бъдеще за вас ще се стече от добре по-добре. Казвам: “Надявайте се. Тя (Майката) ще бъде сред вас на Земята”.

679. (557). (12 юли). Сине Мой, трябва да приучваш себе си да действаш така, че да не се срамуваш пред никого за своите дела, думи, мисли, постъпки. Ако се срамуваш от тях, значи делата не са добри. Това може да служи като мерило за тях. Пространството вижда всичко, чува всичко и отпечатва неизгладимо. Можеш да видиш филма на своя живот. Но той може да бъде видян също и от другите – приятели и врагове. Трябва да бъдеш готов за разглеждане от страничните и особено от враговете. Срамно може да бъде и пред приятелите, и пред враговете. И когато тайното стане явно, трябва много мъжество, за да се издържи изпитанието по разкриване на лика, без да се губи достойнството на духа. За да придобиеш сили да издържиш това трябва да запомниш, че другите могат да гледат и да видят това, което е било тайно от тях, но че на тях не им е дадено право да съдят и че самите те не са без грях, иначе не биха съдили. Това първо. На второ място, лентата на миналите възплъщения ще покаже, че е имало много майки, бащи, жени и деца и че правото на близост е относително. На трето място ако суровите осъдителни се натъкнат на непоколебимо равновесие и готовност за това изпитание, техният пламък силно ще отслабне, тъй като целта е да разкъсат и да стъпчат със своята пета. Обичащият сърдечно ще прости, но недоброжелателното съзнание ще се наслаждава на унижението на оголената същност на човека, объркан и неготов за това трудно и неочаквано изпитание. Няма нищо тайно, което да не стане явно в Невидимия Свят. Но знаещият може да се защити, ако овладее своето съзнание. Няма да Отдам за разкъсване този, който е с Мен. Когато Казах, че клеветата няма да ви докосне, вече Имах предвид тази защита. Значи си имал заслуги. Малко са хората, които няма да се засрамят от своята Светлина пред другите. Общата изповед е имала за цел да облекчи и опрости изпитанието по разкриване на ликовите, пренасяйки го в плътния свят. Но някой е направил от изповедта процес на освобождаване от греховете и опрощаване на кармичните дългове, което, разбира се, не може да бъде. Разбирането може да даде възможност да се освободиш от властта на “греха” над съзнанието, но не от следствията на допуснатите грешки. Знанието може да помогне да се неутрализират следствията, но само по пътя на поляризация на съзнанието, а не на самите следствия. Така например измамилият няма да избяга от това сам да се превърне в жертва на измама, но бидейки измамен, той може да си каже: “Колко полезна ми е тази измама. Значи или аз съм мамил, или се дава възможност и на мен да се науча на нещо и да извлека опит от измамата”. Така се изтръгва бодливото жило на следствията, ако мъдростта се бори с кармата. Тъй като всичко има и положителна, и отрицателна страна. Превръщайки всичко в полза, Владиката Използва положителния полюс на

двуликата същност на всяко явление. Как да се превърне най-горчивото в най-сладко? С разбирането, че в живота за възход на духа може да се използва всичко. Неотдавна, сине Мой, сам се убеди как нападите на обкръжението бяха използвани от теб за разбиране действието на най-сложните закони на психотехниката и умението да се защитиш от тях не теоретично, а на дело. Владците Използват всички обстоятелства - и благоприятните, и противните за най-доброто придвижване на духа. затова ще се радваме на живота какъвто и да е и както да се стече, тъй като сега всичко ни служи – на Мен и на теб, за да придвижи по-бързо. Затова Казвам: “Учи се да се радваш на живота и гледай зорко къде е той, полезният опит, скрит в поредната вълна от външни условия, устремяващи се към теб”. Всичко твое е в Мен и ние сме заедно, и Аз те Нарекох отсъден победител, затова всичко без изключение ни служи от полза. Трябва само да съумееш да видиш този елемент на полезност във всяко явление.

680. (558). (М.А.Й.). Скъпи мой, разбери, че когато когато Владиката е здраво в сърцето, поражението е немислимо. Всичко ще се обърне победно. Ако знаехте с каква любов и грижа сте заобиколени. Запечатай в своето сърце с неизтриваем огнен печат непоколебима вярност и преданост към своя Владика, независимо от всичко, пред лицето на всички и каквито и да било изпитания, пред ярката очевидност, пред мъглата на Майя. Нека нищо, никой, никога да не бъде в състояние да разколебае тази вярност към Великото Сърце. Отричайки пред лицето на очевидността и въпреки нея нещо, отделящо или отдалечаващо от Владиката, утвърждаваме огнената действителност, тъй като Самият Той Каза, че е с нас винаги, до свършека на века. Разбери, мой любими, че няма никой и нищо по-близко, и нищо не може да бъде, и единствено само Майя внушава, че нещо друго или някой може да замени мястото на Владиката в твоето сърце. С Него и ще достигнеш до заветната среща, тъй като беше обещано, че ще Го видиш и ще чуеш Гласа, и ще бъдеш близък с видима близост.

681. (559). (Гуру). А аз все пак искам да те видя силен. Силен си само с Владиката, точно както и ние. Значи се и устремявай към единение с Него. И намери сили да превърнеш отвлеченото знание в реално, тоест действено. Помни, силата е в прилагането. С прилагане я утвърждаваме в своята същност и така пълним ковчежето със съкровището.

682. (Ю.). Може ли огненият посев да не даде кълнове, ако е Сял Самият Владика? Огнените кълнове се надигат. Кой е в състояние да ги задуши? Израстват невидимо, но плодовете са видими. Да се порадваме на огнената неизменност. Скоро вече ще се оформи очакваното от вас.

683. (560). (14 юли). Може ли да се учудваш, че вече нищо не може да завладее съзнанието дотолкова, че да го изпълни със себе си и, давайки пълно удовлетворение, да измести най-главното? В това е особеността на ученика. В това е отличителната черта на тези, които са в света, но не са от този свят. Степените на нейните изяви могат да бъдат различни, но същността е една. Всичко външно постепенно губи власт над съзнанието и показва своята преходна природа. Така синът, временно напуснал Бащиния Дом, за да изпълни Поръчението, знае, че то ще бъде завършено и той отново ще се върне там. Така също и срещите с хората се разделят по своя характер на срещи с минувачи и срещи с приятели. Често приемаме минувачите за приятели. Но обикновено минувачът не издържа изпитанието за вярност и си отива от живота. Има също врагове и тъмни служители на злото, но те са неизбежни, както редуването на деня и нощта, на

светлината и нейното отсъствие. Засега са неизбежни. Казвам „засега”, тъй като са осъдени.

684. (561). (М.А.Й.). Добре е ако промяната на външните условия вече не влияе на ритъма на Общуването и неговата плодородност. Но ако влияе, значи звученето на преходното още е силно и съзнанието все още не го е подчинило на себе си. А трябва да го подчини, за да застане над него. И тъй, поредната задача е да се съблюдава ритъмът независимо от всичко и да се съблюдава без да се променя неговото напрежение.

685. (562). (Гуру). Появих се в съня за усилване на връзката, но те намерих в неудовлетворително състояние. Често става така: преди значителни събития се върши нещо пречещо да се осъзнаят те в пълно съзвучие на тялото, ума и духа. Възможността се изпуска и нещо значимо отминава.

686. (Ю.). Докато Моисей на Планината е подготвял скрижалите, народът долу е беснеел. Често става така. Ние работим, а вие чакате. Какво? И как? За очакването ви е говорено. Да се чака трябва също с умение.

687. (563). Океанът повтаря всички свои свойства в капката вода, взета от него. Така също и всички свойства на макрокосмоса са повторени във всяка частица материя, даже и най-малката. Така също и свойствата на Великото неизразимо Централно Слънце на Космоса се повтаря в целия проявен свят. Подобно на този Център всичко има свой център на притегляне, до системите от светове. Такъв център има в клетката, в магнита, в дървото. От него, от зърното, вървят две линии на силите в различни направления: към корена, надолу, и към ствола (нагоре). От единния център се проявява двойствеността, за да стане после тройна. Тези принципи или Космически Закони, върху които се изгражда и е построена Вселената, са единни за всички светове. Това е скелетът, който се облича с плът, това е основата, върху която се крепи Светът. Да се разберат Законите, върху които се изгражда животът на малката тревичка или на атома означава да се разбере всичко, тъй като основните Космически Закони са изцяло скрити във всяка проявена форма. Особено показателни са Законите за магнита и особено прилагането им към взаимодействието на човешките аури. Някои смятат да влияят върху хората прибегвайки до насилие над тяхната воля, докато в същото време това влияние се изгражда върху съответната поляризация на магнита на своя дух. Един и същи човек слуша едного, а друго не. Следователно работата не е в него, а в този, когото той слуша или не слуша. Ще говорим не за приятелите или враговете, а за хората въобще. По-правилно е да се смята, че нежелателното отношение от тяхна страна се предизвиква от настройката на своя микрокосмос. Достатъчно е да се поляризира той на нужната вълна и желаните резултати няма да се забавят. Възможно е да се свири на душите на хората, предизвиквайки в тях съответстващи състояния на съзнанието чрез поляризация на своето собствено съзнание. Даже Общуването зависи от този процес. И волята трябва да го владее до съвършенство. Даже по радиото получават вести на необходимата вълна. Толкова повече магнитът на духа - по Лъча. Разбира се, външните условия влияят, но даже и радиото дава прекъсвания и се разстройва от пространствените токове и състоянието на атмосферата. Но магнитът на духа е по-тънък и е по-малко подложен на тях. Ако нещо предизвиква явно противодействие, трябва обичайното състояние на съзнанието по отношение на дадения човек да се смени с противоположното. Резултати не може да няма. Също така не трябва нито за миг да се отслабва състоянието на бдителност по отношение на

хората, тъй като и близките, и далечните веднага ще реагират съответно. Близките и учениците могат да се задържат само чрез правилна поляризация на своя магнит. Няма защо да се сърдиш на огледалото, ако нещо не е както трябва. Хората признават само силата. Ние ще Добавим: силата на духа е по-силна от останалите сили и е по-добре да бъдеш силен бидейки лишен от всичко, отколкото слаб имайки всичко и цялата власт, давана от външните условия. Всичко външно не е Наше.

688. (564). (М.А.Й.). Ще кажа нещо важно: вашата съдба е решена в положителен смисъл. Скоро ще узнаете колко просто и ясно до крайност ще бъде всичко. А главно - неизбежно и съгласно отсъденото.

689. (Гуру). А ти какво, искаш да се издигнеш нагоре спускайки се надолу? Тъй като беше Казано: „Всичко, но с Мен”. Защо тогава потапяйки се в плътните условия забравяш за Него, от Когото си призван? Примиряването на противоположностите се заключава във вместиането. Но умът на човека е възпитан така, че пред лицето на суетата забравя за Висшето. Владиката не трябва да се забравя.

690. (Ю.). Какво да се прави? Да се чака! Вече е много скоро.

691. (565). (16 юли). Физическото не винаги, но тънкото си тяло можеш да държиш в порядък: младо, силно, чисто и именно такова, каквото иска да види себе си човек. След смъртта той се подмладява и отхвърлил физическото си тяло духът проявява себе си такъв, каквото е бил той на Земята в разцвета на годините. Грижата за тънкото тяло е рядко явление, като физическото може да боледува, но тънкото да бъде бодро. Често човек чувства, че нещо в него не е старее и че в неговото старо тяло това нещо не усеща нито тежестта на годините, нито умората. Това е тънкото тяло, което проявява своите свойства през плътната обвивка. Някои хора запазват тази бодрост чак до самата смърт, бодрост и жизненост. Трябва да се отделят усещанията на физическото тяло от тези на тънкото и по-често и по-съзнателно да се живее в последното. Физическото тяло може да чувства силна умора, но ако тънкото е утвърдило достатъчно своята власт над плътното, може леко да се преодолее и умората, и всички други усещания. Правилно е винаги да се бориш с чувството на глад, студ, горещина и всички други усещания, преодолявайки ги в духа в тънкото тяло. То не преживява тези усещания в техния земен смисъл. А съзнанието служи като лаборатория за всички усещания и може да ги предизвиква по желание. Трябва да приучвате себе си да не се поддавате на въздействието на физическите усещания и да се борите с тях при всяка възможност. Преодоляват се не горещината и не студът, а тази реакция в съзнанието, която те предизвикват. Възможно е да се натоварят тежко всички усещания на физическото тяло върху тънкото, което често се случва насън, а може, обратно, да се застави физическото тяло да приеме усещанията на тънкото. Разбира се, то трябва да бъде възпитано също по пътя на освобождаване от физическите изживявания. Отхвърляйки плътното тяло човек носи дълго със себе си в своето тънко тяло всички чувства на плътната обвивка. Но е възможно да се освободиш от тази власт още на Земята, утвърждавайки в своя микрокосмос реакции от друг, различен от обичайния порядък и извън зависимостта от външните въздействия. Колко добре понасят някои хора горещината или студа, но никой не мисли за това от какво се предизвиква победата в една или друга степен на духа над тях. Постоянната борба и преодоляване и победата над самия себе си, над своите обвивки и утвърждаването на пълна власт и контрол над тях е цел на възплъщението на човека на Земята. От малките преодолявания се събират големите достижения.

692. (566). Вчерашната среща насън с двама свършено черни индивидууми беше причината, а дневните неприятности, кавги и огорчения на обкръжаващите – следствието. Срещите с тъмните никога не остават без последствия. Когато е горещо проявата на тъмните се усилва.

693. (567). (М.А.Й.). Да! Ти си прав, външните обстоятелства и твоите заблуди и грешки не могат да нарушат връзката между теб и мен, между сина и майката. Такава ще остана за теб през всички животи. Аз съм с Него, а ти си наш. Космическата радост е по-силна от плътната.

Можем да дадем много, но получаването зависи от степента на съзвучие. Съзвучието не е пълно и резултатите са слаби. Трудното време трябва спокойно да се изчака.

694. (Ю.). Ще кажа много малко - времето не чака. Може или да се върви пред него, или в крак, или да крета отзад. Устременият лети преди времето и събитията.

695. (568). (17 юли). Сине Мой, нека трудните времена да бъдат благословени, нека те да бъдат плодоносни, даващи богат опит. Тъй като смисълът не е в това да живееш добре и спокойно, а да почерпиш нужния опит от поредното земно изпълнение. На какво иска да научи животът в своята школа в течение на текущия ден - ето какво трябва да се има предвид постоянно, а не животът в удобства или благополучие. Учителят Искра да създаде най-добри условия за напредък на духа, но и тези условия ще се окажат безполезни, ако даваният от тях урок преминава покрай съзнанието, не донасяйки плод. Ако нещо е тежко или неприятно трябва да се мисли не за причиняваната неприятност и тежост, а за това на какво учи поредното изпитание или опит. Задачата на ученика е да извлече всичко докрай от поредния урок. Ако тя е решена и опитът е извлечен, условията веднага си отиват от живота и се заменят с нови. Ако не е решена - остават. При такова отношение към живота напредъкът е бърз и ученикът е успешен. Ако пък правилното отношение се замени с преживяванията на астрала и емоциите на огорчение, вражда, раздразнение и други лични чувства, уроците преминават напразно. Трябва да се спира течението на ненужните чувства, тъй като те са безполезни. Ако нещо не ти се харесва, трябва да действаш твърдо, определено и решително, без да се потапяш във вихрите на астралните емоции. Особено необходимо е това в отношението към хората. Те са ни дадени като наши учители. И, давани от съдбата, те не са безразлични, а могат да засягат именно много чувствителните места, да обременяват и раняват и при всичко това ярко и полезно да учат, ако се разбира тяхната мисия за обучение на духа от срещнатите хора, привлечени от кармата в сферата на непосредственото обкръжение на ученика. Вземайки решение, произтичащо от поредния урок, трябва да се държиш здраво за него, иначе нежелателните и обременяващи условия няма да те напуснат дотогава, докато не е научен преподаваният от тях урок. Малко е да се разбере и да се вземе решение, трябва решението да се изпълни докрай. Неговото нарушаване веднага ще предизвика рецидив на тези условия. Трябва твърдо да се спазва приетото решение, предизвикано от поредния урок на живота, иначе кармата няма да те пусне и няма да отслаби своята хватка. Стига само едва-едва да се отслаби напрежението на заградителната мрежа и незабавно следва нов удар. Да се порадваме на възможността да се учим и да преуспяваме с това, обогатявайки жизнения опит.

696. (569). (М.А.Й.). Ще разглеждаме всичко ставащо от гледна точка на ученика, на когото се дава пълна възможност да се учи през цялото време от всички и

от всичко. Обикновеният човек се потапя в своите преживявания, а ученикът - в това да изстиска от давания опит всичко, което той може да даде. Това ще бъде и единствено правилния подход към всички явления от живота. Учители са всички и всичко учи. Успешният ученик преуспява именно с такова отношение към живота и към всичко, което той му поднася.

697. (570). (Гуру). Сутратма е актьор. На всички нас се дават различни роли на жизнената сцена. Но знаещият, излизайки на сцената на живота на текущия ден, може сам да си поставя задачи и да набелязва изпълняваната роля, и набелязал я, да я изпълни съгласно указа на своята воля. Сутратма е задължен да се подчини и е задължен да играе добре. Тези роли се дават и се изпълняват в пълно съзвучие с основната симфония на живота на възходящия дух. Всичко, каквото и да било, но все към единната цел за натрупване на Огненото съкровище на Камъка, който или ще възкреси, или ще изгори. Именно изгарянето или прегарянето на микрокосмоса не се допуска при никакви обстоятелства. И волята зорко и дозорно следи за това огньовете да остават творящи и съзидаващи, а не прегарящи апарата на духа. В тях и върху тях се закалява острието на меч на духа и задача на ученика е да го изкове и закали. Трябва да се учите да действате в мълчание. Действието на мълчанието – кой може да измери неговата мощ? Трябва добре да се помисли за мощта на мълчанието.

698. (Ю.). За всяка задача са нужни изпълнители. Тяхната висота зависи от степента на осъществяване на заповяданата приказка. Отначало работници, а после специалисти, а после вече художници и декоратори. И чак след това – живеещи. Владиката ще Призове когато е нужно. И тогава нищо няма да спре изрълнението на Неговата воля.

699. (571). (8 юли). Ще отбележим паметния ден с мисли за Този, на Когото той се посвещава. Обикновено мислите в хората текат за себе си и за своите дела, но в паметните дни се откъсват от себе си поне временно и съзнанието излиза от това колело, в което се върти като катерица. В това е цялата трагедия на човека: затворен е в себе си и е откъснат от света. Течението на великия световен поток не обхваща съзнанието на потопения в себе си, в своето лично, непосредствено обкръжение. Това е особено трагично в Надземния Свят. Животът тече, а човекът продължава да затъва в личните грамади, отрязан с тях от света. Но Учението говори за отричане от себе си и сливане със света. Външното има голямо значение за човека. Затова и отшелниците са се отдалечавали в горите, планините, пустините, за да обкръжават съзнанието с условия, които да не го всмукват в себе си. Трудно е в обичайните условия да се откъснеш от личния свят. Паметните дни могат да помогнат поне временно да се отскубнеш от ноктите на непосредственото обкръжение, владеещо изцяло съзнанието.

700. (572). (М.А.Й.). Съзнанието не трябва да се насилва. Ако няма възприемане, трябва да се изчака.

701. (573). (Гуру). Каквото и да става, но трябва винаги да бъдеш силен и събран. Разпуснатостта е недопустима. Защо да бъдеш мишена за всеки удар?

702. (574). (19 юли). Моят свят или своя свят господства в съзнанието? Господства този, на който сърцето е отдало предпочитание. И съзвучието, и магнитното притегляне на съответни вибрации зависи от сърцето. От него се определя направлението. Сърцето не може да се застави, но да се убеди може, по-точно да се разчисти пътя му нагоре. И тогава неговият магнит ще действа на утвърдената вълна. Нужна е също съгласуваност на целия микрокосмос и всички негови обвивки. Ако

сърцето се стреми към Владиката, а астралът е обхванат от лични преживявания, заели цялото поле на съзнанието, как тогава да се устреми мисълта към Фокуса на Светлината? Тя ще се мята трескаво между полюсите на притегляне и няма да даде кристал. Но изпълването на съзнанието и сърцето с Лика на Владиката ще донесе своя съзвучен отговор. Затова Казвам: плодотворно е да бъдеш заедно с Мен и в мислите, и в чувствата, и със сърцето. И ако нещо пречи и нарушава контакта или токовете са тежки, трябва да се прояви още по-голяма степен на напрегнат устрем към Водещия Йерарх. Пречило е и ще пречи всичко и винаги, тъй като плътното обкръжение не се съчетава със Светлината. Принципът на неговото преодоляване стои в основата на Общуването. Трябва да се помни, че противодействието на средата и пространствените условия е преодолимо винаги. И ако Общуването не се е състояло по причина на външно нагнетяване, трябва да се търси в сърцето, което не е могло да издържи нужната степен на огъня. Магнитната сила на сърдечните огънове преодолява всяко нагнетяване, ако е достатъчно силна. Понякога дори за да се разпали огъня в огнището са нужни усилия, но разгорял се той пламти ярко. Така също трябва да се полагат усилия и за да се разгорят огньовете на сърцето, ако пространствените условия са неблагоприятни или движението в проводниците не е приведено в порядък. Именно, трябва да се израства духом от всичко противодействащо, тоест да се привежда неговата скрита сила в действие, сила, потенциалът на която не е ограничен от нищо. Това трябва да се помни когато изглежда, че силите са пресъхнали и че външната тъмнина или хаос побеждават духа, поддал се на илюзията на момента и загубил огнената увереност в неунищожимата, вечна, непобедима своя същност. Духът е вечно съществуващият пламък на живота над всички временни съчетания на външните условия и миражите на Майя. Само знаещият, оказал се в най-тесните условия на живота, може да каже: „Даже и това ще премине“. И тъй, изисква се израстване на духа от всичко: от хората, от условията, от яростта на антагонистичните токове, от движението в проводниците. Това израстване не е нищо друго, освен преодоляване, тъй като животът е това, което преодолява само себе си. И можем да попитаме заедно с известния мислител на вашето време какво правите вие, „за да преодолеете човека в себе си“, вехтия човек, представляващ наследство на преживелиците на миналото?

703. (575). (М.А.Й.). Да! Да! Именно да се учиш от всичко и в случай на неуспех във всичко да търсиш причината за грешките в себе си. Достатъчно е те да се разберат и да се поправят, и нежеланите следствия се отстраняват. Но хората предпочитат да търсят грешките не в себе си, а в другите. И стоварват вината върху чуждите плещи. Това е и по-просто, и по-лесно, и по-приятно - да си въобразяваш, че си жертва на човешката недоброта. Но търсещият и намиращият причината за грешките в себе си и заменящ ги с правилно действие расте извън обичайните условия и се издига бързо по стъпалата на живота.

Искам също да предупредя за подценяващите и подценяването. През това са преминали или преминават всички наши. Когато унижават, не се поддавайте. Когато възвишават и превъзнасят, не се поддавайте на илюзиите на Майя. Уравновесили полюсите, застанете над единия и другия и задръжте равновесието. Владиката Знае цената на вашия бисер на духа, но не и стоящите по-ниско. Тяхната оценка е винаги невярна, независимо дали ви превъзнасят или ви унижават. Хората са способни твърде много и на едното, и на другото. Вие не си изразходвайте вниманието за това. Унижаването и възвишаването е важно не за вас, а за тях, въздигащите или свалящите

ви от издигнатите от тях пиедестали, тъй като това или им помага да вървят, или им пресича пътя. Но гледайте зорко щото нито едното, нито другото да не преминава законните граници и да не служи като преграда на вървящите след вас. На вас не е нужно почитане, но е нужно на тях, тъй като без известна негова степен е невъзможно следването на водещия. Изисква се също и разумен анализ на всичко, което те получават. Приетото просто на доверие, без обмисляне, е нездравно. Но анализът е далеч от злостното осъждане. Нужна е мярка във всичко.

Скоростта на събитията ще ускори близостта на очакваното.

704. (576). (Гуру). Празно е наоколо и затова приемаме всеки знак на преданост и помнене. Къде са тези, които ни обкръжаваха някога плътно наоколо? Толкова малко останаха. Забравиха. Заеха се със своето. Вярват, че са умрели и всичко е свършено. А всичко още само започва, приближава до началото на чудесни неща и явления. На тези, които са ни останали вярни до края, за тях ние ще намерим време да им дадем възможности, за които те даже и не мечтаят. Когато дойде Времето на Владиката, това ще започне да се осъществява в особени мерки, неограничени от външните условия. Бихме дали и сега, но външното силно пречи. Сега даваме според възможността, а тогава - според сърцето. Близко е това време. Настъпва.

704. (576). (Гуру). В нас има много за ставащото. Бягът на събитията се ускорява преди края.

706. (577). (20 юли). Сине Мой, на сърцето му домъчня през дългата разлъка. Едни възплъщения преминават в близост до Мен, други в отдалеченост. И близостта, и отдалечеността учат и дават опит. Целта е да се научиш на пълна самостоятелност. Затова ученикът се оставя от време на време предоставен на собствените му сили. Трябва да знае как да се разпорежи сам. Трябва да се извикат за действие всички енергии, скрити в него, за трансмутацията им в явление от по-висок порядък. Всичко подлежи на трансмутация. На Земята няма свършени хора. Всичко в тях е несвършено в сравнение с това, каквито трябва да станат те. Доброто трябва да стане още по-добро, лошото – добро. Даже Дхиани не може да каже, че той е достигнал крайното свършенство. Човешкият микрокосмос трябва да се разглежда като нещо подлежащо на постоянна трансмутация и усъвършенстване. Можеш да вземеш всяко положително качество и, установил неговата степен в себе си, да набележиш следващата степен на неговата проява и развитие, помнейки за безпределността на качествата. Всичко ставащо в човека подлежи на това усъвършенстване. Гласът, походката, мислите, чувствата, движенията, думите, привичките и хилядите дреболии, които съставляват живота на човека. Всичко може да се направи по-добро и по-свършено, всичко може да се представи на по-високата скала. Но изтънчване има и в доброто, и в злото. Необходимо е да се забелязва това направление на изтънчването, на една или друга тенденция в своя микрокосмос и нежелателните и пречещи на възхода да се пресичат. Много работа и много усилия изисква съзнателният възход на духа.

707. (578). (М.А.Й.). Искам да те виждам несломан от живота. Искам да виждам твоята сила непреклонна се пред вихрите на живота, пред неговото тъмно озъбване. Искам да те видя като мощен негов победител. И... ще видя, тъй като вярвам в теб, тъй като си мой син, наш син. Помни, наш син си.

708. (579). (Гуру). В дните на непосилно нагнетяване бъди с нас, а не със себе си и тогава ще устоиш.

709. (Ю.). Преди завършека събитията ще преминат напрегнато. Някой трябва да разчисти пътя на бъдещето. Трудно е това почитване.

710. (580). (21 юли). Приеми нова вест. Нищо от външното няма да устои, ако няма корен. Корените са в Невидимото. Новите идеи унищожават корените в астралния свят. А с мисълта, носеща идея, не можеш да се бориш, тъй като е невидима. Затова новото навсякъде ще победи. Ние Изпращаме мисли в света, нови мисли за новото. Старото е обречено от мисълта. Народите вече не могат да бъдат съблазнени от никакви видове робство. Води се велика борба на идеите на новия и стария свят. И ще победи новият, тъй като опората на стария в Невидимия Свят е унищожена от Нас. Неговото окончателно поражение е неизбежно.

711. (581). (22 юли). Ще дадем разбиране на ставащото. За явлението е нужно напрежение на полюсите, за да се получи искра или взрив. Това напрежение тежко се отразява на сърцето. Затова събитията винаги се съпровождат с обременяване на сърцето и съзнанието. Докато става набъбване или натрупване на силите на полюсите, чувствителният организъм е като под налягане от много атмосфери. Налягането се увеличава до момента на взрива на събитието. Докато всички събрани сили не изчерпят своите заряди, облекчение няма да има. По обременяването на сърцето може да се съди за пространственото напрежение. Тежко е и на Нас, но новото трябва да се утвърди преди да настъпи отсъденото време. Всичко ще свърши с нова победа на Новия Свят, независимо от подробностите.

712. (582). (23 юли). Постъпваш неправилно смятайки, че си отхвърлен. Това е също илюзия на Майя. Моментът е небивал в историята на планетата, условията са необичайни, напрежението на сферите и нагнетяването на сили на полюсите е огромно. Всичко силно се притегля към своя фокус - на тъмнината или Светлината. Великото разделение. В микрокосмоса на човека като в огледало се отразява и повтаря планетното положение. Никой не е изключен от общия кръговрат на явленията и всички отговарят, но всеки посвоему. Всеки отговаря и решава. И решението го насочва към съзвучния на това решение полюс. Момент на необикновена отговорност. Центърът на ставащото Съм Аз. От Мен излизат нишките на събитията. Съдбата на планетата се решава от Мен. Когато питат защо е така, а не иначе, отговорете: "Иначе не може. На карта е поставено всичко и малките детайли, макар и несъществени, са неизбежни". Онези мислят колко са силни и успешни, и непобедими. Но са силни с Моята сила и Аз Съм Обезпечил успеха им. Разбира се, не заради тях и думите, произнасяни от тях, а заради бъдещето. Стихиите ще влязат в бреговете и човешкото море ще се успокои, и Новото Небе ще засияе над тях и над обновената Земя. Змията си сменя кожата, птиците сменят перата си, животните обновяват косменото покритие - така и Земята отхвърля старите наслоения на времето, за да ги замени с нови. Не трябва да се завижда на тези, които не участват в смяната. Значи не те са отсъдени. Приеми Дара на М. - разбиране на ставащото. Неразбиращите са много, не те ще бъдат призовани когато Моето време дойде. Ще преживеем всичко и ще достигнем до положеното. Пътят е труден. Но не тъмнина предстои. Оповестявам победата, тъй като тя е постигната с Нашата сила. Победа във всичко, даже в привидните поражения. Великият заговорник и машинатор си отиде, стопанинът на тъмните го няма и всички техни постройки се рушат като картонени къщички, едно след друго всичко вървящо срещу Новия Свят. Трябва твърдо да се застане на свръхличната опорна точка, за да се види в настоящето утвърждаване на отсъденото бъдеще и неизменността на пътищата

за неговото осъществяване. Аз Казвам: “Ще има победа и много победи, докато не се изпълни всичко”.

713. (583). (М.А.Й.). Дръжте се неотделимо в това трудно време. Притеглянето на полюсите е особено мощно. Всичко неизживяно притегля към тъмния фокус. Трябва да се обезвреди притегателността на злото и всички тъмни натрупвания. Учителят ще разсее мъглата на Майя, ще Даде крилата на свободата и ще Подаде Ръка когато стане много тъмно. Дръжте се по-близо до Учителя.

714. (584). (Гуру). Светлина от Светлината, Светлина към Светлината и Светлината живее със Светлина. Когато е твърде тъмно, ще преминете с мисъл за Светлината. Цялата Светлина е в Него - с мисъл за Него и ще преминете през тези смутни дни, за Него, за Владиката.

715. (585). (24 юли). Давам Указание за днес: да не се разпиляват силите за необуздани действия. Всичко да е под контрол: мислите, чувствата, думите, постъпките, движенията. При това нагнетяване, което напряга пространството, безконтролните движения в обвивките могат да имат много печални последствия. Тъканта на нервите може да не издържи и да прегори или реакцията на обкръжаващите да се окаже неочаквана и да предизвика взрив. Трябва да се покрие огънят на духа и да не се показва активност. Не трябва да се протягат към хората вълните на своите излъчвания. Те трябва да се затворят в своята аура. Ковчежето остава здраво затворено. Има такива моменти, когато даже най-добрите чувства и намерения предизвикват резултати противоположни на очакваните. И тогава е по-добре с всичко вътрешно да се замлъкне, не изявявайки себе си с нищо. Подтискането на движенията в обвивките е несвойствено за хората. Когато Висшата Триада сияе, тя не посяга към нищо и към никого, и на ничия свобода. Не правят това и низшите три, но когато са под суров контрол. В дните на пространствени напрежения върху тях се надява здрава юзда. Това може да се приеме като правило на живота.

716. (586). Нашите антагонисти са поставени пред свършен факт и на тях им остава само да размахват ръце и да тръскаат юмруци. Но всичко това е напразно. Предишното положение не може да се върне. Победата е Наша - това е вече минало. Мисля за другото. Все още цялото семейство не е събрано заедно. А трябва да се събере и то по-скоро. Задържа се главното.

717. (587). (М.А.Й.). Срещу Владиката никаква сила не е сила. Лостовите на тънките енергии действат мощно. Атомната енергия е несъизмерима с енергията на парата, така също и тънките енергии - с грубите и по-ниските, тъй като са по-мощни. Виждайки мощта на Йерархията не можеш да не се удивиш. Това дава увереност в нейната непобедимост.

718. (Гуру). Днес е ден за приятни изненади. Нека това да бъде като гаранция за точността на моите думи и указания.

(Ю.). Какво ще правим? Ще чакаме скорошни вести: скорошни и много радостни.

(Видях насън, че Кока летеше невысоко над самите дървета на неголям планер или самолет от стара конструкция - биплан. Летеше непредпазливо, два пъти се накланяше напред за да запали цигара. При второто палене пропадна, но падна върху клоните на дърветата и увисна на долните, без да се разбие до смърт). Невероятно тежко е.

719. (588). (25 юли). Усещането е вярно: Владиката е близък, независимо от всичко. Тежките времена ще отминат - опитът ще остане при вас и животът ще разцъфне с нови цветове в Новите Лъчи. Но засега трябва да се търпи, събирайки

всички сили вътре и неразпилявайки ги за външни прояви. Нищо външно не струва нито една сълза на сърцето и нито една капка огорчение или други чувства, толкова ярко обременяващи съзнанието. Когато е тежко, мислете за Владиката, нека вашите мечти да текат само за Него. Нека те да не бъдат ограничени от безпросветността на настоящия час. Нека огънят на творчеството да изплете от тях килима на новите възможности, за да станат тези мечти чудесна действителност, създадена от мисълта. Тези творчески мечти ще издигнат духа и ще го доближат до сферата на Владиката и ще отворят пътя към Неговия Свят. Може да се мечтае. Може да се мечтае за най-чудните възможности на огнения апарат на човешкия микрокосмос, за това, че волята вече ги е овладяла и достъпът в областта на невъзможното сега е отворен. Безплодните и безцелни мечтания трябва да се превърнат в творчески процес на мисълта, устремена към определена набеязана цел и достижима в бъдещето, далечно или близко. Трябва да се помни, че всичко е достижимо и затова най-невъзможното някога ще влезе в списъка на достиженията на човека, както са влезли способностите да вижда, да чува, да говори, да мисли и да строи ментални представи, да усеща бъдещето и така нататък, и така на нататък. Тази област на достижения просто трябва да се разширява съзнателно и планомерно, мислено прокарайки път към тях и разширявайки раждащите се способности. А такива вече се родиха много и пъпките цъфтят, започнатото може да се задълбочава и разширява, без да се спираш пред никакви неуспехи или грешки. Задълбочавайте чувствознанието, спирайки съзнанието върху това, което то казва и за което предупреждава. Обърнете внимание на сънищата, на знаците, изпращани така щедро. Не пропускайте нито една възможност и използвайте творчески мощта на мечтата. Само устремената в бъдещето мечта може да бъде творческа. Мечтата за миналото е безплодна, безцелна и безполезна, тъй като нищо не може да даде на духа и няма да може да промени нищо в миналото. Това е просто загуба на време. Но творещата мечта, кристализираща в бъдещето формите на желаните достижения, ще доведе неизменно до осъществяване на огненото желание. Тези мечти създават от пластическото вещество на стихииите конкретни образи или картини, макети, по които ще се изгражда животът на духа в плътта или в промеждутъците между въплъщенията. Обикновеният човек върви към бъдещето като в неизвестност. Ученикът, окрилен и поддържан от творещата мечта, влиза в света на тези образи и на тези възможности, които е създал сам съзнателно, подготвяйки си с мисъл възможности за своята проява във времето и пространството. Затова Утвърждавам бъдещето с всичките негови безпределни възможности, съзвучни с еволюцията на духа на човека и неизчерпаемата мощ на неговия огнен потенциал. Защо да се гледа назад към ограничената затвореност на миналото, когато бъдещето сияе с всички огньовете на отворените центрове и безпределността на достиженията. Струва си да се помисли за това време или просто да се помечтае, когато волята бъде в състояние свободно да приведе в действие радиоапарата или телевизора, скрит и заложен още сега в човешкия организъм. Може да се помисли за това какво може да се познае през прозореца на личните полети. Всичко е достижимо: най-чудесният и сложен апарат е в ръцете на човека - неговото тяло и всички останали проводници, и мощта на творческата мисъл. И помощта на Владичите за устремения в бъдещето дух. Учителят Дава Гаранция за огнената вседостижимост. Отхвърляйки миналото, освобождавайки се от властта на настоящето над съзнанието, ученикът върви пламенно и устремено към

това чудесно бъдеще, в което всичко е достижимо. Говоря за вседостижимостта и я Утвърждавам. Така Казвам Аз, Владиката на Шабала.

720. (589). Приятелю Мой, нека днешният Запис да послужи като доказателство за това, че нищо външно не влияе и не може да има значение, ако Владиката е близък. Отхвърли със силна и властна ръка тежките покривала на Майя, зад тях е Моята Светлина и Моят Лъч, устремен към теб. Владиката е неизменен и близък в Своята огнена неизменност. Ти отхвърли покривалата на Майя, ти утвърждавай огнената действителност с цялото сърце, с цялото желание, с цялата воля. Ти си Мой и няма да те Отдам на тъмнината, отдал Ми сърцето си в моменти на полет. Ти, сине Мой, насочи съзнанието към яркото творчество на духа и сам създавай със своята воля и мисъл това бъдеще, което искаш да реализираш и като участник в което искаш да видиш себе си. Разбери със сърцето, че всичко е създадено от мисълта, че кармата се твори от мисълта и че твоето бъдеще е мек восък в ръцете на творческата воля. Обмисляй усилено всяка мисъл за бъдещето, преди да я пуснеш от съзнанието в колелото на изпълнението като знаеш, че мислите коват формите на бъдещия живот, който ти сам си създаваш с мислите на текущия час. Човекът е творец на своето бъдеще. Неговата воля е мощен творец. Миналото не може да се измени, настоящето като следствие на миналото – също, но настоящето може да се използва усилено като трамплин към бъдещето, ако се отхвърли цялото обкръжение от тези следствия на миналото и сърцето и мислите се отдадат на строителството на бъдещето. В това е и освобождаването от властта на настоящето. Искам да те Утвърдя в мощта на осъзнаването в настоящето на великите възможности на огнения апарат на човека, за да можеш по този път да го приведеш в действие в бъдещето напълно, започвайки сега процеса на осъществяване на тези възможности. Те вече бяха проявени частично и понякога в зачатъчно състояние още по-рано, което означава, че даденото направление е жизнено и се основава на опита. Учението на Живота ще помогне да се синтезира всичко, което е достъпно на човека и което е достижимо, както и в каква мярка и кога, тоест в каква последователност. Всичко е дадено, действай, сине Мой, а Аз ще Подкрепя твоя устрем към Светлината.

721. (590). (М.А.Й.). Обичайте Владиката с цялото сърце. Всичко е в Него, всичко е от Него, Той е Фокусът на единната Светлина. Той ви е близък в часа на устремяване на вашето сърце към Него. Поставете Го по-високо от всичко, по-близко от всичко, по-любим от всичко. И нека никога никой и нищо да не заеме това място, принадлежащо във вашето сърце на Него. Предавайки се изцяло, разберете, че всичко ваше е в Него, а всичко останало не е ваше, а само временно ви е дадено за придобиване на опит от живота. Ако в мислите, мечтите и желанията свържете вашата съдба със съдбата на Владиката, ще бъдете с Него, рано или късно, но ще бъдете заедно с Владиката. Утвърдили тази близост на Земята, ще я утвърдите с това и там, в Надземното. Добре е да бъдеш заедно с Владиката. Не за песнопения и славословия мислете, а за подвига, за труда, тъй като докато Земята и човечеството са несъвършени, битката за неговото бъдеще няма да се прекрати, а значи и подвигът, и трудът. Вашата мечта за Владиката нека да бъде творческа и сурова, тъй като докосването до Светлината не е шега. Розовите мечти са за младенците; подвиг, битка, труд и мечта как да се помогне на Владиката и да се подготви своя дух, и да се развие своя апарат - нека да бъде мечта на действителността. Нужни са сътрудници на Светлината, ох, как са нужни!

722. (591). (Гуру). Къде е твоята сила, къде е твоята решимост да вървиш докрай и да достигнеш? Ако те ще зависят от това, което се върши в света или наоколо, няма

да достигнеш... Предаността на Делото на Владиката и предаността на Владиката трябва да се постави по-високо от всички външни явления и само тогава ще стигнем и ще достигнем. Виждаш как всичко се люлее и всичко неутвърдило се и негодно отпада. Да не заприличаме. Теб Самият Владиката те Призова и Сам те Утвърди. Бъди достоен за Грижата. Всичко е близко и в нашето бъдеще за теб е подготвено място според духа и твоя устрем. Ти си нашето семейство.

723. (Ю.). Владенията на Владиката трябва да се обградят. Когато кръгът бъде затворен, Времето ще настъпи. А засега ще се радваме на победата, водеща до сключване на Кръга. При нас всичко е добре, макар и трудно. Има много нови кълнове. Мощта на Ръката на Владиката е явно проявена в това. До утре.

724. (Св.). Моето дело е да нося съкровено Поръчение на Владиката и да оставам в сянка. Когато ръцете открито бъдат протегнати към нас и от нас, ще дойде нашето време да излезем от сянката.

725. (Из пропуснати Записи.)

Ще послужиш като звено между Мен и тях.

За укрепване на сърцето - строфант.

Кое е по-добре - да чакаш и да не дочакаш или да имаш и да загубиш?

Всичко казва "за", но съзнанието е против. Считаю, че трябва да се изчака.

726. (592). (26 юли). Сине Мой, ако прекараш целия си живот в утвърждаване Близостта на Владиката, благо на теб. И тогава ще можеш да кажеш, че животът е протекъл не без полза. Утвърждавайки Мен, утвърждаваш в себе си Вечността и нейните елементи и съзнателно се включваш в потока на космическата еволюция на духовете. Тогава пространството и световите се превръщат в стъпала за възход на духа, а многомерността на пространството – в гаранция за нови възможности. Близостта дава право за влизане в Моя безграничен Свят. В него е всичко. Съчетаването на опита от земния живот с Мъдростта на Владиката служи като стълба за духа в пространството. Вечното, разбрано и осъзнато във временното и временното - във вечното, ще послужи като летящ килим на духа за по-нататъшни полети. Земният живот на човека в редицата негови въплъщения не е откъснат от безпределността на Космоса, ако послужи като водеща Светлина за другите да се докоснат до Светлината на Владиката и да намерят Владиката в живота, както Го намери ти. Огънят, разгаряйки се в пламък, обхваща със себе си всичко това, което влиза в съзнанието на носителя на Светлина и синтетичното разбиране става негово достояние. Синтезът дава Космическо разбиране на живота във всичките му прояви и форми. Възходът се осъществява чрез връзката с Владиката.

727. (593). (М.А.И.). Искам да покажа, че при известни условия Близостта е особено съзвучна. Тези условия са устременост, преданост и любов. Добре е да се добави и постоянството, тъй като всички тези качества без постоянство са сапунени мехури. Като в каменен зид това качество служи като цимент, скрепяващ цялата постройка. Без него има само купчина камъни. Каменната грамада няма да устои без цимент, както любовта, предаността и устрема - без постоянство. Призованите, не проявили постоянство, отпаднаха, макар че всички тези качества бяха налице. Забравиха и нас, тъй като забравиха за постоянството. С това е добър и ритъмът, тъй като утвърждава постоянството. Качеството постоянство се изразява в ритъма по-просто и по-лесно от всичко. Пазете се от аритмичните колебания: те внасят особено остър дисонанс във взаимоотношенията. Просто смятайте, че Владиката е неизменен, а се колебаят вашето отношение и чувства към Него. Същата мярка прилагайте и към

нас, тъй като ние се равняваме по Владиката. Ако загубите увереността в нашето отношение към вас, то няма да запазите и своето към нас. Трябва най-после да се разбере, че космическите връзки не зависят от временността на вашите настроения и поредни илюзии на Майя. Така може да мислите, ако ехидната на предателството не е докоснала сърцето. До когото се е докоснала, за тях няма изход - ще се върнат в обятията на тъмните. Различавайте приятелите по този същия път и предадите ви един път в голямото или малкото не бройте сред своите близки. Този корен расте векове и не може да бъде изтръгнат нито с думи, нито с убеждения, нито с никакви други мерки. Предателят е предател винаги. След период на разкаяние и опити да изправи извършеното отново настъпва момент, когато съзнанието е готово да се потопи в тъмнината и да се отдаде на властта на тъмните. С приятелите трябва да бъдеш по-зорък, отколкото с враговете, тъй като предателството е от тях. Погледнете колко от тях вече явно стоят на границата на предателството и вече предават според разбирането, възможността и способностите си. Техните сърца пламтят със злоба и недоброжелателство и мислят как да нанесат по-дълбока и по-чувствителна рана. А за какво? За това, че сте им показали Светлината и пътя към Светлината, че сте им дали Учението и сте ги водили дълго, изразходвайки здраве и сили за тях, недостойните. Нека този горчив опит да даде сили за разпознаване на ликовите и да научи на бдителност при среща с клопаците. Всички са добри, когато се приближават, тогава откъде се вземат враговете и предателите, умалителите и хулителите?.. Бъдете зорки и не вярвайте на думите, а по-добре на сърцето, ако то е на стража във вас.

728. (594). (Гуру). Хората могат да се съжالياват, както и могат да се обичат. Но никога не трябва да им разкриваш своето сърце. Вредата ще покрие минутната сладост на общуването, в крайна сметка ще я покрие. С отварянето на сърцето отдавате себе си във властта на неустойчивостта и колебанието на чуждото съзнание. И не вие сте вече стопани на себе си, а тези, на които сте разкрили душата си. Ненапрасно Владиката Говори за затвореното ковчеже. Колкото по-малко знаят за вас хората, толкова по-добре. И даже ако огласяването е неизбежно, все пак ковчежето може здраво да се затвори. Мълчаливостта и съдържаността са качества на Архата.

(Ю.). Предприети са крачки към установяване на контакт с вас. Мощта на Йерархията се проявява изумително във всичко. Ще се поразявате и вие. Вече наближава.

(Св.) Само Безмълвният бодърства.

729. (595). Да ви отделят от Мен е тяхната, на враговете, задача. Преуспели, ще пропълзят по-близко за нови удари. Много са упорити и зли и много искат да ви лишат от вашата сила. Вашата сила е в Мен. Представянето на себе си в Моето място облекчава, но практически близостта до Мен е извънпространствена и извън разстоянията и местата, тъй като е в духа. Ако Моето място помага да се откъснете от непосредственото обкръжение, може с негова помощ да се откъсвате. Но по-просто е да се утвърждава Близостта извън всякакви съображения (от подобен род). Вие искате да Ме възвишите - възвишавайте Ме с близост и разбиране.

Ако искате да Ми служите - служете с изпълнение на Указанията. Сърцето свети като фенер, ако гори. Изпълняването на Моите Указания дава храна за огъня на сърцето. Указвам да се държите неотделимо, тъй като времето е напрегнато и отвъд морето пламнаха в Светлина енергиите на новите Лъчи. Те могат да се асимилират чрез Мен. Неразбрани и неосъзнати, ще предизвикат тежест, объркване и взривове.

Осъзнати, чрез Мен ще изпълнят с огнена сила сърцето и ще възнесат духа. По-добре е с Мен и близо до Мен. По-добре е неразделно с Мен. Какво пречи да бъдеш по-близо и какво отделя от Фокуса на Светлината? Не е ли тъмнината? Представяйки себе си в Светлината и обличайки се в Светлина, утвърждавайте Моята Близост над всички случайности на външните условия и сметта на текущия ден.

730. (596). (27 юли). Мислите се разделят на градивни, разрушителни и неутрални. Съзнанието трябва да се настройва на вълните на съзидателните творчески мисли, отхвърляйки мислите на разрушението; всяка мисъл за болест да се заменя с мисъл за здраве, за неуспех – с успех, за мъка – с радост, за старостта и немошта – с мисли за бодрост и здраве. Трябва да мислиш за себе си като такъв, какъвто би искал да се видиш в действителност. Мисълта е висша реалност. Нейната сила може да се доведе до степен на необичайно напрежение. Цялата област на рефлекторното мислене трябва да се замени със съзнателно. Всички процеси в организма могат да се подчинят на волята и да се ръководят от нея. Тялото ѝ се подчинява достатъчно охотно, ако е осъзната нейната сила. Тялото реагира на всички мислени процеси, съзнателни и несъзнателни. И ако повторно-ритмичната мисъл утвърждава известно положение или заповед неизменно и твърдо, тялото го следва неизменно. Тялото няма своя воля, освен вложената в него от неговия притежател и владетел. Често волевите токове вървят в различни и даже противоположни направления, неутрализирайки се един друг. Ако се устремят в едно направление, тяхната сила нараства неизмеримо. Желаяйки здраве, човек допуска толкова противни мисли за липса на своето здраве, че следствията от мислите за здраве се унищожават напълно. Овладяването на мисълта дава в ръцете сила, която може да се приложи за съзидаване, макар и на собствено здраво тяло. Нека всяка неволна отрицателна мисъл моментално съзнателно да се заменя с положителна и твореща мисъл. Затова е нужен контрол над мислите, усещанията и внушенията, идващи от други хора, тъй като последните са особено вредоносни. Хората обичат да поговорят за своите немощи и да се насладят на този процес, създавайки ярки и силни образи на болестите, образи, усилен и укрепени от броя на слушателите. Бъбрено то за болести е недопустимо. Силен, бодър и здрав - други мисли не се допускат изобщо. На всяко неразположение в самия му зародиш незабавно се изпраща мощен волеви ток в заболялия орган (място) и заповед на цялото съзнание да бъде заболялото място здраво. Духът и волята преодоляват всичко, и в тялото на човека няма енергии, можещи да противостоят на силата на ритмичната, твърда заповед на волята. Може с дишането, задържайки го, да се усили притока на прана и психическа енергия към заболялия орган. Нека процесът да се бориш волево срещу всякакво неразположение да стане привичен преди да се обърнеш към лекаря и лекарствата. В мощната лаборатория на човешкия организъм са налице всички средства за възстановяване на здравето, ако външните причини, които го нарушават, са отстранени. Но даже и те могат да се парализират до известна степен. Процесът на разкриване потенциала на силите на човешкия дух се заключава в това той да не поставя преграда за неговата проява с ограниченото си мислене. Първата преграда е: това изобщо е невъзможно. Втората преграда е: аз не мога, слаб съм. Третата преграда е: другите също не могат това. Четвъртата: науката мълчи за това. И човек ще намери хиляди причини и поводи, за да изпусне от ръцете си властта над своя микрокосмос. Но йогът утвърждава, че той е господар и владика над своето тяло и всички тела, над своята мисъл и воля, над всичко, което е съсредоточено в него и му е дадено за владееие. И говори, и се движи, и вижда,

и чува по воля, и се труди, и все пак счита че няма власт над тялото и мисълта си. Трябва да се разбере, че тази власт е вече голяма, трябва само да се направи пълна. Мисълта ще бъде незаменима помощница в утвърждаване на властта. Въпреки очевидността трябва да се твърди за властта над тялото и всички тела, докато тя не бъде утвърдена в действителност. Осъзнаването на това силно ще приближи до желаната цел. Дерзай, чедо!

731. (597). (М.А.Й.). Огнените вълни се разбиват в брега на плътния свят. Плътният свят на нашата Земя е в тревога, тъй като вълните са я достигнали. Твърдата се люлее. Смутът е близко. Ново рушене идва към стария свят. Без корени в Тънкия Свят няма да устои. Но затова пък Новият ще се утвърди и ще стане по-силен. Все по-често и по-често страниците на печата ще се изпълват с отсъденото знание. Заради това е извършено и всичко това, през което премина великият народ.

732. (598). (Гуру). Ако постоянно утвърждаваш своята пълна власт над тези форми, в които се проявява духът, то това утвърждаване непременно ще даде някакви резултати. Ако утвърждаването се усили, резултатите ще се усилят също. Ако се приложат всички свои сили, цялата воля, цялото сърце и цялото желание, следствията ще станат явни и остро осезаеми. Трябва да се встъпи съзнателно във владение на своите права над своя апарат, над тялото и всички обвивки. Тези права могат да се утвърждават ежечасно. Йерофантът е извършвал своя път срещу обичайното движение, така и ученикът върви срещу това, което е обичайно и което правят всички. Очевидността и настоящето не са преграда за него, тъй като бъдещето, в което всичко е достижимо, му принадлежи. И настоящето му служи като фундамент за реализация на бъдещите достижения. Представяйки си се в настоящето като утвърдил властта над тялото, той си отваря път към нейното достигане в бъдещето. Тези утвърждения не са безплодни, не са безполезни, не са без последствия, тъй като се утвърждава огнената действителност. Когато Спасителят Каза: „Вие сте богове”, Утвърждаваше огнената реалност, макар и да се Обръщаше към слепци и роби на тялото.

733. (Ю.). Гледайте внимателно печата. Ще има много интересни неща. Навлязохте в потока на изненадите. Помня ви много добре. Има Указ за вас. Укрепвайте общуването с мен. Скоро, приятели, ще се видим в Групата. Ще станете свидетели не на малкото.

(Св.) И ние ще укрепваме близостта заради бъдещето. То е чудесно и не се вмества в съзнанието, но е неизменно като новия ден, идващ на смяна на стария.

(По време на сън). Денят свършва и започва служенето на нощта.

Нека да пазят книгите и ръкописите - те нямат цена.

Ще потрябват скоро.

Дадено е поръчение: да се оставят празните мисли, да се заменят с творчески.

734. (599). (28 юли). Трябва да се подготвите за всякакви изненади. Много нахлувания отстрани могат да се намесят в процеса. Тъмните нашепници често искат да нарушат равновесието. На тях им е безразлично как и с какво ще пресекат нишката на Общуването. Разбира се, в случай на нещо сериозно ще Предупредя и ще Отклоня заплахата. Малко ли неща им се искат на тъмните. Ако можеха, биха съкрушили отдавна. Но ръцете им са къси. Тук-там в нещо преуспяват? Да, но само в случай на отделяне на ученика. Имунитетът е в неотделимостта от Владиката. Докато Владиката живее в сърцето и косъм няма да падне от главата.

735. (600). (М.А.Й.). Не се бой от нищо, тъй като няма нищо по-страшно от страха. Всички външни нападения ще се разбият в Камъка на съкровището и ще се разлетят на пръски в пространството. Владиката Пази и ще Опази до края.

736. (601). (Гуру). Преминах през всичко с Владиката и никога не се страхувах от нищо. Чувството на страх ми беше неизвестно. Трябва да унищожих неговия корен в себе си, тъй като през неизбежното трябва да се премине, но без това чувство, унищожавашо достойнството на духа. Даже смъртта трябва да се посрещне безстрашно. Това и ще бъде победа над смъртта и победа над страха. Тези, в чието сърце живее Владиката, не познават страха.

737. (602). (29 юли). Виждате сами, че за да се устои, предишните мерки вече не са годни, тъй като тъмните са необичайно активни. Дръжте се за Мен с всички мисли, чувства, с цялото си същество и при това постоянно. Този Указ е като мярка за спасение! Бдителността и дозорът не трябва да се отслабват вече нито за миг. Обкръжени сте от тъмни и обсебени от всички страни. Обсебените са изпълнители на техните указания. Използват всяко неизживяно петно във вас за да се хванат за вас и за уязвяването ви от тъмнината. Неутрални хора вече няма. Всеки е или със Светлината, или с тъмнината. Стига само да се забрави това дори за миг и тутакси следва поредният удар или натиск. Трябва да се затворите здраво. Трябва с нищо да не се показва своята отвореност външно, тъй Като върху всяка устремена навън енергия на духа ще се стовари удар на тъмните чрез техните слуги – обсебените. Равновесието е нужно като щит за защита от тъмнината. Както воинът в битка върви срещу врага напрегнат и готов за защита и нападение, така и вие сега настройте своя дух в съзвучие с необичайността и напрежението на момента. Вълната от заминаващи си енергии е много силна. Хората са на границата на взрива. И най-малкият повод е напълно достатъчен, за да последва пагубно пламване (на астрала). Да не владееш себе си сега, значи да отдадеш властта над себе си на тъмнината. На тъмните и техните поддръжници трябва да се предостави пълна възможност да се варят в собствения си сок, без да им се дават своите сокове и без да им служат за храна. Трябва да не се мисли за тях и с това да не им се предоставя възможност да се заловят за вас и, установили този контакт, да продължават да ви терзаят. Разговорите и убежденията са безполезни, обръщането към логиката – също. Остава мълчанието, но не пасивното, не бездейното, не смиреното и подчиняващо се на тяхната воля. Мълчанието може да бъде огнено, когато са напрегнати всички енергии на духа. Мълчаливо можете само да насочите острието и най-бесният пес ще побегне в страх. Трябва да държите при себе си постоянно цялото си въоръжение. Най-неуязвимото, най-силното, най-подвижното - това е мисълта. Против нея никой не е силен, ако тя се обединява в действие с Мен. Не ти, но Аз в теб Съм воинът. Действай с Моята Сила. Трудно време, опасно време, време на последната борба и съткновение с тъмнината. Дръжте се за Мен.

738. (603). (М.А.Й.). Ако Ликът на Учителя е пред очите, то е възможно и всичко да се решава заедно с Него, сякаш Той е редом и близко. Можете да се сражавате, но не трябва да имате зли и враждебни чувства. Те ви поставят на едно равнище с тъмните и им дават възможност да нанасят удари и вреда именно по нишките или каналите на тези астрални емоции. Спокойствие, студенина, сдържаност, мълчание - ето вашето оръжие за защита, както и да бъдете в равновесие на духа. Така въоръжени, вървете смело, спокойно срещу вълните на живота.

739. (604). (Гуру). Не е герой, който звучи в унисон с тъмнината в нотата на злобата, раздражението, обидата, страха и всички останали дребни чувства. Спокойствието на духа се противопоставя на всичко, затова и воинът действа в пълно спокойствие и с него побеждава враговете.

740. (605). (30 юли). Смъртното око на йога, мълнията на духа (на Архата), оръжието на воините на Светлината се дават не за бездействие, а за неотложно прилагане. Ако воините на Светлината не прилагаха своето оръжие, тъмнината би победила Земята и би я превзела. Затова Спасителят Донесе меч на Земята - не мир, а меч, затова Наричам воини служителите на Светлината. Ще се учим съзнателно да се ползваме от даденото оръжие. Как мислите, какво ще стане, ако кълбото Светлина, попадайки в сферата на микрокосмоса на служителя на злото, се взриви в него? Или ако огнената стрела пронизва черното сърце? Или Лъчът на Светлината се устреми към тъмната аура? Разбира се, той ще я изгори. Висшият Агни винаги побеждава низшите огньове. Но и стрелата трябва да се изпрати с умение, както и да се нанесе удар с меча, или да се използват другите видове оръжие на Светлината. Трябва да се има предвид, че това оръжие представлява енергията на Агни. Преди да се ползваш от нея, тя трябва да се притежава и събере във фокус за действие. Страхът, смущението, разпуснатостта на чувствата и емоциите, неувереността, неосъзнаването на своите сили, инертната вялост и всички останали свойства, нехарактерни за воина, в боя го лишават от възможност да използва своето оръжие, тоест лишават го от самото оръжие, от огнената енергия на духа. Даже в пряк смисъл страхът лишава воина от способност да се сражава: страхливецът бяга от бойното поле, ужасът парализира крайниците. Безстрашният огнен воин здраво държи в ръце вярното оръжие на Светлината и това оръжие на свой ред му служи вярно. Ако тъмните сломят психически воина на Светлината, то това вече не е воин, а победен, техен пленник и роб. Да се свали оръжието пред лицето на тъмнината значи да се признае своето поражение и безсилие. Но Владиката е непобедим, но Неговата помощ не се забавя, но този, който се сражава с Владиката неотделимо от Него, не познава поражението. Учете се да действате с Моята Сила, с Моята Огнена Сила, с Моите Лъчи, сливайки се тясно в съзнанието си с Мен. С Моето Име на уста, с Образа в сърцето настъпвайте смело, безстрашно към врага, колкото и силен той да ви изглежда. Против Нас никой не е силен. Признавайки своето безсилие, подценявате Силата на Владиката, с Името Когото вървите. Сърцето на Владиката е извор на непресъхваща Огнена Мощ. Сляти със сърцето вървете с Мен през всичко. Отсичам ноктите на тъмнината с огнения меч на Духа, Изгарям тъмната аура с Лъча, Изпращам Моите стрели на далечно разстояние, ако Искам да поразя тъмнината и самозабравилите се тъмни. С тъмнината не може да бъдеш пасивен. Пасивността е вече поражение, тъй като тъмнината е винаги активна. Сърцето е оръжието на Светлината. С неговата сила се изпращат стрелите или се вдига мечът, с неговата сила пламти заградителната отразяваща мрежа на духа, с неговата сила е наситена огнената стрела на мисълта. Ако вие не се страхувате от тъмнината, тя ще се страхува от вас. Тя се страхува от Светлината, страхува се от светлия Агни. Ето защо и се стреми преди всичко да потуши вашите огньове с всички способности, с всички мерки, с всички уловки. Вашата Светлина е непоносима за нея, затова беснее около вас и се усилюва с обсебените и сътрудниците от всички степени. Вие сте под нейния постоянен надзор. Най-малката възможност - и незабавно получавате удар. Само при неразделно, здраво, нерушимо единение с Мен тя е безсилна, тъй като тогава сте неуязвими за нея.

Знае и затова се опитва да отвлече от Мен с каквото може, стига само да отвлече, и тогава вече и удря по незащитеното място. Единението с Мен е непробиваема защита от злото. Но нека тя да бъде активна, вашата защита.

741. (606). Смятат, че действието се заключава само в това да се блесне с мълнията на духа или с меча, или да се насочи смъртното око, или да се метне стрела. Но ако носителят на Светлина се е озовал в тъмно обкръжение и независимо от това не е загубил равновесие и огънят на неговото сърце е продължил да гори равномерно и ясно, това е вече победа, това е вече мощно действие, тъй като Светлината изгаря тъмнината. Действието трябва да се разбира широко, а също и същността на активността. В указания случай това е също активност, макар и не фокусираща огнените енергии за стремителен удар. Да се запази равно горящият непоколебим пламък в тъмно обкръжение и даже при тъмни нападки ще бъде активна защита. Бузата трябва да се подлага под тъмния удар с умение и тогава наистина горещите въглени ще парят темето на нанеслия този удар, тъй като външно светлonoсецът с нищо не е проявил своята огнена мощ. Единствено угасяването на огньовете пред натиска на тъмните ще бъде предаване без бой на милостта на победителя, не знаещ пощада. Затова поляризацията на собствения микрокосмос в случай на сътълкновение с тъмнината има решаващо значение. Когато тя е спазена, може да се мисли за всякакви видове видове защита и нападение. Ако не е, всички указания тогава са безплодни и няма да дадат желаните резултати.

(Боледувам. Простуда. Другарката ми ме напои с малинови коренчета през деня. После настилах на течение.)

742. (31 юли). Повишената температура на тялото отваря и облекчава достъпа до Тънкия Свят във всички слоеве, но по съзвучие с мислите. Затова болестта винаги може да се използва за благо. Лъчът пазеше от нахлуване на тъмните.

743. (607). Напрегнатата огнена бдителност и готовност да се отрази възможния и очакван натиск на тъмнината предупреждава за нападението и го подсича до корена, тъй като тъмните предпочитат да нападат неочаквано, внезапно, тихомълком, когато не очакват да срещнат съпротива и да се натъкнат на насрещен удар. Войнстващото, бдително състояние на съзнанието вече с тази своя бдителност отпъжда тъмните, тъй като те не обичат много да бъдат обгаряни от ответния огън. И тъй, Съветвам за постоянна, активна, воинстваща, охраняваща зоркост, не проявяваща се външно. Външните действия се пазят за краен случай, когато друг изход няма. При създалите се условия външните действия трябва да се избягват.

744. (608). Всяко сърце, което е устремено към Мен, възприема Моята Светлина и, пречупена през съзнанието, я принася на света. В това се проявява своеобразието и индивидуалността на творчеството. Мои са всички, но творчеството и неговият характер са различни. Това не е разминаване, не е противоречие, а многообразие и богатство на неповторимостта на индивидуалните натрупвания. Изчерпаността и бездушното подражаване показват отсъствие на огън. Но Учителят е вечно нов и вървящият след Него не познава изчерпаността и безплодието на творчеството. По този признак и съдете за Близостта на Йерарха до себе си.

745. (609). (М.А.Й.). Които са с нас, с тях сме и ние. Постоянното спомняне за нас поддържа живата връзка. Ако се отхвърлят преградите на плътния свят близостта ще се окаже явна, ако е удържана в духа. Магнитът на сърцето е държател, а мисълта –

предавател. Мисълта, подкрепяна от сърцето, достига по-сигурно, отколкото даже думите, тъй като сърцето често остава глухо за думите.

Ключът към събитията си остава тяхната неочакваност, следователно и невъзможност враговете да ги предвидят. Това е техника на Владиците. Замазвайки пробитите места и затъвайки в тях, враговете по този начин изпускат новите фокуси на събитията и събират своите сили за тях когато всичко вече е свършено и всички техни напъни да възстановят положението са напразни. Закъсняват навсякъде и във всичко точно толкова, колкото е нужно да бъде приведен в изпълнение поредният План на Владиците. Усилията със задна дата са безполезна. Така под носа им една след друга си отиват жизнените сфери на влияние. Биха се радвали да преиграят, но са безсилни с човешко безсилие пред неотвратимостта на съдбата. Така и във всичко останало бъдете спокойни за това, че победата ще бъде на страната на Светлината. Оттук и Заветът за търпение, тъй като то ще бъде възнаградено, когато се изпълнят сроковете. Това не облекчава трудностите на борбата, но дава пълна увереност в крайната победа.

746. (610). (Гуру). Ще попитат - откъде е успехът? Отговорете - от опита на живота, на големия, многовековен и богат със знания за същността на човека. Град Китеж е символ на страната, погребана временно под водите на живота от бурните вълни на потока на времето. Древният град живее под външните форми, представлявайки ядро или душа на народа. Основата е заложена в най-добрите енергии и не временно, а за векове. В моите картини и книги ще намерите прозрение на тази основа, тъй като съм градил върху нея. Затова и не се докоснах до петербургския период на своето творчество. Древната Рус, изконната Рус, Рус Новгородска – Суздалска – Переяславска - това е тя, истинската. Сега новото хармонично ще се съчетава със старото, истинско и вярно, а не временно, наносно и чуждестранно. В своето творчество дадох прообраза на това бъдеще: в платната и книгите, и в останалите трудове. Търсете в изкуството, във всичките негови форми. Новото време ще изисква да се разбира същността на духа на руската култура и нейните извори.

747. (Ю.). За да успееш да настигнеш движението на събитията и да не изоставаш трябва да летиш преди времето, тоест да бъдеш или да живееш в бъдещето или с бъдещето, иначе няма да настигнеш живота. Знаейки отсъденото, може всяко събитие да се разглежда като неизменна крачка към него и да се счита то вече в миналото. Така може да се изпревари времето. А трябва да се изпревари, непременно трябва, иначе няма да успеете и ще се наложи да се влачите на опашката.

(Св.) Ю. е най-близкото бъдеще, аз – по-отдалеченото, но също отсъдено сигурно. Разбира се, не ние самите, а това, което е наоколо и с което сме свързани от съдбата. Ние сме само изпълнители на волята на Владиката. А там където е приложена Неговата Ръка, там цветята цъфтят с особен цвят, тъй като тези цветя са огнени.

748. (611). (1 август). О, приятели, ако знаехте действителността, сърцето ви би се зараждало независимо от яростта на плътната очевидност. Тъй като в Невидимото вече е завършено всичко, което е съдено скоро да приеме видими форми. Светлият Град ще започне да се спуска на Земята от своята невидимост, за да стане видим. Водата е символ на астралния свят, Градът беше съхранен в неговите висши слоеве, докато не му дойде времето отново да се спусне на Земята. Това събитие ще бъде възвестено с камбанен звън. Ще утихне шумът на битката и злите ще си отидат, аурата на планетата ще се изпълни със Светлина и звън, когато отдавна възвестеното се извърши. Пространствените Лъчи ще продиктуват Висшата Воля на Земята и духът на

човека, вървящ срещу Светлината, ще се смири. Тъмнината ще загуби сила. Сега виждате как всички нейни опити в голямото и великото завършват с неуспех. Но тогава, лишена от опора вече не само в астралния, но също и във физическия свят, тя ще се разклати и ще рухне. Затова я Наричаме обречена тъмнина, тъй като нейните дни са преброени. Тя е безсилна срещу войнстващата Светлина, винаги е била безсилна, но е процъфтявала в злите насаждения на затъмнените сърца. Сега сърцата, събуждащи се масово, ще започнат да преминават в лагера на Светлината, отделяйки се от тъмнината, докато злите деятели не останат с обречената тъмнина. Тъмнината ще вземе своето и рязко ще се разграничи от привържениците на Светлината, и всепланетното разделяне на хората ще завърши. Преди края много ще се събудят и прозрат, избирайки светлия път. Ще се върнат и измамените и съблазнените, ако не са извършили предателство. Мечовете ще бъдат прековани в плугове и атомната енергия - насочена за мирни цели. А сърцето ще бъде съдия на тези решения. Но засега трябва да се намерят сили да се устои в пълно въоръжение на духа до края на преходното време.

749. (612). Теснотата на външните условия нека да приближава повече към Мен и всеки нов опит на тъмните и нова хитрост все повече и повече да съкращават разстоянието, което ни разделя. И тогава джиновете ще станат строители на храма на духа и ревностни сътрудници, трудещи се за обединяване на вашите сърца със Сърцето на Владиката. Така и гледайте на тях, на тъмните - като обединители, принасящи своя труд за изграждането на храма на сърцето. И няма да има изход за тъмните. Ако ви оставят, ще се втурнете към Светлината, ако нападите продължат, ще се преместите по-близо до Мен. Така Заставям тъмнината да служи на Светлината. И тя е безсилна пред Светлината, тъй като Й служи. Учете се и вие да използвате нейните злонамерения за по-силно сближаване с Мен. Тогава служителите на тъмнината ще станат тласкачи, избутващи сърцето към Владиката. Така Обръщам всичко в полза, въпреки техните намерения и планове. Стопанинът го няма и тъмнината няма в него последната опора, и затова е крайно безпомощна пред сърцето, обединено в Светлината с Мен. Ще усетите бързо как тъмнината отстъпва в пълно безсилие пред енергиите на войнстващия дух. Лишени от корена – така ще Наречем тях, тъмните служители. Даже ако срещнете великани на злото сега, не се плашете от тях – ще рухнат на земята, ще паднат от вашите удари, както пада огромно дърво от порива на вятъра, ако няма корени. И колкото е по-високо то и колкото по-пищни са листата, толкова падането му е по-катастрофално. Корените на злото са подсечени в Невидимия План и затова действайте с мисъл, със Светлина, с огън. На плътния план привидно устойчивостта още е запазена, но единствено само привидно, тъй като и тя се пропуква, ако по нея се нанасят удари от Невидимия План. Затова ви Указвам да действате с мисъл, съкратили до предела необходимостта от активност в плътната сфера. В тази сфера те още могат да противодействат и противодействат упорито, но в Невидимата са безсилни ако се сблъскат с войнстващата воля на носителя на Светлината.

750. (613). (М.А.Й.). Обединяването на световите става възможно и желателно именно защото мощта на тъмнината в Надземния Свят е подсечена до корена. Иначе това обединение би предизвикало нечувана ярост на обсебване. Обсебените са много и сега, и може би още повече, отколкото по-рано, но те са лишени от приток на нови сили като засъхващо дърво. Действат със стария запас от зло, а нови постъпления от стопанина няма, тъй като стопанинът го няма. Разберете това при стълкновение с тъмнината. Те са безсилни под вашите удари. Затова действайте мощно, помитайки

като картонени къщички всички техни постройки. Нека техните решения да не ви спират, тъй като и те ще се разлетят под действието на огъня на вашата воля. Тяхната сила е привидна, лишена от основа и затова не можеща да върви срещу вас актуално. Не приемайте видимостта за актуалност, тоест за действителност. Вървете по своя път и действайте твърдо, сякаш няма техни решения и изобщо не се съобразявайте с тях. Разбивайте Гордиевия възел на привидните сложности, трудности и невъзможности спокойно и ясно с меч на духа. Сега в борбата с тъмната шайка настъпиха нови условия. Уловете ги, осъзнайте ги и действайте в новото разбиране на безизходната обреченост на тъмнината. Всеки привиден успех на тъмните ще бъде причина за тяхното вещо поразяване и оръжие срещу самите тях и средство за тяхното ново поражение, тъй като сега всичко сега ще въстане срещу тях и Тънкия Свят ще сътрудничи светло във всичко с вас.

751. (614). (Гуру). Ще задълбочаваме обединяването на нашите съзнания. То се осъществява чрез сърцето с помощта на мисълта. Да, аз искам да проявя своите енергии чрез близките. Да, аз ценя верността и спомнянето въпреки плътната очевидност. Да! Аз изпращам своите мисли за тяхното отпечатване за бъдещето. Сега всичко се променя и новите условия изискват ново разбиране. Оттук неотложната необходимост да се разяснят промените. Огнените енергии се напрягат небивало сред сгъстилата се тъмнина и светлите възможности се увеличават неизмеримо. Те никога не са били досега толкова близки, както именно сега, когато привидната призрачна мощ на тъмнината е обзела човешките сърца. Но всичко това е Майя и мощта на тъмнината също е Майя, тъй като стопанинът го няма. Приятели, осъзнайте своята сила над немощта на поразената тъмнина. С осъзнаването на своята сила слабостта на тъмнината ще се проявява все по-отчетливо и все повече. Гонете призрака на могъщество на тъмните и на тъмнината, разсейте го, унищожете го. Нашата победа настъпи, победното време дойде. Владиката ще ви Среещне като победители, тъй като сред победилите ще Види Поставените от Него.

752. (Ю.). Усетете победата. Тя е в пространството. Ехото на победата се носи по Тънкия Свят, укрепвайки я и в плътния. А аз ще ви кажа, че вече е съвсем скоро. Очаквайте чудесни вести.

(Св.). Аз също ги чакам. Те ще бъдат много. И аз също чаках, както и вие, през всичките тези години. Всички ние чакахме, ето че дочакахме.

753. (615). (2 август). Събитията са диви, не приличащи на нищо предшествашо ги. При обрата на събитията всички ще се обърнат сами. След тях идват бурни промени. Свърши тъмното време. Светлина, Светлината настъпи. Деца Мои, потърпете не много, още съвсем малко. Камбаната ще призове всички, когато удари Часът. Преди разряда има напрежение и нагнетяване. Изисква се мощен разряд, за да се пропуснат новите енергии, достигащи стремително Земята. А готовите приемници са толкова малко – оттук са и взривовите. Върху тях, немногото, ляга непосилна тежест. Ако всички бяха готови и биха ги приемали, пространственото натоварване би се разредило моментално. Но сега то е тежко благодарение неподготвеността на едни и претоварването на другите, можещи да приемат вълните на Светлината. Висшата Светлина е непоносима за ниските съзнания, както и огненото напрежение – за неготовите. Необичайната трудност на съсредоточването се предизвиква от тези пространствени условия. Сливането на съзнанията ще бъде изход от задънената улица. Вашето съзнание трябва да се устреми и слее с Мен, но то не иска да бъде в Моята

орбита, предпочитайки да затъва в личния свят на своите представи. Светът на личните преживявания е по-скъп за него от Светлината на Владиката. Устата почитат, а сърцето е потопено в личния свят. Няма пълно прилепване до Мен и потапяне в Моето Дело. Получава се разрушителна половинчатост, предизвикваща не съзвучие, а дисонанс. Думите и делото се разминават. Сутрешната Близост и дневната отдалеченост не облекчават положението. И мисълта броди като утвърдено его. Думите и убежденията са безсилни ако сърцето само не зазвучи пълнострунно. За всяко сърце има свой срок. Но в Часа на Пришествието срокът ще стане общ и участието на мълчащите сърца ще бъде незавидна.

754. (616). Правилно и добро е това, което е полезно за еволюцията. Друго мерило няма. Ако добрият човек е вреден за еволюцията и я възпрепятства, за какво тогава е неговата доброта? И на кого е нужна тя, не е ли на тъмната шайка, препятстваща всяка еволюционност? Ето защо толкова добри хора са слезли от историческата сцена и делото на еволюцията са изпълнявали други, не толкова добри, но нужни и полезни на света. Затова Нашите съждения за пригодността и полезността на човека силно се отличават от стандарта. По-скоро ще Тръгнем с тях, отхвърлените от благонамерените лицемери, отколкото с лицемерите и ласкателите. Вървим с диваците и Започнахме делото с отхвърлените.

755. (617). (М.А.Й.). Върви през всичко, което дава живота, но не разпилявайки своите натрупвания и придобивки, а обратно, увеличавайки ги при всяко съприкосновение с него. Да прахосаш или да събереш - зависи от нагласата на съзнанието, от неговото отношение към живота. На мъдрия всичко служи от полза, за глупавия всичко ще бъде безсмислено. Когато се указва да се потърпи се има предвид неизбежната смяна на токовете и изменението на пространствените условия. Търпете, скъпи, нашият празник приближава.

756. (618). (Гуру). Вълните клатят основата, ако тя е нездрава. Вятърът огъва малката тревичка надолу, до самата земя, но коренът държи и вятърът не може да я отскубне, макар и да е малка. Цялата работа е в корена, в основата на делата. Затова и когато започват да шумят вихрите се дръжте за корените, за основата.

(Ю.). Ние се радваме на яростта на вихрите. След бурите следва затишие и ясен ден. Ние обичаме и бурите. За нас е все едно какво приближава отсъденото бъдеще още по-близо до нас.

(Св.). Не е лесно да се пренесе през живота радостта за отсъденото и вярата в бъдещето. Ние живеем с тях.

757. (619). (3 август). Ще разчитаме само на себе си и на своите сили. Разчетите за близките могат да се окажат невярни. Тяхната близост е неустойчива, тъй като се основава на лични чувства. Колко пътища са били пресечени заради личните миражи. Всичко построено върху лични чувства е нездравно. Ако видите постоянство на любовта или на предаността знайте, че те са преминали пределите на личните чувства, тоест на егоизма. Самотата е съдба на човека, отхвърлил миража на личните чувства. Около Великите Духове има много хора, но те са самотни. Трябва да бъдете готови и за това да бъдете оставени от всички. В решаващите моменти наоколо е пусто. Ценете верността и предаността у хората. Те са редки.

758. (620). Диващината на събитията ще се прояви в обърканост и нелепост на действията, непредизвикани от изискването на момента. Ако съдбата иска да накаже - отнема разума. Разумността е изоставила лагера на противниците на Светлината.

Бъдещето не се поставя в сметките. Кръгът на настоящето лишава от перспектива. Оттук хаотичността на действията и неизбежността на грешките. Затова всичко се обръща против самите тях. Робинята сама бие себе си. Получава се проява на самоунищожение от тъмнината. Още е много силна и тя ще трябва да приложи много усилия, за да унищожи сама себе си. Техните усилия ще предизвикат следствия, противоположни на очакваните. Победата на Новия Свят е във всичко.

759. (621). (М.А.Й.). Не приемай доброто отношение за зло и обратно. Съдия е сърцето. Когато неговият магнит усеща отблъскване, значи нещо е неблагоприятно в приятелите. По-добре е да повярваш на сърцето, отколкото на лъжливите думи. Колко пъти вече беше измамен и колко пъти искаш да бъдеш измамен отново? По-добре е да не вярваш и да сгрешиш, отколкото да повярваш и да се измамиш. Много беди се получават от незаслуженото доверие. Вглеждате се в дреболиите – малкото често помага да се забележи и голямото, скрито зад него. От малкото израства голямо и жалко, ако това малко е тъмно. Това малко никога не пребивава в покой, а или расте, или се смалява. По този признак и съдете за опасността от малките неща. Малките кълнове на тъмнината са много опасни с това, че растат. Затвореният магнит не губи своята сила. Отвореният магнит на духа може да изразходи своята сила мигновено и да изгуби своята притегателност. Ако усещате, че притеглянето е отслабнало, незабавно затворете магнита и събирайте непредпазливо изразходваната сила, и тогава притеглянето ще започне да действа отново. Законите на психомеханиката регулират човешките взаимоотношения. Като се знаят те е възможно тези отношения да се управляват от самия теб, а не да ги отдаваш във властта на случайностите. Човекът е магнит, поляризиран от волята.

760. (622). (Гуру). Само човекът, даващ Светлина, заслужава названието Гуру. Тази Светлина е извънплътна. Следователно може да произхожда и от Гуру, отхвърлил физическото тяло. Устремянето към заминалия Гуру е правилно и плодотворно. Сред всички останали той снабдява особено със Светлина съзнателно устремените към него и помнещите за него. Малкият магнит се привлича към големия и с това усилва себе си.

Осъждане нямам, но виждайки грешките, скърбя. Наближава Часът за утвърждаване на Светлината, а всички воители се разпръснаха. Останалите верни до края ще получат знаци на внимание и грижа и ще пожънат обилно. Учителят не Забравя нито един знак на внимание и Отговаря утвърдително.

(Ю.). Трудно, но чудно, но напред е Светлина. Родилните мъки на Светлината сред обградилата тъмнина - нима те могат да бъдат леки?

(Св.). По нишките на сърцата усещаме цялото напрежение на часа и съзвучим също в напрежение. С това сме близки до Владиката.

761. (623). (5 август). Сине Мой, мечтите за миналото и представянето на себе си в условията на миналото са безцелни, безполезна и безплодна и не дават резултати. Представянето на себе си в бъдещето, снабден с желаните качества на духа, е градивно, тъй като още в настоящето до известна степен въоръжава с тези качества. Потопянето в миналото не съдържа елементи на творчество, но потопянето в бъдещето притежава такива винаги. Разбира се, предполага се, че тези мисли за бъдещето са съзидателни или положителни и рисуват бъдещи степени на постижение. Възможно е след такива мисли да се почувстваш по-силен. Да се мисли за бъдещето е по-трудно, отколкото за миналото, тъй като в миналото неговите елементи са известни, докато в бъдещето те трябва да се създават или предвиждат и да се съчетават посредством творческото

въображение. Историческите изследвания и изучаване на миналото не са мечта за него, а стъпало за разбиране на живота. Говоря за мечта и я Устремявам в бъдещето, за да послужи от полза за изграждане на Висшата Триада в нейните прояви на Земята и в световите. Ако в тези мечти някой вижда себе си като човек, овладял астрала и мисълта така, че да може да заповядва и на стихии, животът ще му даде някога тази власт, тъй като мислите творят в пространството и техните зърна дават своите кълнове рано или късно, тук или там. С тези мечти сякаш се прокарва път за еволюцията на духа в пространството и се набелязват стъпалата на достиженията. Мечтата за могъщество на духа не е безплоден блян, а ярка действителност, която ще се утвърди за този, който вярва в нея и набелязва път към нея. Мисълта за бъдещето прокарва канали за осъществяване към него, ако тези мечти се намират в съзвучие с Великия План на Еволюцията на човека изобщо. „Вие сте богове” - ето целта на еволюцията на духа - богове и творци на нови форми на живот. По този път за разкриване на безпределното могъщество на потенциала на човешкия дух и най-недостижимото ще се окаже достижимо. Обикновените хора вървят към бъдещето без да знаят накъде, но ученикът знае. Той знае, че всички достижения на човека в областта на психотехниката и психическата енергия, всички чудесни феномени, извършени някога някъде от някого, са достижими и за него и могат да бъдат повторени от него! И четенето на мисли, и виждането на разстояние, и полетите в астрала, ментала и в ядрото на духа, и издигането във въздуха, и общуването с Невидимия Свят, и прочие, и прочие, и прочие - всичко, което някога е проявено от хората и на хората. В бъдещето за него това е възможно, тъй като цялото бъдеще му принадлежи. В него той е владика и може в своето творческо въображение да го строи по своя воля, за да може някога и някъде то да се осъществи в действителност. И крилатата мечта, притежаваща силата на творческата мощ, ще прокара в пространството на Висшите измерения прави канали за осъществяването ѝ в живота на умеещия да мисли творчески дух. Ученикът сякаш взема в свои ръце своето бъдеще, определяйки същността на неговото направление. Тези форми на мисли, утвърдени в микрокосмоса на човека, със своите енергии ще влияят и ще строят неговото бъдеще по линиите на творческата мисъл. Искам да ви въоръжа с всички достижения на науката, но без нито един апарат. Това е целта. И не на вашата наука, а на Нашата, знаеща повече. Внедвете тази идея в себе си и си рисувайте времето, когато тя ще се осъществи. Много вече е достижимо и сега, но не всичко се осъзнава. Доверието към своите собствени усещания и шепота на сърцето е още малко. Деца, дерзайте към всичко, към всичко недостижимо сега. В това дерзаене са заложени елементи на творческата мощ и даже ако нещо не е осъществимо сега, зърната на дерзаенето ще дадат кълнове в своето време. Разберете тайната на мисълта, твореща в пространството. Погледнете наоколо: всички хора са обкръжени от плодовете на своето мислено творчество, само че не осъзнават това. Но това творчество не е високо и не отива по-далеч от най-близкото бъдеще и е устремено към земни предмети. Затова и резултатите не са толкова блестящи. Мисълта е ограничена от малкия кръг на обикновените възможности и е устремена към външни, механични достижения, а не към развиване на чудесния огнен апарат на самия човек. Нека външното да се съчетае с вътрешното, нека да строят машини и апарати дотогава, докато никакви машини и апарати повече няма да са нужни. Слънцето ще угасне и Земята ще изчезне, но духът на човека ще остане въоръжен с огнените енергии и вече не нуждаещ се от никакви апарати. Мощните Космически сили действат без машини и

апарати, а се привеждат в действие от волята на духа, силата на която е безпределна. И ядрото на която в цялото негово безгранично, скрито могъщество е заложено в човека от началото на времето.

762. (624). Да си въобразяваш, че си смел и да бъдеш в действителност страхливец - това е едно. Да притежаваш въображаеми качества е най-лошият вид Майя. Но да разкриваш в себе си крачка след крачка огнения потенциал на духа и да утвърждаваш своята власт крачка след крачка над тялото и неговите елементи, над телата - проводници, ще бъде път към достигане на желаното. Дерзаенето не е безпочвено бленуване, а творческа мощ на духа, устремена към достигане на реалните възможности.

763. (625). (М.А.Й.). Любими, в труд и отдиш, в болест и здраве, в нещастие и щастие, в живота и смъртта ние трябва винаги да бъдем заедно. Степента на Пустинния Лъв особено осъществява мисълта. Затова в бъдещите постройки тази особеност трябва да се отчете. И да се следи зорко за мислите. Ако мислите се осъществяват, то се осъществяват и добрите, и лошите, и съзидателните, и разрушителните. Мислите и думите са неотделими. Но е Казано, че за всяка дума ще се наложи да се отговаря в Деня на Съда. Но този съд е всекидневен. Днес отговаряме за предишните мисли, а утре ще отговаряме за днешните. Нека мислите да бъдат творчески и положителни. Всяка неуспешна, разрушителна мисъл трябва незабавно да се замени с противоположната. Тъмните мисли на служителите на тъмнината, внушавани от тях на своите жертви, трябва да се изгарят с огъня на духа и да се заменят със свои. Това и направи още сега, за да освободиш близкия човек от тъмния задух. Победата все пак ще бъде за нас, макар че враговете се старая и изпратиха болест и се опитаха да отделят близкия човек. Днес ще настъпи прелом в отделилото се мислене, а утре - завръщане под твоя лъч. Но тези танци струват скъпо и на нас, и на теб.

764. (626). (Гуру). Древният град не е славен с това, че е древен, а с това, че е послужил за основа на културата и мощта на страната. Без основа градът не може да стои и няма живот за народа. Говорейки за Културата имаме предвид най-доброто, което е било и е у народа, най-доброто и най-градивното. Културата е и изграждането на светлата основа. Отзвучаха разприте на князете, татарските орди се оттеглиха, насилието на чужденците свърши, а Рус все стои и само мощта ѝ става по-силна след всяко изпитание. Тъй като Културата е силна и в най-добрите енергии на духа. Заложените по нейните простори магнити горят с огньове, давайки гаранция за чудесно бъдеще. Ще отхвърлим всичко отрицателно и тъмно, ще погледнем същността на това, което е преживяло векове и ще видим - основата на Културата е запазена в цялост. Видимите форми винаги говорят за могъществото на невидимото. Колко управници са паднали по волята на народа. Видимата сила понякога изобщо не притежава корени. Затова Говоря за Културата – основата и силата на народа. На тази основа може да се строи, на тази основа ще създаваме и ние в живота приказката за погребания град.

(Ю.). Това, което искат нашите противници, няма да се сбъдне. Мирът ще победи. А нашата Родина ще постигне успех и победа във всичко.

765. (627). (6 август). Бързам към вас.

Бъдещето се почита с разбиране и с действия, донасящи следствия в него. На хората е трудно да разберат, че техните настоящи постъпки са и тяхното бъдеще, произтичащо от тях. Те отделят причината от следствието забравяйки, че това е въже, протегнато от настоящето към бъдещето. По разреза на въжето във всяка точка на

миналото и настоящето може да се съди за неговите бъдещи разрези. Никой не желае да измени нишките, които го съставляват, съзнателно или да вплете нови, отличаващи се от вече вплетените. Веригата от причини и следствия не може да се прекъсне, но в нея могат да се вместят нови звена или да се заменят едни звена с други. Отговаряйки на привичното раздразнение на обкръжаващите с раздразнение, продължавате старата нишка, отговаряйки с пълно спокойствие замените старата тъкан на нишките с нова. Така заменяйки волево обичайното следствие с ново, необичайно, утвърдено от духа и волята, извършвате трансмутация на кармичните нишки и промените своята карма. Обкръжилите ви тъмни изкусно и злобно плетат около вас нишки на злото, за да постигнат определени следствия. Но Учителят Събира техните енергии и ги Отлива във форма, противоположна на замислената от тях. Така всичко Обръщам в полза, даже енергиите на тъмнината. Часът на стълкновение с тъмнината е тежък, но неговата полза е неотменима, ако си с Мен. Всичко е двойствено. Колкото по-зле, толкова по-добре. Стълкновенията с тъмната сила дават богат опит и знания за човека, тъй като действат чрез хората. Човекът, бидейки магнит и произвеждайки със себе си всеки миг светлина или тъмнина, служи като лакмус за проява в себе си на едното или другото начало. Много добро има в лошите хора и много лошо - в добрите. В тези случаи е важно да се определи равнодействащата, за да се знае възхожда ли духът или се спуска по-надолу. В отделни постъпки равнодействащата не може да се определи, трябва да се познава човекът. Но това познание е дълго, тъй като дори и само докосването до Светлината предизвиква навън към ярко действие всички негови скрити свойства. Затова нито самият подходящ, нито призовалият го не могат да определят какво от дълбините на неговите предишни съществувания ще се събуди в него при по-нататъшното докосване на Светлината. Оттук голямата бдителност и голямата зоркост по отношение на приближаващите се към вас и чрез вас. Опасни са тайните дугпа, опасни са явно обсебените, опасни са половинчатите служители, опасни са служителите на тъмнината, дошли в храма с вашата молитва. Горко на неразпозналите. Оттук са и изпитанията без край и без мярка, тъй като кой знае какво ще нашепнат в полунощ нашепниците от тъмнината на този, в когото твъростта страда. Но главното е равнодействащата. По нея се определят служителите на Светлината и на тъмнината. И нека най-добрите качества не скрият от зоркото око врага под маската на Светлината. Очите, гласът, походката изразяват вродените качества на духа. Кривогледството е винаги симптоматично. Бягащ поглед, неспокоен поглед, твърд, неуверен, слаб, страхлив, смел, безстрашен, разсеян, зорък, спокоен - колко оттенъци има в очите, цяла книга за умеещия да чете. Колко нови окраски на изражение им придава всяка мисъл. Гласът. Няма безстрастни гласове, не изразяващи нищо, както няма или почти няма хора, владеещи мускулите на лицето и неговото изражение. Гласът, както и очите, е наситен с астрален флуид, а също и с огън. Очите и гласът са огнени апарати. Рядко се случва да се чуят хармонични гласове. По-често е обратното. Понякога те са твърде неприятни и резки, като скърцане на метал. То реже ухото. Чрез гласа се излива в пространството огнената енергия на човека - на тъмнината или Светлината – зависи от самия него. Миризмата на отрова може да бъде приятна, така също и звуците на някои гласове, ако отсъства изострено разпознаване. Ласкателните, угодливи гласове са приятни за мнозина и гаят техния слух. Добрият актьор владее до съвършенство своя глас на сцената. Но ученикът се учи да не влага в своя глас своите емоции и чувства, а също и в очите. Очите и гласът на другите хора за него са като отворена книга, но от негова страна -

затворена за другите. Походката и жестовите. Наблюдавали ли сте прегърбените, принизени от живота, смазани хора или тези, които не са били сломенни от него? Вътрешната същност на човека се изразява във всяка клетка от неговото тяло. Учете се не само да гледате, но и да виждате. Вземайки цялата триада от изражението на човека, с помощта на очите, гласа и външните движения ще можете след известен навик да схващате неговата същност и да я определяте безпогрешно. В добавка се дава още и сърцето - неговата реакция на аурата на околните обикновено е вярна, ако се улови в самото начало. Трябва да се опознае човекът. Затова и Уча.

766. (628). (М.А.Й.). И все пак никой от Великите Духове не е избегнал предателството. Нека това да послужи като предупреждение. Даже познаването на човека не освобождава от предателството. С Владиците случаят е особен, там е кармата на планетата, но ние трябва да гледаме със сто очи, а главното – да не вярваме на думите. Опитът да се съди по делата е суров и даже жесток, тъй като думите и делата изразяват различни неща: думите – външното, делата – вътрешното състояние на човека. Думите са като течащи води. Делата - като устои на моста. Въпросът е само в това накъде води той.

767. (Гуру). Няма пророк без чест, така също и ученик на Владиката без неговото признание рано или късно от хората.

(Ю.). Ще се държим до края, отсъден от Думата на Владиката.

(Св.). Яростта на вълните на външния свят не може да засегне твърдината вътре.

768. (7 август). Ще Дам разбиране на ставащото. Всичко в живота се разбира. Според следствията е и причината. Изпълняваме указа, събираме всички заедно.

769. (8 август). Ние сме против много съвременни лекарства. Действат убийствено на центровете. Други, помагайки в едно, разрушават друго. По-добре е Нашата аптека или простите народни средства: компреси, ревулзивни, настойки от плодове и листа, и така нататък. Новите не са проверени.

770. (629). (9 август). Опасност има тогава, когато тя не се осъзнава, тъй като от осъзнатата можеш да се защитиш. Обсебените и изпадналите под влияние не я осъзнават. В това е трагедията на положението. Тъмните се стараят изкусно и щателно да се потулят, да се скрият зад нещо каквото и да е, стига да не бъдат разкрити. Разкрити, те са вече безсилни. Малко са желаещите да вървят към явно и открито сътрудничество с тъмнината. Затова тяхната задача е да въздействат и влияят, не бидейки разкрити. Понякога само по следствията може да се забележи тъмния канал. Ако думите са добри, а следствията лоши, търсете тъмната ръка зад тях. Голям дозор е нужен от тъмнината. Но ако е налице лъжа и измама на водещия, и явни следствия, присъствието на тъмнината е несъмнено. Ако пък няма външни канали и тъмнина в прилежащите хора, значи въздействието идва от страна на астралния план, което е много по-лошо, тъй като е по-трудно да се разкрие тази връзка и е по-трудно да се пресече. Победа, разбира се, ще има, но на каква цена. Нанесен е удар на здравето, лишиха от отдых, записите са нарушени, близките са обременени и обезпокоени, писмата са без отговор, мислите се изпращат слабо - какво още? Ущърбът е много голям и причинен от ръката на близък човек. Така става винаги, тъй като далечните и враговете не се допускат близко. Изводът е един: приятелите са по-опасни от враговете, а също и вредата чрез тях. Ето защо предателството в Учението е отбелязано особено, тъй като има много вреди от приятели.

(Насън десет воина с щитове и копия влязоха през тясна врата. Аз съм последен сред тях. Зад нас е Гуру. Щитовете лежаха под седалките на столовете, копията - подпряни до тавана. Аз поставих своето в ъгъла и закачих с върха иконата).

(От вечерта се оплаквах, че съдбата ме е изхвърлила зад борда на живота и не ми дава любимото занимание. През деня спях и видях насън, че по главната улица се приближава влак с Владиката, но е още далече. Аз стоях на пресечката, мислейки да Го посрещна).

771. (630). (10 август). Сънят е коректив на неправилното мислене. Не сте забравени и не сте отстранени от бъдещето, но сте в него и с Нас. То наближава. Тежестта на небивалото нагнетяване на тъмнината е признак за приближаването на Светлината. Степента на нагнетяване на тъмнината е показател за мощта на бъдещото преображение на живота в Светлината. Да се поддадеш сега на тъмнината значи да лишиш себе си от очи. Но тежките токове ще свършат и тогава ще олекне. Трябва да се изчака. Степента на противостоене на външните нагнетявания е степен на достигната огненост или на достиганата степен. Целта е да се съхранят и удържат огньовете независимо от всичко и въпреки всичко. Разпъваният от тъмнината Учител, лишен от всичко, нека да бъде пример за устойчивост на духа пред лицето на тържествуващата тъмнина. Той Знаеше, че нейното царство е продължително, но вие знаете, че нейните дни са преброени и, бидейки разпъвани в духа, можете да съберете сили и да се задържите до часа на Пришествието. Трябва да се държите на всяка цена. Тъмнината е временна, но Висшата Светлина е вечна, Светлината-победителка.

772. (631). Да се занимаваш с масите на човешките съзнания не е лесно и можеш да си представиш напрежението на Владиците и Владиката, когато заминаващите си енергии се нагнетяват в последните конвулсии на противодействие. Планетният момент е много тежък. Гаснат последните маяци на Светлината и гасне планетната мрежа, тъй като съзнанията на тези, които трябва да я поддържат, не издържат тъмния натиск. Стражите напускат своя пост и оставят Владиката сам. Охранителите на възлите на Светлината на планетната мрежа не изпълняват своя дълг пред Владиката и с това подпомагат тъмнината. Немногото останали носят непосилна тежест благодарение слабостта и небрежността на другите. Затова на немногото останали верни на дълга е толкова непоносимо трудно. Пусто е наоколо, няма на кого да се опреш. Зовът да помогнат да се задържи равновесието се блъска в затворените уши. Тъмнината празнува своята пирова победа. Но на тези, които устоят в Мен в тези страшни дни, на тях Аз ще Кажa: „Мои воини, Мои деца, Мои възлюбени, за вас е гаранцията на Моето Сърце, че ще достигнем до победата. Няма да ви Забравя и Аз, когато Моят Ден настане”.

773. (632). (М.А.Й.). Мислиш ли, че на нас е леко? Ако на вас е тежко, то на нас – десетократно. И все пак стоим. Космическите грижи и всепланетният мрак са по-сложни от всички ваши грижи. Вие усещате, а ние виждаме движението на масата разлагаща се материя. Ужасът е неизразим с думи, тъй като хаосът е много далеч от човешките съзнания. Борбата с него изисква невероятно напрежение на всички сили на духа. И трябва да се защитят хората и да се оградят от породените от тях ужаси. Вълните кафяв газ, докосвайки човешкото съзнание убиват в него всяка искрица Светлина. И ако връзката с Йерархията не се задържа или отсъства изобщо, то се потапя в безпросветната тъмнина. Разгул на тъмнината – така ще наречем надвисналата над Земята опасност. И колко усилено трябва всички, които могат и имат сили, да се

държат за Светлината и Нейната Йерархия в тази последна схватка с тъмнината. Дръжте се и помагайте на нас да държим Знамето на Светлината на Владиката Майтрейя.

774. (633). (Гуру). Сънят показва, че не сте оставени без внимание. Смятам ви за воители на Владиката. Както видя, твърде малко от вас са с мен и вие сте под надеждна защита. Който остане верен до края - ще достигне.

775. (634). (11 август). Трудно е да осъществяваш обичайното Общуване в необичайни условия. Съзнанието трудно се асимилира с тази променяща се ежечасно необичайност. Затова и Предупреждавах срещу неочакваностите. Приемникът на съзнанието трябва да се настрои така, че необичайността на условията да остава долу, а Общуването да се извършва над тях и над всичко, което се променя постоянно. В процеса на Общуване не трябва да се внася нищо от текущия час: нито мислите, нито настроенията, нито тежестите на деня, нито останалият земен нагара. Връзките на сина с Отеца са неразривни и неразделни. Само осъзнаването на тяхната жизненост и сила се променят в зависимост от състоянието на съзнанието и външните условия. А трябва нищо да не им влияе. Трябва да имаш такава увереност в невидимото Присъствие на Владиката, че външното вече да не ѝ влияе. „А аз Те утвърждавам, Отче мой и Приятел, и Владика, с цялата сила на моя дух и въпреки и противно на плътната очевидност и вихрите на астралния свят. Аз Те утвърждавам в моето съзнание и сърце пред лицето на отричащата тъмнина и условията на плътния свят. Утвърждавам неразривността на връзката, която ни свързва, Владико” - така се обръща този, който Ми е отсъден и който е Мой от началото и който е бил неизменно Мой през вековете. Ние излязохме на бой с плътната очевидност, ние излязохме да я победим и затова утвърждаваме огнената действителност пред изменчивостта на предателския лик на очевидността. Погледни тях, слепите. Завладяни от измамата на Майя, те живеят изцяло с отпадъците на деня, с мимолетните сънища и в опиянението на преходните чувства. Човешката очевидност, тоест малкото светче, в което всеки живее, е огромна измама и огромен изопачител на действителността. В Космоса няма място за тези илюзии, за цялата тази задушливост и отровност на изпаренията на земните натрупвания. Дрехите, тялото, храната, домът, работата - всичко това са сънища, жестоко и неумолимо завършващи със смъртта. В това е тяхната основна лъжа. Стига само решително да се протегне нишката на живота зад пределите на земните възплъщения и над тях, за да започне действителността да разкрива своя лик. Но Майя е упорита и тъмнината е изискана, и те двете чакат мига отново да наметнат покривалото на неразбиране върху стремящото се да се отскубне от техните обятия съзнание. Аз и Моето - всичко е над тях двете, над преходните земни сънища. Утвърждавайки Ме над тях, героите намират сили да разбият вековните окови. Но трябва да се помни това, че упорството на тъмнината и на Майя - земната и Надземната, е нечувано. Те са като дънер и бидейки отхвърлени се завръщат отново, докато не приключат със съзнанието, което ги отхвърля. Но стига само да се издигне по-високо, за което животинското съзнание на мечката не може да се досети и дънерът вече не е страшен, и вече не може да нанася удари. Така и ударите от тъмнината и превратностите на Майя бият човека дотогава, докато съзнанието му пребивава в тази плоскост, където те са възможни. Но стига съзнанието да се възвиси и да се издигне до Мен и да бъде с Мен, всички удари ще попаднат покрай него и духът на човека ще се окаже неуязвим и недостъпен за тях. Затова и Зова да се издигнете духом и да застанете по-близо до Мен. Затова Казвам: „Приятелю, кураж, Аз Победих

света и ви Указвам пътя към тази победа. Зова в Моя Свят от мимолетните земни сънища и ярки илюзии на Земята”. Бихте били щастливи и всичко би било добре, ако можехте да се устремите към Мен и да застанете над Земята. Радвайте се на тесните условия на живот, които усилено ни сближават. „Радвайте се, деца - ви Казвам, тъй като приближава, приближава Моето време. Тъмнината е огромна, но радвайте се, деца, тъй като Светлината вече е близка”.

776. (635). Колко често думите са безсилни пред голямата сила на Майя и разбирането е безсилно. И тогава ученикът се поставя в крайно положение. Учителят Прилага тактиката *Adversa*, за да разкрие същността на Майя и да покаже нейната преходност. И тогава съзнанието, обкръжено отвсякъде от безизходност, усилено от тъмнината, се издига нагоре, към Владиката, тъй като няма друг изход.

777. (636). (М.А.Й.). Нашата близост до вас се проявява в Светлината на Владиката. Ако Той ви е близък, близки сме и ние. По този признак и съдете. И утвърждавайте своята близост не на думи, а със своите излъчвания. Те единствени носят Светлина в тъмнината на настоящето. Без тях са тъмни даже най-добрите дела. Излъчванията на аурата сияят от близостта до Учителя на Светлината. Колкото по-близък е Той на сърцето и в сърцето, толкова излъчванията са по-ярки. Те сияят, когато Владиката е в сърцето. Затова без Владиката няма Светлина вътре и аурата погасва, и за света няма полза от угасналото сърце. Служенето на Владиката се заключава в носенето на Светлина в излъчванията на аурата. Няма друго мерило и няма друг път. Не думите, не делата, а аурата, носеща в себе си Светлина на света, служи като показател за стъпалото, достигнато от духа в неговия устрем нагоре.

778. (637). (Гуру). И тъй, отново стигаме до необходимостта от привеждане в ред на огнения апарат и привеждане на съзнанието в хармонично състояние. Лодката, в която плува човек, трябва да бъде управлявана, и то от силна ръка. Тъй като вълните и вятърът в морето укрепват. Най-близката задача е да се поеме здраво кормилото в ръцете, иначе вълните ще понесат накъдето им скимне. Трябва да се намери сила да управляваш и да владееш себе си. Може да се насочат всички мисли към това и да се приложат желанието и сърцето към това. Пътят към Владиката преминава през себе си. Знаем, че е трудно, но подаваме ръка, когато виждаме, че силите са пресъхнали. Ще кажа само едно: „И все пак ще достигнем”.

(Ю.). Ние се борим и преуспяваме. А как сте вие?

(Св.). Нас не могат да ни учудят неочакваностите. Свикнали сме.

779. (638). (12 август). Твърдината се извисява над света над всички човешки постройки. Това е много символично. Това е Моето Царство. То е над земните натрупвания - дела на човешките ръце. Човекът има дял в Моите богатства, тъй като са събрани за него. На всекиго Казвам: „Ела и вземи своята част. Мъдростта на вековете е от миналото, но всичко, което подлежи да получи още човечеството, е в бъдещето”. Ще изброим тези дарове на еволюцията: ясновидство, ясновидение, полети в невидимите тела, чувствознание и яснознание, общуване със Съкровищницата на пространствените мисли, знание за Невидимите Светове, управляване на тънките енергии на висшите напрежения, познаване на бъдещето, способност да се чете в свитъците на Акаша и така нататък, и така нататък. Областта на всичките тези достижения е съдба на човека. И ако той знае накъде отива и какво иска, тя става достъпна. Някои искат земно благополучие, някои – известност и слава, у всекиго има нещо свое, което иска, но знаещият за Съкровищата на Моето Царство се устремява за да достигане тях. Не

можеш за един живот да постигнеш всичко - нужни са много животи. Но цялата Вечност е пред човека. В тази вечност бъдещето става за него стълба на достиженията. Всяка крачка в правилното направление приближава пътника, вървящ към целта, към нея. Така също всичко може да доближи и човека, знаещ каква е целта на неговия живот, до нея, ако е запазена целеустремеността. И човек живее на Земята не за нещо друго, а за следване по пътя на еволюцията на духа и разкриване на неговия огнен потенциал. Даден е Заветът за вседостижимост и е указан принципът за малкото зърно, даващо големи кълнове. Трябва да се разбере, че всичко служи на този, който знае за великата цел. И не може да не служи, тъй като на планината се изкачват по камъните. И камъните не са препятствие, а опора за крака. Трудно е на хората да разберат, че всички земни условия - и добри, и лоши, и благоприятни, и неблагоприятни, ще бъдат килим на бъдещето, по който стъпва кракът на човека, устремен към безпределността на неговите възможности. Може да си поставяте задачи за преодоляване със силата на духа и неговите огнени енергии на всичко това, което ни се дава от живота. Не е лесно да се преодоляват малките земни чувства. Но животът е най-добрият учител и той дава всекидневно безкрайни възможности. Корабът достига до пристанището в тъмнината на бурната нощ по светлината на маяка. Но неговата светлина не трябва да се изпуска от очи. Само този, чиито поглед е устремен непрекъснато, упорито и твърдо в тази сияеща област на постиженията на човешкия дух, само той събира Съкровището на мощта. Те са разхвърляни в живота на малки частици, разединени между себе си, тези достижения, които представляват задача за човека да обедини всичко в себе си. Всичко това, което някога и някъде е било достигнато и осъществено от човека в областта на духа, в сферата на неговата власт над материята и над тялото, и над своите тела – всичко това е достижимо, а също и много, безкрайно много от това, за което хората даже и не смеят да мечтаят. Задачата на йога е да обедини в себе си всичко и да направи подчинени на себе си тънките енергии на своя огнен апарат. Учителят Указва тези възможности и пътищата за приближаване към тях. Но трябва да се издигнеш над обикновения живот и да превърнеш обикновеното в необикновеност на достиженията. Обикновеният живот е вече необикновен с това, че представлява отрязък от Вечността, проявявана във временното и преходното. Елементите на Вечността са заложиени в него и върху тях може да се строи домът на духа.

780. (639). Световните събития клокочат. От тях се разпространяват кръгове, обхващащи всички области на живота. Но така е било винаги, във всички периоди на световната история. Външният и вътрешен живот на човека е течал като поток, но духът е бил над него. Безмълвният Свидетел вътре е пропускал покрай себе си веригата на събитията, не бидейки обхващан от тях. Той е гледал с очите на римлянина разрушаването на Великата Империя и с очите на варварина нашествието на ордите. Във всеки човек Мълчаливият Регистратор е отбелязвал безкрайната лента от явления. Явленията са отминали, заменили са ги нови, на смяна на тях ще дойдат други, но Безмълвно Гледащият ще продължи да гледа и да записва всичко. Над временното в човека има вечно и Безмълвно Гледащият е неговият носител.

781. (640). (М.А.Й.). Знаят ли хората за това или не, искат ли те или не искат, но човешките взаимоотношения продължават от живот в живот, от възплъщение във възплъщение и се разпростират отвъд пределите на смъртта. Човешките чувства са явление от огнен порядък и не се унищожават със смъртта. Като се знае всичко това, може да се изграждат отношенията с хората на принципа на продължителността. По-

добре е да имаш приятели, отколкото врагове. По-добре е да не се създават врагове, но тъмните не могат да бъдат приятели. Затова враговете са неизбежни. Но всяка среща е нишка, протегната към бъдещето. Да ѝ се даде окраска, а също и каква и как зависи от вас. Тя не трябва да се ограничава в кръга на един живот. Живеейки в бъдещето, нямащо край и обхващащо настоящето, се приближавате към вечността. Затова трябва да се протегне по-дълга линия на живота.

782. (641). (Гуру). Събитията бързат. А вие? По-добре е да се лети напред. Напред е бъдещето, а него го познавате. Значи може да се предвиди техният ход. Успехът на Новата Страна е обезпечен във всичко, дори независимо от грешките. Победата е върху нашия щит, а ние сме с нея, както и Самият Владика. Трябва да се очакват нови вихри. Краят не е далеч.

Тежки дни. Тъмнината яростно е въстанала и беснее неистово.

783. (642). (13 август). Ние Излязохме да победим тъмнината, и Ние ще Постигнем тази победа. Човешкият дух трябва да укрепи своите сили в борба с тъмнината. В тази борба духът може да се закали както в нищо друго. С това тъмнината ще послужи на Светлината. Тъмнината гние за цветята на духа. Тактиката *Adversa* със своето острие е насочена срещу тъмнината. В отговор тъмнината нанася удари и понякога ущърбът е огромен. Но този ущърб е привиден, тъй като засяга не самия дух, а само обвивките. Духът е неуязвим за лошотията, недосегаем за тъмнината. Страданията, болките и ударите само го закаляват и очистват неговите обвивки от отпадъчните натрупвания. В крайна сметка се постига освобождение на духа от властта на неистовата тъмнина и плътната очевидност. И духът-победител, издигнал се нагоре, към Владиката, оставя долу под себе си своите окови. Шумът и суетата на материалния свят губят своята власт над съзнанието. Освободилото се съзнание продължава по високия път. И Моят Свят, до който то се докосва, тогава става явно достъпен. Докосването до Моята Сфера извежда духа от личния свят и пред него се отварят хоризонтите на свръхличния. Вярвайте, че Силата на Владиката ще победи във вас вехтия човек. Утвърждавайки Ме ежечасно в себе си изковавате победата над света. Да бъдеш с Мен - значи да бъдеш в Моя Свят и по върховете. С Мен можеш да бъдеш и на върховете, намирайки се в самата сърцевина на живота, в първите редици на воините на Светлината, на бойците за правда. Правдата на живота е огнена действителност, а борбата – нейното утвърждаване на Земята в човешките съзнания. Когато сте на върховете и здраво с Мен, тогава вие не сте от този свят. Не замечтано реене върху розови облаци, а най-суровата чест от стълкновението с живота и преодоляването му в себе си. И тъмнината се преодолява също в себе си, тъй като я преодолява този, който в себе си вече няма нищо от нея и който я е победил в духа. Тази победа над тъмнината в духа отначало вътре в самия себе си човек я постига също и вън, над яростта на външните условия и тъмните опити да съкрушат духа с безизходност, безпросветност и плътна безнадеждност. Когато Владиката е в сърцето, то всичко е без значение: нито тъмнината е страшна, нито враговете, нито сложността на текущия живот. С Мен се побеждава всичко и с Мен се постига победата. Трябва само да се помни това при най-тесните условия и пред лицето на най-страшната опасност. Срещу нас, когато ние сме близки в духа, никой не е силен и никой няма да устои, тъй като този, който е с Мен, е винаги победител. Разберете, че победата е в духа. Тя трябва да бъде удържана в духа преди да се прояви вън. Победа в духа не означава необходимост от редица външни действия, но представлява вътрешен, скрит огнен процес на осъзнаване на своята мощ,

на несъкрушимостта на духа и тържеството на неговата сила над противодействащия свят вън. Съзнанието за победа, победното състояние, разбирането за неуязвимост на духа от каквото и да било външно, ще бъде гаранция за тази победа и последващото ѝ утвърждаване извън пределите на пламенната цитадела на духа. Победата е в духа - да се осъзнае дълбочината на тези думи не е лесно. Призналият себе си за победен в духа вече не е воин, вече не е свободен, той вече е претърпял поражение, макар и външно може би още нищо да не е станало. Ние не Познаваме поражение. Нито един Владика още никога не е Бил сломен духом под тежестта на външните удари и външните условия. И тъмнината, тържествуваща над преследваните, разпъвани и гонени Носители на Светлината, е тържествувала напразно. Терзали са Техните тела и са Ги убивали, но не са могли да сломят и убият духа. Ние Победихме и Стопанинът на Тъмнината вече го няма, и дните на нейните последователи са преброени. И независимо от неистовия тъмен разгул на обречените тъмни служители Аз Утвърждавам: нейните дни са преброени. Аз Утвърждавам Победата и Зова към Победа вас, Моите верни воители, устояли в Мен в дните на великия мрак над Земята.

784. (643). Да бъдеш слят в съзнанието с Владиката е залог за победа. Сърцето се изпълва с Неговия Огън и Светлина. Забележете как дните на сътолковение с тъмнината винаги се съпровождат с победа и нови находки. Привидният уцърб, нанесен от нея, разцъфтява с огньовете на нови достижения и с осъзнаването на новите сили. Така с вяра и истина и всички сили Заставяме тъмнината да ви служи, за да ви укрепи и направи още по-силни. В мрачината на битката и яростните сътолковения с нея помнете това, тъй като Стоя зад вас и ви Помагам да се справите с тъмната глутница. За отпадащите не тъгувайте. По-добре е да се укрепят останалите сътолкове, отколкото да се подпирате на гнилия. И тъй, думата победа ще бъде призив на идващия ден.

785. (644). (М.А.Й.). Духом и със сърцето утвърждавам, че нямате по-голям Застъпник и Приятел и на Земята, и в Световите. Отговаряйте с признателност и любов. На Вниманието и Грижата отговаряйте със своята Светлина, излизаща от вас и носена в света, в тъмнината. Когато вашето сърце сияе със Светлина - това е радост за Владиката, тъй като сте Негови деца. Как да уговоря и как да убедя, че само с пълна преданост и пълно отдаване на себе си в духа на Владиката достигате недостижимото и правите невъзможното - възможно. Да се отдаде на Владиката с цялото съзнание, ако съзнанието позволява - е радост за духа. Ще твърдя за Владиката дотогава, докато Той не стане храна и живот. Тъй като иначе няма да достигнете. Не гледайте тях, мятаните се по кората на планетата. Вашата съдба не е за тях. Вашият път е към Светлината, към Него, с Него ярко в сърцето.

786. (645). (Гуру). Бих могъл да кажа много, но няма пълнота на съзвучието, миналото пречи. Трябва пречещото да се отстрани и да се установи нов тонус. Не е добре, когато зад гърба се влачат дрипите на вчерашния ден. Посланичеството трябва да срещне пълно разбиране и оценка. Посланикът предава Поръчението. По-добре е да се преувеличи, отколкото да се подцени, за вас е по-добре. Ще установяваме контакта върху нова основа. За старата ще забравим. Правото на близост и получаване на нашите указания е утвърдено с верността към нас. Останаха толкова малко верни и помнещи. Ценим предаността. Искам да изпълня с осъзнаване на огнената сила. Тя е в нас, във всеки от нас, но трябва да се осъзнае, да се осъзнае и да се умножава осъзнатото. Кристалът ще расте и ще се увеличава по сила от всяка победа. Притежаващият

съкровището от Енергия ще ви помогне да го овладеете в себе си. Ще помогна и помагам, тъй като искам да ви видя силни.

(Ю.). Ние се готвим за поредната изложба. Делата са добри.

(Св.). Външно при нас всичко е тихо, но вътрешно строим Твърдината на бъдещето.

787. (646). (14 август). Ето, измина още един ден на възможности за приближаване към Светлината. Какво направихте вие, какво направи всеки от вас, за да се доближи до Мен? Пълна устременост означава също и стремителност на полета в бъдещето, в сферата на възможните достижения. Какво достигнахте вие за изминалия ден, пълен с възможности да се придвижите по-нататък? Владяхте ли вие чувствата и емоциите си? Контролирахте ли движенията? Държахте ли се с мислено с Мен? Как се проявяваше във вас астралният палячо с неговото кривене? Проявявахте ли лик на съдържаност, спокойствие и владееие на себе си? Как говорехте с хората? Как носехте светилника на сърцето сред мрака? Как с думи служихте на Владиката? Как звучеше гласа и какви думи бърбеше вашия език? Или устата изричаха само думи на Светлината? Претегляйки и оценявайки всичко честно ще видите колко далеч сте били от мислите и действията на служителя на Светлината. Или вие мислите да достигнете Архатство потапяйки се изцяло в обичайността и бидейки такива като всички? Ако не хвърлите обичайните дрехи и не се облечете в облеклото на Светлината, вашата Светлина ще остане тъмнина. Човекът на миналото и човекът на бъдещето се борят във вас за първенство. На кого ще отдадете предпочитание и като какъв искате да проявявате себе си зависи от мислите и чувствата и постъпките. Трябва ясно, отчетливо да виждате какви искате да станете и на тази форма и тази същност на изразяване на вашия дух, възможни в бъдещето, да дадете възможност да изразяват себе си в настоящето, сливайки се с него с всички мисли, чувства и действия; на вехтия човек в себе си да не давате възможност да се проявява, но да я дадете на новия, длъжен да замени стария и да вложите своето сърце в новия и с него да пребивавате постоянно. Искате да мечтаете! Мечтайте за това, че новият във вас се е утвърдил като победител, овладял себе си и познал равновесието на духа. Ще бъдете терзани от хаотичността на външните условия, докато победителят не встъпи в правото си на владение на целия микрокосмос на вашата същност. Даже можете да се питате: „Аз постъпвам така, а как би постъпил победителят?“ Трябва да се даде възможност на висшето „Аз“ да се проявява сред обикновения живот. И тогава необикновеността ще навлезе във вашия живот и ще стане всекидневна. Всекидневността на необикновеността е особеност в живота на Архата. Посегнете към големите дела, за да утвърдите поне малките. Всичко започва с малкото, ставайки постепенно голямо, а после вече огромно. Но трябва да се започне. Затова се и дават текущите дни, за да се използват за победата. Ако отминават безцелно), каква е ползата от тях? Сами съдете за това какъв се оказа миналият ден и какво донесе той и как приложихте в живота Моите Указания. Съдете себе си по делата и думите, и постъпките, и мислите. Но съдете сами себе си. Всеки си е сам съдия и решаващ своите постъпки и съдба.

788. (647). Колкото глави, толкова и светове и всеки малък свят живее свой живот. Но са малко малките светове, изпълнени с Мен и устремени към Мен. По това можете да съдите за значимостта на устрема. От мънищия свят на човека се протяга към Мен светла нишка и съединява с Моя Свят. По нишките на устрема в малкия свят се предават вибрациите на Светлината, изпълвайки го с нов живот. И малкият свят

започва да расте и се превръща във вътрешен свят на човека, съединен с жива връзка със Сферата на Светлината. С растежа на устрема укрепва и връзката, и потокът от изпращаните частици Светлина. Така се установява Лъчът и ученикът става устремен. По-нататък вече зависи от постоянството, предаността и твърдостта на волята и неукротимостта на устрема. Ръцете са протегнати към вас от Твърдината и Лъчите се леят. Но много отминават без да ги забележат.

789. (648). (М.А.Й.). “Ето че денят премина и аз отново съм с теб”. Да! Денят отмина, но какво донесе той и какво даде. А ако не е дал нищо? Но по този начин и целият живот може да не даде нищо. Знаем за цели страници, откъснати от “Книгата на Живота”. Утрото може да се използва за да бъде набелязано какво може да се направи през деня. Учителят Дава всекидневно задача за деня и енергия за изпълнение на зададеното. Вече не може да се каже, че не знаем какво да правим или за какво да мислим. Трябва да се изпълнят много неща в текущия живот. Знаете какво искате да достигнете. Знаете също и пътя към постигането. Значи трябва да се действа и да се утвърждават в себе си нужните качества на духа, тъй като основата е в тях.

790. (649). (Гуру). Ако духът е огън, то колко ли важно е пламъкът на духа да гори неугасимо. Огънят на духа не гори сам, но от кристалите, събрани в Чашата. С всяко свое движение, и най-малкото, човек събира или изразходва кристали от Съкровището. И затова задачата за деня отсега и до края е да се преумножи Съкровището. Затова да устремим своята воля към това огънят на духа да нараства и Съкровището от енергия да се събира. Трябва да се обмисли как да се намери най-добрият път за най-нужното и как да се изпълни успешно това, което представлява цел на съществуването на човека на Земята и в световите.

(Видях насън Ленин, говорещ от трибуната за образованието. Аз потвърждавах думите му и показвах вестникарските статии. После във вестника видях статийка за това място, където работех по-рано. Статията беше хвалебствена. После видях ранена дива патица, живееща сред хората. Аз я примамих, държах я близо до бузите, тя се превърна в котка и искаше да се вкопчи и да ме ухапе за очите. С едно рязко движение аз я отдръпнах от бузите.

791. (650). (15 август). Можеш да се научиш да предизвикваш в себе си едни или други усещания, чувства и емоции съвсем независимо от външните обстоятелства. Но обикновено при хората става обратното. Тази независимост освобождава човека от робството на преходните явления. Възможно е ставайки сутрин да решиш: “Днес ще се радвам, но извън всяка връзка с това, което е наоколо, просто защото искам”. Външните причини за човешките скърби и радости са твърде относителни и едни се радват на това, което натъжава други. Затова самото явление, влияещо на нашите преживявания, не може да служи като стандарт или критерий. И ученикът е прав, решавайки да прояви радост без всякакви външни причини за това. Може да отидеш и по-нататък и да се радваш на явление, причиняващо по-рано мъка. Отначало за самоубеждаване трябва да се извлече от причиняващото мъка явление положителното, което се съдържа в него. Ето, измамили са те жестоко. “Колко ми е полезна вашата измама, на колко много ме учи тя, как ми показва пътя към това в бъдеще вече да не бъда мамен. Ще се порадвам на урока”. Така разсъждава искащият да измени ъгъла на отношение към ставащото. Всичко ни учи и във всичко има нещо, което донася полза и което учи на поредния урок от живота. Когато животът стане вече твърде тежък е възможно да започнеш да се учиш да живееш вече с вътрешните чувства, независимо

от външните обременености. Не е трудно да се запази прекрасното и светло разположение на духа когато всичко е хубаво и щастливо, но волево да се създаде такова настроение, когато всичко предизвиква напълно противоположно настроение, ще бъде победа над живота. На някои хора нито милионите, нито здравето дават щастие - значи щастieto е вътре, в нещо друго. Опитайте да бъдете радостни по желание на волята и извън зависимостта от външното обкръжение. Радостта от духа Ние Наричаме радост на духа. Обикновените радости не са здрави. Колко бързо бледнее и се изчерпва земната радост и това, което е радвало съвсем неотдавна, вече не весели сърцето и очите. Защо да се дават юздите от своите настроения и чувства в ръцете на преходните неща? Спокоен съм защото искам, радостен съм защото искам, радостен съм с радостта на духа, а не заради преходните вещи на Майя. Така можеш да предизвикаш в себе си цяла верига от чувства, усещания и емоции извън всякаква зависимост от външните условия и по този начин да се освободиш от тяхната власт, от властта на настоящето над съзнанието. Тогава и в тъмницата можеш да бъдеш свободен и радостен с радостта на духа, тогава и в Надземното можеш да бъдеш свободен от астралните вихри и тежките влияния на отрицателните сфери. В Надземния Свят външното влияе на съзнанието необичайно силно и да утвърдиш в себе си имунитет срещу външните въздействия още на Земята е много необходимо. Астралният палячо е привикнал да се кълчи под въздействието на външните влияния, но сега той се подчинява на волята и танцува по нейната свирка, а не по свирката на чуждите воли. Много ценно е да усетиш в себе си тази свобода на своите усещания без влияние отвън. Можеш да си даваш задача да реагираш на някакво външно събитие не както обикновено, а както указва волята, както иска духът. Духът е пребивавал твърде дълго в робство на своите обвивки. Сега е дошло време да престане да бъде роб. Навън си остава все същото, но вътрешното отношение се променя, ъгълът на отношение се премества на 180 градуса. По-рано явлението е влияело на волята и обвивките, сега волята влияе и установява характера на тази реакция в обвивките. Така се изменя отношението към всяко явление от живота. Всичко застава сякаш наобратно. Измамили – добре, притеснили – добре, приятелите оставили в нужда – добре, натискът е непоносим – добре... - всичко е добро, защото дава възможност да се утвърждава своята огнена сила и властта над всичко, което е вътре и вън.

792. (651). (М.А.Й.). Не този е велик, който е без грижи, а този, който сред тежките грижи и тревоги, и несгоди запазва своя дух от потъпкване. Често сме виждали хора смазани духом, чиито дух е бил сломен и съкрушен от вълните на външните въздействия. Но да прибавиш даже и един лакът ръст към себе си е невъзможно или да измениш Законите на природата, или въртенето на Земята, или твърдоглавието на двукраките, но можеш да опазиш своя дух от потъпкване, тъй като процесът на опазване на духа преминава вътре и може да не се докосваш изобщо до това, което става навън. Навън може да се случва най-невероятното, обезпокояващо, страшно: могат да се рушат градове, да се изстребват народи, да се изменят внезапно формите на привычните условия на живот, епидемии, наводнения, катастрофи - всичко може да става вън. Но духът остава вътре, незасяган пряко от всичко това, ако волята съумее да го опази от външните въздействия. Даже смъртта на тялото не прекратява живота на духа, даже смяната на другите обвивки. Така, съсредоточавайки в духа основата на живота, можеш да се издигнеш над живота като негов победител.

793. (652). (Гуру). Утвърждавай ярко в духа това бъдеще, което искаш да видиш в съзвучие с еволюцията на живота, утвърждавай без оглед на нищо и въпреки всичко. И яркото желание на духа някога и някъде, но неизменно ще се въплъти във външни форми на живота. В това се проявява първенството на духа и непреходността на упорството на неговата воля над преходността на плътния свят. Ще се изпълни всичко, което е набелязано от Плана на Владиците, тъй като Висшата Воля Утвърждава Себе Си в начертанията на Плана. Така също и твоята воля, ако в стремежите си изхожда от вечния дух, ще достигне това, което иска. Говоря за да знаеш, че невъзможността и непреодолимостта на временните външни условия за нас не е преграда. Тя не е преграда и за теб, тъй като ние строим храма на духа над тях, отгоре, над земния и обикновен живот. Ти строиш своя дом, а ние ти помагаме. И ние ще достроим дома.

(Днес насън ме преследваше пиян хулиган и аз бягах със страх от него).

794. (653). (16 август). Страхът трябва да се изкорени така, че той да не бъде изпитван даже насън, а това се отнася и за противодействието на хората. На война на Светлината не подхожда да бяга от врага даже насън. Колкото и силен да ни излежда врагът, не трябва да му се показва гърбът. Даже отстъпвайки трябва да бъдеш с лице към врага и трябва това условие да се вреже толкова дълбоко в съзнанието, че и насън, и наяве да няма никаква разлика в поведението по отношение на враговете. Сънят показва често още неизживените свойства на характера, загнездили се някъде в тъгълчетата на съзнанието. Те трябва да се трансмутират. С тях е свързан тясно и въпросът за въображаемите качества. Понякога се изисква особено изпитание, за да се проявят и отделят въображаемите качества от истинските. Много отреченост е нужна, за да се погледне на себе си отстрани. И трябва да се гледа на себе си от Нас, от Твърдината, отделяйки се в духа от трите.

795. (654). (17 август). Трудността на пътя е в това, че има много явления, привличащи вниманието и сърцето и разхвърляни встрани по пътя. И сърцето се устремява към тях и се стреми да пребивава с тях, а не с Мен. Не един път сме могли да наблюдаваме как нещо вътре е устремявало към Владиката, а сърцето е искало да остане с вещите наоколо, привличащи го и завладяващи го. Получават се два фокуса на притегляне: към Мен и към света на непосредственото обкръжение. И към който е по-голям интересът, той побеждава. Така съзнанието се намира между различни полюси на привличане и зависи от този, който ще предпочете. Волята може да помогне, но все пак решава сърцето. Тези фокуси или сфери на притегляне съществуват и в Тънкия Свят, но вече от извънплътен порядък. Домът на Земята е плътен, но същият този дом във вид на психическа тънка форма е вече извънплътен, макар и да привлича към себе си освободеното от тяло съзнание. Такива форми Наричаме натрупвания. Те именно образуват сфери на притегляне от земен порядък, макар и да са лишени от плътността на физическия свят. Тяхната вреда се съдържа в това, че те са лишени от действителна основа, че те, макар и да съществуват, но нямат битие - все едно че са отражение на земния свят. Съзнанието, заседнало в тези фантоми, затъва в тях, отрязвайки си възможността да познава света на действителността. Действителността се съдържа в света на истински съществуващото, в Света на Владиците, в познанието на Космоса и на това, което в него е над човешките струпвания. Не всички затрупват със своите психически продукти пространството. Служителите на Светлината го насищат с образи, близки до действителността и с продукти на истинското творчество на духа. Техен критерий е Красотата. Затова изкуството е по-близко от всичко до Истината, тъй

като Космосът се изгражда върху Красотата. Затова психическото творчество на човека се разделя на такова, което съответства и съзвучи на действителността и основаващо се на нея и на такова, което представлява фантоми на Майя. Служители на Майя са всички хора, живеещи с нея и живеещи в нея. Служители на Светлината са Носителите на Знание, Служителите на правдата, на истината, на действителността. И ученикът е длъжен вече да се ориентира накъде се привлича неговото съзнание във всеки даден момент от неговия живот, тоест да знае на какво служи: на илюзиите на Майя или на Светлината на Знанието.

796. (655). (М.А.Й.). Служителите на правдата- къде са те, къде да ги търсим сред тълпите съблазнени от миражите на Майя? Всичко и всички, което и които служат на еволюцията, носят в себе си и върху себе си печата на Космическата Правда. Сред тях и търсете близките по дух, в каквито и дрехи да се окажат те. Върху тях е печата на духа. Гледайте не думите, а делата. Оправдани сте от делата. Това са строителите на живота, намерили щастие в труда. Трудът е огнен процес, процес на нарушаване на огньовете в организма. На тружениците се отрежда първото място в бяга на еволюцията. Идващата епоха се ознаменува с нарежение на огъня, проявено в напрегнатия труд. В напрежението на яркия творчески труд търсете огненото решение на живота.

797. (656). (Гуру). Неведнъж можехме да забележим как напрегнатият труд, какъвто и той да е, донася огнена радост и някакъв особен подем. Това е подем на творческите сили на човека, намерил в труда утвърждаване на огнения потенциал на духа. Напрегнатият труд, творческият труд, трудът до самозабрава е огненият път на еволюцията на духа към овладяване на всички огньовете. Вече знаете, че се трудят и при това по-напрегнато и в Надземния Свят. Трудът е съдба на човека. Но огненият труд е неговото щастие и радост. Съкровището от енергия се събира в труда. Ако искате да съберете кристали огън и да заставите центровете да светят - трудете се. Тайната на озарения труд се заключава в това, че той въвежда човека във владение на това наследство и на тези космически дарове, които са му приготвени от еволюцията. Някои мислят да достигнат с упражнения и дишане, но без труд, наситен и напрегнат, всичко това е нищо. В труда са скрити плодовете на всички достижения. Творческият труд е проява в живота на горящите огньовете. Напрегнатият труд, трудът без край се приветства навсякъде, във всички светове. Ние се трудим много. Отдохът е само временен, за събирне на сили. Зовем към труд и вас, вървящите с нас. За тайната на труда трябва добре да се помисли.

(Ю.). Виждате как се утвърждава в живота Планът на Владиците. В него има място за вас. Вече е скоро.

(Св.). Ние всички сме труженици на нивата на Владиката. И всеки принася своето, своя труд. Добре е на този, който няма да се засрами от принесения труд. Всеки може да помисли за това какво принася.

798. (657). (18 август). В астралния свят земните места стават пространствени условия, тоест условията на даденото място се пренасят в пространството, изгубвайки при това признаците за разстояние и връзката с другите земни обекти. Така земният дом се пренася в пространството в този вид, както той е изкристализирал в съзнанието на човека и в тази форма, която човекът му е придал. Ако при това се пренася и дома на съседа, вътре в който пренасящия никога не е бил, то се пренася само външния вид на дома, външната му форма, неговите външни повърхности, отпечатали се в съзнанието. Ако човек никога не е излизал от своето село, то той ще отнесе със себе си в Тънкия

Свят селото с това обкръжение, което е видяло окото. Така че от широкия земен свят ще бъде откъснато едно селце с неголяма обкръжаваща го местност и отпечатана там като земен свят. Несъвършенството и ограничеността на такава форма е лесно да се види от страни. И може ли да се учудваме, че подобни отражения нямат нищо общо с действителността. Ако живеейки в града не знаем какво става зад стените на съседния дом и какъв отвътре е самият дом, то може да се разбере колко ограничени и изкривени са нашите представи даже за плътния свят. Ненапразно се говори за разширяване на съзнанието. Отраженията на действително съществуващото съществуват в Космоса като реалност, но човешките струпвания представляват астрален боклук. Неопитното съзнание се задавя в тях и потъва, особено свързаното с дома-затвор. Също и страстите увеличат духа на човека в сферите, които им съответстват и са изпълнени със съзвучните на всяка творения. Освобождаването от страстите или безстрастието означава и освобождаване от притеглянето на всичките тези сфери. Играчът задължително ще се окаже в игралния вертеп и пияницата - сред родствените души. Притеглянето е по съответствие. Така затъвайки в тези призрачни, но реални за духа форми, човекът продължава да се движи в Тънкия Свят по заложеното на Земята направление докато не се изчерпят породените от него енергии. По-добре е изобщо да нямаш земен дом или, имайки, да не бъдеш привързан към него. По-добре е да не бъдеш обвързан с никого и с нищо и да не бъдеш привързан към нищо. По-добре е заминавайки да приключиш всички сметки с плътното обкръжение. С това е добро земното бездомие, тогава човек е свободен. Може да се види колко трудно е да се откъснеш даже в мислите от улегналото гнездо. Съвет към всички - не се привързвайте към нищо: нито към хората, нито към местата, нито към вещите. Всичко това са различни видове робство. Владиката и Гуру – ето към кого може да се привърже сърцето без страх от загуба на свободата си. Сред личните призраци на Майя могат да се различават устоите на действителността: това е творческият труд, но свръхличен, това е изкуството и неговите творения, това е всичко, което изгражда еволюцията на живота. Формите на живот са реални, но не е реална представата за тях, отразяваща се в съзнанието на човека. Реалността на пространството на висшите измерения е различна от тази на плътния свят; сред безкрайно разнообразните човешки представи за света къде да се намери правилното и безпогрешното? Затова само докосналият се до Света на Владиката може от Неговите Сфери да наблюдава земните сфери и да забелязва техните истински взаимоотношения. Времето и пространството във Висшите измерения притежават съвсем друг аспект. Разстояния има, но се определят от светлоносимостта на мисълта. Можеш да се движиш, но със силата на насъбрания огън. Ако огньовете отсъстват способността да се движиш не може да се прояви. Много Тайни има в Космоса, но най-голямата е Тайната на Огъня.

799. (658). (М.А.Й.). Ако останете верни на Владиката в духа, то тревогата за бъдещето може да се изостави. Той няма да изостави, ако сърцето е отдадено на Него. Стига само своите несъвършенства да не послужат като предлог за отдалечаване от Владиката. Много си отиват от Него под този благовиден и удобен предлог. „Виждате ли, аз съм недостоеен за Него”. Изводът от тази разрушителна формула е такъв, че, съзнавайки себе си за недостоеен да се приближи, човек оправдава своето отдалечаване и откъсване от Владиката - и неизбежното, вследствие на това, потапяне в тъмнината. Много, даже добри съзнания, са се препънали в това. Предупредете приятелите.

800. (659) (Гуру). Елхата е еднаква и през зимата, и през лятото. А неуспешният ученик се мята от едно състояние на духа към друго, раздиран от противоположни привличания. Но фокусът на привличане за избрания пътя към Владиката е един – това е фокусът на Светлината и би трябвало фокусът на тъмнината да не въздейства на съзнанието. Но времената са тежки и не е лесно да се удържи съзнанието на висота. Тогава, повтарям, можете да се учите от елхата.

801. (660). (19 август). Ние не Обичаме отричането. „Не” и „няма” означава нямане, отсъствие, пустота, тоест нещо противно на природата на нещата. Затова не отричането, а утвърждаването се предпочита от Нас. Хората знаят какво не трябва да правят и все пак го правят. По-добре е да знаеш какво трябва да правиш и да го правиш. Същността на отричането е негативна, пасивна, инертна. В утвърждаването се проявява активност. Инертното добро вследствие на това често бива побеждавано от активното, дейно, войнстващо зло. В движение или неподвижен, пред хората или сам, по време на отдиш или в труд, но Йогът е винаги активен и винаги войнстващо се противопоставя на злото. Никога не се смирява и не се склонява пред съчетанието от външни условия, знаейки, че те се управляват от волята и ако не от неговата, то от чуждата. Но да предостави на чуждата воля своя живот той не иска и затова утвърждава своето. Животът е утвърждаване на нещо, на нечий воли, желания и мисли. Йогът не може да се отдава във властта на случайни енергии, пораждани в човешките микрокосмоси. Явленията, пораждани от комбинацията на човешките воли, са лишени от единна направляваща, обединяваща ги и съзнателна воля, тъй като кой може да предвиди всичко и затова такива съчетания могат да се управляват от волята, устремяваща техните енергии по желаното направление. Александър е знаел това като е разсякъл Гордиевия възел. Тези енергии текат като поток и когато волята им укаже своето направление, те обикновено са ѝ послушни, но трябва да се прокопае канал в пространството за движещите се към бъдещето енергии. На него може да се придаде всяка форма и направление. Енергиите могат да се вземат и да се оформят по своя воля. По-добре да се набелязват струите на явленията и техните течения, по-добре е сам да определиш тяхната форма и характер, отколкото да се отдаваш или да ги отдаваш на волята на съдбата и случайностите на външните условия. По-добре е да утвърждаваш сам, отколкото да се окажеш сам пред лицето на чужди утвърждения. Сравнете лодката, носеща се по течението по волята на вълните или управляваната от твърда ръка. Оформянето на бъдещето е прерогатив на волята. Ако то се осъществява в съзвучие с Плана на Владиците, неговата успешност е неизменна. Не трябва само да се ограничаваш с къси срокове, тъй като Планът е замислен за големи срокове. И ще бъде изпълнен. За вашата воля, слята с Волята на Владиците, човешките воли няма да бъдат пречка.

802. (661). Много е позволено на този, който е с Владиката. Но ако получилият позволение е забравил за Владиката, мярката за всепозволеност се превръща в бич.

803. (662). (М.А.Й.). Вървящите извън начертания План няма да намерят щастие за себе си.

804. (Гуру). Ще бъде, всичко ще бъде, всичко ще се сбъдне. Нима търпението е по-късо от желанието да се озовеш в центъра на желаните явления? Обещаното време ще настъпи. Всичко ще бъде според Думата на Владиката.

805. (663). (20 август). Сине Мой, ти си прав. Когато кармата започне да действа и настъпят сроковете, всичко се стича в непреодолимо съответствие с нея. И тогава

волята е безсилна да измени основното течение на живота. В тези моменти не може да се пречи на кармата - безполезно е. Но знаейки своето предназначение и това, че сроковете са настъпили, трябва да се съгласуват собствените действия с тях. Много се губи поради несъгласуваност. Сега сроковете още не са дошли и желаното време още не е настъпило, и затова всеки опит да се прояви своята активност навън няма да бъде целесъобразна и няма да даде резултати. Смятам за ненужни всякакви опити да се получи признание по-рано от срока. Също Смятам, че мненията на обкръжаващите (на тези, които не знаят) не могат да изразяват действителното положение на нещата и разбиране значението на мисията на сина. Даже знаещите ще се поразят, когато времето дойде. И ще си мислят: как ли сме пропуснали това, нали знаехме и бяхме близки. Тези, които сега разбират и прозряват в бъдещето, тяхната чувствителност може да се отбележи и да им се приеме за заслуга. Подготвям условията за встъпване в отсъдената сфера на дейност. Нейната широта и теснотията на настоящите условия са толкова несъизмерими, че тежестта на това усещане притиска сърцето. Но трябва да се повярва на Владиката и да се чака търпеливо своята идваща карма.

806. (664). Несъответствието между стремежите на духа да изрази себе си във външни действия и ограниченията на плътния свят е толкова голямо, че мнозина не издържат. Затова са толкова малко щастливите хора сред Високите Духове. Земните условия са твърде груби и грапави.

807. (665). (М.А.Й.). Потапянето в личното изключва възможността за докосване до космичното и даже до планетните явления. За личното може да се намери време, но не в ущърб на останалото. Колкото по-малко лични мисли, толкова по-велик е човекът. Затова е по-добре да се отдадат мислите на Владиката и и да бъдете с Него. Ако се задраска светът на личните мисли духът няма да пострада от това, а обратно – неговият свят ще се разшири. Даже общопланетният живот протича извън пределите на личните малки светове. Даже ораторът от трибуната не говори за своите лични дела. Даже в обществения живот истинските хора не изнасят на показ своето лично. За личното няма място в нашите бъдещи постройки. То се изключва напълно. Трябва да се мисли за това и да се разбере това.

808. (666). (21 август). С никакви думи, с никакви разсъждения не може да се прикрие това, че указанията на Майката са отхвърлени. Кажи също, че преводите Майката е правила по Мои указания, а той по чии? Също кажи, че с настоящото съдържание списанието не може да продължи, докато е налице половинчатост. Кажи също, че ще сътрудничиш само при условие че бъдат изпълнени указанията на Майката относно А.Б., а също ако изпълни това, което е послужило като причина за неговото разминаване със сина, и ако З.Г. се съгласи отново да приеме участие в техните дела. Не са нужни много думи, но нека те да бъдат отчетливи и ясни. Даже и на слепия е ясно колко нелепи са били критиките и осъжданията. С мнението на съседите не трябва да се съобразяваш, тъй като те не знаят нищо и бяха и са твърде далеч от Нас и Нашите Доверени. Многословие не е нужно. Независимо от привидния неуспех е постигнато много. Няма да има повече критики и удари по близките. В писмото няма вражда, затова пътят към поне някаква степен на взаимно разбиране не е затворен. Също и двамата са умници. Нека всеки да покаже своя лик до края. Това е необходимо, за да бъде разделението пълно. Ще тръгна с тези, които са с Мен. Половинчати не са Ми нужни. Отчитаме не по това добър ли е или лош, а по това с Нас ли е или против. Страхувайте

се от половинчатите повече, отколкото от откритите врагове, тъй като вредата от тях е скрита и тяхната отрова незабелязано прониква в системата и я отравя. Не съжалявай за никого и за нищо. Героят може да е и сам, но побеждава света. Пътят на орела е самотен, но той първи вижда Слънцето по време на изгрев. Аз Съм твоето Слънце и Моите Лъчи осветяват твоите крила, и твоят полет не познава прегради.

809. (667). (М.А.Й.). Дръжте се, скъпи. Не се страхувайте, че ще бъдете изоставени, тъй като ние сме с вас. После ще дойдат всички.

810. (668). (Гуру). Помисли колко остана да се върви по Земята и направи разпределение. Те ще нарекат това нетърпение), а ние – преданост и вяност. С тях и ще вървим през останалите години на Земята.

811. (669). (22 август). Без чест няма да има оставени. Устремете се към нея с цялото съзнание и целта ще бъде достигната.

Кой казва „не“, когато Аз Казвам „да“! Ще се сбъдне всичко, преуказано от Мен. Претърпелите докрай, устоялите в Мен ще получат всичко.

Победата е пълна, ако достигне поне един.

За да бъде за пример на другите ще ви Дам урока на А.

Ще ставате все по-силни според броя на заминалите си: един отпада - двойно сте по-силни, двама – три пъти и така нататък. Даже стоманата се чупи на това място, където има отпаднало разклонение.

Съдбата на отделилите се не е светла.

Глутници крилати чудовища браздят океана на мислите. Невярното сърце е отворено за тях.

Гнилата търпимост е по-лоша от търпимостта, тъй като въвежда в заблуда.

812. (670). Каквото и да внушават тъмните, каквито и мисли да изпращат, знай, че победата е за Нас и Аз Съм с теб винаги. И ако изглежда, че Владиката е изоставил - това е Майя. По този начин, утвърждавайки действителността пред лицето на очевидността, ще стигнеш до Мен. Не приемай техните мисли за свои. Да се отличат те е лесно: не дават радост, отделят от Мен, заставят те да забравиш за всичко, което Съм ти Казал. А ти повтаряй неуморно тези думи, които утвърждават Моята Близост и на Фокуса на Светлината на Йерархията.

813. (671). (М.А.Й.). Най-доброто училище за изучаване на човека е животът. Само той мож да научи да се разпознават ликовите, за което сега се дава пълна възможност. При това трябва да се учите.

814. (672). (Гуру). С камшик топора няма да пречупиш, а също и човешкия инат. И волята е свободна. Виждайки грешки трябва да се разясни, а после да им се предостави да ги решават сами, предоставяйки свобода на избора. И тогава вече няма да могат да кажат, че не са знаели.

815. (673). (23 август). Смятам за нецелесъобразно да се разчита на каквото и да било вън. Смятам, че да се разчита може само на Йерархията на Светлината, но извън зависимостта от случайностите на външните условия. Външната тъмнина не може да служи като опора за разбиране на Светлината. Но разчитайки на Нас с цялото си съзнание можете да преуспее. Преуспяването се заключава не в това как се стича земния външен живот, а в това как растат вътре качествата на духа и огньовете, утвърждавани от тях. Качествата на духа се проявяват във формата на огньовете, даващи отлагания на огнени кристали, обединената мощ на които се съсредоточава в Чашата. По този начин качествата на духа, бидейки носители на огньовете, са неразривно

свързани с неговия възход по стълбата на съвършенството. Някои мислят да преупеят някак по друг начин, но друг път към Светлината няма. Устремът е огън, мъжеството е огън, непоколебимостта е огън. Именно в устойчивостта на равно горящия пламък се проявява несломимата мощ на духа. Но слабостта се колебае от всяко подухване на земните вихри и огньовете, колебаейки се, погасват. Оттук и толкова погаснали съзнания. Значи грижата е за качествата на духа, тъй като без тях няма огньовете, а без огън има смърт. Оттам и толкова живи мъртъвци и толкова обсебени. Обсебителите не смеят да се приближат до горящото сърце. Грижата за огньовете е неразривно свързана с грижата за качествата на духа. Затова утвърждаването на качествата и тяхното развиване ще бъде огнен път за духа. Мислят, че живеят за да ядат или пият, или да се обличат добре, или да имат изобилие и да се обкръжат с вещи, но животът е даден за да се умножат огньовете, тоест качествата на духа, тоест талантите, давани на всекиго при възплащаване на Земята. И ако за цел на живота се постави утвърждаването на качествата, огненият път на духа е намерен. Наличието на утвърдени огньовете означава безсмъртие, тъй като в духа може да се умре даже при живо тяло. Живите мъртъвци са не само евангелско явление, но и твърде съвременно. Хората мислят само за земното и достигат много на Земята, но материалното достижение е нищо, ако не му съответства растеж на духа. Растежът на духа е растеж на огньовете. Огънят, спуснал се върху апостолите, е символ на огненото преображение на човека. Степените на това преображение са много. Напред е Безпределността и растежът на огньовете е безпределен. По този дълъг път съзнателното утвърждаване на качествата довежда до овладяване на огньовете и всяко най-малко усилие в това направление дава своите следствия. Следствия дава всичко, но огнените явления – особени. Затова грижейки се за качествата на духа може да се преуспее извън обичайните условия. Вземете двама: единият ползващ се от всички блага на Земята и имащ всичко, но не и качества на духа и другият нямащ нищо, но натрупал кристали от огньовете. Първият, притежаващ всичко на Земята, ще дойде нищ в Тънкия Свят, а другият, лишен от всичко, но утвърдил огньовете - ще има всичко в другия Свят, тъй като там огънят е основа за всички прояви на духа. Единият може да стои неподвижен като пън, другият – да лети, разсичайки пространството, и да вижда, и да чува, и да се ползва напълно от всички свои огнени чувства. Така в земния живот на Земята хората утвърждават своя път в Надземното, но само според силата на натрупаните през живота на Земята огньовете. Вземете труженика и лентяя – разликата ще бъде поразителна, тъй като трудът е събирач на огньовете. На човека се дава възможност да преуспява във всякакви условия на живот и не животът е виновен, ако той не преуспява, а човекът.

816. (М.А.Й.). Говорят за свобода, говорят много. Но без огньовете няма свобода. Нима може слабоволният да бъде свободен, когато всяка мисъл, всяка дума, всеки посилен човек могат да му въздействат? Наличието на огньовете означава свобода на духа. Утвърждавайки ги човек отхвърля от себе си оковите на привичките, традициите, вярванията, суеверията, разпространените и приети от всички мисли и много друго, за което даже и не подозира. Огнената свобода е свобода на духа от условностите на времето, епохата и всичко, с което е ограничено космическото разбиране на живота. Стига само да си представиш себе си в различни народности в различни исторически епохи, за да бъдат разбрани тези ограничения. Някои си поставят халки на устните или носа, други оцветяват и татуират тялото, трети оцветяват бузите и устните, четвърти от детството затварят краката в дървени калъпи и ги обезобразяват, пети носят корсети,

спиращи дишането, шести - паунови пера и на други птици, седми изгарят хората на клади затова, че мислят по друг начин и така нататък и така нататък. И нямат край безумствата и ограниченията, до които довежда мисълта. Ние говорим за огнената, свободна мисъл и нейните носители – огнените духове. И към тази свобода зовем вас, усещащите крилата. Разберете, свободата е в духа, когато растат огнени крила.

817. (Гуру). Когато пътят е съсредоточен вътре, може да се върви и при това независимо от външните явления. Те ще действат, те не могат да не влияят, но все пак няма да могат да разрушат пътя, който преминава вътре. Сергей Извършваше своя подвиг в горите, йогите – уединени в планините, Христос се Отдалечаваше в пустинята. В самота творят музикантът, художникът, поетът. Те черпят от вътре своя творчески огън, тъй като всичко е вътре в човека, даже Царството Божие. Външното е като кремъка и ударите на кремъка, изсичащи искри и даващи пламък от същността на духа. Човекът, разбрал че огненият извор на безпределни възможности се съдържа вътре в него, върви с вътрешна сила през живота.

818. (24 август). (Насън). Светът е Мой.

Указвам да се подготви сърцето за изненади. Предупреждавам, за да опазя сърцето.

819. Предпочитаме определеност във всичко: мислите, възгледите, чувствата, постъпките. Това е противотежест на разлятостта. Особено ясна трябва да бъде мисълта. Стрелата на мисълта – само ясната мисъл ще полети и ще достигне целта. По-добре една отчетлива, завършена мисъл, отколкото десетки мътно-разляти. Само такава мисъл може да бъде ясносияйна. Ясните изострени мисли придвижват. Огънят им придава светимост и оформянето – отчетливост. С такава мисъл може да се управлява. Мътилката на неоформените мисли няма да прореже пространството и няма да се забиے като стрела в целта. Яснотата на речта зависи от мислите и им съзвучи. В тренираното съзнание Нашата мисъл, изпратена от Нас, приема определена завършена форма и може да бъде записана на хартия. Така приемникът на съзнанието се превръща във възел от планетната мрежа на Светлината. Получавайки Нашите вибрации ги оформя в отчетливи мисли и с тях насища пространството наоколо. Мислите на такова съзнание, бидейки изпратени надалеч, достигат своята цел и произвеждат желаното следствие. Погрешно е да се мисли, че изпратените мисли в случай на упорство на получателя са безсилни. Рано или късно, в една или друга форма, но те ще дадат следствия. При упорство, ритмичност и продължителност на пратките следствията се усилват съответно. За мощта на огнената изострена мисъл трябва да се знае преди да се ползваш от нея. Разбира се, в случай на несъгласуваност на съзнанията се губят много сили, но в края на краищата упорството на мисълта преодолява съпротивата. Въпросът е само в това как и за какво си струва да се изразхова скъпоценната мощ. Мнозина и много неща не заслужават енергията да изтича напразно. Но в случай на нужда или по Мое Указание може да се приложат своите сили без съжаление. Затова Казвам: „Действайте с мисъл”.

820. (М.А.Й.). (Писмо). Бих искала да ви пиша всекидневно, за да бъдат моите мисли запечатани за другите, идващи след нас. Обичам да говоря за Владиката, тъй като в Него е всичко. Ако Той е Алфата и Омегата на нашето съществуване, то може ли да се мине без Него или да се премине покрай Него. И не трябва ли да се започва и да се завършва деня с произнасяне на Неговото Име, извиквайки Неговия Образ в третото око? Завършвайки така текущия ден, с Неговото Име на уста, влизаме в Тънкия Свят и

в съзвучните на Великото Сърце Сфери и черпим от тях сили за новия ден. И повтаряйки Неговото Име в зори, озаряваме с Неговата Светлина идващия насреща ни ден. Мътно и тъмно е без Владиката. Мнозина искат да се приближат, но не знаят как, и дори знаещите могат да се забавят. Но всичко е много просто. Любимите вещи пазим. За любимите хора мислим много и често, и сърцето ни е с тях постоянно. Нужна е любов, за да бъдем винаги заедно с Него със сърцето. Когато тя пламти в сърцето за Владиката, Той е много близък, както и всичко, което ни е любимо. Обичайте Го и Той ще Отговори на зова на любовта на устременото сърце. В това е цялата тайна на Близостта на Великото Сърце до нас. Просто, всичко е много просто, тъй като простотата е една от Основите.

821. (Гуру). Трябва да се осъзнае цялата сила на мълчаливата съсредоточена мисъл. Може да се разговаря в мълчание с хората. Ние избягваме многото думи. За какво са думите, ако е дадена мисълта. Големите дела се вършат с мисъл. Светлината не би видяла моите платна, ако не бяха оформени. Така също и мисълта не може да се прояви външно, ако не ѝ е придадена определена форма. Ако мисълта е оформена и пулсира с огъня на живота, неизменно, рано или късно тя ще се въплъти в плътните условия. Затова всички наши постройки, колкото и отвлечени и далечни да ни изглеждат те в настоящите или минали условия на живот, ще се въплътят в живота и ще станат действителност. Това трябва да се помни. Това трябва да се разбира, за да не се губи надежда или вяра в безвремието преди разсъмване. Сега е още много тъмно над Земята, но някъде светлее и се чува звън. Не идва ли този звън от погребания под водата Невидим Град? И какво предвещава той? Не е ли въплъщаване на Земята на заповяданата приказка?

Приятели мои, слушайте добре!

822. (25 август). (Насън). Знай, че краят ще настъпи много по-скоро, отколкото предполагаш.

Ако на Мен беше отделено толкова време, внимание и сърце, колкото се отделя на обикновените неща, резултатите биха били необичайни. Но съзнанието не вмества постоянното Предстоене и затова не бърза. И сред изобилието от земни впечатления Образът на Владиката избледнява и отстъпва и сърцето се изпълва с ежедневните неща. От една страна е явното желание да се преуспее, от друга няма нито пълна устременост, нито пълно отдаване на сърцето на Владиката. И се получава половинчато служене. Денят преминава в забравя на Владиката и потъване в грижите и интересите на текущия час. Няма съгласуваност между желанието и следването по пътя на това желание. Близостта се установява с постоянно, непрекъснато помнене за най-нужното. Пълноценният устрем, подобно на верига, не трябва да има прекъсвания във времето, а също и Предстоенето.

823. (М.А.Й.). Нашите животи бяха посветени изцяло и напълно на Владиката. За личното не оставаше място. С тази мярка се измерва височината на духа и степента на неговото доближаване до Йерархията. Ако искате да знаете къде стоите вие, пресметнете колко време в течение на денонощието отделяте на Владиката и колко - за себе си и земните дела. Бъдете безпристрастни в разчета. Ученикът даже обикновената работа посвещава на Учителя, без да се отделя при това от Него в мислите. Следователно нито работата, нито делата не пречат, но какво тогава препятства?

824. (Гуру). Култът на себеслуженето е широко развит. Енергиите на човешкия микрокосмос са насочени към самия себе си и вече не остава място даже за Учителя на

Светлината, макар и човек да си въобразява, че е на служба на Светлината. Трябва честно да се погледне на нещата. Надежди за бъдещето и за получаване има много, а делата са малко, но плодовете са според делата. Очакването не е дело, думите не са дела, надеждите не са дела. Делата - това е Светлината, постоянно горяща вътре и осветяваща всичко и вътре, и наоколо. И ако тази Светлина гасне - значи дела няма. Мисълта за Учителя е мисъл за Светлината. Ето защо е необходимо непрекъснатото помнене - иначе делата ще потъмнеят. Учителят Указва необходимостта от постоянно Предстоене, ако желанието да се преуспее и да се достигне е твърдо.

825. Утвърждавам идващото щастие. Ние Живеем с бъдещето и в бъдещето. С бъдещето живеете и вие. Ние Живеем и ще Живеем винаги в бъдещето и с бъдещето. Така живеете и вие. Настоящото за Нас е само стъпало, преход към бъдещето. Настоящото време е мост към бъдещето. Майтрейя е бъдещето и пламъкът, устремен в бъдещето, устремен вечно (винаги). Устременият не може да се задоволява с настоящето, когато всичко е в бъдещето. Нима искате да си останете завинаги такива, каквито сте. Но безпределните възможности на духа се съдържат в безпределността на бъдещето. Не е възможно текущия час да се продължи нито с минута. Затова всички свои очаквания, цялото свое упование, всички свои надежди трябва да се вложат в бъдещето. Това е най-изгодното влагане на капитал. Процентите на всички представи и мисли, вложени в бъдещето нарастват неотклонно и капиталът расте. Така ако си представите себе си в някакво, даже отдалечено бъдеще, снабден с огньове, горящи в отворените центрове, тези огньове ще се разгорят, когато дойде времето. Но трябва да си представите, за да се ускори процесът. Това и ще бъде изгодно вложение или поместване на капитала в съкровищницата на бъдещето, където мислите растат, а също и делата и утвърждаваните сега качества на духа, тъй като се утвърждават заради бъдещето и в него. Ние не Ограничаваме бъдещето и неговите възможности в никакви предели, с изключение рамките на Космическите закони. Затова Набелязваме Пътищата за еволюция на духа и на човечеството както на самата планета, така и в световите. Ние Сме Изсекли в сияйното вещество на стихииите Пътя на еволюцията на духа. Ние Знаем набелязания Път. Ние Указваме правилното направление в Еволюцията, тъй като Ние Сме на кормилото на световния кораб. Ако се отнеме това бъдеще животът на човека ще стане безсмислен. И мнозина живеят безсмислено и само защото) в дълбините на техните души духът знае, въпреки невежеството на земното съзнание, своето високо предназначение. И хората живеят и постъпват така даже недалеч до смъртта, сякаш смърт изобщо няма. Как по друг начин да се обясни безстрашието пред смъртта при някои мъжествени хора, отричащи безсмъртието. Значи техният дух знае, че смърт няма и не се бои от това, което го няма. Не може да се преживее нито минута ако се повярва, че със смъртта за всекиго свършва всичко. Но живеят несъзнателно знаейки, че ще живеят винаги и постъпват така, сякаш знаят незнаейки и вярват невярвайки. Иначе всичко е безсмислено - и честността, и трудът, и страданията. Духът знае много, което не достига до земното съзнание или не се допуска от него. По същия начин, както и без знанието на земното съзнание в човешкото тяло се извършват мъдро най-сложни химически и биологически процеси. Земното съзнание знае далеч-далеч не всичко, което става в човешкия микрокосмос. Затова Говорим за знание на духа. Затова Устремяваме към бъдещето, към това време, когато това знание ще се открие и ще се развие и ще освети пътя и безпределността. Но засега

Напътстваме тези, които са се обърнали към Нас за Светлина да вървят с бъдещето, със Светлината и в нейната Светлина.

826. Пренасяйки съзнанието в бъдещето можеш да си представиш себе си като снабден с вече развит огнен апарат, притежаващ способностите ясновидство и ясночуване и яснознание. Тази форма, хвърлена като котва в бъдещето, ще позволи по нея да се привлечеш към желаната форма. Кристалите от мисли, внедрени в аурата, ще дадат явни огньове когато външните условия позволят това, тоест когато се създадат съчетания, благоприятни за тяхната проява. Семената на Светлината израстват с времето, както и семената на злото. За всичко е нужно време да съзрее. Несъмнено е едно, че мисълта прокарва канали в пространството за реализация на възможностите, съдържащи се в човешкия микрокосмос. Апаратът на духа е сложен, но се развива бързо, ако развитието протича съзнателно и в пълно съзвучие с утвърдената от Космическата Воля еволюция на човека.

827. (М.А.Й.). По-добре е мислено да се живее във величието на бъдещите достижения на духа, отколкото в ограниченостите на неговите несъвършенства в настоящето. Това ще придаде стремителност на полета в бъдещето. Какво друго е целият живот на човека, ако не път към бъдещето? И ако то е ограничено до утрешния ден, то е бедно. Плодоносността на достиженията може да зависи от далечината на полета на мисълта в областта на бъдните векове и даже милиони години. Духът е вечен. Милионите години пред вечността са като песъчинка пред Слънцето. Затова и Учителят Казва: всичко е достижимо. И сега е дошло време да се осъзнае съществуването на вседостижимостта.

828. (Гуру). Невъзможното в настоящето е възможно в бъдещето. Космическите Закони трябва да познават, за да се очертаят с тях границите на реално възможното. Възможно е да се четат чуждите мисли или да се вижда на разстояние, но в тази раса е невъзможно да израсне паднал зъб. Границата на възможното и невъзможното се установява от целесъобразността, съизмеримостта и познаването на Закона и наличието на утвърдени огньове. Владци на Пламъка наричат Тях, овладелите Огъня. Пътят към това величие преминава през овладяване на всички процеси, протичащи в обвивките и особено астралната, и през тяхното обуздаване. Подчинявайки трите, може да се прилага огнената мощ в живота.

829. (27 август). Трябва да се вземе под внимание сложността на психическата атмосфера и необичайното нагнетяване.

830. (28 август). Неуправляемият, необуздан и неподчинен астрал изисква своето и го взема. И никакви добри намерения няма да го успокоят, ако здравата юзда на духа не е наложена властно върху всички негови прояви. Упорството на астрала е равно на неговата възраст, а той е много древен. Вярно е, че астралното тяло се сменя с всяко възплъщение, но неговата материя бързо се научава да вибрира в унисон с това, което е заложено в тялото на причинността, тъй като елементите на новото астрално тяло при новото възплъщение се събират в съзвучие с предишните натрупвания. Затова от кармата не може да се избяга. Тя е заложена в самата същност на човека и се е натрупвала векове. Зърното дава растение според своята същност и природа: семената на розата – роза, на граха – грах, на ябълката – ябълка. Така е и със семената на човешките деяния, затворени във вид на кристали в неговия микрокосмос. Семето може да бъде убито, ако не му се създадат условия за растеж и проява, лишавайки го от хранителна среда. Зърната нагreti до 100 градуса губят способност да прорастват.

Така също и огненото напрежение на духа над известен предел убива зърната на кармическите действия и може да не им даде възможност никога повече да се проявят. Даже по време на обикновен огнен подем на духа енергията на отрицателните кармически зърна се погасява и ги лишава от активност. Но по-добре, разбира се, е зърната да се убиват. Знаете случаи, когато хора, притежаващи недобри привички, са ги убивали от един път само с подем на духа и напрежение на волята. Пиянството, хазартът и много страсти се убиват така един път завинаги. Решителна, необратима заповед на волята – и... победа над властта на астрала. С обетите се постига същото. Цялата сила, цялата мощ на решението се съсредоточава в момента, когато то се произнася и с това могъщо пламване на огъня се парализират и неутрализират всякакви опити на астрала в бъдеще. Напрежението на пламъка е по-силно от всичките тези бъдещи разпокъсани опити на астрала да върне своята власт. Всичко се съдържа в момента на решението. До това напрежение трябва да се издигнеш духом, за да решиш нещо вече за цялото бъдеще един път завинаги. Колко сили се губят за отделни слаби опити да се обуздае нещо в себе си, когато мигновеното, ярко, могъщо решение на волята може да прекрати беззаконието. Това необикновено блясване на волята е съдба на силния дух. Такъв дух знае, че това е възможно, тъй като е потвърдено от неговия собствен опит в живота. В тази област няма граници за властта на духа над астрала и останалите обвивки. Духът е господар на всички тях. Обвивките могат да властват над съзнанието само дотогава, докато човек не е разбрал, че господар е той, а те са слуги, здължени по силата на нещата и своята природа да му се подчиняват безпрекословно. Това обстоятелство изисква осъзнаване и тогава волята може да встъпи в своите права. Докато това не е разбрано в цялата му дълбочина, думите, че на човека е дадена власт над всяка плът, а също и над своята собствена, ще останат само думи не даващи нищо. Човек иска да вдигне ръка и ръката послушно се вдига. Трябва да се обмисли значението на този акт докрай. Тъй като всичко, което става в човешкия микрокосмос, е подчинено на волята на човека, ако принципът е осъзнат и признат в цялата му пълнота. Но за овладяване на обвивките се изисква време, тъй като процесът протича последователно и постепенно.

831. (674). (М.А.Й.). Ако се приема само всичко утвърждаващо Близостта на Владиката, Той ще застане по-близо. Отделящото просто се отхвърля, не затруднявайки себе си с мисли за това правилно ли е то или не. Логиката на очевидността и логиката на действителността са различни. Да се разчита на първата значи да се греши постоянно. Затова всяка мисъл, пряко или косвено отдалечаваща от Владиката, се отхвърля. Взема се единствено само това, което утвърждава Близостта и сближаването. Така постъпва приетият ученик.

832. (675). (Гуру). Добре е, когато се налага да се записват мисли, противоречащи на своите собствени. Значи техният източник е друг. Ето, иска ти се да се оплакваш, а не трябва да се оплакваш или да съжаляваш за своята съдба – това също не трябва. Или да се оправдаваш за неизпълнение на Указа. Учителят Иска едно, а обвивките на ученика - друго. Възниква конфликт. Кое ще надделее - това решава волята и, решила, поема последствията от решението върху себе си. За ученика няма неутрални действия. Всичко носи следствия и всичко има значение.

833. (676). (29 август). Хората не забелязват, но при съприкосновение винаги става мигновено стълкновение на волите и незабавно става ясно (макар и да не се осъзнава) чия воля е по-силна и по-слабата воля се подчинява, отново несъзнателно, на

по-силната воля. Но ако се знае за това и чувствайки силната воля напрегнеш своята собствена в противодействие, всяко влияние, даже много силно, може да се парализира. Съзнателното противодействие на волята може да бъде много силно. Знаете как отшелниците са противостояли на Сатаната с огромна воля на духа. Разбира се, връзката с Йерархията помага. Ако Образът на Владиката е близък и съзнанието за Присъствието се удържа, волята се усилва неизмеримо и тогава не са страшни въздействията на страничните воли, даже много силните и властни. Но трябва да се знае, но трябва да се усеща наличието на чуждата въздействаща воля. Против Нас никой не е силен и когато съзнанието е обединено с Нас, чуждата сила е нищо.

834. (677). (30 август). Или Моето, или своето; или Моят Свят, или обкръжаващия свят. Потапяйки се в света на непосредственото обкръжение, човек отделя себе си от Мен и тогава неговият живот тече в малкия кръг на призрачния личен свят. От една страна не трябва да се откъсваш от Земята, от друга Моят Свят трябва да бъде приет в съзнанието, следователно кесаревото – кесарю, земното - на Земята, а Моето - на Мен, тоест равновесие и съизмеримост. Ако се забрави за Владиката, животът ще стане обикновен, ако се витае в облаците, под краката няма да има опора. Нашият трябва да бъде съобразителен и предприемчив на Земята и в същото време да познава невидимата, огнена, съществуваща отвъд пределите на преходните променящи се форми действителност. Така двата свята: Светът на истински съществуващото и светът на външните форми се съчетават хармонично в съзнанието. Това и ще бъде сливане на световите в съзнанието на човека. Разбира се, междинният Свят, Тънкият Свят не може да се прескочи. Затова на Нашето Знаме има три сфери, обединени в кръг - символът на Безпределността. Ние Знаем много, което не знаете вие и Искаме да ви съобщим това Знание, но при известни условия. Тези условия са: безусловна преданост и желание да се знае, тоест устремената преданост е нужна защото без нея не може да се достигне, тъй като земните вихри и неустойчивостта на астралния свят ще пометат находките, ако те не се удържат с преданост. Устремът е нужен, тъй като това е магнит, привличащ огнените енергии по съзвучие. Така, съблюдавайки тези условия, човек полага своя път.

835. (678). Още за предаността. Когато зазвучат толкова забрани и позоват много гласове, как ще устоите? Само с Мен. Когато се колебае и изменя всичко, в какво ще намерите опора? В Мен. Когато стане тъмно и мракът скрие крайпътните вежи, как ще намерите пътя? По звездите. Звездата на Майтрейя ще свети ярко, указвайки пътя към Безпределността. Така устремът към Мен и предаността ще ви пренесат през всичко. Истината е тук! Ето я там, ето ние я знаем, ето пророкът и учителят – така крещат хората, препъвайки се в тъмнината. Но правдата е в Мен, и Знанието също, и Пътят. Да се върви по него без да се отклоняваш може само с преданост. Защо те се мятат от един авторитет към друг? Кой ги е утвърдил, уж знаещите нещо? Нали е Казано, че земната мърост е вражда против Бога, тоест че всяко човешко знание е относително и само Космическото Знание е безусловно истинско. Ако по-рано Земята е била плоска и върху три кита, и Слънцето се е движело по небето, то нима мислите, че китовите са си отишли напълно от представите на хората за нещата и за света? Не, не са си отишли, макар и да са изменили своята форма, но китовите са все същите. Младенческият материализъм, безпогрешността на човешките представи за света съгласно науката от днешния ден и ярката неопровержима убедителност на очевидността. Тези китове са особени - като хамелеони променят своя цвят и окраска и даже повече от това -

формата и размерите си, обличайки се в причудлива форма и фантастична квазинаучна видимост. Как да се устои сред смяната на всички тези явления и човешки представи за света, който ги обкръжава? С Мен. Нека всеки да говори каквото иска, нека да се усъвършенстват в научните спекулации и теории. Знаещият познава своя път. Този път е с Владиката. Всичко, което съществува истинско, тоест съзвучно на Космическото Знание в науката, всичко това ще устои, но китообразните представи за нещата ще си отидат бързо в забвение. Както са си отишли вече стотици погрешни псевдонаучни хипотези. Но вие стойте с Мен. Да се управлява дори и най-сложния прибор е по-лесно, отколкото да го създадеш. Учителят Зове към творчество на нови форми на живот. Крайната цел на човека е да бъде създател на светове, и само Космическото Знание ще доведе до тази велика цел. Всички пътища, водещи към постигане на Космическите Закони, са добри.

836. (679). Сине Мой, остави на Мен да съдя в какво си добър и в какво лош. Ти само се стреми да Ме удържиш с всички сили, с всичките си помисли, с цялото сърце. Пътникът често губи много време за самоосъждане, самообвинения и угризения, докато в същото време би трябвало да го употреби за укрепване на връзката с Мен. Разкаянието е безполезно. То трябва да се замени с разбиране на извършената грешка и при това такова, че грешката да не може да се повтори отново. Слабоволният човек се кае горчиво, за да се предаде скоро отново на своята слабост. Грешките са нищо, ако силата расте и огньовете се умножават.

837. (680). (М.А.Й.). Ние пробиваме леда на неразбирането и ще го разчупим. Противодействащите ни изпускат от поглед това, че невидимото въздействие е по-силно от думите и разсъжденията. То достига право до сърцето. И ако сърцата са готови, то следствията са неизбежни. Приветстваме първите удари по леда. И вие също им се радвайте. Колелото на съдбата се търкаля неотвратимо. Забелязвайте знаците на съдбата, с тях се отбелязва бъдещето. Ако сърцето е отворено не превръщайте във вина чуждото неразбиране. Когато почука Вестителят, тогава сърцето ще заиграе, а думите ще отлетят като ненужна черупка. Радваме се на това, което се върши там. Близките знаци ще покажат и близостта на пътищата за осъществяване на заповяданата приказка.

838. (681). (Гуру). Чрез разбиращите ще бъде дадено и обяснено на неразбиращите, но в срока. Затова е и Грижата за вас. Дава се чрез можещите да разберат. Но времето е много интересно и наситено. Съдбата настъпва с твърда каменна стъпка. Времето е особено, пълно със значение. Вслушвайте се внимателно, ще разберете.

839. (Ю.) На изпълнителите на Волята на Владиката давам възможност също да изпълнят сроковете. Воинът е сам в полето. Затова е виден за всички и отсъдените приятели ще дойдат. Но им дайте време.

(Св.) Имам да кажа: удивително е как се изпълнява предначертаното. Зная и все пак се поразявам от неизменната нерушимост на Думите на Владиката.

840. (682). (31 август). Трудно е за човека да измъкне съзнанието си от менгемето на обкръжаващите го условия. Ритуалите се въвеждат, за да облекчат този процес. Съзнанието се поставя в друга, необичайна обстановка и така се откъсва от обичайността. Да се преодолее последната не е лесно. Нейното име е суета. Тя стои на пътя на сближаването с Нас и много пречи. Разбира се, всичко това се преодолява с обикновено съсредоточаване. Но кой го е овладял? Затова не Отричаме всичко облекчаващо доближаването до Нас. Но все пак по-лесно от всичко е да се приближиш

с любов. Това е магнит, мощно преодоляващ суетата и нейните призиви. Говорейки по същество, животът е постоянна борба и преодоляване на това, което е и което е било с това, което трябва да бъде. Бъдещият човек преодолява в себе си настоящия човек и миналия, вехтия човек в себе си. Тези процеси се осъществяват вътре. Не външното се преодолява, а вътрешното. Външните изменения са само следствия на победата вътре. Мнозина правят грешка, пренасяйки борбата вън, но непреодолял и непобедил себе си не може да има победител над външното. Получава се борба с вятърни мелници. Те се въртят постоянно и усилията да бъдат спрени са безплодни. При разбиране просто се променя точката на прилагане лоста на волята, тоест нейното направление. Външното ще бъде само като акомпанимент за духа. Възможно ли е с крясък или раздражение да го нарушиш в другия човек? Не, не е възможно. Но поляризирайки себе си на вълната на спокойствието, то може да се пресече много бързо. Трябва да се учите да преодолявате външното чрез съответстваща поляризация на собственото съзнание. Дори и прообразът на желаното явление се създава преди всичко в своето собствено съзнание и се утвърждава в него, преди да се пусне в пространството за крайната си проява в плътния свят. Всичко е вътре в човека. Трябва само да се следи при това да се съблюдават рамките на Космическите Закони, тоест всичко да се извършва законно, тъй като в света се вършат много беззакония.

841. (683). (М.А.Й.). Искам да кажа много неща, но състоянието на приемащото съзнание не позволява. Сега времето е такова, че то не може да се сравнява с нещо, което е било по-рано. И подходът към него трябва да бъде също съвсем необичаен. Можеш да преминеш, но съсредоточвайки всички сили вътре. Да ги отдадеш на външното значи да лишиш себе си от възможност да се движиш, тъй като огънят не стига за външното, то е твърде тъмно. Пламъкът дава светлина, но огънят и самият светилник не се отдават. Това също трябва да се разбере. Също и раздвояването на мисленето действа убийствено. Всичко се съсредоточава върху Владиката и тогава може да се върви.

842. (684). (Гуру). Искам да ви кажа да не ви смущава привидната сложност на положението, тъй като сроковете решават всичко. Разбира се, то е много сложно в своя плътен аспект, но решава не плътното, а цялата триада, при това водещото място принадлежи на огъня, тоест на Огнения Свят. Също така и личните дела нямат пряко отношение към еволюцията на човечеството, както нямат значение малките струйки в огромния поток. Но общото течение указва направлението явно. Старият свят доживява последните дни, Новият Свят идва на смяна. В това е целият смисъл на текущото време и на всичко, което става при вас на Земята.

843. (685). (1 септември). Когато токовете са неблагоприятни, тъмнината се напруга и тогава Казвам: “Внимателно”. В такова време връзката с Йерархията на Светлината трябва да бъде особено силна. Вчерашният ден е характерен именно с това. Но връзката беше слаба. Първото падане трябваше да се счита за предупреждение и трябваше да се усили връзката, тогава нямаше да се получи и второто, предизвикало разтягане на връзките на китката на ръката. И в резултат да се пише е много трудно и Записките ще пострадат. Разбира се, случката не премина без намесата на тъмните чрез непознатите в дадения случай хора, които и послужиха като канал и оръдие. Отново Говоря за постоянство на контакта, а то виж и главата могат да свалят.

(Беше през деня насън). Най-близките дни ще покажат в какво направление да се очакват промени. Ще се измени международната атмосфера, а с нея и народната.

Лъчите действат. (Трябва) да се изтърпят най-тъмните останали дни. Те ще извадят (Лъчите) на съзнанието от ямата и ще свалят плочата. Вярата ще се появи от началото (на промените). Светъл е пътят на устремяващите се всекидневно години. Прояви търпение. Следствията на всяка крачка се ускоряват, изчерпва се и тъмнината. Светлината ще се спусне на Земята.

844. (686). (2 септември). Аз, твоят Владика, те Утвърждавам в Светлината пред лицето на тъмнината. Да загине тъмнината. Отбелязани сте ярко от тъмните – знак, показващ близостта до Мен. Своите няма да засегнат, но досаждат на Моите и ги притесняват. Накъде? Не е ли към Мен? Затова ще обележим и тъмната ярост като явление, което ни сближава. Няма, няма да бъдем като хората, вървящи на повод при тъмните зложелатели, но всеки техен опит и удар ще използваме за благо, преумножавайки опита и знанието. Така повреждането на китката на ръката и лечението ѝ с психическа енергия още повече ще доближат до овладяването на огнената сила, тъй като ще покажат колко бързо върви оздравяването над обичайните срокове. Към всички методи на лечение и към всички лекарства се добавя мощта на психическата енергия. Даденият опит е важен още с това, че тъмните искаха да обезсилят, а вместо това само способстваха за укрепването на огнената сила и нейното овладяване на практика. Отсега тъмните ще ни служат неизменно, каквото и да предприемат и ползата, получена от тях, ще надвиши причиняваната вреда. Вредата ще отmine, но находките ще останат с нас. Затова да се порадваме на тъмните нападки, тъй като донасят опит и знание. Даже може да се каже: ”Колко полезни са ми вашите старания да ме придвижите по пътя”.

845. (3 септември). Няма по-голяма несъизмеримост от това обръщайки се към Владиката да мислиш за своето лично. В тези моменти трябва да се намерят сили да се отречеш дотолкова от своето, че каналът на съзнанието да бъде чист. И това не е трудно, стига само да изпълниш с Лика на Владиката целия свой микрокосмос. И тогава вибрациите на Лика ще докоснат сърцето и мозъка и ще поляризират аурата на своята вълна. Това е лесно ако сърцето е предано на Владиката, но е трудно ако на друго нещо. В тези минути могат да се намерят сили да се съсредоточи ясно своята същност върху Владиката.

Да се постигне успех в това е извънредно важно. Ако по време на най-страшното нападение сияйният Облик на Владиката застане между съзнанието на ученика и нападащия, вълната на злото ще се удари в непробиваемата броня на Светлината и ще се разбие. Може даже да влезеш в този Облик и сякаш да се обградиш с Него. Това ще бъде най-добрата защита. Ако Той е в нас, то и ние сме в Него, обграждащ ни със Светлина. Не трябва да се прелита пространството, а просто да си представиш себе си в Светлината на Лика на Владиката. И Той, пребиваващ в сърцето, и Той, обръжил като доспех, ще бъде мощта, съкрушаваща тъмнината. Но Името е безсилно, ако то е само на устата, но не в сърцето и Ликът няма да помогне, ако е роден само от мозъка. Извършва се един вид тотална мобилизация на всички сили на микрокосмоса и те се съсредоточават върху Владиката. Може да се даде всякакво напрежение, ако проводникът е в порядък и е съединен постоянно с източника на енергия. Съзнанието на ученика е приемаща радио-кула, съединена с Центъра и само тогава можеща да изпраща своите вълни по-нататък. Всичко е вътре в човека, ако връзката е здрава, но ако я няма Светлината се заменя от тъмнина, колкото и да е добър човекът. Без Светлина добротата е без смисъл, тъй като става тъмна. Заради подобна добротата са

загивали цели царства. Йерархичните нишки на Светлината са разхвърляни нашироко и докосват много сърца, макар и да не се осъзнават обикновено. Съзнателното общуване не е често. Затова нишката на сърцето трябва да се пази.

846. (М.А.Й.). Ние сме заети с придвижването на нашите дела. Вървят успешно, но противодействието е чудовищно. Не сте ли мислили за това, че само мощното противодействие може да предизвика огнена вълна с нужната сила, помитаща всички прегради. Ако нашите дела са от Светлината, то противодействието им е от тъмнината. Колко тъмни огнища трябва да се съкрушат и колко тъмни да се премахнат преди Светлината да се разгори. Но ние обичаме борбата. Тъй като самият живот е борба за бъдещето. Те, потъващите в настоящето и незнаещите за бъдещето - те не са от Светлината. Но даже катеричката се запасява с орехи за зимата, а как човекът няма да се грижи за храна за духа. Но даже и те, отричащите бъдещето, несъзнателно се трудят за него, макар и заради това, че техният труд в бъдещето ще им даде нещо. Ако се погледне самата същност на явлението ще се окаже, че хората приемат много неща несъзнателно, без да си дават сметка. По този начин всички живеят с бъдещето, но без да знаят, че без бъдеще няма живот.

847. (Гуру). Въздействието на чуждата воля се преодолява със съзнателно напрежение на своята. И ако Владиката е Близък, то няма воля, способна да пороби. Опитващи има много, тъй като за тях е гордост да поробят сърцето, отдадено на Владиката. Как да се устои? Само с Владиката.

848. (687). (4 септември). Предайте се на мисълта за служене на Светлината и бъдещето ще легне пред вас като път за непрекъснат възход и ускорено приближаване към Владиката. Вие ще утвърдите в това бъдеще себе си, своя дял и своето място. Не милост на съдбата, а неизменност на действието на закона за магнита.

849. (Насън). За съдбата на бъдещето Знаем и Използваме всички.

Събитията в Родината преминават под знаяка на неочакваността.

Ще минат векове и чак тогава смисълът на текущите събития ще бъде ясен за всички. Но за Нас той е ясен отсега, тъй като Ние направляваме техния ход. Много знаци, говорещи за смисъла на ставащите събития, са разсеяни навсякъде. Но те трябва да се видят с непредубедено око. И при това ако знаеш за Великия План. Ако те се съберат, ще се получи поразителна по своята убедителност картина. Те са разсеяни навсякъде. Отклонение на еволюционния поток не може да има. Той носи към завършека и добрите, и злите, към различните им съдби. Но всички служат на делото на Великия План: и тъмните, и светлите духове. Първите – неразбирайки, вторите – според степента на ширината на своето съзнание. Тактиката *Adversa*, прилагана от Нас, насочва всички енергии в крайна сметка към тази единна цел. От всяко тъмно противодействие израства сила от противоположен порядък, унищожаваша това противодействие. Вече знаете, че на известно стъпало на тези, които са зад Нас, започват да служат и тъмните, и светлите сили, и всичко се използва за Благо. Точно така също и в световните събития всички явления служат от полза за бъдещето и няма противни явления. Самата тъмнина се превръща в подножие на Светлината, както чудовищата - в крака на престола. Затова гледайте светло и смело напред към бъдещето. В него е победата - и вашата над живота, и световната на Новия Свят над стария. Новият Свят ще съществува под Новото Небе на Новата Земя.

850. (688). (М.А.Й.). Скъпи мой, трябва да се повярва. Тази вяра ще помогне да достигнеш до края. Колебанията трябва да се изоставят и съмненията също. Всичко е

ясно, всичко ще се сбъдне, тогава за какво да се тъгува? За личната съдба не се тревожете - тя е в надеждни ръце.

851. (689). (Гуру). Приятелю мой, нужно е равновесие и особено в постъпките, които трябва да бъдат целесъобразни. Не можеш да достигнеш до целта, вървейки в противоположна посока от нея. Нека крачката да бъде неотклонна и неотклоняваща се от нея.

852. (690). (6 септември). Казвам: „Преизпълнете се с решимост в тези последни дни да вървите до края”. Какво от това, че някъде някой живее добре и на някого е охолно и сито? По същия начин са се веселили и не са знаели грижи преди края на Атлантида и преди потопа, но мъдрите са се преизпълнили с печал и скръб, знаейки че са настъпили страшни дни. И кой от Моите близки живее или е живял безгрижно? Тежести, трудности, обременяване и грижи – те са гориво за духа, даващо огън и колкото повече е обременяването, толкова по-сигурен е подемот. Лекият живот никога не е бил плодотворен и този, който го иска, ще го има, но няма да има огнена част за духа. И лекият живот, и тежкия живот - и двата ще преминат, но първият ще премине без да остави следа и без да даде нищо, докато в същото време вторият ще даде богат опит и знания и ще издигне духа на следващото стъпало. Струва ли си да се живее заради „нищо”? Но събирайки плодовете от нелекия живот може да се върви и то стремително към Светлината. Трябва да се търси не лекотата на живота, а Близостта на Владиката.

853. (691). Да, всичко това е вярно: не всичко, за което мислиш, се изпълнява, но пътищата за осъществяване на Плана са неизповедими. А вие сте в него. С неговата подвижност се променя и вашата съдба. И като знаете предполагаемото за най-близко време помнете, че то може да бъде изменено коренно. Целта остава, остава и най-добрият подход към нея, но се променят условията за осъществяване. За вас лично с растежа на духа условията стават все повече и повече обременяващи. Но не тъмнина е напред и обременяванията не са вечни. Ще има празник и на вашата улица и във вашия дом, който нарекох Мой. Помнете, че Казах: „Моят Дом е тук”. Това е и така, и Моят Грижа е над този дом. Ще дойде и празник, и то по-скоро, отколкото смятате.

854. (692). (М.А.Й.). Скъпи мои, дръжте се с всички сили.

(Гуру). Ако ние се колебаехме както се колебаете вие, не бихме получили Поръчението, тъй като не бихме го изпълнили.

855. Смятайте за заслуга да се удържи равновесието сред яростната разпусната тъмнина. С това помагате на Мен също да го задържа в планетен мащаб. Равновесието и неравновесието се борят за господство както в аурата на човека, така и в аурата на Земята. Дайте равновесие на аурата поне заради това да помогнете на Мен. Извън вас не можете да го утвърдите, тъй като често това не е по вашите сили, но в своя микрокосмос собствената воля решава каквото и да става наоколо, тъй като на нея принадлежи властта над света вътре. Като задача на деня Указвам да се удържи равновесието с цялата сила на духа. Тъй като именно в тези моменти се изпитва силата на духа. Какво е да се мечтае за геройство, когато всичко е добре и е спокойно, сито, топло и светло. Но да се прояви равновесие в тези ужасни дни ще бъде геройство. Така също и разсъжденията, и колебанията, и съмненията, и всичко останало е от същото това число. Трябва да се преживее до светлите дни, за да не се обременява съзнанието свръхмерно. Трябва просто да се държите за Мен без разсъждения. Разбира се, изпитанието е сурово и всички неутвърдили се здраво в Мен отпадат бързо. Проявете

силата на спокойствието сред смущенията на духа, тъй като този огън съкрушава тъмнината, и бъдете с Мен.

856. (693). (8 септември). Ние Носим маски срещу газовете, породени от действията на тъмнината. Трябва да се помни, че всяко състояние на човешкия организъм дава еманации, съпровождащи се с миризма, цвят и отделяне на газ, съответстващ по своя характер на преживяваното чувство. Потта също има миризма и у всички хора различна: в околното пространство се излъчват съвсем дребни частици вещество. Кафявият газ е продукт на тъмнината. С газове са изпълнени вертепите на разврата и игралните домове; газът, отделян от човека, обкръжава като облак своя носител. Чувствителното сърце се задъхва в атмосферите на някои домове и жилища (става трудно да се диша). Тези газове имат много характерни миризми. Химически те засега не са различни, но хората знаят, че има зловонна и благоухаеща кожа и при това съвсем не от парфюми или благовония. Отровните излъчвания на човека винаги се съпровождат с отделяне на съответстващ газ. Това явление е по-скоро от тънък порядък, затова се поддава толкова трудно на научен анализ. Газовете имат определен химически състав, а също и миризмите. Но по миримата, да кажем на някакви малко известни благовония, е невъзможно да се определи техния химически състав. До това науката още не е достигнала. Миризмите на обичайните газове, разбира се, са известни. Би могло да се изследват слюнката или потта и другите отделяния във връзка с миримата и емоционалното състояние на съзнанието, но даже и тази работа е много тънка. Комбинацията от физически елементи придава на розата и нейната миризма, но има още нещо, изплъзващо се от анализ, нещо даващо на една и съща почва различни форми и миризми на различните цветя. Това нещо събира частиците материя от химическата скала на елементите в определени много сложни комбинации от съединения, които носят със себе си миримата на излъчващите се в пространството много дребни частици от това вещество. Обикновеният газ все още може да се събере и да се изследва неговия състав, но миримата на парфюмите вече много по-трудно, тъй като техният състав е сложен. Медта също мирише и е обкръжена с отделяния, макар и трудно уловими от обикновените апарати. Но изостреното чувство за обоняние усеща явно миримата на медта. Тъй като миримата е частици материя от даденото вещество, разпръснати в атмосферата около него. Миримата е материална, също както и звукът или светлината, но всички те се намират на границата на Тънкия Свят и са свързани с него. Тънкият Свят също е пълен с миризми. Това е и разбираемо: навсякъде е все същата тази материя, но в различни състояния на изтънченост. Тайните на атома още далеч не са разкрити, тъй като в него се съдържат всичките три свята. Както океанът се съдържа в капката, така и Вселената – в атома и целият Космос е отразен в него.

857. (694). (М.А.Й.). Материята изучиха, но Тайната на живата материя още не са успели да постигнат. Има още много тайни в Космоса и те могат да бъдат познати. Науката прокаква път към тях.

858. (695). (Гуру). Няма нищо свръхестествено. Естествено е всичко, всичко се основава на закона. Но неизвестното и непознатото е безкрайно повече, отколкото познатото. Трябва да се търси в областта на тънките енергии.

859. (696). (9 септември). Приятелю Мой, смятай противодействието за равно по сила на твоя устрем и бързината на растеж на огньовете. Колкото то е по-голямо, толкова са по-мощни следователно растящите огньове. Също така и вниманието на тъмните се съсредоточава върху носителите на огън повече, отколкото на обикновените

хора. Те, тъмните, усилват това противодействие на огньовете. Въстава също с цялата си сила и непобедения още вехт човек вътре. Това тройно съпротивление на вървящия дух трябва да се преодолее. В хода на преодоляването то нараства, за да превърне героя в победител на стихии, на тъмните злодеи и на самия себе си. Но над всичко това е победата над себе си. Принципът на вълнообразното движение е приет от науката: свелинната вълна, радиовълните и така нататък. Така също и волята може да бъде насочвана вълнообразно, но при постоянство на ритъма – напрежение, спад и ново напрежение. Тетивата на лъка не може през цялото време да се намира в напрежение – тя ще отслабне. Така също и волята дава на огньовете вълнообразно, ритмично напрежение. С това е характерен сутрешния ритъм. Това е кулминацията на напрежението на денонощното движение на съзнанието към Владиката, когато в определен период от денонощния цикъл устремът достига своя апогей, донасяйки явни следствия и утвърдена Близост на Владиката, и Общуване с Него. Ако това напрежение продължаваше през цялото денонощие, съзнанието не би могло да го издържи. Но стремейки се ежедневно да се усилят моментите на Общуване и Близост, може и останалото време на деня да се прекарва на ниво малко по-високо, отколкото през предишния ден. Това явление и ще съставлява същността на вълнообразния подем на съзнанието и неговото разширяване. Главното е да не се спускаш духом по-ниско от предишния ден или даже да не оставаш на неговото ниво, но дори и немного, но непременно да се издигаш. Трябва зорко да се следи за това падът на всяка последваща вълна, тоест всеки нов ден да не бъде по-нисък от нивото на предишния ден или да бъде същият. Това е неизбежното условие на подема. Ако сутринта се издигнеш високо духом, а през деня се спуснеш по-ниско от изминалия ден, то такава амплитуда на колебанията на съзнанието ще го лиши от постъпателно движение независимо от подема. Трябва да се върви във възходяща вълна. Контролът над съзнанието и чувствата е необходим за да не могат движенията в обвивките да престъпят законния предел и да не задържат с това възхода. Низшите обвивки и особено астралът – древният враг, ще се стремят упорито да нарушат утвърждавания ритъм и да сведат до нула неговата възходяща сила, но ако волята не спи упорството на врага все пак може да бъде сломено. В самия ритъм се съдържа огромна сила. Инерцията на движението ще пренесе през всички препятствия, но когато се изисква нагнетяване на огньовете в моменти на особено напрежение, тогава е нужна воля. Няма такова препятствие, което волята на човека да не може да преодолее. Затова сливайки своята воля с Моята Воля можеш да преодолееш всичко, без да губиш пълна увереност в крайната победа. Можеш да си представяш победата над тъмните и вече не един път сте ги побеждавали, но противодействието на стихии е нещо, с което човешката воля невинаги има сили да се справи и тогава Казвам: напрежението на огньовете не трябва да превишава законния предел, тъй като обвивките могат да не издържат. Дори при туберкулоза имате случай, когато тъканите на тялото се поглъщат от вътрешния огън. В тези моменти равновесието и спокойствието ще бъдат качествата, съдържащи мощта на огньовете в безопасни рамки, в рамките даващи възможност да се управляват огньовете. В пещта на котела огънят се регулира от волята на човека, но същият огън поглъща горящия дом. Растящите в тялото огнове трябва да се обградят с желязна воля, за да бъдат насочвани после по усмотрение на волята. И тогава всеки нов ден ще бъде ден за подем на духа и ново стъпало по огнената стълба, водеща към бъдещето, 366 стъпала в годината.

860. (697). (М.А.Й.). Скъпи мой, пиши. Всяка записана мисъл ще бъде вложение в съкровищницата от придобивки на човешкия дух. Мнозина биха искали да пишат, но няма откъде да черпят. Но ти имаш непресъхващ извор на Мъдростта на Учителя, откъдето ти е дадено право да черпиш. Затова пиши без да отслабваш себе си с ненужни съображения. Трудностите на времето са благословени с това, че са необикновено плодородни, ако духът удържа равновесието. Знаейки това, можеш да напегнеш всички сили да го задържиш. Само равно спокойната повърхност на съзнанието може да даде неизкривено отражение на огледалото на текущия час. Затова равновесието и спокойствието са неизбежни условия за правилното възприемане. Не заради себе си, а заради хората и света трябва да пазиш равновесието, тъй като чрез него Светлината постъпва в обкръжаващите съзнанието сфери. Да го задържиш не е лично дело, а общопланетно и общочовешко. Всички хора са свързани с невидими нишки помежду си. По тях се предават колебанията на психическите вълни. Подемът или падението на един носи своите огнени импулси по тези невидими нишки по целия свят, носи ги по-бързо от светлината. Затова трябва да се държиш заради хората, заради нас и Владиката, натоварването на Когото е непосилно и тежестта върху Когото даже е невъзможно да си представиш. Да помогнеш на Самия Владика, поддържайки своето равновесие, представлява първата задача за тези, които са близки на Владиката.

861. (698). (Гуру). Не трябва твърде лесно да се поддаваш на настроенятия на момента. Тъй като той е преходен. Ще се изменят токовете и ще последва нов подем. Трябва да се вярва в победата на духа над случайността на временните условия на своя и на планетния живот. Всичко отминава, но Слънцето на Учителя на Светлината е винаги над нас и ни свети неотслабващо.

862. (699). (10 септември). Въздействието на непосредственото обкръжение върху съзнанието е необичайно силно и то го и изпълва. Това обкръжение мислено може да се замени с друго и тогава ще влияе другото. Но на това другото, преди то да влезе в съзнанието, трябва да се придаде ясна форма и тогава неговото въздействие ще бъде осезаемо. Пренасяйки съзнанието в условията на място, разположено далеч, може да се получават и възприемат вибрациите на неговото обкръжение. Възможно е с мисъл да се облита Света, усещайки вълните на протичащите в него явления. Много е възможно, ако се научиш на самоотричане. От всички известни енергии най-тънката и висша се явява мисълта. Енергията на мисълта не познава прегради, освен ограниченията на собственото съзнание. Незнаещият ще държи мисълта около себе си, но знаещият - върху който и да е желан предмет, обект, местност или човек, на каквото и разстояние те да се намират. За мисълта няма разстояния. Така също тя не е ограничена нито от миналото, нито от бъдещето и може да прониква в областите и на едното, и на другото, за да получава впечатления от някакъв предмет или явление. Трябва просто да се съсредоточи съзнанието върху него и да се държи дотогава, докато предметът или явлението започнат да говорят сами за себе си. Просто е, но се изисква самоотреченост от обичайния свят на своите мисли. Мислят, че всичко това е много сложно и трудно, но стига да се освободиш от обичайните мисли и да ги съсредоточиш върху желаното явление, за да започнат вибрациите, изхождащи от него, да проникват в съзнанието. Не е магия, а ясно действие на закона за магнитното въздействие на мисълта. Разбира се, впечатлителността и възприемчивостта ще се ободострят през цялото време, затова Говоря за контрол над мисълта и умение тя да се владее. Иначе в съзнанието ще нахлуват бродещи мисли или ще звучат припевите на миналия или текущия ден.

Освобождаването от всякакъв род мисли трябва да стане твърдо установила се привичка. Само така е възможно да не бъдеш в робство на собствените мисли. Роби на своите мисли – твърде разпространено явление. Но на човека е дадена власт не само над всяка плът, но също и над своята мисъл. Впрочем и мисълта също е плътна, тъй като говорим за материя на мисълта, тоест за това вещество, от което се изграждат мислите. Ако си представиш ярко блестящите планински върхове, покрити с вечни снегове, а над тях бездънното синьо небе и видиш ясно тази картина със своето вътрешно зрение, то това от което се състои тази картина, ще се нарича и вещество на мисълта. Градациите на материята са много широки и се издигат нагоре към Неизразимото. Тайната на материята е скрита в атома. В него е Безпределността. И колкото и да работи науката над изучаването на неговия строеж, никога няма да стигне до края, макар и да открива все нови и нови, и все по-тънки компоненти. Науката отдавна е прекрачила зад пределите на видимия за окото свят. Тя вече, без да си дава отчет, е навлязла в областта на Тънкия Свят. По-нататъшното изучаване свойствата на материята ще доведе до вратите на Тънкия Свят и ще ги отвори научно за хората. Ако мисълта е материя и нейните форми имат тегло, то къде е пределът за изтъняване на материалните форми? Тъй като тегло има даже светлината. Можеш да попиташ има ли тегло звукът? - Разбира се. На обикновени везни мисълта не може да се претегли, но може да се направи опит за претегляне на човека, обременен с тежки мисли и същия - върху крилата на щастливите и леки мисли. Разликата в теглото на достатъчно чувствителни везни ще бъде поразяваща. Добре е да се вземе човек умеещ съзнателно да създава силни мисли от всякакъв порядък. Ако мисълта е материална и не познава разстояния, то мостовете на мисълта, създавани от волята, могат да съединят съзнанието с когото и с каквото ще пожелае отвъд пределите на далечината. Най-добрият съединител ще бъде Светлината. Мисълта е носител на Светлина. Мисълта може да акумулира Светлина. Как мисълта акумулира тъмнина хората знаят прекрасно, стига само да се погледнат техните лица, помрачени от мисли на тъмнината. Следователно мисълта притежава способност да коагулира Светлината и Огъня на пространството, светлия и тъмен Агни, Светлина или тъмнина. Съществува сребърен мост на мисълта, съединяващ сърцето на ученика със Сърцето на Учителя на Светлината и има черни мостове от мисли, водещи в бездната, съставени от мисли на тъмнината. Мисълта, бидейки явление от висш порядък, притежава много широка гама на прояви - от горе до долу, до подземията на мисленето, до тъмните подземни канали, водещи в безпросветната тъмнина. Мисълта е огромна сила, мисълта е мощно, но двустро оръжие. Учете се да владееете мисълта.

863. (М.А.Й.). Грешките са нищо, ако съзнанието и волята управляват мисълта, тъй като тогава мисълта може да бъде устремена по всеки канал и последствията на всяка грешка могат да се неутрализират. Особено силни са ритмичните мисли. Те носят като върху крила. Сега ударението се поставя на мисълта. Не постъпките, не чувствата, а мисълта се явява решаващ фактор на живота. Може да се види как една и съща постъпка, но предизвикана от противоположни мисли, получава оценка не сама по себе си, а от водещата мисъл. Също така едни и същи чувства могат да бъдат предизвикани от рязко различни мисли и се съди по тях, а не по чувствата, родени от тях. В основата на постъпките и чувствата са заложили мислите. Всичко е в мислите.

864. (Гуру). Приветствай сложността на събитията - те ще решат съдбата на света и вашата съдба. Скоро, съвсем скоро ще дойдат сроковете на желаното време и вашата съдба ще се реши.

(Ю). Става „възмущение на водите”.

865. (11 септември). Където и както и да тече животът на човека и каквото и да се случва с него, най-главният фактор в живота се явява неговата връзка с Йерархията на Светлината, тъй като самият живот като такъв без Учителя на Светлината ще бъде подобен на бягане на място, като бягането на катеричка в колело. Трябва да се излезе от колелото, от колелото на ражданията и смъртта. Въплъщенията ще останат, но кръгът ще се разедини и ще се превърне в спирала на подема, всеки път завършвайки при смъртта в точка по-висока от тази, която я е предшествовала. Растежът и разширяването на съзнанието съпътстват спиралния възход, а водещ магнит става Ликът на Учителя. Този път преминава в Безпределността и от обикновен човекът се превръща в пътник по Великия Път. Нищо не свършва, всичко служи само като начална точка, донасяща следствия по съзвучие или като продължение на започнатото. Хората сноват объркано по кората на планетата, за да завършат с нищо и да си отидат не вземайки нищо от своето обкръжение по-нататък със себе си. Но събирачът на Съкровища може всяко свое действие, мисъл или чувство да използва за преумножаване на Камъка, увеличавайки неговите кристали съзнателно. Колко полезно може да бъде всичко, ако е известна целта и получените при раждането таланти се умножават съзнателно. Разбира се, растат и онези, незнаещите Великия Път, но разликата между тях и тези, които знаят, е същата като между младенца и възрастния. Мнозина пребивават още в младенческо състояние. Спасителят ги Нарече слепи, а другите – мъртъвци, тъй като тяхното съзнание, лишено от огъня на живота, се е разлагало в застои. Владиката е двигателят на еволюцията. Присъединеният се към Владиката става даващ тласък на спящите съзнания. Противоречието е в това, че хората, проявяващи понякога кипяща дейност, спят в духа и техният труд е безплоден за духа. Всички земни успехи са нищо, ако духът не се е събудил. Но при събуждане на духа те стават могъщ фактор на живота. Всичко, но с Владиката, ще служи за напредъка и еволюцията. Целта на материалния прогрес на сегашното време се състои в това да се вдъхне в него Учението на Живота и тогава всичко това, което сега не е осмислено съзнателно, ще се одухотвори изведнъж. Въздига се Храм на Културата, но само пространственият огън, който трябва да го изпълни, обединил се със съзнанието на хората ще му даде пулсация за живот. Но неговите стени са материални, както и основата и храмът трябва да се завърши, иначе идващия огън няма в какво да бъде приет. Неприет съзнателно ще се превърне в разрушител и ще изгори неприелите. Очакваме пробуждане на съзнанията. От това явление се обуславя ходът на събитията. Искам да Ускоря, но огненото цвете на духа няма да се разтвори по-рано от срока. Чакаме. Чакайте и вие, усещащите значението на ставащото. Чакаме, за да призовем в Безпределността. Чакаме, но Подготвяме пътищата и най-близкия подход. Стените трябва да се достроят и куполът на зданието да се покрие. Значи трябва да се слоят материалното и духовното в единно разбиране на живота. На Водещия са известни точните срокове. Ще Дам знаци за настъпващите срокове, на всекиго – съответстващи. Но не по-рано, отколкото е нужно.

866. (700). (М.А.Й.). Мястото на Учителя е в предния ъгъл. Ако се постави Владиката в съзнанието преди всичко, то и животът ще зазвучи по друг начин. И в този ключ ще бъде изпълнена симфонията на живота. Много животи звучат в дисонанс.

Отделните съзвучни акорди не съставляват симфония, а главното - на изпълнителя е неизвестно заради кого и какво се полага трудът за изпълнение на произведението. Но Владиката ще Внесе стройност във всички направления на живота и ще му Придаде смисъл, и ще Укаже точно как да се премине животът в законен тон, без да се отклоняваш.

867. (701). (Гуру). Личните чувства са нездрави. Върху тях не може да се строи. Предаността е свръхлична, вървяща напред, далеч извън пределите на личността от даденото въплъщение, но преминаваща през тях, през всичко в миналото, в миналите въплъщения. И тогава личните чувства стават качества на безсмъртното его. Така личните чувства се превръщат в качества, лишавайки се от личното начало. Върху качествата е възможно да се строи. Ценим ги и вярваме в качествата.

868. (702). (12 септември). За очите. Вчера минутното наблюдение на очите на събеседника показва колко много дава то и колко обогатява съзнанието познаването на човека. Очите бяха бягащи, не гледащи право, изплъзващи се от погледа. Защо? Очите са прозорец на душата, това е книга, която трябва да умееш да четеш. Наблюдението над човешките очи ще отвори цял свят в областта на познанието за човека. И този, който управлява своите очи, ще може да управлява и чуждите. Защо понякога чуждите очи бягат? Бягат, тъй като искат да скрият нещо, което не може да се направи при пряк и открит поглед. В погледа мисълта се предава непосредствено. Улавяйки погледа може да се улови и мисълта. Значи мисълта на бягащия поглед е недобра или неговият притежател не желае тя да бъде прочетена. Странете от хората с бягащи очи. Опитите трябва да се задълбочат и разширят. Те ще донесат най-богат материал. Те ще дадат власт на наблюдателя на чуждите очи и ще умножат неговата сила. При съприкосновение на аурите и установяване на взаимоотношенията на волите очите играят главна роля. Архатът владее своите очи. Той е наблюдателен винаги. Както стрелецът държи целта на прицел, така и наблюдателят – човешките очи, и особено очите на събеседника. Чувствата и мислите моментално се отразяват в очите на обикновените хора, но хората нямат нито охота, нито време да наблюдават и да се учат. Пряката мълчалива заповед на волята, преминаваща през очите, е много ефективна. Като риба на сухо се мятат блудното и виновно съзнание под равния и открит поглед. В погледа като върху острие може да се събере цялата своя сила, съзнателно съсредоточавайки я в един фокус. Ликът на Учителя в третото око дава сила да се преодолява тъмната съпротива. Погледът може да се усили с повтаряне на Името. Възможно е да се затвори своя поглед и да се направи непроницаем, поставяйки въображаем екран между себе си и събеседника. С воля погледът може да се лиши от всякакво изражение, от всякакво чувство, заставяйки астралната обвивка да замлъкне. Окоето е страж и защитник на цитаделата на духа и изобщо на вътрешния свят на човека. Може да се сведе погледа, за да се даде време да се съберат сили. Не отстъпление, а концентрация на енергията. Очите са оръжие на Светлината. Ако по някаква причина външното око не иска да разкрива своята сила, може да се действа с вътрешното око. Неговото действие е достатъчно ефективно и може би даже по-силно от външното, тъй като на вътрешното око нищо не пречи и не го отвлича от неговата задача, докато в същото време външното е винаги на показ. Силата на човека се определя лесно по неговите очи. И ако трябва да се скрие тази сила, трябва да се действа с вътрешното око, не гледайки човека, подлаган на въздействие. Във вътрешното око е по-лесно да се вложи енергията на сърцето, а на мозъка - във

външното. Погледът се съпровожда с отчетлива завършена мисъл. Повърхностните, неспокойните мисли, тревожните, мимолетни, дребни мисли ще придадат тревожност, неустойчивост, слабост на погледа. Възможно е да угасиш своя поглед, отнемайки от него силата, сякаш затваряйки прозореца на душата с непроницаема преграда. Огньовете на микрокосмоса се отразяват винаги в очите, а също болестта или всяко състояние на духа. Можеш да бъдеш книга, отворена за всеки срещнат или обкръжаващите, но може и книгата да се затвори и да се държи под седем печата. Колкото по-малко знаят хората за вас, толкова по-лесно е да се отбранявате от техните вредни и тъмни въздействия. Въздействието обикновено върви по канала на отвореност на себе си за страничните или за близките, тъй като въздействат всички. С всяка отритост и откровеност се дава един вид нишка, за която човекът, знаещ нещо за вас, може винаги да дърпа вашата душа. Затова мълчаливостта и сдържаността са най-добрата защита. Бъбривостта още никога на никого в нищо не е донесла полза. Бъбривецът е беззащитен. В чуждите ръце се дават нишките на особена сила, ако човек не се сдържа емоционално. Всеки изблик на лични чувства и всяко пламване на астрала отдават нередпазливото съзнание във властта на този човек, в присъствието на когото те се допускат. Необходимо е да се управляват своите очи. Овладелият себе си владее и погледа. Трябва да се учите да владеете могъщото оръжие на Светлината.

869. (703). (М.А.Й.). По очите се определя относителното тегло на човека. Не е трудно да се видят огньовете в очите. Апаратът на окото е необикновено сложен. Неговата сложност достига до Огнения Свят. Виждат във всички светове и зрителния апарат на човека за всеки свят има съответно устройство. Тънките образи се виждат и от физическото тяло. Значи тънкото и физическото са тясно свързани. Зрителният апарат на човека може да се изтънчва и усъвършенства безкрайно. Той притежава творческа мощ. Може да създава и да наблюдава създаденото. Сякаш отделен агрегат в сложна установка, снабден със самостоятелни функции. Може да се пристъпи към съзнателно запознаване с неговото чудно устройство в трите свята.

870. (Гуру). Ако поискам ви виждам и възприемам вашата аура. Но по-напред трябва да видя. Гледа окото. Яснотата на представите зависи от натрупванията на хилядолетията. Тренировката за наблюдателност и яснота на представянето на предмета в третото око е необходима на този, който иска да управлява нещата дори от разстояние. Няма край възможностите да се учиш, да разширяваш съзнанието и да възхождаш неотклонно.

871. (704). (13 септември). Всяка записана мисъл притежава ценност, тъй като представлява кристализирана Светлина. Ти си обкръжен от Лъча, ти си в Лъча и преобразявайки неговите енергии във форми получаваеш завършен кристал. Извършва се трансформация на пространствените енергии, тоест тяхното оформяне в образи на мисълта. Неоформената в съзнанието мисъл остава недостъпна за обикновените хора, оформената става тяхно достояние. В това е твоята заслуга, която не трябва да се недооценява. Същото се дава и на Учителите, но на висшата скала. Така записваше и Майката на Агни Йога, но по-точно и близко. Всекидневните Записи са ценни с ритъма. Ритъмът означава спирала, изтеглена във времето, спирала, разширяваща се и водеща нагоре. Говори се сякаш за едно, но в постоянно нов аспект и по-задъбочено и разширено. Не се повтаря нищо, тъй като разширеното съзнание не позволява, давайки всеки път развитие на предшестващите положения. В това се проявява растежът на съзнанието. Трудността е в това, че формата на изложението трябва да бъде все пак

достъпна и разбираема, поне в някаква степен, за всички. Учението е също за всички, но е по-добре то да се чете от началото, също както и тези Записки. Даваме много, тъй като има много различни съзнания и трябва да се даде храна за всички. Всеки ще намери според себе си, ако си направи труда да дочете до края. Гладът ще застави да се чете, тъй като няма да има откъде да се вземе повече. Въздействието на Записките върху психиката ще бъде огромно. и не само съдържанието ще влияе, но особено огънят и ритъмът на речта. Този ритъм е много силен, в което сам се убеди неотдавна, препрочитайки старите Записи и усещайки при това огромния подем на духа и радостта на полета. Ще дойдат! Ще дойдат много и ще черпят от Мъдростта на Владиката, тъй като Неговите мисли са отпечатани върху тези страници. Не тъгувай за съдбата на Записите, тъй като ще видят светлина и ще станат достояние на родния народ. Затова Казвам: “Пиши и не разсъждавай много”. Мнозина биха искали да пишат, но нямат възможност и данни. Когато Изпращаме Лъча на някого, следствията на изпратената Светлина не могат да не се проявят външно в една или друга форма. Ти си в Лъча. Още един път Казвам: не, няма да замине. Говоря за да знаеш, че трябва да имаш вяра относно Записите, неразколебавана от подвижността на Плана. Сега ти си на кръстопътя на събитията. Но стихии ще влязат в бреговете и над тяхната преходност ще се издигне знанието на Новия Свят, представяйки се явно и видимо за всички. И твоят труд, упорит и продължителен, ще се представи от неизвестността на светлината на деня. Той Ни е нужен. Затова Казвам: “Пиши”. И нека в тези Записи да се излива Мъдростта на Учителя. Отложи разсъждението за днешния ден - то е оцветено с преживяванията на момента. Във времето ще разбереш ценността на Записките, ще усетиш тяхната сила да устремяват хората към Учиеля на Светлината. Край на Записите няма и няма да има, тъй като от Мен е обещана Безпределността. Можеш да отбележиш новата възможност да развиваш всяка мисъл по всяко направление, сякаш предвиждайки нейното развитие в бъдещето. Техническите усъвършенствания също няма да бъдат чужди на тази мисъл, тъй като логически ти ще бъдеш в състояние да вървиш от лицецрението на всяко явление от технически порядък, към неговото понататъшно усъвършенстване и рационализация. В това се състои синтезът и неговата обобщаваща мощ. Ако има фундамент и обединяващо начало, върху неговата основа може да се разбира всичко. Затова Указвам пътя напред без спирки и колебание.

872. (705). Състоянието на духа се отразява в погледа, а също и неговата сила. При среща на погледите, тоест на двете сили, става мигновено определяне на този, чиято сила е по-голяма. При съприкосновение със силна воля трябва да се погрижите за това тя да не ви потисне. Бариерата на нейното въздействие трябва да се постави вътре, пропускайки зарядите ѝ покрай теб и без да им противодействаш външно, като с това не поставяш себе си под удар. Аурата на външното противодействие приема върху себе си ударите на противната воля, но отстранявайки себе си, своята аура от сферата на удара ще заставите противника да изпусне напразно заряда от енергия, затова не се противете на злия. Когато се е изляла злобата или неговата активност и той е разредил своята същност, можете да действате вие, тъй като тогава той е свършено безсилен и във вашата власт. Така трябва да се учат тъмните, заливайки тяхната злоба със Светлина. И тогава вашата съпротива на тъмнината ще бъде активна и мощна. Изпратената с усмивка стрела Светлина ще поразии сърцето на врага, но трябва да се знае времето кога и как да се изпрати тази стрела. Може, погасявайки очите, да ги наведеш пред враждебния поглед, за да можеш, събрал сили и огън, да дадеш отпор в

психологически верния момент. Енергиите на антагониста се пропускат покрай теб безвредно, при условие на пълно замлъкване на обвивките. Срещу бурята на нападките отвърнете с пълно мълчание, пълно отсъствие на каквато и да било реакция. Кое то и ще бъде изразяване мощта на непоколебимото равновесие, против което безсилно ще помръкне всяка вълна, ще се погаси всяко пламване, ще се разбие всяко нападение. Равновесието е срашна сила и утвърдилият го е неуязвим.

873. (706). (М.А.Й.). Ти си мой. Си, бил си и ще бъдеш мой и на Владиката. Външното те засяга само външно, но вътрешно ти си наш и с нас. В това е твоята сила и устойчивост в Светлината. Нашето Космическо семейство е много задружно и здраво със своята вътрешна връзка. Когато завършиш земното, ще дойдеш при нас и ще бъдеш с нас. Всичко ще бъде близко, разбираемо, познато и те чака любимият труд под Неговата Ръка. Сега е много тъмно в света. Толкова по-ярък е всеки лъч Светлина и всяка светла аура. Оттук толкова нападки и злонамерености - твърде сте забележими в пространството. Но работата на Светлината е да свети и не е тъмнината, която ще угаси вашата Светлина, запалена от Владиката.

874. (707). (Гуру). Оповестяването за мен се разширява и задълбочава. По степените на разширяване съдете за напредъка на делата. Ще се разширят повече, но постепенно, по стъпала. Р[едината] ви чака, нейните врати са отворени за вас благожелателно и приветливо. Ще има успех във всичко и маса радостни изненади. Всичко ще благоприятства отпътуването: и хората, и обстоятелствата, и делата. Всички и всичко ще тръгнат неизменно към вас, тъй като вие сте в нашата грижа и вашето бъдеще е предрешено. Не се страхувайте от нищо, всичко ще се стече от чудесно по-чудесно, тъй като зад нас е Самият Той.

875. (708). (14 септември). Възприемането на мисли от човека тече постоянно и при всякакви условия. Само че обикновено това не се осъзнава. Въпросът е само в това какви мисли се възприемат. Разбира се, този процес върви по съзвучие с обичайното мислене, ако в него не се намесва волята и приемникът на съзнанието не се настройва на определена вълна. Трябва да се разбере, че всичко това е по-просто, отколкото изглежда. И ако сърцето отдава себе си на някаква мисъл изцяло, то и за волята не се налага да се прилагат особени усилия. Но най-добре от всичко е пълното съчетаване на волята и сърцето в едно. И тогава възприемането на мисли тече леко и свободно. Не трябва да се мисли, че някой е лишен от нещо. Право на вход и на докосване до океана на пространствената мисъл имат всички хора, но хазартният играч, свързвайки здраво себе си със сферата на хазарта от определен порядък, ще ограничи своя контакт с мислите на пространството само до нея. Нишките на трептящата мисъл са протегнати от сферите на човешките сърца към тези области, с вибрациите на които звучат техните сърца. Постоянната мисъл създава постоянство на контакта. Нека всеки да помисли за това какво прониква в неговата същност и я изгражда по каналите на предприетите мисли.

876. (709). (М.А.Й.). Необратимостта на решението ще роди необратимо следствие. Необратимото решение да бъдеш с нас винаги и с ритъма на контакта да укрепваш тази близост ще даде увереност, че тази връзка ще бъде задържана. Лодката върви уверено към целта срещу течението и насрещните вълни и ще достигне целта. Ако тя се спира пред всяка срещната вълна или прекъсва хода си заради това, че течението е срещу нея, то как тогава ще достигне? Плувайте, скъпи, до щастieto. Владиката Каза за щастieto.

877. (710). (Гуру). Бъдещето навлиза целеустремено и сигурно в живота. И нима желязната стъпка на еволюцията зависи от тях, стоящите на подиумите? Далечните гласове на пустинята, говорещи за небивалата епоха, са се приближили много. И вече не в пустинята, а в живота диктуват те своята мощна воля на Космическите Срокове. Присъединете се със сърцето си към това, което става в света в името на това Велико Бъдеще, за да се превърне то в живот.

(Ю.). Скоро ще призовем и вас, тъй като и вашето време приближава.

878. Ние Смятаме, че всяко изследване на неизвестното е полезно за мисълта. Тъй като мисълта е магнитна и благодаление на това притежава способност да привлича към себе си от пространството елементи, отнасящи се към изследваното явление. Да вземем за пример Централното Слънце на Вселената. Какво знаете вие за Него? Нищо. Но сърцето е центърът на организма. Такъв център притежава всичко съществуващо в Космоса: от атома до планетите и системите от светове. Централното Слънце е средоточие или Фокус на Космическия Живот, около който се върти проявената Вселена. В Космоса в движение се намира всичко. Няма неподвижни системи и светове. Пулсира също и атомът с енергията, затворена в него. Това движение е ритмично и фокусът, който го обуславя, е Централното Слънце. Атомите са огнени и Централното Слънце е Огън в неговата най-висша проява в Света. Неговата магнитна сила е огромна. Тя не се поддава на никакви изчисления и надхвърля всяка човешка представа. Ако се премахне Слънцето от нашата система, тя ще се разруши. Ако би изчезнало Централното Слънце, Вселената би прекратила своето съществуване. Нашата система се носи в световното пространство към Далечна Звезда. Защо? Магнитната мощ на притеглянето я увлича непреодолимо напред. Движат се световите, системите от светове и цели галактики, но в строен порядък, без да се унищожават един друг и извършвайки това движение в крайна сметка около Великото Централно Слънце. Неговите еманиции или магнитна мощ и Лъчи изпълват целия Космос и тяхната сила се чувства навсякъде. Слънцето, планетите, звездите, атомът и всеки проявен свят са репродукция на Централното Слънце, въртяща се в него, като повтарящо себе си в тях, както океанът в капката. В това е единството на Вселената. Лъчите и Космическият Магнетизъм са силите, даващи движение на живота, тоест обуславящи това движение. Но източникът на тези гигантски енергии е Централното Слънце. Устремената към Него мисъл може да извлече някакво знание за Него, но само упоритата ритмична мисъл ще направи това знание растящо. На дерзаещия Прошепвам: законът за аналозиите е универсален. По свойствата на металите на Земята може да се съди за техните свойства на звездите, така също и за Централното Слънце може да се съди по нашата система и нейното Слънце. Но приложете упорита, настойчива, ритмична мисъл към дерзаенето и тогава чрез Моя Лик знанието ще расте и неизвестното ще стане известно. Пътищата в неизвестното не са затворени, но са нужни дръзновение и ритъм, устремяващ мисълта в неизвестното.

879. (711). Ако атомът е Вселената в миниатюр, то колко ли такива вселени ще съставляват човешкото тяло с централния фокус на сърцето, средоточие на огромната система. Така също и Космосът е единно тяло, в което системите на световите са като атомите в човешкото тяло, но се държат от сърцето, свързващо ги всичките в едно. Безпределната огнена мисъл се носи над света, непознавайки граници и прегради. На крилата на пламтящата мисъл можеш да достигнеш и да се докоснеш до неизречимото,

неописуемо величие на Единното Централно Слънце - средоточието на всичко, което съществува.

880. (712). Смятат, че мисълта е ефимерна и без последствия. Но това не е вярно. Мисълта пряко се докосва до този предмет, който засяга или лицето, или явлението, или далечната звезда. И докосвайки ги тя пренася частици от тяхната аура и обогатява съзнанието с тях. Мислейки за някое явление привличаме в своето съзнание неговите свойства, особености, характерни черти и без да го гледаме се запознаваме с него. Така може да се знае много за вещите и предметите и за хората. Може да се узнае изобщо много, просто устремявайки мисълта към интересуващото ни явление. Ние Даваме Гаранция за притегателността на мисълта. Но магнитния ток на мисълта се устремява от волята, ако човек иска да действа съзнателно. В обикновения живот този принцип действа мощно и човешкият живот тече подчинявайки се на закона за магнитното притегляне на мислите. Мисълта не само привлича към човека познанието за това, към което тя е устремена, но бидейки ясно оформена има способността и тенденцията да утвърждава образа на своето изражение в плътните условия. Това е втората особеност на мисълта. Смятайте, че мисълта е изследовател, мисълта е творец. Този двойствен аспект на мисълта невинаги се отчита. Оттук толкова нещастия, породени от недисциплинираното мислене, тъй като не знаят какво вършат, а главното – не вярват. Мисълта е двуостро оръжие и често тя ранява своя носител тежко. Всички сили, които притежава човекът, са двуостри: разрушителни и съзидателни, творящи и носещи смърт. И волята решава към какво е насочена тази страшна сила.

881. (713). (М.А.Й.). Вече разбирате, че общуването с нас не е безпочвено мечтание, а нещо явно достъпно. Неувереността произтича от това, че се налага да имате работа с тънките енергии, недостъпни за външните чувства. Но даже и при общуване на възпътени хора често се случва под външната усмивка сърцето да усеща скрито зло и аурата болезнено възприема неговите тъмни излъчвания. Общуването на аурите е обикновено явление. Същото става и при контакт с нас, само че мислите и усещанията се предават съзнателно и съзнателно се и приемат. Разбира се, ние се стараем доколкото е възможно да избягваме личния елемент, тъй като на хората е нужно нещо, отнасящо се не до вас, а до тях, нещо носещо общ характер, нещо, което те могат да приложат към себе си. На тях трябва да се каже, че с всяка мисъл за заминалите си от Земята те свързват себе си с тях. Също толкова силни са и думите. Ненапразно за умрелите не е прието да се говори лошо. Тяхното положение е особено. Те са беззащитни пред мислите на живите възпътени хора. Мисълта в Тънкия Свят действа по-силно, отколкото в земния свят, където на нея ѝ е трудно да преодолява съпротивлението на плътната материя. Но там тя е пластична и вълните от мисли въздействат силно на условията на Тънкия Свят. Пазете се от необмислени или недобри думи за умрелите. Защо да причинявате на хората зло? Щастливите съзнания там са малко. Защо да се умножава скръбта? Ние усещаме и вашите мисли. Този контакт е силен, много по-силен и по-рязък, отколкото вие усещате от ваша страна. Ние усещаме мислите, устремени към нас и им отговаряме, ако сърцето е готово да ги възприеме. Но нашата реакция на вашите чувства и мисли винаги е неизбежна. Затова бъдете внимателни към заминалите от Земята и любими на вас и даже към враговете.

882. (714). (Гуру). Запиши: влиянието на средата върху съзнанието не трябва да превишава влиянието на неговата собствена воля, а волята на хората - постъпателното

движение на духа. Тези прегради постоянно се преодоляват от волята. Значи волята трябва винаги да бъде нащрек, на стража срещу страничните въздействия.

883. Давам насока на мисълта, но трябва сами да я разгръщате магнитно. Получава се кооперация на разстояние. За Нас разстоянието не е препятствие и Твърдината е място за среща на далечните братя от звездните светове. На плътния план предметите и хората са разделени от разстоянията. На невидимия план – по сродство и съзвучие. С когото или с каквото е установено съзвучие, с този или с това е и близостта. Съзвучието създава притегляне, което и обуславя мястото за пребиваване на съзнанието. Разбира се, пространството там притежава свои измерения и придвижванията и полетите са възможни, при това неограничени от нищо друго, освен от огъня, събран от духа, но разстояния в земния смисъл там не съществуват и разстоянието от полюс до полюс на планетата е не повече от полета на мисълта. А мисълта се движи по-бързо от светлината. Говоря за съзнанието на високите духове, тъй като неизживеният егоизъм стъпва тежко по низините на Тънкия Свят, превръщайки понякога хората в неподвижни истукани. Огнената мисъл, бързолетната мисъл се проявява и на Земята в човека, но земните мисли се преобръщат бавно, обременени от вибрациите на астрала и ограниченията на плътната видимост. Не е лесно да се разрушат своите собствени мислени прегради, тъй като трябва да се издигнеш над тях и да застанеш сякаш над самия себе си, оставяйки себе си долу. Именно еснафът в себе си, живеещ малкия личен живот с тревогите и грижите на деня, именно той трябва да бъде отвърлен и оставен долу, за да може духът, освободен от него, да бъде способен да облети с мисъл света и да бъде носен от мисълта в пространството. Това условие обезпечава свободата на духа и в Надземния Свят. Свободният с мислите тук е свободен и там. Но хората обикновено са свързани в своето мислене с това преходно, което е временно, кратко, но ярко ги обкръжава, приковавайки съзнанието им към себе си и изисквайки цялото им внимание и сили. Можеш да живееш на Земята земния живот извършвайки земните дела в робство или на свобода от живота, живееш само с тях или пък вършейки ги да бъдеш свободен в духа от тяхната власт. Работата съвсем не е в делата, а в отношението на съзнанието към тях. Ние Наричаме свързани души робите на обстоятелствата, условията и земните явления, подчинили на тях своето съзнание и отдали им властта над себе си и оковани от тях, сковаващи мисълта и привързващи я към това, което е наоколо. През всичкото това може да се върви, отдавайки земното на земното, но в духа можеш да бъдеш свободен от тягостната власт на Земята. Аз Утвърждавам свободата на духа от властта на земните условия. Можеш да бъдеш в света, но не от този свят. Можеш да вършиш земните дела по-добре от тях, завързаните здраво за Земята, но да ги вършиш на свобода. Моето Царство не е от този свят, но Аз Имам власт над този свят, тъй като Победих света, утвърждавайки Своята свобода от неговата власт над духа. И Дадох пример на хората как да вървят и им Указах пътя. Деца, вървете към свободата от властта на Земята над вашето съзнание. Тази власт е тежка, макар и да се основава на призраците, създадени от вас. Не се страхувайте от нищо, не се тревожете за нищо, не считайте нищо за свое, а всичко – само за временно. Всичко това ще отmine - ще останете вие, натрупванията на духа и Учителят на Светлината, водещ към свободата. На какво отдавате своята свобода? На това, което утре няма да го има, което ще премине покрай вас, не оставяйки нищо, освен спомени. Ако мислите, че не е така, спомнете си това, което е било преди двадесет години, когато също така, както сега, сте се терзали

за нещо, за нещо сте се тревожили и на нещо сте отдавали и мислите, и сърцето. Всичко това си е отишло и се е забравило. Тогава струва ли си заради безпочвени сънища да предавате своя дух в робство на земното. На земния живот ще настъпи край, но придобилият опит дух ще замине свободен и ще пребъде в свобода в Надземното, докато в същото време робът ще си остане такъв и жертва на астралните вихри, теченията и водовъртежите на невидимия низш свят. Свободната силна воля е особено нужна там. Но волята се кове сега, в плътните условия. Вие, измъчваните, изтерзаваните, обременените от живота, упражнявайте своята воля и я укрепвайте върху превратностите на живота, тъй като само те могат да я укрепят. Използвайте всичко, което върви срещу вас, за да увеличите съкровището на волята. Онези, тънещите в благополучието и опиянението на безгрижния и лек живот, те не могат да направят това, невъзможно им е, тъй като няма върху какво да заострят своята воля и да я заздравят. Затова да отхвърлим врага, посягащ на свободата на нашия дух - и големия, и малкия, и да утвърдим ново стъпало на преодоляване на живота в свобода на духа от властта на земното над него.

884. (715). (М.А.Й.). Семената, посяти от Гуру, зреят и растат в уреченото време. Посевът е определен, определени са и кълновете, и жътвата също ще бъде определена. Не е гадаене, а точен разчет и действие на сроковете. Така неизменността навлиза в живота като утвърждаване на несъмненото. Но кълновете, вече появили се, ще растат по-нататък и ще се развиват и ще дадат богат растеж и семена за нова сеитба и нова жътва. Първият посев беше изпълнен добре, затова и кълновете няма да се забавят. Ако знаехте колко съзнания се трудят над полето на сеитба и растеж - цялото войнство на Светлината. И ние също опазваме плодовете на нашия труд. Най-близката задача ще бъде широкото оповестяване името на Гуру, неговата дейност и творчество, цел на които беше утвърждаването на Учението на Живота. Крайната цел е предаването на Учението на Живота на народа. Пришествието на Владиката изисква това. Велико време! В напрегнатостта на промените ще откриете настъпващата близост на Пришествието. Времето не чака.

885. (716). (Гуру). Не знаете много от ставащото сега и затова вярвайте на нас. Това доверие ще ви доведе в бъдещето, което чакате. Нареккоха ме утопист. Е, какво пък, ако за някого действителността е утопия, а очевидността – живот, то може само да се съжالياва за още незрелите. Нежелаещите да разбират вървят против волята на Владиката и затова или тяхното неразбиране, или те самите ще бъдат пометени от утвърждаващата се действителност и очевидността няма да ги спаси. Вие пък, не виждащите бъдещето, но повярвали в него и приели го, вървите право към Владиката. Вие сте с нас, вие сте в нашите планове неизменно и както преди.

886. За котела е нужно гориво, за стомаха – храна. Лошата пещ изхвърля без полза много неизгорели въглища и небрежният лакомник – много неусвоена храна. Много храна не е нужна, ако се дъвче без да бързаш, а главното – ако приемането на храна се съпровожда със съответстващи мисли. Мислите и думите, съпътстващи храненето, сякаш навлизат в състава на храната и се усвояват от организма в негова вреда или полза в зависимост от насоката на мислите или думите. Думите и мислите са огнени енергии и те присъединяват своите вибрации към процеса на приемане на храна. Тя може да бъде отровена със зли думи или недобри чувства, или с тревога и безпокойство. Както преди съня, така и преди хранене трябва да се установи спокойно състояние на мислите и чувствата и да се приема храната в добро настроение. Мнозина

отравят силно себе си по време на приемането на храна, отравят се не с храната, а благодарение на дисхармоничното състояние на съзнанието. По-добре смях, отколкото сълзи, по-добре спокойствие, отколкото безпокойство, по-добре светли мисли, отколкото от тъмнината. И не трябва да се бърза - трябва слюнката да извършва процеса на разлагане на храната, тогава и червата няма да бъдат обременени. Добре е ако яденето се съпровожда с мисъл за извличане от приеманото за организма гориво на цялата енергия, заложена в него. Процесът на храносмилане може да се усили изпращайки в храносмилателните органи допълнителен запас психическа енергия. Трябва да се помага на тялото в неговите дейности, а не да му се пречи и да се препятства да ги изпълнява, което хората обикновено усилено правят, чудежки се после защо тялото боледува. Червата нямат своя воля и всяка мисъл, която им се изпраща, се приема неотклонно за изпълнение. И не е добре, когато тази мисъл пречи на тяхната работа.

887. (717). Ако знаехте и ако можехте да видите трептенето на стихииите и да управлявате стихийната сила, вашето творчество би станало пространствено. Тъй като стихийната материя, обличайки се със силата на духа във форма, служи като основа за пораждаване на съществуващите в плътния свят явления. Но преди да видите, трябва да приемете на вяра, за да видите после и приемайки, да творите нещата законно, тоест на Невидимия и видимия планове. Първо там, после тук. Явлението, утвърждавано само в плътния свят, прилича на човек на един крак - липсва му устойчивост. Но утвърдената в Тънкия Свят основа му придава устойчивост и в земния свят, и неговото съществуване ще бъде законно, тоест съзвучно на естествената природа на нещата. Рядко в своите начинания хората утвърждават тази основа - оттук и нетрайността на техните дела. Но хвърляйки семената на мисълта в пространството, поливайки ги и грижейки се за тях, може да се очакват успешни кънове и в плътните дела, прилагайки сили към това. И жътвата ще узрее навреме. Жътвата на Нашите Дела е винаги урожайна, тъй като Сеем законно, отчитайки съотношението на световите. И плодовете на творческите усилия на Гуру и на Майката на Огнената Йога неизменно ще дадат своите следствия във времето и вече са започнали да ги дават. По размерите на напрегнатостта, продължителността и устремената протяжност на усилията в бъдещето можете да съдите за неизменността на следствията. Временно техните усилия сякаш са си отишли от повърхността на видимостта, за да се укрепят толкова по-здравео в Невидимото и после вече да се проявят в плътното в цялото величие на Светлината, съдържаща се в тях. Временно невидими за обикновения човек, те ярко и явно, и напрегнато съществуваха през този период в пространството, събирайки магнитно около себе си мощни сили за проява в плътното. И те ще се проявят ярко и мощно в плътното, когато времето настъпи. И хората ще се учудват как така се е получило, че покрай тях са преминали цели години преди творчеството на Моите Доверени да е станало достъпно за тях в широка мярка. Изпълнението на Великия План се осъществява мъдро. Ние, Братята на човечеството, Сме на велика стража и няма да Пропуснем уречения срок, и Пазим посевите на Нашите земни Посланици внимателно и зорко от враждебните вихри. Но сроковете настъпват, за да разкрият пред изуменото човечество цялото величие на творчеството на Гуру и Майката на Огнената Йога.

888. (М.А.Й.). Острият, трениран поглед на художния вижда това, което не се вижда от обикновеното око. Така също и йогът знае, вижда и чувства неща, недостъпни за обикновените хора. И той и те гледат един и същи свят, който е наоколо, но виждат

различно. Да се измерва със собствената мярка чувствознанието на йога ще бъде грешка. Той често знае без външни причини. В своето време ние знаехме много, но на нас малко някой ни вярваше, освен приятелите. Но настъпва времето, когато казаното от нас започва да се vyplъщава в живота. Някой ще си спомни за нас и ще каже на някого и ще отиде и по-нататък, за да каже по-нататък. Ще вдигнат нашето Знаме и ще прочетат книгите, и ще приемат Учението, и ще започнат да строят недостроения Храм. Говоря, тъй като настъпва времето да се продължи строежа. Основата е заложена здраво, но върхът още не е завършен. Всички ще бъдат призовани за строители на Храма, за да го завършат в плътния свят.

889. (Гуру). При анализ на явлението гледайте извършва ли се то нараствайки или низходящо, тъй като фактът сам по себе си може нищо да не говори за това. Изложбата не е край, а начало. Също и статията е начало на осъществяването на това, което вече знаете. Отнесете се съзнателно, правейки нужните изводи. Съпоставете фактите и отчетете времето. И тогава ще разберете какво става. В нашите дела обичайните мерки и обичайния подход трябва да се изоставят. Всичко не е така, както при хората. Мъртви ние сме по-живи от живите, тъй като вземаме явно участие в земния живот. Зад нас и с нас са всички тези, които вървят след Владиката. Цялото войнство на духовете. Има много грижи и труд. Обещаното сближаване на световите облекчава силно задачата. Напрежението на делата е огромно. Движим промените. Пресичаме възможността на тъмните ръце да вредят на великия План. Невидимият Свят взема живо и дейно участие в ставащото. Осъществява се пълно обединение на силите под знамето на Идващия в света Владика. Вършат се големи дела. Докато хората са заети със своите дела и със себе си, Планетата се подготвя за това да се осъществи заповяданото Учение.

890. (18 септември). Неизвестността на пътищата означава невъзможност за човека да знае бъдещето и неговите срокове. Общото направление на еволюцията може да бъде известно, но не подробностите и особено от личния живот. Утвърждаванията за проявите на бъдещето трябва да се приемат условно. Да, ще бъде ако... Това "ако" се обуславя от подвижността на Плана. Това "ако" присъства във всяко съчетание на очакваните събития. По-добре е да не се мисли за него, за да не се колебае вярата, движеща делата. По-нататък: низшето "аз" е враг на висшето. Възходът на духа върви в разрез с интересите на това низше "аз". Миналото е враг на бъдещето. Еволюцията помита миналите натрупвания, за да ги замени с новото стъпало на живота. Разрушенията са неизбежни и вехтото в човека е принудено да търпи ущърб. Учителят Дава надежда за личното бъдеще, за да движи. И ако надеждата е придвижила съзнанието напред и е възнесла духа, то вече няма никакво значение дали тя се е осъществила или не. Нужни са горене на духа и движение на съзнанието напред, но изобщо не е важно какво го придвижва в планината. Грижим се за напредъка, а това, което движи, не Считаме за най-важно. Тактиката Adversa е оправдана именно от това съображение. Ако тъмните могат да придвижат и да укрепят духа, Допускаме ги до водените. Ако непоносимото обременяване с обстоятелства помага, Утвърждаваме го. Ако болестта изтънчва, не я Изгонваме. И ако смъртта може да даде на духа по-добри условия за напредък, Отваряме ѝ входа. Така всичко Ни служи, за да придвижи водените и близките, и Нашите любими. Тях ги гориха на клади и ги разкъсваха зверове, Ние Виждахме, Знаехме всичко това и с тях Страдахме и ние заради тях и все пак Допускахме, тъй като еволюцията не се съобразява с личните чувства и

преживявания там, където това засяга прогреса. Низшето “аз” въстава срещу тези сурови условия за закалка на духа. Но друг път няма и той не е постлан с рози. Този път може да бъде приет, при което или в радост на духа да се посрещат условията, разпъващи го в материята, или пък да се откажеш от тях и да търсиш земното благополучие и спокойния и сит живот. Но пътищата трябва да се знаят и трябва да се направи избор: или нищо за себе си, а всичко за духа, или всичко за себе си и нищо за духа. Отричането от себе си е най-неизбежно условие за следването на Учителя на Светлината - по-дълбоко и по-драматично, отколкото това изглежда в началото на пътя. Да се върви може само с формулата “Отвърни се от себе си и Ме следвай”, и ще Добавя: “Вземайки своя кръст”.

891. (М.А.Й.). Трябва да се обърне внимание на това, че всичко обещано от Учителя или от нас е издигало съзнанието, движило го е и е изпълвало с радост сърцето. Ако всичко това се отнеме, напредъкът би могъл да спре съвсем и кой знае, може би сбъднатите се надежди и очаквания не биха придвижили духа така успешно, както несбъднатите се. При нас мерките за всичко са други и подходът към всичко е необичаен. Не напразно Мохамед е обещавал на правоверните хурии в рая и наслади, което, както той е знаел, неговите последователи няма да получат, защото в рая няма хурии, но надеждата е водела и е помагала поне някак да се удържи пътя и да се запази човешкия образ. Така също и близкото Пришествие на Спасителя, на което са се надявали Неговите ученици и кръстените от тях е било от същия този порядък двигатели на духа, неосъществили се в техния живот. Така също и Гуру до последния ден живя с надеждата да отпътува за Родината и там да се потруди. С тази надежда живях и аз. И вие също живеете с някаква. Тежко е да се знае това и е нужно мъжество, за да се погледне истината в лицето. Животът без украса е тежък, а без надежда е съвсем невъзможен. И само много силният дух може да го гледа без покривала и все пак да се движи напред към отсъдената победа над света, отхвърлил всички стракове, надежди и личния мираж за щастлив и лек живот. Ще наречем герой този, който знаейки всичко това все пак не прекъсва своя път и не забавя своята стъпка. Единствено на отсъдения победител и само на него може да се отворят очите за истината. А другите нека да продължават да живеят с надежди, които си отиват, изчезвайки като дим.

892. (Гуру). Ако лишен от всичко, даже от надежда, все пак възхождаш - благо на теб. Умножаваш неизмеримо своята огнена сила, ако всички свои надежди, всички упования пренасяш в духа и ги съсредоточаваш в него, и се утвърждаваш в него с мисъл. Всичко е в духа – огън. В неговата мощ, в неговата нерушимост, е твоето единствено неотнимаемо достойние, опората и силата, и властта над това, от което си се отрекъл в духа - над света на преходните сенки и над себе си. Надеждата е една – еволюцията на света. Нея чакайте - еволюцията на духа и на света.

893. (718). (19 септември). Реакцията на тези мисли (за неизпълнение на обещаното или очакваното) ще отmine, а неизбежността ще остане. Винаги остава това, което трябва да бъде. Но не е дадено да се знае то до момента на свършека. Ако някаква мисъл отклонява от пътя, значи пътят е крив. Простотата и логиката на очевидността не служат като показател за действителността. Но истината е само в Шамбала. Друга истина няма. Кривото мислене не може да я отрази в кривото огледало на съзнанието. Утвърждавайте правотата на пътя. Прекият път е към Владиката през всичко, даже през отричащото Го.

894. (20 септември). Всяко стъпало се съпровожда с плач, преживявания и оплаквания от неготовите съзнания, но с радост от тези, които възхождат. Новото заменя старото. Старите вехтории се изгарят.

Песента на духа може да бъде прекъсната от всяко противно настроение или да се прекрати токът на Общуването. И тогава нахлува “нищото”.

Вярата е двигател. Без вяра, поне в бъдещето, няма напредък. Също и отказът от личното и приемане Чашата на Общото Благо е необходимо условие за сътрудничество с Мен.

Условието за следване на Учителя е да се върви без оглеждане. Малко ли неща биха могли да бъдат или да не бъдат и не са се извършили, и не са се изпълнили в миналото. Учителят е неизменен. Личното да се замени от Общото Благо и мисълта за Него. За себе си лично да не се чака нищо. Да се радвате на трудностите и да ги приветствате. От самотата не се ужасявайте. От отпадащите не се огорчавайте. Гледайте мъжествено живота в очите. Да се чака нечакано бъдещето. Майя и нейните припеви да не се намесват в отношенията с Учителя. Да се живее не с настоящето и не с бъдещето, а с вечното. Грижата за храна да се изостави. Да се яде каквото даде случая. Да се отхвърлят тревогите - всички те са безполезни. Ученикът върви след Учителя без всякакви условия от своя страна. Условието поставя Учителят. Такъв ученик и ще бъде безусловен ученик. Човешката воля е свободна, а също и на тъмните - да творят зло, и можете да си представите как се нахвърлят те върху вървящите към Мен. Половината от неуспехите и обременяванията отнесете за тяхна сметка, а другата - за своята собствена. Свободната воля на хората служи като преграда за делата на Светлината. Всичко би се изпълнило, ако не беше свободната воля на милионите двукраки, тъй като това е непостоянен фактор, неизвестно, което е невъзможно да се отчете. Оттук следствието - Сатия Юга ще настъпи тогава, когато съзнанията бъдат готови. Какво да правите вие? Да се смирите пред Висшата Воля и да чакате еволюцията на света.

895. (719). (21 септември). (Насън). И този елемент, побиращ в себе си Абсолютната Светлина, се явява прототип на кислорода.

Видях насън Вл.И., говорих му за своите препятствия, а той каза, че ще ме подкрепи, и бях още заедно с него.

Провежданото изпитание се заключава в това, че трябва да се отхвърлят фантомите на Майя и да се премине през тях, за да се продължи по-нататък. Владиката е неизменен, от началото на времето. Той е Алфата и Омегата. Всичко може да се колебае, да се изменя и да бъде неустойчиво. Но Аз Съм единната основа на живота, Камъкът, върху който се изгражда домът на духа. Всичко преминава, но Аз Пребивавам вовеки. Ето че фантомите на съмненията и призрачните мисли на Майя са обкръжили съзнанието и са затворили кръга, и са пресекли пътя нагоре. Призраците шепнат: всичко е невярно, всичко е ненадеждно, даже Владиката, даже Неговите Думи. Но вече Казах, че Слънцето и Луната ще преминат, но нито една дума от Закона няма да премине, докато не се изпълни всичко. Няма да премине Моето Слово, тъй като Аз Съм Камъкът на вечната основа на живота. Призраците на Майя не представят действителността пред смутилото се съзнание, заменяйки я със себе си. Всички творения на мозъка трябва да се отхвърлят и да им се каже смело: „Призраци на Майя, мои порождения, няма да пресечете указания път, отсъден ми от началото на времето. Всички вие сте създания на моята мисъл, моя собствена мислена преграда, затворила

пътя. Издигнал се духом над вас и слял се отново със съзнанието си с Владиката, ще мога да продължа своя път.” Отминавай! Отминавай! По-скоро, по-бързо отминавай покрай тези призраци, запречили пътя. Нима отричаш и Мен? Тогава, действително, край. Но приемайки Мен за основа и утвърждавайки се върху Мен, и отхвърляйки всичко останало за по-добри времена, може да се задържиш на пътя. Изпитанието е трудно и тежко. После ще бъде още по-трудно. Самата тази трудност е показател за височината на подема. Тя трябва да се победи и да се разсеят призраците на Майя. Приемайки основата и укрепвайки я отново в съзнанието, не се отделяйте от нея в мисленето в часовете на борба и преодоляване на тъмните влияния. Не мисли за нищо друго сега, само Аз Съм, само за Мен и само с Мен, и за Мен. И отхвърляйки мислите на съмнение и тези призраци, стой с Мен. Тъй като Мен няма да отречеш. Но ако Аз Съм, то за призраците няма да има място в отвореното за Мен сърце. Не мисли за тях, не отделяй време и място за тях, но дръж Моя Лик пред себе си, върви с Мен през всичко. Наричат Ме Спасител и това е съвсем вярно, тъй като спасението е само в Мен. В Мен, а не в добавъчните, странични, случайни, временни и неверни мисли. Мислите ще дойдат и ще си отидат, но Аз Пребивавам над тях. Дръж се за Мен, за да отхвърлиш отровата на мислите, подхвърлени от тъмнината. Тези мисли не Съм Аз и не си ти. Ти си Мой син и отровата на случайните мисли не може да прегори тази връзка. „Владико! Утвърждавам Те над всичко, което става в моите обвивки, над всички мисли и чувства, и желания, над живота и смъртта на всичките три обвивки, над себе си самия, въплътен във временна форма и подложен на влиянието на потоците материя, течаща през временните форми на всичките три обвивки.” И Аз, твойта Владика, Съм над всички. Утвърждавай Ме настойчиво пред лицето на ярката Майя и въпреки нея. Отхвърли разсъжденията, и доказателствата също, и фактите, внушаващи съмнения - всичко това са продукти на твоето умуване или мисли, но земната мъдрост е вражда против Светлината, тъй като е пълна с Майя, докато Моята Близост е неизменна и над всичко, което тече като безкраен поток пред Неговия поглед, на безмълвно, вечно, мълчаливо Пребиваващият в теб и само Гледащ в теб на това, което е вън. Всичко външно е вън, а също и тялото, и чувствата, и мислите - всичко това е външно, отминаващо, временно, изменчиво и не твое. Твое е Той, Мълчаливият Свидетел, вечно Гледащ на това, което преминава през твоите обвивки и се записва от Безмълвно Гледащия. Аз, Той, ти сме от вечността, а всичко останало не е наше. Всичко останало е от този свят, даже Тънкия Свят, Свят също на преходни явления. Ние сме от Огъня. Огненият Свят е нашият Свят. Творящият Огън е вечен, макар и неговите форми да са временни. Аз, Съществуващият от Вечността, Утвърждавам Вечността в теб над всичко видимо, осезаемо, чувствано и усещано, Аз Съм над всякаква видимост, над всичко, което е вън.

896. (720). (22 септември). Приелият отговорността за Земята я Споделя частично с тези, които са близки. Поемането върху себе си на отговорността за еволюцията на човечеството, за мисленето на хората, за неговото придвижване към Светлината означава зрялост на духа и неговото сътрудничество с Йерархията. Съзнанието излиза от своя личен малък свят в сферите на общочовешкото съзнание и приема Чашата на Общото Благо, ставайки светлоносно, носейки Светлина на света. Този невидим подвиг може да се извършва в тишина и мълчание и уединение, или пък пред хората, в самата сърцевина на живота. Сега този последният вид подвиг е по-нужен. Той е по-труден и сложен, тъй като с хората не е леко. Но той е нужен, тъй като кой, ако не близките до Владиката хора ще носят Светлина на хората.

897. (721). (М.А.Й.). Виждаме и знаем, че е тежко и силно желаем да помогнем. Но е по-лесно да се помогне там, тъй като условията благоприятстват помощта. А тук следствията са в пълен разгар и вие сте в техния център, въвличани във вихрите на изместваните енергии. Оттук и тежестта.

898. (722). (Гуру). Трябваше да замине независимо от всичко. Ако синът не беше заминал, не би могъл да работи и би бил лишен от възможности. Изпратихме сина, изпращаме и вас. Но вие не изпълнихте Указанията. Оправданията и обясненията не помагат на работата. Все пак трябва да се замине.

899. (23 септември). Мярката на Общото Благо, прилагана към явленията от живота ще позволи да се определи истинското значение на всяко от тях. Иначе ще останете сред призраците на личния свят. Често интересите на личността и общочовешките интереси са диаметрално противоположни. Личността на разпъвания Христос страдаше и търпеше мъки, но Духът се Молеше за тях, разпъващите тялото, и Духът Прие позорната за личността смърт, знаейки отрано за предстоящото. Така разпъвайки себе си, своята личност в името на Общото Благо човек се освобождава от нейната власт над съзнанието. И съзнанието, освободено от връзките на личното, става космическо. И не е беда, ако на личността някъде и някак се налага да претърпи несгоди в живота - духът е над личността, умножаващ своите сили и своята Светлина под ударите-двигатели на живота и сред обстоятелствата, които го обременяват. И когато положението стане особено тежко или смуцаващо съзнанието, Ликът на Владиката, поставен между външните явления и духа, ще ги отмести и застави да заемат принадлежащото им място, без да потискат съзнанието, но освобождавайки го от властта на външните въздействия. Мощта на Лика е огромна. Постоянното му представяне в третото око помага да се преодоляват вибрациите на непосредственото обръжение, идващи от всичките три свята и да се издигаш над тях. Когато логиката на очевидността побеждава и положението стане безизходно, Ликът в третото око, въведен чрез сърцето, със своята Светлина ще разсее сгъстената тъмнина на плътните сплитания. Човек с волята си по време на кошмарен сън се заставя да се събуди - и фантомите на тъмнината изчезват. Така също и Ликът, въведен в третото око, позволява на съзнанието да излезе от кръга на безизходицата, сякаш от мрачна тъмница на дневна светлина. Тъмнината очаква, че човек ще ѝ се противи с логически доводи, за да подтисне с тях логиката на очевидността, но опитният пътник отхвърля триизмерната логика, свързвайки се непосредствено с Учителя на Светлината чрез Неговия Лик. И с това преобръща цялата тъмна постройка. Трябва да се разбере мощта на въздействие на Лика.

900. (723). И все пак трябва да се пази достойнството на духа независимо от всичко. Отстъпките пред условностите няма да донесат желания резултат. По-лесно е да се задържи нещо или да се преодолее то запазвайки достойнството на духа. С усмивки няма да достигнеш това, което може да се достигне със сдържаност, самообладание и равновесие на духа. Който се усмивва на всички безразборно, той не притежава достойнство на духа. Усмивката е добра пред трудностите на живота, но не пред двуногото съзнание, угодническа или умолителна. Това унижава духа. Пазете достойнството на духа, то ще е нужно преди прехода на Великите Граници.

901. (724). (М.А.Й.). Нашите чувства не ръждясват във времето. С това и се приближавайте. Смятат, че сме си отишли от живота, но ние сме по-близо от близкото до живота, и до вашия също. Бихме искали да застанем още по-близо, но вашето

съзнание не позволява. Дръжте го в порядък и ние ще бъдем по-близко. Ще се създадат условия, когато да се размисля по-нататък за това да се заминава или да не се заминава вече няма да се наложи. Решението и пътят ще се изправят като неизбежна необходимост, и за това е нужна решимост, както впрочем и във всичко. Изпратихме сина, и вас изпращаме. Нима не виждате откъде и накъде духа вятърът. Вятърът е от Планините и донася до вас отзвучите на великите Решения. Отсъденото време е близко.

902. (725). (Гуру). Къде е готовността, ако временното съгъстяване на обстоятелствата е затъмнило хоризонта на бъдещето, подрязвайки корените на доверието към всичко, което подлежи да бъде? Много се прави, но, видимо, далеч не всичко. И ако не можете да видите, все пак имайте доверие. Как може да се достигне без доверие към Водещата Ръка? Доверие над всичко, даже над случайните мисли, даже над плътната очевидност и при това доверие докрай.

(Ю.). Не се уплаших да изпълня Указа за заминаването. А вие? Но все пак трябва да се решите. Вървите на подвиг, нима искате да е с всички удобства?

903. (726). (24 септември). На сина е Дадено да изпълни Поръчението. Той е фокусът на съсредоточаване на Нашите енергии. Щастието на Лъчите е за него. Носещ Поръчението – така смятайте. Силно се нуждае от помощници. Изпращаме ги според нуждата. Но делата се вършат със своята ръка и затова трудът за изпълнение на Поръчението е огромен. Върху знаещите и можещите лежи задължението да помогнат. Трябва да се запали в сърцето мощния огън на устрема и желанието да се раздели трудът на Поръчението. Външните прегради не са препятствие. Огънят съединява сърцата не само в Невидимото, но също и в плътното. Трябва да се напегне волята за осъществяване на тази помощ. Знаещите са малко. Разбира се, ще ги Събере навреме, но самодошлите са ценни. Пътищата за изпълнение на Водещата Воля са неизповедими. Трябва да се слеете с нея в пълно разбиране на ставащото. Тече осъществяване на Великия План. Синът знае много. Дръжте се за него. Той е фокусът за съсредоточаване на изпълнението на най-близките преки задачи. Трябва да се свържете в духа с него преди да се осъществи срещата. Те са двама, и двамата носят Поръчението. Трябва да се разбере Кой е зад тях. Зад тях са Владиците и Майката, и Гуру. Сега тече процесът на изпълване на пространството с неговото име в просторите на Великата Страна. Отсъдено е тя да е първа. Нашите Лъчи създават магнитно поле с особено напрежение, особено благоприятстващо този процес. Благодарение на това контактът на масовото съзнание с името на Гуру и неговото творчество е особено силен и огнен, даже ако съзнанието не е готово. Но има много готови съзнания, очакващи само искрата, за да зазвучат на нея. Много готови сърца ще се събудят, тъй като времето настъпва. Утвърждаваме успеха на всичко, което върви с еволюцията на духа. Но първо трябва да се създаде силна материална база като трамплин към Безпределността. Ще бъде трудно да се откъснете от Земята, ако няма върху какво да се опрете. Колкото и да е странно, но материалната основа ще освободи духа от дребните грижи за земното и удовлетворявайки земното, ще посочи към звездите. Много чудесни неща предстоят, ако се погледне на нивата на бъдещите дела като цяло. Храмът скоро ще бъде отворен, но не предишният, а новият. Храмът на духа, но трябва да се дострои. На всичко ставащо трябва да се гледа като на лента от събития или явления, водещи направо в отсъденото бъдеще. И тогава ще бъде възможно да се разберат думите на Гуру: “Ето така и ще бъде: ще се събудите и всичко ще бъде друго”. Първа беше революцията в плътните условия, втората ще бъде в духа. Заради него и се извърши

всичко, което стана след първата. Ако погледнете непредвзето ще видите закономерна обмислена последователност на явленията и съзнанията, стоящи на кормилото, а “може ли властта да не е от Бога” И това трябва да се разбере, за да имате по-голямо доверие в бъдещето. Нима Ние, пристъпвайки към изпълнение на Великия План с мерки, небивали в тази Раса, ще се Спрем пред това да отстраним когото и каквото и да било, пречателстващи еволюцията и Нашата Воля? Нима ще Отдадем Земята и човечеството в жертва на човешкия произвол? Не заради това са принесени великите жертви и чашата на изпитанието е приета и изпита от великия народ. “Отсъденото ще се сбъдне”, – така Казвам Аз, Владиката на Шамбала и така Утвърждавам. Аз Казах.

904. (727). (М.А.Й.). Все още е трудно да се разбере, че когато съзнанието е настроено съзвучно Владиката е неизменен и винаги близък,. Да, настъпи време за изпълнение на Поръчението от сина. Ще ви събере около себе си, но при вашето активно и явно желание. Седенето на място не е действено. Трябва да се задвижите. Не трябва да се гледа на сложността и трудността на условията като на нещо постоянно и непреодолимо. Препятствията се рушат под ударите на волята, даже непреодолимите. Скъпи мои, дерзайте.

905. (728). (Гуру). Трябва да се устремите в неизвестността на бъдещето, за да стане тя настояще. И тук също е нужна смелост. Синът вече замина, какво ви пречи на вас? Когато започнете да действате в това направление всичко ще започне да върви гладко, успешно и просто. Всичко ще тръгне към вас: и хората, и условията, и възможностите, тъй като над вас е Ръката. Тук всичко е изчепано за вас в смисъл на нови възможности, а там всичко ви чака. Гуру ви праща да заминете. Вие сте нужни на Гуру. Щастлив път на вас, призованите от мен.

(Ю.). Очаквам ви. Скоро ли ще се мръднете от мястото? Под лежащия камък и вода не тече.

906. (729). (25 септември). Утвърждавам неизменността на идващия Ден. И в него за вас е отредено място пред лицето на плътната очевидност. Ако само бихте могли да погледнете зад завесата! Зад гората не се вижда строежът. Но ето че отстраняват гората и новото здание, завършено в цялата си красота, е пред вас. Така и строящият се Храм на бъдещето не се вижда зад трептенето на мяркащите се дни и нощи и текущи явления. Но той вече се извисява мощно и скоро ще го завършат, и той ще бъде видим и отворен, и достъпен. И хората ще влязат в него. Всеки от тях ще вземе за себе си това, което ще е полезен да вземе, принасяйки всеки – своя дар. Бъдете спокойни в увереността за това, че бъдещето няма да ви отмине. И лишението в настоящето е само сигурна гаранция за бъдещето и неговата сияеща светлина. Приелият го със сърцето си сега ще отмери своята част в бъдещето. Бъдещето е според съзнанието. За слепия, глухия и мъртвия по сърце и бъдещето ще бъде мъртво, тъмно и без звуци, тъй като тъмнината е вътре в човека; през аурата на злото не може да се види сиянието на Новото Небе и радостта на Новата Земя. Но възкръсналите със сърцето си ще видят Новото Небе и Новата Земя.

907. (730). (М.А.Й.). Ако се вземе предвид не това, което не се е изпълнило, а това, което вече се е осъществило и за което намирате многобройни утвърждения на страниците на Учението на Живота, то ще се изненадате от точността на изпълнението на предуканото. Възможно е да се направи това, но отхвърляйки личните мерки, блянове и очаквания. Еволюцията на света върви над личните дела и явления. Нейният път е космичен. Да застанеш в течението на великия поток значи да приемеш Чашата

на Общото Благо, отхвърляйки личното благо. В Чашата на Общото Благо ще намерите богата храна за духа и личността. Бъдещето е светло и знаците на осъществяването му са разпръснати широко навсякъде, ако се гледат те със свалени лични очила.

908. (731). (Гуру). Приятели, всичко ще се сбъдне, но дайте време. На всяко явление от настоящето, утвърждаващо отсъденото време, гледайте през призмата на бъдещето, придвижвайки в него факта. Но не просто придвижвайки, но разгръщайки и разширявайки го в логическата последователност на неговото развитие, растеж и разпространение. Така зад разглеждането на всички картини ще видите изпълването на пространството с името, зад него Пактът и Знамето, зад него книгите, зад него Името на Владиката, зад Него Учението на Живота и утвърждаването на Майката на Агни и Майката на Света. Така по вехите на извършването на делата в настоящето ще видите неизменността на хода и бъдещето на явленията, вървящи стремително към отсъденото бъдеще, тъй като то ще се осъществи и няма никой и нищо, което би могло да му попречи.

(Ю.). Дръжте сърдечна връзка с мен, тъй като аз съм в сърцевината на самите дела.

909. (732). (26 септември). Само с изпитания се определя истинската ценност на човека. Малко ли нещо може някой да си въобразява за себе си. Въображаемите качества са също вид Майя. Справедливата оценка на себе си е рядко явление. Да се приукрасява и въобразява това, което го няма, не върши работа. Да се подценява и принизява също. *Aurea media* (златната среда) е верният път. Той също показва нежелателността на люлеенията на духа между полюсите. Особено опасни са аритмичните люлеения. Едното неутрализира другото и напредването спира. Добри са полетите, ако те не завършват с падение. Много противоречия има в човека. Няма да съдим твърде строго, тъй като на чувствителния дух е тежко в плътните условия. Трудността е в това, че не трябва да се дава благополучие - това ще пресече пътя, да се задушава с обстоятелства - също, тъй като ръцете ще се отпуснат. Значи трябва да се постави в трудни условия, но с временни просвети или отдушници, за да може да отдыхва. Мнозина неиздържали плътните тежести прегарят, много се потапят в тях презглава и тези тягости стават за тях самоцел, докато в същото време тяхната цел е една – не да подтиснат, а обратно – да възнесат духа. Но да се откажеш от изпитанията значи да лишиш себе си от възможност за напредък.

910. (733). (27 септември). Еволюцията на битието е Космически Закон. Но тя се направлява от Йерархията на Светлината и поставените от Нея. Еволюцията не се съобразява с формите на еволюиращия живот, макар и да утвърждава най-жизнеспособните и еволютивните. Значението на формата трябва да се разбира като изразител на жизнения принцип и негов носител, негова обвивка, временна и обречена на унищожение поради малкия кръг на своята проява. Кръговете на проява на формите на живот са различни - от малката тревичка и едноклетъчната до планетите и слънчевите системи. Животът на атомите на някои елементи е необичайно продължителен. Но висша форма на живот се явява съзнанието. Кръгът на пълното непрекъсващо се съзнание засяга вече вечността и пристъпва извън пределите на обречеността на смърт. Това е целта на еволюцията на духа. Към безсмъртие се стремят всички въплътени форми, по-точно всеки живот, въплътен във форма. Духо-монадата е безсмъртна, но само еволюиращата и натрупваща съзнание може да осъзнае своето безсмъртие и непрекъснатост на Битието. Безсмъртието, Вечността, Безпределността са съсредоточени в съзнанието. Камъкът също съществува във вечността, макар и да не

осъзнава това. Безпределността обхваща в себе си и съдържа в себе си всички форми на живот, на проявления живот, но го осъзнава само духът на човека. Целта на еволюцията е в това, а не в продължителността на съществуване на формите. Формите само събират опита, необходим за изграждане на съзнанието, което с времето достига стъпалото на непрекъснатото съзнание, тоест на безсмъртието. Именно временността на формите и обуславя осъзнаването на вечността на духа, тъй като само безкрайното разнообразие на форми на живот помага на духа да натрупа опит, събиран от тези форми и натрупван в наслоенията на зърното на духа. Само преминавайки еволюцията на минералното, растителното и животинското царства и съсредоточавайки натрупвания опит в себе си, духо-монадата може да започне стъпалото на човешката еволюция. Може да се отбележи как даже в тялото на човека са съсредоточени резултатите от тази продължителна еволюция и на духа са подчинени минералното, растителното и животинското царства, изразени в строежа на човешкото тяло. Затова само в това тяло е и възможна асимилацията на минерална, растителна и животинска храна. Дълъг, безкрайно дълъг е пътят на еволюцията на духа и много бавен. Отброяват се милиарди години. Такъв е пътят на духо-монадата. Но даже и стъпалото на човешкото съзнание е само кръстопът, след който следва стъпалото на космическото съзнание и безсмъртието. Това е и вечният живот, обещан от вашите Писания. Владиците Живеят този живот, Те са Достигнали стъпалото на безсмъртие, Те Указват пътя и вратата, през която трябва да се премине, за да се докоснеш до живота на Безсмъртните. Вървейки след Тях може да се влезе в кръга на Безпределността и да се утвърди непрекъснатостта на съзнанието. Това и ще бъде осъзнатото безсмъртие на духа, тъй като е смъртно и крайно всичко останало и всички други форми на проявления живот. Само паметта за миналото и съзнанието, съсредоточено в ядрото на духа, надживяват всички форми, в които някога се е проявявал духът - техен изразител по стъпалата на еволюцията на живота.

911. (734). (М.А.Й.). Владиката Иска да издигне твоя дух над временността на плътните условия и да съсредоточи живота в духа. Духът, израснал от предишните плътни одежди, не може да се задоволи с обичайния живот. Трябва да се издигнеш над живота, за да летиш над него. Свързан си за ръцете и краката от земните условия за живот, но това е само за да поиска духът и да може да се откъсне от тях и да отхвърли техните вериги. Те са тежки за духа, който се е събудил. Самата тяхна тежест ражда сremeж да се отхвърлят. Слепите живеят и се радват, но зрящите се преизпълват със скръб, тъй като е много тъмно. Гледайки колко нецелесъобразно даже преклонните старци се грижат за земното за краткия останал им отрязък от живот и това тогава, когато кратките разстояния напълно губят своя смисъл. Но виж как живеят делата и творенията на Гуру и как растат и се разпространяват в живота. И това е само началото, а какъв ще е краят! Така се различават човешките дела, кратки и ненужни, от делата на Светлината, продължителни и полезни за другите. По този начин различавайте и в себе си два вида дела: лични, ненужни, и общи, полезни за всички.

912. (735). (Гуру). Вътрешният свят на човека се създава от мисли и от мисли се охранява. И ако в него нахлуват дисхармонични и обременяващи мисли, значи защитата не е силна. От тежките мисли трябва да се предпазваш в този момент, когато те проникват в съзнанието, иначе отравянето на съзнанието е неминуемо. Много отровени мисли идват чрез близките. Затова и от близките трябва да се защитавате особено зорко. Има съзнания, които виждат наоколо само тъмните страни на живота и

особено лесно възприемат затъмнените мисли. От тях трябва да се пазите особено. Защо да отдавате душата си на потъмняване от другото съзнание? Пазете зорко своя дух от странични нахлувания.

(Ю.). Нашите земни дела са добри, но трудностите са много. За вас засега няма място и няма преки дела, но ще има. Кога - не зная.

(Беше насън: Каквото и да се случва помни, че всичко е временно. Сега цялата сила ще бъде не в единичното явление, а в тяхната последователност на принципа на нарастване.).

913. (28 септември). И в себе си също не трябва да се предоставя на злото да расте безпрепятствено. Негови кълнове има, наред с кълновете на доброто, почти във всяко съзнание. И едните и другите растат - това е тяхна естествена склонност. И ако волята не се намесва в процеса и той върви на самотек, то може лесно да се наблюдава как тъмното начало расте постоянно, упорито и настойчиво. Затова при всяка проява в себе си на нежелателни качества трябва незабавно с волята да се пресича възможността за тяхната свободна проява. Някак те все пак трябва да бъдат обуздавани и с растежа на бурена в съзнанието трябва да се проявява господство в тази борба. Градината на съзнанието, бидейки запусната и предоставена на самата себе си, бързо ще започне да обраства с бурен и нейното разчистване с всеки ден ще става все по-трудно и по-трудно. Добрият градинар следи всекидневно за всяко растение в градината.

914. (736). (29 септември). Съзнателността на действията може да се пренесе и в Тънкия Свят по време на сън. Действията могат да се задълбочат и разширят. Най-добре е ако заспивайки си даваш указания. Законът остава неизменен - съзнанието действа по заповед на волята по линия на обективно (в бодърстващо състояние) приетите решения. Ако тези решения са твърди и определени, яснотата се усилва. Със сближаването на световите граници между съня и бодърстването вече няма да бъдат такива непреодолими. Сънят се използва лошо за тънка работа. При египтяните техният Ка (астралният двойник) е изпълнявал даваните преди заспиване поръчения и е охранявал техния сън. Трениран, той може да служи като вярно куче, изпълнявайки заповедите на стопанина. Но ако той не е подчинен на волята и е своеволен, и своенравен, и е овладял съзнанието, то да бъде управляван той е невъзможно. Случайните факти на неговото подчиняване няма да дадат желаните резултати. Подчинен в бодърстващо състояние, той се подчинява и по време на сън. Резултатите си струват изразходваните за него усилия. Каквито и да са условията на живот трябва да се счита, че подчиняването на астралната обвивка от волята ще бъде винаги нужна работа, плодовете на която ще се получат в бъдещите векове. Следствието на тази работа се разрострява не само върху едно въплъщение, а върху цялото бъдеще. Затова можеш да си набележиш редица задачи или работи, устремени в бъдещето, зад пределите на даденото въплъщение, в Тънкия Свят и в бъдещите въплъщения на Земята. Достигнатите резултати, бидейки изкристализирани в тялото на причинността във вид на коагулирани отлагания на тънки енергии, ще съпътстват вече човека от живот в живот, тъй като характерът на човека, неговите тненденции и склонности не са дело на случайността или наследствеността, а нещо пренесено със себе си от миналите животи. Наследствеността в човека е силна само тогава, когато тя хармонира с неговата същност. В противен случай натрупванията побеждават наследствеността и я неутрализират. Планината се състои от песъчинки. Така зрънце по зрънце може да се събере в себе си планината на благото, сияеща с кристалите на

огньовете на безпределните възможности на духа. Съкровището на Камъка се събира зрънце по зрънце и всекидневието е дадено не за неговото разпиляване, а за събиране. Така всекидневно може нещо да се внася и прибавя към това, което вече е събрано по-рано. Може и да се изразходва, но съдбата на разточителя на духа е печална. За пример могат да се сравнят два дни: единият прекаран в процес на разточинтелство на Съкровището, другият - в неговото натрупване. Натрупване или събиране може да се извършва при всякакви условия, тъй като не условията са важни, а необратимото решение на духа да бъде събирач, а не разточител. Ако се сравни пребиваването в Тънкия Свят на събирача и разточителя, то различието на техните състояния ще бъде поразително. Сякаш от двамата единият се спуска в тъмнината, другият се издига към Светлината. Събирането означава събиране на кристалите на огъня, натрупване на Светлина, без която е тъмнина. Съкровището прави своя притежател сияен и летящ. Затова си струва да се потрудите. Мъдрият няма да чака и час, за да натрупа и преумножи. Глупавият ще разпилява и това, което е останало. Трябва да се настрои целия живот в ключа на събиране на кристалите на огъня, отлагани в Чашата. Иначе няма да е живот, а жалко проспиване във външната тъмнина.

915. (737). (М.А.Й.). Предположението е невярно. Животът може да се счита за неудачен само в този случай, когато той е безплоден, тоест ако донесените със себе си таланти не се умножават. Да се умножават те е възможно само тогава, когато съзнанието е настроено на съответстващата вълна за приемане на всичко случващо се с човека. Тази вълна е работната вълна за претворяване опита от живота в кристали на отлаганите в Чашата енергии. Всичко, което се дава в живота, трябва да се разглежда като храна за духа, претворявана от него в елементи, използвани за построяване на дом за духа вътре. Така всяко явление от живота, каквото и характер то да носи, може да се използва рационално и плодотворно. Оплакванията и недоволството да се заменят с извличане на огненосни кристали от привидно ненужните, неприятни и противни условия. Всичко започва да служи от полза на този, който знае какво иска да вземе от живота. Да се взема е възможно винаги и от всичко, ако целта на живота е да нарастват кристалите.

916. (738). (Гуру). Слабостта е осъдена. Силата е победоносна. Трябва да бъдеш силен винаги. Тази сила може да се взема от най-неблагоприятните условия. Всичко служи на този, който знае какво иска и който е решил да върви към достигане на целта докрай и независимо от всичко. Силният дух е над сложността на плътните условия, а не под тяхната тежест.

917. (739). (30 септември). Всичко, което нарушава съзвучието с Мен, не е добро, колкото логично и убедително то да ни изглежда. Трябва да се прекрачи през логиката на очевидността, за да се докоснеш до действителността и да пребиваваш с нея, а не с Майя. Не трябва да встъпваш в пререкания с Майя - тя ще победи с неопровержимостта на фактите. Тя може само да се отхвърли, утвърждавайки Моето Присъствие въпреки видимостта. Майя е видимостта, с която живеят хората. Зад нея стои огнената действителност, с която Живеем Ние. Владиката е неизменен, но вълните от очевидни за окото и съзнанието явления, вълните от потока на Майя скриват от вас съществуващото и го подменят с видимостта. Всичко утвърждавано от Нас съществува в пространството. Ако вълните на текущите явления го скриват, то вълните не отразяват действителността. Затова сред преходното се опитвайте да видите лика на огнено съществуващото. Това е и Моят Свят, утвърждаван от Мен във вашите дни.

Утвърдих ви в Моите Дни, за да можете във вашите дни да имате надеждна и здрава котва, която би ви помогнала да се удържите когато бурите бушуват в житейското море. Когато въпросът се отнася за спасение, не разсъждават, а се държат здраво за единната котва, която ще бъде спасение. Трябва да се взема не разрушаващото Близостта, а всичко, което я утвърждава и укрепва. За него и трябва да се държите, тъй като само то ще бъде въжето, задържащо котвата. Не може да не се задържите. Вълните на Майя ще залееят откъснатото от котвата на Йерархията съзнание и то ще потъне в тях безвъзвратно. След едната вълна ще последва друга, след нея - трета и така без край. На нито една не можете да се утвърдите, нито да се доверите. Но Владиката е неизменен. Той е като скала, като опора сред света от неверни фантоми и измамни призраци на Майя. Аз Съм Камъкът на вечната основа на живота. Стройте върху Мен.

918. (740). В минута на несгоди в Мен ще намерите прибежище за духа. Аз Изпращам щит за защита от яростта на външния свят. Той е яростен и жесток. Терзани сте от Майя. Но Казах: “Елате при Мен всички, обременени от тежестта на живота и изтощавани с глада на духа, тъй като Аз Съм храната за духа”. С Моите излъчвания се хранят духът и неговите обвивки. А духът не е ли повече от дрехите и земната храна? Така поставяйки близостта до Мен по-високо от цялата сложна тежест на местните условия и временните мисли, печални и сиви, може да се държите срещу вълните на живота и да се задържите. Предупреждавах: ще има изпитания. Ето часът на изпитания настъпи. Дръжте се. Не трябва нито да молите, нито да разсъждавате, нито да съжалявате, нито да се оплаквате, нито да се съмнявате, нито да спорите, трябва само здраво да се държите, залавяйки се за Мен като за спасителен пояс в буря, като за единствена надежда и възможност за спасение. Нима още не разбирате колко огромна е опасността и колко лесно е да се задавите и загинете? Силите бързо ще пресъхнат и ако сте без спасителен пояс, краят е неминуем. Оставили всички разсъждения и аргументи и държейки се здраво за Мен, ще издържите натиска на стихииите. Той е много силен и тежък. Стихиите още далеч не са влезли в бреговете. Техният натиск срещу вас е мощен, тъй като вие сте поели върху себе си дързостта да утвърждавате Моето Дело пред лицето на тъмнината. И ето, тя настъпва срещу вас в разгънат фронт. Казвам: ще устоите само с Мен. Но трябва да устоите в Мен и тогава ще бъде възможно да устоите срещу тъмнината! Иначе край... И тъй, заедно с Мен се опълчете срещу тъмнината, тъй като тя се е опълчила срещу вас и притиска, притеснява и се стреми да ви съкруши. Вижте в тежките нагнетявания и съгъстяването на външните условия множеството здрави нокти на косматите ръце, протегнати към вас, за да ви хвърлят в бездната. Опасни са с това, че действат с мисъл, по-точно отчитат това, че е трудно да се отдели собствената мисъл от изпратената от тях. Ако се знае къде е своята и къде е чуждата, би могло лесно и свободно да я изхвърлите. Но как да се различи? Знайте, че всичко отделящо и отдалечаващо от Мен, колкото и вярно и правилно да ви изглежда, е подхвълено от тъмната ръка. Грешка няма да има, ако приложите този реактив към тъмните хитрости и уловки. Те имат сега нов подход. Със стария не преуспяха, а дълбаят упорито и тежко с тъмна мисъл. Призовавайте Мен, дръжте се за Мен, заедно ще издържим свирепия натиск.

919. (741). (М.А.Й.). Само с Владиката ще преминете.

920. (742). (Гуру). Силата пречупва сламката. Тъмнината се превръща в пречупена сламка ако се забележи откъде и как пропъзлява и се разбере че всичко, което обременява, се изпраща от нея.

921. (743). (1 октомври). Неизменността е спътник на следствията на Нашите Дела. С нея Вървим. Само не правете грешки, като измервате Делата със своето разбиране от днес. Отличавайте продължителните Дела от обикновените, къси, човешки дела. Да, да, сине Мой, краткостта на вашите дела нека да не нахлува в Моето Дело. Ето, например аз те Считам за син даже и над земните възплъщения. Но суетата на земните дела заставя понякога да се забравя за свещените връзки, неразтрогваеми, свързващи сина с Бащата. Те съществуват винаги, даже тогава, когато съзнанието затъва в накипа от плътни явления и суета. Отхвърляйки ги, пресичаш тока на Светлината; утвърждавайки ги, приемаш Лъча. Изпратеният Лъч е постоянен, но степента на неговото осъзнаване, възприемане и въздействие зависи от съзвучието с Него. С нехармоничното състояние на съзнанието може напълно да се затвори неговия достъп. И тогава е тъмнина. Няма никакво значение какво именно затваря достъпа на Лъча, но е важен самият факт на недопускане на Светлината в съзнанието. Ако това е осъзнато и вредата е разбрана, всичко пречещо трябва незабавно да се отстрани, без да се навлиза в подробности и без да се потапяте в тях. Щом нещо пречи, то трябва да се отхвърли. Пречат мислите, делата, хората, условията на живот. Но всичко това не може да се отхвърли, значи трябва да застанеш над това, което пречи, отхвърляйки което е възможно, а главното – мислите, затварящи входа за Лъча на Светлината. Мисълта е филтър за Лъча. Ако той е плътен, Лъчът не достига. Ако е оцветен, дава оцветяване на Лъча и често тъмно, ако мисълта е оцветена от тъмнината. Ето защо тъмните насочват своята мисъл към вас. Искат да направят вашата мисъл тъмна и да прекратят достъпа на Лъча. Следете за мисълта. Даже при малко внимание не е трудно да се определи дали тя е от Светлината или от тъмнината. Тъмните са зорко на стража, за да улучат момента, когато може да се подхвърлят тъмни мисли и да се опетни Лъча, и да се въведе във вашето съзнание тъмнина вместо Светлина. Нашите действия се диктуват от целесъобразността - оттук и проявите на подвижност на Плана. Не приемайте подвижността на Плана за слабост, тъй като тогава принижавате и Нас, и Делата, и отваряте достъп на тъмнината. На нея е безразлично по какъв път ще проникне във вашето съзнание, стига да го отрови. Мощта на Йерархията е непреодолима. Бихме могли да отстраним като картонени къщички цялата сложност на човешките постройки и земна мощ, но да се сломи съзнанието не означава то да се придвижи. Насилието над него е йерархично недопустимо. И затова Чакаме, давайки възможност да се прояви до края всичко, което е годно за еволюцията и което е негодно, за да го отстраним по-късно. Ако се пожънат семената незрели - ще пропаднат. Затова целесъобразността диктува да се почака още, докато кълновете узреят. Засега се дава само това, което приемат, а не това, което Ни позволяват да дадем, както погрешно мислят някои. Също и времето за оповестяване на Учението още не е дошло, но щом настъпи, няма да се Забавим нито минута. Вълните Светлина вървят нараствайки и всяка поредна вълна донася нови възможности, обусловени от предшестващата вълна. Не се смущавайте от промеждутъците между вълните. Силата е във вълната и върху нейния гребен се пречупва Светлината от Нашите Кули. Вие се стремете да се задържите върху гребена на вълната и да вървите с вълната, без да се потапяте в низшия свят. Да се върви по върховете е Нашият път.

922. (744). Най-трудните и опасни Поръчения Даваме само на най-близките. Тях са ги горили на клади, преследвали, убивали с камъни, затваряли са ги да гният в тъмници. Но все пак те са изпълнявали повереното Поръчение. Самоотвержеността и

подвигът са неразделими. Големите дела Доверяваме на отвърналия се от себе си. Неизживяният егоизъм няма да издържи изпитанието за самоотверженост. Нека всеки пробен камък да помогне да се открие в себе си всичко това, което пречи да се получи Поръчение. Готовността, за която Казах, изисква много условия и качества. Трябва да се помисли за нея, за да не се окажете неготови в нужния момент.

923. (745). (М.А.Й.). Суровостта на подвига не се осъзнава. Съображенията за личните удобства пречат. Символът на воин е избран не случайно. Не е претоварен с вещи, изоставил е своя дом, налице е готовност за всички случайности на походния живот. Възможностите за подвиг са близки. Като пеперуди на карфица хората са забодени към вещите и домовете в условията на обикновения живот. Къде ще мислят за подвиг, когато не знаят как да разположат вещите и какво да правят с тях. По-добре е да нямаш нищо, отколкото да бъдеш роб на вещите, прикован към улегналото жилище, по-добре да си бездомен странник. Този поне ще отиде свободен в Тънкия Свят, но забоденият ще стои върху кърфицата, приготвена от него.

924. (Гуру). Очаквайте в пълно доверие времето на утвърждаване на Учението на Живота. Това време ще дойде. Подготвят стъпалата за това. Изведнъж не може. Няма да приемат и да вместят веднага. И нашият труд ще бъде напразен. По-добре е да се дочака срокът за готовност на съзнанията. Засега се дава каквото може, което могат да вместят. Чакайте в доверие. Но е по-добре да се чака у дома, там е по-близко.

(Ю.). Искам да попитам дълго ли мислите да стоите неподвижно. Не е ли време да се започне приготвянето, за да може, когато позоват, да бъдете вече близко. Как мислите?

925. (746). (2 октомври). От една страна в многото знание има много печал, от друга – радост. Радостта от познанието – нека да помним и за другия полюс на знанието. Човешкият дух е крилата птица – лети на две крила и другото крило на полетите на духа ще бъде радостта. Нерадостно е докосването до хората, а Общуването с Владиката е радост. Затова погледнете единната вещ в цялата ѝ полярност и знайте, че “вашата печал ще ви бъде в радост”. И не се смущавайте от натиска на тъмнината, тъй като само тези, които са се сблъскали с тъмнината и са издържали яростта на нападите, и са познали всички хитрости, само те знаят и имат толкова ценния опит, и са излезли от състоянието на опекунствано. Те вече не могат да се прелъстят от никакви думи, за тях чуждите зовящи гласове няма да звучат. Ще отбележат ясно своите от чуждите и ще отделят правилно думите от делата. Този опит над тъмнината е необичайно ценен, макар и с висока цена. Не е лесно да се придобие способност за различаване, затова пък без нея е невъзможно. Попитайте себе си: нима сега, след всичко, което сте изпитали, са възможни грешки в хората, ако новите срещи са съпроводени с тези същите знаци, които са ви били дадени своевременно и не са били забелязани от вас или пък, бидейки забелязани, не са били разбрани както трябва? Не, такива грешки няма да има. В това е ценността на тези горчиви и тежки уроци, които бяха дадени от живота. Тъй като въпросът не е в добрия, спокоен и сит живот, а в опита, придобиван в живота. И каква огромна е разликата даже между Моите, преминали през опита от стълкновението с тъмнината и още не изпиталите го. Позованите вървят отначало с всички огънове, но тези огънове са розови и лишени от опит, тоест проверка. На тях изпитанията още предстоят. Но вие, преминалите опита, имате нещо, което няма цена. Ще Добавя: всичко това, което сега ви обременява тежко, умножава огъня и вашите сили и с това ви служи и придвижва по-нататък. Направете

невъзможността на външните условия възможност, оформяйки с волята на духа техните съчетания. И ако те се съчетават така, че пречат на вашата работа, вие ги съчетайте с волята така, както искате. Ако в техните съчетания усещате тъмна воля, призовете Мен и действайте с Моята Сила и Моята Светлина. По-често Ме призовавайте във вашите дела, за да ги вършим заедно. Ще бъдете силни винаги, но с Моята Сила, тъй като вашата сила е силна само дотолкова, доколкото вие сте с Мен. Заедно във всичко – нека да бъде вашето правило. Заедно с Мен във всичко и във всички ваши начинания, мисли и чувства. Това е възможно, ако Моят Лик е въведен в третото око. Това е възможно...

926. (747). (М.А.Й.). За устремяващото се към Владиката сърце вратите са отворени винаги. Но трябва да се устремите, но пълносърдечно и пълнострунно. Пълнострунно означава с цялото сърце. Някои се устремяват с камък в пазвата или с шепя дребен чакъл. Такъв устрем е неплодоносен. Не само камъчетата, но даже дребните пращинки трябва да се отстранят от съзнанието, за да бъде Общуването без пукнатини. Имам предвид пращинките на съмнението, недоверието, недоволството, осъждането на Учителя на Светлината и всички останали дребни чувства, съзнателно или несъзнателно насочвани срещу Него. Всичко това ви отделя и отдалечава от Владиката. Отстранете боклука и контактът ще бъде лек, и Лъчът ще ви докосне напълно.

927. (748). (Гуру). Ако песъчинката може да спре огромната машина, то малката пращинка спира и работата на огнения апарат на духа. Той действа напрегнато в минути на Общуване и е нужна особена зоркост, за да не попаднат в него пращинки, и особено преди началото на работата, тъй като по време на самото Общуване сте специално защитени от Лъча. Но и тогава все пак е нужна зоркост, тъй като тъмнината е на стража, за да подхвърли своите “космати топчета”. “Зоркост” – да запомним.

928. (749). (3 октомври). Много се прощава там, където има разбиране, даже на неизпълнения Указ. Разбира се, следствията не могат да се избегнат, но разбирането придвижва. Всичко е поправимо, с изключение на оскърбяването на Йерархията. Какво да се прави сега? Да се готвите за заминаването и да чакате по-благоприятни условия, създавайки възможности за това. Много зависи от нас самите. Черната вълна ще се отлее, ще има просветление и тогава трябва да се решите.

929. (750). (4 октомври). Счита за целесъобразно да се пренесе битието в мисълта. Това е нужно за Тънкия Свят, където всичко се изгражда и движи от мисълта. Произнесена е “Красотата”, тъй като трябва да се строи върху Красотата. Моята Градина е наситена с Красота и достъпът в нея за служителите на Красотата е свободен. Но къде пребивава духът на тези, които строят върху безобразието? Не е ли в бездните на тъмнината или в низшите слоеве на Невидимия Свят? Така човек определя с мисъл своя път в Надземното. Стойки върху Красотата може да се строи само за себе си - това е човешкият път, но може да се строи и за хората и за света - това е пътят на Бодхисатва. Но даже и строящият върху Красотата за себе си все пак дава нещо и на хората, тъй като продуктите от творчеството на мисълта са достояние за (на) всички. Така мислите за зло и безобразие ще бъдат като отрова за множеството. Преглеждайки своите мислени постройки, лесно же забележите как и на какво служат те – на доброто или на злото, на Красотата или на безобразието, или те са нито студени, нито горещи, а топлички, с топличката сивота на мрачините на духа и с топлината, предизвиквана от разложението и гниенето на веществата. Със сферата на своя вътрешен свят, изпълнен

с мислеобрази от определен порядък, творецът-човек се докосва постоянно до съзвучната ѝ сфера на пространството, установявайки с нея нишки на магнитно притегляне по съответствие и сродство. Подобното се привлича към подобното по нишките на родствените противоположности. Гуру насити своята сфера и обкръжаващия свят с образи на Красотата. Този свят е съзвучен с Моя Свят и Моята градна е украсена с произведенията на неговото творчество. Така строящият върху Красотата и мислещият с Красота отваря вратата на духа към Висшите Сфери. Защо да зальгваме себе си с думи за служене, за устременост към Учителя на Светлината, за възход на духа, ако не е отдадена дан на Красотата? Без Красота няма Служене. Трябва безпристрастно да се влезе в картинната галерия на своите собствени мислени образи и картини и да се оценят строго продуктите на своето творчество по принципа на Красотата, избирайки я като единствен критерий за творчеството на духа. И. оглеждайки всичко това, да се види вече без грешки и неопределеност каква сфера от Надземния Свят ще съответства на това творчество. Възможно е повтаряйки Моето Име не със сърцето, а с мозъка, да бъдеш много далече от Моята Сфера, съзвучаща на Красотата и наситена с образи на Красотата, създадени от Мен и тези, които творят в съзвучие с Мен. Определяйки безпогрешно характера на творчеството на своя вътрешен свят, човек може да премахне от този музей всичко, което не съответства на принципа на Красотата и да замени премахнатото с красиво. Добре е също да се премахнат всички постройки от личен характер, които заради своето своеобразие и връзка с интересите на временната личност в човека, оцветени от егоизма, не са нужни на хората и не са интересни, тъй като са затваряли личността със себе си и в себе си. Така, наслаждавайки се на произведенията на творчеството на великите художници, музиканти, философи и писатели, не мислите за това какви обувки са носели те и какво са яли на обед, и от какво е бил съставен техния личен живот, ако в него не е имало красота и самоотверженост, и отдаване целия себе си на хората и свръхличните мисли. Влизайки в Тънкия Свят човек продължава да твори с мисъл, както е творил на Земята, но вече напълно свободен от неподвижната и упорита повърхност на плътните условия. Материята на Тънкия Свят се поддава свободно на въздействието на мисълта. Човек вижда какво твори и какво е сътворил през време на своето пребиваване в плътно тяло. Това и ще бъде неговата сфера или неговото обкръжение, свързващо го по съответствие със съзвучната сфера или със сферите, съзвучни на неговото собствено мислено творчество. От плодовете на своето мислено творчество не може да се избяга и ще се наложи те да се събират. Законът за посева и жътвата действа точно и съизмеримо. Сферите, в които духът обрича себе си на пребиваване после, се определят от самия него и се определят от мисълта, магнитно и непреодолимо увличаща го към съзвучните сфери. Ще се наложи да се дава отчет на самия себе си и за най-малката мисъл, тъй като тази мисъл ще го придърпа в съответстващата ѝ сфера на притегляне. Астралните вихри и водовъртежи са страшни със своята магнитна сила, въвличайки в себе си духа по съзвучието им с енергиите, които са ги породили. Материята на тънкото тяло, привикнала да вибрира и отговаря на вълните от определен порядък, ще съзвучи и там в унисон с това, което вече е било приложено на Земята. Мисълта, построена върху Красотата, може да увлече своя творец само в сферите, съзвучащи на Красотата и изпълнени с Красота. Така мисълта за Красота се явява залог и гаранция за съизмеримост на условията за пребиваване на духа в Надземното. Нека вашите очи да

бъдат отворени за това какво бъдеще си готви всеки, тъй като Законът съизмерва безпогрешно и точно.

930. (751). За Майката на Агни Йога. Отиде си и с Нея си отиде вашата Светлина за тези, които Й бяха близки. Имаше Светлина и сега няма Светлина. Това събитие е тежко за планетата, тъй като плътният свят се нуждае от осветяване от духа. Светлината остава, разбира се, в Надземното, но сами знаете колко огромна е разликата между това в тяло ли е Учителят с вас на Земята или Той е Оставил тялото. На близост в духа могат да разчитат далеч не всички тези, които в плътното са били близки и които са общували по земни пътища. Трябва да се преодолеят много трудности преди да се установи близост в духа. И все пак тази близост не е същата като тази, която е била в плътния свят. Не усещайки пряко и явно за окото ръководство, всеки понесъл загуба трябва да израсне в силата на духа, да израсне точно толкова, колкото е получавал подкрепа и помощ от заминалия дух. Затова вие трябва да станете по-силни, всеки от вас трябва да стане толкова по-силен, че да преодолее съпротивата на обкръжаващата сфера, отделяща ви от заминалия дух. И тогава може да се влезе в контакт с него. В Надземния Свят ще се срещнете отново, но трябва да се преодолява животът докато сте на Земята, за да бъдете по-близко до Майката.

931. (752). Майката имаше достъп до съкровищницата на мъдростта на Владиката. Майката имаше възможност да получава преки и непосредствени Указания, да чува Неговия глас и да Го вижда. Тя беше съединително звено между Твърдината и тези, които се устремяват към нея. Тя знаеше, единствено само Тя и на всеки въпрос получаваше конкретен отговор в необходимата и нужна форма. Нейните Записи се изпълваха с бисерите на Съкровената Мъдрост, пазени векове и предавани чрез Нея своевременно. Тя знаеше много, много повече, отколкото казваше или запечатваше в Записите. Отворените центрове даваха възможност да получава знание непосредствено. Много неща Тя просто знаеше, даже без да си дава сметка как. И Записът, и предаването на Учението беше доверено на Нея. Трябва да се помисли колко отговорно е това Поръчение и колко близък трябва да Ни бъде такъв човек. Арфата на неговия дух трябва да бъде в пълно съзвучие с Нас. Трудно е да си представиш колко условия е трябвало да се създадат и съчетаят на Земята и в Надземното, за да може Носителката на Нашите Поръчения да дойде в необходимото време на Земята и да изпълни, и да завърши своята мисия на живота. Нейната Книга на живота е изумрудена. В нея ще намерите велики имена, известни на целия свят. Нейната мисия беше съкровена и затова ще научавате за Нея, Нашата Посланица, единствено само след като Тя напусна Земята. По-рано това не беше възможно, тъй като това знание, доверено на хората, би нарушило изпълнението на Поръчението. С течение на времето ще Даваме все нови и нови сведения за Нея, за да знаят всички хора коя е беше Тази, чрез Която от Нас е дадено на света Великото Учение на Огнената Йога.

932. (753). (М.А.Й.). Нека годишнината от заминаването (5 октомври) да бъде не скръбна, а радостна, тъй като Неговото Дело се твореше в името на радостта на духа. И ако Служенето се е провело, то не е ли все едно в какво тяло пребивава духът. За личността, разбира се, не е все едно, но за Общото Благо изявяването в извънплътно тяло е също толкова нужно и полезно, колкото и в земното тяло. Затова мислете за задачите на Общото Благо и извън личните рамки. Ние му служим навсякъде и вие също се учете да му служите при всякакви условия на живота. Това ще ви предаде сили да се подготвите за надземното пребиваване и толкова по-лесно ще бъде да

сътрудничите там с нас. Земята е като фундамент, върху който се изгражда и утвърждава планът на живота на духа в Невидимия Свят. Сърдечната връзка и сърдечните нишки не се нарушават от смъртта. Смъртта и унищожението е за плътните явления, но не за огнените. Сърцето е огнен апарат. Любовта и устрема са енергии на сърцето, приведени от него в действие. Те достигат далеч зад пределите на плътния свят. С тях живеем в извънплътния и утвърждаваме себе си в Невидимия (Невидимото). Затова, скъпи мои, утвърдете се в огнените енергии на сърцето и знайте, че “любовта е силна като смъртта”, тъй като “нейните стрели са огнени стрели”.

933. (754). (Гуру). Когато ние си отидохме, нас ни забравиха и ни почитат мъртви. Но сред вас останаха такива, които и сега смятат, че отхвърлили тялото ние сме живи. За тях нашата близост е конкретна и плодотворна с изобилието на мисли и познаване значението и смисъла на събитията, ставащи на Земята. Ние вземаме живо участие в земния живот и вие, бидейки в мислите с нас, също се приобщавате към него. Знаейки Волята на Владиците и Техните Планове, можете да навлезете в бъдещето, идващо насреща. Нашата грижа е за вас, забравилите ни. Иначе животът вече би ви съкрушил. Опазваме доколкото допуска кармата и вашата свободна воля. Често тя върви в разрез с нашата воля. И тогава е трудно да се помогне. Старайте се да застанете по-близо до нас. Вие сте в нашите планове, както и бяхте.

(Ю.). Към това време, когато се върна, ще съзряят нови възможности и ще произтекат нови промени. Изведнъж не може.

934. (755). (5 октомври). Прякото Общуване е невъзможно заради разминаване на токовете. Както и токовете, мислите се разпиляват настрани, не засягайки обекта на устрема. Работата не е в това, че устремът е слаб, а в това, че мисълта е разчленена, докато в същото време тя трябва да бъде съсредоточена върху един обект на устремност. Да обедини мисълта с този обект може само сърцето, но ако сърцето е “се намира далеч от Мен”, то не става обединяване на съзнанията. Подскачанията на мисълта трябва да се пресекат. Трябва да се отдели време на всичко, но в последователен ред, без да се разпиляваш. По-добре е пет минути пълна съсредоточеност, отколкото цял час мятаци се в различни посоки мисли. Да се овладее мисълта е също така необходимо, както ръцете и краката. Можеш да си представиш какво би станало, ако краката тръгнат накъдето им скимне, постоянно променяйки посоката. Защо тогава се позволява на мисълта да скача от обект на обект въпреки волята? Когато целта на съсредоточване е Образът на Владиката, единствено Той трябва да стои пред очите и мисълта да се държи върху Него. Кой е стопанин на своята мисъл: нейният породител и творец или породената мисъл? Трудно е да се разчита на пълнота на Общуването, без овладяване на своята мисъл. Поредната задача е пълен контрол над мисълта.

935. (756). (М.А.Й.). Аз не съм ви забравила, аз ви държа в сърцето си, вие сте в моите мисли постоянно. Но трябва да се замине - там контактът ще е по-лесен и токовете по-облекчени. Тъмнината ви е обкръжила с плътна стена и вие се задъхвате в нея. Там вече е много по-светло и много по-близо до отсъдения час. Пробиваме тъмнината с лъчи, но зората не се твори бързо от [приливите] светлина, и тогава вие чувствате един вид отделеност. А вие ми помагате да разреждам тъмнината от своята страна и се стремете да бъдете по-близо до нас. Времето е тежко за зрящите.

936. (757). (6 октомври). Преодоляването на живота, приспособимостта към неговите условия, победата над обстоятелствата - всичко това са явления от един и

същи порядък. Тяхната цел е да се запази постоянството на непрекъснатото движение и при това да се движиш така, че нищо да не пречи. Това движение напред се поставя извън зависимостта от каквито и да било съчетания на външните или вътрешни условия, както и от състоянията на съзнанието. Малко ли нещо може да се случи по пътя и малко ли различни могат да бъдат настроените и чувствата. Движението се извършва при всички и всякакви условия на живота, във всички животи и на всички планове на съществуване, във всички светове. С психическата енергия на това движение са проникнати всички обвивки, тъй като двигателят е духът. Сутрин по време на Общуването става зареждане на акумулаторите на огнения апарат на духа с енергия. Контактът преди сън вечерта дава направление на периода на съня, а сутрин съзнанието в своето постъпателно движение отново влиза в Общуване за ново зареждане. Така се осъществява храненето на духа с огнената енергия на Лъча. Тази енергия действа особено мощно когато процесът е съзнателен. За Сребърния Мост, както впрочем и за всеки мост, са нужни не по-малко от две опори. Нужно е нечувано упорство защото и вехтият човек вътре е много упорит и той може да бъде победен само с постоянство на ритъма. Често той разрушава плодовете на много усилия и само ритъмът помага да се удържиш в движение.

937. (758). (М.А.Й.). Сега нашата грижа е за това как да ви удържим от погрешни действия, можещи да изменят цялата ваша съдба. Изборът на направление, разбира се, решава вашето бъдеще, ако той е направен съзнателно и доброволно. Непротивенето не е решение на въпроса, а отдаване на своята свободна воля във властта на чуждата воля и на обстоятелствата. Отдалият един път своята воля във властта на нещо или някого, отдава себе си във властта на странични сили, намиращи се извън него. На какво може да разчита отдалият се? Само на милостта на хората и на обстоятелствата, завладели неговата воля. Той ще бъде с тях, но не с нас. И те ще му диктуват следствията и ще се наложи да се съобразява с диктата на следствията. Свобода няма да има.

938. (759). (Гуру). Не съдете за бъдещето по настоящето. Но ако все пак не можете иначе, поставете закона за полярността в основата на съжденията и по напрежението на единия полюс определяйте характера и същността на другия, който се утвърждава от първия. Твърдението на Спасителя “Но вашата печал ще ви бъде в радост” е основано на този закон. Същото се има предвид и когато се говори за “претърпелите до края”, тоест устоялите в Учителя на Светлината. Трябва да се съберат всички сили, за да се премине. Трудно време. Застанете по-близо до нас и не се отделяйте в мисленето.

(Днес следобед заспах дълбоко и видях насън, че в Индия получих писмо от планините. В писмото имаше три картини на Гуру. Първата изобразяваше планина с отвесен скат до подножието. Над планината сияеше като кръст Звездата на Майката на Света. Над картината имаше надпис: “Планината на Майката на Света”. Цялата планина беше обвита със сив сумрак и върху нея имаше няколко голи дървета. Всички тонове бяха сиви. Втората картина: сив сумрак. Десетки хора, прегънати под тежестта, носеха тежък дълъг кръст. Пред кръста стояха цифрите 783 (или приблизително такива). После също такава втора група (цифрата 72), после трета (цифрата 7. Това на преден план. На заден множество такива същите групи, носещи кръстове, вдигнали ги на ръце като дървета, напред самото кръстовище, след него, прегърбили се, хора, по 20 човека от всяка страна. Виждаше се, че тежестта е голяма. Третата картина: Гола скала, наклонена напред. Върху нея бял орел, разперил крила в бойно положение. Около него

имаше повален черен орел, но видимо не съвсем убит, а жив. Вдясно от скалата имаше други скали.)

После дойдоха думите: “Сатаната е поразен, но породеното от него зло в света остана”.

939. (760). (7 октомври). Сине Мой, когато има желание на сърцето нещо да се направи, тогава се намират и пътища за осъществяване на желаното. Сънят показва утвърдената връзка с Моите Доверени и положението в света. Сатаната е поразен, но злото, породено от него в света, остана. И белият орел се бори с черния, вече губещ сили, върху голата скала на човешкото отричане и неразбиране. Звездата на Майката на Света ярко сияе над света. Лъчите образуват сякаш форма на кръст, който представлява символ на изкуплението. Хората, носещи тежките дълги кръстове, са хората, носещи своята карма и общата карма на света. Носещите са голямо множество. Сега всички носят кръст. Също и днешните сънища през нощта предупреждават за опасност. Другарката, нарушила Указанието и седнала в твоята лодка, я е претоварила и тя е започнала да се пълни с вода. Наложил се да ѝ се заповяда да остави лодката и да премине на друга, стояща наблизо. Голотата е като символ и твърде показателен, змията на пътя и босите крака са опасност по пътя към Нас, кучето е приятел, подложен на същата тази опасност. Първият сън през тази нощ е избягнатата опасност и помощта на приятелите. Сега времето е особено и затова се дават усиленни знаци.

940. (761). Очаквайте известия, но очаквайте радостни такива. Тъмнината се съгъсти преди новата вълна Светлина, заминаващата тъмнина преди изгрева на Слънцето. Приятели, ако устоите в Мен при тъмнина, то какво ще бъде при Светлината? Затова не се натъжавайте много. Идващата Светлина е отсъдена. Нейната мощ е огромна. И мракът преди разсъзване не може да спре пришествието на Светлината. Ако се мисли за мрака, за тъмнината - ще бъде тъмно, но ако е за Светлина - тъмнината ще изгуби своята сила да владее съзнанието. Мислете по-добре за Светлина, а не за заминаващите сенки на мрака. Също и мисълта за тъмните служители и техните съслужещи съединява съзнанието с тях и установява канал на връзка, по който могат да вредят. Ако споменаването или обсъждането е необходимо, то преди да пристъпите към него се обградете с кръг. Иначе ще бият, тъй като поставяте себе си под удар. Опазете се. Но затова и мисълта за Светлина или мисълта за Нейните Носители приближава Светлината.

941. (762). (М.А.Й.). Пазете се, скъпи, от съприкосновение с тези, които са се докосвали до тъмнината. Този канал е много силен и действа продължително и е особено опасен, ако докосналото се до тъмнината съзнание продължава да упорства в своето общуване с тъмнината, запушвайки си ушите за предупрежденията. Такива приятели са по-опасни от враговете. Те трябва да се отстранят от сърцето, тъй като го изпълват с отрова и тъмнина. Правилно си спомни за пратката - тя предаде на организма заряд, въздействащ на низшите центрове.

942. (763). (Гуру). Трябва да се държим неразделно. Тъмнината е съгъстена. Но скоро ще настъпи разряд на светлите енергии. Трябва именно да се разбие фокусът на нагнетяване на тъмнината. Затова не пречат на нейното съгъстяване, за да я разбият изведнъж с един мощен удар. Но за съзнанието този момент е тежък, затова пък и облекчението ще се почувства рязко. Тъмните се възползват от момента на съгъстяване, за да вредят. Бъдете на стража - тъмнината е изискана.

(Първи сън: заплашваше някаква неприятност, но приятелите се явиха и доказаха по Записите, че аз казвах истината. Втори сън: моята лодка стоеше около друга, голяма. В нея се премести Л. и моята лодка започна с носа да се потапя във водата и да се пълни с нея. Аз ѝ заповядах незабавно да остави моята лодка. В нея имаше още един човек, не знаех кой. Трети сън: вървах с приятели по брега на реката и бях бос. Видях неголяма змия и ние я заобиколихме).

943. (764). (8 октомври). (М.С). Великият Владика е един от осемте, изпратени от Мен на Земята и Старши над Тях. Той е вашият Владика, приел отговорността за Земята. Много пъти се е Въплъщавал Той сред вас под различни Имена, сред различни народи и раси, в различни епохи от съществуването на вашата планета. Сред тези Имена някои са ви известни, но много, болшинството, не знаете. Времето ги е изтрило от паметта на хората. Само в най-древните легенди се е запазил споменът за това, и то далеч не във всички. Сред известните на вас Имена има най-велики. Светлината се облича в земни дрехи, за да не ослепят земните жители. Но и земните дрехи на Светлината не можаха да Я скрият и хората, не издържали силните надземни огньове, се отнасяха свирепо с Нея и Я гониха, преследваха, мъчиха, убиваха. Такава е печалната участ на Моите Посланици на Светлината на вашата Земя.

Многострадалният Владика, поел земната тежест върху своите плещи, е изобразен със символа на Атлас. Той е двигателят на еволюцията на човечеството, на Земята и на всичко, намиращо се в нея и върху нея. Земята и всичко, което е на нея, трябва да достигне седмото състояние на разреждане и изтъняване, а човечеството – седмата раса преди малката пралайя, след това шестия и седмия кръг и неговото завършване преди Великата Пралайя. Водещият Остава със Земята до края. Под името Владика Майтрейя Той ще Дойде отново и ще Бъде сред вас при смяната на петата и шестата раси.

Бидейки толкова голям и велик, Той е близък, достъпен и осезаем за всяко пламенно устремено към Него сърце. Тези, които са от Неговите Лъчи, са Негови деца, тъй като тяхното съзнание в зората на човечеството е било запалено от Неговите Лъчи. Той е техният Космически Баща. Тези, получилите самосъзнание, са много. Но сред тях, сред тези множества има близки духове, осъзнали своето синовство и съкровена връзка със своя Космически Баща и сред близките са най-близки. Майката на Агни Йога беше най-близка, осъзнала тези вечни връзки. Тази връзка се укрепваше отдавна, от първите дни на пришествието на Владиката на Земята, от първото нейно съзнателно въплъщение и през многото животи. Връзката между Великия Дух и дъщерята на вашата Земя е свещена. И затова Тя се яви като провъзвестителка на Новия Свят, на Владиката Майтрейя и Учението на Живота. Така също и останалите Владици Имат свои най-близки по Лъча и Действат с тях. Сега те са седем, всичко седем. Осмият не устоя в Светлината и стана носител на тъмнината, и е унищожен, породил злото на Земята и забавил еволюцията на планетата. Сега Земята е във Велик Прелом. Тъмното царство на падналия дух умира в мъки и в страдание се ражда Новият Свят – Светът на Светлината. Сенките на мрака още са над Земята и е тежко при смяната, но зората на Новата Ера вече се е разгоряла и се бори с последния мрак на заминаващата си тъмнина. Моите Лъчи са над вашата Земя. Те ще разсеят последната отиваща си тъмнина и ще стане светло над Земята. Отдайте мислите и сърцето на Владиката, който идва. Неприелите Неговата Светлина ще си отидат от планетата. Ще стане велико разместване. То е космично. Тъй като планетите и техните Водачи вземат участие в това. Съчетанието на новите Лъчи ще унищожи мрака, ще очисти аурата на Земята и

тогава ще започне Моята епоха, Епохата на Майката на Света. Но Моите Лъчи отдавна вече действат мощно.

944. (765). Ще отбележим Паметния Ден с разбиране на ставащото. Там, където се извършва промяна, там действат Лъчите на Владиците и на Майката на Света. Нека хаосът на промяната да не смущава знаещите. И ако тяхната личност страда от объркването на заминаващите енергии и мятаните се във вихъра съзнания, то нали личността ще умре заедно с тялото, оставяйки в наследство целия свой земен опит. Докато не отделите личното от свръхличното и своето от космическото, няма да приемете Чашата на Общото Благо. Кой от Владиците и техните близки в земно тяло се е Наслаждавал на земния живот? Радост имаше, но от духа. Спасителят, Носещ Кръста, е Велик символ. Разпъването на духа в материята предшества възкръсването на духа за живот на непрекъснатото съзнание, тоест за живот в безсмъртие, за безсмъртен живот. Неприелите кръста няма да възкръснат за него. Затова благо, ако страдате и ви е тежко, тъй като това е най-краткият път към Светлината. Благо, ако на вас ви е трудно, благо, ако преодолявате живота, запазвайки пламъка на духа.

945. (766). (М.А.Й.). Нямате по-голям ваш Попечител, Затыпник, Приятел, Баща от Владиката. Ако не Го усещате, значи вашето сърце не е с Него, а е заето с нещо друго, незасягащо Него и Неговите Дела. Ако вие и вашите мисли пребивават с Него, то и Той ще Бъде с вас. Ако сте заети само със земното, изключвайки Владиката от мислите и сърцето, Неговата Светлина ви напуска. Това щастие е във вашите ръце. Можете да го отхвърлите и тогава ще е тъмнина. Ако искате да замените Владиката за нещо земно - със земното и ще останете, но не с Владиката. Искате да Го отхвърлите, уплашени от трудностите? Но трудностите няма да си отидат, а ще се лишите от Светлина. По-добре е да бъдете заедно с Него, но зависи от вас. Не може да се върви едновременно в две противоположни посоки - едната ще привлече. Накъде на се върви: към Него или в тъмнината? Тази тъмнина е наречена външна тъмнина, тъмнина на очевидността, тъмнина на суетния земен живот. За нея ли ще смените Светлината на Владиката?

946. (767). (Гуру). Ако при всички обстоятелства на живота, даже най-трудните е запазено равновесието и устрема - това е вече победа. Смятат, че трябва да се победят обстоятелствата и трудностите, докато в същото време в действителност трябва да се победи само самият себе си. А тогава се побеждават и обстоятелствата – радостно, леко и свободно. И не защото са леки, а защото победата над тях е постигната в духа. Учете се да побеждавате противните условия в духа. Без тази победа те няма да бъдат преодоляни. Те же изглеждат невъзможно трудни и непреодолими. Но победилият ги отначало в духа и мисълта, ги побеждава и в живота. И ако победата е в духа, то вече изобщо няма значение всичко останало, тъй като животът е в духа, всичко е в духа и духом се побеждава всичко.

947. (768). (9 октомври). Който Ми е близък има достъп до света на Моите мисли и може да взема. Това е просто, когато е достъпно. Но който не е близък може да стои с часове и да не се докосне до Моята мисъл. Разделям хората на познаващи и непознаващи Ме. Помагам и на едните, и на другите, но по различен начин. Само за Моите врагове няма помощ. Светлината се взема със своите ръце и там, където е приложено усилие, помощта е особена. Законът задължава да се отговори на зова и да се отворят вратите. Но са толкова малко зовящите Ме и призоваващи в духа и с мисъл. Указвам на приятелите да не се бавят със зова, тъй като времето не чака. Трудно е да се

избегне тежестта на обикновения земен живот. Но духът над обикновения живот е като орел над Земята. Той също трябва да се спуска на Земята, за да живее, тъй като тялото не може без Земята, но стихията на орела е въздухът. Стихията на духа е огънят и самият дух е от огъня. Настъпва царството на духа и огнената стихия, неговото вместилище, е напрегната за овладяването ѝ от духа. Животното овладя земята, рибата – водата, птицата – въздуха, а човекът трябва да овладее напълно всичките три и свръх това - стихията на огъня, огнената стихия. Човекът е огнено същество, неговият апарат е огнен, както и всички процеси в неговия организъм. Овладей ги и подчинил ги на волята, човек подчинява на себе си стихията на огъня както в своя микрокосмос, така и извън своя микрокосмос. С какво да се започне този сложен и труден процес? С най-малкото. Всяко движение на мускулите на тялото се осъществява тогава, когато по нервите пробягва огненият ток, нервния импулс, който представлява електрически ток, получаващ се от разреждане на нервните клетки. Човекът, овладял своите жестове и така наречените нервни движения, вече е направил крачка по пътя към овладяване на стихията на огъня. Несдържаният бърбарец се отличава от сдържания човек по това, че изразходва без контрол своята огнена сила, докато в същото време сдържаният я пази. Всеки акт на сдържаност и обуздаване на себе си и на своите импулси и рефлексии е сигурен метод за овладяване силата на огъня в своя микрокосмос. Човекът, поставил си за цел овладяването на силата на огньовете, като опитен машинист до сложна машина наблюдава себе си, своите думи, своите движения, своите чувства и мисли, тъй като всяко от тези явления е огнено явление, тъй като самият човек е огнено същество. Това овладяване довежда до натрупване на огнена сила в организма, отлагана в него във вид на кристали от събираните енергии и огнената мощ на човека расте. Нарастването на Съкровището става по зрънца и то става неотнимо достойствие на човека, тъй като се запазва в самата същност на неговия апарат, в наслояванията на огненото зрънце на духа. Така всеки може да расте и преуспява неизменно, умножавайки своите таланти, с които той се е възплътил и е възлязъл в живота на Земята.

948. (769). (10 октомври). Двама са в един: човек иска да мълчи, но езикът продължава да бърба, човекът - да избегне излишните жестове, но ръцете продължават да махат, човекът иска да се въздържа от нещо и нещо да не прави, но продължава да го върши. В един човек някой вътре иска едно, а някой – друго. И двамата в един се борят за превъзходство. И винаги побеждава или единият, или другият. Единият - това е този, какъвто човек е бил или е, другият – какъвто ще бъде или трябва да бъде. Единият е от миналото, другият – от бъдещето. Единият е от висшето “Аз”, от духа, другият е от низшето “аз” и от тялото. Единият е затворен в обвивките и повече от всичко – в астралната, другият е над всичките три. Единият е затворен в низшата четворка, другият – във Висшата Безсмъртна Триада. Низшият е временен и умира след завършване на възплъщението, висшият продължава да се превъзплъщава. Но натрупванията на низшия се отлагат в тялото на причинността на висшия, за да се внедрят във висшия при новото възплъщението. Низшият носи кармата, но нейните нишки са съсредоточени във висшия. Низшият смята себе си за средоточие на живота и център на съзнанието, чувствата и желанията, но висшият знае, че този център е временен и подлежи на пълна замяна с нови форми, чрез които той се проявява. Даже съчетанието от сканди е временно и представлява комбинация, разчетена само за едно възплъщението. Човекът трябва да отдели в себе си временното от вечното, смъртното от безсмъртното, преходното от непреходното, очевидното от действителното, за да знае на кое да отдаде

сърцето и мислите и кое да предпочете, тъй като със сърцето и мисълта може да се живее и във временното, и във вечното. Направляваща и решаваща сила ще бъде устремът и изборът. Към каквото се устреми съзнанието и сърцето, това и ще има човекът като господстващо и решаващо в своя микрокосмос. И решава той сам, правейки избор със свободна воля, тъй като свободата на избора е негово неотнимаемо право.

949. (770). (М.А.Й.). Когато временното е отделено от вечното и в това последното е съсредоточено всичко, властта на вехтия човек идва към края и той изпълнява ролята на роб и слуга на Висшата Триада. Обвивките се подчиняват безпрекословно на волята на човека, ако тя умее да се разпорежда. Ако те се противят или упорстват, то е единствено защото по-рано тази същата воля ги е научила да действат, постъпват и да желаят по съвсем друг начин. Същата тази кристализирана от привычката воля противодейства на неговите нови решения. Господарят в микрокосмоса на човека е все същият - неговата воля, но изменила ъгъла на своето приложение. Санкцията на волята може да се утвърди, но може и да не се признае. Волята решава сама и няма нищо непреодолимо в характера на човека, тъй като това, което е породено от волята, с новата воля може да бъде и унищожено.

950. (771). (Гуру). Волята може всичко, ако поиска да преустрои всичко вътре и да измени всичко. Неприятното ще направи приятно, горчивото – сладко, трудното – лесно, съблазнителното – отвратително, скучното – интересно, очевидното – действително и временното – вечно. Волята може всичко да извърши в своя микрокосмос, тъй като в него човекът е господар.

951. (772). (11 октомври). До Мен се докосвате чрез духа, отделяйки го от всичко, което е свързано с временното във вас и извън вас. Областта на духа не е ограничена от нищо. Движенията в духа са мълниеносни. Мисълта служи като оръдие на духа и може да го съпровожда. Тя също дава направление на духа и съпровожда явлението делимост на духа. Така както физическото тяло се явява вместилище за духа, така също негов носител се явява астралното, тънкото, менталното и огненото тела. Съзнанието може да бъде пренесено във всяко от тях и да действа в тях така също, както и във [физическото] тяло. Ако се приучите да правите това приживе, после ще ви бъде по-лесно и по-просто при прехода в Тънкия Свят. Това може да се върши съзнателно само напълно овладявайки мисълта, която води. Мисълта води човека. Съзнанието се устремява в пространството по каналите, прокарани от мисълта. По утъпкания път е по-лесно да се върви, отколкото да се разбива целината. Бидейки в тяло, човек с мислите си прокарава за себе си в пространството канали за съобщения, по които, освободил се при смъртта от тялото, ще се движи и по-нататък. Исканият към звездите към тях ще се устреми и с тях ще бъде. Избралият Земята като обект на своя устрем на нея и ще остане. Избралият земните дела, пороци и страсти ще пребъде в местата на своя устрем, увеличан по каналите, прокарани от мисълта в съзвучните сфери. Мисълта води човека както на Земята, така и в световите. Затова Казвам: „Устремявайте се и си дайте при това ясен отчет накъде води устремяващата ви мисъл”. Да се избере достойна мисъл е лесно, а тя вече ще поведе сама. Има много хора, увеличани от своята мисъл, но не натам, накъдето трябва. Значи мисълта не е добра. Зад мисълта стои чувството и сърцето, насищащо я с динамична сила. Мисълта, обединяваща се съзнателно със сърцето, е сила. Отдалият Ми мисълта от сърцето пребивава с Мен. Мисълта от сърцето е по-силна от мисълта от мозъка. Мислите от

сърцето на умрелите хора са мъртви. Но мисълта трябва да се владее. Когато те започват да растат, но човек не управлява своята мисъл, а също и чувствата, чувствата пламтят, а също и мисълта, и думите - и това износва много обвивката, тъй като напрежението е огромно. Всяка способност и качество са двуостри - могат да служат от полза и вреда, ако съзнанието не ги е овладяло. По този начин даже изтънчената възприемчивост може да бъде тежко бреме за своя притежател, ако той възприема всичко и не съумее да се обгради. Малко са на света хората, издигащи духа и даващи Светлина. Все повече са сивите и тъмните. Затова обострената възприемчивост в грапавите условия на живота дава малко земно щастие. Но да владееш себе си все пак е нужно при всякакви условия на живота и при всякакви способности. Това е като канава, върху която може да се бродира всякаква шарка. Без тази основа рисунка няма да се получи. Ще бъде само струпване на нишки, но без никаква хармонична връзка една с друга. Владеещият своите чувства е човек, невладеещият – жертва на случайните явления и обкръжаващите жертвата хора. Утвърждавайки тази основа може да се строи и да се натрупва, но без нея - значи да се строи за разрушаване, тъй като съкровището няма да се задържи. Така отново идваме до неумолимия извод, че само овладелият себе си може да управлява и света, и всичко това, което му дава светът. И казващият „Свят, искам да взема всички твои дарове” трябва да помисли за това, че даровете се вземат със силна ръка, можеща, след като е взела, да задържи. Колко възможности се дават сега! Но колко малко са тези, които, проявили ги, могат да ги задържат и да ги развиват по-нататък. Способностите, не бидейки удържани, си отиват. И къде и кога ще настъпи този час, когато те отново ще се върнат? Да се удържи завоюваното е по-трудно, отколкото да се придобие. Затова Казвам: „Бъдете силни”.

952. (М.А.И.). Съприкосновението с отсъстващите или умрелите чрез тяхното изображение или снимки е явление от тънък порядък. Самият факт на докосване до човека, изобразен на фотографията, никога не остава без последствия. В една или друга форма резултатите от такъв контакт се проявяват винаги. Само че невинаги те се осъзнават. Но съзнателният контакт донася и явни следствия. Когато в третото око възниква изображение на човек, то на този човек се предава един вид електрически звънец или сигнал, че го търсят по пространствения телефон, снабден с телевизор. Чувствителното сърце улавя при това и образа на повикалия човек, и мисълта. Обикновено и при редовите хора в съзнанието възниква образа на викация ги или мислещия за тях човек, образ, съпроводен с мисъл, но обикновено никой не си дава сметка за това и не си дава труд да се замисли защо той изведнъж е помислил за даденото лице и защо при това в главата са му дошли определени мисли, съпроводжани даже с някакви чувства. Но ако се помисли по-добре за това, то резултатите могат да бъдат много неочаквани и интересни. Неволни мислени контакти се случват твърде често, само че никой не желае да им прави разбор и да подхожда правилно към тях. Но съзнателният контакт или пратка са винаги много силни и действат много активно. Това е мощно оръжие за въздействие върху психиката на друг човек. Несъзнателно от това оръжие се ползват всички хора, съзнателно – единици. Трябва да се обърне особено внимание на тази област на невидимите въздействия.

953. (773). (Гуру). Съображението е правилно: всяка мисъл за друг човек не е без последствия. И колко ли внимателен трябва да бъде човек в своите мисли за хората. По-добре е да се мисли за благо и ясносйно, тогава никоя собствена мисъл няма да донесе вреда. Само във благо трябва и да се говори, и да се мисли за другите. Даже за

тъмните, за да бъде вашата Светлина видна и за тях. Да се говори и мисли в благо не значи да се превъзнася, но също не значи и да се привързват чугунени гири към краката. Нека критиката да бъде градивна и възвисяваща духа, а не притискаща към Земята. Това и ще бъде мисъл в благо. Мнозина мислят в зло. Да не приличаме на тях, постилащите си твърдо.

954. (774). (12 октомври). Колкото повече клони са отпаднали от дървото, толкова по-здрав е на това място стволът и толкова по-малко цялото дърво се подлага на опасността да бъде повалено от вихъра. Отпадат само гнилите, сухи или слаби клони. За тях няма да съжаляваме! Но и те ще се използват за нещо ако не изгният, лежейки на земята без работа. Отпадналите падат долу, на земята, тъй като ги привлича Земята и нейното притегляне е по-силно от връзката на клона със ствола. Изсърхнали клони, гнили клони, нездрави клони - така ще помним. Когато някой си отива, строят трябва да се стегне по-здраво. Нагнетяването и борбата се разпределят върху останалите. Но пък и функциите, и способностите на отишлия си преминават върху останалите. И ако остане само един, то той ще бъде силен за всички останали и ще изпълни функциите на всички. Така законът за равновесието регулира проявите на психотехниката в кръга, на който се изпраща Лъчът. Усещането за прилив на сили е безпогрешно. Учителят Изпраща добавъчна сила на останалите верни на Светлината. Явлението на заминаването не е ново. Така е било винаги. Усещаните болка и тежест са неизбежни, разбира се. Но трябва да застанете по-близо един до друг, тъй като в прорива могат да пропълзят тъмни сили. Отстъпничеството е заразно. Трябва и близките да се опазят и предупредят, но оставяйки волята свободна. Нека да мислят и избират, ако някой все още не се е утвърдил. Но това е печално, тъй като неустойчивостта в Светлината указва за раздвояване на мисленето. За нас е безразлично защо именно нещо не се върши според предаността. Отпадащите не разбират целия драматизъм на своето заминаване. Вече Казах, че този, който постави нещо или някого по-високо от Мен и Моето Дело, ще си остане със своите дела, а не с Мен. Погледнете тях, суеятщите се в мрачините на живота и мятащите се духом - всички те не са Мои. Те не търсят Мен. И на тях Светлината не е нужна. Ако при каквото и да било условие да се служи се изоставя Моето Дело, то ученичеството и ученикът стават условни. Участи на условниците е мрачна и довежда до заминаване. Случва се и така, че малкото съзнание пресича възможността за по-нататъшни постъпления. И тогава за даденото възплъщение по-нататъшното хранене със Светлина се прекратява дотогава, докато не бъдат асимилирани получените знания. Но бедата не е в това, а в това, че откъсването от Учителя на Светлината е трагично вече само по себе си. Затова дори и един утвърдил се в Светлината като сто хиляди мъдреци, ще бъде устой за Учението на Живота.

955. Трябва да усилите своя магнит ако усещате, че някой се колебае. Преображението на Спасителя на планината било мощно нагнетяване на Светлина, когато всички обвивки са започнали да светят с ослепително ярка светлина, тъй като Светлината на духа ги е пронизвала и е преминавала през тях. Принципът е приложим в широка скала. Нагнетяването на психическа енергия може да се предизвиква от волята съзнателно и тогава огънят ще започне да се усилюва по своята светлоносност. От всяка пора на тялото може да се предизвика огън и тогава излъчванията на магнита са мощни. Огънят притегля и привлича. Планетите се въртят около Слънцето - огнения център. Съзнанията на водените се въртят около водещия. Но привлича и задържа

огънят. Затова е възможно да се намагнитизира колебаещото се съзнание и да се влеят в него нови сили, ако това съзнание си струва това. Не е чест, ако оттеглянето се осъществява заради слабост на водещия дух. За да се влеят сили трябва самият той да бъде или да стане силен. Но сила може да се нагнетява, и то с Мен, безпределно. Нагнетяването на огън от пространството чрез волята е възможен феномен и достъпен за духа, ако е осъзната техниката на процеса. Дишането може да помогне.

956. (775). Времето е сурово. С усмивки няма да се премине. Правилно мислите, че трябва да се отсича до рамото, без да се жалят предалите се на тъмнината и по този начин предали вас. Вредата от полумерките е твърде голяма. Много неща биха могли да се избегнат, ако гнойният цирей беше отстранен по-рано, своевременно. Тъмнината се възползва от разлятата отрова и слабите организми не издържаха. Търсете причината в тъмната активност, тъй като замисля ново зло. Критерий за тъмна активност нека да бъде положението, че всичко отделящо и отдалечаващо от Мен произлиза от тъмнината с каквито и думи, намерения, причини, условия и оправдания да се прикрива самият факт, отделящ и отдалечаващ от Мен нечие съзнание. Нека да знаят, за да не търсят повече никакви пролуки за самооправдаване, а да заминават вече съзнателно в тъмнината. Сега тече последното разделение и отделянето на съзнанията по полюсите на Светлината и тъмнината, и трябва във всичко решително да се внесе яснота и определеност. Мекотели не са нужни. Отпълзващи не са нужни. Колебаещи се не са нужни, отхвърлящи Моето Дело също не са нужни. Всички, които не са решили да бъдат с Мен докрай, не са нужни.

957. (776). (М.А.Й.). Помниш когато Владиката Каза, че самотата е съдба на силните. Трябва в себе си, а не в някого наоколо да намериш сили да станеш много силен. Върхът стои самотен, но за него е първият Лъч. И за стоящия самотно и не разчитащ на помощ, и надяващ се само на себе си и на своите сили е Лъчът. Нека неговата светлина, макар и отразена, да получат и тези, които са близки и наоколо, но отразен, не самоизходящ, непряк Лъч от Владиката. Лъчът се изпраща на теб, осъзнай неговата сила, той ще ти даде сила да устоиш самотно, а също и да помогнеш на тези, които се нуждаят от Светлина.

958. (777). (Гуру). Самотата не е страшна, ако в духа сте с нас.

959. (778). (13 октомври). Приятелю Мой, защо да се огражда градината, ако в нея няма да има нищо? Съизмеримост във всичко. Те, Нашите Доверени, знаеха много, но колко малко съобщаваха на вас от това, което сами знаеха. Защо? Бяха Доверени, но нямаха пълно доверие към вас, тъй като знаеха, че мнозина няма да устоят. Знайте и вие. Ако в Твърдината за столетие достига само един, то къде отиват останалите? Отходът на болшинството е неизбежен. Винаги е било така. Верността и предаността са редки качества. И знаейки всичко това все пак трябва да се води, макар и да е известно, че няма да достигнат. Решението да се следва се намира в духа. И даже и човек да не се отделя физически, ако в духа вече се е откъснал или се кани да се откъсне, то това обстоятелство решава неговата съдба. Не Ние Решаваме и не вие, а той сам. Ако някой е решил да постави някого или нещо преди Мен и Моето Дело, то го считайте за отишъл си от Мен и вас, и от Моите Дела на Светлината.

960. (779). (М.А.Й.). Няма да съдим твърде сурово отишлите си. Но и огньовете на сърцето няма да изразходваме за тях. Непоправими са предателството и оскърбяването на Йерархията. Всичко останало не може да служи като преграда на заминалия да се върне отново, но вече загубил своето предишно място. Ще се наложи

да се престрои някъде на опашката, загубил предишните спътници или пък да се присъедини вече не към този керван, изчаквайки известно време в пустинята. Трудно е да се очаква в безплодни условия дали няма да призават. И даже кучешкият лай ще бъде желан. Ние бяхме сами. Идващите при нас и доближаващите се до Учението се докосваха само временно. Постоянен контакт в духа имаше с тези, които бяха постоянни. И много отпаднаха. Всичко в живота е невярно, неизменен е единствено само Владиката.

961. (780). (Гуру). Владиците не Искат животът да е такъв, но хората изопачават всяко начинание, внасяйки своето. И не такива бяха нашите планове. Но хората изопачиха и тях. Налага се да се прави корекция поради неготовността на съзнанието и да се примиряваме с малкото, за да се осъществи голямото. Примирявайте се с това и вие, за да не се окажете в положението на човека, невиждащ гората зад дърветата. Новата гора расте и израсна, но храсталакът пречи и задръства новите прорастъци.

(Вчера насън: видях, преминавайки през сметището, че стояха Л. и обсебения беседвайки).

962. (781). (14 октомври). Руши се всичко, което привично обкръжаваше съзнанието и се изменя всичко. В това се и състои утвърждаването на Новия Свят. Всичко трябва да стане друго, всичко ново, и Небето да е друго, и Земята. И Новото Небе и Новата Земя ще станат такива, че предишните вече няма да са по сърце и няма да се припомнят, но трябва и те да се утвърдят във вашето съзнание. Но как може без промени? Така и гледайте на смяната на явленията, като на предначертан път към прераждане и възраждане на Земята. Преображението се извършва по земни пътища с ръката и крака човешки. Тежестта е от разрушаването на тънките постройки и от реакцията на масите от съзнания на това. Сред разрухата погледът ще се устреми към Йерархията на Светлината - Тя е нерушима. С Нея и стойте. Неразрушили стария, няма да построите Новия Свят. Бъдещето е светло. Живейте със съзнанието за това.

963. (782). При анализ на явленията обръщайте внимание на реакцията на сърцето. Особено при съприкосновение с хората. Как по друг начин ще разберете това, което те се опитват да скрият зад думите или усмивката, или постъпките, несъответстващи на техните намерения и мисли. Самотата на никого няма да измени и затова не трябва да разчитате на никого, само на себе си и на Владиката. И тогава ще можете да свалите от себе си розовите очила. Те са причина за много грешки. По-добре е да се познават и приятелите, и враговете без маски. По-добре е да се каже: „още не съм успял да спазя”, отколкото да се умилявате пред несъществуващи качества. Печално е познанието на човека, тъй като в него има много тъмнина. Но трябва да се премине през всичко и все пак да се достигне. Тъй като всичко това са крайпътни знаци по пътя към градината на Владиката, до която води трънлив и труден път.

964. (783). (М.А.Й.). В древните храмове посвещавания в мистериите на живота се е поставял в тъмен покой и е оставян сам. И там, предоставен на самия себе си, в тъмнината, преди озарението той в отчаяние е скупел косите си. Това е закон: преди озарението на духа тъмнината обгражда и е непоносимо тежко. Но трябва да се изтърпи и това, запазвайки нишката на връзката с Учителя на Светлината. И е добре, че всичко неустойчиво и колебаещо се отпада. Тъй като те висят като камъни на краката. Освобождаването от тях в крайна сметка ще донесе облекчение. По-рано брояха дошлите, сега – заминалите. Не е ли показателно?

Значи наистина приближават сроковете на крайните действия, когато всеки трябва да застане да своя полюс на притегляне. Владиката ще Събере останалите Му верни и тогава ще свършат тягостите и неопределеността на дните и радостта ще се върне.

965. (784). (Гуру). Ще бъде „Незабравима” и ще бъде такава, каквато някога казах. Но дайте време. Всичко ще се извърши навреме. И за вас ще има част, но не по-рано от настъпването на сроковете. Вие сте обвързани със сроковете и затова е толкова сложно вашето положение. Подвижността на Плана още повече ги усложнява. Но имайте вяра и чакайте. Всичко ще бъде както трябва.

966. (785). (14 октомври). Сине Мой, решението е в духа и пътят също е в духа. Път не на Земята, не във външните условия и обстоятелства, не в срещнатите хора, приятели и врагове, а именно в духа. И този път представлява протегнатото във времето съзнание на човека. Още Буда Гаутама Каза, че човекът - това е процес. И този процес на развиващото се и устремено в Безпределността съзнание ще бъде и път: като лента, разгръщаща се в пространството и съществуваща в Безпределността. Когато се отхвърля тялото, лентата продължава да се разгъва, тъй като тя е в духа. Лентата на безкрайния път на човека в пространството и Безмълвния Регистратор - Свидетел на всичко, отпечатано върху нея. Има различни ленти и различни шарки върху тях. Вървящата лента и Безмълвно Гледащият не са едно, както зрителят в киното и картината, която върви пред него на екрана. Зрителят знае, че той е в киното и че всичко, което той вижда върху лентата, е само картина. Така и пътникът по Великия Път, осъзнал вечността на духа в себе си също знае, че той и Гледащият са едно, а картините на филма са само лента на течащите явления, на които той е само Свидетел и Регистратор. Той не може нищо и никого да задържи, да призове или да направи свое и да го придобие като вечна собственост. Всичко е преходно и преминаващо, и само паметта за неговото минало достойние е негово достойние - лентата на преминалите събития от живота, преминати от него. Оттук отричането на собствеността и само временното притежаване на вещите. Оттук и разбирането на това, че малкото „аз” и „мое” е само моментна илюзия: малкото „аз” е също процес, „аз” на служба на голямото „Аз”, но този процес е много кратък и свършва с това, че малкото „аз” прекраява своето съществуване. А нишката, върху която се нанизват малките „аз” при всяко въплъщение, е сребърната нишка на духа, свързана по Лъча с Владиката, надарил със съзнание малкото „аз”, за да стане то някога съзнателна част от голямото „Аз” и за да се разтвори малкото „аз” в него. В духа на великите хора малкото „аз” се разтваря в голямото и личното съзнание се заменя от свръхлично. И те стават близки в духа до Безмълвния Свидетел, Гледащ вечно. Често записаният филм на живота е толкова нищожен и лишен от съдържание, че той просто се изхвърля от „Книгата на Животите” на създалия този филм дух и тогава в „Книгата на Животите” се появява празна страница и даже спомен не остава за този живот. Причината е в това, че за изграждане на Безсмъртната Триада се използват само елементи на безсмъртието, можещи да я обогатят и да добавят нещо към нея. Ако такива елементи не могат да се съберат от даденото въплъщение и не може нищо да се отложи в Чашата, то такъв живот се счита за безполезен, не дал плодове. Затова най-тежкия живот, пълен с трудности и страдания, е безкрайно по-полезен и нужен за изпълване на Висшата Триада с елементи на безсмъртието, отколкото празният живот, не дал нищо. Но натрупаните съкровища се определят от мисълта и духа, и затова Казвам: всичко е в духа, тъй като мисълта е

огнено порождение на духа и тя е неразрушима. Така, пренасяйки битието в мисълта, човекът утвърждава своя път в Безпределността към Звездите.

967. (786). Много трудно е да се разбере и отдели сложния духовен процес, извършващ се в човека от това, което става навън. Не бидейки отделено, това външно натрапва себе си на съзнанието, обхващайки го и овладявайки го. И човек се превръща в роб на външните условия, роб на обстоятелствата, обикновен смъртен, обречен на смърт заедно със своето обкръжение. “Хора в колело” – така ги Наричаме Ние. Но от колелото може да се излезе ако се разбере, че лентата на външните явления и линията на духа са несъизмерими величини, величини от различен порядък; разбирането на това в крайна сметка довежда до разчленяването на принципите в човека, до разделяне на неговите обвивки и до възможността да се ползва от всяка отделно и съзнателно. Това е пътят на приетия ученик – да действа съзнателно във всички свои тела: астрално, ментално и, накрая, огненото, когато полетите в ядрото на духа стават достъпни. Такъв е пътят. Учителят Указва подхода към него, как да се доближиш и да започнеш.

968. (787). (М.А.Й.). Натъжаваме се когато виждаме, че синът на Светлината се намира в служба на суетата. Служенето на суетата е безполезно, тъй като не дава плодове. Суетата и всичко, свързано с нея, преминава твърде бързо, без да остави следа, за да се замени след това с нова суета, също не донасяща нищо. Затова е по-добре да се държиш за Владиката и за нас и да изпълваш с нашите мисли съзнанието, предавайки ги на света. Този процес на предаване има първостепенно значение, тъй като е много необходим за света. Кой ще изпълва с мисъл пространството и ще го циментира, ако не тези, които са ни близки и които могат да възприемат тези мисли от пространството, да ги оформят и отливат в завършени образи, вече достъпни за хората? Ако при това съзнанието е дотолкова тренирано, че може да ги записва на хартия, то работата е двойно по-полезна и даже не двойно, а десеторно, тъй като запечатаните по такъв начин мисли ще бъдат достъпни за вървящите след вас. Трудът по запечатване на мислите от пространството е ценен и нужен и особено защото приемниците са малко. Ето защо се дават така обилно възможности на сина да черпи богатствата на огнената мисъл от световната пространствена Съкровищница на Йерархията на Светлината.

969. (788). (Гуру). Утвърждаващият нас утвърждава своя път по Земята. Обикновено той е много криволичещ, но за вървящите с нас е прав. На нас ни е известен Великият План, известен е и на вас. Ние го осъществяваме постоянно с всички мерки, с всички сили, с цялото сърце. И затова нашият път е прав и ние не познаваме колебанията. В случай на неяснота просто си задаваме въпроса в какво отношение се намира спорното явление към Великия План, за ли е или е против него, в съзвучие ли е или внася дисонанс в него. И затова нашите действия са решителни, прави и неотклонни. Ние знаем какво искаме и към какво се стремим. Личните съображения и удобства никога не са влизали в нашите сметки. Ние мислехме и мислим сега само за великата Цел, поставена пред нас от Владиката. И вървим към тази Цел. Ако искате да имате и да запазите също такава неизменност на вашата стъпка, следвайте нас и примера, който сме ви указали със своя живот.

970. (789). (15 октомври). Човекът е устроен така, че от огромния безпределен свят вижда само нищожна част, при това изкривена и ограничена от малкия кръг на неговото разбиране. Разривът между необятността на Космоса и дребността на неговото съзнание е толкова голяма, че връзката е скъсана по всички граници и съзнанието е отделено от космическото разбиране за живота. Човекът живее в

призрачен свят, нямащ основа в Космоса. Великите Духове са Идвали на Земята, за да възстановят тази прекъсната връзка и да доближат отново човека до този Извор на Вечен Живот, където духът е получил своята грануляция. Животът и всичко, което той обхваща, се управлява от Космическите Закони. Познаването на тези Закони е загубено от човечеството. Те са били давани частично на хората в Основите на Великите Учения на миналото и сега отново се дават в небивало широк размах в Учението на Живота, но хората все още са далеч от приемането им в своя живот като основи на своето съществуване. По-рано само философията и религията са се опитвали да си присвоят правото да вършат това, но сега по силата на нещата постигането, изучаването и усвояването на Великите Космически Закони и Тайните на Битието се падна на науката. На нея се дава възможност да утвърди в Новия Свят стъпалата на Космическото Знание. Ние Даваме това право на науката и Ние Помагаме на нея и на нейните труженици да прокарат този път на изучаване на Космоса и неговите закони до съзнанието на човека. Невежите можеха да се съмняват във всичко и да отричат всичко, но няма да посмеят да отрекат откритията на науката и нейното утвърждаване, тъй като науката върви по пътя на опитното знание. Затова пред науката от Нас е поставена задачата да проникне сама и да въведе човечеството в областта на Космическите Тайни, в областта на Съкровено Знание. На хората ще бъде дадено под нов ъгъл това, в преподаването на което не преуспя нито религията, нито философията. И тези знания повече няма да бъдат отричани от тълпата, тъй като зад тях ще стои непоколебимият и неотрицаем авторитет на науката и знанието, потвърдено и доказано от опита. Ще Въплътим нужните хора и ще ги Поставим на нужните места и вече ги Поставяме, за да могат да придвижат те напред към крайната победа научната мисъл и науката, разбивайки и унищожавайки всички прегради, поставени пред знанието от невежеството и човешката тъмнота. Науката на бъдещето ще бъде свободна от всички ограничения на мъртвата официална наука на стария свят и авторитета на учените невежи. Революцията в областта на науката ще бъде пълна и ще се увенчае с нова победа, свободна от веригите на миналото, наука, излязла в просторите на неограниченото от нищо Космическо Знание. Основа на новата наука ще бъде положението: всичко е възможно и няма и не може да има предели за достиженията на духа в областта на безпределното Космическо Знание. И човекът, венец на Космоса, е този, за когото всичко е възможно. Няма такива прегради, няма такива предели, които да не може да прекрачи човекът, устремен със съзнанието си в Космоса и въоръжен със знанието на Космическите Закони. За научната мисъл, базираща се върху знанието на Космическите Закони нищо не е невъзможно. За нея няма и чудеса, тъй като строежът на атома е чудо, звездният свят е чудо, чудо е сложният изумителен и още така малко изследван апарат на човешкия организъм в цялата негова сложност и възможностите, съдържащи се и скрити в него. Науката на бъдещето ще проникне в тази област и ще повдигне завесата над всичко, което поради човешкото невежество се е считало за невъзможно, фантастично, лъжливо, свръхестествено и ненаучно. Ще се наложи да се преразгледа целият арсенал от знанието за човека в светлината на разбирането на неизменните закони за развитие и еволюция на човешкото тяло и сега още неизвестните на науката негови функции, предназначени от природата за пробуждане и прилагане в живота. Както сега изучават строежа на клетките и нервите, тогава ще изучават функциите на центровете и нервните възли и свойствата на секретите и жлезите. Научната тайна ще разкрие пред любознателната мисъл своя сложен, чудесен

и толкова малко изучен физически и психически апарат на човека - носител на неговия дух и съзнание. Всички Закони на Космоса са съсредоточени в човека; изучавайки неговия микросвят и всичко, съдържащо се в него, човекът ще се доближи с помощта на точната наука до познанието на Космоса и Безпределността, в която той е затворен.

971. (790). (М.А.Й.). На всичко случващо се извън вас и вътре във вас можете да кажете: „И все пак нищо няма да ме спре, нищо няма да спре моя бяг към Учителя на Светлината”. С това съзнание и трябва да се преминава през трудностите на живота. Малко ли нещо може да се случи и да прегради пътя, но ако е усвоена добре мисълта, че пътят е в духа, то какво земно или астрално, или от областта на мисълта може да прегради този път на духа, ако духът пребивава над него, над плътните, тънки и мислени образувания, възникващи в него по пътя? Пътят на духа е свободен като полета на орела в небесата - трябва само това да се разбере и пред всяко поредно препятствие просто да си кажеш: „Майя, отстъпи, нищо не може да прегради преуказания път, тъй като той е в духа, в моя дух, стоящ над света”. Така ще победим света, утвърждавайки примата на духа. А Той, Победителят света Владика, ще Протегне Ръка и ще Помогне да преминем през теснините на живота, тъй като Той е с нас винаги.

972. (791). (Гуру). Когато Владиката Каза, че всичко е в духа и победата е в духа, Той Указа най-краткия път, пътя на царствената Йога, пътя на Огъня, тъй като духът е огън. С огъня на духа се изгарят постройките на всичките три свята и със същия този огън на духа се и изграждат. Духът е над всичко. Неговата сила е безпределна и потенциалът му е безпределен. Той расте в проявяването, тоест при прилагане в живота. Казват, че са нужни изпитания, но само като точило за заостряне на огнената мощ. Казват, че са нужни трудности и обременявания на духа, но само за да се прояви мощта на неговия огън в по-голяма степен. Както вражеските знамена на победения враг се склоняват пред победителя, така се склонява пред огнената воля на осъзналия своята мощ дух всичко, което се намира на пътя му и му пречи да се устремява към своята велика цел – към победата над света.

973. (792). (17 октомври). Ние Наричаме Твърдината Обител на духа. Тя се извисява над морето на светската суета като стражева кула над гладка равнина. И в нея е прибежището на духа от преходните сънища на земната Майя. Можеш да си построиш дом за духа и той ще бъде част от Твърдината, ашрам сред суматохата на обикновения живот. Вълните на житейското море бясно се блъскат в подножието на скалата на духа, но скалата е непоклатима. Цялата работа е в това духът да намери сили в себе си да се извиси над тази суматоха от бързо летящи сънища, мяркащи се и заминаващи в миналото, в това, което е преминало и за което няма връщане. Нито едно явление не може нито да се продължи, нито да се върне, тъй като рисунъкът е неповторим и бързотечен. В дома на духа има тишина и там цари Безмълвието. Това не е безмълвието на смъртта, а тишината на живота, напрегнат и мощен, но вървящ над суетата и суматохата на земния живот. Това безмълвие не е безгласно. То звучи и изпълва съзнанието с искрите на надземните мисли. Но преди да зазвучи Гласът на Безмълвието, трябва да се отречеш от суетата. Не Признаваме отричането от живота, но от суетата Смятаме за необходимо и неизбежно, ако духът иска да утвърди своя път над временните плътни условия на земните възплъщения. Този път по Земята не е от този свят, а от духа. Път на духа, макар и съществуващ временно в тялото. Тъмнината и условията на живота ще терзаят духа, за да го отклонят от пътя. Но... и тъмнината, и условията на живот не са от духа, а са от Земята и пътят на духа не е забранен, ако той

застане над тях. Значи всичко е в това да се издигнеш. Учението на Живота е дадено за възвисяване на духа. Докосвайки се в моментите на Общуване, Учителят Възвисява духа, но и пътникът по Великия Път трябва сам да се стреми да издига духа над бездната на живота. Иначе съзнанието ще потъне в мяркането на напирашите вълни, отминаващи в миналото. Затова Казвам: „Дръжте се здраво за Мен всяка минута, във всички дела, иначе няма да се задържите на повърхността”. Здрави ръце с нокти се протягат към вас от всякъде, към решилите да изберат пътя на духа и ако знаете това, толкова по-лесно ще се държите за Мен. Забележете как всяко утро Учителят Полива градината на вашето съзнание, за да не увяхнат цветята на духа. Отбележете Грижата на Учителя с желание и решимост да вървите непреклонно и докрай. И тогава вълните на живота няма да отмият дома на духа и той ще устои.

974. (793). Един съвет: „Да опътуваш, оставяйки се на Нас”. Не гледайте другите и не се сравнявайте с тях. Над вас е Лъчът и Грижата, и Гаранцията, че ще ви доведем до положеното. Кой от заминалите може да каже, че е имал толкова знаци на Грижа?. И вие не се равнявайте по тях. Вашето дело е друго и пътят е особен. Но трябва да се повярва във Водещата Ръка и да се доверите на нея. Ние ще Укажем на хората и обстоятелствата как да ви послужат, за да можете да изпълните Поръчението както трябва. Ако продължите да упорствате и продължите да стоите на място, вълните на кармата все пак ще ви отнесат до определените брегове. Но кармата е сурова и няма да се съобразява с личните удобства и желания. Затова Казвам: „Гответе се и чакайте благоприятни условия, за да не изпуснете срока, когато те настанат”. Учителят Предупреди.

975. (794). И ще ви Кажа още: сроковете диктуват на съдбата течението на кармата. И което е невъзможно сега, то ще се превърне в удесеторена възможност. Вие мислите по земному, от тук са грешките. Но ако се изхожда от това, че всичко започва в Невидимия Свят, за да се облече след това в плътни форми, то може да се разбере, че наистина пътищата на Висшата Воля са неведоми. И е по-добре да се доверите на нея, ако сте обвързани със сроковете, установени от нея. Предаването на духа на Владиката е акт на висша мъдрост. Учителят е близък в духа, тъй като Неговото Присъствие е в духа. И да се предадеш духом на Владиката ще бъде мъдро решение.

976. (795). (М.А.Й.). И с нас общувате също в духа и с мисъл. Този процес е едновременно сложен и прост. Прост е с това, че контактът е мигновен и мисълта постъпва свободно в съзнанието. Сложен е с това, че трябва да се преодолеят маса условия и да се потрудиш добре, за да достигнеш до тази простота. Но самият контакт е прост.

Очаквайте нечакано добри вести - все пак няма всички да са лоши. И се гответе усилено за заминаването. Вие сте ни нужни там, а не тук, където е изчерпано всичко. Нима не виждате как се умъртвяват каналите на вашите възможности за проява и прилагане на психическата енергия във. Кръгът от възможности ще се свива през цялото време, докато не изчезне съвсем. Тук ще процъфти нов живот, но не за вас. Вашият дълг е да бъдете с нас, а ние – със сина. Той няма да дойде при вас, значи трябва да отидете вие. „Човек предполага, а Бог разполага” е добра пословица.

977. (Гуру). Ако не вярвате на мислите, ще дадем знаци за това, че е време. Там, където не трябва да ходите, има храна за тялото, но няма храна за духа. Кажете за това. В Родината ще има храна – и едната, и другата, тъй като над нея са Лъчите на Владиката и енергиите на Далечните Съзвездия и близките Планети. В нея ще се

съживите духом, когато настъпи прилив на нови сили, а там, където не трябва да ходите, там ще умрете духом, ако не положите героични усилия да устоите. И ако не устояхте в Учителя тук, то как ще устоите там? Но ако искате да избирате, то избирайте с отворени очи. Помислете за това къде са били изпратени апостолите и за значението на това явление, и за това защо „Обителта” се разширява към срока. Трябва да помислите, ако икате да разберете.

978. (796). (18 октомври). Централното Слънце Е Слънцето на живота на Вселената. От него в пространството се устремяват Лъчите и мощните потоци на Космическия Магнетизъм, хранещи световите. И около Него като електроните около атома обикалят неизброимо количество галактики. Всичко се намира в движение и тези движения в една или друга степен зависят от Централното Слънце. Както капката е повторена в океана, така всеки атом и система от светове, планети и звезди повтарят, отразявайки го в себе си, принципа на устройство на Великото Слънце на Вселената. Разбира се, и начело на Него Стои Дух, Бил също някога човек на отдавна-отдавна изчезнала планета. Но както атомът, влизащ в състава на вашата планета, е далеч от Централното Слънце, макар да е породен от Него, така и съзнанието на човека, даже на Най-Височайшите Духове, е далече от Централното Слънце. До Него никой никога не е достигал от хората, умрели и живеещи на Земята. Даже в Огнено тяло Великите Духове не са се докосвали до Централното Слънце. По капката, отразяваща Слънцето, може да се знае за Неговото съществуване, но капката не се докосва до Него. Така недостижимо е Слънцето на Вселената за обитателите на вашата Земя. Да се докоснеш до Него значи да се докоснеш до Самия Върх на Йерархията на Светлината, за което няма свидетелства даже в анализите на Твърдината.

979. (797). Приятелю Мой, не се страхувай да се докосваш с мисъл до най-сложните въпроси. Всичко е достъпно за мисълта и тя може да освети всичко, ако си с Мен. Смятат, че навсякъде и във всичко съществуват предели, но мисълта е безпределна и предели за мисълта ще бъдат само границите на съзнанието, очертани от самия човек с широтата или теснотата на неговото собствено мислене. Космосът е безпределен, но границите на неговото разбиране човек определя за себе си сам. Затова Отричаме отрицанието и не Поставяме граници за утвърждаванията на духа, устремявайки свободната мисъл натам, накъдето иска духът. И мисълта, устремила се в пространството, донася оттам нови елементи, съзвучни на нейната устремила се същност. Така съзнанието се гради, обогатява и разширява, извеждайки човека от неговата сфера в сферата на Далечните Светове и в сферата на надземните мисли. Мисълта става крилата, отнасяща духа от Земята в безпределността на пространството. Трябва да съумееш да примириш в себе си двата полюса на живота, Земния и Космическия и да намериш равнодействащата между тях. Това и ще бъде средният път или златният път. И Земята не е оставена, и духът не е забравен. Но хората обикновено са изцяло потопени в земните сфери, забравяйки за другия полюс на живот. И когато на земното настъпи край и тялото е отхвърлено, другият полюс не може да даде храна за живот на духа, тъй като полето за посев, незасято през живота, е останало празно. Няма натрупвания и няма отлагания в надземното, и духът няма с какво да живее. Парцалите на земните преживелици и чисто земни натрупвания там нямат основа и представляват там съдържание на низшите слоеве, отразяващи земните сфери. Земята може да се разглежда като необходимо стъпало за разбиране на Космоса, но не трябва да се мисли, че земните постройки на несъвършеното човечество имат място в Космоса. Висшите

сфери на Земята съществуват в най-добрите енергии, отложени и кристализирани от Великите Духове и най-добрите представители на вашето човечество. Но това е над обикновения живот, който виждате наоколо и всеки човек, внесъл с високи мисли своя принос в тези слоеве, може да се счита за служител на Общото Благо, тъй като тези енергии движат еволюцията на духовете, населяващи Земята.

980. (798). Правилно! Мисълта може да се кристализира в кратка, изострена формула. Такива мисли се запомнят лесно - в тях има много динамична сила. Зарядът на тази сила е неизтощим и въздейства на съзвучното съзнание. Вземете за пример думите: „Орловите крила са дадени за полети” - в тези думи духът намира сила да се възвиси духом над Земята и да облети с крилата мисъл световите. Или думите: „Няма такова препятствие, което да не може да преодолее волята на човека”. В тях също има сила и те предават тази сила на съзвучащото на тях сърце. Възможно е да се говори още по-кратко, влагайки в скъпите думи цялата тази енергия на мисълта, която при обикновените хора се разтваря в потоци от словоизлияния. Всяка дума е носител на енергия, голяма или малка. Тази енергия се излъчва в пространството от устата на говорещия и образува в него центрове на магнитни енергии, привличащи към себе си съзвучните им елементи на родствените мисли. Пуснатата в пространството дума и нейният породител са свързани завинаги със съединителната нишка на връзката и представляват пространствена принадлежност и собственост на техния породител, която няма да го напусне дотогава, докато магнитната сила на тези думи не се изчерпи върху него самия. Плътните условия често пречат на завършването на този процес, но след смъртта този процес на неутрализация на своите собствени, породени от човека, енергии върви вече свободно и безпрепятствено, докато не погълне всичко лошо и добро, което е породил на Земята. Така се осъществява жътвата на посятото. Сеячът и жътварят са едно и също лице. Сеяч тук - жътвар там. Жънат и тук, но не така напрегнато и не така явно за околното. Но законът не може да се избегне нито тук, нито там. Планетите се носят по своята орбита. Така също се носи в пространството и духът, прокарайки за себе си орбита в пространството със своите мисъл и слово, тъй като думата е звуково оформление на мисълта.

981. (799). (М.А.Й.). Давам Указание да заминавате. И колкото по-скоро, толкова по-добре. Забавянето усложнява условията на отпътуването и лишава от подготвените възможности. Колкото по-късно, толкова по-зле. Нужни са изпълнители. А те се бавят. Нима можете да отчетете сферата на разпространение на вашите мисли и степента на въздействието им върху обкръжаващите? Когато се изпращат близки духове в далечни краища, областта на тяхното психическо влияние не се изчерпва единствено с думите, а преди всичко с мисълта. Близката мисъл действа по-силно, отколкото далечната мисъл. Сами виждате силата на въздействието ви върху хората които ви обкръжават или на градовете, в които живеете. Затова по-добре да бъдете по-близо и именно там, където е съдено да се появи на Земята Невидимият Град. Сферите, прокарани в пространството от ритмическата мисъл на най-близките до нас духове, ще послужат като приемници за вместиране и разпределяне на огнените енергии, достигащи Земята от космическото пространство в срок. Не подценявайте своето значение по отношение подготовката на пространствените условия, облекчаващи утвърждаването на отсъдената Светлина. Сега мисълта има особено пространствено значение. Ще бъдете звани и вече сте, тъй като ние ви зовем; ще бъдете желани и вече сте, тъй като желанието на Владиката е да ви

види в отсъденото място; ще тръгнете с чест, тъй като сте нужни и честта на духа е в това да служи с чест на Този, Който ви Изпраща на подвиг.

982. (800). (Гуру). Как да ви дадем желаните условия, ако не искате да тръгнете към тях? Бихме искали да помогнем, но не можем да приложим ръка към изчерпаните за вас условия на живот. Вие мислите за смъртта на другарката. Но смъртта на човека е в Ръцете на Владичите на Кармата, а не на нашите. Би умряла и тук в определения от Кармата срок. Боледуваше и тук. Организмът беше подкопан. Спомнете си операцията. Не ме винете в това, което не разбирате. И ако някой е пострадал, то апостолите, бидейки изпратени, също са страдали. А може би считате заминаването на сина за увеселителна разходка, извършвана за лично удоволствие? Трябва най-после да се погледне сурово и правдиво действителността в очите. Владиката Изпраща на подвиг и както винаги оплакванията, самооправданията и уговорките заменят мястото на желанието да се изпълни Указа на Учителя. Но забавянето е подобно на смърт. Който не изпълни Указа, ще умре в духа.

983. (801). (19 октомври). Предупредих, че ще бъдете силно терзани от тъмните, но няма да Позволя да ви разкъсат. Говорих също за това, че техните злонамерения ще тръгнат по новому, не по очаквания от вас наклон. По същество тези злонамерения са нищо, но тъмните ще им придадат вид на реалност, за да ви смутят и лишат от равновесие. На тях е безразлично с какво и как ще постигнат това, стига да го постигнат. Вашата задача е да не попаднете на примамката, тъй като от тях са хвърлени много въдици и всички те са заложени за вас. Само да смутят, само да затъмнят, само да лишат от равновесие. Да не се реагира на техните приумици не е лесно, тъй като те избират най-чувствителните, най-уязвимите места, за да прободат в тях или да нанасят удари по тях. И все пак Съветът е: да не се обръща внимание, пропускайки ги покрай съзнанието и неприемайки ги навътре. Трудността е в това, че предавателите на тъмните въздействия са хората, астралът на които е силно неуравновесен и вибрациите на които са ужасно заразителни. Значи противодействието трябва да бъде и към въздействията на тъмните, и към излъчванията на астралните проводници на техните помощници, служители и жертви. Тяхното упорство да ви съкрушат не ги отслабва, напротив, яростта им се усилва, тъй като виждат, че са преуспели с отделянето от вас и от Учителя на тези, които не са устояли. Времето на последното разделение се отразява в тъмната ярост. И тези, които искат да устоят в Мен, трябва да бъдат постоянно на стража помнейки, че са обкръжени от тъмните. Надяват черна превръзка на очите на отиващите си и ги лишават от възможност да виждат. Мисленето се отделя и откъсването е неминуемо. Дръжте се за Мен с цялата сила на духа като знаете, че без Мен е край. Крадат ви постоянно и се хранят с вашата Светлина и затова са толкова настойчиви и натрапчиви в своите злонамерения. И затова са така упорити техните жертви и помощници, терзаещи ви непрестанно. Забелязвайте тъмната глутница зад техните гърбове и нанасяйте по нея удара. Различаването на невидимите тъмни, криещи се зад гърбовете на стоящите наоколо, вече ви освобождава от всяко поредно злонамерение. По-добре е незабавно при всеки удар и опити да се гледа не към опитващия се и нанасящия, а към стоящите зад тях. Тъмните не обичат много преките удари, тъй като биват обгаряни от тях. Защищавайте се от тъмнината, задълбочавайки изкуството за защита и изострайки тънкостта на нейните прийоми, и се радвайте на това, че тъмните обогатяват непрестанно вашия опит и вашето знание с тяхната злобна активност. С този опит, който те вече са ви дали, не могат да ви подведат и няма да ви

заставят да им служат. Може би невинаги веднага, но различавате тяхното присъствие винаги и, различили ги, ще се опазите, предприемайки нужните мерки за защита. Най-добрите мерки за защита са - да държите Моя Лик пред себе си постоянно във вашето съзнание в третото око, представяйки себе си в Лъча и повтаряйки Моето Име. Така въоръжени, блеснете с мечи или пък фжср4тюфнасочете лъча, изгаряйки тъмнината с лъча. Действайте със своя лъч сякаш от Мен, сякаш с Моята сила.

984. (802). (20 октомври). Считаме постоянството на непрекъснатия Контакт с Нас за необходимо и нужно. Но как да се постигне това, ако след толкова години устрем липсва непрекъснатост? Нима трябва да се чака този момент, когато тъмните ще заставят да се търси спасение в това? По-добре е да дойдеш сам и без старанията на тъмните. Добре е преди началото на всяко дело и всяка работа да си спомниш за Владиката и, представяйки си пред себе си Неговия Лик, вече след това да пристъпваш към нея. И нека това да се превърне в навик. При първите християни думите: “В Името на Отца и Сина и Светия Дух” са носели същия този смисъл. Но с времето той е бил изгубен. След това, завършвайки всяко дело и всяка работа, отново да се помисли за това. След това може да се опъне психическата нишка от началото до края, просто представяйки си, че Ликът на Владиката е с вас винаги. Вие не мислите за своите очи или глава, макар да знаете, че те винаги са с вас, така също трябва да се сживеете с мисълта за постоянното невидимо Присъствие на Учителя в духа. И където и да сте и каквото и да вършите, помнете постоянно, че Учителят е с вас винаги. Така постоянното усещане на Великото Присъствие ще стане ваше достояние, вече не нарушавано от нищо.

985. (803). (М.А.Й.). Нека всеки да решава сам какво да прави. Никога на никого не натрапвайте решения, но предоставете свободен избор, посочвайки следствията. Не е ценно извършеното от човека под натиска на друга воля, но е ценно извършеното от него доброволно, по импулс изхождащ отвътре. Обяснете, разтълкувайте, покажете следствията, но нека да избират сами. Давайки съвет, даже Владиката Предоставя свобода на избора и само в особено изключителни случаи няма да се Забави с помощта, ако това изискват обстоятелствата, без вече да пита за съгласие.

986. (804). (Гуру). Обединеното с Владиката съзнание диктува решението на живота, взет като цяло, а също и на всеки отделен негов етап. Следователно трябва да се стремите не към решаването на отделни въпроси, а към обединяване на съзнанията. Нека стремежът към това да стане и най-главната грижа и тогава всяко решение на един или друг въпрос ще бъде правилно без специални умования

(Утре тръгва детето. Откъсва къс от сърцето. Тежко е. Видях насън, че насреща дойдоха тъмните в равен брой с моите и седнаха. Аз се готвех да им противодействам. Много тежко е да се откъсне къс от сърцето, прираснал здраво. Много.)

987. (805). (21 октомври). Всичко в живота е невярно. Не можеш да се опреш на нищо. И само Владиката е опора. Какво да се прави по-нататък? Да се върви, без да се забавя крачката. И без да се променя ритъма. Нашата Близост е над всичко, което се случва навън.

988. (806). (М.А.Й.). Не тъгувай. Дъщеричката ще се върне друга – обичаща, загрижена и оценила. Ще се върне - казвам ти, изпитала студенината и глада на човешката пустиня и празнотата на благополучието. Отново ще се привлече, веднага щом почувства какво е загубила в теб. Такъв като теб няма да намери и няма да срещне повече никъде, и никой няма да те замени. И по-близък за духа няма да бъде. Затова

казвам: “Не тъгувай. Далечината не е преграда”. Надалеч можеш да станеш по-близък, отколкото си наоколо. Ще се върне друга, такава каквато искат да я видят - с горящо сърце и устремена към нас и предала своя дух на Владиката.

989. (807). (Гуру). Празно е наоколо и затова близките хора са ценни един за друг. Само че те не разбират това, когато са заедно и започват да разбират разделени. При раздяла връзката на сърцето може или да се укрепи, или да се прекъсне вече съвсем. Ако близостта е силна, ще стане по-силна и по-здрава, ако е слаба - ще се скъса. Така и гледай на разлуката като на изпитание за верността на сърцето и предаността към нас.

990. (808). (22 октомври). Погледът на човека е показател за неговия духовен потенциал и състоянието на неговия дух в дадения момент. Трябва да се научите да управлявате погледа. Има различни погледи: послушни, безстрашни, страхливи, твърди, избягващи, упорити, бягащи и не гледащи в очите, спокойни и втрещени, разсеяни, съсредоточени, тъжни и радостни - с една дума, изразяващи цялата гама от човешки чувства, настроения и мисли. Мисълта се изразява в погледа. Очите са огледало на това, което става в душата на човека. Има очи, които могат да се четат като отворена книга. Но има и очи непроницаеми, не издаващи своите чувства, не казващи нищо на хората. Възможно е погледът да се лиши от всякакво чувство, от всякакво изразяване на вътрешното състояние на духа. Възможно е над очите да се спусне завеса и да се затвори достъпа вътре, във вътрешния свят на духа. Възможно е да се научите да владеете до съвършенство очите. Защо да се допускат в душата минувачи или странични, или даже когото и да било. “Затворено ковчеже” – така Указвам. Твърдият съзнателен поглед се насочва като прожектор към лицето на събеседника и вижда в него и забелязва в него това, което не вижда разсеяният поглед. Лицата на обикновените хора се четат като отворени книги и при това в значителна степен по очите. Но за да четеш по очите и с очите трябва да вледееш себе си и своите очи. Хората обикновено дотолкова са заети със своите преживявания и чувства, че вече нямат време да забелязват чувствата и преживяванията на другите и да четат по очите. Такова четене изисква самоотричане, но всички са заети само със себе си. В погледа като във фокус се събират концентрираните енергии на духа, които могат да се усилят безкрайно. Но е нужно равновесие, иначе няма да се съберат сили. Полезно е да се прекара деня в наблюдение на изражението на човешките очи. Най-интересното в живота - това е, разбира се, човекът и неговият свят. Но всички са заети само със себе си или с дела и вече не остава време за изучаване на самия човек. В погледа се отразява понякога стъпалото на духа, достигнато от човека. Тази област е широка, тъй като окото е толкова сложно и изтънчено, че подобие на окото се запазва даже в огненото тяло.

991. (809). (23 октомври). Ще Укажа как да се справиш с непокорните енергии и да оставаш непоколебим сред вихрите. Какво да ви кажа? Освен това, че колкото по-зле, толкова по-добре и че силата на духа се изпитва, познава се и се закалява сред трудностите на живота. Има много призовани, но къде са достигналите? Уплашили са се от трудностите и изпитанията и не са достигнали. И на вас сега е трудно, Виждам колко е трудно, но трябва да се достигне до Мен чрез тези трудности. И ако достигнете, тези трудности няма ли да се окажат стълба за духа?! Така и гледайте на тях като на стъпала, водещи към Мен. Какво от това, че сърцето стене - то е отдадено за спасение на света и трябва да изпие цялата чаша с отрова, за да я превърне в Светлина. Така и

гледайте на сърцето като на трансмутатор на земната отрова в енергии на Светлината, преминали през него и очистени от него. Ето защо е толкова тежко на сърцето. Сърцето трансмутира върху своите огньове низшите вибрации на обкръжаващата среда във вибрации от висш порядък. И в това е целта на вашия живот на Земята – да изпиете чашата със земна отрова за претворяването ѝ в огнена напитка на живота, хранеща света и хората. И мъката, и тежестите на живота, и ударите на живота изсичат от сърцето огньовете, и тези огньовете светят на хората. Считайте страданията като хиляди причини и фантоми, и трудни препятствия, и ще бъдат срещнати ужасни ликове, и то само затова, да преградят пътя. Но този, който е отсъден на Нас, той знае, че трябва да премине през всичко и то без да забавя крачка. Трудно, но чудно, но Владиката е близко сред обградилата тъмнина.

992. (810). Изпращам мисли и помощ, нима не усещате? Не, няма да Оставя в нужда. “И това ще премине”, и ще преминем през всичко, ако сме заедно. Оставяй там, в низините, цялото твое обкръжение с всичките му тежести огорчения, трудности и грижи. Идвай при Мен освободен от тях. И тогава контактът ще бъде пълен. Иначе съзнанието ще бъде раздирано на части между полюсите на Светлината и земния мрак, без да знае върху кой да се утвърди. Трябва да се приеме цялата тежест на грижите и в същото време да не се откъсвате от Мен постоянно помнейки, че цялата опора е не в тях, а в Мен.

993. (811). (М.А.Й.). Ако се приеме животът в размера на неговите огорчения, то и да се живее ще е невъзможно. А трябва да се живее. Значи не към огорченията, а към нещо друго трябва да се устреми духът. Тази цел на устрема ще бъде да се преумножат своите таланти, за да се вземат със себе си на дългия път. Всичко останало не е ценно и не е нужно за пътника по безпределния път. Остана толкова малко да се живее, че трябва неотложно да се помисли за най-нужното. Всичко не е мое, всичко не ми принадлежи и всичко е временно и преходно. Струва ли си заради това да се убиват всички сили на духа? По-добре да се помисли за това как да се използват трудностите на живота за събиране на Съкровището.

994. (812). (Гуру). Земният живот може да бъде завършен или натрупвайки, или пропилявайки получените таланти. Прахосалият ще дойде нищ в света на духа. Но натрупалият ще живее със силата на събраните огньовете, получавайки достъп до всички сфери, съответстващи на събраните огньовете. Огньовете са капитал, с който духът живее в Надземното, затова нека великата цел на земния живот да бъде събирането на кристали от огньовете, отлагани в Чашата, за да събереш в себе си Светлина, толкова нужна както за тебе, така и за хората, тъй като от Светлина се нуждаят всички и тук, и там, а носителите на Светлина са толкова малко. Използвайки създадите се трудности, може благодарение именно на тях да се превключи съзнанието на възможността за нови достижения и натрупване на съкровища от огън. Нямащият нищо в духа и не считащият нищо за свое, принадлежащо на него в духа, може свободно да върви, преумножавайки талантите. Разбирайки това, да се порадваме на трудностите в живота и особено на непоносимите, тъй като от тях може да се съберат много кристали от огън.

995. (813). (24 октомври). Главното е да не се боиш от трудностите, а да ги посрещаш спокойно. Всички те така или иначе ще бъдат преодоляни или просто ще си отидат от живота, донасяйки своя плод и давайки полза. Отношението към тях се променя коренно, ако те не завладяват съзнанието или нямат власт над него. Това е възможно само при условие, че не отъждествяваш себе си с тях. При отъждествяване

съзнанието става като че част от тях, не отделяйки себе си от тях, а сливайки се с тях. Но тези трудности са само преминаващи сенки на земните явления, а зад тях е действителността – такава, каквата е. За субективността на личните преживявания може да се съди поне по това, че у всички те са различни, както човешките лица и листата на дърветата, сменящи се всяка година. Утвърждавайки спокойно отношение към поредното явление от живота, може да се пристъпи към разрешаване на трудностите, свързани с него, практически извършвайки всичко, което е възможно, но не затъвайки в него с цялото съзнание. Поставете спокойствието в основата на всички ваши дела и на всички усилия. Каквото и да става - спокойствието е преди всичко, а после вече делата. Ако преди делата или думите, или чувствата, или мислите върви безпокойството, от тях няма полза и те само ще терзаят и тормозят съзнанието със своята неотклонимост и вълненията, предизвикани от тях. Затова Казвам: спокойствието е преди всичко. По-добре да загубите всичко това, за което се безпокоите, отколкото спокойствието на духа. А може всичко да се понесе, и то в пълно спокойствие, даже смъртта. Затова ще поставим за цел не преодоляването на трудностите в живота, а спокойствието при тяхното преодоляване. Преодоляването на живота в условията на силно безпокойство ще бъде разточителство на Съкровището, и целият труд, изразходван за преодоляването, ще се окаже напразен. Но ако жизненият път преминава при пълно спокойствие, то той може да стане необичайно плодороден. Спокойно горящият пламък подхранва съзнанието, събирайки го. Огньовете на безпокойството дезинтегрират съзнанието, разлагайки го и разрушавайки обвивките. Помислете за проявата на спокойствието на духа поне заради това да съхраните себе си. Спокойствието на духа е венецът на достиженията.

996. (814). (М.А.Й.). Вие сте терзани силно от живота, за да можете да утвърдите спокойствието на духа победно над него. На едната чаша на везните се поставя животът с всичките му трудности и безпокойства, на другата – спокойствието на духа. Коя ще натежи? Победата над живота е в утвърденото спокойствие на духа.

997. (815). (Гуру). От кремъка огнени искри се изсичат при удари, така и ударите, нанасяни от живота, раждат искри, разпалващи пламъка на духа.

998. (816). (25 октомври). Говорим за вяра и доверие. Без вяра не може. Даже Спасителят Питаше преди да помогне: “Вярваш ли?”. Без това психическо състояние на съзнанието на обръщания се изпращаната помощ отскача като топка от стена. Помощта е също магнитна и за да бъде привлечена и да даде резултат се нуждае от определена магнитна поляризация на съзнанието, привличащо магнитно в този случай към себе си енергиите, изпращани от Учителя на Светлината. С това са особено вредни съмненията и колебанията, тъй като те създават магнитни условия или магнитно поле, отблъскващо идващата помощ. Вашата вяра и доверие са нужни не на Нас, а на вас. Унищоженият вярата в себе си и доверието към Нас е окрал самия себе си. Затова Казвам: “Имайте вяра, тъй като според вашата вяра ще ви бъде дадено”. Исканият получава, търсещият намира, на чукация Отваряме вратата. Вратата не е клерикално понятие. Това е огнена енергия на сърцето от определен порядък, притежаваща огромна магнитна сила, сила, привличаща към себе си. Тя може да се нарече даже увереност или нерушимо знание на това, че в каквото човек вярва, то трябва да се извърши. Вратата премества планини и не само планини, но и всички човешки дела, устремени в бъдещето, дори постройката на жилището или сеитбата през пролетта, или желанието да се учи. Без вяра или увереност в това, че желаният резултат ще бъде

постигнат, ръката няма да се вдигне за никое дело. На явлението вяра трябва да се гледа по-широко, разбирайки магнитната сила на този двигател на живота. Вярата и надеждата са родни сестри и живеят наблизко. Не позволявайте на нищо да убие вярата в Нас и в Йерархията на Светлината. Това ще бъде равносилно на убиване на Светлината в себе си, тъй като без вяра в Йерархията движението по пътя се пресича. Можете да се съмнявате в каквото поискате, но не в Йерархията и не във Владиката. Изпитанията за твърдост на вярата са най-тежките. Ненапразно апостолът се отрече три пъти от своя Учител. Имайте вяра и докрай. С помощта на вярата събирате съкровищата на мощта и строите нерушимия мост към Нас.

Хората, отричащи силата на вярата, сами прекрасно вярват в това, на което посвещават своя труд или даже усилията на цял живот. Огледайте такива отрицатели и ще видите под външната черупка от думи силата на огнената вяра, движеща ги по избора от тях път в живота, дори и този път да е далечен и чужд за вас и водещ съвсем не натам, накъдето ви води вашият. Вярата винаги е устремена в бъдещето, в това е нейната сила. Затова вярата и бъдещето се съчетават заедно и съчетават своите сили за придвижване на съзнанието напред.

999. (817). (М.А.Й.). Ако вярваш в това, че аз съм близка и ще получиш моите мисли, ти ги получаваши. Ако убиеш вярата в това, арфата на духа ще замлъкне и ще престане да отговаря на полъха на моите мисли. Общуването с Учителя и с нас също се основава на вярата. Не се смущавай от грешките в Записите и неизпълнението на това, което понякога прониква в тях. Те са неизбежни, тъй като в процеса често се намесва низшият Манас. Но общото направление е правилно и са много безценните бисери. Продължавай да ги събираш и не за себе си, а за другите.

1000. (818). (Гуру). За Апостолите е имало явяване на Христос и други знаци. Ще има и за вас. Вие ги чакайте. Ще ги има, не може да ги няма. Но не се откъсвайте в мисленето нито от нас, нито от Учителя. Дръжте здраво сребърната нишка. Ако я изпуснете, вашата връзка ще се прекъсне и няма да се възстанови отново, тъй като няма да има кой да направи това. Съединени сте чрез нас и сред живите няма такъв, който би могъл да извърши това. Не забравяйте това и повече от всичко се пазете от скъсване на сребърната нишка.

1001. (819). (26 октомври). Изпращаната от Учителя енергия само частично се превръща в редица видими действия: Записи, думи, стихове и така нататък. Но друга нейна част остава в организма, усилвайки кристалите от огън и трансмутирайки цялата система или човешкия апарат. В това е значението на Лъча и неговият отпечатък върху съзнанието остава за определен срок. Според характера на условията във всеки даден момент е нужна енергия от определен вид и Учителят я изпраща в Лъча. Това и ще бъде Лъч с особено предназначение. От обичайния Лъч нужните за дадения момент елементи се извличат магнитно, по притегляне в съответствие с потребността на момента. Така се осъществява насищането на духа със Светлина и се утвърждава положението, че дошлият при Учителя няма да зажадне духовно, тъй като насищането на глада на духа тече постоянно. Ученикът има духовна храна в изобилие и обикновено повече от това, което може да вмести. И от духа се поглъща според потребността в съзвучие с неговия устрем. Именно “на всекиго според потребностите”. Това условие за хранене на духа с Лъчите на Владиката представлява неотменим признак на ученичеството. Нямащите Лъча, но пробудили се духом, са напрегнати в търсенето на източници, даващи знание, но утвърденият ученик вече не търси, тъй като е намерил и

знае как да насища устрема на духа. Дава се всичко, което той може да вмести, но по съзвучие с неговия устрем. Необходимо е само да се разширява вместимостта на съзнанието. Получилият трябва да раздаде на нямащите – това е закон. Раздаването върви според съзнанието на идващите. Съизмеримостта е трудна, тъй като ти се иска да дадеш повече, отколкото е способно да възприеме съзнанието. Много от заминаващите са такива, мярката на вместимост на които е била препълнена свръхмерно. По-добре е да се недодаде, отколкото да се наддаде и с това да се уплаши търсещия. Стомасите на всички са различни, тоест вместимостта на съзнанието и неговата способност за асимилация. Ритъмът помага в много случаи и особено в процеса на разширяване на съзнанието. Да се преуспее може винаги, ако се съблюдава ритъмът.

1002. (820). Смятате, че сте изоставени, докато в същото време подхранването с Лъча продължава непрекъснато и приемате поредното изпитание на умението да стоите на собствените си крака едва ли не за отхвърляне или за това, че са Забравили за вас. Трябва най-после да се разбере, че движението по пътя включва цял ред изпитания, не прекратяващи се дотогава, докато върви това придвижване. Отсъствието на изпитания и настъпилата лекота на живота и даже благополучие са много лоши признаци: те означават, че пътят е пресечен и постъпателното движение е спряно. Радвайте се на тегобите на живота, те означават, че вниманието на Учителя е съсредоточено върху вас и Той е Загрижен за растежа на вашия дух, който не може да расте, ако не бъде обременен. Неиздържалите отпадат. Те не са и нужни, тъй като са нужни само тези, които са преминали и то победно през всички изпитания и все пак са устояли във Владиката. Защо да се привличат към огъня слабоволните, защо хилавите, защо съмняващите се и колебаещите се и не твърдите духом, когато той ще ги обгори, а някого даже и ще овъгли и ще направи черен. Нека да бъдат не много, но силни, но твърди, но предани на Мен до края и преминали победно през всички изпитания, които Съм им Поставил. Вярно отбелязахте, че участта на всички тези, които са дошли при Мен, не е лека. Изпитвам ги в пещта на страданията и трудностите на живота, тъй като Искам да ги приближа до Себе Си. Неизпитани, те няма да издържат Светлината и Моята Близост и не ще бъдат нужни за делото. Разбира се, място ще се намери за всички, но не около Учителя на Светлината. Затова Казвам: “Радвайте се на изпитанията на живота”. И тези, които се изпитват, и които - не, ще напуснат Земята, оставяйки на нея всичко свое земно, но издържалите изпитанията и устоялите в Учителя ще си отидат натоварени с даровете на духа, а тези, отклонилите се от изпитанията, уплашилите се от тях или недораслите до тях - нищи в духа.

1003. (821). (М.А.Й.). Радвам се, че най-после Грижата на Учителя, проявявана в изпращаните изпитания, е осъзната. Ако не ви изпитват как ще достигнете? Ако не се закаляват постоянно силите на духа с изпитване как ще преминете през прага, където ви чакат чудовищата на мрака, за да не ви пропуснат през него? Но закалени в трудностите на живота и стълкновенията с тъмнината вие ще преминете прага. Цялата работа е в това да не се уплашите в духа от никакви трудности, тъй като ще се разсипят на прах пред волята и ще бъдат преодоляни. Трябва да се израсте чрез тях духом. Няма непреодолими препятствия. Учителят Дава задачите според силите. Но ако загубиш вяра в своите сили и помръкнеш духом, то даже и малкото препятствие може да се стори голямо. Но ако вървите по очертаното от Лъча тежките ключалки ще се строшат от волята и даже няма да ги усетите, тъй като преодоляването е в духа. Затова не се бойте, не се бойте от нищо: нито от живота, нито от смъртта, нито от трудностите, нито

от препятствията, нито от приятелите, нито от враговете, но се бойте да изберете лекия живот, привлечени от тази лекота, тъй като тя ще се превърне в тежки гири, привързани към вашите стъпала. Тъй като, както е Казано: благополучието е смърт за духа.

1004. (822). (Гуру). Учителят Иска да примири съзнанието с трудността на пътя на духа. Това е възможно само при разбиране и обединяване на мисленето с Него. Ако знаехте за нашите трудности, през които ние сме преминали, вашите тегоби биха ви се сторили малки. Духът стоящ на по-високо стъпало носи и по-големи тежести. Всичко е същото: същите изпитания, закаляване и проверка, но усилено точно толкова, колкото изпитвания дух е по-висок. На изпитание се подлагат даже световите. Затова се отнесете съзнателно и с разбиране към тези изпитания, които ви Дава Владиката, за да ви приближи към Себе Си. Отхвърляйки ги и отвърщайки се от тях отхвърляте възможността за приближаване към Владиката.

1005. (823). (27 октомври). При Общуването мисли така: “Аз съм тук, но моят дух е там, близо до Владиката и части от духа, изпратени в Твърдината, влизат в Общуване с Него, насищат се от аурата на Владиката и се връщат обратно, носейки върху себе си отпечатък от Огъня на Неговия Дух”. Тъй като тук при себе си в земно съзнание ти усещаш и виждаш земното. Но духът е извън Земята и части от него могат да проникват навсякъде. Принципът на деление на духа е универсален, тоест всеобщ, тоест духом можеш да се докоснеш до всеки предмет, явление или човек, към който той се устреми. Частите от духа ще се докоснат до обекта на устрем, и връщайки се ще донесат върху себе си неговата вест. За делимостта на духа е казано много. Духът е вездесъщ, но земното съзнание е твърде тъмно и свързано с плътта, и проривите в областта на духа са само частични. Духом или с мисъл се докосваме до далечна звезда. Мисълта е дете на духа. Духът е огън. Мисълта е огнено явление. Малко мислят за проявите на огненост на мисълта, считайки я за рефлекс на мозъка, продължаващ само в момента на неговото зараждане и действие. Но този рефлекс поражда енергия и форма, вече можеща да съществува отделно от апарата, от който е излязла и така съществувайки тя действа както върху своя породител, така и върху обкръжаващото: предмети, растения, хора и животни. Проявата на мисълта не е проста. Ние силно Усещаме докосванията на мислите, изпращани Ни от вас. При Общуването обменът на мисли е взаимен. Устремявайки се към Нас съзнанието възприема сякаш усещането за променлив ток: изпращане и приемане. Процесът е двойствен по същество, двустранен на всеки полюс от контакта. Ние, възприемайки устремената към Нас мисъл, Отговаряме, изпращайки свои. Възприемащото съзнание пък възприема, устремявайки се. Така се осъществява Общуването в духа, но чрез мисълта. Общуването може да се усети и без да се оформи мисъл, а съсредоточавайки съзнанието върху усещанията на сърцето. Ще Наречем такова Общуване сърдечно, за разлика от мисленото, не забравяйки само, че без енергията на сърцето мисълта няма да полети надалеч. Двигател на пространствената далечина на мисълта е сърцето.

1006. (824). (28 октомври). Представете си себе си лежащ или седящ на своето място и себе си – наблюдаващ се отстрани или отдалече, или стоящ също тук. На теория това може да изглежда просто, но на практика далеч не е така. И при Общуването можеш да си представяш себе си с Мен в Твърдината, а тялото - намиращо се надалеч. Изисква се продължителна тренировка, но тя води към способността да се действа в обвивките отделно и независимо от тялото. Умението да си представиш себе си във всяко време на всяко място влече след себе си умението да се чувства и възпрема аурата

на това място или човек, към който е устремено съзнанието. Чувствознанието е основано на способността да се чувства явлението с помощта на висшите проводници. Възможно е постоянно да се изтънчва своето възприятие. Това дава малко земно щастие, но умножава “талантите”. Но щастieto е надземна птица от царството на духа и затова го няма на Земята. Благополучието не е щастие, щастieto е вътре. Но тъй като го търсят вън, то не го намират. Щастieto е в духа. И е нецелесъобразно да се търси то в нещо външно. В колибите има повече щастие, отколкото в дворците, тъй като то не е от външните условия. Животът се дава с трудности, за да се осъзнае това; да се осъзнае, че всичко е вътре в човека, даже неговото щастие. И затова когато е вече твърде тежко може, отхвърляйки всичко външно да се опитате да усетите щастieto вътре, отделяйки съзнанието от външния свят. Вашата радост е Учителят. Пребивайки с Него тя може да се усети.

1007. (825). Сине Мой, твоето съзнание протестира срещу превратностите на живота. Но как е възможно да възхождаш, отхвърляйки стъпалата? Дадено стъпало на живота е преодоляване въздействието на превратностите на живота върху съзнанието, за да можеш независимо от тях и въпреки тях да устоиш в Мен и да видиш кой магнит е по-силен – на Земята или на Висшите Сфери. Съзнанието се разкъсва на части между тези два полюса на притегляне. Но трябва да се присъединиш определено към един от тях. И потапяйки се в земните грижи вече нито за миг да не се откъсваш от магнитния полюс на Светлината. Затова е и полезно да се държи постоянно в третото око изображението на Владиката. Тогава съприкосновението с Висшите Сфери ще бъде непрекъснато. Иначе няма да устоиш под ударите на вълните на външния свят.

1008. (826). (М.А.Й.). Какво да правите вие? Да се държите за Владиката с цялото си сърце, с всички помисли, с цялото свое същество и да поверите съдбата на Духа на Владиката. Йов не е символ, а пример за човек, устоял във Висшето независимо от всичко. В нас имате пример за непоколебима вяра във Владиката. Него и следвайте.

1009. (Гуру). Твърде много са безпокойствата за личните удобства. По-просто гледайте на нещата. Каквото ще става, то не може да се отмени. Безпокойствата и тревогите не избавят от изпитанията. Затова Владиката Говори за спокойствие на духа. Нека то да увенчава всички дела и всички мисли, и всички трудности на преживяването време.

1010. (827). (29 октомври). Ние считаме, че външните обстоятелства обуславят живота на съзнанието и неговия характер само дотогава, докато съзнанието не е израснало и не е укрепнало до такава степен, че да е в състояние първо да не се поддава на влиянието на външната среда, и после вече само да влияе върху нея. Силните духове винаги са водели след себе си множествата, без да се подчиняват на общоприетия стандарт. “Вървя сам срещу течението” – така ги Наричаме Ние. Но докато не е достигнато това стъпало, трябва да се опази поне независимия напредък на собственото съзнание, не допускайки то да бъде въвлечено в потока, обезличаващ индивидуалността на неговите натрупвания и стремежа да се следва Учителя. Влиянието на обкръжението върху съзнанието е твърде голямо и да се запази направлението на устрема към Учителя е необичайно трудно, тъй като всички се устремяват съвсем не нататък, а на когото където му скимне. Говоря за вътрешната свобода на духа. Отричаме собствеността, тъй като най-страшното робство на духа е робството на вещите. Съзнанието е омотано от нишките, опънати от всяка вещ, която човек счита за своя. Промените на мястото с това са добри, че откъсват съзнанието от вещите, към които то е срастнало. Но и със себе си

трябва да се взима възможно по-малко. Защо да се носят окови със себе си? Странстващите монаси са разбирали добре това, като не са взимали със себе си нищо. Понякога трябва да се предприемат героични мерки, за да се избавите от веригите на собствеността. Възможно е нищо да не се счита за свое, но дори временното притежаване на вещи свързва съзнанието, макар и да прави по-леко откъсването от Земята и вещите при освобождаването от тялото. Трябва да се почувства цялата тежест на това робство, за да се ужасиш от него. Мисълта се приковава към вещите, а същевременно и към обкръжаващото, и на поробеното съзнание е трудно да се отскубне от тези клещи. Получава се такова положение, че духът се стреми към Учителя, а обкръжаващата затворена сфера не го пуска. Птицата на духа е привързана със здрави връзки към Земята. И човек иска да се устреми, но не може да преодолее притеглянето на обкръжаващата сфера. И даже понасяйки се в сияйната далечина към Учителя на Светлината, той влачи след себе си нишките на земните притегляния и мислите, свързани с тях, непосилно обременявайки Учителя.

1011. (828). (М.А.Й.). Скъпи мои, не тъгувайте, нашето време ще дойде - гарантирам с духа си. Трябва още да се потърпи. Виждам, че е трудно и се опитвам да помогна. Ако си бяхте у дома, щеше да бъде по-лесно да се помага. Именно на вас да се помага по-лесно, тъй като сме близки, но не на тези, за които мислите, тъй като тяхната близост не е вашата. Помощта е по съзвучие и според заслугите.

1012. (829). (Гуру). Скръбта ще бъде в радост, но когато дойде времето, не по-рано, когато вашето време настъпи.

(Насън). Тежко е, ние ще разберем радостта от строителството на живота.

1013. (830). (30 октомври). В планините на Ал[тай] има място, малко известно на хората, наситено с токове с необичайно напрежение. Там ще бъде заложен и построен градът на бъдещето. Той с времето и ще се прояви като световен център на културата на вашата Планета. Нашите Погледи са насочени натам и натам се изпращат Нашите Лъчи, утвърждаващи строителството на Града. И той, погребан сега във водите на омагьосаното езеро, ще се издигне нагоре и ще приеме реални форми. Много магнити са заложили освен него по лика на Великата Страна и всички те трябва да проявят своята сила, когато настъпи времето. Фундаментът на отсъденото бъдеще е заложен отдавна и сега стъпалата към него се утвърждават на Земята с ръцете на хората. Ако се гледа през личните очила, нищо няма да се види. Стъклата на Общото Благо дават далновидност и умение да се различава и разпознава същността на явленията, водещи в отсъденото бъдеще. Те са твърде много и стават все повече и повече. Но личното не може да помогне да се видят: егоизмът е ограничен от твърде късите срокове на личните постройки и за тях в бъдещето няма място. То е зад пределите на егоизма на личните мечти. То носи щастие за всички. Колективът е пещта, в която се разтопява егоизмът и се разтваря светът на личните интереси. Новият Свят върви победно към смяна на стария свят.

1014. (831). (М.А.Й.). Трудно е? А вие изтърпете. Неизтърпелите няма да достигнат.

1015. (31 октомври). Счита за нецелесъобразно да се занимава мисълта с несъществуващи и въображаеми трудности, предполагаемо възможни в бъдещето. Обикновено те или огромното им болшинство в действителност не възникват, а представляват само порождения на неспокойното съзнание. За трудностите трябва да се мисли тогава, когато те реално се изправят пред вас и изискват разрешение. Добре е

също да се предвидят те и в бъдещето, но без да си въобразявате това, което го няма. Ако знаехте колко усилия отиват за тези несъществуващи в действителността явления. Наистина бихте се ужасили. Цялата беда е в това, че тези порождения на неспокойния мозък предизвикват пространствени образувания, привличащи към себе си съответстващите им условия. Много неприятности можете да си навлечете по този път. Затова трябва да се остави безпокойството за бъдещето и да се съобразявате само с реалните факти на живота. Действителни трудности в живота има повече от достатъчно и без въображаемите. На тяхното преодоляване и ще отдадем своите енергии, без да се тревожим за това, което го няма.

1016. (832). Толкова е говорено за спокойствието. Но ето че нахлуха вълните на житейското море и въображаемото спокойствие трещи по всички шевове. Разбирате ли защо са толкова нужни изпитанията? А как без тях да се отделят въображаемите качества на духа от истинските? Човекът, обкръжен от призраците на въображаемите качества, ще плати жестоко когато животът ги разнесе и го остави като оскубан пуяк или гъсок за забавление на минавачите. Затова Казвам: “Радвайте се на изпитанията” - те не само ще отделят въображаемите качества от истинските, но и ще укрепят последните и ще излекуват изнемогващите качества. Качеството като мускула се нуждае от упражнения за укрепване и жизнеспособност и то постоянно. Ръката не получаваща работно натоварване атрофира. Гледайте на трудностите на живота като на условия, необходими за поддържане, укрепване и развитие на нужните на даденото стъпало качества на духа. Не трябва да се мечтае за покой - той означава застой и умъртвяване на духа. Огненият апарат на човека ще замре и няма да работи. Работата не е в непреодолимите трудности, а в това да бъде изменено по коренен начин своето отношение към тях и да се посрещат те разумно при спокойствие на духа. Микрокомосът на човека автоматично изработва светло-частици, противодействащи на обременяващите го явления и с това изработва огнен имунитет в себе си. Трябва само да му се даде време, без да се терзае, да доведе този процес докрай и да създаде броня на духа, издържаща напора на обременяващите обстоятелства. След време ще може да се отбележи как тези същите обременяващи явления, ударили се в новата защитна броня на духа, вече няма да са в състояние да предизвикват предишните безпокойни и нежелателни реакции на системата. Възможно е много по-спокойно да се посрещат новите обременяващи обстоятелства като се знае, че те непременно ще изработят нужния имунитет. Ако по-рано сте били спокойни, а под напора на новите вълни сте загубили спокойствие, значи предишното спокойствие се е нуждало от израстване и задълбочаване. За да се достигне до могъществото на спокойствието на Владиката трябва да се издигнеш по стъпалата, преминавайки изпитанията на всяко в спокойствие на духа, което ще нараства през цялото време. Радвайте се на новите обременяващи условия, тъй като те ви приближават към Светлината. Без тях ще останете предишните. Без тях до Мен не може да се достигне. Отхвърлете ненужните мисли, пречещи да се разбира положението и характерът на изпитанията.

1017. (833). (М.А.Й.). Съзнанието трябва да се примири с трудността на изпитанията. Това е възможно само при условие, че се разбира тяхната цел и смисъл. Няма нищо по-лошо от ужаса пред тъмнината на неосмислените страдания. Но когато ученикът знае смисъла и значението на всичко ставащо с него, тогава всичко, през което той преминава, се превръща в стъпала на подема. Духът няма да издържи трудностите на пътя, ако не разбере за какво му е даден трънливият път. Но ако

разбере, трудностите и тежестите ще станат по-леки от перо, тъй като Владиката ще приеме върху Себе Си неговата тежест. Ако смятате, че смисълът на тези трудности се съдържа в тях и се изчерпва с тях, невъзможно е да се приеме пътят на Светлината. Но ако се види в тях силата, изковаваща мошта на духа и умножаваща неговата огненост, ученикът ще ги приветства като единствената възможност да се издигне до Учителя на Светлината. Разбирането на това напълно ще измени отношението към живота и ще даде възможност да се води правилно огнената закалка на духа. “Трудно, но чудно” - Каза Учителят. Разберете. Нима още е неразбираемо, че Учителят Обяснява всекидневно смисъла на поредните изпитания и Указва пътя за извличане на нужния опит на живота от тях. Да се осмисли и да се разбере - значи да се приемат те без оплаквания, жалби, отклоняване, недоволство от този път на живота на духа, който е Набелязал Учителят, спешно водещ вървящите след Него.

1018. (834). (Гуру). Не може да не се издържи поредното изпитание - това значи да поставиш себе си под повторни удари дотогава, докато то все пак не бъде преодоляно. По-добре е победно да го преминеш веднага, а как - Учителят Указва. И трябва да се премахне страха. Зад всички тези безпокойства и тревоги все пак някъде се крие зрънце страх, оцветяващо всичко със своя цвят. Страхът за бъдещето трябва да се премахне. Нека да бъде каквото бъде. Всичко е в Дланите на Владиката. Той няма да Допусне недопустимото и изпитанията са според силите. Ако те изглеждат трудни, значи недооценявате своите сили. Силата на духа е неизчерпаема, когато е призвана съзнателно. Всичко, което предизвиква маса грижи и тревоги, ще свърши. Ще отидете при Владиката, оставили вещите. Тогава струва ли си заради това, което после няма да го има, да се предава своя дух и да се извършва предателство на пътя? Няма нищо, заради което би си струвало да се откажете от възможността да се следва Владиката и да се получават Указания от Него. При правилно разбиране на същността на изпитанията духът ще се издигне стремително по стъпалата на живота.

1019. (835). (1 ноември). Как да се съвмести вечното с преходното, най-нужното с по-малко нужното, Светлината с мрачината на живота - и да се преуспее? Само с отдаване на сърцето на това, което се счита за по-важно, само с любов към него и устрем на духа. Където е вашето съкровище, там е и вашето сърце. Къкво да се смята за най-скъпоценно? На какво да бъдат отдадени сърцето и мислите? Нима на това, което днес ярко нахлува в съзнанието, за да може утре да си отиде и да се забрави? Отдавайки своето сърце на мимолетните сънища на живота, човек остава с нищо, когато настъпи събуждане от сънищата на земната Майя и свърши всичко, с което той е живял на Земята. Значи трябва да се живее с непреходното. Думите на Владиката няма да преминат и всичко свързано с това бъдеще, в което Той Устремява съзнанието на хората, вървящи след Него. И Той Самият ще Пребъде с вас до свършека на дните на Цикъла на времето. Ритъмът е могъща сила и прилагайки го във всекидневния устрем към Владиката може да се задържите на пътя на устрема към Светлината. Иначе ще ви залее тъмнината на суетния живот и мрачината на духа, и ще настъпи слепота за всичко, което е от духа. Светлината е нужна за живота. Насищайки се с нея ритмично, може да се хранят всички тела с енергиите, нужни за тяхното правилно функциониране. С ритъм ще преуспеете.

1020. (836). Сега, когато вълните са се разпенили, в теб тече яростна борба между временното и непреходното в теб. Да! Да, в теб самият се съдържат елементите на временното и вечното. И между тях тече борба за превъзходство. Ако победи

временното, обречено на смърт и унищожение по силата на нещата и своята собствена природа, ти ще умреш в духа и ще станеш смъртен. Ако победи непреходното, ще протегнеш нишката на вечния живот към това бъдеще, към което се устремява всичко. Със своята мисъл и устрем ще очертаеш своите възможности и ще определиш този предел и граница, до която духът може да достигне. Но е заповядана Безпределност и следователно не трябва да се поставят никакви граници пред живота на духа. И в тази борба на живот и смърт със земната обвивка и с всичките низши четири трябва да се постигне победа на всяка цена. Но драконът на сивия живот е жизнен и отсечените в схватката негови глави веднага израстват отново и отново, и отново трябва да се бориш за своето място на стъпалата на космическия живот. Затова не се уморявайте в борбата за своето право на безсмъртие. Слънцето изгрива всеки ден на изток, изпращайки своите лъчи. Така и вие се стремете в непрекъснат ритъм всекидневно да посрещате Лъча, изпращан ви от Великото Сърце. Никой няма да го посрещне и приеме вместо вас, никой няма да го усвои вместо вас, никой няма да го приеме в сърцето и никой няма да почерпи от неговата Светлина за вас. Със своята ръка, със своите сили, със своя устрем и желание на сърцето. Нека житейските вълни да се блъскат в скалата на вашия дух, нека да я умиват и да се носят по-нататък, вие стойте и знайте, че те не са страшни за вечния дух и не могат да го съкрушат, тъй като духът не е от този свят, а е само затворник на непреходната Светлина в менгемето на плътния свят. Каквото и да става наоколо, вибрациите на обкръжаващата среда, бидейки явление от низш порядък, не могат да засегнат същността на духа или да му навредят, или да го разрушат. Духът е нерушим. Мислейки по друг начин, предавате съзнанието на смърт, тъй като съзнанието трябва да се вкопчи за своята Висша Безсмъртна Триада, Обителта на духа, в която той пребивава над сменящите се низши обвивки. Пренасяйки своето съзнание в сферата на Тriaдата, утвърждавате непреходното в себе си. Към това води и ежедневното и ритмично Общуване с Учителя на Светлината.

1021. (837). (М.А.Й.). Нека земният живот тече там долу. Но вие, издигнали се духом над него, в общуване с нас ще намерите сили да го побеждавате. Победата ще се заключава в това, независимо от всичко, със сърцето да се присъенините към нашия живот, живота на духа, а не към обкръжаващата ви суета. Затова отделяйте суровите прояви на обикновения живот, такъв, като при всички, от живота на вашия дух и всички тези най-чудни мисли, надежди и стремежи, които ви Изпраща Учителят в Лъчите всекидневно. Живейте в Лъчите на Неговата Светлина, а не в мрачините на обикновения живот. Този живот, обикновен и сив, живяха преди вас милиарди хора и всички те умряха без да оставят следа. Но Учението утвърждава необикновеността във всичко. Необикновен е животът на духа и в духа. Вие живейте с него, но вървейки твърдо по Земята и изпълнявайки всичко, което изисква животът в плътно тяло. И даже не по-лошо, но по-добре от другите, не видели Светлина по Пътя.

1022. (838). (Гуру). Пипалата на живота се стремят да те обхванат и омотаят и да те завлекат надолу, и да те потопят в безизходния мрак. Но се бори славно, отсичайки пипалата едно след друго. Но те се протягат отново, и отново има борба, и отново има победа и освобождение. Но колко мощно укрепва духът в това борене. Не трябва да позволяваш да бъдеш победен и завлечен в бездната на живота. Мнозина са се задавили в нея, даже докоснали се до Светлината. Ако вашата мисъл е устремена към нас и е свързана с нас, ние ви помагаме да устоите и да издържите докрай в тази нервна борба.

1023. (839). (2 ноември). Ще Кажа, че невидимото учение, вървящо даже нощем, не се дооценява. Откъде се вземат бисерите на мислите? Не от обкръжаващите, разбира се. Невидимото учение се провежда постоянно. С него се храни съзнанието. Ученикът е под непрестанното въздействие на невидимие Лъчи. И всичко ставащо с него не е случайно. Пътят е много труден. Някои го наричат каторга. Но връщане назад няма. Няма накъде да се връщаш. Назад всичко е изгорено и тези колиби или даже дворци, в които се приютяват хората криейки се от действителността, вече не удовлетворяват духа, докоснал се до Светлината. Налага се да се върнеш към изпепелената пустиня на изживяните струпвания, разсипали се на пясък. Назад всичко е изгорено и пътят е само напред. Но няма път на учничеството без изпитания. Духът трябва да стане като адамант. В огньовете на изпитанията се изгаря всичко, което не е нужно по дългия път към Безпределността. Взема се само това, което ще потрѣбва и което помага да се върви. Но колкото по-висок е полетът, толкова по-опасна е възможността от падане - падане в бездната, тъй като под краката няма нищо. Нишките, свързващи със Светлината, са протегнати от горе. Протягат се, наистина и от долу, но само за да завлекат в бездната. Оставяйки оплакванията и недоволствата от трудностите на изпитанията и приемайки ги духом като неизбежност, ученикът върви непреклонно напред, предал себе си на Волята на Владиката.

1024. (840). (М.А.Й.). Трябва всичко да се остави в духа и от всичко да се отречеш. Всичко не е мое, даже тялото, даже мислите и чувствата. Мое е това, което е извън смяната на състоянията, извън плътните и тънки условия и извън измененията.

1025. (841). (3 ноември). Едни желания, мисли и чувства произлизат от обвивките, други - от духа. Идващите от обвивките често са насочени във вреда на духа. А идващите от духа често не се съчетават с желанията на обвивките. Протича борба. Особено ярки и настойчиви са желанията на астрала. На него му е нужно да иска, без да разсъждава. Той е много силен в човека. Той е смъртен и умира, така както и тялото. Ако в него е съсредоточен целият живот на неговия носител, то смъртта на съзнанието не може да бъде избегната. Човекът живеещ с астрала обрича себе си на смърт не затова, че извършва грехове, а затова, че при всяко въплъщение се сменя цялата четворка, всичките четири низши принципа или проводници. Животът в тялото не може да продължи повече от положения за тялото предел, така също и животът в обвивките. Затова за утвърждаване на непрекъснатостта на съзнанието е особено важно още на Земята да се пренася то възможно по-често в областта на Висшата Триада. Духът живее с нея. Това е Обителта на духа. Всичко висше, всичко най-добро в човека е съсредоточено в нея. Огнят на устремеността към Учението на Живота, към Учителя на Светлината, към усъвършенстване на себе си произлиза от Висшата Триада. Всичко извършващо се в човека се корени в един или друг проводник, усилявайки го при съзвучие на съзнанието с него и при одобрение на волята. Човекът утвърждава всеки миг своята смъртност или безсмъртие с поредността, степента и същността на това, което той преживява и допуска в своето съзнание. Земното отива при земното, а духът – нагоре, с всичко това, което човек е събрал за Висшата Триада. Ако той е пил и ял добре, и се е грижел за тялото, то неговият дух няма полза от тези грижи и от всичко свързано с това. Нужен е суров контрол над земното тяло и над астралното тяло, и над менталното тяло. Те трябва безпрекословно да изпълняват повелите на волята, независимо от това харесва ли им това или не. Тялото е длъжно да се подчинява. То се и подчинява на волята, при различните хора в различна степен. И хората ходят и

работят по заповед на своята воля. Тази власт вече е голяма, но нейната пълнота още не е достигната от човека, макар и да му е дадена пълна власт над своето тяло. Тя трябва да се осъзнае и да се прилага непрестанно. Всички проводници са само оръдия на духа и всички тенденции, привички, склонности и желания са вложени в тях от самия човек, и затова могат да бъдат отнети от него самия със същата тази сила, с която са били вложени, даже малко по-голяма. Човекът е властен над тях и всички те са в неговата воля. Кое то и трябва да се осъзнае преди да се пристъпи към осъществяване на своята власт над всички свои проводници.

1026. (842). (М.А.Й.). Ще кажа, че живееш не както трябва и устремявайки се нагоре живееш твърде много в своите низши обвивки.

(Гуру). Не мъдрувай, но (а) просто постави пред себе си Лика на Владиката и погледни на себе си като че отстрани. И ще се видиш без приукраса (преувеличение) в истинска светлина. Трябва да познаваш себе си без покривала.

1027. (843). (4 ноември). Законът за превъплъщението мъдро опазва човека от прирастване към едни и същи условия на живот. Необходима е смяна на всички тела и обновяване на условията. Да се даде на човека неумиращо тяло, значи да го обречеш на вкаменяване на духа. Даже за краткия земен живот мнозина се изхитрят дотолкова да вратнат в обкръжаващите условия и обстановка, че в Тънкия Свят те приличат на неподвижни пънове, бидейки приковани към своето обкръжение. Да бъдеш не от този свят означава състояние на непривързаност към временните условия на живот и свобода на духа, живеещ в своя свят, отделен от плътния свят със сферата на свободата. Суетата звучи ярко за тези, които нямат сили да се откъснат в духа от притеглянето на Земята. Как да се намери тази свобода, бидейки в тяло? С постоянно устремяване към Учителя на Светлината. Трябва да се усети цялата тежест на оковите, за да може, изправяйки се духом, да ги отхвърлиш. По-добре е да бъдеш нищ и да нямаш нищо, но да си свободен, отколкото, имайки нещо, да бъдеш свързан с това, което притежаваш. Работата не е в притежаването, а в обвързаността на духа от вещите, без които, както му се струва на човек, той не може да преживее. Но е имало време, когато той не е притежавал нищо от това, което има сега и е бил жив, и даже по-щастлив, отколкото встъпвайки в тяхното притежаване. Срастването на съзнанието с вещите и своето обкръжение е силно, но незабележимо, тъй като човек привиква към своите окови. Може да мине без всичко, но не без Светлина. Затова първата мисъл и първото място е за Владиката. Ако можете да разберете и да видите колко ненужни вехтории носи в съзнанието си човекът! Наистина грамади!! Пътуванията от място на място са добри с това, че освобождават съзнанието от излишните вещи и обрязват корените, вратнали в обкръжаващите го условия. Да осъзнаеш, че си техен роб, ще бъде първата крачка към освобождението. Страхът пречи да се сменят тези привични условия с нови и боязливото съзнание рисува трудностите на новия живот. Но кой знае не превишават ли старите трудности това, което го очаква заанапред. Уплашил се от новите трудности, човек може би по този начин обрича себе си на по-горчиви трудности в старите условия. Но той трябва да осъзнае своето робство, ако иска свобода. Освободените енергии на духа, по-рано поддържани от вещите и обкръжението, тогава могат да послужат за изграждане дома на духа. Този, който е загрижен за построяването на земен дом за себе си, той няма да може да си построи дом за духа. Разкъсвайте веригите, привързващи ви към плътните условия.

1028. (844). (М.А.Й.). Условието, които са по-лоши за тялото, могат да се окажат по-добри за духа. Ето защо тялото често страда, за да израсне духът. Нужно е натоварване на духа със земни вещи и обстоятелства, за да даде той огън и когато е твърде тежко, духът може да се възмути и да се изправи, отхвърляйки връзките на Земята. Извършвайки всяко действие се приучвайте да го извършвате отначало мислено, в духа, тъй като духът по своята същност, по своята природа е свободен от случайните съчетания на външните условия, но може да ги направлява. Създавайки отрано тяхната форма, те могат да се вливат в нужното русло. Живейте в духа независим от външната среда живот.

1029. (845). (Гуру). Няма нищо непоправимо, освен оскърбяването на Йерархията. Затова грешката със забавянето може да се поправи. Разбираемо е, че ще бъде много по-трудно, но затова пък ще има разбиране на това, че Указите трябва да се изпълняват своевременно. Ще помогнем да заминеш и ще облекчим пътя. Отбелязвайте бъдещия успех във всичко, което ще се отнася до опитването, тъй като тези действия съответстват на Указа и желанието на Учителя и са обградени с кръга на изпълнението. Когато действате по Указа, пътят е облекчен. Неслучайно вчера отворихте книгата на нужната страница и на тези именно думи, които бяха дадени в Записките: “Забавянето е подобно на смърт”. Ще добавя, че ако не се преместите от мястото, ще има застой и умъртвяване на духа, тъй като каналите на помощта на Учителя ще прекратят своето действие. Затова потвърждавам отново: заминавайте по-скоро! Трябва да се решите необратимо и да действате, изхождайки от това решение. Къде и как? Кой знае, може би съдбата вече ви е приготвила и необходимото място, хора и работа. Всичко е в Дланите на Владиката. Вие се предайте на Неговата Воля, отхвърляйки товара на специалните умувания.

1030. (846). (5 ноември). Животът е най-доброто училище и животът учи как да се упражняват качествата в действията. Смисълът на настоящия момент се заключава в придобиването на навик и умение да се преодоляват вибрациите на обкръжаващата среда в период на особено нагнетяване на външните условия. Обичайните методи са недостатъчни, нужни са героични усилия, за да се съхрани нишката на Общуването. Не е лесно да се преодолява суетата.

1031. (847). (6 ноември). Даваме възможност на хората, които ви обкръжават, да се проявят докрай. Те оголват своята същност във вашата Светлина. Вашите енергии, вашите огньовете пробуждат в тях техните енергии за добро или зло, за Светлина или тъмнина, според тяхната същност, скрита досега. Явно е забележимо: тези, които са около вас, стават изведнъж по-лоши или по-добри. Не е ваша вината, че те стават по-лоши или по-добри, а от вашия огън в тях се пробуждат намиращите се в тях в спящо състояние енергии, скрити и дремещи до това време. Затова не се учудвайте, ако изведнъж приятел премине в лагера на неприятелите или пък обратно, започне да проявява усилените качества на преданост или вяност. Но е по-добре хората да не се будят съзнателно, ако не усещате в някого потенциален ученик. Те и така ще преминат покрай вас равнодушно, без да проявяват себе си като приятели или врагове. Равнодушни няма да има. Времето на последното разделение рязко разпределя хората по полюсите на тъмнината или Светлината. В това се крие причината, че около вас се осъществява беснее на тъмнината. Бидейки осветена, започва да буйства неистово. Разбира се, това обременява, но обременяването е необходимо за възхода. Тъмнината ви измества към Мен и издига духа. Така Заставяме и тъмнината да служи на делото на

Светлината. Ако можеха биха ви съкрушили, но Лъчът охранява. От нахлуване сте опазени, но от опити, хитрини, нападки, убождания и удари се защитавайте сами, за да можете да изострите своите чувства и да умножите силите. Бронята на духа се кове под ударите на тъмнината. Всеки от Моите близки служи като лакмус за определяне на безпогрешната реакция на тъмнината. Който е против вас, той е против Мен, който е против, Мен той е против вас. Тъмните могат да вредят, но само в известни граници, иначе биха унищожили отдавна. На Нас парникови растения не са Ни нужни, затова сте изложени навън под въздействието на тъмнината, за да изработите в себе си огнен имунитет и противостоене на тъмните. Просто острието на духа се дава за закалка, за да стане по-здрав, отколкото е било. А сложността на условията изработва многостранност на опита: опитните воители Ценим много повече, отколкото новите неопитни. Ако тъмните знаеха как ви обучаваме в знанието за техните пътища и уловки, биха ви оставили в покой. Сега те не могат да ви измамят и да ви заобиколят и разликата между неопитните съзнания, вървящи след Учението на Живота и вас, позналите опита и погледнали в бездната, е огромна. Така ви Подготвям да ви Постава на кръстопътя, тъй като сроковете наблизават. Порадвайте се на суровия и труден живот - той вече ви е дал много.

1032. (848). (М.А.Й.). Тъмните действат обикновено чрез някого от близкостоящите и сега беснеят, тъй като каналът, по който е преминавало свободно тяхното предишно въздействие, е под заплаха от затваряне. И се опитват накрая да навредят повече. Тъй като няма да има чрез кого да терзаят. Дръжте се по-близо до Владиката в тези последни дни, за да се оградите по-пълно. Мечът на духа нека да бъде винаги в готовност, тъй като тъмнината е напрегната. Влизате в леговището на звяра, спуснали забралото и държейки копието за удар. Не е просто всичко това, което става около вас.

1033. (849). (Гуру). Можете да се порадвате, че сте отбелязани от тъмните - значи огньовете са забележими и вашата Светлина ги задушава. Стълкновението с тъмнината е неизбежно следствие на приемането на Светлината. Така на всички, следващи Владиката, им се налага да се борят. Наличието на борба означава наличието на неугасимата лампада на духа. Тъмнината се опълчва срещу нея, за да я угаси. Борете се за утвърждаване на Светлината. Не може да не победите.

1034. (850). (7 ноември). Хората са се отдалечавали в горите, планините, пустините, за да намерят там уединение и освобождение от властта на суетата. Сега подвигът се извършва сред живота. Колко труден е той за чувствителното и възприемчиво сърце е невъзможно даже да си представите. Но да се живее трябва и в самата среда на обикновения живот. Затова за облекчение се дава Лъчът, за да може неговата Светлина, указвайки пътя, да дава възможност за движение напред. Когато значението на Лъча не е осъзнато напълно, има много съмнения за това как да напредваш. Но изпращаният Лъч, прониквайки в микрокосмоса на ученика, насища с елементи на Светлината всички негови проводници и зърното на духа. Следствията на този процес се изразяват в сърдечно, мислено или видимо явно, творчество на духа, а също в думите и делата на получилия Лъча човек. По Лъча и Общуването е възможно, и Близостта на Учителя на Светлината. Земното съзнание въстава срещу чудото на Лъча и го отрича даже след много знаци и свидетелства за неговата мощ и влияние, но вътрешно съзнанието преуспява и продължава да се движи напред. Присвоеният Лъч не го напуска и след смъртта, здраво свързвайки ученика със съзнанието на Учителя на

Светлината. Осъзнаването на това е много важно. Бъдещите ученици, още не доближили се, го нямат. За усвояване на явлението е необходимо неговото осъзнаване, от степента на което зависи част от следствията на получаване по Лъча, невидимото обучение - също. Лъчът опазва от нахлуване на тъмнината, но не от тъмните нападки, а от овладяване от тъмнината и нанасяне на сериозна вреда. Биха унищожили, ако можеха, но Лъчът не позволява. Всички хитрости на тъмните, преминаващи зад предела, очертан от Учителя, се пресичат от силата на Лъча. Тъмните не са в състояние да пристъпят Указа на Владиката. Но да досаждат могат и ще продължат, тъй като животът е двуполюсен.

1035. (851). (М.А.Й.). Тъмната полоса на живота ще отmine и ще навлезете в полосата на Светлината. Ние сме загрижени по-скоро да ви въведем в нея. Тя не ви очаква тук, а у дома, където възможностите не са ограничени от изживяните от вас условия. Потенциалът на магнита на духа ще набележи пътищата за магнитно притегляне на съзвучащите му обстоятелства и възможности. По сина съдете за техния характер и сила. Но трябва да се решите необратимо, без колебания и съмнения, да изберете именно указания от Учителя път и посока. По другите не съдете: заминавайки, те са мислели за себе си и за устройване на своя личен живот, а не за Делото на Владиката и не са поставяли Неговото Дело като своя цел и преди себе си. Според Сенка е и шапката. Според сърцето е и животът. Вие очаквахте да намерите живот не там, където му е съдено да процъфти. Устремете изцяло своя поглед към родните простори. Вашето бъдеще ще се утвърди там и сега се утвърждава от нас. Ще съчетаваме нишките на възможностите според вашия устрем към изпълнение на Водещата Воля. Йерархически притежавате космическо право на свой дял в заповяданата приказка. Това право е дадено. Не прилагайте обичайните мерки към него и не се стремете към обичайността. Кой от не можещите да приложат своите сили към Делото на Владиката е имал толкова знаци на внимание и грижа от страна на Владиката? Но вие ги имяхте и вашата съдба е в Неговите Длани. Оставете обичайните мерки, равнявайте се по необичайното. Бъдете ученици на М.

1036. (852). (Гуру). Нашият живот беше необикновен, тъй като всички стремежи бяха отдадени на Владиката. Живяхме заради Неговото Дело. Но някой, посвещавайки Му няколко минути дневно и четейки Учението смята, че се намира в служене на Учителя. Явна несъизмеримост! Законът съизмерва точно. Отдалият целия себе си получава стократно. Половинчатите, на една десета и една стотна отдаващи се недоумяват защо е толкова слаб делът на тяхното получаване. Те са забравили за съизмеримостта на следствието. С пълна мярка получава отдалият цялото си сърце на Владиката. Половинчантостта е враг. От половинчатите се получават топлички. Тяхната участ е да бъдат изхвърлени от еволюционната спирала на живота. Необходима е пълна преданост, пълна отдаденост на себе си и пълнота на устрема на сърцето към позовалия Учител.

1037. (853). (8 ноември). Диваците почитат своите идоли или ги бият, ако желанията им не са били изпълнени. Да не приличаме на тях. Докато всичко не е пренесено в областта на духа и сърцето не е отдадено на Владиката, равновесието не може да се удържи и да се победи логиката на очевидността, за да се освободиш от нейното въздействие. Егоизмът търси личен комфорт и удобства и поставя напредъка по пътя в зависимост от тях. Но на Великото Служене с тях не се съобразяват изобщо. Често побързват в студ и глад и без ропот и оплаквания. Разбирането на принципа на

подвижност на Плана трябва да примири с всички неочакваности и разбити мечти. Ако дори и Ние, оставяйки настрана непрочетен ръкопис, неочаквано Изменяме своите действия, то какво да се каже за вас, не виждащите причините за тези изменения и тяхната целесъобразност. Животът е много сложен и трябва да се повярва. Иначе е невъзможно да се върви. Трябва да се повярва във величието на бъдещето и да се отдадат своите сили в служене на него. Работейки за Общото Благо отлеждаме крила. Но ако го заменим с личното, крила няма да израснат.

1038. (854). (М.А.Й.). Ако Сергей в горите, бидейки сам, е Творил велико дело, то как тогава служител на Общото Благо може да говори, че неговият труд и неговото дело няма да бъдат полезни? Служенето се заключава в носенето на Светлина в своята собствена аура. Без това условие никакво Служене не е възможно. Просто да носиш Светлина на хората в своя микрокосмос - в това е целият смисъл. Но хората търсят решението на въпроса в нещо друго. Но друго решение не може да има. Така носещият Светлина вече само с това извършва Служене на Светлината. И никакви дела, и никакви думи, и никакви условия няма да направят Служенето на Светлината такова, ако аурата не е светлоносна. Трябва да се гледа в корена на нещата и тяхната същност. Вие се стремите да извършите редица дела и считате, че именно в това е предназначението на вашия живот и вашата мисия, а аз ви казвам, че то е в това със своите излъчвания да внасяте Светлина в мрачините на живота и да давате Светлина на хората дори без думи. Такъв подвиг Наричаме мълчалив. Той е по-труден от всички дела. Друго, несъстоящо се в носене на Светлина разбиране на подвига не може да има. И ако светлоносецът само е преминал между хората без да промълви и дума, вече само с това е донесъл огромна полза. Разбира се, добри и нужни са и делата, но само със Светлина. Без Светлина те са ненужни. Затова първото, на което трябва да бъде обърнато вашето внимание, е състоянието на светимост на вашата аура. Сами знаете какво излъчва вашата мисъл или чувство във всеки даден момент и затова можете да не се заблуждавате дали носите на хората и обкръжението Светлина или тъмнина. Тъмните еманации излъчват тъмнина. Определете състоянието на своя дух в дадения момент (това не е трудно) и веднага ще видите характера на своето служене и ще знаете на какво е посветено то - на тъмнината или на Светлината. Магнитната същност на човека постоянно излъчва тъмни, сиви или светли сияещи еманации и служенето на Светлината или тъмнината се извършва постоянно, във всеки даден момент. Никакви думи, обяснения, самооправдания за причините не могат да направят служенето светло, ако аурата излъчва тъмнина. Спомнете си Думите на Спасителя: “И ако Светлината, която е във вас, е тъмнина, то каква ще е тъмнината?”. Затова не се грижете за това дали ще сте нужни и полезни за бъдещето. Ще бъдете безусловно, ако бъде утвърдена светимостта на аурата и ще бъдете ненужни, ако - не. При вашето знание и близостта до нас и Учителя на Светлината носената от вас Светлина може да бъде огромна и служенето на Общото Благо – извънредно полезно. И тъй, поляризацията на своя микрокосмос на светлоносна вълна ще бъде правилното решение на живота и на всички тези въпроси, които ви тревожат сега. Незнайните Йоги творят благо в далечните планини, дарявайки света със своята Светлина. Толкова повече велико дело може да се твори пребивавайки сред хората и носейки им Светлина.

1039. (855). (Гуру). Мълчалива жертва – така Нарича Учителят подвига на мълчанието сред живота. Неговият изпълнител живее като всички и говори като всички, но носи своя подвиг мълчаливо и съкровено. И на всичко, с което се стоварва

върху него животът, отговаря със светлоносните излъчвания на своята аура - на човешката злоба, на трудностите на живота, на тежките мисли и чувства на хората. Наистина той се явява трансмутатор на низшите енергии в светлоносни. Той не може да отговори със злоба на злобата, с ненавист на ненавистта, с подлост на подлостта, с лъжа на лъжата. Но посрещайки със сърцето си злите енергии, пълни с отрова, отговаря на тях със Светлина. В това се и заключава изпиването на чашата с отрова. Служенето на Светлината не е просто. Позволено е всичко, но при условие, че всичко се озарява от Светлината, излъчвана отвътре. И тогава не е важно къде и как се извършва това служене. На служене се намира сърцето, а то може да служи на Светлината навсякъде и винаги, и където и да сте изгубени в просторите на великата страна.

1040. Учителят, идващ на Земята и живеещ сред хората Настройва обкръжаващата Го сфера на Своята вълна: тази вълна или вълни на Светлината, излъчвани от Него. Наистина Неговият Свят, Неговото Царство не е от този свят, тъй като Висшата Светлина е чужда на сферите на плътния свят. Трудността на този подвиг или жертва е в това, че еманациите на хората и тяхното обкръжение действат като отровни газове. Трудно е да не се задъхаш. Но Владиката Носи Своята Светлина през живота до края, без да се колебае, не поддавайки се на задуха, но изпивайки отровата на земната Чаша. И земната тъмнина, устремявайки се към Него, няма нищо в Него, на което да може да отзвучи в Неговия микрокосмос. Тъмнината и нейните еманации звучат в човешките сърца на това, което още не е изживяно в тях. И ученикът, носещ своята Светлина, е загрижен постоянно за това да не зазвучи на тъмнината, да бъдат реакциите на въздействието на тъмните в неговия микрокосмос винаги светлоносни и на злото той да отговаря винаги със своята Светлина, с вълна от Светлина. Трансмутатор остава сърцето. Приемайки вълните тъмнина в сърцето и трансмутирайки ги със сърцето, ученикът отговаря със своята Светлина. Ако на тъмния удар или въздействие отговаря с пълно равновесие, запазвайки своята Светлина, това вече ще бъде победа над тъмнината и светла реакция на тъмнината. Но за да каже, че “идва тъмнината на този свят и няма в мен нищо”, трябва да изработи в себе си огнен имунитет за неуязвимост от лошотията. Лошо е всичко, което гаси Светлината или може да я угаси. Така реакцията на съзнанието на въздействията на външния свят има решаващо значение във въпроса за служенето на Светлината. Тъй като всяка такава е от тъмнината или от Светлината, потъмняваща или озаряваща аурата. Към човека се устремяват непрекъснато и непрестанно енергии от различен порядък, предизвиквайки в него една или друга реакция. Грижата е за това ответните еманации на аурата да не бъдат тъмни. Да помрачи, да угаси и да лиши от Светлина се стреми цялото обкръжение на носителя на Светлина, тъй като неговата Светлина не е от този свят и е чужда на този свят. Затова и светът въстава срещу него, задушавайки го със своите отрови. Но Светлината ще победи. Върху щита на Светлината е изобразена победа и неговият носител, въпреки очевидността на тъмнината, утвърждава своята победа над тъмнината. “Аз Победих света”, – така Каза Владиката на Светлината, показвайки пътя към победата на вървящите след Него.

1041. Мислеха, че получавайки удар и подлагайки другата буза за удар, носителят на Светлина проявява непротивене на тъмнината. Но мислеха така поради невежество. Ще разгледаме явлението научно и с разбиране. Получавайки злобен удар на вълната на тъмните енергии, разпалени от тъмния огън, носителят на Светлина не трябва да им отговаря в унисон с тях с черна злоба. Но запазвайки пълно равновесие и

не отговаряйки, но опазвайки своята Светлина, по този начин той неутрализира злобния пламък и го угасява. И горко на нанасящия удар по незащитената буза, тъй като Светлината, неопетнена от тъмнина, светлият Агни обгаря тъмната аура на злодея, нанасяйки болезнени изгаряния. Наистина горещите въглени ще се окажат върху темето на обиждащия, ако равновесието е запазено и Светлината не е помръкнала в сърцето на носещия я. Тази психотехника е сложна и изисква умение да владееш себе си, за да не реагираш на злите нападки и да не отговаряш на злото със зло. Цялата работа е в стълкновението на огньовете – Висшите и низшите. Висшите побеждават, ако не са помрачени. Да се запази равновесието на равногорящия пламък не е леко и затова тъмните често преуспяват в своите нападки срещу светлите. Бесовите, тормозещи смъртните, няма да се доближат до Владиката, тъй като ще се изгорят от Неговата Светлина. Затова Заповядвам равновесие на духа при тъмни нападки и срещу живота, тъй като против него тъмнината няма да устои.

1042. (М.А.Й.). Ако ви се удаде да запазите равновесие на духа при всички условия на вашия нелек живот, това ще бъде победа. Ако я постигнете, значи животът не е преживян напразно. Ако запазите всичко, което се страхувате да загубите, но не утвърдите равновесието, при заминаване от Земята все едно ще се наложи да се остави всичко. Но ако, загубвайки всичко, задържите равновесието и своята Светлина, ще влезете като победители в Надземното. Измъчвани сте яростно от живота, за да можете да утвърдите в себе си Светлината пред лицето на живота. Имайте всичко, владейте всичко, но се откажете от всичко в духа и не свързвайте своя дух с вещите, които притежавате. Дали ги има или ги няма, вашият дух, неговата свобода, неговата Светлина не зависи от вещите. Това ще бъде свобода на душата от вещите. Обвързаните души не познават тази свобода. Те са привързани към вещите с мисълта. Обвързаното съзнание се намира в робство на мислите. В крайна сметка не вещите, а мислите овладяват съзнанието. Заминаващият си от Земята притежател на вещи ги оставя на Земята, но мислите отиват там с него, мислите и представите за вещите. И тези образи, породени от мисълта, продължават да го владеят. И вече не той притежава вещите, а вещите, отразени в образите на мисълта, всецяло завладяват съзнанието и го потапят в своето обкръжение. Затова Учението отрича собствеността и приветства освобождението от притежаване на земни вещи. Но освобождението от тях е в духа и мислите, а не в това какво притежава имащият ги човек. В духа и се освобождавайте от тях.

1043. (Гуру). Земните мерки и мерките на духа са различни. Поземному е загуба, а в разбирането на духа – освобождение. Така загубата или отнемането на земни вещи често е полезно за духа. Духът обременен от вещите не може да се движи, както корабът, обраснал с раковини. Вещи може и трябва да притежаваш, но най-необходимите. Тежко е бремето на ненужните вещи. Там заминавате с всичко онова, което считате за свое и горко на обременените с вещи. Освобождавайте се сега, отхвърляйки всичко в духа и не считайки нищо за свое.

1044. Трудността е в това, че чудовищата, срещани по пътя и тъмната глутница ще се опитват каквото и да стане да откъснат съзнанието и сърцето от присъствието на Учителя. Ако преуспеят, пътят свършва. Оттук разбирането на това, че не трябва да се откъсваш и че всичко, което отделя и отдалечава от Учителя, е извънредно опасно. Логиката на очевидността ще твърди за своето, доказвайки, че Учителят Го няма и че всички усилия на духа са безплодни. И стига само сърцето да започне да обръща

внимание на тези нашепвания и придвижването ще се прекрати. Трябва да се върви въпреки очевидността и логиката на мозъка и да не се забавя крачката пред затворената наглухо стена. С всеки ден изпитанията ще стават все по-трудни и по-трудни - верен показател за това, че духът расте. Малцина биха издържали това, което се е паднало на вас. Но Давам всекидневни указания на духа за това как да премине. Виждайки змия я заобикаляте отстрани; така също се стремете да избягвате опасните и вредни мисли, отделящи от Мен. Не трябва да се обмислят и да им се дава храна, защото ще израснат и ще задушат. Заменяйте ги с Моя Лик и с осъзнаване на Лъча. Времето е трудно, но трябва да се премине.

1045. (856). (М.А.Й.). Приятелю, отложи неразбирането на неизпълнените Обещания за по-благоприятно време. Много обяснения можеха да се дадат, но те нямаше да донесат успокоение, даже принципът на подвижността на Плана и неговата обосновка не донесе успокоение. Затова отложи. Нищо не трябва да застава като преграда на пътя. А това може да застане. Отложи го.

Да! Да, трябва постоянно да утвърждаваш себе си в Светлината, тъй като тъмнината утвърждава в тъмнина. Трябва да утвърждаваш себе си срещу тъмнината. Защо мислите, че нашият път е бил лек? Трудностите са според плещите и според съзнанието. По-голямо съзнание – по-големи са и трудностите. Но трудностите са само стъпала, стъпала на живота, водещи към Светлината. Как може без тях? При младенците ги няма. Нима искате да изпаднете в младенческо състояние? Трудностите са добър признак и означават, че духът се изпитва. Не гледайте тези, които ги нямат. Възрастният не може да завижда за безотговорността на младенческото състояние на духа. Готвим за трудно дело, затова са и трудностите, за да се закали върху тях духът. На неизпитания сурово дух не се дава отговорно Поръчение. А как може да се създаде броня на духа, ако не под ударите на живота?

1046. (857). (Гуру). Ако наричат болестта “посещение на Господа”, то ще смятаме трудностите за проява на вниманието и грижите на Владиката. Вашият път е спешен и трябва по-бързо да ви подготвим, тъй като изпълнителите са малко. Толкова малко! Наоколо е пусто. А времето приближава. Радвайте се на суровата грижа на Владиката да укрепи вашия дух и да ви подготви за приемане на Поръчението. Вие сте в нашите мисли, грижи и планове.

1047. (858). (11 ноември). Хората не биха имали власт, ако не им беше дадена отгоре. Дава се от Кармата. Не на бързия се дава бяг и на силния – победа, но на всички според времето и случая, тоест кармата. Железният закон на кармата е неумолим. Да се наруши не може, но да застанеш по-високо може. Затова трябва да се издигнеш над кармата, да се издигнеш духом. Само в духа можеш да бъдеш свободен от веригите на кармата. Проводниците са ѝ подчинени. Тя остава, но няма власт да владее духа. Разпънати на кръста Спасител Беше свободен от кармата в духа (докато в същото време осъдилите Го на смърт хора и разпъналите Го бяха роби на кармата) в същото време, когато Неговите съдии и изпълнителите на тяхната воля бяха роби на кармата. Свободата е само в духа. Друга не може да има.

1048. (859). (12 ноември). Властта на настоящето над съзнанието може да се унищожи само устремявайки съзнанието в бъдещето, но не своето лично, а бъдещето, изграждащо се на основата на Общото Благо. Личното настояще и личното бъдеще няма да освободят духа от властта на обкръжаващото. Да преминат изпитанията на привързаност към Общото Благо се налага на всички, които искат да следват до края

Владиката. В природата няма празнота. Отхвърляйки Общото Благо, човек запълва по този начин своето съзнание с мислите за своето лично благо, за себе си и само за себе си, и вместо цветуща градина подготвя пустиня за духа. Сега е време за конкретни решения и утвърждаване в живота на това, към което се устремява духът и което е считал вече за достъпно - проверка в живота на принципите на Учението, приети теоретично, но неутвърдени на практика. Всички въображаеми достижения отлитат като изсъхнали листа. Остава само това, което е действително утвърдено със своята ръка. Изпитанието е сурово и трудно, но трябва най-после да се отделят въображаемите качества и теоретизирането от живота, думите и делата, очевидността и действителността. Само оставилият всичко и отдалият себе си на служене на Общото Благо ще може да се задържи на пътя. Останалите ще изостанат. И всеки изостанал ще заседне върху нещо. Пътникът, избрал пътя на Светлината, водещ към Владиката, върви без условия, лишен от всичко, забравил за себе си. Разсъжденията и думите вече няма да помогнат и няма да заменят действителността. Трябва или да се утвърдят изискванията на Учението в живота, или да си отидеш от Учението. Приближаването към Светлината не е шега. Лекомислието е осъдено. Горко на този, който иска да замени даровете на духа с материални дарове. Птиците имат гнезда, а животните – бърлоги, а Човешкият Син няма къде да преклони глава.

1049. (860). Ако се отхвърлят личните очила ще видите, че хоризонтът на бъдещето е чист и знаците, указващи бързото му осъществяване в настоящето, са видими в множество навсякъде. Стъпалата към него се залагат здраво и всекидневно се строят все нови, приближаващи явно към него. Всяко ново е по-чисто, по-красиво, по-добро и по-високо от предшестващото го. По същността и характера на стъпалата и съдете - грешка няма да има. Отсъденото ще се сбъдне. Не в личните размери, а в мерките на Общото Благо. Жертвите и усилията са неизбежни. Отворете очи за великите промени, извършващи се пред очите ви. Бъдещето е светло и напред няма тъмнина.

1050. (М.А.Й.). Ако състоянието на съзнанието не е съзвучно на моето, възприемането на мислите, идващи от мен, не се осъществява. На вълната на суетливостта висшето няма да се възприеме.

(Гуру). Сметта задръства канала за възприемане. Окоето вижда отчетливо, а ухото чува това, върху което се съсредоточава фокусът на съзнанието. Ако съзнанието е запълнено с това, което е наоколо, духът няма да види Надземните далечини, а също и бъдещето, и даже действителността на настоящето. Очевидността ще го замени. Но очевидността е кокошата действителност.

1051. (861). (13 ноември). Поразително е как в определено време обстоятелствата се съгъстват, за да обременят и за да си отидат след време отново в безвъзвратното. Те приемат ярко реални форми и обхващат цялото съзнание, настойчиво изисквайки внимание и насилствено нахлувайки в мислите. Но времето минава и те си отиват, напълно освобождавайки от себе си съзнанието и заменяйки се с нови, може би по-добри и по-леки, а може би по-тежки. Не е в тях въпросът, а в това, че отивайки си от Земята ще се наложи всички те да се оставят. Всичко, всичко, което сега терзае и обременява съзнанието, всичко това ще отmine и ще се замени с ново, но всичко: и новото, и старото - положително всичко остава назад и не се взема със себе си. Затова трябва да се намерят сили да се разбере това и в самия разгар на нагнетяването и обременяването да се мисли огнено: „И това ще премине”. И трябва да се върши всичко, което изискват обстоятелствата, но трябва

здро̀во да се дър̀жите за мис̀лта за преходността и временността на тези обременявания. Те се дават, за да се отвър̀не духът от тях и да се издигне по-високо от тяхната преходност. Тря̀бва я̀вно и огнено да се утвър̀ждава тяхната временност и в тяхната преходност да се намерят сили да се укрепи непреходността и нерушимостта на своята същност вър̀ху скалата на духа. Отчетливо си повтаряйте: „Да̀же и това ще премине” и каквото и да се случи зана̀пред, то също ще отmine и ще се разсе́е като дим, ще отmine, за да даде отно̀во на духа и знанието за Майя, и лъ̀жата на ярката очеви́дност; колко грижи, неприятности и тревоги не за своето - за чуждото - матери́ално и плътно, което случайно се е събрало и стъ̀стило около духа. Всичко не е мое и всичко е само временно, за да оставиш зад себе си всичко. Неизменен и близък е Владиката и в Него е всичко, а във въ̀ншното няма нищо, само единствено су́ета и изнурение на духа. Близките и обкръ̀жаващите са също временни. Колко такива е имало и колко са си отишли! По-добре е съ̀всем да нямаш пристанище, отколкото да срастнеш с него и да бъдеш прикован към него в духа. По-добре е да бъдеш непривър̀зан към тежкия и труден живот, отколкото да бъдеш привър̀зан към лекия, безпечен и безгрижен. По-добре труден живот, но носещ освобождение на духа, отколкото вериги от рози. Радвайте се на трудностите и обременяванията - в тях е заложена възможността за освобождение от колелото на живота. Тря̀бва да се премине победно изпитанието и то̀гава то също ще отmine. Иначе ще тегне докато не бъде преодоляно успешно. Няма друг изход да се освободиш от поредното изпитание, освен успешно да преминеш през него. Бъ̀дете готови за всичко, но в радост на духа и в знание, че тези поредни изпитания се дават за преодоляването им и придобиването при това на нови сили, за това, да отделиш себе си от това, което е въ̀н, да откъ̀снеш съзнанието си от него. Вие сте само пъ̀тници на духа по дългия път към Безпреде́лността и на Земята няма нищо ва̀ше, всичко е само временно и всичко се дава само за да се разбере това и да се освободиш от всичко. Но приемайки очеви́дността за реалност, за непреходно, духът се пота́пя в обятията на Майя и тя няма да го изпусне от своите обятия докато той не разбере тяхната същност, тяхната призра́чност, лъ̀жата на тяхната ярка очеви́дност. Както и да се опитва Майя да застави да се повярва в нерушимостта на нейните фантоми, пред тяхното лице повтаряйте: „Майя, отстъ̀пи! И това ще премине” - така Утвър̀ждава Владиката.

1052. (862). От всичко обременяващо ви силно сега най-ва̀жното е този опит и знание, което то, като всяко обременяване на духа изоб̀що, донася. Стре́мете се постоянно да извличате опит от най-тежките и горчиви уроци и то̀гава наистина ще бъ̀дете съби́рач на обилна жътва при поредното ва̀ше въплъщение тук, на Земята. И не после, когато обременяването отстъ̀пи, а именно пред лицето на тези трудности утвър̀ждавайте своята сила да стоите непоколебимо вър̀ху скалата на духа. О́пора е Владиката. Всичко се колебае, но Той е непоколебим. В Него̀во Име и с Него̀вото Име на уста преминавайте живота и теснините на живота. Неуспешният ученик обратно, оставя Владиката именно то̀гава, когато повече от всичко се нуждае от Него. Не е мъ̀дро та̀кова отношение към тази клонка, за която единствено и се дър̀жи духът в пространството на всички измерения. Аз Съм Дър̀вото, вие сте клонките. Клонката, отделена от ствола, умира.

1053. (863). (М.А.Й.). Тря̀бва не да разсъждавате и да изча̀квате, а спешно да изпълнявате Указанието. Сами виждате как пробля̀сва карма̀та. Действайте! В това ще помогнем.

(Гуру). По-често си спомняйте за нашия престой на платото, на вятъра и студа, когато даже конякът замръзваше. Шест месеца, но не паднахме духом нито Майката, нито аз. Мислете по-често за това, когато Учителят ви Изпраща изпитания. Ние ги преминахме. А вие? Ще ги преминете ли?

1054. (864). (14 ноември). Да! Да! Изпитанията ще отминат, а вие, утвърдени в Учителя и Учението на Живота, ще продължите нататък, обогатени с новия опит и умножили върху него своите сили. Целта на изпитанията, преминати правилно и разбрани, е не да ослаби и лиши, а да усилва и укрепи. Призовавайте Ме, когато усетите заплахата за посятото. На бойното поле е още по-тежко, но опитният воин върви през всичко знаейки, че трябва да премине. Към готовността за изпитания добавете безстрашието пред тях и осъзнаване, че неизбежното не може да се избегне. Могат да отнемат всичко, но не и вашите придобивки и да ви лишат от всичко, но не от тях. Разделяйте се радостно с всичко, към което е прираснала аурата, тъй като това е кармично освобождаване от един или друг вид обвързаност на съзнанието. Призовете безстрашието и спокойствието и действайте с тях. Не смятайте за безизходно нито едно положение. Винаги остава изход, а към Мен той никога не е затворен. Заедно с Мен ще решим и най-сложната задача. Не в тишината на уединението, а в пламъка на борбата се учете да държите връзката с Мен. Затова трябва да се свикне да се държи постоянно Моят образ в третото око като най-мощно средство за връзка с Мен. И повтаряйки Моето Име, и държейки Образа вървете смело срещу живота в Моя Лъч, който ви е изпращан постоянно. Лъчът трябва да се посрещне с отворено сърце и ярко и пълно осъзнаване на неговата мощ. Неосъзнат той няма да даде сили, неприложен при нужда - също. Сега е дошло времето практически, на дело да се приложат своите знания. Даваме цялата Помощ, но при тесен контакт и при условие на сливане на съзнанията и неотделимост от Мен в съвместните действия. Но на практика става така, че в моментите, когато трябва да се действа, забравят изобщо за Мен, спомняйки си едва чак тогава, когато ураганът е отминал. Не се склонявайте духом пред никой и пред нищо, помнейки през цялото време, че Аз Съм тук, зад вас. Как ще можете да се държите заедно с Мен в големите дела, ако в малките се колебаете и не можете да удържите равновесието и постоянството. Дръжте се за Мен във всичко.

1055. (865). (15 ноември). Нашата Помощ е огромна и неотложна за тези, които носят върху себе си тежестта на строителството на Новия Свят. За тях даже и грешките не се броят. Но за почитателите на старото сред Нас няма място и дори и техните достойнства и заслуги за еволюцията не са ни нужни. По-добре грешки в името на Новото, отколкото заслуги в името на старото. Така последното разделяне върви по-дълбоко, отколкото изглежда. Колко добри, но ненужни за еволюцията хора са живели и живеят на Земята и колко лоши, но нужни за Нас и помагачи Ни да строим. Старите мерки трябва да се оставят. При Нас мярката е една: ценен ли си за еволюцията на света, тъй като новото вино не се налива в стари мехове. Докосването до старите застинали съзнания не е полезно. Тяхната отрова е силна и отравя системата. Това е отровата на разложението. С товара на отричането в Новия Свят няма да влезеш. Твърде много неразбиране и е проявен личен подход. Нека дори на входните врати да правят слънце от стрели, но със сърце, устремено напред към бъдещето. Психофизическият момент на планетата е дотолкова опасен, че всичко способстващо за еволюцията и утвърждаването на новите форми на живот се Поддържа усилено от Нас. После ще се отбере кое е добро и кое лошо, но сега трябва да се задържи на всяка цена

общопланетното равновесие. Вече не Ни е до дреболиите в живота и не до това кого и къде са настъпили по пръста или са нанесли личен ущърб. Въпросът е за спасяване на Света от световна катастрофа. Проявете разбиране на сложността на времето и помнете, че с предишните мерки е невъзможно да се подхожда към новите явления на живота, ако искате да разберете смисъла на преобразяването на Света. Не върху розови облаци, а с ръката и крака човешки.

1056. И още: оставете неопределеността, знайте какво искате. Може ли да се върви по два пътя: единият, водещ в бъдещето, другият, водещ в миналото, назад. Назад всичко е изгорено за Огнената Йога.

1057. (866). Ще бъдат прокълнати до срок, и когато сроковете настъпят ще видят, че и те са помогнали за Новото Строителство, без сами да знаят колко са високи стените и какъв е куполът на храма на Огнената Истина на Живота. Помагат не само джиновете. По-широко гледайте на нещата. В голямото стопанство добрият стопанин ще намери приложение на всичко.

1058. (867). (М.А.Й.). Малодушието шепне: “Отклонете се! Нека някой друг, а не ти да понесе заради теб твоя дял и труд в строителството на Новия Свят”. Разколебалото се съзнание ще изобрети хиляди възражения и самооправдания, а решението е просто - трябва да се решиш на подвиг и вече не на думи, а на дело, и даже може би без пенсия или други тъмни съображения. Как, къде и какво – ще Укаже Водещият, ако се предадеш на Неговата Воля. Предавам Указание: вземете мерки да се обградите от тъмнината, която пропълзва през всички цепнатини. Нужни са особени мерки, тъй като сте обкръжени. Всички, чрез които тъмнината може да се доближи до вас, по някакъв начин се използват от нея веднага. Всичко не е случайно, всяко съприкосновение с някого. Бъдете на стража, иначе вредата и ущърбът няма да бъдат избегнати. Държейки Образа на Владиката постоянно в съзнанието започвайте деня, продължавайте го и го завършвайте.

1059. (868). (16 ноември). “Отвърни се от себе си, вземи своя Кръст и върви след Мен” – такъв е пътът, водещ в Живота, трудният път, пътът на Подвига. Подвигът е крайното стъпало, водещо към Владиката. Всички вървящи след Владиката и решили своя път докрай са били изпращани на подвиг. Подвигът е единственото решение в живота за този, който се е докоснал до Светлината на Владиката. Най-близките до Владиката избират пътя на подвига доброволно и с разбиране на това, към което вървят. Но пътът е труден. Малкото “аз” в човека, неговото его въстава срещу суровостта на самоотричането и тогава започва смъртна борба между Висшата Триада и низшата четворка, между висшето и низшето “аз”. Най-великият подвиг, извършен на Земята - това е подвигът на Спасителя на Света, Неговата велика жертва. Но даже и Той Говореше: “Да Ме отмине тази Чаша”. Тъй като по човешки и за човешката природа този подвиг е бил нелек. Така също и всеки вървящ след Владиката и избрал този път трябва да разбере колко тежък е пътът на подвига на живота, за да не се заблуждава с розови мечти. Когато Владиката Изпраща на подвиг, низшето “аз” веднага въстава и намира хиляди пътечки и оправдания, за да се отклони от него. И докато духът, избрал пътя на живота, не си каже: “Да ме отмине тази чаша, но не както аз искам, Владико, а както Ти. Да бъде Твоята Воля!” - дотогава подвигът е невъзможен. Приближаването до Светлината не е шегя, пътът е суров. Трябва да се забрави за себе си и за личните удобства, за доволния живот, ако искате да вървите на подвиг. Трябва да се остави страха пред бъдещето и да се покаже пълна готовност за

всички изпитания, готовност за всичко, готовност да се остави всичко в Името на Владиката. Помислете за тези, които са отивали на клада и на мъки заради утвърждаването на Светлината. Всички са били преследвани, измъчвани, разкъсвани или убити. Други са платили с мъки в духа, но са вървели до края. Когато е достигнато стъпалото на подвига, вътрешната борба се изостря необичайно. Отрекъл се от себе си, забравил времето и вещите и предал всичко на Волята на Владиката, героят на духа върви през живота. И може ли да се учудвате, че е така самотен пътят и че изостаналите и отклонилите се са толкова много? Няма никакво значение под какъв предлог се извършва отказът от пътя на подвига, важен е самият факт. И е трудно да се каже кое е по-лошо - да се откажеш от този път или, приемайки го, да съжаляваш за живота на слепите и доволните. Този въпрос, борбата и решението са неизбежни за тези, които са се докоснали близо до Светлината на Владиката.

1060. (869). За утеха ще Кажа: избралият трудния път на подвига върви победно по него и трудностите се превръщат в лекота, но избраните лекия път и изоставилите Владиката понякога се озовават пред такива трудности, които съкрушават техния дух. Вие, избраните трудния път, не се бойте. Аз Съм с вас винаги... до края. На някои не се налага даже и да избират – за тях решава съдбата. Но избраните пътя на подвига съзнателно и доброволно имат заслуга.

1061. (870). (М.А.Й.). Скъпи, отдавна казах: “Не се опиянявайте от сладки мечти, но се гответе за подвига на живота”. И ето че дойде време да се прояви тази готовност. Готови ли сте за подвига на живота? Попитайте се и ще видите веднага къде са думите, къде са делата, къде са въображаемите достижения, къде са действителните, къде са утвърждаванията на духа и къде са покоят и удобствата за тялото. Там, в просторите на Страната, се твори велико Действие и са нужни фокуси на Светлината. Ето че такъв фокус се появи и огънчетата се запалиха веднага. От фокуса на Светлината зависи нейната мощност и следствия. Включете тока и машината ще започне да работи. Малките фокуси дават малка Светлина. Оставете на нас да съдим за вашата Светлина. Нашите най-близки носят на света Светлина невидима за света, разпалвайки сърцата. Попитайте себе си кой подвиг е по-лесен – видимият или невидимият? Гответе се за втория, за да носите Светлина на света.

1062. (871). (Гуру). Решението е в духа. Героят не познава страха. Необратимото решение за подвиг веднага освобождава от хиляди дребни тревоги и ограничава звученето и шума на суетата. Готовността да се приеме всичко и да се върви през всичко дава сила, силата на гигант. И ако собствените сили са малко, вървете със силата на Владиката - тя стига за всички, тъй като е неизчерпаема. Съзнанието, обединено с Владиката и вървящо през живота в Негово Име, е непобедимо. Така и разделяйте делата – на извършвани в свое име и в Негово Име и ще видите явно накъде води пътят, избран от вас и постлан с това, което творите в свое име или в Името на Владиката. Преди всяко важно решение гледайте зорко в името на какво се приема това решение, за да не заблудите нито себе си, нито другите.

1063. (872). (17 ноември). Колкото по-трудно, колкото по-сложно, колкото по-неспокойно и тежко, толкова по-добре, тъй като всичко само приближава към Владиката, само измества към Владиката. И тъмните нападения, и служителите на тъмнината нека да бъдат само тласкачи към Единния Фокус на Светлината. Така на този, който се е решил на подвиг, служи всичко: и доброто и злото, и хубавото и лошото. “Приемам всичко в пълна готовност, тъй като всичко ще ми послужи от

полза”. И всичко започва да служи, превръщайки се в стъпала към Светлината, даже кладата или кръстът. И тогава огньовете започват да се разгарят, превръщайки се във фокус на Светлината. Неговото магнитно поле, наситено с огнени енергии, служи като среда, където се проявява всичко способно да съзвучи на Светлината. Така се запалват сърцата, готови за приемане на Вестителя. Смятат, че животът е в плътната видимост, но основното и главно течение на живота е в невидимото. Сферите на тънките енергии, въздействащи мощно върху съзнанието, се намират в областта на невидимото. Но те движат живота. Учителят Зове да устремиш мисълта към тези сфери и да се докоснеш до пространствената мисъл. Пространствените съкровища на мисълта са достъпни за човека. Мисълта за възможността на полетите е дала на човечеството авиацията. Но от хората е реализирана и утвърдена само нищожна част от съкровищата на пространствената мисъл. И Учителят Указва как да се отвори достъпа до съкровищницата на пространствените мисли. Знаейки, че е възможно и достижимо всичко, може да се черпи свободно от този непресъхващ Извор на Знания. Владците са Оформили за хората от сияйното вещество на стихииите макети на техните бъдещи постижения, открития, изобретения и находки, и трябва само да се устремиш към това, за да вземеш. Указвам как да се вземе. Трябва да се влезе в съдружество с пространствената мисъл и да се установи тясно сътрудничество с нея. Смятат, че вземат от собствения мозък, но мозъци има много, а вземащите и умеещи да вземат са необикновено малко. Затова Указвам пътищата как да се влезе в сферите на невидимата, но мощна мисъл, можеща да преобрази света. Идеите управляват света. Платон е бил прав. Идеята за междупланетните полети ще бъде осъществена. Мисълта за възможността да се излезе в океана на световното пространство ще отвори за човека пътя към Безпределността. Няма нищо неосъществимо в пределите на Космическите Закони. Сега е велико време за велики възможности и постижения във всички области на живота. И всички енергии на духа трябва да се насочат по този път. Светлината на бъдещето е голяма, тя е в ръцете на науката.

1064. (873). Сине Мой, събери в себе си енергиите на духа, неразумно разпиляни от теб на всички страни. Всичко е вътре: спокойствието, радостта, бъдещето и Аз, твоят Владика. Всичко е във вашето съзнание и в осъзнаването на всичко. В него е Безпределността и всички възможности. Външното се дава, за да се събуди вътрешното, да се запали и утвърди неговата Светлина в живота. Главният живот в човека е вътрешният. Външният е само по периферията. Но хората мислят обратно. И само пред лицето на смъртта, оставяйки всичко земно изведнъж разбират, че всичко, което имат, е вътре. Всичко е вътре в тях. До разбирането на съкровището, затворено вътре, може да се дойде и без съзерцаване на смъртта, тъй като животът е в него, както и възможността за утвърждаване непрекъснатостта на съзнанието. И даже тези, които се задоволяват само с външния живот, го реализират в своето съзнание все пак вътре в себе си. Така съзнанието се явява престол на живота на човека, където външните енергии се претворяват в образи на мисълта, съставляващи света на човека. Парчето баница може да се приеме в стомаха, а не в съзнанието. В съзнанието ще влезе не баницата, а нещо друго, редица усещания, нямащи нищо общо с веществото на баницата, усещания вече не плътни материални. Техните рефлексии могат да се отбележат с апарати, но самите усещания – с нищо от обичайните прибори, тъй като се отнасят към психодуховните продукти. Но ще дойде време и образите на мислите на хората ще могат да се фиксират върху свръхчувствителна лента. Така още една област

от видимия живот ще стане и ще бъде отнесена към тънкоматериалните явления. Но все пак към материалните, видими, измерими и поддаващи се на изучаване. Светлината на бъдещето е в ръцете на науката и точното знание.

1065. (874). (М.А.Й.). Когато всичко започва да служи за възход на духа, никакви изпитания вече не са страшни. И срещайки поредното може да се запиташ какво дава то и доколко ще доближи до Владиката. Когато е достигнато това стъпало на осъзнаване значението на изпитанията, те стават мощен двигател на духа по пътя нагоре. За дадения момент е нужно по-здраво да се утвърди Лика на Владиката в третото око, за да бъде той в суетата на деня и външните събития постоянно пред очите. Това ще помогне да се задържи равновесието. Ще има безкрай опити да бъде нарушено то. Целта на тези изпитания е да дадат възможност да се достигне това, че Образът на Учителя на Светлината да бъде в съзнанието преди всичко, преди всички неща и явления, ставащи навън. По този начин, утвърждавайки Образа на Владиката в себе си при всички обстоятелства на живота, утвърждаваме себе си върху камъка на вечната основа на живота. Това ще бъде и задачата на тези дни.

1066. (875). (Гуру). Приемате ударите в Името на Владиката, Неговата Светлина във вас предизвиква яростта на тъмнината. Но стойте здраво. След всички изпитания ви очаква радост. Но трябва да се премине и то победно. Вървим заедно.

1067. (876). (18 ноември). Неизпълнението на прекия Указ на Учителя винаги влече след себе си редица тежки последствия. Указът обикновено се дава в преддверието на бъдещето, което получилият го не вижда и не може да види. Но Учителят Вижда и Указва най-добрия път. Налага се следствията от нарушаването на Указа да се изживяват болезнено, за да може занапред това повече да не се допуска.

1068. (877). (19 ноември). Етапите на извършеното Отбелязваме на три години. Отбройте три години от началото на едно или друго събитие и ще знаете срока на новото стъпало във времето. Има значение също и седемгодишният цикъл. Всеки от тях означава завършване на нещо и начало на нов спирален отрязък от време. Той носи в себе си нови възможности, понякога немислими в предходния. При разглеждане на бъдещето в мислите за неговите възможности трябва да се отчита това обстоятелство и да не се ограничаваш с условията на изминалия ден. Кое то сега е станало възможно дори преди пет години би изглеждало невероятно. От това и трябва да се изхожда в прогнозите за бъдещето. Съденето по днешния ден ще бъде винаги погрешно, тъй като сега е преходно време от века на тъмнината към века на Светлината, от миналото към бъдещето, пълно с нови възможности и достижения. Отсъденото ще се сбъдне - така и смятайте и отбелязвайте стъпалата към него. Но оставете личните мерки и личния подход. Пътищата са неизповедими, тъй като преобразяването на планетата се твори по Висшата Воля. Ако знаехте какво ви чака занапред, радост би изпълнила сърцето. Но очевидността пречи да се види това, което идва. Обаче очевидността - това е кокошката действителност. Мислейки за бъдещето да не приличаме на кокошките. Но даже и кокошката, мътейки пилетата, взема участие в проявите на бъдещето. Нищо не може да отнеме бъдещето от човека. И надеждите, и очакванията му, отдадени на мислите за бъдещето, ще донесат своя плод, но не в личните, а в мерките на Общото Благо. Ние Изграждаме планетния живот по схемата на Великия План. Всичко набелязано от Нас се осъществява на принципа на последователността и целесъобразността. Но тъй като общото състояние на човешкото съзнание във всеки даден момент е непостоянна величина, то подвижността на Плана се предизвиква от фактическата необходимост. И

с това трябва да се съобразяват всички тези, които са се обърнали към бъдещето заедно с Нас. Променя се не същността на Плана, а формите и методите за неговото най-близко осъществяване. Считайте, че е невъзможно да се противодейства успешно на Плана на Владиците. Не забравяйте тактиката *Adversa*. Прилагаме я, когато условията изискват особено нагнетяване на сили. Всички води служат на мелницата, за да ги насочи към работното колело. Не се смущавайте от нищо и помнете: няма такава сила на Земята, която би могла да попречи на осъществяването на Великия План.

1069. (878). За вас листовите от дневника на Гуру и тяхното публикуване са настояще, за Нас – минало. И Ние сме заети с подготовката на новото стъпало, и в тези планове сте и вие, в тях има дял и за вас. И те не са чак толкова далечни, както ви изглежда на вас в мъглата на ярката очевидност. Но и вие ги посъдейте в техните възможности за осъществяване, тъй като устоите на моста се строят от две страни и мостът се разполага със своите краища върху двата бряга – върху Нашия и вашия. Ако на вашия бряг вместо здрава основа има свлачище, няма да има върху какво да се укрепи мостът. Кого от близките Можем да наречем утой на Учението на Живота? И ако устоят се люлее, как ще устои мостът? Сребърният мост е средата за предаване на Лъчите и вибрациите на Светлината. По него се изращат мислите и текат възприятията. Той трябва да бъде много устойчив, тъй като тънките огнени енергии са мощни и негодният метал няма да издържи напрежението. Чували сте за прегаряне на слабите организми, значи трябва да бъдеш силен. Трябва да бъдете силни духом и в духа. Тогава и тялото ще издържи. Предайте се духом на Владиката и всичко ваше предайте на Него. Оставете своите грижи, тревоги и безпокойства. Грижата е нужна, но не изхождащата от егоизма и гризящата сърцето. Предавайки всичко на Владиката се превръщате само в пазители на Неговото достойние. А Той пък ще се Погрижи за това всичко, което ви е нужно за Неговото Дело, да си остане при вас.

1070. (879). (М.А.Й.). Не мислите ли вие, че ако сте ни близки когато всичко е добре и успешно, а се отдалечавате при всички привидни неуспехи и трудности, то вашето отношение към нас и Учителя на Светлината е условно. Учете се от елхата да бъдете еднакви и зиме, и лете, в лошо време и ясни дни. Учете се на това вашето отношение да не се променя в зависимост от непостоянството и неопределеността на външните условия. Владиката е по-високо от всичко и над всички текущи явления. Поставайки Го по-високо от всичко земно Го направете опора на всички ваши дела. Той е Камъкът на основата на живота. Не въвличайте Неговата непоколебимост в колебаещите се и изменящи се събития от дните на вашия живот, тъй като Владиката е неизменен. Но заложете Неговото Име като крайъгълен камък в основата на дома на вашия дух. Само така ще устоите и устояли, ще станете устой за Учението.

1071. (880). (Гуру). И вие също така проявявайте непоколебимост в своето отношение към Позовалия. Ние понасяме много голямо натоварване от страна на тези, които са се утвърдили все още лошо. Нима искате да обремените нас и Владиката? Или смятате, че Неговият товар е недостатъчно тежък и мислите, че кръстът е лек? Ние ви позовахме да вървите след Него, а не да прескачате в пароксизма на неустойчивите настроения от една крайност към друга. Нужна е устойчивостта на равно горящия пламък. Предаността и любовта ще бъдат най-доброто масло за светилника на духа, а също равновесието и постоянството. Нека неустойчивостта на външните условия да не разколебава устойчивостта на вашата преданост към нас и Владиката. И тогава

крачката ще бъде твърда: “Нека да става каквото ще, но съм предан на Владиката винаги, до края”.

1072. (881). (20 ноември). Вътрешното неблагополучие не може да се прикрие с нищо отвън. Учителят е Радостен да помогне, но с щит проказата няма да покриеш. Затова ако виждате, че нещо не е добре вътре, се старайте сами да отстраните това неблагополучие. Учителят ще ви Помогне в усилията да станете по-добър, но приложете усилия, но покажете желание да поправите със свои сили себе си. На неблагополучието в себе си не трябва да се дава възможност за безпрепятствено разрастване, тъй като качествата се развиват безпределно - и едните и другите, и добрите и лошите. Вярно е, че носителят на зли качества унищожава сам себе си, но те все пак могат да се развиват до предела на унищожаване на техния носител. Проектирайки дадено качество в бъдещето и разбирайки неговата природа, можеш лесно да си представиш вредата, принасяна от него, тъй като в неговата същност вече са скрити в зародиш плодовете, които то ще донесе, когато се развие. Сами виждати колко безсилни са думите даже на Учителя, ако няма желание да бъдат следвани те и да се изпълняват. Може да бъдеш много възприемчив и все пак да имаш имунитет срещу страничните влияния и външната среда. Набъбналият егоизъм, боящ се за своята особа - това е средоточието на всички житейски тревоги и суета. На човека е нужно толкова малко, но той се заобикаля с ненужни вещи и затъва в грижите за тях. “Нямащият нищо може да влезе”, - замислете се за смисъла на тези думи. Как може да влезе в Моя Свят съзнанието, обременено със земни грижи и вещи? Не значи ли това, че то поставя земното преди Учителя на Светлината? Не се откъсвайте от Учителя, каквито и дела да имате.

1073. (882). (М.А.Й.). Огънят напруга всички качества на духа и когато той гори, ученикът счита себе си правилно много по-добър, по-силен и по-твърд, отколкото е при състоянията на пралайя на съзнанието. Не трябва твърде да се огорчавате от това последното състояние. Пралайята ще премине и отново ще има подем и разцвет на всички сили на духа. Трябва също да се помни, че е тежко не бремето на този свят, носено за себе си, а за света. Всяко разширено съзнание носи тази тежест. Един вид цена за изтънчването на организма. Слабо развитите съзнания не познават тази тежест; но няма да им завиждаме. А вие приемоте бремето на този свят и отнесете непосилните нагнетявания за негова сметка, а не за своя. Товарът на този свят, дори и тежък, е по-лесно да се носи, отколкото своя личен, тъй като в това носене е смисълът от приемането на чашата с отрова, изпивана за света. Тежестта на промените, ставащи наоколо, легна върху вашите плещи. Затова ви е и толкова трудно. Отчитайте това. Има много мятаци се съзнания и много дисхармонични токове. Не е лесно да им се противостои.

1074. (883). (Гуру). Трябва да се придвижите - за кръга са нужни всички. Кръгът се свива стремително. Облекчение ще има, но не тук, а в по-добрата Страна. Трябва да тръгвате за вкъщи.

1075. (884). (21 ноември). Решено е да се направи съобщение “Ръорих и Йога”. Светът се преобразява. - (Насън). Тежестта на времето считайте за преддверие на промените във вашия живот.

И Ние също не Обичаме вещите, и на Нас те не Ни трябват. Те обременяват непосилно. При обичайните условия свързаността с тях е незабележима, но когато дойде времето да се освободиш от тяхната власт, свързаността изплува навън и става

ярко осезаема. Ето защо са толкова нужни пътешествията, когато обикновено не се вземат със себе си ненужни вещи. Всъщност тревогите са напразни, тъй като притежаването на вещи е временно. Това и трябва да се разбере и тогава освобождаването от тях е безболезнено. Да се разделиш с тях днес или утре - вече няма значение, тъй като всичко не е мое, а е дадено само временно. И когато вещите си отидат, ще се порадваме на освобождението. Те идват и си отиват по същия начин, както и хората, пребивавайки известно време с нас. Трябва да разберете за земните вещи. Вредата не е в тях, а в това, че отделят съзнанието от действителността, закривайки я - това е също измама на очевидността. При нагнетяване на сферите всички свойства на явленията се напрягат до крайност, показвайки своя скрит характер - тактиката *Adversa* в действие. Разбира се, това е нужно за трансмутацията и преобразяването на съзнанието. В обичайните и привични условия то би било невъзможно. Приветстваме промените изобщо. Осъждаме само застоя във всички видове. Страхът пред промените в живота се гнезди в нежеланието да се разделиш с привичните натрупвания и застоялата обичайност. Но даже змията си обновява кожата. Циклите на времето винаги означават промени, например циклите на годината. Смяната на явленията върви по спирала, проявявайки аналогия, но не тъждественост. Така потокът на живота никога не се повтаря, а винаги дава нови съчетания. Всичко идва и всичко си отива, за да дойде отново, но на нов оборот на спиралата. Не може да се задържи нищо и нищо да се повтори. Неповторимост на явленията на живота – така разбирайте.

1076. (885). (М.А.Й.). На нас ни е много тежко. Вашите карми висят върху нас като воденични камъни, тъй като много във вас още не е изживяно. И бихме били радостни да приближим, но няма съответствие. Затова ще бъдете навън, докато не зазвучите съзвучно. Стъпалата на сближаване се различават много. Две еднакви няма. Съжаляваме и ви считаме за свои, но не е по силите ни да слоим кармата, докато нещо не се изживее и не ви освободи. Времето е трудно за близките навсякъде. Много е тъмно.

1077. (886). (Гуру). Вървете през всичко, трябва да се премине.

1078. (887). (22 ноември). Спокойствието се изработва чрез опита. Ако то не достига, значи трябва да се премине през опит. Опит на спокойствието – така ще Наречем това трудно изпитание. В условията на преданост, любов и доверие той се достига много по-бързо. Без доверие към водещата ръка е трудно да бъдеш спокоен. Тъмните нашепници, породители на безпокойства, тревоги и съмнения, се стараят много да го нарушат и използват за това всичко. Те заменят действителността с очевидност и истината с измама. Колебаещото се съзнание лесно става тяхна жертва, тъй като при колебание на везните даже малкото косматопче може да има решаващо значение, затова са нужни безусловни любов и преданост. Иначе как ще устоите? Съвет: утвърждавайки предаността и любовта да се отложат всички остри, подриващи ги въпроси до по-благоприятно време. Само да се удържи. Пукнатините на дъното на кораба трябва спешно да се поправят. Пробитите преданост и любов са негодни. Близостта до Владиката се утвърждава над всичко и всички съображения. Това е и разбираемо, тъй като за да Му бъдеш близък трябва да оставиш всичко, даже мислите, разделящи и отделящи от Него. Близък... - и това е всичко - безусловно. На всички тези мисли и чувства, и факти кажи: “И все пак Владиката е близък и над вас, случайни и временни прояви на съзнанието”. Близостта на Владиката се утвърждава пред лицето

на всичко пречещо и отдалечаващо от Него. Всичко пречещо са само фантоми на Майя, превърнали се в преграда на пътя. Трябва по-бързо да се премине покрай нейните ликове, смущаващи, тревожещи и препятстващи, преграждащи пътя. Преданите и верни духове са утвърждавали близостта до Мен даже на кладите, призовавайки Ме. Така и вие не се смущавайте и бъдете с Мен над морето от житейски несгоди, изпитания и мрак.

1079. (888). (23 ноември). Възлите на кармата се развързват преди промени. Промените са винаги добри, тъй като носят нищо ново. Добре е да имаш нови вещи. Наслоенията на старите обвиват съзнанието с паяжината на развалата или на това, което вече е преминато по-рано. Добре е да се сменя мястото. Също и новите хора се отличават от предишните с това, че се отнасят към вас като към такива, каквито сте, а не каквито сте били. Вие може би отдавна вече сте излезли от предишното състояние и сте се издигнали високо, а предишните хора продължават да ви считат за такъв, какъвто сте били преди двадесет години. Затова е и Казано: остави старите. С новите е по-лесно, тъй като духът не е свързан с тях. Може да се каже, че колкото повече ви познават хората, толкова по-силно сте свързани с тяхната представа за вас. Мисълта действа мощно - и своята, и чуждата, и подобна свързаност, макар и да не се осъзнава и да не се разбират нейните размери, е огромна. Да обръщате себе си навън, показвайки своите преживявания и чувства, не е мъдро. По-добре е да мълчите. Качеството мълчание не се разбира. Неговата ценност е огромна. То е като броня, като защита от нахлуване вътре на обкръжаващите. Даже на цветето е нужно собствено парченце земя и изолация на корена от съседните растения. Толкова повече е нужно това на съзнанието. Заобичайте дружбата с мълчанието в най-широкото значение на тази дума. И ако ви се иска да кажете десет думи, кажете пет, после три, после една. После замълчете съвсем. Мълчаливците-йоги са натрупвали огън следвайки мъдрото изречение, че думата е сребро, а мълчанието – злато.

1080. (889). (24 ноември). Лъчът. Лъчът помита преградите, но при условие на съзвучие на съзнанията. Съзнанието, не съзвучащо на Лъча, се разбива като вълна в камък. Значи преди всичко трябва да се установи съзвучие. Задачата е трудна. Основната особеност на ученичеството се заключава в това, че когато в съзнанието се утвърждава едно или друго качество или устременост към него, неизменно след това следва изпитание според степента на неговата утвърденост и колкото повече иска ученикът, толкова по-трудна и сериозна е проверката. Трудността на изпитанията съответства на огъня на устрема. Исканият големи достижения и да полети високо нека да не се учудва, че пътят на духа става труден. Колко прекрасни мисли за любов към Учителя са били изпратени, и преданост, и желание да Му се послужи! Може ли да се учудвате, че Учителят Иска да провери доколко всичко това съответства на действителността. Проверката или изпитанието показва какво има и какво няма и разделя думите и делата. По-добре е да живееш в света на действителността, запазвайки при това неотклонност на устрема, отколкото да се залъгваш с въображаеми качества и достижения. Хаотичността на мисленето пречи много. Тя поражда и хаос наоколо. Като противотежест на това служи способността за пълно съсредоточаване върху желаното явление. До това трябва да се стигне, тъй като иначе нахлуването на хаоса ще бъде много болезнено и дисхармонично. Но е по-добре да привикваш да правиш всичко с Мен. Съвместното действие е полезно с това, че нагнетява огньовете и нужните качества на духа. Затова трябва да бъдем постоянно в съзнанието заедно, тоест

да вървиш в Светлината на Владиката. И тогава Лъчът ще бъде усещан също постоянно. Правете всичко заедно с Мен. Заедно с Мен решавайте делата, заедно с Мен почивайте, работете и, заспивайки, се устремявайте към Мен. Всяка работа изпълнявайте съвместно с Мен, заедно с Мен и Аз ще Бъда с вас винаги. В противен случай ще се откъснете в делата и мислите и чуждите чувства ще изпълнят вашето съзнание и ще ви стане тясно и задушно от тях. Вие вече сте на това стъпало, когато не може без Владиката. Тогава ще бъде възможен и радостният подвиг, и радостта от трудните препятствия, и радостта от труда и борбата.

1081. (890). (25 ноември). Сине Мой, законът за скачените съдове прекрасно илюстрира същността на взаимоотношенията на хората, свързани от кармата. Неблагополучието на едните ярко въздейства на другите. Особено ако тази връзка е кръвна или много тясна психически или пространствено. Близкото съприкосновение не се препоръчва. Не е добре, когато аурите се смесват. Много трябва да остава в личния канал. Известна изолираност е задължителна. Иначе няма да удържиш връзката с Мен. Всичко нахлува между нас и е необходимо да се опази сребърната нишка. Знаете ли, че всяко ваше обременяване от обръжаващите се предава по нишката? Радвайте се, когато кармичните връзки се късат – това е освобождение. Свързани не Мога да ви Доближа до Себе Си. Разбира се, обкръжаващите се хранят много с вашите излъчвания, а значи и косвено от Моя Лъч. Затова Сме Загрижени за тези, които са около вас.

1082. (891). Считаме часовете и минутите на Общуване за висше щастие. Много ли са тези, които могат да кажат, че имат Общуване с Учителя на Светлината? Затова ценете тези минути повече от всичко. Отдайте им изцяло сърцето. За известно време е възможно да се отречеш от всичко, съсредоточавайки всичко върху Владиката. По канала на Общуването ще потече светлоносна мисъл и, изпълвайки съзнанието, ще озари със своята Светлина всичко наоколо. Светлоносната мисъл е пространствено много полезна. В това е особената мисия на лъченосците. Едни от тях само предават Висшия Лъч, други - самоизходящи лъчи, разпалени от първите. Второто стъпало е по-високо. Считайте часовете на носене на Светлина за служене на Общото Благо. Нали не смятате да се отклоните, потапяйки се в своите несгоди? А къде е самоотричането? Забравилият за себе си може да Ми служи.

1083. (892). (М.А.Й.). Този, който е привикнал да се занимава със себе си и със своите мощи и обременености, влачи себе си и своя егоизъм навсякъде. Но да бъдеш самия себе си не значи да влачиш себе си навсякъде. По-добре е, разбрал значението на съдържаността, да съдържаш себе си при съприкосновение с хората. Това не е просто, тъй като малкото “аз” напират от всички цепнатини. Мнозина имат навика да стоварват своите обременености върху другите. Ако това е целесъобразно, можеш да ги приемаш върху себе си, но самият ти не трябва никога да правиш това, колкото и тежко да е на сърцето ти. Учителят никога никога не Обременява със Своите тегоби. Оприличете се на Него.

1084. (893). (Гуру). Огнената мисъл, незаписана веднага, се забравя моментално. Виждаш, че току-що изпусна мисъл. Тя няма да се върне. Учете се да ловите мисълта. Прелетната гостенка бързо отлита. Процесът на записа не е много прост. Предавам вест за Космически промени. Те ще бъдат съпроводжани от Новите Лъчи. Те ще разсеят нагнетяването на сферите и ще стане по-леко да се диша. Скоро ще го разсеят. Приемете думите на Владиката: до срока остана малко. Проявете готовност да ги посрещнете.

(Сън: Предавайки лист хартия със силата на психическата енергия го заставих да увисне неподвижно във въздуха. Когато се опитах после да направя това със списание, то падна долу, психическата енергия не достигна, тъй като през деня я бях изразходвал.

1085. (894). (26 ноември). Сънят показва, че в Тънкия Свят предметите се управляват от психическата енергия. Ако тя не е събрана достатъчно и ако тя е била изразходвана, е невъзможно да се извършват феномени. Трябва да се помисли за това при прехода там да не се окажеш изразходвал я, тоест безсилен и неспособен да действаш там с огнена сила. Сред суетата на ежедневието човек извършва редица действия, следствията на които съвсем не са суетливи, тъй като го лишават от натрупване на огън благодарение на безумното и безсмислено негово изразходване сред суетливите дела. Безконтролното движение на астрала, бърливостта, виното и половата разпуснатост и всякава рапуснатост са поглъщачи на огнена сила. Трябва да се замислите над това, че свободата на полетите, движенията и действията в Надземния Свят се дава от психическата енергия, събрана и натрупана от човека през неговия живот на Земята. Ние Наричаме събирач на Съкровища мъдрият човек, съзнателно натрупващ отлагания от кристали на огнената сила. Разточителят идва нищ в Онзи Свят. Не Искam да Говоря за тъмните, натрупали кристали на черни огньове – тяхната участ е печална, макар и слоевете, където се проявяват техните енергии, да са пълни с движение и са тъмни. Огнената сила се събира или изразходва в множество малки действия. Действията трябва да се пазят. Всички мисли, думи, човешки чувства са или събирачи, или разточители на Съкровището. Но езикът бърбори без мярка и чувствата са без юзда, и мислите се носят без задръжка, гонейки се една-друга. И докато не са обуздани всичките и не са съдържани с властна ръка, процесът на натрупване не се осъществява. Ако е изгубено всичко, което човек притежава, няма ущърб за духа, но ако е изразходвана силата на огньовете и няма отлагания, ущърбът за духа е огромен и вече непоправим, ако са преминати Великите Граници. За натрупване трябва да се помисли сега, през живота в тяло, тъй като после вече е късно. Разточители на огнената мощ, за какво мислите, постоянно ограбвайки себе си и лишавайки се от единственото свое достойние? Опитайте да преминете поне един ден в съзнателен устрем към натрупване на психическа енергия и в действия, съответстващи на този устрем. Малко е да се иска, трябва и постъпките да съответстват. Често една и съща постъпка или действие може да бъде или разточител, или събирач. Всичко зависи от състоянието на съзнанието. Когато огньовете в човека се проявяват във формата на съдържаност, равновесие и спокойствие, няма разточителство. Качествата на духа са форми за проява на неговите огньове. От характера и степента на качествата зависи способността му да изразходва или натрупва енергия, тъй като качествата могат да бъдат различни, добри и лоши; например всички видове разпуснатост поглъщат неизмеримо огнена сила. Ще отнесем към този разред и недоволството, оплакванията, страха, съмнението, безпокойството и всичко това, с което толкова ярко е живял човек на Земята, потапяйки се изцяло в суетата. Изпитанията са добри с това, че показват тези слаби места в бронята на духа, които трябва спешно да се укрепят. Без изпитания не може. И когато то завърши, трябва да се осъзнае и отбележи всичко, което се нуждае от утвърждаване, укрепване и преразглеждане. С това е ценен и опитът в живота, че дава възможност нещо да се подобри, нещо да се поправи и нещо да се зазdravi. Трябва само да не се правят грешки, като се пренася центъра на тежестта на външните явления вън, докато в същото време той се намира вътре в човека. Всичко външно съществува изключително

само за това да расте и да се развива, и да натрупва своите сили вътрешният човек в човека, духът и неговата Триада, събираща своите натрупвания в течение на милиони години. Атлантида и нейната култура е загинала, загинали са атлантите, но сега те, вече не като атланти, живеят на Земята, пренасяйки в новите тела опита на своите натрупвания. Така ще изчезне от планетата и цялата съвременна култура и нейните достижения, и новата раса ще дойде с натрупванията, събрани от предишните раси. Все тези същите духове, но в нови тела. 1086. (895). (М.А.Й.). Сине, прокарай продълга линия, ако искаш шумът на суетата да замлъкне. За суетата няма място нито в далечното минало, нито в бъдещето. Суетата е апотеоз на временността на настоящето. В действията, мислите и чувствата можеш да се издигнеш над нея, насищайки ги с продължителност, устремена в бъдещето. Трудно е да се сдържи езика по време на сдържаност, но това може да се направи като се знае, че мълчаливостта ще позволи да се отложат кристали от енергия, толкова нужни при послесмъртното съществуване. Възможно е да се даде продължителност на всички свои действия, проектирайки техните следствия в далечното бъдеще, неотменимо като утрешния ден. Трябва да се живее заради бъдещето, утвърждавайки в настоящето всичко това, което е нужно за духа. Така с бъдещето ще разрушим властта на настоящето над съзнанието и неговите ограничения. Тъй като следствията от действията са неизменни и съзвучни на Началото. От бъдещето не може да се избяга, даже не вярвайки в него и отричайки го под натиска на поредната суета.

1087. (896). (Гуру). Правилно мислите предполагайки, че във вас и вашите действия има нещо извисяващо над преходността на настоящето. За него и с него и се дръжте, като за спасителен пояс. Как да се държиш за настоящето, когато даже утре то вече ще бъде друго? Но Учителят ще Пребъде и Учението на Живота ще бъде, и пътят на духа към звездите. Те са над настоящето, като орелът над Земята и над суетата. В многото познание има много печал, но познанието носи свобода на духа от властта на настоящето над него.

1088. (897). (27 ноември). Мълчанието на съзнанието не трябва да се приема за отхвърляне. Токовете ще се изменят и мисълта ще потече отново. Сега те са тежки.

1089. (898). (28 ноември). Деца Мои, любими деца, нима не виждате как се е сгъстил мракът над Земята? Натрупванията на миналите векове душат планетата, покривайки я с кафяв газ. Спасението е в строителството на бъдещето. Но тези, които затъват в мрежите на миналото и се вкопчват за него не искат да мислят за бъдещето. Учението на Живота говори за бъдещето, израждано с човешките ръце. Ако то не бъде построено планетата няма да се спаси (няма да бъде спасена).

1090. (899). Решението на живота не е в това да се изживее безгрижно, а в това да се придобият натрупвания, нужни на духа. За това е Грижата на Учителя. Но на Учителя трябва да се повярва, че Той Иска да даде най-добрия път. Добротата на пътя не е в благополучието. Легендата за скъпоценните камъни, образуващи се от нещастията и мъката, е правилна. Тръненият венец е символ на живота на Носителя на Светлина. Приемете за благо трънливия път на живота и трънения венец на Светлината. Аз, приелият Кръста, Аз Съм Пътят, Истината и Живота, последвайте Ме, избирайки трънливия път. За да не отминете чашата и вас.

1091. (900). (29 ноември). Съмнението е винаги логично и неопровержимо. Но това е логиката на очевидността. И нейните следствия са също така тъмни, както и самото съмнение. Истината на очевидността се превръща в тъмнина и падение за духа.

Затова съмнението е осъдено, каквито и да са причините, които го предизвикват. Ако правдата на очевидността е добра и вярна, защо тогава следствията са тъмни и разрушителни? Затова делете правдата на правда на действителността и правда на очевидността. Тази последната избягвайте с всички способности.

1092. (901). (30 ноември). Как да се отречеш от себе си при все по-изострящата се изтънченост и възприемчивост? С предаване на съзнанието на Учителя по линия на Йерархията: да се предадеш на Него и да бъдеш заедно с Него, и да приемаш ударите на живота не в свое име, но в Негово. Изходът трябва да бъде намерен, иначе обкръжаващото ще задуши и ще убие цветето на духа. И тъй - борба с външния свят за отстояване на вътрешния, но не със света, намиращ се вън, а с реакциите на съзнанието на неговото въздействие. Светлоносните реакции ще запазим, но затъмнените няма да допуснем според силите си и толкова повече - нищо отделящо или отдалечаващо от Мен. Всичко разделящо ни е недопустимо и лъжливо, колкото и логично и убедително да изглежда на разсъдък. Трябва да се разбере разликата между низшите и висшите принципи в човека. Често страданията на низшите са полезни за Висшата Триада, а благополучието е убийствено. Полезно за духа – така и гледайте на непосилните обременявания и затруднения на съзнанието с обстоятелства. Подхождайте с тази мярка към явленията, които ви заобикалят, повтаряйки: „Колко полезно, колко нужно е всичко това за мен, ако искам да се издигна до Владиката”. И посрещайки вълната на поредните обременявания в спокойствие на духа знайте, че те ще се превърнат в стълба за духа за вас. Не самите трудности, а техните призраци обременяват без мярка, а самите трудности накак се преодоляват и се оказват съвсем не такива, като техните фантоми. Затова Съветвам да се мисли за трудностите при тяхното преодоляване, без да задълбочавате техните размери предварително в своето въображение. Животът е по-прост и по-лек, отколкото изглежда и всички трудности са преодолими. Да се преодолява трябва само себе си и своите болезнени реакции на обкръжаващото, а не нещо вън, тъй като не борбата обременява духа, а затъмненото състояние на съзнанието. Щастието не зависи от външните условия, а именно от състоянието на съзнанието. Разберете това.

1093. (902). (М.А.Й.). Трудната полоса трябва да се премине, без да се нарушава ритъмът на крачката.

(Гуру). И при това победно.

1094. (903). (1 декември). Ще набелязваме нови възможности и по неочаквани направления. Бъдещето не е в очакваните мерки. Защо да се очакват само неприятности? След облаците има Слънце, също и неочаквано. Вярата и надеждата ще се появят при първия проблясък на Светлината. Много е тъмно, всичко е потънало в мрак. А за вас - даже бъдещето. Но заради него ставаме от сън и започваме да се трудим. Отровното време ще премине. Но запазете себе си дотогава. Тъмнината иска да потопи вашата лодка. Дръжте се за Мен. Всичко се люлее, с какво ще устоите, ако не с Мен? От несбъдналите се очаквания може да се състави гробище, а животът все пак върви напред, оформяйки бъдещето. А вие хвърлете по-далеч котвата, по-далеч, по-далеч, много по-далеч напред от непосредственото бъдеще. В него е Светлината на изпълнението и осъществяването на най-добрите стремежи. Отсъденото все пак ще дойде.

1095. (904). (М.А.Й.). Очаквайте края на изпитанията, той ще донесе радост. (Гуру). Трябва да се изтърпи.

1096. (905). (1 декември). Опитът на живота учи на това, че притежаването на вещи представлява особено тежък вид робство. Съзнанието е свързано с всяка вещ, която смята за своя. Вещите заемат полето на съзнанието, измествайки оттук мислите за по-важни предмети. Съзнанието се задавя във вещите и бива поглъщано от тях. Затова по-добре да нямаш нищо. По-добре да унищожиш всяка собственост на вещи, за да се освободи духът. Без вещи не може, но трябва да се притежават само най-необходимите и пак да не се смятат за свои. Трябва да се усети цялата дълбочина на свързаността на духа с вещите, за да поискаш да се освободиш от тях. Нормалните условия на живот избавят от необходимостта да се запасяваш с тях. На човека е нужно малко. Излишните вещи подтискат. Съветът да се раздаде своето имущество е дълбоко практичен, тъй като робът на вещите не може да има свобода на мислите. Полетите са невъзможни за него, тъй като неговият дух е затворен във веществената тъмница. Не освободилият се в духа от притежаването на вещи и понятието за собственост заминава в Тънкия Свет заобиколен от тях здраво и устойчиво и да се освободи там е по-трудно, ако свързващите възли не са разсечени още на Земята. Нямащият нищо е вече свободен. Но даже и имащият може да бъде свободен, ако в духа не смята нищо за свое. Затова се учете да се освобождавате от всичко преди всичко в духа, мислено прерязвайки нишките на връзка, протягащи се към съзнанието от всяка вещ, която притежава човек. Привикналостта към вещите не позволява да видиш, че си техен роб. Всеки ученик трябва да премине стъпалото на освобождаване от вещите. Затова е по-добре да започнеш да се освобождаваш от тях в духа, не смятайки нищо за свое и разделяйки се радостно с всяка. Трябва да се очисти решително съзнанието от сметта, която го затрупва. Страхът от загубата на вещи е от същото това робство. Нямащият нищо и не смятащият нищо за свое може да влезе в Моя Дом.

1097. (906). (М.А.Й.). Самоотричането е сложно качество. Отричането от вещите, от тялото, от малките мисли и чувства е стъпала на освобождаване на духа от властта на земния свят. Тези стъпала рано или късно ще се наложи да се преминат от всяко възходящо съзнание. „Няма нищо мое”.

1098. (907). (Гуру). Радвайте се на трудностите и изпитанията, тъй като те носят освобождение на духа. Без тях свобода не може да се постигне и не може да се откъснеш от Земята.

1099. (908). (3 декември). Мисълта за Мен съединява с Мен, мисълта за нещо друго – с другото. Това свойство на мисълта да съединява съзнанието с предмета, явлението или човека, на който се спира мисълта, е много характерно и проявява нейните магнитни свойства. Лошо е когато мислите като коне без юзди скачат накъдето им дойде наум и владеят съзнанието въпреки неговата воля и желание. Съзнанието иска да се съсредоточи на Учителя, а ярко звучащата суета - на случайните суетни мисли, задвижвани от момента. Протича борба и обикновено побеждава мисълта на обкръжаващата суета. Съсредоточаването е трудно, особено когато съзнанието е раздирано от съмнение, недоверие и други поглъщачи на огнена сила. Без огън как ще се съединиш с Учителя на Светлината? Откъде пропъзлява неблагополучието? Не е ли от куцащите качества? По-добре навън всичко да бъде лошо, но вътре да е добре, отколкото обратно, тъй като Светлината свети отвътре. Светлите и тъмни влияния идват чрез обкръжаващите в зависимост от човека Трябва да се помни за всяко съприкосновение. Времето е сложно.

1100. (909). (М.А.Й.). С какво да изпълним съзнанието: с мисли за тъмнината или за Светлината? Мисълта за Владиката ще бъде мисъл за Светлината. Но сивите мисли на обичайността я затъмняват и протича борба. От волята зависи кое побеждава.

1101. (910). (4 декември). Не се радвай на нищо и не се огорчавай от нищо, тъй като радостта е особена мъдрост, но тази радост е космична, свръхлична. Възприемането на пространствената тъга и мъка дава право на възприемане на пространствената радост. Но възприемчивостта се изостря от страданията и скърбите. Това е цената на космическата радост. Когато е много тъмно и болно помнете: идва радост. Полюсът на страданията има своята противоположност, своята противотежест. Ще Дам разбиране, но през опита, донасящ разбиране, трябва да преминете сами. Може ли да се оплаквате от това, че тежестите на живота - двигатели на духа - го придвижват напред. Всяка обременяване с обстоятелства принася своя плод. Егото иска да се откаже от тези обременявания и да спре растежа на духа, и да направи всичко това заради краткото земно благополучие, забравяйки за протължителността на надземното съществуване. То е безплодно, сиво и унило, ако няма натрупвания от знания и опит, събран от тежкия живот. Ето защо Великите Духове срадат на Земята повече от обикновените хора. Но когато страданията станат общи и масите бъдат въввлечени в тях, е близка „Жътвата Господня“. Научете се да се радвате на страданията и трудностите. Колкото по-зле, толкова по-добре за бързия напредък на духа. Знаещият дух се плаши от безоблачното благополучие. Затова подвижниците на духа са изтезавали своето тяло, затова са избирали бедността и бездомното скитане, затова те не са имали нищо. Затова в Царството на Духа не може да влезе човекът, свързан с вещите, които притежава. Наистина по-лесно е за камила да премине през игленото ухо. Всяка тежест и всяко страдание ще бъде цена за входа в Царството на Духа. Трудните времена са благословени. Това не е утешение, а най-краткият път към Светлината. И тъй - или пътят на подвига и самоотричането от удобствата на егото, или стремеж към благополучие и доволство. Сами решавайте, дава се свободен избор и възможност за двата пътя.

1102. (911). (5 декември). Там, където са угаснали огньовете на сърцето, думите са безсилни. Думите се посрещат с огъня на сърцето и тогава те предизвикват нови ответни огньове. При получаване отгоре сте длъжни да имате отговор, отзвук, вяра. Иначе Светлината се удря в глуха стена и не предизвиква отговор. Затова Казвам: „Отворете сърцето си към Светлината“. Сърдечното обръщане за Светлина никога не остава без отговор, но е нужна поне малко любов.

1103. (912). (8 декември). Реакцията на сърцето на едно или друго явление на живота или събитие е много характерна. Често тя е безпогрешна. Мозъкът греши повече. Тези реакции трябва да се отбелязват. Тези наблюдения ще въведат съзнанието в областта на прякото чувствознание. Може даже да се питате: „А какво казва по дадения случай сърцето?“ Мозъкът е твърде ограничен от плътната очевидност, но сърцето пристъпва отвъд нейните предели. Чувствознанието, както и всяка друга способност, се развива по пътя на съзнателното ѝ прилагане в живота.

1104. Вече Казах, че животът нарочно поставя в такива условия, когато се налага да се прибегва не към силата на думите и убежденията, а към мисълта. Вече можете да отбележите колко силно действа мълчаливата мисъл. Обикновено се изпълняват голямо болшинство такива мисли. Само че хората не искат да обърнат внимание на това и често изразходват думите напразно, тъй като думата обикновено среща пряко

противодействие. Но чуждата мисъл, бидейки възприета, се появява в полето на съзнание като своя и се приема за своя собствена, вече не срещайки противодействие. Може да се случи и така, че поради различни причини е невъзможно да се действа с думи, тогава остава мисълта. Но незнайно защо се забравя за това и човек смята себе си за безпомощен, притежавайки такава мощна енергия в свое пълно разпореждане по всяко време на деня и нощта. Затова Казвам: „Оставяйки думите, действайте с мисъл”. Но бъдете твърде внимателни във вашите действия, тъй като мисълта на съмнението, неувереността и очакването на нежелани явления може да ги донесе също така леко, както и положителната мисъл. Страхът от нещо, тоест мисълта за страха от това, което може да се случи, често служи като причина, пораждаща нежелателното явление, предизвикващо страха. По-добре да се утвърждава това, което иска волята, отколкото неволните фантоми и образи на мисли, породени от страха. Защо да се изразходва огнената енергия на мисълта за създаването на образи на това, което съзнанието не иска, когато тя може да се използва за изграждане и утвърждаване на желани явления. Всичко е добре, всичко ще бъде добре, всичко ще премине както трябва – така утвърждава човек своето бъдеще. И нека по-добре да се изпълни поне някаква част от благите утвърждения, отколкото да се осъществят тъмните образи на страховете и опасенията, породени от боящата се мисъл. Кълбото от сгъстите се съчетания от плътни условия се разсича с меча на блестящата мисъл, която като купол покрива със себе си тяхната тежест, разрушавайки ги преди това. Действайте с мисъл винаги, когато видите нещо, нарушаващо течението на вашия живот. Независимо от всичко, без оглед на каквито и да било външни трудности и невъзможности действайте с мълчалива, нечута, беззвучна, но непознаваща прегради и препятствия и можеща да разруши със своя огън астралните постройки на тези, които не знаят и действат по обичайните плътни пътища, мисъл. Действайте с мисъл.

1105. (9 декември). Сине Мой, всичко Виждам, всичко Зная и знаейки, Прошепвам: „Потърпете още малко. Токовете на пространството ще се изменят и с тях ще си отиде вашата тягост и вашата грижа, които ви измъчват със своята неразрешимост. Всички бъдещи трудности съществуват във вашето въображение, а не в действителността. В действителността е друго. Но тревогата не е за другото, а за въображаемото, тоест за това, което го няма. Съветвам да се изразходва само енергия за действителните поредни трудности на живота, отхвърляйки грижата за това, което може да бъде и което може да не бъде. Поглеждайки към миналото ще видите, че всички стракове, тревоги и опасения за бъдещето са се оказали въображаеми и не са се оправдали в живота. Струва ли си да се прахосват силите на духа за това, което го няма. Състоянието на нерешителност, двойственост и половинчатост е много болезнено и поглъща огромно количество от психическата енергия. По-добре е да се дойде до някакво едно определено решение и да се пребивава с него дотогава, докато действителността не внесе своята корекция. Как да се върви на една страна, когато Учителят Указва друга?...

1106. (913). (10 декември). Не трябва много усилия, за да замлъкнат и най-пеещите струни. И кога ще зазвучат те съгласувано отново! Колко време ще потръбва за това да се поправи техният строй? И жалко за изразходваните за това усилия. Бихме се радвали да помогнем, но разстроената арфа няма да зазвучи в съгласуван акорд. Може и съвсем да се скъсат струните, ако не се прояви грижовност към арфата на духа. Съзвучието се изработва и установява твърде продължително, но е лесно да бъде

нарушено. За скъсаните струни, жално звучащи в пространството, беше Казано отдавна. Да се предпазим от непоправимото.

1107. (914). (11 декември). Да се включи в еволюционния поток или да излезе от него зависи от човека. Това зависи от направлението на мислите. Йогът вижда мислите. Ще Изпратя надежди, но те трябва да се посрещнат отворено, откривайки сърцето насреща им. Неразбраното по-рано внимателно отложете за по-добри времена. Изпълнението на сроковете върви над личните прогнози и планове. Еволюцията не се съобразява с интересите на отделните личности и даже с тяхното множество, ако те вървят против. Всичко вървящо срещу нея се унищожава, всичко вървящо с нея сменя формата. Така се изгражда животът.

1108. (915). (12 декември). Не на всички всичко е ясно, но е ясно, че ако вървиш с мерките на вчерашния ден няма да преуспееш. Значи трябва да се намерят други мерки и нов подход към явленията на живота. Плътният свят е все същият, но отношението към него е свършено друго. Не новите условия съкрушават съзнанието, а отсъствието на съзвучие с тях. За да влезете звани и желани някъде е нужна пълна съгласуваност и тогава магнитът на притеглянето ще действа мощно. В противен случай ще се получи несъответствие и отблъскване. С това е разрушително осъждането на Новия Свят и преди всичко за самите осъдителни. Те няма да си намерят място в него и няма да бъдат желани за Света. Реакцията на отчуждение от Новия Свят е тъмноносна. По-добре грешки на Новия Свят, отколкото непогрешимост на стария. По-добре трудността на строителството, отколкото покоя на гнилото блато и разложението. По-добре напред със Светлината, отколкото назад с тъмнината. По-добре с Учителя на Светлината, отколкото с тези, които са против Него. По-добре със Светлината, отколкото с тъмнината...

1109. (916). (13 декември). Не се бойте да губите. Загубата в едно винаги означава придобиване в друго. Само не трябва да се разглежда Законът материално. Загубата, угнетяването, гонението, преследването, обременяването с обстоятелства винаги имат своя противоположен полюс, уравновесяващ явлениято. И по-добре да бъдеш преследван, отколкото преследвач, обременен, отколкото обременител, угнетяван, отколкото угнетител. Мъдростта не завижда нито на богатството, нито на благополучието, нито на безгрижното спокойно съществуване, тъй като знае, че всичко е временно на Земята, а в Надземните Сфери именно всички нежелани условия създават и пораждат енергиите на духа, нужни и необходими за пълен съзнателен живот там. На лишените там е по-леко, отколкото на имащите, тъй като лишеният е свободен от призрачната собственост на всичко, от което той е лишен, докато в същото време имащият продължава да пребивава в обкръжението на призраците на това, с което той е живял на Земята. Често и на Земята страданията произтичат от излишната привързаност към привичното обкръжение. При осъзнаването на това трябва да отсечеш себе си в съзнанието от привичните условия и да не се свързваш с тях, тъй като всяко насилствено откъсване е много болезнено. Всички видове страх за своето бъдеще са също обременителни. Смелият отива даже на бой без да губи бодрост на духа, но страхливецът се бои даже от малките промени в мирния живот. Страхът е многоцветен и многолик. Вървящият след Мен не може да бъде страхливец.

1110. (917). (14 декември). Раздели себе си на две, тъй като в теб са двама - висше и низше, висшето „Аз” и низшето „аз”, Висшата Триада и низшата четворка. Тριάдата е безсмъртна, но четворката умира последователно, започвайки с физическото

тяло и свършвайки с менталното. Отдели в себе си това, което подлежи на унищожаване и смърт от това, което в теб не умира. Твоето смъртно „аз” страда, измъчва се и преживява, живеейки ярък живот в своите обвивки. Предостави на него своята участ, отвърщайки се от него в духа. И нека да страда, ако за Висшата Триада трябва да се събере духовна жътва. Четворката е събирач на опита на тези планове, където всеки от проводниците проявява себе си. Отдели своето „Аз” от тях. Ти, Гледаният в себе си на всичко, което става в тях, ти не си те. Ще отделиш ръцете и краката, тъй като тялото не си ти. Ще отделиш чувствата и мислите, тъй като те не са ти. Отдели всичко, което е от външното, преходното в теб и можеш спокойно и безстрастно да наблюдаваш как се гърчи астралът в пароксизмите на поредните преживявания, как тялото страда, как плътният свят притеснява и притиска твоя дух, опитвайки се да го съкруши с безизходицата на ярката очевидност. Но това не си ти, но духът е несъкрушим, но Гледаният в теб е високо и е над тях, и е неуязвим, и е неунищожим от плътната ярост и вихрите на низшите слоеве и от мислите, носещи се покрай него. И ако трябва да се премине през тежка карма, върви смело, издигайки духа над нея, тъй като е несъкрушим. Не свързвай себе си с нищо, което е наоколо, нито с това, което става вътре. Всички твои чувства и мисли също не си ти, не са твоя дух, не са този, който ги гледа как преминават наблизо, тъй като преминава всичко, но духът пребивава вовеки. Намери радост в това разбиране, намери радост в отделянето на духа от тях, от низшите чувства и мисли, и плътните условия. Аскетите са изтезавали тялото, за да го подчинят на духа. Ти изтезавай своята четворка, за да се отделиш в духа от нея. Но не трябва даже и да изтезаваш. Животът изтезава, а на теб ти е нужно само да гледаш, застанал от страни (на страни) от всичко, което става с живота и в него. Гладен си, студено е на тялото - гледай и търпи и не падай духом, тъй като духът е по-високо от телесните усещания. Хората наоколо са без маски, но не се смущавай и от това, тъй като ще отминат всички. Животът тежи и обременява, но всичко ще свърши, всичко ще премине, всичко ще се измени, всичко ще бъде оставено назад, ще останеш само ти самият, Гледащ на всичко от дълбините, от височината (висините) на сияйната Висша Триада, обителта на духа. И ако загубиш твоето имане, то не е твое и не си ти, и ако се разделиш с тялото, то не е твое и не си ти, и ако измениш всички чувства и мисли, те не са твои и не си ти. Твое е само това, което е с теб винаги неизменно и което не преминава, което служи за безсмъртна одежда на духа - това е твоята Триада. Шлифованият елмаз става брилянт, сияейки с лъчи. Животът усилено шлифова всички остри страни, за да заприлича брилянтът на чиста вода, в която би могла да се отрази без сенки Светлината на Света, Моята Светлина, изпращана на теб сега, но не можеща да се отрази заради неочистените четири. Нека четворката да преминава през всички трудности и (през трудностите на всички) изпитания. И ако е твърде тежко, радвай се духом, тъй като в това е залога за освобождаване от властта на всичките четири. Те въстават, те не са съгласни, те протестират срещу обременените обстоятелства, но освобождението идва само по този път, тъй като всички Мои преминават или вече са преминали през тях. Измъчени, убити, разкъсани, изтерзани яростно (Яростно измъчвани, убивани, разкъсвани) са били всички и силно обременявани от обкръжението. Това стъпало трябва да се премине победно в духа, духом несломил се в (на) него и издържал всичко. Да намериш радост в тези обременявания ще бъде победа над тях. Трябва да се премине: не може да минеш, отклонявайки се. Растежът на духа е подчинен на свои закони. Трябва да се израсте от

всичко и на всичко, което дава животът, което Дава и Допуска Учителят. Отдели в себе си двамата един от друг. На себе си кажи: „Ето това е низшето „аз“, което проявява своя аспект и своя лик, а това е от висшето „Аз“, това е мое и от духа, а всичко низше не е мое, нито мислите, нито чувствата, нито тялото. И аз няма да им дам властта над себе си и няма да позволя да бъде убит духа”. Върви през всичко, отделяйки едното от другото. Духът е вечен, но е временно всичко, което не е от духа. Всичко това, дало опита, става свършено ненужно, а жизненият опит е неотнимаемо достояние на духа, не земните вещи, не чувствата, не мислите, а жизненият опит и придобивките на духа. Ето кое е твое, събирано във Висшата Триада. Всичко останало е обречено на смърт и унищожение. Ако не вярваш, погледни развалините на древните градове, засипаните с пясък някога процъфтяващи страни, материците, заминали под водата и някога изобилстващи (изобилствали) с всички форми на живот. Премахва всичко, но духът пребивава вовеки.

1111. (918). (15 декември). Давам разбиране на необходимостта да се приемат духом изпращаните изпитания. В това разбиране е и готовността за него, и подчинението на кармата, и свободата на духа. “Приемане на чашата” – така Наричаме това разбиране. “Да ме отмине тази чаша” – казва разбиращият дух, но посрещайки в същото време мъжествено и смело неизбежното. Ако през нещо трябва да се премине без отклоняване от неизбежността, значи трябва да се премине през него достойно. Оплакванията, недоволството и ропотът срещу съдбата няма да помогнат. Подчиненето, тоест съзвучието с Висшата Воля трябва да се прояви, прекланяйки се пред мъдрото Водачество на Владиката. Тогава ще дойде и спокойствието, и примирението с неотвратимостта на неизбежното. Ако нещо не може да се избегне, то не е ли по-добре да се премине през него в пълно равновесие, тъй като пламванията на астрала и протестът срещу кармата не могат да я облекчат. Трябва да се смири низшето “аз” или да се подчини то на духа, тоест да се обуздае и вземе под контрол. Това и ще бъде смирението, изисквано от ученика.

Край на Записките от 1958 година.

